

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

АРХИВЪ

ЮГО-ЗАПАДНОЙ РОССИИ,

ИЗДАВАЕМЫЙ

КОММИССИЮ ДЛѢ РАЗБОРА ДРЕВНИХЪ АКТОВЪ,
состоящей при нѣвскомъ, Подольскомъ и Волынскомъ Генераль-
Губернаторѣ.

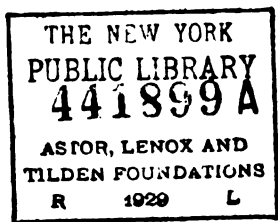
ЧАСТЬ ПЕРВАЯ,
томъ XII.

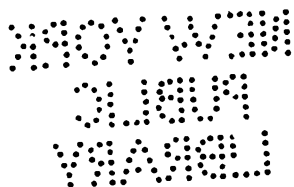
КІЕВЪ.

Типографія Императорскаго Университета св. Владиміра Акц. О-ва печ. и изд. дѣла
Н. Т. Корчакъ-Новицкаго, Меринговская ул. д. № 6.

1904

Печатано по распоряженію Предсѣдателя Коммисіи для разбора
древнихъ актовъ.

АКТЫ,

**относящієся къ исторіи Львовскаго Ставропи-
гiального братства (продолженіе).**

ПРОТОКОЛЫ,

**дѣловыя бумаги и переписка Львовскаго Ставро-
пигіальнаго братства (1586—1881 г.г.).**

V.

Хорошо организованное и тѣсно сплоченное Львовское братство, полагая главнѣйшею своею задачею охраненіе и поддержаніе праотцевской вѣры и тѣсно соединенной съ нею русской народности, всѣ усилія направляло къ осуществленію этой задачи. Дѣятельность братства въ этомъ отношеніи была сколь разнообразна, столь же и плодотворна. Приступая къ изложенію этой дѣятельности, начнемъ рѣчь съ заботы братства о главной его святынѣ, около которой оно группировалось—о братской Успенской церкви.

Русскій народъ издревле смотрѣлъ на храмы, какъ на надежнѣйшее прибѣжище и утѣшеніе въ скорбяхъ и печаляхъ,—и потому, прежде всего, заботился объ ихъ созиданіи и украшеніи. Львовское братство, съ одной стороны, всецѣло проникнутое этими взглядами, а съ другой—въ виду отовсюду окружавшихъ его иновѣрцевъ, тоже не жалѣвшихъ средствъ на сооруженіе своихъ костеловъ и молитвенныхъ домовъ,—заботы о храмостроительствѣ и благочинномъ отправленіи богослуженія поставляло одною изъ существенныхъ своихъ задачъ и обязанностей. Въ связи съ этимъ выдвигались и рѣшались вопросы о благотворительныхъ учрежденіяхъ, группировавшихся около храма.

Успенская церковь Пр. Богородицы, около которой сосредоточивалось Львовское братство (видимое по документамъ XV в.), въ 1527 году сгорѣла, и хотя была скоро возстановлена, но именно,

какъ возстановленная внаскоро, просуществовала недолго— „распалась на поля“. Братство въ то время не располагало значительными средствами, а потому обратилось за совѣтомъ и помощію къ мѣстному епископу Макарію Тучапскому, состоявшему членомъ братства. Послѣдній посовѣтовалъ братству, имѣющему въ виду благо всего русскаго народа, обратиться за содѣйствіемъ къ Кіевскому митрополиту Макарію и Перемышльскому епископу Арсенію. Братство такъ и сдѣлало. Митрополитъ и помянутый владыка издали посланіе ко всѣмъ православнымъ христіанамъ, убѣждая ихъ оказать помощь Львовскому братству въ постройкѣ церкви „што кому Богъ милосердный на сердце положитъ для своего богомолья и душевнаго спасенія“¹⁾. Не извѣстно, сколько такимъ способомъ получено было пожертвованій; но, вѣроятно, сборъ былъ незначителенъ: онъ далъ возможность братству только начать постройку храма. Гораздо существеннѣе и въ матеріальномъ и въ нравственномъ отношеніяхъ была помощь въ данномъ случаѣ, оказанная братству Молдавскимъ господаремъ Александромъ Лопушаниномъ. Когда братство обратилось къ нему съ просьбою о своихъ нуждахъ, вызванныхъ храмоустроеніемъ, Александръ сочувственно откликнулся на этотъ призывъ. Одобрялъ и воодушевлялъ братство въ его святомъ дѣлѣ и послалъ на первый разъ 100 злотыхъ, обѣщая при этомъ сдѣлать на свой счетъ образа, завѣсы, царскія врата, священную утварь и одежду и вообще все, наиболѣе необходимое для храма, убѣждая, однако, братство, чтобы оно всецѣло не возлагало на него надежды, а и само прилагало заботы о началомъ дѣлѣ²⁾. Посылая деньги, господарь даетъ братству совѣты о надлежащемъ ихъ расходованіи, облегчаетъ приобрѣтеніе нужныхъ для церковнаго строительства матеріаловъ (такъ ходатай-

¹⁾ Ак. З. Р., т. III, № 6; Юбилейное изданіе, № 83; Monumenta Congregationis, №№ 10, 11.

²⁾ Ак. Ю. и З. Р., т. I, № СXXXIII—1. 4, 7; Юбилейное изданіе, №№ 7, 10, 14; Временникъ Ставропигійскій за 1881 г., №№ 1, 4, 8.

стываетъ предъ королемъ о безошлинномъ провозѣ металла для отливки колокола ¹⁾, о разрѣшеніи построить кирпичный заводъ ²⁾ и т. п. ³⁾. Вообще всячески старается ускорить и облегчить постройку храма, при окончаніи котораго беретъ на свой счетъ позолоту креста для него, и принимаетъ участіе въ расходахъ по освященію храма (посылаетъ достаточно „живности и питія“ ⁴⁾). Въ концѣ 1559 года постройка церкви была окончена и вѣроятно освящена Молдавскимъ епископомъ, по крайней мѣрѣ на это изъявлялъ согласіе Александръ ⁵⁾, а въ слѣдующемъ году была заложена при ней часовня во имя св. Юрія ⁶⁾. Оказавъ столь существенную помощь братству при постройкѣ имъ храма, Александръ и послѣ этого не переставалъ печися о своемъ любимомъ дѣтищѣ, заботясь объ его украшеніи и популярности. На его средства церковь перекрывается черепицей и расписывается снаружи и внутри масляными красками ⁷⁾. Въ храмовые праздники (для привлеченія большаго числа народа) имъ посылаются повѣренные съ обильнымъ угощеніемъ, при чемъ братство предупреждается ⁸⁾, чтобы оно не приглашало поляковъ въ церковь на служеніе, а только къ угощенію ⁹⁾. На ряду съ этимъ видимъ заботы господаря

¹⁾ Ак. Ю. и З. Р., т. I, № СХХХШ—2, 4, 5, 6, 7; Юбилейное изданіе, №№ 8, 10, 11, 12, 13, 14; Временникъ Ставропигійскій за 1881 г., №№ 2, 4, 5—8.

²⁾ Ак. Ю. и З. Р., т. I, № СХХХШ—5; Юбилейное изданіе, № 12; Временникъ Ставропигійскій за 1881 г., № 5.

³⁾ Supplementa, № 168; Юбилейное изданіе, № 11; Временникъ Ставропигійскій за 1881 г., № 11.

⁴⁾ Ак. Ю. и З. Р., т. I, № СХХХШ—7; Юбилейное изданіе, № 14; Временникъ Ставропигійскій за 1881 г., № 8.

⁵⁾ Ак. Ю. и З. Р., т. I, № СХХХШ—8; Юбилейное изданіе, № 15; Временникъ Ставропигійскій за 1881 г., № 9.

⁶⁾ Юбилейное изданіе, № 16 и стр. 8; Ак. Ю. и З. Р., т. I, № СХХХШ—9; Временникъ Ставропигійскій за 1881 г., № 10.

⁷⁾ Юбилейное изданіе, №№ 19, 20, 22; Временникъ Ставропигійскій за 1881 г., №№ 12, 14, 16.

⁸⁾ „Ижъ бы лякове не пришли до церкви: у нашомъ законѣ тогоси не годить, у стола могутъ сидѣти“.

⁹⁾ Ак. Ю. и З. Р., т. I, № СХХХШ—12, 13; Юбилейное изданіе, №№ 21, 23; Временникъ Ставропигійскій за 1881 г., № 13, 15.

о благочинномъ и благолѣпномъ богослуженіи въ храмѣ (предлагаетъ братству прислать къ нему четырехъ молодыхъ дьячковъ съ хорошимъ голосомъ, которыхъ обѣщаетъ выучить пѣнію по гречески и по сербски)¹⁾, объ устраненіи нѣкоторыхъ вкравшихся въ церковную практику беспорядковъ (обращалъ вниманіе на малаго размѣра просфоры и расхищеніе ихъ изъ церкви), объ установленіи надлежащихъ отношеній братства къ священнослужачимъ (укорялъ братство въ скудости содержанія священника, жена котораго, по недостатку средствъ, должна была заниматься продажей хлѣба и луку)²⁾.

Разумѣется, братство не могло не цѣнить столь существенныхъ услугъ, оказанныхъ ему господаремъ Александромъ. Сооруженную церковь оно назвало „Волошскою“³⁾ и начертало надъ главнымъ ея входомъ слѣдующую надпись: „Изволеніемъ Отца и носіише-ніемъ Сына и совершеніемъ Святаго Духа благочестивый и Христолюбивый І. О. Александеръ, воевода Божією милостію господинъ земли Молдавской, сынъ Богдана воеводы, вождельвъ одъ всего своего сердца и одъ всего помышленія, начать и созда сей храмъ во славу и хвалу Господу нашему Исусъ Хрісту и Успенію Пречистыи Его Матери, Ей же есть храмъ въ славномъ градѣ Ильвовѣ во здравіе и за души себѣ и госпожи своей Роксандры и чадій ихъ Богданъ и Петръ и Іоаннъ и Феодора кнежна въ лѣто 1810, 1811“⁴⁾.

Соорудивъ преимущественно на средства Александра храмъ, братство стало просить его помочь ему и при постройкѣ колокольни; но Александръ, будучи въ то время въ крайне затрудни-

¹⁾ Ак. Ю. и З. Р., т. I, № СХХХІІІ—3; Юбилейное изданіе, № 9; Временникъ Ставропигійскій за 1881 г., № 3.

²⁾ Ак. Ю. и З. Р., т. I, № СХХХІІІ—10; Юбилейное изданіе, № 17; Временникъ Ставропигійскій за 1881 г., № 11.

³⁾ Это названіе за церковію Успенія Пр. Богородицы сохранилось до настоящаго времени. Галицкій народъ иного названія не знаетъ.

⁴⁾ Юбилейное изданіе, стр. 9.

тельныхъ обстоятельствахъ, отложили это дѣло до болѣе удобнаго времени ¹⁾. Тогда движимый ревностью ко славѣ Божіей и желая увѣковѣчить свое имя въ потомствѣ, одинъ изъ братчиковъ, по имени Давидъ, рѣшился построить колокольню на свои средства. Постройка быстро двигалась впередъ; но стѣны колокольни по непрочности фундамента рухнули въ 1570 году. Сокрушенный несчастіемъ старецъ Давидъ умеръ, а строитель ея Петръ Красовскій попалъ въ тюрьму ²⁾.

Въ этомъ же году одинъ изъ членовъ братства Константинъ Корнякъ ³⁾ изъявилъ согласіе построить новую колокольню. Но

¹⁾ Юбилейное изданіе, № 18; Временникъ Ставропигійскій за 1881 г., № 17.

²⁾ Zubrycki. Kronika miasta Lwowa, стр. 192, и Лѣтопись братства стр. 11.

³⁾ Константинъ Корнякъ, грекъ, происходилъ съ острова Кандіи. (Львовскій бернардинскій архивъ, т. 332, стр. 341; т. 333, стр. 60; т. 41, стр. 507—508; т. 334, стр. 696—697). Онъ первоначально поселился въ Молдавіи (Тамъ же, т. 41, стр. 507—508), гдѣ торговалъ виномъ (Тамъ же, т. 333, стр. 60; т. 334, стр. 696—697). Молдавскій господарь далъ ему чинъ казначея и боярина (Временникъ Ставропигійскій за 1867 г., стр. 60). Постоянныя распри въ Молдавіи и зависимость отъ прежнихъ своихъ господъ-турокъ заставили Корнякта перекочевать во Львовъ, гдѣ были его родственники. Во Львовѣ онъ еще болѣе расширилъ свою торговлю. Въ 1569 г. Сигизмундъ-Августъ разрѣшилъ Корнякту жить, гдѣ ему угодно, и освободилъ его торговлю отъ таможенныхъ пошлинъ (Львов. бернардинскій архивъ, т. 41, стр. 507—508), что вновь подтверждено было грамотою въ 1571 году. (Тамъ же, т. 334, стр. 696—697). Въ этомъ же году онъ возведенъ былъ въ шляхетское достоинство и назначенъ таможеннымъ чиновникомъ русскихъ земель (Тамъ же, т. 334, стр. 711—712, 714—715; т. 335, стр. 179—180, 195, 960—961). Сдѣлавшись шляхтичемъ, Корнякъ скупаетъ громаднѣйшія имѣнія: Сосницу, Бѣлобоки, Альбисовъ, Гусаковъ, Журавцы, Кошну, Однову, Куликовъ и Збоиска (Encyklopedia powszechna, Warszawa, 1859—68, т. XV, стр. 509; Львов. бернардинскій архивъ, т. 334, стр. 2625—2626) и становится истиннымъ защитникомъ и поборникомъ православной вѣры и русской народности. Онъ отказывается въ пользу братства на имѣніи Збоиска 400 золотыхъ, проценты съ коихъ по 100 золотыхъ должны были идти въ пользу церкви Успенія Пр. Богородицы и монастыря св. Онуфрія, остатоки же на пропитаніе школы, госпиталя и на ремонтровку церкви и колокольни (Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 345; Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 420 и Album, czyli księga wpisujących się do Instytutu Stawropigialnego członkow, стр. 402—408; Акты Петрушевича, № 31).

еще не начата была постройка послѣдней, какъ на братство обрушилось страшное несчастіе: во время бывшего въ 1571 году пожара нововыстроенная братская церковь сгорѣла. Братство на скорую руку ремонтировало ее. Между тѣмъ Корнякъ приступилъ къ постройкѣ обѣщанной имъ колокольни ¹⁾, которая въ 1578 году и была окончена. Она существуетъ до настоящаго времени ²⁾. Ремонтированная братствомъ послѣ пожара 1571 года Успенская церковь долго не могла простоять; потому братство на общей сходкѣ рѣшило строить новую церковь при томъ въ размѣрахъ еще болѣе и въ видѣ болѣе художественномъ. Задумавъ такое великое дѣло, братство обратилось за совѣтомъ къ гостившему въ это время проѣздомъ во Львовѣ патриарху Антиохійскому Іоакиму, который не только одобрилъ и благословилъ мысль братства, но даже пришелъ ему на помощь, обратившись съ окружнымъ посланіемъ ко всѣмъ православнымъ христіанамъ, прося ихъ внести посильныя лепты на постройку новой церкви ³⁾. Постановленіе братства и благословеніе патриарха Іоакима утвердилъ патриархъ Константинопольскій Іеремія II-ой, повторивъ воззваніе ко всѣмъ православнымъ христіанамъ съ приглашеніемъ къ посильнымъ пожертвованіямъ: „граждане Львовскіе“, пишетъ патриархъ, „имѣютъ нужную потребу новобудовати храмъ Успенія Пресвятыя Богородицы состарелый и разтлѣнъ суще прежде. Воспріймете ихъ тихимъ лицемъ любезнѣ и дадите имъ подобающую милостыню и вспоможеніе, каждый по благому его изволенію отъ своя маестности“ ⁴⁾. По тому же поводу патриархъ Іеремія пишетъ письма: къ Кор-

¹⁾ Въ 1672 г. помянутая колокольня много потерпѣла отъ турецкихъ ядеръ. Братство на сходкѣ въ 1695 г. единогласно рѣшило ее исправить. Для этой цѣли просило короля Яна III-го дать ему лѣса изъ казенныхъ имѣній. Король разрѣшилъ взять лѣса и далъ ему своего архитектора, по плану коего колокольня и была исправлена (Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 268—269, 342—345). Она существуетъ до настоящаго времени. См. рис.

²⁾ См. рисунокъ.

³⁾ Юбилейное изданіе, № 84; Ак. З. Р., т. III, № 157.

⁴⁾ Юбилейное изданіе, № 86.

някту, господарямъ Молдавскимъ Петру и Стефану и господарю Волошскому, которыхъ просить, чтобы и они помогли братству въ постройкѣ церкви ¹⁾. Въ 1593 году патріархъ Іеремія II-ой призналъ новостроющуюся Успенскую церковь своею Ставропигією: „узаконяемъ“, говорится въ грамотѣ по сему случаю, „чтобы сей вновь воздвигаемый божественный храмъ Успенія Пресвятыя Богородицы, предназначаемый въ нашу патріашую Ставропигію, былъ и именовался патріаршею Ставропигією, подобно другимъ патріаршимъ Ставропигіямъ, чтобы былъ свободенъ и независимъ ни отъ какого лица, ни митрополичьяго, ни епископскаго, свободно признавая и имѣя одну только главу наше смиреніе, отъ насъ только ожидая и принимая всякое устройство, судъ, управленіе и власть...“ ²⁾. Это обстоятельство было великимъ утѣшеніемъ для братства: оно послужило толчкомъ въ его энергической дѣятельности и сдѣлалось для него залогомъ будущаго самостоятельнаго, самоотверженнаго и благотворнаго служенія на пользу православія и русской народности, хотя, какъ мы видѣли, нерѣдко и служили причиною прискорбныхъ столкновеній съ мѣстною высшею іерархією.

Оказывали братству помощь при постройкѣ церкви и мѣстные епископы Гедeonъ Балабанъ въ періодъ добрыхъ отношеній къ братству и Іеремія Тисаровскій. Первый, обращаясь съ окружнымъ посланіемъ къ своимъ чадамъ, между прочимъ пишетъ: „ознаймуемъ, ижъ во Львовѣ церковъ Успенія Пресвятыя Божія Матери и шпиталь и дома церковные, огнемъ погорѣвши, упадаютъ жалостне всему христіанству нашему съ поруганіемъ иноѣрныхъ людей. Протожъ панове мѣщане Львовскіе подвинулись выше силъ ихъ поправляти упадлыя sprawy, будучи сами въ людехъ и на маетности зешлые. Сего ради посылаемъ къ вамъ, благочестивые

¹⁾ Тамъ же, №№ 117, 118.

²⁾ *Diplomata Statutaria*, № 23; Памятники временной комиссіи, т. III, № 9; Временникъ Ставропигійскій за 1869 г., № 7.

христіане, просячи вспоможенія, отдѣлите нѣкую часть зъ маетностей своихъ, што вамъ Господь Богъ далъ для славы имени Его святого и для своего и своихъ сыновъ душевнаго спасенія...¹⁾ Второй, изобразивъ горестное матеріальное состояніе православныхъ, происходящее отъ того, что поляки запрещаютъ имъ заниматься торговлею и ремеслами, говорить: „зачали и другіе тяжари бременъ духовныхъ на собѣ носить, т. е. церковнаго мурованя, и дома на помѣшканя священникомъ, и дома для церковныхъ и школьныхъ наукъ, хотячи дѣтокъ вашихъ и васъ самихъ, рекше всю церковь въ родѣ Россійскомъ, яко *каменямъ живымъ* збудовати и союзомъ любви совокупити. Сего ради просимъ вашихъ милостей о милостивое и ласковое баченя и о вспоможеня на такъ ясныя и всѣхъ васъ посполитыя потребности. Просимъ, отдѣлите часть нѣкую зъ маетностей своихъ, не лѣтуйте подати...“²⁾ Заручившись содѣйствіемъ іерарховъ, въ особенности патріарха Іереміа, который „розказалъ ѣздити, просячи милости и вспоможеня всѣхъ христіанъ, и подѣ прощеніемъ запретилъ, абысмо *тоє не занедбали*“³⁾, братство созвало сходку, на которой единогласно рѣшило отправить довѣренныхъ трехъ братчиковъ: Мануила Арфаниса, Ивана Красовскаго и Оому Стомици къ Молдавскому архіепископу Георгію съ просьбою о возвращеніи братству денегъ, занятыхъ у него нѣкимъ Бернардомъ Гампелисомъ, и вообще о содѣйствіи братскому предпріятію⁴⁾. Архіепископъ внялъ этимъ просьбамъ братства и ходатайствовалъ по данному дѣлу предъ господаремъ, который не только изъявилъ согласіе помогать братству, отчисливъ на первоначальныя издержки изъ таможенныхъ пошлинъ 50 талеровъ⁵⁾, но даже просилъ польскаго короля разрѣшить помянутыя

¹⁾ Юбилейное изданіе, № 85; Zubrycki. O drukarniach, стр. 61–63.

²⁾ Юбилейное изданіе, №№ 107, 110.

³⁾ Тамъ же, № 87.

⁴⁾ Тамъ же.

⁵⁾ Тамъ же, № 25; Supplementa, № 181; Временникъ Ставропигійскій за 1882 г., стр. 150.

постройки и своею грамотою охранить православныхъ отъ дѣлаемыхъ имъ неприяностей ¹⁾). Послѣ этого братство рѣшило приступить къ проектируемымъ постройкамъ. Для этой цѣли оно сдѣлало посильную складчину, но такъ какъ собственныхъ средствъ было далеко недостаточно, то обратилось съ просьбою о содѣйствіи къ Киевскому митрополиту Михаилу Рогозѣ. Митрополитъ охотно откликнулся на просьбу братства и, лично прибывъ во Львовъ 18 января 1591 года, 20 января написалъ окружное посланіе ко всѣмъ православнымъ христіанамъ, въ коемъ, изобразивъ бѣдственное положеніе братства, проситъ православныхъ помочь ему отъ избытка своего состоянія въ постройкѣ церкви, госпиталя, священническихъ домовъ и т. п. ²⁾). На посланіе митрополита Михаила отозвались многіе благочестивые христіане ³⁾, жертвовавшие деньгами и вещами ⁴⁾, и братства, особенно Виленское ⁵⁾.

Съ 1591 года началась кипучая и безпрестанная дѣятельность братства: не было почти ни одной сродки, на которой братство такъ или иначе не касалось бы начатыхъ имъ построекъ: добыванія необходимыхъ средствъ для сего, назначенія кого-либо изъ братчиковъ смотрителемъ работъ и заботы о выборѣ хорошаго архитектора. Послѣднимъ первоначально былъ избранъ Павелъ Римлянинъ, съ которымъ заключено было такое условіе: архитекторъ

¹⁾ Юбилейное изданіе, № 24; Supplementa, № 180; Временникъ Ставропигійскій за 1882 г., № 2.

²⁾ Ак. З. Р., IV, № 32; Monumenta Confraternitatis, № 211; Временникъ Ставропигійскій за 1874 г., стр. 113—115; Zubrycki, Rys do historyi narodu ruskiego w Galicyi i hierarchij cerkewney w temże królestwie Lwow, 1837, A.

³⁾ Для пожертвованій братство завело въ 1592 г. книгу: „да всякъ подай милостыню запишется въ книгахъ сихъ въ вѣчную память“. Изъ этой книги сохранилось только два листа, остальные вырваны и неизвѣстно, куда дѣвались.

⁴⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 340, 351, 352, 358, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 369, 370, 371, 374, 643, 644, 672, 703; Юбилейное изданіе, №№ 116, 97; Временникъ Ставропигійскій за 1874 г., стр. 125—128.

⁵⁾ Юбилейное изданіе, №№ 97, 98.

обязывался по данному ему образцу готовить и доставлять на свой счет камни гладкіе и „замсованные“, длиною въ 14 вершковъ, высотой и шириною 7—, за что братство должно было платить ему по 9 грошей за штуку; за надзоръ за работами назначена была особая плата,—именно при работахъ 4—6 чело-вѣкъ—2 злотыхъ въ недѣлю, при работахъ 7—8 чело-вѣкъ 2¹/₂ зло-тыхъ. Намъ рабочихъ и заключеніе условій съ ними братство оста-вило за собою ¹⁾. Къ этому договору примкнулъ въ 1597 г. тестъ архитектора Павла Войтѣхъ Капиносъ, при чемъ въ договоръ вне-сено было условіе о размѣрахъ камней для колоннъ и капителей и предусмотрѣна небрежность архитекторовъ, за какую послѣ трех-кратнаго напоминанія братство предоставляет себѣ право смѣнить ихъ ²⁾. Къ двумъ предыдущимъ архитекторамъ присоединился въ 1598 г. еще третій—Амвросій, по случаю чего братствомъ вновь пересмотрѣны были договоры ³⁾.

Въ 1592 году прибылъ во Львовъ на обратномъ пути изъ Москвы Діонисій, митрополитъ Терновскій. Братчики воспользо-вались его прїѣздомъ и просили его ходатайства передъ Москов-скимъ государемъ о матеріальной помощи братству. Діонисій далъ свое согласіе и вручилъ братчикамъ для доставленія въ Москву три посланія: царю ⁴⁾, царицѣ ⁵⁾ и всецельному въ то время бо-ярину Борису Феодоровичу Годунову ⁶⁾. Всѣ эти посланія напол-

¹⁾ Юбилейное изданіе, № 3.

²⁾ Тамъ же, № 4.

³⁾ Тамъ же, № 5. Здѣсь братство требовало, чтобы мастера и че-лядь пьяные на работу не являлись, чтобы между ними не было ссоръ, дрязгъ и пустой болтовни, „але якъ на мѣсце святомъ церковномъ зо всякою учтивостію и зъ боязнію Божіею вѣрне работы пилновали“.

⁴⁾ Юбилейное изданіе, № 91; Ак. З. Р., IV, № XXXIV—2; Временникъ Ставропигійскій за 1874 г., № 4.

⁵⁾ Юбилейное изданіе, № 92; Ак. З. Р., IV, № XXXIV—3; Временникъ Ставропигійскій за 1874 г., № 5.

⁶⁾ Юбилейное изданіе, № 93; Ак. З. Р., IV, № XXXIV—4; Временникъ Ставропигійскій за 1874 г., № 6.

нены похвалами братству за „благочестіе“ (ревность къ православію, терпящему скорби и притѣсненія отъ иновѣрцевъ и крайне нуждающемуся въ средствахъ при построеніи храма и богоугодныхъ заведеній) и просьбами объ оказаніи ему матеріальной помощи. Къ посланіямъ митрополита братство присоединило собственную челобитную о своихъ нуждахъ къ царю¹⁾ и письмо къ Андрею Щелкалову²⁾, бывшему тогда посольскимъ дьякомъ. Послами въ Москву выбраны были три братчика: Лука Григорьевичъ Губа, Николай Семеновичъ Добрянскій и Иванъ Яковлевичъ Пятницкій³⁾. Въ инструкціи, выработанной на общемъ собраніи и врученной имъ, наказывалось просить царя и царицу о пожертвованіи золота для позолоты мѣдныхъ царскихъ вратъ, подсвѣчниковъ, церковныхъ сосудовъ, для украшенія купола, архіерейскаго облаченія и другихъ церковныхъ одеждъ. Для украшенія иконъ братству желательно было получить чистое, бѣлое золото, при чемъ и самыя иконы желательно было имѣть Московскаго письма, такъ какъ во Львовѣ не имѣлось искуснаго „зографа“. Просили братчики и нѣкоторыхъ книгъ: „Псалтырь великаго толкованія“ и Толкованіе 14 посланій св. ап. Павла⁴⁾. Кромѣ упомянутыхъ челобитныхъ и посланій митрополита Діонисія посламъ вручены были и другіе цѣнные документы, хранившіеся въ братскомъ архивѣ и съ выгодной стороны рекомендовавшіе заботливость братства на пользу церкви (грамоты патріарховъ, митрополитовъ, данныя въ разное время братчикамъ).

Посольство это увѣнчалось большимъ успѣхомъ. Царь Феодоръ Ивановичъ приказалъ отпустить братству богатую милостыню: пять сороковъ соболей и пять сороковъ куницъ на сооруженіе

¹⁾ Юбилейное изданіе, № 90.

²⁾ Тамъ же, № 94; Ак. З. Р., IV, № XXXIV—5; Временникъ Ставропигійскій за 1874 г., № 6.

³⁾ Юбилейное изданіе, № 90, 95.

⁴⁾ Тамъ же, № 96.

храма, пятьдесятъ золотыхъ венгерскихъ на позолоту царскихъ вратъ и креста, 25 рублей на причтъ церковный, 10 рублей на больницу ¹⁾). Обѣщана была помощь и на будущее время ²⁾).

Въ ряду благотворителей братства, оказавшихъ ему въ разсматриваемое время матеріальную и нравственную помощь, на первомъ мѣстѣ должна быть поставлена фамилія Могилъ. Іеремія Могила, еще будучи маршалкомъ земли Молдавской, оказывалъ Львовскому братству матеріальную помощь. Помощь эта приняла очень большіе размѣры, когда Іеремія сдѣлался Молдавскимъ господаремъ. Постройка Успенской церкви въ значительной степени производилась на средства, жертвуемая имъ. Такъ въ 1593 году имъ оказано было братству значительное денежное пособіе ³⁾), а съ 1598 года не проходило почти ни одного года, чтобы господарь, внимая просьбамъ братства, не посылалъ ему крупныхъ денежныхъ суммъ. Всего съ 1598 по 1606 гг. включительно братствомъ получено было наличными деньгами 3620 червонныхъ и 9760 польскихъ злотыхъ. При этомъ, чтобы надлежаще оцѣнить значеніе ревности Іереміи и его денежныхъ услугъ братству, нужно имѣть въ виду, что громадныя суммы посылались господаремъ во Львовъ въ то время, когда въ его родной странѣ „было бы досить, что направовати, бо мало не вездѣ было сказано“ (вслѣдствіе военныхъ смуть) и самъ благотворитель крайне нуждался въ средствахъ, прибѣгая для удовлетворенія ихъ даже къ займамъ ⁴⁾). Независимо отъ крупной матеріальной помощи Іеремія оказывалъ братству много и другихъ услугъ: ходатайствовалъ предъ королемъ о братчикахъ, результатомъ чего была королевская привилегія, ограждавшая братство отъ притѣсненій со стороны поляковъ ⁵⁾); заботился

¹⁾ Юбилейное изданіе, № 99.

²⁾ Малышевскій И. И. Мелетій Пигасъ, т. II, стр. 13—14.

³⁾ Зубрицкій, Лѣтопись, стр. 30.

⁴⁾ Юбилейное изданіе, №№ 33, 34, 37; Ак. Ю. и З. Р., т. I, № 222—4, 7; Временникъ Ставропигійскій за 1882 г., № 2, 4, 7.

⁵⁾ Юбилейное изданіе, № 2.

о примиреніи братчиковъ съ мѣстнымъ епископомъ Гедеономъ Балабаномъ ¹⁾). Въ частности относительно храмоустройства онъ не ограничивался денежными пособіями, но и заботился объ успѣхѣ этого дѣла, ревностно слѣдя черезъ уполномоченныхъ лицъ за постройкою церкви и производимыми при этомъ расходами ²⁾, и вообще побуждалъ братство прилагать всевозможныя старанія къ благополучному и скорѣйшему окончанію начатаго дѣла ³⁾. Іеремія Могила скончался въ 1607 году, когда Успенская церковь была еще далеко не окончена. Братство обратилось за помощью къ его вдовѣ господаринѣ Елисаветѣ и къ его брату Симеону. Первая, вслѣдствіе тяжелыхъ обстоятельствъ, затруднялась исполнить просьбу братства, но Симеонъ посылалъ дозвольно щедрыя пожертвованія ⁴⁾. Это возбудило соревнованіе со стороны Елисаветы и ея сына Константина ⁵⁾, и они неоднократно оказывали денежныя вспоможенія братчикамъ ⁶⁾, хотя и не столь обильныя, какими надѣлялъ братство Іеремія. Находились въ это время и другіе благотворители у братства ⁷⁾, но ихъ жертвы были далеко не такъ значительны, какъ отъ фамиліи Могила. Поэтому, когда для послѣдней наступили тяжелыя времена, то братство въ теченіи цѣлыхъ восьми лѣтъ (1616—1627 гг.) должно было почти совершенно

¹⁾ Юбилейное изданіе, № 27; Ак. Ю. и З. Р., I, № 222—1; Временникъ Ставропигійскій за 1882 г., № 1.

²⁾ Юбилейное изданіе, №№ 28, 30; Ак. Ю. и З. Р., I, № 222—2; Временникъ Ставропигійскій за 1882 г., № 2, за 1883 г., № 2.

³⁾ Юбилейное изданіе, №№ 31, 34, 35, 36, 39, 46, 51, 52; Ак. Ю. и З. Р., I, № 222—3, 5, 8, 9, 12, 17; Временникъ Ставропигійскій за 1882 г., №№ 3, 5, 6, 8, 11, 14 и 15.

⁴⁾ Юбилейное изданіе, № 55; Временникъ Ставропигійскій за 1883 г., стр. 165.

⁵⁾ Юбилейное изданіе, № 60; Временникъ Ставропигійскій за 1883 г., № 8, стр. 162.

⁶⁾ Юбилейное изданіе, № 57, 58, 59, 63; Временникъ Ставропигійскій за 1883 г., стр. 166; Supplementa, №№ 189—191.

⁷⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 70, 76, 85; Петрушевичъ, Сводная Лѣтопись, стр. 54.

прекратить храмостроительство ¹⁾, которое возобновилось только со вступлениемъ на Молдавскій престолъ Мирона Бернавскаго, внука Стефана Могилы (брата Іереміи и Симеона). Съ просьбою къ Мирону братство обратилось тотчасъ по вступлении его на престолъ. Послѣдній (письмомъ отъ 12 мая 1627 г.) отвѣтилъ братству, что онъ, по примѣру своихъ родственниковъ и предковъ: Іереміи, Константина и Симеона Могилы, будетъ оказывать пособіе братчикамъ, но въ настоящее время, не имѣя наличныхъ денегъ, по случаю отъѣзда къ султану, дастъ селитры, которую братство можетъ продать, а вырученныя деньги обратить на постройку храма ²⁾. Получивъ такое извѣстіе, братство, собравшись на сходку, постановило: немедленно приступить къ окончанію постройки храма, и для этой цѣли рѣшило занять денегъ, полагая погасить долгъ послѣ продажи селитры, посланной братству Бернавскимъ, что въ свое время и было исполнено (селитры было продано 593 камня за 4746 зл. 12 гр. ³⁾). Къ пожертвованіямъ Бернавскаго присоединились и другія: п. Потоцкая дала 110 зл. ⁴⁾, Данилъ Малыньскій 200 зл. ⁵⁾, завѣщанныхъ его родителями, Анна Потоцкая, дочь Іереміи Могилы,—11 зл. и другіе.... ⁶⁾, а львовяне, греческіе купцы, торговавшіе во Львовѣ, и окрестные жители сдѣлали складчину и со-

¹⁾ Въ 1614 г. постройка храма поднялась до сводовъ (Юбил. изд., № 65; *Времен. Ставр.* за 1883 г., № 2), кои въ алтарной части были сдѣланы частію на средства п. Курициной (*Арх. Ю. З. Р.*, ч. I, т. XI, стр. 344), частію на пожертвованія конфедератовъ (Тамъ же, стр. 340, 344) и войскъ, расположенныхъ во Львовѣ (Тамъ же, стр. 358—371); только 27 августа 1627 г. начали склепiti надъ притворомъ и кончили 8 сентября 1627 г. (Тамъ же, стр. 640, 641).

²⁾ Юбилейное изданіе, № 69; Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 509; *Supplementa*, № 197; *Временникъ Ставропигійскій* за 1883 г., стр. 171—172.

³⁾ *Арх. Ю. З. Р.*, ч. I, т. XI, стр. 637.

⁴⁾ Тамъ же, стр. 351.

⁵⁾ Тамъ же, стр. 370.

⁶⁾ *Арх. Ю. З. Р.*, ч. I, т. XI, стр. 351, 352, 358, 360, 361, 362, 363, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 374, 380, 644, 645.

брали нѣсколько сотенъ золотыхъ; къ этой суммѣ братство постановило на одномъ изъ засѣданій прибавить еще и вырученныя деньги за продажу книгъ. Сверхъ того въ 1628 году Миронъ Барнавскій прислалъ еще 2000 зл., въ 1629 г. 3000 зл., а его логоуетъ „кур Дмитріе“ 150 талеровъ¹⁾. Эти средства дали братству возможность продолжать храмостроительство и оно, будучи возобновлено въ 1627 году, вчернѣ было окончено въ 1629 году: объ этомъ (окончаніи) свидѣтельствуешь слѣдующая, вырѣзанная на камнѣ надъ входомъ въ церковь, надпись: „храмъ сей честный совершился року Божія ~~рѣки~~²⁾“).

Совершенно храмъ оконченъ былъ въ 1630 году. Такъ какъ онъ строился преимущественно на средства Могиль, то признательное братство озаботилось увѣковѣчить ихъ усердіе къ своему храму соответствующими въ немъ надписями. Въ главномъ куполѣ выгравированъ гербъ фамиліи Могиль и подъ нимъ помѣщена слѣдующая надпись: „Ясно свѣтлыя двоица воеводъ Молдавскихъ памяти: Іеремен и Сумеона Могиль, ктитореи церкви; Ясно свѣтлый господарь воевода Молдавскій Миронъ Барнавскій Могила съвершителъ церкви“³⁾. Независимо отъ этого въ честь здравствующаго благодетеля изъ фамиліи Могиль, на средства котораго оконченъ былъ храмъ,—Мирона Барнавскаго помѣщена была въ храмѣ такая надпись: „Твоя отъ Твоихъ Тебѣ, Царю Христе, рабъ Твой Миронъ Барнавскій⁴⁾, воевода Молдовлахіи, совершеніе храма сего лю-

¹⁾ Тамъ же, стр. 637—638.

²⁾ Юбилейное изданіе, техническій очеркъ, стр. 2.

³⁾ Тамъ же, стр. 4. Въ этомъ куполѣ помѣщены еще слѣдующія двѣ надписи: 1) „Всесвѣтло крадствующе Жигимонту Третему начало и съвершеніе пріять сія церкви“; 2) „Пресвѣтлый царь и великій князь Московороссіи Феодоръ Ивановичъ бысть благодатель церкви“. Всѣ эти надписи сохранились до настоящаго времени.

⁴⁾ Сверхъ этого признательное братство посвятило тому же Барнавскому изданную въ 1630 году церковно-богослужебную книгу—Октоихъ, гдѣ между прочимъ писало: „абы не смертельная слава велможности вашей вѣчно на всѣхъ мѣсцахъ слынула“, мы рѣшили „эту душеполезную

придать торжественный видъ и нравственно-назидательный смыслъ, желая соединить подъ покровомъ храма воедино всё русско-галицкія силы и воодушевить ихъ на будущую защиту православной вѣры и русской народности, предлагалъ отложить освященіе до времени, болѣе благопріятнаго для него, т. е. когда онъ возвратитъ себѣ свое господарство. Но братство, перенесшее столь много жертвъ и трудовъ, претерпѣвшее столь много непріятностей и гоненій отъ своихъ исконныхъ враговъ, ожидало съ величайшимъ нетерпѣніемъ и напряженіемъ окончанія своего любимаго и дорогого дѣтища и просило Бернавскаго по возможности скорѣе назначить день для освященія. Бернавскій назначилъ освященіе храма на 21 ноября 1630 года ¹⁾, но послѣ отложилъ оное до третьей недѣли по Богоявленіи въ слѣдующемъ году, т. е. на 16 января 1631 ²⁾. На освященіе храма Бернавскій прислалъ изъ Устья, гдѣ онъ жилъ въ это время, своего архимандрита, привезшаго съ собою отъ имени господаря древній рѣзанный на деревѣ крестъ ³⁾, придворныхъ и слугъ, а съ ними и все необходимое для приѣма многочисленныхъ гостей. На освященіе храма прибылъ во Львовъ съ пѣвчими и Кіево-Печерскій архимандритъ Петръ Могла ⁴⁾, сынъ Симеона и племянникъ Іереміи Могиль, столь много благодѣтельствовавшихъ братству, и царьградскіе монахи съ патриаршимъ благословеніемъ ⁵⁾. Освященіе храма совершалъ 16 января 1631 года Львовскій епископъ Іеремія Тисаровскій въ сослуженіи множества бѣлаго и чернаго духовенства, при большомъ стеченіи народа,—мѣщанъ, дворянъ и духовенства. По поводу этого торжества у братства, епископа и братскаго священника было большое и обильное угощеніе ⁶⁾.

¹⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 517.

²⁾ Юбилейное изданіе, №№ 112, 113.

³⁾ Этотъ крестъ хранится въ Успенской церкви до настоящаго времени.

⁴⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 380—381, 384, 647.

⁵⁾ Тамъ же, стр. 379, 381.

⁶⁾ Тамъ же, стр. 647.

Окончаніе братствомъ величественнаго храма совпало съ лучшими сравнительно временами, когда, послѣ смерти фанатическаго короля Сигизмунда III, православные на слѣдовавшихъ за симъ сеймахъ добились возстановленія правъ своей церкви, что если не уничтожило совершенно притѣсненій ихъ со стороны латино-уніатской партіи, то по крайней мѣрѣ ослабило оныя. Сравнительно легче жилось въ то время и братству. Притокъ пожертвованій братству не прекращался и послѣ окончанія имъ постройки храма. Пожертвованія эти назначаемы были большею частію для благоуукрашенія храма. Такъ въ 1633 году на средства братчика Григорія Θεодоровича онъ былъ росписанъ внутри, для каковой цѣли приглашенъ былъ опытный греческій живописецъ ¹⁾. Изобильны были пожертвованія (съ 1586--1647 гг.) и разными предметами богослужебнаго характера. Жертвовали „за свое спасеніе“ и своихъ родителей цѣнные кресты, ²⁾, дорогіе потиры, диски, лжицы ³⁾, лампы ⁴⁾, иконы, кіоты ⁵⁾, золотые, осыпанные жемчугомъ, вѣнцы ⁶⁾, подсвѣчники ⁷⁾, разнообразныя церковныя облаченія ⁸⁾ и т. п., такъ что по количеству и цѣнности своей церковной утвари братская Успенская церковь сдѣлалась вскорѣ одною изъ богатѣйшихъ въ юго-западномъ краѣ. Изъ документовъ видно, что въ ней находилось девять напрестольныхъ Евангелій (изъ коихъ два были оправлены въ позолоченное серебро) ⁹⁾, 17 крестовъ (одинъ золотой, украшенный драгоценными камнями, 12 серебряныхъ, 1 мраморный, обложенный серебромъ, 3 деревянныхъ тоже обложен-

¹⁾ Тамъ же, стр. 101.

²⁾ Тамъ же, т. X, № 76, стр. 148.

³⁾ Тамъ же, стр. 149—150.

⁴⁾ Тамъ же, стр. 150—152, т. XII, стр. 347, 348, 349.

⁵⁾ Тамъ же, т. X, № 76, стр. 154, 156.

⁶⁾ Тамъ же, стр. 152—153.

⁷⁾ Тамъ же, стр. 154, 156.

⁸⁾ Тамъ же, стр. 165—171, 174—177.

⁹⁾ Тамъ же стр. 145—146.

ныхъ серебромъ) ¹⁾, девять потировъ (всѣ серебряные, два позолоченные) ²⁾, 4 серебряныхъ кадила (двѣ позолоченныя) ³⁾, 12 лам-

Братская церковь Успенія Пресв. || Колокольня
Богородицы, именуемая Волошской. || Корнякта.

¹⁾ Тамъ же, стр. 146—148.

²⁾ Тамъ же, стр. 148—149.

³⁾ Тамъ же, стр. 150.

падъ (всѣ серебряныя) ¹⁾, 2 вѣнчальныя короны (серебряныя позолоч. съ камнями) ²⁾, семь цѣнныхъ вѣнцовъ къ образамъ (одинъ изъ нихъ золотой, осыпанный жемчугомъ) ³⁾, пять серебряныхъ позолоченныхъ кіотовъ, шесть паръ серебряныхъ подсвѣчниковъ и множество другихъ золотыхъ и серебряныхъ вещей ⁴⁾, жертвующимъ въ качествѣ привѣсокъ къ иконамъ. Не менѣе цѣнны были и церковныя облаченія, при томъ находившіяся здѣсь въ большомъ количествѣ ⁵⁾. Были въ это время частыя пожертвованія и деньгами. Такъ Иванъ Мазаракій завѣщалъ братской церкви 2000 злотыхъ, проценты съ которыхъ должны были употребляться на двѣ большія свѣчи предъ намѣстными иконами и на лампадное масло предъ его могилою ⁶⁾. Изъ болѣе щедрыхъ благотворителей за нѣсколько позднѣйшее время (1666 году) укажемъ на Анну Могилянку-Потоцкую, пожертвовавшую въ братскую церковь Евангеліе, оправленное въ чистое золото, стоимостію въ 1200 дукатовъ ⁷⁾.

Кромѣ Успенской церкви и возлѣ нея Корняктовской часовни Трехъ Святителей, обновленной Балабаномъ изъ Янины въ 1671 году, братство имѣло еще церковь въ монастырѣ св. Онуфрія ⁸⁾

¹⁾ Тамъ же, стр. 150—152.

²⁾ Тамъ же, стр. 152—153.

³⁾ Тамъ же, стр. 153—154.

⁴⁾ Тамъ же, стр. 155—157, 177—178.

⁵⁾ Тамъ же, стр. 158—178. Album, czyli księga wpisujących się przyiętych do Instytutu Stauropigialnego człakow, стр. 375, 376—380.

⁶⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 348—349.

⁷⁾ Юбилейное изданіе, стр. 18. Дукать равнялся 16 злотымъ или около 2 р. 70 коп.

⁸⁾ Онуфріевскій монастырь, по преданію, основанный Констанціею, женою князя Льва, былъ возобновленъ Львовскимъ братчикомъ (мѣщаниномъ) Стефаномъ Дропаномъ, который надѣлилъ его угодьями (Album czyli księga wpisujących się przyiętych do Instytutu Stauropigialnego człakow, стр. 383). Съ этого времени онъ и находился во владѣніи Львовскаго братства, которое выхлопотало подтвердительныя монастырю грамоты, сначала (въ 1463 г.) отъ Львовскаго старосты Андрея Одровонжа, а затѣмъ отъ самого короля Казиміра (1469 г.) (Album, стр. 383; Шематизмъ за 1867 г., стр. 5 и Лѣтопись Зубрицкаго подъ 1463 г.). Королевскими гра-

и при немъ часовню во имя Св. Троицы, построенную въ 1701 году въ память избавленія отъ преслѣдованій епископа

мотами отъ 1522 и 1524 гг., выданными по просьбѣ князя Константина Ивановича Острожскаго, монастырь освобожденъ былъ отъ поземельныхъ податей (Album, стр. 383; Памятники, т. III, №№ 13, 14; Monumenta Confraternitatis, №№ 3 и 4). Также сочувственно относился къ монастырю и Константинъ Константиновичъ Острожскій: въ 1585 г. монастырь въ значительной своей части обновленъ на его счетъ. Благоустривъ монастырь для иноковъ, братство возымѣло намѣреніе устроить на купленной подлѣ него землѣ обитель и для инокинь (Юбил. изд., № 103), за совѣтомъ и благословеніемъ относительно чего и послало въ 1590 году къ митрополиту Михаилу Рогозѣ двухъ братчиковъ: Ивана Красовскаго и Юрія Рогатинца. Митрополитъ сочувственно отнесся къ означенной просьбѣ и совѣтовалъ это дѣло оформить путемъ официальнымъ. Онъ предложилъ братчикамъ отправить съ означенною цѣлію игумена на предстоящей сеймъ. „Тамъ“, писалъ митрополитъ, „я буду самъ и отдамо вамъ всѣ привилея монастырю тому надлежаще и королевскимъ писанемъ утвердится общему житію вашему въ вѣчныя лѣта въ наше воспоминаніе, вы же по благочестію закону вѣры восточныя Божія церкви въ молитвѣ и постѣ и въ трудехъ, терпѣніи и въ Христовой любви мирно, благочестно пребывайте, общему руководѣнію прилежаще, да имате что подаяти требующимъ, да просвѣтитса свѣща ваша во встрѣтеніи Христа, жениха вашего, съ мудрыми дѣвами, да не внѣ лишитеса, но видите въ небесный чертогъ ко Христу, жениху вашему, съ ангельскими чины, веселящеса во вѣки вѣкомъ“. (Львовскій Ставропигіальный архивъ). Хлопоты братства увѣнчались успѣхомъ, и въ 1591 году митрополитъ Михаилъ Рогоза, прибывши во Львовъ, лично благословилъ начатую постройку женской обители (Памятники, т. III, № 8; Monumenta Confraternitatis, № 170), и постройка эта хотя и встрѣтила противодѣйствіе, въ особенности со стороны иновѣрцевъ, однако окончена была благополучно.

Возвращаемся къ Онуфріевскому монастырю для иноковъ. Онъ былъ общежительный; содержался доходами съ угодій и добротными пожертвованіями (Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 71, т. XII, стр. 345—349) (такъ на пожертвованія возобновлены были крыши на монастырской церкви, два раза—въ 1612 и 1623 гг., уничтоженныя пожаромъ). Доходы были въ вѣдѣніи Львовскаго братства, которое и снабжало монастырь всѣмъ необходимымъ. Отъ него-же зависѣло и избраніе игумена. Какъ игумень, такъ и находившіеся въ монастырѣ іеромонахи (ихъ было около 4—5 челоувѣкъ), іеродьяконъ, поварь и звонарь жалованье получали отъ братства (Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 180, 186, 190, 192, 195, 199, 200, 212, 213, 228, 236, 241, 245, 249). Въ ряду разнаго рода обязанностей, возложенныхъ на монашествующее духовенство, подчеркивалась обязанность совершать че-

Иосифа Шумлянскаго, и украшенную женою Николая Красовскаго ¹⁾).

Забываясь о благоуукрашеніи своихъ храмовъ, братство пеклось и о неопустительномъ отправленіи въ нихъ богослуженія. Съ этою цѣлю оно содержало на свой счетъ двухъ священниковъ, а съ 1645 г. пригласило и третьяго ²⁾. Былъ и дьяконъ ³⁾. Обязанности пѣвчихъ отправляли (по воскреснымъ и праздничнымъ днямъ) ученики братской школы ⁴⁾). При назначеніи священниковъ между братчиками и мѣстнымъ магистратомъ возникали недоразумѣнія ⁴⁾).

четыре раза въ году заупокойныя литургіи съ панихидами за благодотворителей обители (Тамъ же, стр. 179, 180, 233, 250, 269). Наблюдало братство также за благоговѣйнымъ совершеніемъ богослуженія и нравственною жизнію иноковъ. Этотъ надзоръ для послѣднихъ не всегда былъ желательнымъ и возбуждалъ протесты, не имѣвшіе, впрочемъ, серьезныхъ послѣдствій (Тамъ же, т. XI, стр. 67, 72, 74, 79, 82, 109—111, 145). Благодаря разумному завѣдыванію экономическими средствами со стороны братства, монастырь былъ не бѣденъ ими. Въ 1683 году братство нашло возможнымъ соорудить въ немъ каменные кельи и новую трапезную, что стоило около 5000 злотыхъ (Шараневичъ, Николай Красовскій, стр. 71—73). Въ 1696 году монастырь былъ обнесенъ каменною стѣною стоимостію въ 10000 злотыхъ (Зубрицкій, Лѣтопись братства подъ 1696 г.). Не бѣдна была и монастырская церковь. Въ ней въ 1701 году было семь серебряныхъ лампадъ, двѣ серебряныя кадильницы, серебряная риза на чудотворной иконѣ, два серебряныхъ креста: большой и малый, три серебряныхъ Евангелія, три серебряныхъ чаши съ дискомомъ и звѣздицею, 13 ризъ священническихъ и дьяконскихъ, 8 шнурковъ жемчугу, двѣ цѣпочки золотыя и т. п. (Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 286).

¹⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 295.

²⁾ Тамъ же, т. XI, стр. 158, 254, 297. Братскій причтъ содержался на средства братства, получая 200 зл. жалованья (Тамъ же, стр. 106), сборъ во время богослуженія отъ доброхотныхъ подаяній (Тамъ же, т. XI, стр. 74, 87, 106, 297), помѣщеніе и отопленіе (Тамъ же, стр. 155, 395) и проценты съ вкладовъ (Тамъ же, стр. 275 и т. XII, стр. 346, 347, 348, 349).

³⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 106, 254.

⁴⁾ Тамъ же, стр. 103, 104.

^{*)} Братство не мало обращало вниманія и на церковное пѣніе. Для этой цѣли братство старалось „елико мощно прекраснѣе устроить у себя божественное пѣніе по чину мусикійскихъ согласій“ на посрамленіе бездушныхъ висканій римскихъ“ (Могилев. губер. Вѣдом. за 1845 г., № 40).

Послѣдній хотѣлъ присвоить право означеннаго назначенія своей власти. Не мало хлопотъ и издержекъ было со стороны братства, чтобы устранить вмѣшательство магистрата въ это чуждое ему дѣло ¹⁾. Впослѣдствіи вмѣсто помянутыхъ священниковъ братство держало при своихъ церквахъ іеромонаховъ ²⁾.

Извѣстно, что конецъ XVI и начало XVII столѣтія было временемъ оживленія въ юго-западной Россіи живой проповѣди.

Оно при самомъ началѣ учрежденія училища ввело церковное пѣніе, какъ одинъ изъ главныхъ предметовъ преподаванія и изученія. Вмѣстѣ съ тѣмъ ввело и правильный порядокъ занятій по церковному пѣнію (по субботамъ), положивъ начинать обученіе ему съ самаго ранняго возраста (Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. X, № 161, стр. 435—437; Statutaria, № 6; Ак. Ю. З. Р., т. II, № 154—153). Для этой цѣли братство держало особыхъ учителей пѣнія (Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 65—66), на обязанности которыхъ лежало: учить (пѣнію) дѣтей, быть на клиросѣ и управлять хоромъ (Тамъ же, т. X, № 161, стр. 435—437), за что, конечно, полагалась особая плата (Тамъ же, т. XI, стр. 69). Хоръ братскій состоялъ изъ учениковъ, обладавшихъ хорошими голосами. Вступившіе въ хоръ получали определенную плату (Тамъ же, стр. 83), пищу, одежду (темно-зеленый кунтушъ, желтый жупанъ), обувь (сапоги съ подковами) и шапку (Тамъ же, т. XII, стр. 230, 246). Изъ какого числа состоялъ братскій хоръ, съ достовѣрностію сказать этого не можемъ. Зубрицкій утверждаетъ, что онъ состоялъ изъ четырехъ человекъ (Лѣтопись подъ 1692 г.). Но судя по тому, что, во первыхъ, братство особенно заботилось о трехъ дискантахъ, можно думать, что хоръ братскихъ пѣвчихъ состоялъ по крайней мѣрѣ изъ 10—12 человекъ, противопоставляя числу дискантовъ соотвѣтственное число другихъ голосовъ; во вторыхъ, еще видно изъ того, что въ Ставропигіальномъ архивѣ осталось нѣсколько десятковъ чудныхъ концертовъ на разные голоса (отъ четырехъ до двѣнадцати) (Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 62—71), которыми (концертами) братскій хоръ очаровывалъ приходящихъ въ храмъ.

Забываясь о благолѣпіи богослуженія, братство съ цѣлю противо-дѣйствія іезуитамъ, устраивавшимъ у себя въ страстную пятницу и субботу такъ называемые „Божіе гроба“, устраивало ихъ и у себя въ означенные дни, не жалѣя ни средствъ, ни трудовъ (Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 383, 417, 425, 428, 446, 462, 464, 470, 471, 489—490, 491, 492, 495, 496, 503, 504, 510, 520, 525, 572, 573; т. XII, стр. 58, 127, 427).

¹⁾ Тамъ же, т. XI, стр. 103, 104 и т. X, №№ 142, 252, стр. 382—386, 675—679, Львовскій Ставропигіальный архивъ, №№ 727, 730.

²⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 104, 106, 261.

О хорошей постановкѣ проповѣдничества въ своемъ храмѣ усилно заботилось и Львовское братство ¹⁾. Кромѣ священниковъ, эту обязанность несли здѣсь дидаскалы Львовской школы и даже способнѣйшіе изъ ея учениковъ, какъ это можно видѣть изъ грамоты митрополита Михаила Рогозы, данной имъ по просьбѣ братства и разрѣшающей проповѣданіе слова Божія дидаскаламъ: Стефану Зизанію и Кириллу Транквиліону ²⁾ и тѣмъ ученикамъ братской школы, которые окажутся къ сему способными и подготовленными ³⁾. Извѣстные проповѣдники и спеціально приглашались братчиками для проповѣдыванія ⁴⁾. Такимъ, напр., былъ нѣкто Игнатій, мужъ „богодуховенныхъ наукъ и писаній отеческихъ искусствъ“ ⁵⁾. На содержаніе искусныхъ проповѣдниковъ братство не скупилось, назначивъ имъ плату за труды значительно высшую, чѣмъ обыкновеннымъ священникамъ ⁶⁾. Обыкновенно при этомъ заключаемо было и формальное условіе ⁷⁾.

О постановкѣ проповѣдничества въ братской церкви извѣстно мало; но имена нѣкоторыхъ проповѣдниковъ могутъ служить ручательствомъ, что оно здѣсь, по крайней мѣрѣ, въ нѣкоторое время стояло на высокой степени. Упомянутые дидаскалы братской школы Стефанъ Зизаній и Кириллъ Транквиліонъ довольно извѣстны въ литературѣ. Извѣстны и ихъ сочиненія. О другихъ проповѣдникахъ,

¹⁾ Тамъ же, стр. 66, 151, 220—221, 222, 254, 261, 271—272, 571, 577 и т. XII, стр. 179; Monumenta Confraternitatis, № 210; Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 527.

²⁾ Отъ него сохранился объемистый сборникъ проповѣдей, изданный въ 1619 году подъ названіемъ: „Учительное Евангеліе“.

³⁾ Ак. З. Р., IV, № 27; Monumenta Confraternitatis, № 171; Временникъ Ставропигійскій за 1878 г., стр. 127.

⁴⁾ Monumenta Confraternitatis, № 210; Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 222, 254, 418, 424.

⁵⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. X, №№ 44, 45.

⁶⁾ Тамъ же, т. XI, стр. 221 и т. XII, стр. 240; Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1012, стр. 37, № 1015, стр. 10, 27, 28. Проповѣдникъ получалъ жалованья 300 злотыхъ, квартиру и отопленіе, а иногда въ видѣ награды давали на столъ („страву“) 30 злот. (Тамъ же, т. XI, стр. 577).

⁷⁾ Тамъ же, т. XI, стр. 220—221 и т. XII, стр. 211, 240.

не оставившихъ послѣ себя твореній, намъ ничего не извѣстно, кромѣ ихъ именъ¹⁾.

Что касается предмета²⁾ проповѣди, то онъ былъ столь разнообразенъ, сколь были разнообразны запросы жизни, выдвигаемые духомъ и потребностію времени. Преимущественно же братскіе проповѣдники должны были принять на себя задачу возводить православныхъ до болѣе отчетливаго и разумнаго пониманія отличительныхъ истинъ православія въ сравненіи съ ученіями инославными, „возбуждать и готовить къ святому мученичеству какъ самихъ себя, такъ и сердца народа...“ и т. п.³⁾

О полемическомъ тонѣ, по крайней мѣрѣ нѣкоторыхъ „казаній“ Львовскихъ проповѣдниковъ, можно судить по дошедшимъ до насъ свѣдѣніямъ о проповѣднической дѣятельности бывшаго учителя Львовской школы Стефана Зизанія, который своими „казаніями“, направленными противъ католицизма и уніи, возбудилъ противъ себя такую ненависть со стороны своихъ религіозныхъ противниковъ, что подвергнутъ былъ Михаиломъ Рогозою церковному отлученію и долженъ былъ спастись свою жизнь отъ ярости латиноуніатовъ⁴⁾.

Писались съ цѣлію опроверженія латино-уніатовъ и спеціальныя сочиненія, въ свое время имѣвшія широкое распространеніе.

¹⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 222, 254, 385, 418, 473, 492, 571, 627; т. XII, стр. 195, 211, 234, 240, 322; Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1015, стр. 10, 27, 28.

²⁾ Источниковъ, которыми могли пользоваться братскіе проповѣдники, было достаточно въ братскѣй библіотекѣ (Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. X, стр. 158—162; т. XII, стр. 7—9, 13—14, 29—35); но этимъ братство не ограничивалось, оно, по желанію проповѣдниковъ, выписывало и спеціальныя книги для проповѣди, не жалѣя довольно большихъ для этого времени денегъ (188 золотыхъ) (Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 572, т. XII, стр. 280).

Библіотекой братской пользовались не только учителя и ученики, но и братчики, бравшіе на домъ книги для чтенія (Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 243).

³⁾ Памятники, т. I, „Совѣтованіе о благочестіи“, стр. 235—236.

⁴⁾ Ак. З. Р., т. IV, № 73.

Къ числу такихъ сочиненій должно отнести „Казане св. Кирилла Іерусалимскаго“ (1596 г.) С. Зизанія, а отчасти и его „Катехизисъ“ 1595 г. ¹⁾; „Перестрога“ ²⁾ анонимнаго автора, очевидно, принадлежавшаго Львовскому братству; и въ особенности полныя воодушевленія сочиненія и посланія Іоанна Вишенскаго ³⁾.

Въ ряду средствъ, направленныхъ къ возвышенію православія, должно отнести также дѣла милосердія и челоуѣколюбія, т. е. благотворительныя учрежденія братства, именно больницю, богадѣльню и страннопріимницю. О постройкѣ этихъ зданій братство заботилось столь же ревностно, какъ и о постройкѣ храма ⁴⁾. Зданія эти предназначались для вдовъ, сиротъ и „впелякихъ уломныхъ и недостаточныхъ людей и на прійимане странныхъ духовныхъ“ ⁵⁾. При постройкѣ этихъ зданій братство, нуждаясь въ средствахъ, обращалось за помощію къ „многочисленному роду російскому“ ⁶⁾, къ царю и его приближеннымъ ⁷⁾. Главнымъ образомъ на эти жертвы и построены были означенныя заведенія, дававшія

¹⁾ Свѣдѣнія о немъ см.: С. Т. Голубевъ, Библиографическія замѣчанія, Кіевъ, 1876 г., стр. 9—15. Холмско-Варшавскій Епархіальный Вѣстникъ за 1882 г. Статья В. З. Завитневича: „Западно-русская церковная унія въ ея полемической письменности и литературѣ“, № 12, стр. 227—234. Zebrowski, „Kąkol, który rozsiewa Stephanek Zizania w cerkwiach ruskich w Wilnie“. Wilno, 1595. „Piewy Stephanka Zyzaniey heretyka z cerkwie ruskiey wykłętego“. Wilno, 1596. Лиловъ. „О такъ называемой Кирилловой книгѣ“. Казань, 1858.

²⁾ О ней см. Холмско-Варшавскій Епархіальный Вѣстникъ за 1882 г., № 13, стр. 244—246, и Студинскій. Перестрога, Львовъ, 1895.

³⁾ О нихъ см.: Голубевъ, Петръ Могила, т. II, стр. 8—9, Приложение, стр. 36—44; его-же Объяснительные параграфы, Кіевъ, 1893 г., стр. 32—41; Франко, Іоаннъ Вишенскій и его твори, Львовъ, 1893; Литовскія Епархіальныя Вѣдомости за 1876 г., статья: „Іоаннъ Вишенскій, Полемистъ изъ временъ уніи XVI вѣка“, стр. 252, 261, 288, 366, 394, 409, 415.

⁴⁾ Справедливо разсуждая, что какъ храмъ нуженъ для души, такъ больница, богадѣльня и страннопріимница для тѣла.

⁵⁾ Юбилейное изданіе, №№ 107, 110.

⁶⁾ Тамъ же, № 90.

⁷⁾ Тамъ же, №№ 94, 95, 96; Ак. З. Р., т. IV, № XXXIV—5; Временникъ Ставропигійскій за 1874 г., №№ 2, 3, 6.

пріють хилымъ и немощнымъ и осушившія много слезъ. Попеченіе о сирыхъ и убогихъ высоко поднимало авторитетъ братства въ глазахъ русско-галицкаго народа. Молва объ его благодѣяніяхъ, милосердіи и челоуѣколюбіи широкою волною разливалась по лицу русской земли. Не оскудѣвали и дары на доброе дѣло ¹⁾).

Богадѣльня и больница содержались какъ на проценты съ жертвуемыхъ капиталовъ ²⁾, такъ и на деньги, получаемыя отъ вступающихъ въ эти благотворительныя заведенія ³⁾ и остававшіяся послѣ ихъ смерти ⁴⁾ и на специально предназначенныя кружки ⁵⁾.

Въ братскій госпиталь принимались бѣдные („нищіе“) только православнаго вѣроисповѣданія.

Госпиталемъ завѣдывалъ обыкновенно одинъ изъ старшихъ братчиковъ вмѣстѣ съ своимъ помощникомъ. Обязанностію ихъ было надзирать за призраваемыми, выдавать съѣстные припасы повару и наблюдать за приготовленіемъ пищи. О результатахъ своей дѣятельности завѣдующіе докладывали братству въ общемъ засѣданіи (предъ

¹⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. X, № 62; т. XI, стр. 124—126, 211, 297, 359—360, 680, 681, 683, 690—691, т. XII, стр. 346—349. Изъ пожертвованій деньгами заслуживаютъ вниманія слѣдующія: въ 1636 году Гавріиль и Варвара Лангиши пожертвовали на „шпиталь и выживене и опатрене убогихъ и недолужныхъ и на оправу его 1700 злотыхъ“, двѣ части процентовъ коихъ жертвователи положили на госпиталь (Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 124—126, 211, 690), въ 1641 г. Григорій и Ксенія Поповичи пожертвовали на содержаніе госпиталя 600 зл. (Тамъ же, т. XII, стр. 346); въ 1645 г. Михаилъ Алюзій пожертвовалъ братству 1000 зл., часть процентовъ съ коихъ, т. е. 28 зл. въ годъ, должно идти на содержаніе госпиталя (Тамъ же); въ 1663 г. Василій Григоровичъ завѣщалъ 1000 зл. (Тамъ же, стр. 347), въ 1669 г. Василій Леоновичъ завѣщалъ братству половину своего дома съ „богатымъ крамомъ“ (Тамъ же, стр. 348) и многія другія (Тамъ же, стр. 348—349; т. XII, стр. 297, 680, 681, 683, 691). Да и сами больные и дряхлые, поступая въ госпиталь, охотно отдавали свои крохи (Тамъ же, т. XI, стр. 679, 680, 682, 683, 688, 690, 691).

²⁾ Тамъ же, т. XI, стр. 684, 688, 690—691.

³⁾ Тамъ же, стр. 679, 680, 682, 683, 688, 690, 691.

⁴⁾ Тамъ же, стр. 679, 681, 682, 690.

⁵⁾ Тамъ же, стр. 299—301, 679, 680—683, 688—691.

элекцію), представляя при этомъ подробный отчетъ о приходахъ и расходахъ ¹⁾).

Призрѣвая больныхъ и дряхлыхъ, предоставляя гостепріимный кровъ страннымъ, братство простирало руку помощи и въ другихъ случаяхъ, какъ скоро усматривало необходимость этой помощи и имѣло на то средства. Такъ оно оказывало попеченіе вдовамъ ²⁾, снабжало бѣдныхъ больныхъ лѣкарствами ³⁾, ухаживало за больными, не имѣвшими ни родныхъ, ни знакомыхъ ⁴⁾, ссужало деньгами подвергшихся несчастію ⁵⁾, принимало на себя опеку вдовъ и сиротъ ⁶⁾, заботилось о воспитаніи и образованіи послѣднихъ ⁷⁾ и цѣлости имущества тѣхъ и другихъ ⁸⁾. Оно не оставляло безъ своего материнскаго попеченія подкидышей ⁹⁾, оказывало свое содѣйствіе молодымъ дѣвушкамъ при вступленіи въ бракъ ¹⁰⁾, помогало проѣзжающимъ, оказывавшимся въ затруднительныхъ обстоятельствахъ ¹¹⁾, давало средства для выкупа изъ плѣна ¹²⁾, а вышедшихъ изъ него снабжало достаточною суммою на первое обзаведеніе ¹³⁾; иногда пыталось освободить осужденнаго на смерть отъ казни ¹⁴⁾, а въ 1637 г.

¹⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 230, 679—692.

²⁾ Тамъ же, т. XI, стр. 65, 158, 353, 527, 619; Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1000, стр. 152, № 1015, стр. 11, № 1017, стр. 11, 12.

³⁾ Тамъ же, стр. 65; Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1019, стр. 11.

⁴⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 75.

⁵⁾ Тамъ же, стр. 92—93, 96, 107, 621, 631; т. XII, стр. 245, 249, 284—285, 294.

⁶⁾ Тамъ же, т. XI, стр. 105, 109, 194, 391; т. X, № 173, стр. 461—464.

⁷⁾ Тамъ же, т. XI, стр. 119, 159, 298—299, 391—392.

⁸⁾ Тамъ же, стр. 119, 159.

⁹⁾ Тамъ же, 401, 512.

¹⁰⁾ Тамъ же, стр. 157, 343, 464, 527; т. XII, стр. 266.

¹¹⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 230, 489, 495, 500, 510, 525, 621, 632; т. XII, стр. 192, 194, 197, 199, 232, 241, 244, 245; Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1020, стр. 60, 78.

¹²⁾ Тамъ же, т. XI, стр. 342, 506, 617, 621.

¹³⁾ Тамъ же, стр. 384, 417, 628; т. XII, стр. 266; Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1009, стр. 16, № 1015, стр. 11.

¹⁴⁾ Львовскій Магистратскій архивъ, acta consularia, т. 49, стр. 1204—1207.

„показало христіанское надѣ христіанскою кровію“: сдѣлало подпису между русскими людьми и на собранныя деньги выкупило крестьянина Павла, осужденнаго на смерть за покражу лошади ¹⁾. Оно выкупило изъ тюрьмы двухъ молодыхъ людей за „своевольный эксецъ“, надѣясь на ихъ раскаяніе и исправленіе ²⁾, погребало безпріютно умершихъ (и замерзшихъ) людей всякаго рода и званія ³⁾, давало милостыню страннымъ и нищимъ во дни совершенія двухъ литургій—заздравной и заупокойной, за всѣхъ членовъ братства—живыхъ и умершихъ ⁴⁾. Раздавало милостыню находящимся въ больницахъ, темницахъ и скитающимся по улицамъ въ праздники Рождества Христова, св. Пасхи ⁵⁾, сошествія Св. Духа и въ храмовой праздникъ Успенія Пр. Богородицы безъ различія вѣроисповѣданія, что особенно возвышало братство даже въ глазахъ иновѣрцевъ.

Благотвореніе братства простиралось также на бѣдныя церкви, монастыри, братства и т. п. Укажемъ на нѣкоторыя изъ такихъ дѣлъ благотворенія: такъ на возобновленіе древней Крилосской церкви братство дало 2000 злотыхъ ⁶⁾, для украшенія и возобновленія богослуженія въ опустошенной церкви турками и татарами въ Каменцѣ-Подольскомъ братство послало въ 1699 году 2 Евангелія, 2 часослова, 2 псалтыри, октоихъ, шестодневникъ, проskomидію, 10 акаѣистовъ, 12 образовъ, 2 священ. облаченія и др. ⁷⁾; сгорѣвшей братской свято-рождественской Жолкевской церкви братство подарило цѣлый кругъ церковно-богослужебныхъ книгъ на сумму 244 злота, 12 грошей ⁸⁾, на ремонтъ Креховской

¹⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 129.

²⁾ Тамъ же, стр. 440.

³⁾ Тамъ же, стр. 401, 525, 549, 556; Львовскій Ставропигіальный архивъ. № 1015, стр. 11.

⁴⁾ Уставъ братства, § 527.

⁵⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 428.

⁶⁾ Тамъ же, т. XII, стр. 291—292.

⁷⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 292.

⁸⁾ Тамъ же, стр. 296 и Львовскій Ставропиг. архивъ, № 1000, стр. 65.

церкви дало 103 зл.¹⁾ Не рѣдки свѣденія о помощи книгами и деньгами монастырямъ и церквамъ²⁾. Особеннымъ попеченіемъ братства пользовался монастырь Скитскій, что въ Манявѣ. Онъ былъ подъ особымъ его покровительствомъ и на полномъ его иждивеніи³⁾.

Съ такою отзывчивостію и предупредительностію относилось Львовское Ставропигіальное братство какъ къ подчиненнымъ ему (Львовскимъ) братствамъ: св. Николая⁴⁾, св. Параскевы (Пятницы) и др., которымъ оказывало матерьяльную (не говоримъ о нравственной—) помощь въ борьбѣ съ врагами, захватывавшими достояніе ихъ церковей⁵⁾, такъ и ко многимъ другимъ братствамъ Юго-Западной Руси, просившимъ у него помощи. Особенно дорога была такая помощь Могилевскому, Галицкому, Любачевскому⁶⁾, Сокальскому⁷⁾ и др. братствамъ. Послѣдніе два братства подвергались сильнымъ гоненіямъ уніатовъ и польскихъ чиновниковъ, дѣйствовавшихъ заодно съ Холмскимъ епископомъ Мееодіемъ Терлецкимъ, извѣстнымъ гонителемъ православныхъ, и потому нуждались въ особенной поддержкѣ Львовскаго братства⁸⁾.

Кромѣ болѣе или менѣе крупныхъ пожертвованій, носившихъ характеръ случайный, средства, необходимыя братству для проявленія столь широкой благотворительности, черпались изъ разныхъ источниковъ. Однимъ изъ нихъ была кружка для оказанія помощи вдовамъ и сиротамъ. Съ этой кружкой, по постановленію братства въ 1607 году, сидѣлъ старикъ у входа въ церковь монастыря св.

¹⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1020, отдѣльн. лл., л. 19 об.

²⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 107, 465, 476, 593, 601; т. XII, стр. 178, 231, 232, 238, 245, 246.

³⁾ Тамъ же, т. XII, стр. 198, 201, 208, 209, 227.

⁴⁾ Тамъ же, т. XI, стр. 264—265.

⁵⁾ Тамъ же, т. XII, стр. 245 и Лѣтопись, стр. 127—128.

⁶⁾ Тамъ же, т. XI, стр. 160.

⁷⁾ Тамъ же, стр. 160.

⁸⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. X, № 220, стр. 563—567 и т. XI, стр. 160.

Онуфрія и просилъ у проходящихъ: одна часть собранныхъ денегъ шла въ пользу просящаго, а двѣ другія дѣлились на три части, изъ коихъ первая—шла въ пользу духовенства, вторая—на *вдовъ и сиротъ*, а третья—на ремонтъ монастыря ¹⁾); другимъ источникомъ были „шпитальныя“ кружки ²⁾); третьимъ—мѣсячные взносы, предназначенные „на ратунокъ убогимъ и утрапленнымъ братіямъ и ишелькимъ сиротамъ“ ³⁾); четвертымъ—проценты съ братскихъ капиталовъ ⁴⁾); пятымъ—деньги, получаемыя отъ продажи книгъ ⁵⁾), печатаемыхъ въ братской типографіи; шестымъ—взносы нанимателей и арендаторовъ братскихъ домовъ ⁶⁾), магазиновъ („кравовъ“ ⁷⁾), погребовъ ⁸⁾), луговъ ⁹⁾), садовъ ¹⁰⁾), пасѣкъ ¹¹⁾), хуторовъ ¹²⁾ и т. п. ¹³⁾. Всѣ эти источники составляли *кассу* братства, съ коей брались деньги на расходы. Если же въ кассѣ не было достаточно суммъ, необходимыхъ для удовлетворенія нуждъ, то братство обра-

¹⁾ Тамъ же, т. XI, стр. 71.

²⁾ Тамъ же, стр. 299, 300, 301, 679, 680—683, 689—691.

³⁾ Тамъ же, стр. 155, 158.

⁴⁾ Тамъ же, стр. 124—126, 169, 211, 280, 359—360, 391, 680, 688, 690, 693—766; т. X, № 62; т. XII, стр. 191, 198—199, 209, 223, 229, 233, 242, 245, 249, 262, 266, 267, 271—272, 273, 280, 283, 284—285, 317, 319, 323, 326, 346—349, 350.

⁵⁾ Тамъ же, т. XI, стр. 75, 76, 203, 206, 212—214, 225—232, 243—244, 363, 367, 368, 369, 539—635; т. XII, стр. 172, 173, 174, 181, 182, 184, 185, 189, 192, 193, 194, 196, 197, 199, 201—208, 209—210, 211—223, 226, 227, 230, 232, 233, 235—236, 240—241, 243; Львовскій Ставропигіальный архивъ, №№ 1000, 1003, 1009, 1019, стр. 3—7.

⁶⁾ Тамъ же, т. XI, стр. 68, 83, 141—142, 340, 351, 358, 360, 361, 364, 366, 367, 369, 371, 374, 375.

⁷⁾ Тамъ же, стр. 74, 168, 225, 226, 292—293, 295, 340, 351, 432, 437, 460, 692.

⁸⁾ Тамъ же, стр. 355, 358, 359, 363, 364, 366, 367, 368, 370, 372, 373.

⁹⁾ Тамъ же, стр. 83, 93, 127, 340, 341, 352, 354, 362, 365, 366, 367—370, 375.

¹⁰⁾ Тамъ же, стр. 359, 363.

¹¹⁾ Тамъ же, стр. 373.

¹²⁾ Тамъ же, стр. 360, 369.

¹³⁾ Тамъ же, стр. 369, 370 давали доски на прокатъ торговцамъ во время ярмарки.

щалося съ просьбою къ сочленамъ и по подпискѣ собирало необходимую сумму.

Всѣхъ этихъ источниковъ, несомнѣнно, было-бы далеко недостаточно, если-бы братство вело свое хозяйство менѣе экономно, если-бы каждый пожертвованный грошъ, каждая пожертвованная братству вещь не вносились въ книгу¹⁾ и въ свое время не утилизировались. Такъ, изъ пожертвованныхъ серебряныхъ и золотыхъ вещей братство дѣлало напрестольные кресты, звѣздицы, лжицы и дискосы²⁾, кіоты³⁾, ризы на иконы⁴⁾, священническія облаченія⁵⁾ и т. п., или обмѣнивало ихъ на необходимые въ церковномъ обиходѣ предметы⁶⁾. Жертвы-же натурой вымѣнивало на деньги⁷⁾, или предоставляло въ пользованіе госпиталя и монастыря св. Онуфрія. Для полученія возможно большихъ процентовъ съ братскихъ капиталовъ они иногда пускались въ торговые обороты на условіяхъ для братства выгодныхъ: братчики брали изъ кассы деньги для торговли съ условіемъ предоставить братству весь получаемый барышъ; возможныя-же при торговлѣ потери принимали на свой счетъ⁸⁾.

Отчетность по братскимъ приходамъ и расходамъ велась самая строгая. Каждое полученіе и расходы заносились въ особо

¹⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 70, 76, 85, 261—262, 271, 297, 340, 342, 344, 345, 349, 350, 351, 352, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365—372, 375, 376, 380, 393, 407, 471, 482, 639, 643, 644, 673, 703; т. XII, стр. 9, 21, 52, 53, 274, 388; Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1011.

²⁾ Тамъ же, т. XI, стр. 361.

³⁾ Тамъ же, т. XII, стр. 290.

⁴⁾ Тамъ же, т. XI, стр. 264, 266—267, 343; т. XII, стр. 258, 259, 290. Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1000, стр. 124, 152, № 1007, стр. 29, 54.

⁵⁾ Тамъ же, т. XII, стр. 321.

⁶⁾ Тамъ же, стр. 325; т. XI, стр. 471, 481, 482.

⁷⁾ Тамъ же, т. XI, стр. 359, 360, 365, 643, 644, 672.

⁸⁾ Тамъ же, стр. 169.

зведенныя книги съ приложеніемъ оправдательныхъ документовъ и собственноручныхъ росписокъ¹⁾.

Дѣла милосердія и человѣколюбія, широко распространенныя въ братствѣ, не могли не производить благотворнаго вліянія на окружающую среду и возвышали его авторитетъ въ глазахъ даже иновѣрцевъ.

Не меньшую заботливость обнаруживало братство о согласной съ законами вѣры и правилами нравственности жизни своихъ членовъ, воодушевляя твердыхъ и направляя тѣми или иными средствами на путь истинный немощствующихъ. Не ограничиваясь общими положеніями по сему предмету, находящимися въ братскомъ уставѣ, братство заботилось о разъясненіи этихъ положеній на своихъ засѣданіяхъ, гдѣ постоянно напоминалось присутствовавшимъ о взаимномъ мирѣ и любви между собою, о доброй семейной жизни, неукоснительномъ посѣщеніи храма Божьяго, поученіи въ законѣ Господнемъ, нравственной жизни и т. п. Въ засѣданіяхъ-же обычно разсматривались проступки братчиковъ, представлявшіе уклоненіе отъ нормальнаго порядка, и виновные подвергались тѣмъ или инымъ наказаніямъ. Обычный порядокъ при этомъ былъ такой. Обвиняемый въ извѣстномъ проступкѣ приглашался на судъ и (въ случаѣ безуспѣшности перваго призыва) неоднократно—сперва черезъ двухъ посылаемыхъ для сего братчиковъ, а затѣмъ чрезъ священника. Въ случаѣ неявки на судъ обвиняемаго послѣ этихъ призывовъ, братство постановляло тотъ или иной (соотвѣтственно проступку) приговоръ и ждало со стороны обвиненнаго раскаянія въ теченіи 4-хъ недѣль. Если такого раскаянія обвиненный не обнаруживалъ (что, замѣтимъ, случалось рѣдко), оно исключало его изъ среды братства, а иногда при этомъ

¹⁾ Тамъ же, стр. 10, 11, 17, 18, 19, 20, 38, 39, 40, 41, 44, 45, 49, 51, 53, 229, 230, 299, 300, 340—766; т. XII, стр. 174—352, 353—437; Львовскій Ставропигіальный архивъ, №№ 1007, 1009, 1011, 1012, 1014, 1015, 1017, 1019, 1020, 1022(a), 1024, 1025, 1026 и др.

(смотря по важности вины) отлучало даже отъ церкви, и всякое общеніе съ нимъ воспрещалось, о чемъ братчики извѣщаются были черезъ священника въ церкви.

По уставу „каждый братчикъ, знающій о проступкѣ своего брата, не долженъ сего скрывать, но объявлять въ собраніи братскомъ, чтобы виновный былъ наказанъ“¹⁾. Это правило было причиною многихъ недоразумѣній и нерѣдко служило яблокомъ раздора между братчиками. Вслѣдствіе этого братство стало избирать изъ своей среды особыхъ лицъ (изъ числа болѣе надежныхъ) и поручало имъ слѣдить за поведеніемъ какъ братчиковъ, такъ и вообще всѣхъ православныхъ²⁾, и о замѣченныхъ ими проступкахъ немедленно доносить братству. Такія уполномоченныя лица назывались „деспектами“³⁾. Для иллюстраціи ихъ правъ и обязанностей, а также для характеристики дѣятельности братства по затронутому вопросу приведемъ нѣкоторыя данныя изъ жизни братства.

Въ 1600 году „деспектъ“ донесъ братству, что старшій братчикъ Лука Бартниковичъ, возвращаясь изъ засѣданія и имѣя при себѣ ключи отъ братской казны, заходилъ въ корчму и пилъ тамъ водку. Факта этого Бартниковичъ не отрицалъ и за этотъ поступокъ (какъ старшій братчикъ, долженствовавшій служить образцомъ для другихъ) наказанъ былъ сидѣніемъ на колокольнѣ и штрафомъ въ одинъ камень воску. Бартниковичъ велъ себя въ засѣданіи очень нервно: сначала принялъ наказаніе съ благодарностію, а затѣмъ въ рѣзкихъ выраженіяхъ заявилъ, что онъ осужденъ несправедливо и съ бранью вышелъ изъ засѣданія, заявивъ, что онъ не подчиняется братскому рѣшенію. Братство дало время одуматься

¹⁾ Уставъ, §. 13.

²⁾ Особенное наблюденіе было за тѣми лицами, которые, не будучи членами братства, находились съ нимъ въ тѣхъ или иныхъ отношеніяхъ, напр., мастера при постройкѣ церкви (Юбилейное изданіе, № 5), служащіе въ типографіи и т. п. (Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 380, 382, 386, 304).

³⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 59.

погорячившемуся, но уважаемому братчику, и когда онъ пришелъ въ засѣданіе съ повинною, то не только съ любовію приняло его, но даже смягчило наказаніе, отмѣнивъ заключеніе его на колокольнѣ, ограничившись однимъ только штрафомъ, и дало ему опять ключи отъ казны ¹⁾).

Съ особенною строгостію братство относилось къ тѣмъ членамъ, которые заподозрѣваемы были въ проступкахъ, сопровождавшихся вредомъ для братства. Такъ, когда братчикъ Гавріиль Доросеевичъ заподозрѣнъ былъ въ сношеніяхъ съ мѣстнымъ епископомъ Гедеономъ Балабаномъ (въ то время враждовавшимъ съ братствомъ), немедленно созвано было по этому поводу экстренное засѣданіе, куда, по обычаю, приглашенъ былъ и Доросеевичъ. Но послѣдній на засѣданіе не явился, считая себя обиженнымъ возведеніемъ на него подозрѣнія въ измѣнѣ (обвинялся, что хотѣлъ якобы передать Гедеону ключи отъ церковной кладовой), и обратился съ жалобою на братство къ экзарху Александрійскаго патріарха Кириллу Лукарису, находившемуся въ то время въ г. Острогѣ. Лукарисъ старался уладить возникшія недоразумѣнія, съ каковою цѣлію послалъ во Львовъ въ качествѣ лицъ, отъ него уполномоченныхъ, священника Аввакума и архидьякона Іеремію. Братство готово было примириться съ Доросеевичемъ подъ условіемъ *покаянія* съ его стороны. Но когда Доросеевичъ на это не согласился и началъ открыто вредить братству, то оно „вымазало его“ изъ своихъ списковъ на вѣчныя времена „за учинки зрадливые, яко отщепенца братства Христова“ ²⁾).

Не только измѣна строго каралась братствомъ, но и всякое вообще непослушаніе, въ особенности нарушеніе обѣта хранить тайну братскихъ засѣданій. По всей вѣроятности нарушеніе этого обѣта случалось перѣдко. По крайней мѣрѣ въ 1635 г. на братской сходкѣ рѣшено было требовать этого обѣта *подъ клятвою*,

¹⁾ Тамъ же, стр. 59, 63.

²⁾ Тамъ же, стр. 62—63.

при томъ не только отъ членовъ вновь поступающихъ, но и отъ всѣхъ братчиковъ вообще ¹⁾, и когда одинъ изъ присутствовавшихъ на означенной сходкѣ (Стефанъ Ляшковскій) не согласился съ этимъ постановленіемъ и въ этомъ упорствовалъ, то, какъ братъ „безчинный“, исключенъ былъ изъ братства, и съ нимъ воспрещено было имѣть всякое общеніе впредь до раскаянія ²⁾.

Подвергались наказаніямъ братчики и невнимательно относившіеся къ своимъ обязанностямъ, именно, безъ уважительныхъ причинъ не являвшіеся на сходку ³⁾, или являвшіеся несвоевременно (напр. къ концу сходки) ⁴⁾. Они большею частію подвергались денежнымъ штрафамъ (безмѣну воску, двумъ и одному фунтамъ воску и т. п.) ⁵⁾. Преждевременно выходявшіе изъ засѣданія наказывались строже: кромѣ денежнаго штрафа присуждались иногда и сидѣнью на колокольнѣ ⁶⁾.

Но при наказаніяхъ даже за самыя большіе проступки (неповиновеніе братству и его распоряженіямъ) братство имѣло въ виду гуманитарныя цѣли и всегда радушно открывало свои объятія даже отлученному брату, коль скоро онъ обнаруживалъ раскаяніе. Такъ, упомянутого Ляшковскаго (очевидно, раскаявшагося) мы вскорѣ послѣ отлученія опять видимъ въ числѣ братчиковъ ⁷⁾.

¹⁾ Тамъ же, стр. 90.

²⁾ Тамъ же, стр. 96—97.

³⁾ Тамъ же, стр. 60, 100, 112. Младшій братчикъ наказывался однимъ фунтомъ воску, а старшій двумя (Тамъ же, стр. 150). За неявку въ засѣданіе освобождали отъ наказанія тѣхъ, кто могъ доказать основательно причину своего отсутствія (Тамъ же, стр. 60, 108).

За упорное же непослушаніе и намѣренное нежеланіе являться въ засѣданіе виновный отлучался *впредь до раскаянія* отъ церкви съ воспрещеніемъ священнику совершать ему и его семьѣ каки-либо церковныя требы (Тамъ же, стр. 86—87).

⁴⁾ Тамъ же, стр. 94.

⁵⁾ Тамъ же, стр. 60, 94, 100, 150. Вдвойнѣ были наказываемы тѣ, которые были дома, но по неуважительной причинѣ не явились въ засѣданіе (Тамъ же, стр. 112).

⁶⁾ Тамъ же, стр. 58, 69.

⁷⁾ Тамъ же, стр. 154, 165, 167.

Въ особенности съ осторожностію братство относилось къ своимъ членамъ заслуженнымъ и въ случаѣ столкновеній съ ними обнаруживало большое долготерпѣніе. Для иллюстраціи сказаннаго укажемъ на слѣдующій случай: въ 1635 году старшимъ братчикомъ былъ Григорій Романовичъ, имѣвшій ключи отъ комнаты, гдѣ происходили братскія засѣданія. Въ сентябрѣ этого года ожидалось прибытіе во Львовъ вновь назначеннаго архидіакона Станислава Гроховскаго. Братство, имѣя въ виду тѣ непріятности, которыя пришлось ему испытывать отъ предшественника Гроховскаго, и желая расположить къ себѣ послѣдняго, рѣшило поднести ему подарокъ, для разсужденія о чемъ назначило засѣданіе. Но Романовичъ на засѣданіе не явился, задержалъ у себя и ключи, и братчики должны были „о належномъ консултовати съ жалемъ и стыдомъ въ присѣнкахъ“. По упомянутой причинѣ не могли состояться и слѣдующія три сходки. Затѣмъ „засѣдальная изба“ была открыта, и засѣданія шли своимъ чередомъ, но Романовичъ продолжалъ упорствовать, заявляя, что „не только ногою, но и мыслями не хочетъ быть съ братствомъ“. Послѣднее было поражено такимъ поступкомъ своего уважаемаго члена: „сплывучи зъ лѣтъ“, говорило оно, „зъ розуму почалъ сплывати“. Однако рѣшительныхъ мѣръ противъ непокорнаго не принимало, и когда онъ на новый годъ (1 января 1636 г.) прибылъ съ раскаяніемъ въ братское засѣданіе, братчики приняли его съ распростертыми объятіями ¹⁾.

Строго относилось братство и къ тѣмъ своимъ членамъ, которые, безъ его дозволенія, при возникавшихъ между ними ссорахъ и недоразумѣніяхъ обращались къ суду свѣтскому, ибо общимъ правиломъ въ братствѣ было, чтобы недоразумѣнія и спорныя дѣла между братчиками рѣшались семейнымъ образомъ въ братскихъ засѣданіяхъ ²⁾. Дѣла, разбиравшіяся здѣсь, были разнообразны, какъ

¹⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 115-118.

²⁾ Уставъ, §. 20.

разнообразна была и самая жизнь. Большинство ихъ касалось взаимныхъ ссоръ между братчиками ¹⁾, денежныхъ счетовъ ²⁾, уклоненій отъ нравственной жизни ³⁾ и т. п. ⁴⁾. Многія дѣла кончались миромъ. Обычными наказаніями за проступки противъ нравственности были: заключеніе на колокольнѣ и денежные штрафы въ пользу братства ⁵⁾.

Обычно братчики безпрекословно подчинялись суду братскому, не были и уклоненія отъ этого общаго правила, что строго каралось братствомъ. Такъ, однажды, когда на братскомъ судѣ состоялось примиреніе между враждующими, а между тѣмъ одинъ изъ нихъ послѣ сего обратился съ жалобою на своего противника въ судъ свѣтскій, братство такой поступокъ своего члена назвало „нечеловѣколюбивымъ“, учиненнымъ „по нашептыванію дьявола“ ⁶⁾.

Впрочемъ, иногда по тѣмъ или инымъ соображеніямъ братство разрѣшало своимъ членамъ по тяжбымъ дѣламъ обращаться и въ свѣтскій судъ. Такъ, въ 1616 году 27 марта, въ страстную среду, братство, будучи свидѣтелемъ страшнаго скандала, учиненнаго Романомъ Стрѣлецкимъ въ братскомъ засѣданіи по поводу разсужденія объ окончаніи постройки церкви Успенія Пр. Вогородицы, не препятствовало оскорбленному Ивану Красовскому

¹⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 39, 60, 64—66, 98—99, 101, 142—144.

²⁾ Тамъ же, стр. 47.

³⁾ Тамъ же, стр. 60, 64—66, 132, 298.

⁴⁾ Тамъ же, стр. 246—247. Братство разбирало жалобы, ссоры и дрязги не только своихъ членовъ, но и обращающихся къ нему частныхъ лицъ. Изъ множества примѣровъ приведемъ одинъ: одна православная женщина дала другой, живущей въ братской богадѣльнѣ, нѣсколько аршинъ холста одного сорта и нѣсколько другого. Изъ перваго получившая сшила заказанное, изъ втораго нѣтъ, ссылаясь на то, что второе полотно воры украли. Братство постановило, чтобы взявшаяся за работу сшила изъ втораго куска холста заказанное ей на свой счетъ и чтобы поклялась („присягнула“), что дѣйствительно воры украли у нея холстъ, давъ для примиренія сроку три дня (Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 298).

⁵⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 39—40, 64—66, 98—99, 101, 132.

⁶⁾ Тамъ же, стр. 39—40.

жаловаться уголовному суду на своего обидчика и представить вырванные изъ его бороды сѣдые волосы ¹⁾).

Бывали случаи, когда братство и само вынуждалось обстоятельствами и прибѣгало къ содѣйствию суда сторонняго—какъ свѣтскаго ²⁾, такъ и духовнаго. Укажемъ на болѣе характерный изъ такихъ случаевъ, а также и на послѣдствія, коими онъ сопровождался. Въ 1590 году братство жаловалось Львовскому суду, что Тома Кушниръ, Иванъ Бѣлдага, Сенько Крамаръ и Иванъ Минцевичъ съ своими приверженцами, измѣнивъ братству, перешли на сторону епископа Гедсона и, соединившись съ нимъ, старались всячески вредить братству: распространяли о немъ разныя клеветы, противодействовали успѣхамъ проповѣди, раздававшейся съ кафедры братской церкви, запрещали дѣтямъ ходить въ братскую школу и производили многія другія безчинства и смущенія въ православномъ народѣ ³⁾. Съ своей стороны братчики жаловались суду на старшихъ братчиковъ, обвиняя ихъ въ томъ, что они принесли себѣ какое-то братство изъ Турціи, отъ какого-то патриарха, вводятъ ересь, совершаютъ странныя присяги въ этомъ братствѣ, отказываются отъ повиновенія власти, сами устраиваютъ у себя судъ и наказанія, поднимаютъ свои руки на церковные обряды, а тѣхъ ремесленниковъ, которые работаютъ у поляковъ, считаютъ проклятыми, не допускаютъ къ церемоніямъ церковнымъ и плюютъ на нихъ ⁴⁾. Желая оградить братство и его школу отъ такихъ злыхъ людей, митрополитъ, по жалобѣ и просьбѣ братства, послалъ 14 іюня 1590 года на нихъ свою неблагословенную грамоту, которою

¹⁾ Львовскій магистратскій архивъ, Acta Consularia, т. 98, стр. 508—510.

²⁾ Было нѣсколько и другихъ случаевъ обращенія братчиковъ къ суду свѣтскому (даже самому королю), но вопреки желанію братства, причѣмъ эти обращенія носили характеръ *кляузническій* (Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 87—88; т. X, № 132, стр. 456—460; т. XII, стр. 551—561).

³⁾ Ак. З. Р., т. IV, № 24; Monumenta Confraternitatis, № 153.

⁴⁾ Łoziński, Lwow starożytny, т. II, Patrycyat i mieszczaństwo lwowskie въ XVI и XVII w., Lwow, 1892, т. II, стр. 344.

отлучалъ ихъ отъ общества вѣрующихъ и предавалъ клятвѣ: запрещалъ имъ ходить въ храмъ Божій, а равно отлучалъ и тѣхъ, кто захотѣлъ-бы имѣть съ ними какое-либо общеніе даже въ пищѣ и питъѣ, пока они не покаются и не исправятся ¹⁾. Магистратъ-же во избѣжаніе дальнѣйшихъ пререканій и ссоръ наложилъ штрафъ во 100 злотыхъ на того, кто станетъ нарушать миръ и согласіе ²⁾. Полномочные противниковъ братства явились въ 1590 году въ Брестъ Литовскій, гдѣ въ это время былъ соборъ, и здѣсь просили митрополита снять съ нихъ клятву, но митрополитъ грамотою отъ 22 іюня 1590 г., ради блага церкви и благотворной дѣятельности братства, повторилъ свою клятву, прибавивъ, что до тѣхъ поръ не проститъ ихъ, пока они не перемѣнятъ своихъ отношеній къ братству, не покорятся ему и не попросятъ у него прощенія ³⁾. Помянутые братчики не раскаялись и не исправились до Львовскаго собора 1591 года 25 января и по прежнему дѣлали непріятности братству: „нарушаючи его добрую славу, честь и непорочную вѣру, къ униженію свѣцкому приводячи и грунтовъ церковныхъ монастырскихъ право нарушаючи“. Подстрекали епископа Гедеопа противъ братскаго священника Михаила, котораго нѣсколько разъ епископъ проклиналъ и бросалъ въ тюрьму, вслѣдствіе чего церковь братская „въ молчаніи на многое время пребывала“. Не признавали предъ свѣтскимъ судомъ значенія за патриаршими грамотами и „вѣру греческую еретическими прозвисквами вездѣ именовали и по книгамъ урядовымъ писали“. Однако, въ концѣ концовъ помянутые братчики сознались митрополиту, что все, что они ни дѣлали братству, то дѣлали по повелѣнію епископа Гедеопа и принесли покаянiе: „покараемося, ласки, милости и згоды просимо и прощенія жадаемо, и вселенскаго патриарха,

¹⁾ Ак. З. Р., т. IV, № 24; Monumenta Confraternitatis, № 153.

²⁾ Łoziński, Lwów starożytny, т. II, стр. 344 и Львовскій магистратскій архивъ подъ 1590 г., стр. 270.

³⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. X, № 36; Monumenta Confraternitatis, № 158.

зверхнѣйшаго пастыря нашего, благословенство мѣти хочемо, и архієпископа по немъ перваго митрополита Кіевскаго и Галицкаго и всея Россіи за зверхнѣйшаго пастыря себѣ признаваемо и готовы есмо досыть учинити, въ чемъ ся винны найдуемо въ духовномъ и свѣдкомъ урядѣ. Братство со всѣми ихъ благословенными привилеями визнаваемо быти *непорочно, честно и свято, и благословенно*, и ни въ чемъ *николи* противитися ему не хочемо". Когда же митрополитъ подѣ условіемъ неблагословенія и клятвы спрашивалъ всякаго званія и состоянія людей относительно „житія и вѣры Львовскаго братства“, то никто не нашелся что-либо сказать противъ братства: „всѣ единогласно отповѣли, яко *николи* не вѣдаемо и ниже когда слышали есмо ни о единой винѣ братства сего, ни мало, ни велико не можемо свѣдчити, но есть *честно и во всемъ непорочно отъ начала и до сего дне*“¹⁾. Выслушавъ такіа лестныя сужденія о братствѣ и готовность вышеупомянутыхъ братчиковъ покориться ему, просить у него прощенія и ничѣмъ не противитися ему, митрополитъ простилъ ихъ, и они сдѣлались рьяными поборниками и помощниками братства, въ особенности Иванъ Бѣлдага²⁾.

¹⁾ Monumenta Confraternitatis. №№ 172, 173; Петрушевичъ, Акты, № 25.

²⁾ Онъ по порученію братства отправился въ 1600 г. въ Варшаву хлопотать по дѣламъ братства (Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 19, 21—22, 24, 26), въ 1613 г. ѣздилъ на сеймикъ въ Вишню (Тамъ же, стр. 11) и тамъ возбуждалъ собравшихся православныхъ къ общей и дружной защитѣ православной вѣры и русской народности, а въ 1601 и 1612 гг. избранъ былъ „на урядъ церковный“, т. е. для хожденія съ кружкою въ церкви во время богослуженія (Тамъ же, стр. 63—64, 79). Сенько Крамарь или Семень Луцкій также не мало оказалъ услугъ братству: такъ, онъ былъ отправляемъ по дѣламъ братства въ Варшаву и Краковъ (Тамъ же, стр. 43—44), участвовалъ въ разныхъ складчинахъ (Тамъ же, стр. 19, 35, 38, 40, 41) и т. п.

VI.

Религиозное движеніе въ Юго-Западной Руси, вызванное борьбою католиковъ съ протестантами, а затѣмъ и православными, не осталось безрезультатнымъ для послѣднихъ. Оно заставило ихъ пробудиться отъ долготѣнной умственной спячки и серьезно взглянуть на средства для защиты своей вѣры и народности, поширившихъ врагами православія—католиками и протестантами. Мы говоримъ о появившемся въ средѣ русскаго народа, подъ вліяніемъ стѣснительныхъ обстоятельствъ, стремленіи къ просвѣщенію.

Правда, и до этого времени въ Юго-Западной Руси были училища при церквахъ и монастыряхъ, но только первоначальныя, гдѣ обучали чтенію церковно-богослужебныхъ книгъ и письму, а по мѣстамъ и пѣнію, чтобы приготовить для церкви чтецовъ и пѣвцовъ. Конечно, школы съ такимъ преподаваніемъ не могли создать надежныхъ и сильныхъ защитниковъ православной вѣры. „Товельми много зашкодило панству русскому“, говоритъ одинъ изъ современниковъ, „же не могли школъ и наукъ посполитыхъ розширяти и оныхъ не фундовано: бо коли бы были науку мѣли, тогда бы за невѣдомостію своею не пришли до таковыя погибели“¹⁾. „Не отъ чого инного“, писалъ князь Острожскій, „размножилося между людьми такое лѣнивство, оспальство и отступленіе отъ вѣры,

¹⁾ Ак. З. Р., т. IV, № 149, стр. 204, втор. столб.

яко наибольшей отъ того, ижъ устали науки, устали казанья, а затѣмъ наступило знищенье и уменьшенье хвалы Божое въ церкви Его, наступилъ голодъ слушанья слова Божого, наступило отступленіе отъ вѣры и закону“¹⁾. Между тѣмъ враги православія гордились своими школами и научною постановкою въ нихъ преподаванія. Школы эти удовлетворяли потребностямъ времени и привлекали въ свои стѣны многихъ питомцевъ, преимущественно изъ родовитой знати, пораженной внѣшнимъ блескомъ этихъ школъ. Въ особенной славѣ были учебныя заведенія іезуитовъ—этихъ глубокихъ знатоковъ человѣческаго сердца и человѣческихъ слабостей. Въ эти школы (заграничныя и преимущественно польскія—іезуитскія), по недостатку собственныхъ учебныхъ заведеній, отправляло своихъ дѣтей и русское дворянство, гдѣ это молодое поколѣніе, подъ вліяніемъ чуждыхъ русскимъ традиціямъ учителей, охлаждало къ родной рѣчи, вѣрѣ и обычаямъ своихъ отцовъ и усваивало католическія воззрѣнія, а по возвращеніи на родину распространяло ихъ въ своей семьѣ, и все болѣе и болѣе дѣлалось равнодушнымъ къ вѣрѣ отцовъ своихъ, къ страданіямъ и нуждамъ своихъ единовѣрныхъ братьевъ—русскаго народа. Вредъ отъ такого ненормальнаго положенія ясно сознавался нѣкоторыми дальновидными людьми. Вотъ что говоритъ по этому поводу одинъ изъ современниковъ: „Русь, посполитовавшись съ ними (поляками), позавидѣла ихъ обычаемъ, ихъ мовѣ и наукамъ, и, не маючи своихъ наукъ, у науки римскіе свои дѣти давати почали, которые съ науками и вѣры ихъ навыкли,—и такъ мало помалу науками своими все паньство русское до вѣры римской привели, ижъ потомкове евяжать русскихъ съ вѣры православной на римскую выкрестилися и имена собѣ поотмѣняли, якобы николи не знали быти потомками благочестивыхъ прародителей своихъ“²⁾. Такимъ образомъ лучшіе русскіе люди сознавали, что главнымъ и существеннымъ

¹⁾ Ак. З. Р., т. IV, № 45, стр. 65.

²⁾ Ак. З. Р., т. IV, № 149, стр. 204—205.

зломъ, отъ котораго пристекали почти все пестроенія православной церкви, былъ недостатокъ духовнаго просвѣщенія, побуждавшій западно-руссовъ утолять жажду онаго изъ чуждаго источника не безъ ущерба для православія. Сознаніе—шагъ къ исправленію. Оно, подобно лучезарному свѣту, проникающему въ сердца лучшихъ и наиболѣе дальновидныхъ людей, и привело ихъ къ мысли объ учрежденіи и распространеніи собственныхъ школъ, какъ надежнѣйшему средству для защиты православія отъ враждебныхъ посягательствъ иновѣрія, облеченнаго во всеоружіе науки.

Первою изъ такихъ школъ, съ болѣе широкою постановкою учебнаго дѣла, была школа Острожская (называвшаяся Академією), основанная извѣстнымъ ревнителемъ православія княземъ Константиномъ Ивановичемъ Острожскимъ, но къ сожалѣнію не долго просуществовавшая. Честь открытія второй подобной школы принадлежитъ нашему Львовскому братству. Возникновеніе ея относится къ 1586 году: Въ грамотѣ къ Константинопольскому патріарху Θεоплипу отъ 28 мая 1586 года братчики заявляютъ, что посѣтившій ихъ въ концѣ прошлаго года Антіохійскій патріархъ Іоакимъ, между прочимъ, совѣтовалъ имъ, „да устроится“ у нихъ „школа, яже нидѣже въ насъ до нынѣ обрѣтается“¹⁾. Извѣщая объ этомъ Константинопольскаго патріарха, Львовское братство просило у него, по поводу сего, благословенія. Такое благословеніе (за устраненіемъ съ кафедры Θεоплипа) въ декабрѣ 1587 года дано Константинопольскимъ патріархомъ Іеремію II²⁾. Но что школа начала устраиваться ранѣе этого времени и уже со второй половины 1586 года существовала, получивъ на то благословеніе отъ мѣстнаго епископа Гедсона Балабана³⁾, это ясно видно изъ

¹⁾ Monumenta Confraternitatis, № 88: Временникъ Ставропигійскій за 1871 г., стр. 149.

²⁾ Monumenta Confraternitatis, № 95; Statutaria, № 7, стр. 38; Памятники, т. III, № 3.

³⁾ Statutaria. № 6, стр. 21.

инструкціи, данной Львовскимъ учителямъ 8 октября 1586 г. 1), а также изъ записей вновь поступающихъ въ львовскую школу учениковъ, откуда видно, что школа сія уже функционировала, по крайней мѣрѣ, въ концѣ этого года 2). Итакъ „совѣтомъ и повелѣніемъ“ патриарха Іоакима и „благословеніемъ“ еп. Гедсона, „совершеніемъ же и утвержденіемъ“ патр. Іереміи II „составися“ въ г. Львовѣ при церкви Успенія Пр. Богородицы „школа *грецкая* и *русская* ведле стародавнихъ обычаевъ и порядковъ святыхъ отецъ закону греческого, великимъ стараньемъ и накладомъ и пильностію мѣщанъ львовскихъ русскаго народу святого закону греческого“ 3).

Школа эта, какъ принадлежавшая одному изъ самыхъ знаменитыхъ въ Юго-Западной Руси братствъ, при томъ пользующемуся особеннымъ расположеніемъ и симпатіями патриарха, надѣлена была отъ него (сравнительно съ многими другими) ббльшими правами: „не быть другому“, читаемъ въ грамотѣ патриарха Іереміи II, „общественному училищу во Львовѣ, кромѣ училища братскаго Успенія Пр. Богородицы и только въ немъ учить дѣтей благочестивыхъ и православныхъ христіанъ божественному и свящ. Писанію, также славянскому и греческому языку“ 4). Это привилегированное положеніе школы подтверждается и соборомъ русскихъ іерарховъ на Брестскомъ соборѣ 1590 г. „одну эту (Львовскую) школу благословляемъ, соборно одобряемъ и утверждаемъ, запрещая быть школамъ при другихъ церквахъ, какъ въ предмѣстяхъ, такъ и самомъ городѣ“ 5).

Разумѣется, устройство школы требовало средствъ, необходимыхъ, во первыхъ, для первоначальнаго своего обзаведенія (помѣ-

1) Тамъ же. № 6, стр. 29.

2) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. X, № 33.

3) Statutaria, стр. 21 и 30 и Ак. Ю. и З. Р., т. II, № 154.

4) Statutaria, № 16, стр. 39 и Памятники, т. III, № 5.

5) Monumenta Confraternitatis, № 160; Памятники, т. III, № 7 и Акты Петрушевича, № 22.

Тоже самое подтвердилъ соборъ 1591 г. (Monumenta Confraternitatis, № 207) и 1594 г. (Ак. З. Р., т. IV, № 48).

шенія, снабженія учебными пособиями и т. д.), а затѣмъ для содержанія наличнаго состава преподавателей. Потребныя для сего средства братство, кромѣ отчисленія суммъ изъ братскихъ доходовъ, пріобрѣтало разными путями и прежде всего чрезъ воззваніе къ пожертвованіямъ. Въ Ставропигійскомъ архивѣ (во Львовѣ) сохранилось достаточное количество грамотъ, писанныхъ отъ имени Антіохійскаго патріарха Іоакима¹⁾, Константинопольскаго Іереміа²⁾, мѣстныхъ епископовъ³⁾, митрополита Михаила Роговы⁴⁾ и писемъ самого братства съ воззваніемъ о помощи, какъ на сооруженія церковныя⁵⁾, такъ и для поддержанія школы⁶⁾. И эти воззванія не оставались тщетны. Сознаніе въ необходимости просвѣщенія глубоко начало укореняться въ средѣ ревнителей православія и просьбы братчиковъ всегда находили отголосокъ въ ихъ сердцахъ. Щедрыя пожертвованія на означенный предметъ братство получало и отъ Молдавскихъ воеводъ, и отъ вліятельныхъ магнатовъ, и вообще отъ людей такъ или иначе матеріально обеспеченныхъ, не говоримъ уже о жертвахъ мелкихъ. Болѣе крупныя пожертвованія дѣлались подъ условіемъ неприкосновенности капитала, часть процентовъ съ котораго шла на нужды школы⁷⁾. Такимъ образомъ у послѣдней понемногу образовывался постоянный фондъ. Кромѣ того братство отчисляло на сей предметъ извѣстную часть доходовъ, получаемыхъ съ принадлежавшаго ему свято-Онуфріевскаго монастыря⁸⁾. Изыскиваемы были и другія средства для увеличенія школьнаго фонда, такъ напр. постановлено было пріобщить къ нему плату, взимаемую за совершеніе звона по умершимъ братчи-

¹⁾ Юбилейное изданіе, № 84; Арх. Ю. З. Р., т. III, № 157.

²⁾ Юбилейное изданіе, № 86, 117, 118.

³⁾ Юбилейное изданіе, №№ 85, 107, 110.

⁴⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. X, № 47; Monumenta Confraternitatis, № 212.

⁵⁾ Юбилейное изданіе, № 87, 89, 90, 94, 95, 101, 103, 108, 109.

⁶⁾ Юбилейное изданіе, № 87.

⁷⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 125—126, 274—275; т. XII, стр. 345—348; Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 492.

⁸⁾ Monumenta Confraternitatis, № 159; Памятники, т. III, № 6.

камъ, постороннимъ¹⁾ и за выручку отъ продажи свѣчей („офя-
ерекъ“)²⁾, часть штрафныхъ денегъ и т. п. Нѣкоторымъ вспомо-
ществованіемъ школѣ служила и плата, взимаемая за право обу-
ченія. Плата эта не была строго опредѣленною и зависѣла какъ
отъ „лѣтъ дѣтныи“, отдаваемого въ обученіе, и той „науки“, въ
какую онъ поступалъ (т. е. какими предметамъ имѣлъ обучаться³⁾),
такъ и отъ средствъ родителей. Съ богатыхъ брали больше, съ
менѣ состоятельныхъ—меньше: „какая будетъ“, какъ говорится
въ протоколахъ,—со стороны родителей „ласка“⁴⁾. Очевидно, для
облегченія небогатыхъ родителей, плата взималась и натурою,
напр. дровами⁵⁾. Преслѣдуя не меркантильныя выгоды, а преиму-
щественно религіозно-просвѣтительныя цѣли, благо православной
церкви и русскаго народа, братство съ бѣдныхъ питомцевъ (си-
рогъ), называемыхъ въ протоколахъ „нищими“, и вовсе не взимало
никакой платы. Даже наиболѣе способныхъ изъ нихъ содержало
на свой счетъ, отведя для нихъ помѣщенія свято-Онуфріевскій мо-
настырь⁶⁾. Эти бѣдные школьники получали поддержку и отъ
православныхъ жителей города. Обычай „колядованія“, распѣванія
„маршей“ въ дни праздниковъ Рождества, Пасхи, св. Пятидесят-
ницы и т. п.⁷⁾—обычай, столь извѣстный въ нашемъ Киевѣ за
18 вѣкъ, впервые сталъ примѣняться во Львовской школѣ еще въ
начальные годы ея существованія.

¹⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 130, 531, 533—537; т. XII, стр. 201.

²⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 130, 198.

³⁾ Statutaria, стр. 30 и Ак. Ю. и З. Р., т. II, № 154, стр. 181—182.

⁴⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. X, № 33.

⁵⁾ Тамъ же. Тѣмъ же не менѣе въ 1637 г. братство постановило взимать съ состоятельныхъ родителей плату за право обученія въ четверть года не менѣе 15 грошей, не внесшаго платы ученика подвергать исключенію изъ школы (Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 131).

⁶⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. X, № 37; т. XII, стр. 191; Monumenta Confraternitatis, № 149.

⁷⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. X, № 161, стр. 437; Monumenta Confraternitatis, № 261; Supplementa, № 62; Statutaria, № VI, п. 5, стр. 31.

Для того, чтобы опредѣлить значеніе Львовской школы для своего времени, войдемъ въ нѣкоторыя подробности, касающіяся ея.

Для характеристики педагогическихъ приемовъ, практиковавшихся въ школѣ, имѣются довольно обстоятельныя свѣдѣнія въ дошедшихъ до насъ школьныхъ уставахъ и инструкціяхъ, дававшихся учителямъ, а также въ протоколахъ братскихъ и другихъ того времени памятникахъ. О постановкѣ собственно учебнаго дѣла свѣдѣній имѣется гораздо менѣе, хотя въ общихъ чертахъ программа и характеръ обученія могутъ быть восстановлены, какъ на основаніи отрывочныхъ указаній въ поименованныхъ же памятникахъ, такъ и при пособіи сохранившихся учебниковъ и литературныхъ произведеній (хотя, къ сожалѣнію, немногихъ), дошедшихъ до нашего времени и принадлежавшихъ перу братскихъ учителей.

Нимѣя въ виду исключительно интересы православія и русской народности, Львовская школа (подобно другимъ братскимъ школамъ) не была учрежденіемъ замкнутымъ. Доступъ въ нее былъ открытъ для всѣхъ—и знатныхъ, и незнатныхъ, и бѣдныхъ, и богатыхъ, или, какъ выражается епископъ Гедеонъ Балабанъ въ своемъ окружномъ посланіи ко всѣмъ православнымъ—*„для дѣтей всякаго стану: убогихъ—за прости Богъ, а для богатыхъ за равнымъ данкомъ“* ¹⁾.

Поступленіе въ школу обставлено было слѣдующими формальностями: всякій, желающій опредѣлить своего сына или родственника въ школу, долженъ былъ взять съ собою одного или двухъ свидѣтелей—*„да при устѣхъ двою или тріехъ свидѣтелей станеть всякъ глаголь“* ²⁾, и явиться къ школьному начальству, состоявшему обыкновенно изъ двухъ членовъ братства, предназначенныхъ для наблюденія за веденіемъ школьнаго дѣла ³⁾. Здѣсь ему предъявлялись и прочитывались *порядки*, практиковавшіеся въ школѣ, и

¹⁾ Юбилейное изданіе, № 85.

²⁾ Statutaria, стр. 31 и № VI, п. 1.

³⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 69 и Statutaria, стр. 30.

бралось обязательство неопустительно слѣдовать и подчиняться имъ. Сообразно съ возрастомъ поступающаго ¹⁾ и предназначеніемъ его въ то или иное отдѣленіе школы,—заключаемо было условіе о платѣ за право обученія, если, разумѣется, новопринимаемый ученикъ не былъ, какъ мы говорили, сиротою или бѣднякомъ.

Школьные порядки касались поведенія воспитанниковъ въ классѣ и внѣ его, въ особенности во время богослуженія. За исполненіемъ этихъ порядковъ должны были наблюдать въ школѣ и при богослуженіи учителя, внѣ школы родители или родственники, а если питомецъ пользовался помѣщеніемъ въ свято-Онуфріевскомъ монастырѣ—особые педагоги ²⁾ (можетъ быть даже и старшіе школьники).

Ученики должны были приходить въ школу и выходить изъ нея въ опредѣленное время (въ лѣтніе мѣсяцы приходили въ девять часовъ, въ зимніе позже) ³⁾, при томъ два раза: утромъ и послѣ обѣда ⁴⁾. Предъ началомъ ученія читались молитвы, „по реченному: въ началѣ дѣла твоего Бога поминай“ ⁵⁾. Затѣмъ учитель обыкновенно дѣлалъ переключку учениковъ, и если замѣчалъ, что кто-либо изъ нихъ не оказывалось, то посылалъ узнать о причинѣ ихъ неявки въ школу. Если оказывалось, что „отрокъ играніемъ

¹⁾ Какихъ лѣтъ принимались дѣти въ школу, намъ не извѣстно. Думаемъ, что отъ 7 до 16 лѣтъ, а можетъ быть и болѣе. Извѣстно, что въ старину принимали въ первый классъ духовныхъ училищъ и гимназій „великовозрастныхъ“—отъ 16 и 20 лѣтъ.

²⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. X, № 37.

³⁾ Statutaria, № VI, п. 6 и стр. 31.

⁴⁾ Тамъ же, № VI, п. 11 и стр. 32, п. 11.

⁵⁾ Тамъ же, № VI, п. 8 и стр. 32, Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. X, № 161, стр. 437, п. 10. Въ Букварѣ Львовскаго братства 1671 года помѣщена „молитва дѣтемъ хотящимъ учиться“. Приведемъ ее въ полномъ видѣ: „Боже всяческихъ слове, всѣхъ Царю, отвержи душу и сердце, уста и мысль мнѣ рабу Твоему, въ еже разумѣти и пріяти наказаніе и творити волю Твою, и избави мя отъ всякаго налога діаволя, соблюдая мя въ вся дни живота моего, преспѣвающа въ всѣхъ заповѣдехъ Твоихъ. Молитвами Пречистыя ти Матери и всѣхъ Святыхъ. Аминь“.

ся забавилъ или дома ся облѣнилъ“, то такой немедленно былъ приводимъ въ школу и получалъ должное возмездіе, „бо“, какъ говорится въ школьномъ уставѣ,—„внхъ нуждею и страхомъ спасай“¹⁾.

Собравшіеся въ классъ ученики должны были занимать мѣста, предназначенныя для нихъ учителемъ сообразно съ познаніями и успѣхами ихъ. Строго наблюдалось, чтобы такое размѣщеніе зависѣло исключительно отъ послѣдняго обстоятельства, а не связывалось съ общественнымъ положеніемъ родителей или родственниковъ школь-никовъ: „богатые передъ убогими“, говорится въ уставѣ „въ школь-ничѣмъ не могутъ быть выше, какъ только наукою“²⁾. Въ школь воспитанники должны были соблюдать всевозможную тишину и со вниманіемъ слушать преподаваемое имъ. Въ Луцкомъ школьномъ уставѣ, однородномъ съ Львовскимъ, говорится по этому предмету: „мають (школьники) въ часъ приходити зъ тихостію вшелякою безъ розмовъ и шептовъ, миговъ, и до себе прехажокъ“³⁾. Занятія открывались провѣркою прежде пройденнаго. Каждый ученикъ дол-женъ былъ дать отчетъ въ заданномъ ему урокѣ: „мають“ (школь-ники), говорится въ уставѣ, „первѣ мовити кождый вчерашню науку свою и писмо свое, што дома писалъ“⁴⁾. Нерадивые ученики подвергались наказанію. Наставникамъ, впрочемъ, рекомендовалось „карати не тирански, но учительски, не вышше, но по силъ“⁵⁾. Затѣмъ начинался новый урокъ. Занятія оканчивались тоже мо-литвою. Субботній день назначался для повторенія всего пройден-наго. Разумѣется, съ благочиніемъ и тихостію долженъ былъ со-вершаться и самый выходъ изъ школы.

Всѣ ученики должны были по очереди (понедѣльно) исполнять слѣдующія обязанности: двое или четверо изъ нихъ должны были

¹⁾ Statutaria, № VI, п. 7 и стр. 32.

²⁾ Тамъ же, стр. 31, № VI, п. 3—4.

³⁾ Памятники, т. I, № 9, стр. 86.

⁴⁾ Statutaria, стр. 32, № VI, п. 10.

⁵⁾ Тамъ же, стр. 31, № VI, п. 2.

приходить въ школу раньше другихъ, подметать ее, зимою топтать печь и затѣмъ сидѣть у дверей, наблюдая за входомъ и выходомъ ¹⁾). Имъ вѣнялось въ обязанность слѣдить за благочиніемъ въ классѣ, предупреждая шалости, и доносить о нихъ наставникамъ. Наблюденіе этихъ очередныхъ простиралось и на вѣшкольные проступки питомцевъ ²⁾). Кроме того ученикамъ вѣнялось еще въ обязанность поочереди въ будни и праздничные дни звонить на колокольнѣ ³⁾ и прислуживать при богослуженіи ⁴⁾). За нерадѣніе къ сему обязанностямъ виновный младенческаго возраста подвергался тѣлесному наказанію, а старшіе—въ первый разъ выговору, а во второй—по доведеніи о семъ до свѣдѣнія „провизора школы—“ лишенію братскаго содержанія, или исключенія изъ школы ⁵⁾).

Имѣя въ виду при устроеніи школы религіозно-просвѣтительныя цѣли, братство обращало, какъ и слѣдовало ожидать, особенное вниманіе на укоренѣніе въ сердцахъ питомцевъ началъ вѣры и нравственности. Это стремленіе братчиковъ особенно выразилось въ инструкціяхъ о препровожденіи праздничныхъ дней и вообще относительно исполненія религіозно-христіанскихъ обязанностей.

Подготовленіе воспитанниковъ къ воскреснымъ днямъ начиналось съ субботы. Въ эти дни учитель обязанъ былъ обстоятельно, затѣмъ въ предшествовавшіе дни недѣли, поучать своихъ питомцевъ „страху Божию, обычаемъ встыдливымъ младенческимъ, яко мають быти во церкви противъ Богу, дома противъ родичомъ своимъ и инѣде инымъ, цноту и встыдъ заховати“ ⁶⁾). Въ воскресенье рано—утромъ всѣ ученики собирались въ школу, гдѣ наставники объясняли имъ значеніе праздничнаго дня, затѣмъ шли къ лѣтургіи ⁷⁾). Воспитанники, имѣющіе хорошіе голоса, должны

¹⁾ Statutaria, № VI, п. 16 и стр. 33.

²⁾ Тамъ же.

³⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. X, № 161, п. 3, стр. 436; Statutaria, стр. 111.

⁴⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. X, № 161, п. 10, стр. 437.

⁵⁾ Тамъ же, п. 3, стр. 436.

⁶⁾ Statutaria, № VI, п. 14 и стр. 33.

⁷⁾ Тамъ же, п. 15 и стр. 33.

были становиться на клиросъ и пѣть въ хорѣ, который, какъ мы уже замѣтили, въ Львовскомъ братствѣ былъ прекрасно организованъ. Чтеніе часовъ, апостола и т. п. возлагалось тоже на питомцевъ. Не принимавшіе непосредственнаго участія въ богослуженіи мальчики должны были стоять въ храмѣ чинно и въ стройномъ порядкѣ на опредѣленномъ мѣстѣ¹⁾. Во время проповѣди они, обыкновенно, окружали кафедру проповѣдника²⁾. Послѣ обѣда ученики вновь собирались въ школу и здѣсь наставникъ изъяснялъ имъ смыслъ читаннаго въ тотъ день Евангелія и Апостола³⁾. Исполненіе христіанскаго долга—исповѣди, св. причастія—ставилось школьникамъ въ непремѣнную обязанность, и при томъ не менѣе четырехъ разъ въ годъ⁴⁾.

Строго религіозное направленіе воспитанія питомцевъ Львовской школы, укоренѣніе въ сердцахъ ихъ твердыхъ началъ вѣры и благочестія, въ духѣ православной церкви,—само собою разумѣется, требовало, чтобы руководителями ихъ были люди не только извѣстные своею ученостію, но и проникнутые любовію къ православію, люди высокой религіозной нравственности. Дѣйствительно, требованія, которыя предъявляло братство по отношенію къ своимъ учителямъ, было весьма высоко, можно сказать: идеально высоко. „Дидакаль или учитель школы“, читаемъ въ уставѣ, „маеть быти благочестивъ, разуменъ, смиренномудръ, кротокъ, воздержливъ, не пьяница, не блудникъ, не лихоимецъ, не гнѣвливъ, не завистникъ, не смѣхостроитель, не срамословникъ, не чародѣй, не басносказатель, не пособитель ересемъ, но благочестію поспѣшитель, образъ благихъ во всемъ себе представляюще“⁵⁾. Поэтому, хотя мы и не имѣемъ данныхъ о недораазумѣніяхъ (не денежнаго

¹⁾ Памятники, т. I, № 9, п. 11.

²⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. X, № 161, п. 10, стр. 437.

³⁾ Statutaria, № VI, п. 15 и стр. 33.

⁴⁾ Памятники, т. I, № 9, п. 11.

⁵⁾ Statutaria, № VI, стр. 21, стр. 30.

свойства), возникших между братством и его учителями, но смѣло можемъ утверждать, что если бы такія недоразумѣнія возникли на почвѣ, касающейся нравственно-религіозной неблагонадежности учителя, то таковой немедленно былъ бы удаленъ изъ братства. Въ своемъ уставѣ братство, перечисливъ „рѣчи, ихъ же законъ не повелѣваетъ“, категорически заявляетъ, что не только учитель, зараженный пристрастіемъ къ симъ рѣчамъ, не могъ бы найти пріюта въ его средѣ, но и всякій другой простой человѣкъ (житель) ¹⁾.

За свои труды учителя получали опредѣленное жалованье, которое имъ выплачивалось за каждую четверть года ²⁾. Кромѣ жалованья учителя пользовались еще обѣдами, которые давались имъ поочереды родителями учениковъ ³⁾, а также получали доходы съ позвоннаго ⁴⁾ и продажи свѣчей („офярекъ“) ⁵⁾.

Во главѣ учителей стоялъ ректоръ, избравшійся братствомъ изъ лицъ, извѣстныхъ своими педагогическими способностями и познаніями. Онъ былъ главный руководитель въ школѣ. Ему принадлежало непосредственное наблюденіе за учителями и выполненіемъ принятыхъ ими на себя обязанностей, согласно съ братскими школьными инструкціями. Содержаніе его было нѣсколько больше, чѣмъ другихъ учителей ⁶⁾. Но власть ректора сильно была ограничена братскими „провизорами“. Это ограниченіе иногда простиралось до того, что пріемъ учениковъ въ школу зависѣлъ болѣе отъ означенныхъ „провизоровъ“, чѣмъ отъ ректора. Въ особенности это должно за-

¹⁾ Statutaria, № VI, п. 20 и стр. 34.

²⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 68—69.

³⁾ Тамъ же, стр. 131. „Обѣды, ведлугъ порядковъ своихъ давныхъ, отъ каждого хлопца на день назначенный дидакалове мають доходити“.

⁴⁾ Тамъ же, т. XI, стр. 130, 531, 533—537; т. XII, стр. 291; Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1015, стр. 25.

⁵⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 130, 198; Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1017, стр. 15.

⁶⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 69.

мѣтить объ опредѣленіи платы съ учениковъ и ея взиманіи ¹⁾. Вообще ректору была предоставлена власть только учебно-воспитательная, а хозяйственная и матеріальная находилась всецѣлю въ рукахъ „провизоровъ“ школы, избираемыхъ на тѣ или другіе сроки. Состоя какъ бы посредниками между братствомъ и ректоромъ школы, они докладывали въ братскихъ засѣданіяхъ о нуждахъ школы. Были случаи, что какъ „провизоры“ школы, такъ и само братство вмѣшивались въ учебную часть школы, вслѣдствіе чего многіе изъ учителей оставляли свои мѣста, и школьное обученіе клонилось къ упадку ²⁾.

Если учитель не исполнялъ возложенныхъ на него обязанностей, братство отказывало ему и на его мѣсто принимало другого ³⁾. Были случаи, что нѣкоторые изъ братчиковъ содержали пожизненно на свой счетъ учителя греческаго языка ⁴⁾. Выборъ учителя зависѣлъ отъ братства, которому ищущій мѣста представлялъ докладную записку о методѣ ученія ⁵⁾. Если совѣтъ братства находилъ удовлетворительнымъ предложенный планъ ученія и соответствующимъ задачамъ школы, то принималъ претендента. Отношенія учителей къ братству были такія, какія существуютъ между нанимателями и нанимаемыми. Отношенія учениковъ къ учителямъ, сколько можно судить по дошедшимъ даннымъ, были самія задушевные. Учителя были какъ бы вторыми отцами своихъ учениковъ, защищали ихъ отъ всякихъ неприяностей ⁶⁾, и помогали имъ, чѣмъ могли. Отношенія учениковъ къ братству были сыновнія. Питомцы братства не забывали своихъ благодѣтелей до могилы. Братская школа—ихъ „alma mater“—была для нихъ неприкосновенною святынею. Приказанія братства были для нихъ священны, они явля-

¹⁾ Тамъ же, стр. 69.

²⁾ Голубевъ. Петръ Могила, т. I, № 28.

³⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 179.

⁴⁾ Тамъ же, т. XI, стр. 115.

⁵⁾ Тамъ же, т. X, № 162, стр. 437—438.

⁶⁾ Supplementa, №№ 61—62.

лись немедленно на его зовъ и исполняли его волю безпрекословно¹⁾. Преданность учениковъ къ братству, имѣвшихъ случай въ бытность свою въ школѣ обстоятельно познакомиться съ самоотверженною его дѣятельностію, была безгранична. Ни разстоянія, ни навѣты недруговъ не могли разъединить этихъ друзей, готовыхъ, и порознь, и сообща, положить свою жизнь за свою мать— православную вѣру, ея церковь и связанную съ нею русскую народность, не щадя ни здоровья, ни матерьяльныхъ средствъ, часто весьма скудныхъ и не хватающихъ для прокормленія семьи.

Львовская братская школа представляла типъ школы средней или, точнѣе, низшей и средней, такъ какъ въ нее принимались дѣти иногда безъ всякихъ познаній, и дѣло обученія ихъ начиналось *ab ovo*.

Несомнѣнно, что воспитанники, прошедшіе *попый* курсъ школы, обучались здѣсь четыремъ языкамъ: *славянскому, греческому, латинскому и польскому*, хотя и не на всѣ языки обращалось здѣсь одинаковое вниманіе.

На первомъ планѣ стояло обученіе здѣсь языку *славянскому*. Ревнители православія ясно понимали, что сохраненіе православной вѣры и русской народности обусловливается сохраненіемъ своего родного церковно-славянскаго языка. Правда, латино-польская партія во главѣ съ іезуитомъ Скаргою именно въ славянскомъ языкѣ и усматривала корень всѣхъ золъ для южно-руссовъ и ему приписывала отсталость ихъ отъ лицъ съ западно-европейскимъ образованіемъ. Но ревнители православія смотрѣли на это иначе, и зло для себя усматривали въ томъ, что на Руси „ученіе святыхъ писаній зѣло оскудѣ, паче же словенскаго Россійскаго языка, и вси челоувѣцы приложиса простому несъвершенному людскому писанію, и сего ради въ различныя ереси впадоша, не вѣдуще въ

¹⁾ Monumenta Confraternitatis, № 234; Временникъ Ставропигійскій за 1871 г., стр. 143.

богословіи силы съвершеннаго грамматическаго словенскаго языка¹⁾, а потому отъ процвѣтанія этого языка въ своихъ школахъ ожидали наилучшихъ для православія, православной науки и русской народности послѣдствій.

Второе мѣсто въ братской школѣ принадлежало языку *греческому*, на который смотрѣли здѣсь какъ на языкъ страны, откуда возсіялъ для Россіи свѣтъ христіанской религіи. Видное мѣсто, отведенное въ Львовской школѣ этому языку, объясняется, между прочимъ, и тѣмъ, что, заводя ее, братчики обращались за содѣйствіемъ для ея благоустройства къ греческимъ іерархамъ, и что однимъ изъ первыхъ учителей въ этой школѣ былъ природный грекъ—извѣстный архіепископъ Арсеній Элассонскій. Изученіе греческаго языка вызывалось также и настоятельною необходимою, вслѣдствіе усилившихся сношеній съ восточными іерархами, вести переписку съ коими необходимо было на греческомъ языкѣ: нужно было *умѣть* читать греческія грамоты, а также нужно было *умѣть* и отвѣчать на нихъ.

Изученіе *латинскаго* языка, несмотря на протесты противъ сего консервативной партіи (Іоаннъ Вишенскій), вызывалось потребностями времени, такъ какъ языкъ этотъ былъ не только ключемъ къ тоговременной наукѣ, но вмѣстѣ съ тѣмъ имѣлъ громадное и общественное значеніе: былъ языкомъ разговорнымъ образованныхъ классовъ. „Bez łaciny“, писалъ Сильвестръ Коссовъ, „Rusin рlaci winy“²⁾. Но языку этому отведено было въ братской школѣ мѣсто скромное. Зависѣло это не только отъ упомянутаго несочувствія консерваторовъ, но и отъ ощутительнаго недостатка въ способныхъ для сего преподавателяхъ.

¹⁾ Ак. Э. Р., т. IV, № 32.

²⁾ Exegesis, to iest danie sprawy o szkołach Kiiowskich y Winickich. Kiewo-Peczerska Lawra, 1635. Перепечатанъ, переведенъ и приложенъ С. Т. Голубевымъ къ Кіевскимъ Епархіальнымъ Вѣдомостямъ за 1874 г., къ №№ 16—19. см. стр. Exegesis 48.

Что касается до польскаго языка, то свѣдѣній о преподаваніи его въ Львовской братской школѣ не имѣется. Но едва-ли можетъ подлежать сомнѣнію, что онъ здѣсь изучался. Во 1-хъ, въ другихъ братскихъ школахъ (напр., Кіевской) онъ преподавался; во 2-хъ, включеніе его въ школьную программу вызывалось насущными потребностями времени. Это былъ языкъ господствующій, безъ котораго нельзя было ступить и шагу,—языкъ, имѣвшій громадную литературу, знакомство съ которою для людей даже средняго образованія было обязательно.

Обращаемся къ предметамъ, преподававшимся въ Львовской братской школѣ.

Такъ какъ въ школу, какъ мы замѣтили, принимались иногда дѣти безъ всякой подготовки, то обученіе въ младшемъ классѣ начиналось *ab ovo*, съ азбуки. Затѣмъ слѣдовали *Часословъ* и *Псалтырь* („которые“, дается наставленіе, „опусканы быти не могутъ“).

Въ среднихъ классахъ проходились *грамматика* и *реторика*,— послѣдняя, кажется, въ связи съ гомилетикой,—и науки—арифметическія и геометрическія; въ высшихъ — *философія* и *богословіе*. Разумѣется, объемъ преподаванія послѣднихъ наукъ не могъ быть обширенъ: преподавались, такъ сказать, начатки этихъ наукъ. Что касается до древнихъ языковъ, то преподаваніе ихъ, особенно греческаго, начиналось довольно рано, непосредственно послѣ ознакомленія съ славянскою грамматикою; но болѣе основательное изученіе продолжалось въ высшихъ классахъ. Въ Виленской школѣ (1619 г.) было *пять отдѣленій*; въ Кіевской—братской (до преобразования ея П. Могилою)—*четыре*. Сколько было отдѣленій въ Львовской — неизвѣстно, но едва-ли, по крайней мѣрѣ, менѣе *трехъ*.

Учебниковъ, по которымъ велось преподаваніе въ Львовской и другихъ однородныхъ съ нею школахъ, сохранилось немного. Зависѣло это отъ способа преподаванія большинства предметовъ. Наставники читали лекціи или устно, или по запискамъ, которыя выдавали ученикамъ для переписки внѣ класса. Тѣмъ не менѣе

нѣсколько учебныхъ руководствъ (преимущественно для начальнаго обученія) было напечатано. Эти начальныя руководства были общими для всѣхъ братскихъ (да и другихъ русскихъ) школъ того времени. Изъ такихъ учебниковъ (изъ коихъ нѣкоторые составлены были учителями Львовской школы) извѣстны слѣдующіе:

Во первыхъ, *Азбука*, изданная Лаврентіемъ Зизаніемъ подъ слѣдующимъ заглавіемъ: „Наука ку читаню и разумѣнію писма славенского, ту тыжъ о Св. Троицы и о въчлоченіи Господни, въ Вильни, в' друкарни братской. Року Бож. 1493. А от созданія міра сѣмьтысячнаго ѣд“. Остановимся нѣсколько на этомъ учебникѣ. Здѣсь Лаврентій Зизаній знакомитъ сначала учениковъ съ азбукою въ алфавитномъ порядкѣ: а, б, в, г, д..., затѣмъ въ разбивку: а, д, з, л, п, у... и даже съ титлами ѿ. Познакомивъ съ буквами, Л. Зизаній переходитъ къ слогамъ двубуквеннымъ: ба, ва, бе, ве..., а затѣмъ къ трехбуквеннымъ: бра, бре, бри, бро... За слогами у Л. Зизанія слѣдуютъ для упражненія въ чтеніи и первоначальномъ усвоеніи молитвы, съ объясненіями нѣкоторыхъ изъ нихъ. Именно: „Молитва до Бога нашего Иисуса, молитва о святыхъ отецъ нашихъ, Господи Ис. Христе, Боже нашъ, помилуй насъ, аминь. Объяснѣнье за молитов. святыхъ отецъ нашихъ¹⁾. Молитва до Святого

¹⁾ „Ту просимъ Ис. Христа, Бога нашего, абы за причиною и молитвою святыхъ змиловался надъ нами, а иж святыхъ собѣ на помощь взываемо. тымъ Богу чести не уймемо, кгдажъ ихъ до Него о причину, а Его о змилованье просимо“. „А ижъ святые молятся, пишетъ Іоаннъ Богословъ въ Апокалипсисѣ, въ главѣ 6, кгда отворилъ пятую печать, видѣльемъ подъ олтаремъ души побитыхъ за слово Божее и за свѣдоцтво, которое мѣли, и кричали голосомъ великимъ, мовячи, поки, владыко святыи и истинный, не судишь и не мстишь, крове нашеи над живучими на земли, и дано каждой з нихъ шаты бѣлыи, и зась въ 8 главѣ мовитъ и вышоль дымъ кадильный ко молитвамъ святыхъ въ руки ангеловы предъ Бога. Ту ся явне оказуесть, иж молятся святые усопшии. Господи, Иисусе Христе, Боже нашъ, помилуй насъ! Каждое реченіе того слова наполнено естъ таемницъ. Господи значить натуру божскую въ Сынѣ Божомъ, а Иисусъ—человѣческую, а въ Христѣ двѣ натурѣ въ единой персонѣ, и кгда мовимо Господи, тымъ Арія, еретика, потлумляемъ, который Христа правди-

Духа, Слава Тебѣ Боже нашъ, слава Тебѣ, Царю небесный...., Слава Отцу, и Сыну, и Святому Духу, и нынѣ и присно и въ вѣки вѣкомъ, Аминь, Молитва до Св. Троицы: Господи помилуй ѿ, Слава и нынѣ, молитва до Бога Отца: Оче нашъ.... Господи помилуй ѿ, Слава и нынѣ, Приидите поклонимся Царевни нашему Богу. . Исповѣданіе православныхъ вѣры перваго и втораго вселенскаго събора....“ Въ концѣ всего этого мелкимъ шрифтомъ прибавлено: „Будь веселый, кгда на тебѣ фрасунокъ приидеть, покорный, кгда ти ласка и пріязнь отъ всѣхъ будетъ“. За молитвами у Л. Зизанія помѣщенъ на 33½ лл. „Лексисъ сирѣчь реченія въ кратцѣ събранны и з словенскаго языка на простый русскій діалектъ истолкованы. Л. Z.“ Вотъ образчикъ „Лексиса“: буква А—рядъ словъ на эту букву съ объясненіемъ, напр. „Адонай—Господь, пань“; „Абіе—заразь“; Авва—тато—отець“; „Аггелъ—вѣстникъ албо повѣдачь“... алекторъ—пѣвень“.... „афедронъ—выходъ, закретъ...“ Б. „Багряница—шарлатъ, албо едвабъ багровой фарбы“. „Баня—лазня“. „Бреніе—глина, болото“.... „Внемлю—вразумѣваю“.... „Кошунство—жартъ“.... „Мурта, мурсина—дерево естъ во Влошехъ, котораго ягоды барзо смачны суть и тиснуть з нихъ вино“. „Мечка—медвѣдица“... „Тщаніе—стараніе“.... „Чресло—бокъ, бедро“.... „Щить—тарча, заслона“.

Въ разсматриваемое время церковно-славянскій языкъ, полагавшійся въ основу школьнаго обученія, далеко отстоялъ отъ обыкновенной рѣчи и уже былъ непонятенъ для большинства, значеніе нѣкоторыхъ церковно-славянскихъ словъ могло быть толкуемо неправильно. Чтобы устранить эти затрудненія у передовыхъ

вымы Богомъ не визнаваеть. А кгда мовымо Исус, Евтиха и Діоскора попираемъ, которіи не вѣрятъ, абы былъ Христось досконалымъ чловѣкомъ, а кгда зась мовимъ Христѣ—Несторія и иныхъ геретиковъ до конца потлумляемо, которіи двохъ сыновъ Божихъ повѣдають, единого сына Бжего Бога, а другаго сына Маріина Христа—чловѣка простаго, а того не вѣдають безумныи, же тое реченіе Христось, т. е. Помазанецъ, значить двѣ естество въ единой упостаси. Аминь, заправды то такъ естъ“.

людей того времени явилась мысль составить словарь, гдѣ бы объяснялись непонятныя слова, встрѣчающіяся въ священныя книгахъ. Однимъ изъ первыхъ словарей въ такомъ родѣ и былъ упомянутый выше „Лексисъ“. Источники, коими пользовался Зизаній при составленіи своего „Лексиса“, были: священное Писаніе и творенія нѣкоторыхъ свв. отцевъ, напр. Кирилла Іерусалимскаго и Іоанна Златоустаго. Для лучшаго пониманія какого-либо слова составитель приводитъ цѣлыя фразы, напр. на слово „восхищаю-порываю, похапую“, онъ приводитъ слѣдующее: „тогда възхитиша Сумона волхва безплотныи на въздухъ—тогда порвали бѣси Сумона волхва въ Римѣ и внесли его на повѣтря“. Онъ указываетъ на нѣкоторыя слова, напр. „елъма“, которое можетъ быть употреблено въ тройкомъ значеніи: „колко, поневажъ, и иногда виѣсто бо и яко“, при чемъ приводитъ на каждое значеніе цѣлую фразу, напр. „елъма великъ еси, толъма смирися; елъма Богъ на землю приде, сирѣчь *поневажъ*...“ Объясняетъ, что извѣстное слово употребляется въ такомъ то значеніи, но можетъ быть употреблено и въ другомъ, напр. „иждевеніе—выдатокъ, иногда мѣчь; ратую—войну точу, уживаеся—побиваю“.... Въ „Лексисѣ“ Л. Зизанія есть не мало объясненій и энциклопедическихъ. Къ этому отдѣлу словъ относятся слова изъ естественной исторіи, напр. „драчіе, зеленичіе, мѣрта, мѣреина, цеясыть, оноксентавръ, онокротавъ, исоппъ“ и др.... Слова и буквы въ „Лексисѣ“ Зизанія не расположены въ строго-алфавитномъ порядкѣ, напр. послѣ Д слѣдуетъ Е, Г, затѣмъ Д, Г и Е, послѣ Е слѣдуетъ Ж, З и нѣсколько словъ на букву И, затѣмъ слѣдуетъ К, послѣ него опять И, З и І, К и Л. Этотъ безпорядокъ дѣлаетъ большія затрудненія при пользованіи имъ ¹⁾).

¹⁾ Впослѣдствіи въ болѣе совершенномъ видѣ является словарь Памвы Берынды, тоже ученика Львовской школы и главнаго заправилы братскою типографіею. Берында въ своемъ „Лексіконѣ“ славяно-россійскомъ и именъ толкованій, изданномъ въ Кіево-Печерской Лаврѣ въ 1627 году (Второе изданіе этого словаря вышло въ Кутейнскомъ монастырѣ въ 1653 году. Мы пользовались первымъ изданіемъ), имѣтъ

За „Лексисомъ“ Л. Зизаній помѣстилъ сочиненіе брата своего Стефана: „Изложевіе о православной вѣрѣ. Короткимъ пытаемъ и отповѣданемъ для латвѣйшаго вырозумѣнія христіанскимъ дѣтемъ. Странный пытаетъ зловѣрный, а православный—благовѣрный отповѣдаетъ“. „Странный. Кто еси ты? Православный. По приро-

ту же цѣль, что и Л. Зизаній: объяснить трудныя для пониманія слова, находящіяся въ священныя книгахъ. Вотъ что онъ самъ говоритъ о своемъ побужденіи при составленіи своего словаря: „широкій и великославный языкъ словенскій, маючи оквитое залецене не толко от писмъ богословскихъ и гимновъ церковныхъ зъ еллинского нимъ претлумачонныхъ, але и зъ божет. лутургии и иныхъ таемницъ, которыя тымъ языкомъ въ Великой и Малой Россіи, въ Сербіи, Болгаріи и по инымъ сторонамъ отправають; иж трудности тежъ словъ до вырозумѣнія темныхъ многія въ собѣ маеть, зачимъ и самая церковь Россійская многимъ власнымъ сыномъ своимъ въ огиду приходитъ“... Берында не оставливается только на непонятныхъ словахъ, онъ идетъ далѣе и вноситъ въ свой словарь каждое слово, представляющее хоть какое-либо отличіе отъ соотвѣтствующаго ему разговорнаго языка, напр. „волна=вовна“, „врата=ворота“, „глава=голова, гласъ=голосъ, алато=золото, златаръ=золотаръ, прагъ=порогъ“ и другія. Берында раздѣлилъ свой словарь на двѣ части: въ первой—онъ изложилъ слова славянскія, во второй—собственныя имена, взятыя изъ другихъ языковъ. Берында указываетъ источники, коими онъ пользовался при составленіи своего труда. Первымъ его источникомъ былъ „Лексисъ“ Л. Зизанія, откуда по его словамъ онъ „взялъ начало“, а затѣмъ „от тлѣкованія преп. Максима Святогорца, Мануила Ритора, св. Іоанна Златоустаго, Кирилла Іерусалимскаго, Андрея Критскаго, Іоанна Дамаскина, Каллиста, Василия Великаго, Никона Черныя Горы, Григорія Богослова и др.“ Объясненіе словъ у Берынды полнѣе и отчетливѣе, чѣмъ у Л. Зизанія. Подобно послѣднему, онъ, дабы уяснить настоящій смыслъ слова, приводитъ цѣлыя фразы, но онъ у него яснѣе и отчетливѣе опредѣляютъ ихъ смыслъ. Онъ нерѣдко, объясняя слова, ставитъ при нихъ польскія слова, напр. „благъ, добрый, щотливый, преѣпу“, иногда греческія и латинскія, напр. при словѣ „благостыня“ *χρόσις, benignitas, clementia* и другія... Въ словарь Берынды, также какъ и въ „Лексисъ“ Л. Зизанія, есть много энциклопедическихъ свѣдѣній, касающихся различныхъ предметовъ религіи, миеологіи, естествознанія и друг... преимущественно встрѣчающіяся въ духовныхъ книгахъ православной церкви. „Лексиконъ“ Берынды былъ лучшимъ пособіемъ при чтеніи священныхъ книгъ и служилъ „поощреніемъ искуснѣйшимъ и въ пользау спудеемъ“ (Послѣсловіе).

женю человекъ, а въ ласки Божей сынъ Его естемъ...“¹⁾. Въ „изложеніи“ дается понятіе о православномъ христіанинѣ, о крещеніи и св. причащеніи; о православной вѣрѣ, о Богѣ въ самомъ себѣ и тринчномъ въ лицахъ, о взаимномъ отношеніи лицъ между собою, о равенствѣ и о различіи ихъ между собою. Здѣсь особенно Зизаній останавливается на исхожденіи Духа Св. отъ Отца и опровергаетъ ученіе католической церкви объ исхожденіи Св. Духа и отъ Сына. За „изложеніемъ“ слѣдуетъ трактатъ С. Зизанія „О вѣчловеченіи Господни“, гдѣ говорится, что Христосъ—Мессія, что Онъ—Сынъ Божій, истинный Богъ и человекъ, что во Христѣ два естества—божеское и человѣческое, два рожденія: одно прежде вѣка отъ Бога Отца, другое—отъ Маріи Дѣвы, что во Христѣ одна ипостась, двѣ воли, два дѣйствования. Очевидно, трактатъ этотъ направленъ былъ противъ протестантскихъ воззрѣній, имѣвшихъ широкое распространеніе въ юго-западной Россіи. Въ концѣ „Азбуки“ помѣщенъ трактатъ „о знаменіи крестномъ“, въ которомъ Зизаній видитъ „всю таемницу благовѣрія“ православныхъ²⁾. Такимъ образомъ „Азбука“ Л. Зизанія имѣла въ виду не только научить питомцевъ чтенію и пониманію читаемаго, но вмѣстѣ съ тѣмъ преподавать имъ начальныя свѣдѣнія объ источникахъ православной вѣры.

За „Азбукою“ Л. Зизанія появляется нѣсколько другихъ учебниковъ съ программой болѣе широкою. Изъ таковыхъ учебниковъ отмѣтимъ слѣдующіе: 1) Учебникъ, изданный въ 1621 году въ Вильнѣ, подъ заглавіемъ: „Грамматика“³⁾, албо сложеніе писмена

¹⁾ Не приводимъ „изложенія“, такъ какъ оно напечатано у С. Т. Голубева: „Исторія Кіевской Духовной Академіи, вып. I. Кіевъ, 1886 г., стр. 194—198 и въ Волинскихъ Епархіальн. Вѣдом. за 1887 г., стр. 556—558.

²⁾ Двухъ послѣднихъ трактатовъ не приводимъ, такъ какъ они напечатаны въ Волинскихъ Епарх. Вѣдом. за 1887 г., стр. 558—559.

³⁾ У насъ подъ руками „Грамматика“ безъ 5—6 лл., но послѣдніе легко могутъ быть восполнены соответствующими листами изъ азбуки Бурцева (изд. 1634 года, въ Москвѣ), представляющей почти дословную перепечатку Виленской грамматики 1621 г.

хотящимся учить словенскаго языка младолѣтнимъ отрочатемъ съ картинкою, изображающею классъ и учителя, который наказываетъ розгами ученика. 2) Учебникъ, изданный въ 1652 году въ Вильнѣ подъ заглавіемъ: „Букварь языка словенска, писаній чтенія учитися хотящимъ, въ полезное руковоженіе, трудолюбіемъ інокѡвъ въ коіновіи Виленской православія восточнаго, при храмѣ Сшествія Св. Духа“. 3) Букварь, изданный въ 1664 г. въ Кіевѣ и 4) „Букварь языка словенска, писаній чтенія учитися хотящимъ въ полезное руковоженіе“ изданъ въ 1671 г. во Львовѣ. Сравнивая всѣ эти буквари, за исключеніемъ (находящагося въ нашемъ пользованіи, кажется, ипіса) букваря 1652 г., гдѣ потеряны листы, на которыхъ помѣщались азбука и слоги, съ „Азбукою“ Л. Зизанія, мы замѣчаемъ, что двубуквенные слоги: „ба, ва.... ша, ща.... бу, ву.... шу, шу.... бя, вя..., за исключеніемъ бѣ, вѣ... бѣ, вѣ“, находящихся въ грамматикѣ 1621 г., совершенно схожи. Трехбуквенные же слоги: „бла, вла, гла.... шла, цла; бле, вле... бра, вра.... хро, про, чо..., за исключеніемъ блѣ, влѣ.... блѣ, влѣ..., находящихся только въ грамматикѣ 1621 года, составлены не по гласнымъ бра, бре, бри, бро, бру, бры, брѣ, брю, бря, какъ у Зизанія, а по согласнымъ: бла, вла, гла, дла..., что уже показываетъ нѣкоторое улучшеніе, такъ какъ при большемъ повтореніи школьникъ скорѣе усвоитъ прочитываемое. А въ букварѣ Львовскомъ 1671 г. прибавлено какъ въ двубуквенныхъ, такъ и трехбуквенныхъ слогахъ, еще слоги на буквы х, ф, ѳ, напр. ба, ва.... ха, фа, ѳа; бе, ве.... хе, фе, ѳе.... бла, вла, гла... хла, фла, ѳла; бле, вле.... хле, фле, ѳле..., которыхъ не было въ предыдущихъ букваряхъ. Внесеніе указанныхъ буквъ въ общее изученіе азбуки показываетъ, что составители понимали свое дѣло и требовали знанія всей азбуки полною, и потому не пренебрегали буквами, которыя рѣдко употреблялись. Составители послѣднихъ букварей пошли еще далѣе, они внесли въ свои буквари такъ называемые „триписминныя знаменательныя слоги“, т. е. такіе слоги, которые выражаютъ собою

извѣстное понятіе, напр.: „тма, мна, зло, тло, гдѣ¹⁾), кто, чту, мню, адъ, ядъ²⁾), внѣ, мнѣ, тыю, нню, тла“. Научивъ читать слоги по Виленской грамматикѣ, учитель приступалъ къ объясненію цифръ, подстрочныхъ и строчныхъ знаковъ, т. е. давалъ ученикамъ объясненія о точкѣ, запятой, двоеточіи, оксіи, варіи и т. п., тогда какъ по Львовскому букварю съ „просодією верхнею, ея же требуютъ Словяне „ѡѣією, варією, облеченною“ и т. д. и „строчными—точкою, точечкою, двоеточіемъ и внодіастолюю“ и цифрами, изображенными славянскими буквами, учитель знакомилъ учениковъ уже послѣ того, какъ ученикъ умѣлъ читать по титламъ, что, несомнѣнно, болѣе сообразно съ развитіемъ и ознакомленіемъ ученика, чѣмъ приступать тотчасъ послѣ умѣнья читать слоги.

Познакомивъ ученика съ встрѣчающимися знаками, составитель букваря 1621 г. переходилъ къ ознакомленію своихъ учениковъ съ элементарною грамматикою, для каковой цѣли на каждую букву алфавита составлялъ фразы, напр. *буки*—буду азъ, будеши ты, будетъ той, будива мы два, будите вы два, будемъ мы мнози, будите вы безъ мене мнози, будутъ ти со мною мнози, яко бы нѣцы на насъ глаголють или мы на другихъ“; *стди*—вразумляю, вразумляеши, вразумляетъ, вразумляева, вразумляета, вразумляемъ, вразумляете, вразумляютъ“.... *слово*—славлю, славизи..... и т. д. на каждую букву, кромѣ *ѣ*, *ѡ*, *ѣ*. Познакомивъ своихъ учениковъ съ дѣйствительнымъ залогомъ, учитель переходилъ къ страдательному и ко временамъ. Это показываетъ, что составители букварей уже далеко пошли впередъ и желали, чтобы ихъ ученики съ самаго начала своего ученія усваивали разныя формы залоговъ, и такимъ образомъ приготавливали своихъ питомцевъ къ переходу въ высшую область знанія, къ такъ называемымъ „*artes liberales*“.... Вотъ что говорятъ составители трехъ букварей о страдательномъ залогѣ: „страдальна же суть тако: біюся, біешися,

¹⁾ Въ Львовскомъ гдѣ.

²⁾ Въ Львовскомъ ядѣ.

бiется, бiевася, бiетася, бiемся, бiетеся, бiются“. При чемъ указы-
ваютъ и на времена, сколько ихъ и какъ по нимъ можно и должно
привести всякій глаголь. Такъ по нимъ „настоящее время—бiють
мя, предбывшее протяжное—бiяху мя, непредбльное—биху мя,
помалъ бывающе—бити мя хотятъ, будущее—бити мя имуть“.

По „просодiи“ приводили почти на каждую букву примѣръ
и ставили ударенiе на приведенномъ словѣ, заставляя такимъ об-
разомъ школьника задумываться, въ какомъ случаѣ и когда онъ
долженъ употреблять съ такимъ именномъ, а не инымъ ударенiемъ
слово, наприм. б: бѹди, буди; в: варите, взрите; г: говорите, гово-
ритѣ..... ж: мѹка, мука; и: носите, нбсите; н: просите, прбсите....
„По орфографiи“, или, какъ выражается составитель букваря Львов-
скаго 1671 года: „во исправленiе языка отрочате слози словесъ
подъ титлами“, мы уже видимъ въ первыхъ букваряхъ, т. е. Ви-
ленской грамматикѣ 1621 года, не только измѣненiе именъ по нѣ-
которымъ падежамъ, но даже образованiе отъ этихъ словъ именъ
прилагательныхъ, такъ напр. А.: „Аггѣль, аггѣла, аггѣла, аггѣло, аггѣлѣ,
аггѣлы, аггѣлска, аггѣлско, аггѣлски, аггѣлскѣ, аггѣлсти, аггѣлсти... ..
Б: Бѣъ, Бѣ, Бѣа, Бѣа, Бѣи, Бѣ, бѣи, бѣи, Бѣо, Бѣѣ, Бѣѣ, Бѣмъ,
Бѣтъѣ, Бѣтъѣа, Бѣтъѣи, Бѣтъѣо, Бѣтъѣѣ, Бѣтъѣмъ, Бѣтъѣнѣ,
Бѣтъѣны, бѣжѣтъѣ, бѣжѣтъѣа, бѣжѣтъѣи, бѣжѣтъѣо, бѣжѣтъѣѣ,
бѣжѣтъѣмъ, бѣжѣтъѣнѣ, бѣжѣтъѣнѣа, бѣжѣтъѣнѣи, бѣжѣтъѣнѣо, бѣжѣтъѣнѣѣ,
бѣжѣтъѣнѣмъ, бѣжѣтъѣнѣнѣ, бѣжѣтъѣнѣнѣа, бѣжѣтъѣнѣнѣи, бѣжѣтъѣнѣнѣо, бѣжѣтъѣнѣнѣѣ,
бѣжѣтъѣнѣнѣмъ...“ и т. д. почти по всѣмъ буквамъ, кромѣ о, ш, щ, ѣ, ѹ,
д, ч, ѣ, ю, о ж и ь нечего говорить. Казалось бы, что въ буква-
ряхъ, вышедшихъ гораздо позже Львовскаго—1671 г., можно было
ожидать еще большаго обилiя въ приведенiи словъ и ихъ измѣненiя
по падежамъ и образованiя прилагательныхъ; но не такъ вышло на
дѣлѣ. Позднѣйшіе составители, вѣроятно, находили очень утомитель-
нымъ заставлять учениковъ прочитывать такое обилiе словъ, потому
сократили ихъ до минимума. Покажемъ на примѣрѣ А.: „аггѣль, аггѣли,
архѣггѣль, архѣггѣли, архѣггѣлѣи“ и т. д.

Покончивъ съ „орфографiей“, составитель букваря 1621 года
приводилъ еще на каждую букву алфавита, кромѣ ж, ѹ, ѣ, примѣры

изъ Св. Писанія, на которыхъ желаетъ повторить заученныя буквы и убѣдиться, выучили-ли дѣти слова съ титлами. Вотъ образчики: *Α*: „азъ есмь всему миру свѣтъ“.... *Β*: „вижу всю тайну члчкую“.... и т. д. Вслѣдъ за этимъ въ букварѣ 1621 г. слѣдуютъ для упражненія въ чтеніи обычныя молитвы, предваряемая молитвою „дѣтемъ въ началѣ хотящимъ учиться“.

Характерную особенность этого букваря составляетъ то, что въ концѣ его находятся молитвы на греческомъ языкѣ (напечатанныя русскими буквами),—особенность, объясняемая сильнымъ вліяніемъ греческой школы на братскія—до Могилянскаго времени, въ особенности на Львовскую.

Изъ грамматикъ на первомъ мѣстѣ должна быть поставлена изданная въ 1586 году княземъ Константиномъ Острожскимъ въ нѣсколько передѣланномъ видѣ грамматика Іоанна Дамаскина¹⁾, не имѣвшая, впрочемъ, особенно широкаго распространенія. Гораздо большимъ авторитетомъ пользовалась изданная Львовскимъ братствомъ въ 1591 году грамматика „'Αδελφότης“. Полное ея заглавіе такое: „'Αδελφότης. Γραμματικὰ dobroglagolivaго еллинно-словенскаго язѣка. Совершеннаго искусства осми частей слова. Ко наказанію многоименитому Россійскому роду. Во Львовѣ. В друкарни Братскѣй. Рѣку ϕαφύα“.

Грамматика эта составлена была „спудеями“ Львовской школы подъ непосредственнымъ руководствомъ митрополита Димонитскаго и Элассовскаго Арсенія. Въ основу ея, какъ уже давно замѣчено, положена была грамматика Константина Ласкариса, впервые изданная въ 1471 году; но, безъ сомнѣнія, составители пользовались и другими грамматиками (напр. Кленарди, Крузія и др.), такъ что „'Αδελφότης“, какъ справедливо замѣчается въ предисловіи къ ней, дѣйствительно оказывается сложенною „отъ различныхъ грамматикъ“. Она напечатана на двухъ языкахъ—греческомъ (четныя

¹⁾ Несмотря на усиленныя просьбы, намъ не удалось имѣть ея подъ руками.

страницы) и славянскомъ (нечетныхъ). Грамматика эта въ свое время пользовалась громаднымъ авторитетомъ ¹⁾.

¹⁾ Въ виду важнаго значенія означенной грамматики считаемъ не лишнимъ представить здѣсь ея описаніе: Грамматика, in 8°, заключаетъ 183 листа, заглавіе... На оборотѣ заглавнаго листа изображенъ гербъ города Львова, сверху и снизу коего приведены слѣдующіе стихи:

„Знаменіе тезоименитаго князя Льва град сей маєтъ,
Его-же имя по всей Европіи Россійскій родъ знаетъ.
В митрополіи Києво-Галицкой славно пребываетъ.
Его-же вся окрестная страна обогащаетъ“.

Гербъ г. Львова

„Левъ царствуетъ безсловеснымъ звѣремъ в начало.
Словеснымъ-же образъ, Христово царство нам ся показало.
Мужайся многоплеменный Росскій народе,
Да Христось начало крѣпости в тебѣ буде“.

На 2-омъ листѣ напечатано предисловіе, въ которомъ говорится о значеніи грамматики и о причинахъ, вызвавшихъ учрежденіе школы: „правовѣрнымъ“, читаемъ здѣсь, „ученія любителемъ единымъ, святымъ, каѳолическія и апостольскія церкви, многоименитому Россійскому роду, братія нашей о Господѣ радоватися. Бога всеиельнаго благостію изображихомъ вамъ, о любоучащійся христоименитый роде Росскій, съ всякимъ опасствомъ, еллинословенъскимъ языкомъ зложеную грамматику, юже издаемъ въ общую вамъ ползу, и в началѣ убо сію начинающе, четырема же ея частями предобучаемъся, яже суть: *орфографія, просодія, етімологія и синтаксисъ*, сирѣчь правописаніе, пригѣваніе, правословіе и съчиненіе. Предреченное же ея опасство искусна творить быти тщателя во словесехъ и расловіяхъ творцевъ, и яже вѣтій неудобнѣйшая, *сія бо естъ первая ключъ отверзая умъ разумѣти писанія, от нея же, яко по степенехъ всю лгствичу, по чину ученій трудолюбивіи достигаютъ: діалектики, риторики, мусики, аріометики, геометріи и астрономіи, и сими же седми, якоже нѣкимъ съсудомъ разсужденія почерпаемъ источникъ философіи, разумѣвающе-же и врачевства ко благоискуству превосходимъ всесовершеннаго богословія...*“ На третьемъ листѣ то же самое предисловіе напечатано по-гречески, но съ опущеніемъ разсужденія о пользѣ и значеніи грамматики. На четвертомъ листѣ помѣщены „титлы четверопрестольныя единица, святѣйшихъ патріарховъ вселенныя пастырей, святыя, Божія, каѳолическія и апостоль-

Далѣ слѣдуетъ отмѣтить изданную въ Вильнѣ въ 1596 году Лаврентіемъ Зизаніемъ грамматику подъ заглавіемъ: „Γραμματικά

εκτὴν ἐκκλησίᾳ: Ἰερεμίας μιλότητι Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως καὶ καθολικῆς ἐκκλησίας...“ На оборотѣ того же листа подъ заглавіемъ „писмена грецкія“—большія и малыя греческія буквы въ алфавитномъ порядкѣ съ названіемъ буквъ, выраженнымъ письмомъ греческимъ и кириллицею и съ противопоставленіемъ греческимъ буквамъ соответственныхъ кирилловскихъ буквъ. На пятомъ листѣ слѣдуетъ опять заглавіе, сперва по гречески: „Γραμματικὴ συντάξις ἐκ διαφόρων γραμματικῶν, ὡς Ἐσποδαίων, οἱ ἐν τῇ τῆς Λεοπόλεως παιδοτριβίῳ“, потомъ ниже по славянски: „Грамматика сложенъна отъ различныхъ грамматикъ спудейми, иже въ Львовской школѣ“. Далѣ на той же страницѣ текстъ изъ Св. Писанія, сперва по гречески, потомъ по славянски: „Ἀράξασθε παιδείας, μήποτε ἁρτησθῆ Κύριος καὶ ἀπολεῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας“. „Принимъте наказаніе, да некогда прогнѣвается Господь и погибнете отъ пути праведнаго“. На оборотѣ того же листа помѣщено по гречески опредѣленіе грамматики, а на слѣдующемъ 6 л. по славянски въ буквальной переводѣ: „Грамматика есть художество, учащее насъ умная писати, и яко къ какому мѣрително, или числително вещественна, съ разсужденіемъ повѣдающа“. „Или грамматика есть художество зрительное и дѣлательное, еже благо глаголати и благо писати учащее насъ“. „Не всякъ бо пишай или чтяй глаголется грамматикъ, но иже правило и предѣлъ отдавый; правило убо въ еже управити, предѣлъ же въ еже предѣлити...“ На оборотѣ этого листа и на слѣдующемъ 7—л. находится ученіе „о раздѣленіи писменъ“, на лѣво (или 6 л. об.) по гречески, на право (или 7 л.) по славянски, далѣ ученіе „о словѣ, реченіи и словѣ“.

„Περὶ λόγου

Λόγος ἐστὶ λέξεων συνθεσις, διάνοια αὐτοτελῆ δηλοῦσα.

Τούτου δὲ μέρη ὀκτώ:

Ἄρθρον.	Μετοχή.
Ὄνομα.	Πρόθεσις.
Ἀντανομία.	Ἐπίρρημα.
Ῥήμα.	Σύνδεσμος.
Τούτων κλιτὰ μὲν πέντεν:	
Ἄρθρον.	Ῥήμα.
Ὄνομα.	Μετοχή.
Ἀντανομία.	

Ἀκλιτὰ δὲ τρία:

Πρόθεσις.
Ἐπίρρημα.
Σύνδεσμος.

„О словѣ.

Слово есть реченій сложеніе, мысль самосовершену являющее.

Сего-же частій осмь:

Различіе,	Причастіе.
Имя.	Предлогъ.
Мѣстоимя.	Нарѣчіе.
Глаголь.	Съюзъ.
Сихъ скланяемыя убо пять:	
Различіе.	Глаголь.
Имя.	Причастіе.

Мѣстоимя.

Нескланяемыя же три:

Предлогъ.
Нарѣчіе.
Съюзъ.

словенска съвършеннаго искусства осми частій слова и иныхъ

Затѣмъ о каждой части рѣчи говорится подробно: сперва опредѣляется „различіе“, потомъ говорится о раздѣленіи „различія“ на предчинное: „δ, ἦ, τὸ“ и „подчинное δς, ἦ, ὁ“ и его измѣненіи по родамъ, числамъ и падежамъ. „Склоненіе различій предчинныхъ и подчинныхъ“ по тремъ родамъ. Далѣе слѣдуетъ ученіе „О имени“: опредѣленіе и свойства его: „родъ, начертаніе, падежъ, видъ, число и склоненіе“ и раздѣленіе каждаго изъ нихъ. Въ склоненіи различаемъ: „равносложныя и пресложныя имена существительныя“. Склоненій пять: къ I—принадлежать имена существ. равносложныя мужескаго и общаго рода на ας и ης, родит. падежъ на ου, дателн. на α и η, винит.—на υ; ко II—равносложныя женскія на α и η, родит. пад. ης, дат. на η, вин. на υ; къ III—равнослож. муж., женскія и общія на ως, ου, родит. на ω; къ IV—равнослож. мужскія, женскія, общія и преобщія на ος и ου, род. на ου. къ V склон. принадл. имена пресложныя всѣхъ родовъ и общихъ и преобщихъ. родит. пад. на ος. Приводится нѣсколько примѣровъ на каждое склоненіе. При этомъ дѣлаются замѣчанія, что имена сущ. на ου „страждутъ аттическимъ нравомъ“, имена на ηр—усвѣченіемъ, напр. ἀνὴρ, ἀνδρός: есть еще имена „иносклоняемыя“, напр. Ζεὺς, θεός; μέγας, μαγάλο. Далѣе слѣдуетъ склоненіе „сѣбяняемыхъ именъ“, которыя также раздѣляются на пять склоненій... при чемъ дѣлаются разныя примѣчанія. Далѣе слѣдуетъ имя числительное: опредѣленіе, склоненія и окончанія его: „ας, ης, ου, εις, ις, ος, ους, υς, ως, ων“. За нимъ слѣдуетъ изложеніе о семи видахъ производныхъ именъ: во 1-ыхъ, о имени отеческомъ, оканчивающемся въ мужес. родѣ на δης, ων, αδιος, въ жен. на ας, ις, υη; во 2-хъ, о зиждительномъ, оканчив. на хς, ου. въ 3-хъ, о разсудительномъ, оканч. на ερος и ων, въ 4-хъ, о превосход. имени на τλος, въ 5-хъ, объ умалительномъ имени, оканчив. въ муж. родѣ на ας, ων, αξ, οχος, λος, въ женскомъ—на ις, οχη, въ сред.—на ου; въ 6-хъ, объ именномъ имени, напр. Θεων, и въ 7-хъ, объ отглагольномъ имени, производ. отъ глагола, напр. γραφή. Далѣе излагается ученіе о мѣстоименіи: „мѣстоимья есть часть склоняемая, вмѣсто имени приѣмлема“. Мѣстоименіе измѣняется по родамъ, видамъ, числамъ, лицамъ и падежамъ. О каждомъ изъ нихъ говорится подробно, напр. о видѣ: „первообразный, зиждительный, показательный, наносный и сложный“ и т. п... Раздѣленіе мѣстоимѣній на: 1) „первообразныя ἐγώ, ου, ὁ“, я, ты, онъ; 2) зиждительныя: ἐμός, ἡμέτερος; 3) указательныя: οὗτος, ἐκεῖνος; 4) наносныя αὐτός; 5) сложныя: ἐμμοιοῦ“. За каждымъ изъ нихъ слѣдуетъ склоненіе во всѣхъ числахъ, родахъ и падежахъ. Далѣе говорится „о глаголѣ“: „Глаголь есть часть слова склоняема съ различными времени, дѣйство или страсть, или средне нѣчто знаменующая“. „Послѣдуютъ же сему осмъ: изложеніе, видъ, лице, начертаніе, время, залогъ, число и супружество“.

нужныхъ новость составлена Л. Z.“ **Задача учебника, какъ значится**

О каждомъ изъ нихъ говорится подробно. Затѣмъ авторы грамматики переходятъ къ спряженію глагола $\tau\beta\lambda\tau\omega$ по всѣмъ временамъ, наклоненіямъ и числамъ, затѣмъ переходятъ къ причастію, которое по ихъ словамъ „есть часть слова скланяема, свойства имени и глагола причащающіяся“. Причастіе измѣняется по родамъ, видамъ, начертаніямъ, числамъ падежамъ, временамъ, залогамъ и супружествамъ. Далѣе продолжаютъ излагать спряженіе глаголовъ въ дѣйствительномъ и страдательномъ залогахъ по всѣмъ временамъ, лицамъ и наклоненіямъ..., по мѣстамъ переходятъ и къ супружествамъ глаголовъ, а наконецъ и къ глаголамъ на μ^c . Послѣ глаголовъ на μ^c дѣлаются объясненія, что какъ „существительныя имена иносклоняемы и несклоняемы“, такъ и глаголы бываютъ „иносклоняемы“, напр. $\pi\acute{\epsilon}\pi\tau\omega$ — $\pi\acute{\epsilon}\psi\omega$, затѣмъ говорится о безличныхъ глаголахъ и излагаются правила объ образованіи временъ, видовъ, наклоненій и другихъ формъ разныхъ глаголовъ, съ предлогами и безъ нихъ, приводятся и исключенія, причемъ объясненія напечатаны только по-русски, а примѣры подведены греческіе. Сказавъ подробно о глаголѣ, его видахъ, залогахъ и прочее, авторы грамматики переходятъ къ остальнымъ частямъ рѣчи: предлогу, нарѣчію и союзу. „Предлогъ есть часть слова нескланяема, предлагаема всѣми слова частми, во сложеніи и сочиненіи“. Перечисляются всѣ предлоги и указываютъ, при какихъ случаяхъ и какими падежами они управляютъ. „Нарѣчіе есть часть слова нескланяема на глаголъ глаголема или надглаголема“. Нарѣчія раздѣляются: „времени, посредства, количества, творительная (напр. грозновато), мѣста, молитвенныя, бѣднотрадательныя (охъ, увь...), отмѣтательныя (ни, никакоже), отрицательныя, уподобительныя, удивительныя“ и т. п. „Союзъ есть часть слова нескланяема, связующи иныя части слова, во помышленіе сочинимомъ“. Раздѣляется на девять видовъ: 1) „на сплѣтательныя, 2) съпряженныя, 3) совокупительныя, 4) пресовокупительныя, 5) винословныя, 6) отглагольныя, 7) съмысленныя, 8) преисполнительныя и 9) противныя“. Послѣ союзовъ помѣщенъ на 17 листикахъ списокъ неправильныхъ глаголовъ въ алфавитномъ порядкѣ—слѣва по гречески, справа ихъ переводъ. За неправильными глаголами помѣщена *просодія*. „Просодія есть протяженіе от писменнаго гласа, или удареніе сонимъ-же поем.“ „Просодій десять: 1) оіія, 2) варія, 3) облеченная, 4) долгая, 5) врахія, 6) сипливая, 7) тонкая, 8) апострофъ, 9) соединительная и 10) подстолия“. „Просодія раздѣляется: на ударенія, времена, духи и страсти“. Объясненія каждаго изъ нихъ. Въ концѣ помѣщено исповѣданіе вѣры Никео-Константинопольскаго соборовъ, слѣва по-гречески, справа по славяно-русски. На послѣдней страницѣ помѣщено вверху слѣдующее двустишіе:

„Θεοῦ δίδοντος οὐδὲν ἰσχύει θρόνος,
Καὶ μηδίδοντος οὐδὲν ἰσχύει κόπος“.

въ предисловіи къ спудіямъ 1), состоитъ въ томъ, чтобы научить „добре читати, и безъ вонтпливости разумѣти и правописати“. Грамматика раздѣляется на четыре части: „1) орфографію, 2) просодію, 3) этимологію и 4) синтаксисъ“.

Въ „орфографіи“ Л. Зизаній слѣдуетъ греческой грамматикѣ „Ἀδαλφότης“. Подобно, какъ и въ ней, сначала пересчитываетъ буквы, раздѣляетъ ихъ на гласныя и согласныя и объясняетъ ихъ особенности: „гласныя, которыя голосъ зъ себе выдаютъ, а съгласныя, которыя зъ себе голосу выдати и безъ гласныхъ нѣчого справити не могутъ, якъ тѣло безъ души не дѣйствуетъ“. Раздѣленіе гласныхъ на долгія, краткія и двоерепенныя—цѣликомъ взято изъ „Ἀδαλφότης“.

Посрединѣ печать Арсенія Элассонскаго „Ἀρσεν“, подъ печатью:

„Богу дающу зависть ничтоже возможе,
И не дающу труд успѣть ничтоже“.

5) „Иаряднымъ и всѣмъ любителемъ доброглаголиваго и пространнаго словенскаго языка, еже о Христѣ брати нашей, с. о Господѣ радоватися. Два суть концы всякой науки в писмѣ, яко философе пишутъ, вѣдати, што се есть потребное и оповѣдати е, то есть, не досыт на томъ, абы потребную речъ только знати, але потреба еи и инымъ оповѣдати, и тыи сут два skutки науки, въ которой я, прачуючи, розумѣлемъ за рѣчь пилно потребную, а наибольше, милуючи братію свою, важилемся вышше силы мои ново написати и з друку выдати любезнѣйшаго словенскаго вашего языка первую отъ семи наукъ кграмматіку, которой каждый, добре ся научивши, можетъ книги словенскаго языка добре читати, и без вонтпливости розумѣти, и правописати, поневаж она есть ключемъ вырозумѣню, отворяючи и оказуючи всякіи вонтпливости, а приоздобляючи и свѣтлый чинячи розумъ человекскій, через ню риторіка и словесница въ купѣ чесной философіи и чрез естественной богословіи оказуется сюзъ, без которого порядне жадной рѣчи не справит, ку тому тыж без вен. если кто и читает много крот, вонтплячи, вырозумѣня певен не бывает, и для тогож каждому але есть, не учившися читати. Кгдыж якъ Катон пишет, то што читати, а не разумѣти, есть взгарда и смѣх, до чого абысмы з себе причины не давали, за науку моцно ся имаймо, и еденъ другого добродѣтельно працею переходѣмо. Преч зависть и ненависть отложивши, мою малую працу любезно пріймѣте и Богу, хвалу давъши, сами себе на болшую подвигнѣте. Здравствуйте, но не болезнуйте, о друзи“.

Въ „просодіи“ Л. Зизаній разсуждаетъ о слогахъ, объ удареніи и о знакахъ препинанія. Рѣчь автора, обстоятельная по мѣстамъ (напр. объ облегченномъ удареніи, не имѣющая значенія въ славянскомъ языкѣ), находится въ зависимости отъ „’Αδελφότης“.

„Етимологія есть“, по опредѣленію автора— „яже части слова учить раздѣляти и въ своемъ ихъ чинѣ благолѣпно полагати“.

Всѣхъ частей рѣчи, согласно съ грамматикою Дамаскина и „’Αδελφότης“, насчитываетъ восемь: 1) различіе (членъ), 2) имя, 3) мѣстоимя, 4) глаголь, 5) причастіе, 6) предлогъ, 7) нарѣчіе и 8) сюзъ. При трактаци о сихъ частяхъ рѣчи авторъ тоже слѣдуетъ преимущественно „’Αδελφότης“ (такъ напр. насчитываетъ 10 склоненій), но по мѣстамъ обнаруживаетъ и нѣкоторую самостоятельность (см. напр. трактатъ о глаголахъ). Вообще грамматика Л. Зизанія есть передѣлка (иногда удачная, а иногда и нѣтъ) грамматики „’Αδελφότης“ примѣнительно къ потребностямъ славянскаго языка, и есть первая по времени *церковно-славянская* грамматика, бывшая около двадцати пяти лѣтъ въ постоянномъ употребленіи въ западно-русскихъ школахъ. Съ 1619 года она замѣнена была здѣсь новою, болѣе совершенною, можно сказать, для своего времени замѣчательною грамматикою Мелетія Смотрицкаго, о содержаніи, значеніи и достоинствахъ которой имѣются въ нашей литературѣ спеціальныя изслѣдованія¹⁾.

Въ 1638 году явилась изданная въ Кременцѣ передѣлка, точнѣе сокращеніе грамматики М. Смотрицкаго, но, повидимому, особеннымъ значеніемъ передѣлка эта не пользовалась.

О томъ, по какимъ руководствамъ преподавалась философія въ Львовской и другихъ братскихъ школахъ, ничего не извѣстно (едва-ли не пользовались сочиненіями Іоанна Дамаскина). Что же касается до учебниковъ богословскихъ, то изъ нихъ отмѣтимъ:

¹⁾ См. въ Филологическихъ Запискахъ за 1871 г. статью „о преподаваніи отечественнаго языка Чудинова, стр. 176—181; Засадкевича „Мелетій Смотрицкій, какъ филологъ“, Одесса, 1883 г.; Вѣстникъ Европы за 1817 г. ч. ХСШ, стр. 202—208. Грамматика русскаго языка Ломоносова. Спб., 1855 г. Ученыя Зап. Ак. Наукъ, кн. III и Заря Галицкая яко Альбумъ за 1860 г.

а) Катехизисъ Стефана Зизанія, къ сожалѣнію до насъ не дошедшій. О немъ мы узнаемъ изъ полемиическихъ сочиненій, направленныхъ противъ С. Зизанія: „Kąkol, który rozsiewa Stephanek Zizania w cerkwiach Ruskich w Wilnie“ (1595 г.), и изъ другого сочиненія того-же противника Зизанія: „Plewy Stephanka Zyzaniiego“ (1596 г.), гдѣ онъ прямо говоритъ о „Катехизисѣ“ Зизанія и издѣвается надъ послѣднимъ: „Zizany ma tak wiele w głowie nauki, iako komarz sadła, napisał nową książkę, nie kąkolu w prawdzie, ale plew pełną“.

б) Катехизисъ Лаврентія Зизанія, составленный послѣднимъ около 1600 года, и сохранившійся только въ отрывкахъ (напеч. С. Т. Голубевымъ въ Чтеніяхъ въ Историческомъ Обществѣ Нестора Лѣтописца, кн. IV за 1890 г.).

в) Извѣстный Катехизисъ того-же Зизанія, напечатанный въ Москвѣ въ 1627 году.

И г) знаменитый катехизисъ П. Могилы, впервые въ сокращенномъ видѣ напечатанный въ 1645 году на языкахъ польскомъ и западно-русскомъ и затѣмъ неоднократно переиздаваемый (въ 1646 году былъ переизданъ Арсеніемъ Желиборскимъ во Львовѣ, а въ 1649 году вышелъ въ Москвѣ въ переводѣ на славянскій языкъ)¹⁾.

Кромѣ указанныхъ учебниковъ, безъ сомнѣнія, оказывали вліяніе на школьное преподаваніе и другія произведенія, предназначавшіяся для болѣе широкаго распространенія, но пригодныя и въ качествѣ учебныхъ пособій. Изъ такихъ произведеній укажемъ здѣсь на сочиненія Кирилла Транквилліона-Ставровецкаго „*Перло Многочинное*“ и „*Зерцало Богословія*“. Изъ перваго сочиненія воспитанники могли заимствовать формы поэтическаго (стихотворнаго) искусства (на что указываетъ и самъ составитель: „будучіе студенты въ школахъ могутъ себѣ съ той книги святой выбирать

¹⁾ См. соч. С. Т. Голубева Петръ Могила, т. II, прилож. стр. 470--487.

вирши на свою потребу и творити изъ нихъ ораціи“), изъ второго—свѣдѣнія богословскаго характера. Послѣдней потребности могли удовлетворять и такія сочиненія, какъ: „*Книга о сакраментяхъ или тайнахъ въ посполитости*“ (Кіевъ 1657 г.), „*Наука о тайнѣ св. покаянія*“ (Кіевъ 1671 г.) и т. п., въ особенноти же „*Зерцало до прейзренья и латвѣйшаго зрозумѣня вѣры святой, сакраментовъ десятословія Божія*“..., изданное въ 1680 году по иниціативѣ еп. Іосифа Шумлянскаго и представляющее по мѣстамъ (въ 1-ой части) сокращеніе катехизиса П. Могилы, по мѣстамъ (во 2-ой части) восполненіе его, и индѣ (5 и 6 части) отличающееся и самостоятельностью (именно гдѣ предлагаются практическія наставленія священникамъ).

Изъ учителей Львовской братской школы за конецъ XVI и начало XVII стол. извѣстны:

1) *Арсеній, митрополитъ Димонитскій и Элассонскій*, въ 1586 году прибывшій на обратномъ пути изъ Москвы во Львовъ и здѣсь въ братской школѣ въ теченіи двухъ лѣтъ обучавшій греческому языку. Плодомъ его преподавательской дѣятельности была, между прочимъ, упомянутая грамматика „*Ἀδελφότης*“, составленная студеями братской школы подъ его руководствомъ¹⁾.

2) *Стефанъ Зизаній* уроженецъ г. Львова²⁾, учительствовавшій въ братской школѣ съ 1586 по 1593 гг. и затѣмъ перешедшій на службу въ братство Виленское. Онъ былъ извѣстный ревнитель православія, принимавшій дѣятельное участіе въ борьбѣ Львовскаго братства съ католическимъ архіепископомъ Соликовскимъ и ведшій оживленную литературную полемику съ лативно-уніатами. Кромѣ упомянутыхъ сочиненій, имѣвшихъ педагогическое значеніе (Азбука, Катехизисъ), его перу принадлежало, въ свое время много

¹⁾ Подробныя свѣдѣнія о немъ см. въ цѣнномъ сочиненіи А. А. Дмитріевскаго: „Архіеп. Элассонскій Арсеній и мемуары его изъ русской исторіи“ и Оглоблина: „Арсеній, архіеп. Элассонскій и его описаніе путешествія въ Москву“.

²⁾ Ак. З. Р., т. IV, № 154.

надѣлавшее шуму, полемическое сочиненіе противъ латинянъ: „Казане Кирилла Іерусалимскаго объ Антихристѣ“ (1596 г.).

3) *Лаврентій Зизаній-Тустановскій*, братъ Стефана. Въ Львовской школѣ онъ видѣнъ до 1591 года; затѣмъ послѣдовательно былъ преподавателемъ въ братскихъ школахъ—Брестской¹⁾ и Виленской. Оставивъ вслѣдствіе гоненій Виленскую школу, онъ занималъ мѣсто домашняго учителя сначала у князя Богдана Соломипецкаго (1600 г.), въ Боркулабѣ, а затѣмъ и у внуковъ князя К. Острожскаго, въ Ярославлѣ (1601—1605 г.). Послѣ заведенія въ Кіево-Печерской Лаврѣ типографіи онъ приглашенъ былъ въ сію обитель ея архимандритомъ Елисеємъ Плетенецкимъ и занимался здѣсь переводомъ съ греческаго языка свято-отеческихъ писаній, проповѣдничествомъ и, кажется, преподаваніемъ въ устроенной Плетенецкимъ Лаврской школѣ. Лаврентій Зизаній считался знатокомъ греческаго языка, св. писанія и богословія²⁾. Безъ сомнѣнія, преподаваніемъ этихъ предметовъ онъ и занимался. Кромѣ упомянутыхъ сочиненій (Грамматики, Катехизиса) и переводныхъ (Бесѣдъ св. Іоанна Златоуста, изданныхъ въ Кіево-Печерской Лаврѣ) его перу принадлежали нѣсколько казаній (проповѣдей), отличающихся большими достоинствами, но къ сожалѣнію доселѣ остающихся неизданными. (Одна изъ нихъ находится въ библіотекѣ Оссолинскихъ рук. № 827).

4) *Кирилль Транквилионъ-Ставровецкій*, учительствовавшій въ Львовской школѣ въ 1587—1591 гг., затѣмъ кочевавшій по разнымъ мѣстамъ—въ Воляни, при дворахъ князей Чарторижскихъ, Вышневецкихъ и окончившій свою жизнь (послѣ перехода въ унию) въ Черниговскомъ монастырѣ въ санѣ архимандрита († 1646 г.). Это былъ человекъ по тому времени очень образованный, знатокъ

¹⁾ Тамъ же, № 33.

²⁾ Предисловіе къ бесѣдамъ св. Іоанна Златоустаго на 14 посл. ап. Павла. Кіевъ, 1623 г. и Толкованіе Апокалипсиса св. Андрея, архіеп. Кесаріи Каппадок., въ концѣ книги къ читателю.

языковъ греческаго и латинскаго, свѣдущій въ Св. Писаніи, хорошій гомилетъ. Его перу принадлежать слѣдующія сочиненія: „*Евангеліе Учительное*“ (1616 г.),—сборникъ талантливо написанныхъ проповѣдей, хотя не чуждыхъ вліянія латино-польскаго; „*Зерцало Богословія*“ (1618 г.), заключающее въ себѣ догматическіе трактаты, вызвавшіе рѣзкія возраженія со стороны православныхъ, и „*Перло Многочинное*“,—представляющее собраніе нравственно-религіозныхъ разсужденій, написанныхъ частію стихами, частію прозой.

б) *Іоаннъ* (въ монашествѣ Іовъ *Борецкій*), родомъ изъ Галиціи (мѣстечко Борча)¹⁾, получившій первоначальное образованіе въ Львовской братской школѣ, а окончательное въ заграничныхъ коллегіяхъ. При глубокомъ знаніи древнихъ языковъ, особенно латинскаго, былъ знатокомъ свято-отеческихъ твореній: „учитель сый благочестія и достовѣренъ въ Божественныхъ писаніяхъ“, какъ говорится о немъ въ предисловіи къ Анеологіону (Кіевскаго изданія) 1619 г. Въ Львовской школѣ онъ преподавалъ латинскій и греческій языки²⁾ (упоминается о немъ въ 1604 г.); здѣсь онъ является и ректоромъ³⁾. Во второмъ десятилѣтіи XVII ст. переселился въ Кіевъ, занималъ здѣсь должность ректора въ Кіево-Богоявленской братской школѣ и мѣсто священника при Воскресенской церкви; послѣ смерти жены постригся въ монахи, получилъ настоятельство въ Кіево-Михайловскомъ монастырѣ, а въ 1620 году избранъ былъ на Кіевскую митрополію, управляя которою зарекомендовалъ себя особою ревностію къ интересамъ православної церкви.

О другихъ учителяхъ Львовской братской школы сохранились свѣдѣнія самыя скудныя (имѣемъ въ виду Феодора Сидоровича,

¹⁾ Голубевъ, Петръ Могила, т. I, № 53.

²⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 68--69.

³⁾ Тамъ же, стр. 68.

учителя славянскаго языка ¹⁾, современника Борецкаго, Леонтія, ректора Львовской школы въ 1635 г. ²⁾, Келесія ³⁾, Николая Грека ⁴⁾ и т. п.).

Въ ряду религіозно-просвѣтительныхъ средствъ, которыми располагало Львовское братство, была заведенная имъ типографія, въ изобиліи снабжавшая Юго-Западную Русь книгами религіозно-просвѣтительными, преимущественно-же богослужебными. Большинство этихъ книгъ библиографамъ извѣстны. Менѣе извѣстна судьба самой типографіи и тѣ перипетіи, которыя она переживала. На этой сторонѣ дѣла мы и сосредоточимъ свое вниманіе.

Львовская типографія была устроена братствомъ на развалинахъ прекратившей свое существованіе типографіи Ивана Θεодорова, заложеной вмѣстѣ съ 140 книгами Апостола у еврея за 411 злотыхъ. Братство купило типографію у еврея за 1500 зл.; но такой суммы братство не въ состояніи было сразу уплатить еврею, потому просило его раздѣлить уплату долга на нѣсколько сроковъ. Еврей согласился, но братство оказалось несостоятельнымъ и къ частичной уплатѣ, потому обратилось за помощію къ мѣстному епископу Гедеоу Балабану, предоставляя ему часть въ этомъ предпріятіи. Гедеоу охотно согласился, но денегъ не далъ, а обратился съ окружнымъ посланіемъ (отъ 8 ноября 1585 г.) къ православнымъ христіанамъ, прося „о вспоможеніе заплаты того святоблिवого дѣла, чимъ кого Господь Богъ научить и вразумить по силѣ для размноженія хвалы Бога вседержителя и для науки святому православію“ ⁵⁾. Съ этимъ посланіемъ братство разослало

¹⁾ Тамъ же, стр. 69.

²⁾ Тамъ же, стр. 115, „которому есть *полицена* школа зъ ей околичностями“.

³⁾ Тамъ же, стр. 91.

⁴⁾ Тамъ же, стр. 130—131.

⁵⁾ Monumenta Confraternitatis, № 79; Zubrycki. O drukarniach, стр. 72—74.

по Львовской епархіи своихъ довѣренныхъ лицъ, ожидая отъ нихъ благихъ результатовъ. Ожиданія братства не оправдались. Сборъ, очевидно, былъ незначителенъ, ибо епископъ Гедѣонъ 10 декабря 1586 года вторично обращался къ православнымъ съ просьбою по этому же дѣлу ¹⁾. Когда окончательно братство выплатило еврею за типографію, мы не знаемъ. Извѣстно только, что и послѣ 1587 года братство обращалось къ православнымъ за „вспоможеніемъ“ при посредствѣ патріарха Іереміа II ²⁾, Молдавскаго митрополита Георгія ³⁾, Кіевскаго митрополита Михаила Рогозы ⁴⁾ и мѣстнаго епископа Гедѣона ⁵⁾. Изъ посланія послѣдняго видно, что типографія была готова къ 1 мая 1587 г. и уже дѣйствовала: „и друкарню опущенную выдвинули, стараючися весполъ зъ нами, абы знову наши писма друкованы были для хвалы Бога въ Троицѣ единого и для розмноженя граматическое науки старожитнаго порядку святого благочестія греческаго закону...“ и людей способныхъ и понимающихъ дѣло нашли ⁶⁾. Но прежде, чѣмъ приступить къ серьезному дѣлу, братство, какъ и во всемъ остальномъ, обратилось за совѣтомъ и благословеніемъ къ патріарху Константинопольскому Іереміа II. Послѣдній благословилъ братскую типографію, давъ братству разрѣшеніе печатать книги всякаго содержанія, преимущественно же богослужебныя, богословскія и школьныя: „мають вольность братство друковати невозбранно священныя книги церковныя прилежно и з великимъ опатренемъ, не токмо Часословцы, Псалтыры, Апостолы, Миней и Тріоди, Гребники, Синаксаріи, Евангеліе, Метафрасты, Торжники, Хроники и прочая книги богослововъ церкви нашея Христовы, но училищу потребныя и нужныя, сирѣчь Грамматику, Пѣитику, Реторику и Философію“ ⁶⁾. Завѣтъ патріарха

¹⁾ Monumenta Confraternitatis, № 80.

²⁾ Юбилейное изданіе, № 86.

³⁾ Тамъ же, № 87.

⁴⁾ Monumenta Confraternitatis, №№ 211 и 212.

⁵⁾ Юбилейное изданіе, № 85.

⁶⁾ Statutaria, № 16; Памятники, т. III, № 5.

братство имѣло всегда въ виду и по возможности исполняло его, привѣняясь какъ къ нуждамъ школьнымъ, такъ и къ спросу православныхъ. Спросъ послѣднихъ былъ преимущественно на церковно-богослужебныя книги, на изданія которыхъ братство и обратило особенное вниманіе. Но и въ этомъ дѣлѣ братство не разъ встрѣчало противодѣйствія со стороны враждебныхъ ему лицъ.

Иновѣрцы, особенно Львовскій магистратъ, пользовались всякимъ случаемъ, чтобы тормозить добрыя начинанія православныхъ львовянъ и не дать развиться тому дѣлу, которое служило поддержкою православію и русской народности. Съ цѣлю обезоружить хотя отчасти своихъ враговъ, братство обратилось къ К. Острожскому и Ѡ. Скумину-Тишкевичу съ просьбою оказать содѣйствіе, чтобы король своимъ авторитетомъ подтвердилъ данное патріархомъ право печатанья помянутыхъ книгъ. Сигизмундъ III въ 1592 г. 15 октября, укрѣпляя права братства, подтвердилъ и право печатанья церковно-богослужебныхъ книгъ¹⁾. Это право король Владиславъ расширилъ, предоставивъ братству привилегію печатать книги не только духовнаго содержанія, но и свѣтскаго,—но съ условіемъ, чтобы онѣ не были противны римской церкви и королевской власти²⁾. Хотя король Янъ-Казиміръ въ бытность свою во Львовѣ (послѣ пораженія козаковъ при Берестечкѣ) и принялъ отъ братства „уклону сто червонныхъ“³⁾, тѣмъ не менѣе по навѣтамъ на братство Студзинскаго предоставилъ было ему братскую типографію (выдалъ такъ называемый кадузь)⁴⁾; но вскорѣ по просьбѣ сочувствующихъ братству лицъ⁵⁾ рѣшеніе это было королемъ отмѣнено⁶⁾.

¹⁾ Zubrycki. O drukarniach, стр. 74—76; Monumenta Confraternitatis, № 252.

²⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. X, №№ 80, 251; Львовскій Ставропигіальный архивъ, №№ 552, 553, 589.

³⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 171.

⁴⁾ См. выше, стр. 116—117; Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 447—449.

⁵⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 171—178.

⁶⁾ Львов. Ставропигіальный архивъ, № 604. Вотъ что пишетъ Львовскому магистрату по этому поводу коронный канцлеръ Андрей Лецинскій: „sprawa pp. tyrographow ruskich (разумѣеть братство и М. Слезку, на

Право печатать книги подтверждено было и Киевскимъ митрополитомъ Петромъ Могилою, но съ тѣмъ ограниченіемъ, чтобы предварительно печатанія той или другой книги испрашивалось его, митрополита, разрѣшеніе ¹⁾, каковое ограниченіе и вызывало протесты со стороны братства (оно жаловалось на митрополита патріарху ²⁾), тѣмъ не менѣе оно должно было съ нимъ соображаться.

Первоначально братство устроило типографію при строящейся церкви—Успенія Пр. Богородицы, но такъ какъ всѣ находящіяся здѣсь пристройки необходимы были братству подѣ матеріалы и рабочихъ при церкви, то братство рѣшило перенести типографію на предмѣстье города—въ монастырь св. Онуфрія. Здѣсь типографія находилась до 1616 года. Въ этомъ году братство рѣшило перенести типографію изъ монастыря къ церкви Успенія, чтобы имѣть ее всегда на виду и такимъ образомъ быть всегда готовымъ защитить ее отъ недруговъ ³⁾. Въ этомъ же году братство постигло несчастье: сгорѣла русская улица и вмѣстѣ съ нею церковные братскіе дома, крыша на колокольнѣ, много книгъ, писемъ, актовъ и т. п., хотя типографію отстояли. Но во время пожара въ 1628 г. этого сдѣлать не удалось: изъ охватившаго ее пламени успѣли выхватить только типографскій станокъ съ его принадлежностями. Опять пришлось братству хлопотать о возстановленіи зданія и приведеніи въ дѣйствиіе типографіи. Къ счастью братства находились люди, сознававшіе пользу отъ типографіи и приходившіе на помощь братчикамъ съ посильными пожертвованіями ⁴⁾. Вскорѣ зданіе ти-

пографію котораго тоже былъ наложенъ секвестръ), z chorążem *Gostin-skim*, że tu iusz w sądzie k. i. m. uspokoiłona, w ktorey z kancellariey decretowey mali nic więcey nie zostae, tylko żebyście im w. m. te tam dobra ich u xięgi sequestrowane odpieczętować bez wszelkiej odwołki rozkazali, w czym aby mieli większą wiare, daie teraznieysze pisanie moie de w. m....“

¹⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 545; Памятники, т. III, № 11.

²⁾ Голубевъ, Петръ Могила, т. II, № 62.

³⁾ Имѣемъ въ виду дѣло съ митрополитомъ Рутскимъ и еп. Морховскимъ, см. выше, стр. 95.

⁴⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 947, стр. 14.

пографіи было возстановлено, и закинула въ немъ работа съ новою энергією и съ большими надеждами на будущее.

При печатаніи какой-бы то ни было книги братство всегда сообразовалось съ нуждами церкви ¹⁾. Убѣдившись въ этомъ, братство приступало къ дѣлу, при чемъ заботилось о точности и вѣрности изданія сообразно съ вышедшими уже въ свѣтъ книгами. Для чего тѣ книги, которыя впервые печатало у себя, или въ которыхъ, послѣ перваго изданія, находило ошибки, свѣряло съ печатными уже книгами, какъ вышедшими въ Москвѣ, такъ и Молдаво-Валахиі, Сербіи и Болгаріи, а изъ Греціи получало разные списки и печатныя книги, по которымъ провѣряло имѣющіеся у него въ рукахъ переводы и только послѣ тщательной провѣрки и совѣта съ компетентными лицами и благословенія высшей духовной власти ²⁾ приступало къ печатанію намѣченной книги ³⁾: „съ опаснымъ множицею прилежаніемъ и исправленіемъ съ еллинскими взводы паче прежнихъ изданій всѣхъ, отъ малыя худости, недоумѣнія и недостатка...“ ⁴⁾ „напечатана“, читаемъ въ послѣсловіи къ Анеологіону 1643 г., „бысть третицею уже всеконечне изслѣдованна, распространена и исправлена съ еллинскими истинными взводы“ ⁵⁾, „соборнымъ убо повеленіемъ и благословеніемъ не токмо древнимъ, но и новописменнымъ утверженіемъ отъ четверопрестолныхъ папъ вселенскихъ,—вамъ истиннымъ сыномъ моимъ, повсюду благочестія ревнителемъ всѣмъ обще принесесе и придадесе ⁶⁾. Тѣмже да не бланится поридающе въ семъ, яко множайша здѣ нова паче *перво* и *второ* изданныхъ печатана суть; но да увѣстѣ, яко не суть нова, но ветха въ исполненіихъ... аще бо въ единѣхъ еллинскихъ и словенскихъ изданіихъ нѣсть, но не въ другихъ

¹⁾ Октоихъ 1630 г., предсловіе къ читателю.

²⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 241, 592; предисловіе къ Анеологіону 1643 г.

³⁾ Октоихъ 1630 г., предсловіе къ читателю.

⁴⁾ Октоихъ 1639 г., поученіе въ книгу сію.

⁵⁾ Послѣсловіе къ Анеологіону 1643 г., л. 712.

⁶⁾ Предисловіе къ Анеологіону 1643 г.

ближнихъ своихъ въ всемъ мірѣ прилежно поискавшимъ обрѣтаются“¹⁾. Иногда братство брало цѣликомъ чужое (Кіевское) изданіе²⁾, (конечно, полагаясь на вѣрность и точность его), и или измѣняло его, прибавляя необходимое³⁾, или переставляло для удобства пользованія книгою⁴⁾, чтобы въ случаѣ нужды священникъ имѣлъ подъ руками руководство, необходимое при исполненіи имъ своихъ обязанностей. Братство заботилось не только о полнотѣ и совершенствѣ издаваемыхъ имъ книгъ, но и о доступности по цѣнѣ и величинѣ ихъ, чтобы, отправляясь на исполненіе той или иной требы за нѣсколько десятковъ верстъ, можно было взять въ карманъ, не стѣсня себя. „Всякъ художникъ или хитрецъ“, читаемъ въ Еухологіонѣ или Требникѣ 1697 г., „въ потребу своего дѣланія приличнаго орудія потребуеть, подобнѣ и духовный художникъ и спасенія человѣческаго служитель и строитель сея книги есть потребенъ; но понеже великаго въ Кіевѣ изданнаго Требника *не каждый священникъ убожества ради своего* набыти себѣ можетъ, аще же кто и имѣеть, но въ *далекіе мѣста* и скороспѣшныя ради спотребы зъ собою онаго *нести не можетъ*. Сего ради мы крестоносное братство и ставропігіане Богоспасаемаго града Львова Требникъ Кіевскій съкратихомъ въ меншій, иже есть інквартировый (1695 г.), но яко и той еще нѣкоимъ зданіемъ быти приболшимъ, сего ради догажаючи священническому желанію, паче же человѣческому душевному спасенію, еще въ меншій съставъ съченихомъ сію книгу, юже повелѣхомъ тупомъ издати...“⁵⁾. Не усилдо братство выпустить въ свѣтъ помянутаго Требника, какъ онъ былъ раскупленъ на расхватъ и въ слѣдующемъ году (1698 5 марта) вышло уже новое изданіе (перепечатанное).

¹⁾ Предисловіе къ Анеологіону 1643 г.

²⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 362.

³⁾ Тамъ же, стр. 414.

⁴⁾ Ср. Служебникъ Кіевскій 1629 г. съ Львовскимъ 1637, 1639, 1666, 1691 и 1702 гг.

⁵⁾ Предисловіе къ Требнику 1697 г.

При печатані церковно-богослужебныхъ книгъ братство не столько заботится о матеріальныхъ выгодахъ, сколько о религіозно-просвѣтительныхъ цѣляхъ: указываетъ на благотворное вліяніе книгъ на душу читающаго ¹⁾, на приобрѣтеніе извѣстной помощи молитвенной и побѣды на враги... и пути покаянія и спасенія ²⁾. „Мѣй-же, чительнику православный“, читаемъ въ предисловіи къ Апостолу 1666 г., „на таблицы сердца своего *написанную науку и мудрость Божью*, презъ Апостоловъ свѣту поданую! *Мнѣй на сердцу своемъ написанныи листы Апостольскіи*, зъ пошанованемъ и зъ любовію и зъ охотою читай и ховай оный и *ведлузъ науки ижъ живи на сѣтѣ*“ ³⁾...! Братство чутко прислушивается къ религіозно-правственнымъ нуждамъ и потребностямъ своихъ собратій—русскихъ галичанъ, и при появленіи какого-либо ученія, направленаго противъ вѣрованія православной церкви, принимаетъ мѣры: не только устно, посредствомъ проповѣдей убѣждаетъ православныхъ держаться крѣпко ученія православной церкви, но и письменно, употребляя для этой цѣли издаваемыя имъ церковно-богослужебныя книги. Вотъ что пишетъ братство въ предисловіи къ Цвѣтной Тріоди 1663 г. противъ лжеученія, направленаго противъ Пр. Богородицы и двухъ естествъ въ Иисусѣ Христѣ: „Приносимо Тебѣ рождшей единого отъ Троица съ Тріодію сею трое сіе: вѣру, надежду и любовь. Вѣруемо албовѣмъ, ижъ естєсь по рождествѣ Дѣва и по смерти жива. Вѣруемъ, ижъ однороднаго и единосущнаго прежде всѣхъ вѣкъ отъ Отца рожденнаго Богу естєсь Матка. Вѣруемъ, ижъ одина отъ Троица въ двойци естєсь не солитно познаваемаго, въ единомъ зась составѣ единого Христа породила еси. Надѣмся, ижъ молитвами и помощію Твоею, Пречистая Дѣво, обѣщанныя добра отъ Христа Бога, Бога чудесемъ и ненадѣющимся надежды зъ веселіемъ и радостію не вымовною одержимо. Любовь

¹⁾ Предисловіе къ Октоиху 1630 г.

²⁾ Предисловіе къ Октоиху 1639 г.

³⁾ Предисловіе къ Апостолу 1666 г.

вѣси нашу къ Тебѣ, Мати любве Сына Божія!... *утверди в стѣхъ православныхъ, и моли Сына Своего и Бога нашего, aby сыновъ церкви Матки нашей утвердилъ остьхъ...*"¹⁾.

На какихъ условіяхъ, за какую плату и на чьемъ иждивеніи работали въ братской типографіи до упорядоченія ея Слезкою, мы не знаемъ достовѣрно, такъ какъ въ братскомъ архивѣ не сохранилось съ этого времени подробныхъ записей братчиковъ. Можно думать, что братство всецѣло отдавало типографію довѣренному лицу, напр. монаху Минѣ, Памнѣ Берындѣ и др. Со времени же 1662 года и далѣе сохранились подробныя записи братчиковъ, на основаніи коихъ мы можемъ констатировать, что братство отдавало всю свою типографію (по инвентарю) въ руки приглашенному имъ по контракту типографу²⁾, назначало ему и его „челяди“ еженедѣльную плату³⁾, а за присмотръ за рабочими и порядкомъ въ типографіи братство давало „майстрови“ въ видѣ награды нѣсколько десятковъ экземпляровъ печатаемой книги⁴⁾. Такое условіе братства съ типографомъ было невыгоднымъ для перваго, потому въ слѣдующемъ—1663 году при заключеніи контракта съ типографами (Димитріемъ Кульчицкимъ и Семеномъ Ставницкимъ) относительно печатанія Тріоди Цвѣтной братство условилось платить за работу по предложенному экземпляру „безъ ерроровъ и вшелькихъ дефектовъ“ слово въ слово по 2 злотыхъ на братской бумагѣ и въ братской типографіи, но на полномъ ихъ иждивеніи „челяди“ и всѣхъ другихъ необходимыхъ расходовъ. При чемъ ставилось въ необходимое условіе, чтобы „челядь“ была рачительна, спокойна, трезва и непраздна, чтобы вела себя хорошо какъ въ типографіи, такъ и на дерковномъ погостѣ, а типографы не надобдали бы братству просьбами о выдачѣ имъ впередъ денегъ, не брали бы соразмѣрно своей

¹⁾ Предисловіе къ Тріоди Цвѣтной.

²⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 353—354, 356.

³⁾ Тамъ же, стр. 354.

⁴⁾ Тамъ же, стр. 354—355.

работѣ: „жебы панове братство были безпечны и абы безпечнѣй, чулѣй и спѣшнѣй друковалася тая книга безъ жадной шкоды и забирания суммы братской“¹⁾. И дѣйствительно, согласно условію братство выдавало типографамъ деньги соразмѣрно успѣху работы²⁾, при чемъ типографъ долженъ былъ давать собственно-ручную росписку какъ во всякомъ отдѣльномъ полученіи денегъ (по частямъ)³⁾, такъ и въ окончательномъ разчетѣ той или иной книги⁴⁾ и „контентаціи“⁵⁾. Сверхъ платы типографы и ихъ „челядь“ получали отъ братства „прикладки“, т. е. нѣсколько десятковъ экземпляровъ печатаемой книги на бумагѣ и остальномъ, необходимомъ при печатаніи матеріалѣ, типографовъ⁶⁾, съ обѣщаніемъ продавать по той-же цѣнѣ, по какой продавало братство данную книгу⁷⁾. Типографы обязаны были по своему усмотрѣнію, но по заслугамъ каждаго изъ „челяди“, роздать выговоренныя „прикладки“⁸⁾, послѣ чего „челядь“ уже не имѣла права пресить у братства награды⁹⁾; иногда „прикладки“ (2 кн.) давались только типографу въ видѣ награды¹⁰⁾. Но чтобы типографъ охотнѣе и искреннѣе служилъ братству, послѣднее иногда обѣщало ему въ награду помимо „прикладковъ“ 100 злотыхъ¹¹⁾, иногда и хорошія вещи (сукно)¹²⁾. Иногда братство вмѣсто условленныхъ „приклад-

¹⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 356—357, 379—380, 381—386, 389—390, 398—399, 400—401, 403—404, 405—429.

²⁾ Тамъ же, стр. 362—370, 372—378, 388, 398, 400—403, 407, 424, 425, 429—431, 433, 435.

³⁾ Тамъ же, стр. 388, 407, 409, 424 и др.

⁴⁾ Тамъ же, стр. 401—402, 408, 409, 411, 412, 413, 419, 420, 421, 422, 429—431, 433, 435, 436, 437.

⁵⁾ Тамъ же, стр. 415.

⁶⁾ Тамъ же, стр. 179, 184, 200, 231, 259—260, 357, 384, 385, 388, 389, 390, 393, 396, 404.

⁷⁾ Тамъ же, стр. 357.

⁸⁾ Тамъ же, стр. 384, 385, 388, 389—390, 393, 396, 404.

⁹⁾ Тамъ же, стр. 384.

¹⁰⁾ Тамъ же, стр. 412.

¹¹⁾ Тамъ же, стр. 384—385.

¹²⁾ Тамъ же, стр. 383, 386—387.

ковъ“ выдавало „контентаціи“ какъ типографу, такъ и челяди деньгами ¹⁾, если, конечно, работа была исполнена хорошо и добросовѣстно. Иногда ставило въ условіе безъ всякихъ „прикладковъ“ ²⁾, и если бы какія-либо „прикладки“ нашлись у мастеровъ, то послѣдніе теряютъ условленную „контентацію“ ³⁾ и еще платятъ штрафъ въ 100 талеровъ ⁴⁾, 1000 гривенъ ⁵⁾, 500 злотыхъ и сидѣньемъ на колокольнѣ („вежѣ“) ⁶⁾, а въ томъ случаѣ, когда по условію не полагается „контентаціи“, теряютъ всю плату ⁷⁾ (или оставшуюся) ⁸⁾ за печатаемую книгу и платятъ штрафъ ⁹⁾.

Челядь по условію долженъ былъ держать типографъ здоровую, сильную, приспособленную къ дѣлу ¹⁰⁾, не обижать ее, но давать ей то, что слѣдуетъ ¹¹⁾, чтобы не было жалобъ ¹²⁾. Челядь не должна ни портить, ни терять, ни обмѣнивать буквъ ¹³⁾. Въ случаѣ какихъ-либо недоразумѣній, ссоръ между челядью, типографомъ и челядью и братствомъ, никто не долженъ былъ обращаться къ стороннему суду, а только къ братскому ¹⁴⁾. Должны всѣ жить между собою въ мирѣ и согласіи, и взаимно другъ друга уважать ¹⁵⁾.

¹⁾ Тамъ же, стр. 244, 365, 366, 371, 376, 377, 378, 380, 381, 383, 401, 403, 405, 406, 407, 410—415, 419—420, 423—424, 426, 428, 430, 434—435.

²⁾ Тамъ же, стр. 424, 426, 428, 430, 431, 432, 435, 436.

³⁾ Тамъ же, стр. 410, 411—415, 417—418, 419, 424.

⁴⁾ Тамъ же, стр. 415, 425, 428, 430, 435.

⁵⁾ Тамъ же, стр. 424.

⁶⁾ Тамъ же, стр. 426.

⁷⁾ Тамъ же, стр. 416, 418, 420, 421, 422, 423.

⁸⁾ Тамъ же, стр. 430.

⁹⁾ Тамъ же, стр. 416, 422, 423.

¹⁰⁾ Тамъ же, стр. 389, 393, 396, 413.

¹¹⁾ Тамъ же, стр. 385, 389, 393, 396, 413.

¹²⁾ Тамъ же, стр. 413, 415.

¹³⁾ Тамъ же, стр. 385.

¹⁴⁾ Тамъ же, стр. 386.

¹⁵⁾ Тамъ же, стр. 394, 396.

Для наблюденія за порядкомъ и нравственностію челяди братство изъ среды себя назначало „дозорцевъ“, которыхъ типографъ и его челядь должны были слушаться во всемъ, какъ самого братства¹⁾, относиться къ нему съ глубочайшимъ уваженіемъ и почтеніемъ²⁾. „Дозорцы“ должны были отдавать отчетъ въ общихъ засѣданіяхъ всему братству³⁾.

Кромѣ „дозорцевъ“ братство назначало корректора, къ которому типографы должны были относиться съ уваженіемъ и посылать пробные листы⁴⁾.

Братство же съ своей стороны должно было заблаговременно выдавать бумагу⁵⁾ подъ счетъ⁶⁾, негодную—типографъ долженъ былъ хранить для отчета⁷⁾, болѣе трехъ стопъ не имѣлъ права брать подъ страхомъ наказанія⁸⁾. Бумаги не должно быть ни одного листа другой, кромѣ той, какую выдавало братство⁹⁾, въ противномъ случаѣ типографъ платилъ штрафу на церковь 500 злотыхъ¹⁰⁾, а братство всю найденную бумагу конфисковало¹¹⁾, или же типографъ терялъ „контентацію“ и еще доплачивалъ 300 злот. на госпиталь¹²⁾. Если по разсчету братства типографъ израсходовалъ больше бумаги, чѣмъ на самомъ дѣлѣ вышло на напечатаніе извѣстной книги, то братство или высчитывало стоимость ея¹³⁾, или не давало условленныхъ „прикладковъ“¹⁴⁾. Бывали

¹⁾ Тамъ же, стр. 363, 380, 383.

²⁾ Тамъ же, стр. 385.

³⁾ Арх. Ю. Э. Р., ч. I, т. XI, стр. 78.

⁴⁾ Тамъ же, т. XII, стр. 389, 393, 395.

⁵⁾ Тамъ же, стр. 380, 383, 386, 428, 430.

⁶⁾ Тамъ же, стр. 393, 397.

⁷⁾ Тамъ же, стр. 382, 435.

⁸⁾ Тамъ же, стр. 389.

⁹⁾ Тамъ же, стр. 404.

¹⁰⁾ Тамъ же, стр. 401, 423.

¹¹⁾ Тамъ же, стр. 401.

¹²⁾ Тамъ же, стр. 404.

¹³⁾ Тамъ же, стр. 179, 184, 199, 231, 243—244, 252—253, 260, 263, 267, 274.

¹⁴⁾ Тамъ же, стр. 184.

случаи, что братство находило между выданною имъ бумагою другою,—но, по своей добротѣ и снисходительности къ немощи человѣческой, прощало¹⁾).

Чернила должны были быть черныя, хорошія; киноварь красная, а не блѣдная²⁾).

Для болѣе успѣшнаго выполненія контракта иногда братство включало въ условіе неустойку въ 1000 и 2000 зл.³⁾, а челяди награды по 10 золотыхъ⁴⁾).

По заключеніи контракта братство выдавало типографу подъ росписку все необходимое для напечатанія той или иной книги по вѣсу и счету⁵⁾. По минованіи надобности взятое возвращалось обратно братству по вѣсу и счету⁶⁾, недостающее же типографы должны были пополнить на свой счетъ⁷⁾, или братство высчитывало изъ слѣдуемой имъ платы.

По напечатаніи той или иной книги типографы сдавали братству подъ счетъ, при чемъ пазначалась ревизія вновь вышедшихъ книгъ⁸⁾. Оказавшіеся дефекты типографъ долженъ былъ допечатать на свой счетъ⁹⁾, а за недостающее условленное количество экземпляровъ братство высчитывало съ типографа ихъ стоимость¹⁰⁾, при чемъ типографы давали росписку въ томъ, что ни одной изъ печатаемыхъ книгъ не дали на сторону¹¹⁾, а братство возвращало

¹⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 200, 417.

²⁾ Тамъ же, стр. 389, 395, 398, 399, 400, 403, 405, 406—408, 410, 411, 413, 414—416, 418, 421, 422—424, 426, 428, 430, 431, 435.

³⁾ Тамъ же, стр. 380, 382, 398, 400, 403.

⁴⁾ Тамъ же, стр. 410.

⁵⁾ Тамъ же, стр. 360, 361, 362, 381, 383, 385, 387, 390, 391, 393—394, 396, 399, 401, 402, 404, 405—409, 410—416, 418, 420, 422, 432, 435, 436.

⁶⁾ Тамъ же, стр. 360, 381, 383, 385, 390—391, 397, 399, 401, 402, 404—408, 411, 412.

⁷⁾ Тамъ же, стр. 400.

⁸⁾ Тамъ же, стр. 364, 365, 370.

⁹⁾ Тамъ же, стр. 420.

¹⁰⁾ Тамъ же, стр. 179, 200, 364

¹¹⁾ Тамъ же, стр. 263.

типографамъ всѣ расходы, какіе были ими учинены при печатаніи ¹⁾. По надлежащей ревизіи книги принимались въ „складъ“ ²⁾, откуда уже выдавались подъ росписку въ продажу „до склену“ выбранному для этой цѣли братчику ³⁾, передававшему иногда (былъ только одинъ случай) отъ себя извѣстной сестрицѣ ⁴⁾, которой братство за труды назначало опредѣленную плату (30 злотыхъ на „кварталь“ ⁵⁾).

Продавцами книгъ обыкновенно назначалось два или три братчика ⁶⁾, исполняшіе свои обязанности по очереди, смѣняя другъ друга ⁷⁾. Цѣны книгамъ назначались братствомъ въ общемъ засѣданіи по расчету ихъ стоимости ⁸⁾. При чемъ цѣны иногда повижались ⁹⁾, иногда повышались ¹⁰⁾.

Покупающій сразу много книгъ пользовался довольно большою скидкою ¹¹⁾. Для большаго сбыта книгъ братство не отказывало просящему въ кредитъ ¹²⁾. Книги продавались въ „скленѣ“ (мага-

¹⁾ Тамъ же, стр. 271, 272, 274, 279.

²⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 203—204, 486—487.

³⁾ Тамъ же, стр. 227—230, 237, 243—244, 279—282, 367, 368, 369, 370, 415—416, 427, 472, 487, 540—547, 550—553, 558—563, 581—589, 595—599, 607—612, 622—624, 630—633; т. XII, стр. 174, 179, 181, 183, 184—186, 189, 190—196, 202—206, 207, 208, 209, 210, 212, 226, 228—230, 233—235... Львов. Ставропиг. арх., № 1049, стр. 3—6, № 1015, стр. 3—4, № 1020, стр. 54—57, № 1022а, стр. 3—8, № 1000, стр. 87—92, 169—170, 173...

⁴⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 607—611.

⁵⁾ Тамъ же, стр. 616.

⁶⁾ Тамъ же, стр. 78, 145, 248; т. XII, стр. 220, 255, 289.

⁷⁾ Тамъ же, т. XI, стр. 145, 248; т. XII, стр. 220, 255, 289.

⁸⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 121, 222, 254, 256, 550—553, 586, 598...; т. XII, стр. 174, 182, 185, 186, 219, 231, 232, 356...; Львов. Ставропиг. арх., № 1000, стр. 2; № 1003, л. 3; № 1019, стр. 4.

⁹⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 187.

¹⁰⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 33.

¹¹⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 121.

¹²⁾ Тамъ же, стр. 121, 167, 238, 242, 245, 539, 542, 543, 544, 568—569, 581—608; т. XII, стр. 197, 227, 251, 252, 318, 326, 356; Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 12 об. 31; № 1000, стр. 37, 171, 173; № 1007, стр. 2, 32—40; № 1024, стр. 27—28; № 1020, стр. 77; № 1019, стр. 4, 12.

зинѣ), нарочно устроеномъ для этой цѣли, и въ „секстернахъ“ (въ складѣ). Въ первомъ дороже ¹⁾, во второмъ дешевле ²⁾.

Книги Львовскаго (братскаго) изданія расходились не только по всей Галицкой Руси, но и за предѣлами ея, именно: въ Молдавіи ³⁾, Волыни ⁴⁾, Подоліи ⁵⁾, Украинѣ ⁶⁾, Бѣлоруссіи ⁷⁾, Литвѣ ⁸⁾, и даже въ Москвѣ ⁹⁾. Больше всего, несомнѣнно, братство продавало книгъ въ Кіевѣ ¹⁰⁾, гдѣ во время козацкихъ войнъ типографія прекратила свои дѣйствія. Обмѣнъ книгъ между Кіевомъ и Львовомъ былъ всегда ¹¹⁾.

Братскаго изданія книги расходились не только по тѣмъ странамъ, гдѣ былъ въ употребленіи славянскій языкъ: въ Венгріи ¹²⁾, Сербіи ¹³⁾, Македоніи ¹⁴⁾, но даже въ Греціи ¹⁵⁾ и Палестинѣ ¹⁶⁾, куда братство посылало въ видѣ вспоможенія за немнѣнимъ въ наличности денегъ ¹⁶⁾.

¹⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 539, 540, 542, 544, 561, 592, 586, 589, 596

²⁾ Тамъ же, стр. 541, 543, 544, 561, 582, 586, 589, 596.

³⁾ Тамъ же, стр. 76.

⁴⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1000, стр. 62, 79, 83, 84.

⁵⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 443.

⁶⁾ Тамъ же, т. XI, стр. 182; Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1020, стр. 75; № 1022(а), стр. 13, 16; № 1000, стр. 82.

⁷⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1000, стр. 45.

⁸⁾ Тамъ же, стр. 47, 48, 81; Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 443.

⁹⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 171, 443; Львовскій магистратскій архивъ, Acta Consularia, т. 47, стр. 1371—1372.

¹⁰⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 184; Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1000, стр. 38.

¹¹⁾ Тамъ же.

¹²⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 285.

¹³⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 525, 540, 582, 583, 614; т. XII, стр. 174, 230; Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1000, стр. 47, 55, 101, № 1009, стр. 16.

¹⁴⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 631; Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1000, стр. 116.

¹⁵⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 31; № 1000, стр. 116; № 1020, стр. 60.

¹⁶⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 599—600, 602—603; т. XII, стр. 215; Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1000, стр. 35, 101; № 1009, стр. 16.

Вырученныя деньги за продажу книгъ братчики обязаны были сдавать въ братскую кассу, сначала (въ 1644 г.) въ каждые четыре недѣли ¹⁾, а потомъ (въ 1645 и 1690 гг.) черезъ каждые 3 мѣсяца ²⁾, при чемъ продавцу книгъ вмѣнено было въ обязанность выдавать другимъ старшимъ братчикамъ на необходимые расходы изъ имѣющихся у него въ наличности денегъ ³⁾; книги же брать въ продажу разрѣшалось разъ въ $\frac{1}{4}$ года ⁴⁾ въ присутствіи нѣсколькихъ братчиковъ ⁵⁾; отмѣчая какъ число взятыхъ книгъ ⁶⁾, такъ и время ихъ полученія ⁷⁾.

Каковъ былъ сбытъ братскихъ книгъ, можно судить изъ того, что въ 1645 году въ продолженіи года братство выручило 3948 злот. 2 гр. ⁸⁾, съ 11 сентября 1676 г. по 27 августа 1681 г. выручило 12851 зл. 22 гр. ⁹⁾, а 1690 г. было продано на сумму 17517 зл. 13 гр. ¹⁰⁾ и т. п.

Какова была прибыль братства изъ продаваемыхъ книгъ, можно судить по тому, что на эти средства братство содержало почти всецѣло школу, госпиталь, богадѣльню, типографію, двухъ священниковъ, одного дьякона и проповѣдника при церкви Успенія Пр. Богородицы и монаховъ при монастырѣ св. Онуфрія. А сколько братство помогало своими книгами нуждающимся людямъ какъ свѣтскимъ, такъ и духовнымъ ¹¹⁾, бѣднымъ монасты-

¹⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 149; т. XII, стр. 171, 181, 182, 190, 194.

²⁾ Тамъ же, т. XI, стр. 154; т. XII, стр. 220.

³⁾ Тамъ же, т. XI, стр. 627.

⁴⁾ Тамъ же, т. XI, стр. 149.

⁵⁾ Тамъ же, т. XI, стр. 609, 610; Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003.

⁶⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 601—604, 628, 629, 631, 633.

⁷⁾ Тамъ же, т. XII, стр. 221.

⁸⁾ Тамъ же, т. XI, стр. 545—546.

⁹⁾ Тамъ же, стр. 614.

¹⁰⁾ Тамъ же, стр. 626.

¹¹⁾ Тамъ же, т. XI, стр. 600, 628; т. XII, стр. 174, 185, 215, 232, 238, 239—240, 241, 243, 285; Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1000, стр. 46, 64, 65, 66, 71, 92, 116, 128; № 1009, стр. 16; № 1024, стр. 9.

рямъ ¹⁾, церквамъ ²⁾ и братствамъ ³⁾! Словомъ, братская типографія была неизсякаемою сокровищницею братскихъ матеріальныхъ средствъ, откуда братство черпало поистинѣ братскою рукою и давало всѣмъ истинно нуждающимся и жаждущимъ помощи и утѣшенія въ нуждѣ и скорби.

Чтобы получать такія огромныя средства, необходимо было какъ самимъ хорошо и разчетливо хозяйничать, такъ и удачный выборъ дѣлать между завѣдывающими типографіею. Къ чести братства нужно отнести и то, что выборъ большею частію былъ удаченъ, и братству попадались типографы большею частію люди дѣльные и преданные своему дѣлу, хотя иногда и себѣ на умѣ, какъ Михайлъ Слезка.

Послѣдній своею расторопностію, знаніемъ типографскаго дѣла и дѣловымъ хозяйствомъ успѣлъ обратить на себя вниманіе братства, которое вскорѣ послѣ знакомства съ нимъ назначило его завѣдующимъ своею типографіею. Слезка какъ нельзя лучше воспользовался довѣріемъ братства. Онъ въ продолженіи нѣсколькихъ лѣтъ упорядочилъ братскую типографію, приучилъ рабочихъ къ дѣлу и приступилъ къ печатанію церковно-богослужебныхъ книгъ, имѣвшихъ большой спросъ. Первымъ трудомъ подъ непосредственнымъ руководствомъ братскою типографіею Слезки было печатаніе „Богородичниковъ“, которые были приложены къ оставшимся еще не проданными „Октоихамъ“, напечатаннымъ въ 1630 г. и посвященнымъ Мирону Бернавскому ⁴⁾. Вторымъ дѣломъ, вышедшимъ

¹⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 566, 568, 571, 581, 586, 587, 588, 589, 590, 600, 601, 602, 603, 612, 617, 628, 632; т. XII, стр. 178, 203, 215, 232, 233, 249, 329, 330; Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1000, стр. 48, 54, 59, 75, 101; № 1019, стр. 11; № 1020, стр. 58, 78.

²⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 566, 567, 568, 569, 585, 586, 600, 603, 614, 628, 631; т. XII, стр. 232; Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1000, стр. 53, 101; № 1020, стр. 58.

³⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 243, 566, 631, 632; т. XII, стр. 178, 238; Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1001, стр. 115; № 1009, стр. 17; № 1000, стр. 65, 80, 115, 116.

⁴⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 105; Zubrycki, O drukarniach, стр. 20.

изъ братской типографіи подѣ управленіемъ Слезки, была „Псалтырь 1634 г.“¹⁾, а третьимъ, Евангеліе, вышедшее въ 1636 году. Въ отдѣльной продажѣ братство постановило въ засѣданіи продавать вышедшее Евангеліе по 14 золотыхъ, а кто-бы пожелалъ „гуртомъ“ купить нѣсколько десятковъ, тому братство рѣшило уступить по 12 золотыхъ²⁾. Въ этомъ же засѣданіи братство совѣтовалось съ своимъ дѣльнымъ типографомъ, что ему далѣе печатать, чтобы типографія даромъ не стояла, и въ виду большого спроса на Триеолоу предлагало приступить къ печатанію его, обѣщая за труды платить отъ экземпляра по 2 золотыхъ, 15 грошей³⁾. Слезка въ принципѣ принялъ предложеніе; но предложенная плата показалась ему малою, потому просилъ братство дать ему нѣсколько дней для размышленія. Братство, конечно, согласилось, и черезъ нѣсколько дней заключило съ нимъ условіе, на основаніи коего Слезка соглашался напечатать своими трудами, по прежнему образцу, на братской бумагѣ извѣстное количество экземпляровъ съ платою по 2 злот. 20 грошей отъ штуки съ приплатою 60 экз. и съ условіемъ, что если-бы Слезка, записывая по чистой совѣсти всѣ расходы, потерпѣлъ убытокъ, то братство вознаградитъ его⁴⁾. Братство приняло условія Слезки и даже согласилось съ его предложеніемъ: прежде чѣмъ приступить ему къ такому большому труду, какъ печатаніе Триеолоу, разрѣшить печатать Служебникъ, „абы тымъ челядь приспособить до большей работы“⁵⁾. Мы не знаемъ, сколько было напечатано экземпляровъ Служебника. Но что онъ былъ напечатанъ въ 1637 году, это видно изъ того, что въ засѣданіи братскомъ въ 1638 г. старшимъ братчикомъ Гавріиломъ Лянгишемъ было предложено Слезкѣ купить „гуртомъ“ 100 Евангелій, 100 Псалтырей и 100

¹⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 106; Zubrycki, O drukarniach, стр. 20.

²⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 121.

³⁾ Тамъ же, стр. 121.

⁴⁾ Тамъ же, стр. 121.

⁵⁾ Тамъ же.

Служебниковъ по удешевленной цѣнѣ¹⁾. Очевидно, печатаніемъ Служебника братство не достигло намѣченной цѣли, ибо въ томъ же 1637 г. въ засѣданіи братства былъ опять поднятъ вопросъ о томъ, чтобы типографія даромъ не стояла, а потому слѣдовало что нибудь начать печатать. Но такъ какъ „челядь“ уменьшилась, и невозможно было приступить къ печатанію такой большой книги, какъ Триолой или Великая Минея, то братство сначала разрѣшило Слезкѣ напечатать 600 экз. Часовничковъ въ 8^о „для науки малыхъ дѣтей всѣмъ своимъ коштомъ“ съ платою братству 200 злотыхъ²⁾. Разрѣшеніе это братство вынуждено было дать Слезкѣ преимущественно для того, чтобы онъ могъ этою работою приспособить челядь къ дальнѣйшей работѣ, болѣе сложной и трудной, предоставивъ ему время на размышленіе. Пока Слезка соображалъ, высчитывая барыши съ Часовничковъ и Триолоевъ, братство раздумало и отказало Слезкѣ въ печатаніи Часовничковъ³⁾. Какъ видно, Слезка или считалъ для себя невыгоднымъ приступить къ печатанію Триолоя на условіяхъ, предложенныхъ братствомъ, или уже задумывался надъ тѣмъ, чтобы у себя устроить типографію, и потому подъ разными предлогами избѣгалъ этой работы. А быть можетъ послѣдняя была ему и не по силамъ и требовала отъ него большихъ затратъ на типографскія приспособленія.

Слезка былъ не только искуснымъ типографомъ, но и переплетчикомъ и купцомъ, который скупалъ книги⁴⁾, ѣздилъ по ярмаркамъ и продавалъ ихъ⁵⁾, несомнѣнно, съ большими барышами для себя. Убѣдившись на опытѣ, какіе громадныя барыши получаетъ братство отъ изданія книгъ, Слезка задумалъ устроить свою собственную типографію. Для этой цѣли онъ прежде всего при-

¹⁾ Тамъ же, стр. 133—134.

²⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 129—130.

³⁾ Тамъ же.

⁴⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 133—134.

⁵⁾ Кіевскій центральный архивъ, № 1005, л. 435—437. № акта 303, 304.

обрѣлъ типографію польскихъ и латинскихъ книгъ и привилегію отъ Львовскаго латинскаго архіепископа Станислава Гроховскаго отъ 5 августа 1636 года ¹⁾ и названіе типографа Львовскаго архіепископа ²⁾, а потомъ при дѣятельной поддержкѣ того-же архіепископа выхлопоталъ себѣ привилегію у короля Владислава IV отъ 30 декабря 1638 года на печатанье и русско-славянскихъ книгъ ³⁾. Этимъ Слезка не удовлетворился. Онъ выпросилъ у патриарха за подписью двѣнадцати митрополитовъ грамоту, которую представилъ м. Петру Могилѣ, прося и его дать ему такую же грамоту, на что Петръ Могила, поразмысливъ, что „речь эта будетъ и Богу вельце мила и церкви Россійской барзо потребна и пожитечна“, далъ Слезкѣ въ 1639 г. благословенную грамоту „на друкованье въ друкарнѣ своей вшелякихъ церковныхъ и учительныхъ книгъ кгрецкимъ, словенскимъ и русскимъ діалектомъ ведле даннаго ему отъ святѣйшихъ патриарховъ благословенія“ съ тѣмъ однако условіемъ, чтобы экземпляръ cadaго изданія былъ посылаемъ митрополиту для просмотра и „аппробаціи“ ⁴⁾. Узнавъ объ этомъ, братство вознегодовало и возбудило дѣло противъ Слезки, а короля Владислава IV упросило подтвердить всѣ его права и привилегіи. Король не только подтвердилъ всѣ права братства, но предоставилъ ему исключительное право печатать русско-славянскія книги ⁵⁾. Казалось бы, что послѣ этого братство прекратитъ всякія свошенія съ Слезкою тѣмъ болѣе, что послѣдній хитрилъ передъ братствомъ. Но какъ ни хитрилъ и не скрывалъ Слезка своихъ затѣй передъ братствомъ, все таки тайна должна была обнаружиться: книгу нужно было выпустить въ свѣтъ. Въ половинѣ 1639 года Слезка выпустилъ въ свѣтъ Апостоль, посвятивъ его митро-

¹⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 604.

²⁾ Zubrucki, O drukarniach, стр. 22.

³⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. X, № 77.

⁴⁾ Кіевскія Епарх. Вѣдомости за 1873 г., стр. 650—651.

⁵⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. X, № 80; Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 978, стр. 25.

политу Петру Могилѣ. Братству открылись глаза, и оно должно было принять мѣры къ уничтоженію дѣятельности такого опаснаго конкурента, какимъ былъ Слезка. Вѣроятно сначала братство угрожало Слезку оставить свои затѣи и не причинить ущерба церкви и братству, отказаться добровольно отъ полученной привилегіи, предлагая ему приступить къ печатанію Тріоди. Слезка же, задумавъ печатать въ своей типографіи Тріодъ Постную, то назначалъ высокую цѣну, то мѣнялъ свое слово, то указывалъ на негодность и испорченность братской типографіи, подсмѣиваясь надъ надсмотрщиками за нею ¹⁾. Братство, видя, что ничего не добьется отъ Слезки, передало сначала типографію Ивану Кунатовичу ²⁾, а потомъ (въ 1641 г.) Андрею Скольскому ³⁾. Послѣдній былъ хорошо извѣстенъ братству. Онъ учился въ братской типографіи. Кончивъ въ ней ученье, онъ отправился въ Молдавію, гдѣ работалъ при типографіяхъ. Запасшись деньгами, онъ приобрѣлъ себѣ русскій шрифтъ, формы къ литію буквъ и возвратился во Львовъ. Здѣсь, познакомившись съ Слезкою, продалъ ему шрифтъ и формы и сталъ работать у него въ качествѣ товарища. А за отсутствіемъ Слезки напечаталъ своими буквами Апостолъ и Псалтырь ⁴⁾. Узнавъ объ этомъ, братство позвало Скольскаго въ судъ, мотивируя свою жалобу тѣмъ, что Скольскій безъ всякаго права и безъ согласія магистрата открылъ типографію, печатаетъ въ ней русско-славянскія книги, которыя разрѣшено печатать только ему—братству, и Скольскій не платитъ городу никакихъ податей, подобно другимъ жителямъ ⁵⁾. Скольскій, желая выгородить себя, защищался недостойнымъ образомъ, возводя на братство клеветы: 1) „будто братство получило привилегію на типографію незаконнымъ обра-

¹⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 140—141.

²⁾ Zubrycki, O drukarniach, стр. 23.

³⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 141.

⁴⁾ Zubrycki, O drukarniach, стр. 23, 40—41.

⁵⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 438.

зомъ (*ad malam informationem*), и помимо согласія магистрата и противъ правъ города, 2) что все, печатаемое братствомъ, направлено противъ римской церкви, книги его схизматическія, переполнены заблужденіями; 3) братство получаетъ съ типографіи большіе доходы, развозя книги по Украинѣ, Подоліи, Литвѣ и Москвѣ, а городу и Рѣчипосполитой не приноситъ никакой пользы; 4) печатаніе книгъ должно быть подчинено цензурѣ и магистрату: чтобы схизматическія ереси не размножались и чтобы книги не выходили въ свѣтъ съ заблужденіями и ересями; 5) все, что типографія печатаетъ, остается таковымъ на вѣчныя времена и должно быть защищаемо законами страны, между тѣмъ братство, сколько ни печатало и ни печатаетъ книгъ, ни одной не напечатало, которая не была бы направлена противъ римской церкви и католической вѣры, вслѣдствіе чего схизма растетъ и растетъ..., а отсюда рождается величайшее зло“....¹⁾ Несмотря на это, братство приложило всѣ свои старанія, и Скольскій проигралъ дѣло²⁾. Вскорѣ Скольскій помирился съ братствомъ, довѣрившимъ ему свою типографію, которою онъ управлялъ съ 1641—1643 г. Во время своего управленія Скольскій напечаталъ *Анеологіонъ*³⁾, *Орологіонъ* или *Часословъ полуставный*⁴⁾ и др., а затѣмъ перешелъ устраивать и завѣдывать типографіею епископа Арсенія Желиборскаго при церкви св. Юра, гдѣ напечаталъ въ 1643 году „*Евхологіонъ*“ или „*Требникъ*“ и „*Зобранье короткой науки о артикулахъ вѣры*“⁵⁾. Дальнѣйшая судьба этой типографіи намъ не извѣстна. Думаемъ, что епископъ Арсеній, находясь въ хорошихъ отношеніяхъ съ братствомъ, по просьбѣ и убѣжденію послѣдняго переуступилъ ему типографію за приличную плату.

Въ 1643 году Слезка помирился съ братствомъ, отказался отъ полученной привилегіи на печатанье русско-славянскихъ книгъ,

¹⁾ Тамъ же, стр. 442—444.

²⁾ Тамъ же, стр. 444—447; Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 603.

³⁾ Zubrycki, O drukarniach, стр. 23.

⁴⁾ Арх. Ю З. Р., ч. I, т. XI, стр. 541, 542.

⁵⁾ Zubrycki, O drukarniach, стр. 42—43.

и братство передало ему свою типографію на условіяхъ, приведенныхъ выше¹⁾. Въ силу этого условія Слезка немедленно приступилъ къ печатанію Октоиха и Евангелія и выпустилъ ихъ въ свѣтъ въ 1644 году. Первый былъ напечатанъ въ 1224 экз., а второе въ 1065 экз.²⁾ Въ 1646 г. Слезка приступилъ къ печатанію Ан-еологіона, который кончилъ въ 1651 г. Хотя Слезка далъ обѣщаніе братству ничего не печатать отъ своего имени, тѣмъ не менѣе, не довольствуясь предоставленными ему выгодами, началъ печатать книги въ свою пользу не только въ восьмушку, напр. Требникъ сврѣчь Молитвенникъ, но даже въ четверку: Номоканонъ и Служебникъ 1646 г. и въ листъ: Тріодъ Постную 1664 г., Тріодъ Цвѣтную 1666 г., Ключъ Разумнїя 1663 и 1665 гг., Небо Новое и напрестольное Евангеліе 1665 г. Конечно, братство должно было отказать Слезкѣ отъ управленія типографіею и начать процессъ. Пока братчики ходили по судамъ, Слезка, опираясь на грамоты, данныя ему указанными выше лицами, и поддержкою нѣкоторыхъ изъ братчиковъ, среди коихъ были родственники и друзья, безнаказанно совершалъ свое дѣло, подрывая братство съ матеріальной стороны, и былъ даже избранъ старшимъ братчикомъ въ 1656 и 1664 гг.³⁾ Слезка умеръ въ 1667 г. Послѣ его смерти послѣдники хотѣли продолжать его дѣло, но братство пустило въ ходъ всѣ свои средства, не щадя ни денегъ, ни трудовъ (израсходовало на подарки и дѣло 5413 злотыхъ, 23 гроша, а вмѣстѣ съ типографскими принадлежностями 13560 зл. 28 гр.) и достигло того, что надворный судъ рѣшилъ дѣло въ пользу братства, но съ тѣмъ условіемъ, чтобы братство купило у наследниковъ Слезки всѣ типографскія принадлежности и книги. Король же далъ братству грамоту, въ силу коей никто кромѣ братства ни въ городѣ, ни за

¹⁾ См. выше, стр. 112.

²⁾ Zubrycki, O drugararniach, стр. 24; Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 148, 151.

³⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 192, 202, 238—239.

городомъ, ни въ какомъ либо другомъ мѣстѣ не имѣть права печатать русско-славянскія книги ¹⁾).

По удаленіи изъ типографіи Слезки братство продолжало развѣвать свое типографское дѣло, поручая его то ученику Слезки Семену Ставницкому, то Стефану Половецкому, то опять Семену Ставницкому, и его сыну Василию, извлекая громадныя доходы, которые такъ необходимы были братству при столь обширной и плодотворной его дѣятельности.

Доходамъ братства многіе завидовали, а потому, не взирая на тѣ преимущества, коими обладало братство, добывали разными путями привилегіи на открытіе типографіи и часто разорялись совершенно, какъ это было съ Войцѣхомъ Мѣльчевскимъ. Послѣдній въ 1684 г. добылъ привилегію на открытіе типографіи русско-славянской и латинской, а въ 1691 г. напечаталъ 2000 экз. Букваря. Узнавъ объ этомъ, братство немедленно повало Мѣльчевскаго сперва на судъ Львовскій, а потомъ надворный. Послѣдній призналъ, что привилегія Мѣльчевскаго добыта посредствомъ злой информации, а потому уничтожается, а братство остается при особенныхъ ему дарованныхъ правахъ, книги же и русскій шрифтъ должны быть сконфискованы и отданы братству ²⁾).

О Іосифѣ Шумлянскомъ, епископѣ Львовскомъ, и объ устройствѣ типографіи по его приказанію иноками при церкви св. Георгія мы уже говорили въ другомъ мѣстѣ. Здѣсь скажемъ только, что Шумлянскій завелъ свою типографію для того, чтобы подорвать матеріальныя средства братства въ самомъ главномъ его источникѣ дохода и такимъ образомъ заставить его смириться и подчиниться своимъ злокозненнымъ требованіямъ, въ чемъ и успѣлъ. Матеріальнаго разоренія братство не выдержало и должно было уступить и уступило, принявъ злосчастную унію 2 мая 1708 года.

¹⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 449—460; Львовскій Ставропигиальный архивъ, №№ 660, 663, 662; Zubrycki, O drukarniach, стр. 25—26.

²⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 460—469; Zubrycki, O drukarniach, стр. 43.

О дѣлахъ братства, касающихся типографіи послѣ принятія имъ уніи, мы могли-бы не говорить, такъ какъ наша задача представить дѣятельность братства на пользу православной церкви и русской народности до принятія имъ уніи. Но въ виду того, что братство и по принятіи офіціально уніи не переставало продолжать свою благотворную дѣятельность на пользу православной вѣры и русской народности, издавая попрежнему церковно-богослужбеныя книги безъ всякой перемѣны¹⁾ и безъ всякаго препятствія со стороны уніатовъ до 1722 года, мы захватили и этотъ промежутокъ времени (1708—1722) издательской дѣятельности братства. Въ 1722 году возникли споры между братствомъ и епископомъ Львовскимъ Аѳанасіемъ Шептицкимъ, требовавшимъ подчиненія себѣ братства, цензуры печатаемыхъ имъ книгъ и исправленія ихъ по уніатскому ритуалу, наложивъ секвестръ на вышедшія уже. Братство жаловалось въ Римъ и получило отъ 9 сентября 1727 г. декретъ, по которому секвестръ сносился, а для ревизіи книгъ назначалась коммиссія, которая должна была вычеркнуть изъ нихъ все то, что было несогласно съ ученіемъ римской церкви. Коммиссія приступила къ дѣлу въ 1730 г. и въ продолженіи своей двухлѣтней дѣятельности не мало уничтожила церковно-богослужбеныхъ книгъ. Конечно, ни коммиссія, ни строгія предписанія ревностнаго уніата Аѳанасія Шептицкаго не могли подѣйствовать такъ, чтобы всѣ церковно-богослужбеныя книги были отняты у всѣхъ церквей по всей епархіи и отданы коммиссіи. Многіе приходы, несомнѣнно, прятали православныя книги во время грозы, а, по минованіи ея, вытаскивали ихъ изъ-подъ спуда и отправляли по нимъ богослуженіе по прежнему.

Прилагаемый ниже списокъ церковно-богослужбеныхъ книгъ, напечатанныхъ въ братской типографіи, наглядно говоритъ о за-

¹⁾ До Замостскаго собора (1720) уніаты употребляли тѣ же книги, что и православные, съ собора начинаются измѣненія и искаженія въ составъ уніатской богослужбной практики и приближаютъ ее къ обрядамъ и обычаямъ церкви латинской.

мѣтательно-плодотворной дѣятельности братства на попрещѣ релігіозно-просвѣтительномъ въ духѣ православной вѣры и русской народности.

1. Αδελφότης. Грамматика доброглаголиваго еллинословенскаго языка ¹⁾, въ 8°, 1591 г., въ колич. 500(?) экз. Цѣна 24 гр. ²⁾.

2. Акаѳистики съ Молитвами, въ 12°, 1681 г., въ колич. 1000 ³⁾ экз. Цѣна 2 зл. 10 гр. ⁴⁾.

3. Акаѳисты, въ 4°, 1661(?) г., въ колич. 600(?) экз. Цѣна 6 зл. ⁵⁾.

4. Акаѳисты, въ 4°, 1698—1699 г. ⁶⁾, въ колич. 600(?) экз. Цѣна 6 зл. 15 гр. ⁷⁾.

5. Анамнѣис албо припомины, въ л., 1695 г. ⁸⁾.

6. Анеологѳон=Труфологъ, въ л., 1600 г. ⁹⁾, въ колич. 600(?) экз.

7. Тоже, 1+1+521 лл., въ л., 1632 г. ¹⁰⁾, въ колич. 600(?) экз.

8. Тоже, 1+3+4+637 лл., въ л., 1638 г. ¹¹⁾, въ колич. 600(?) экз.

¹⁾ Петрушевичъ, Хронологическая роспись русско-славянскихъ книгъ, напечатанныхъ въ г. Львовѣ. Львовъ, 1884. № 6; Каратаевъ, Описание славяно-русскихъ книгъ, т. I, Спб. 1883 г., № 125; Ундольскій, Очеркъ славяно-русской библиографіи, Москва 1871, № 109; Максимовичъ, Временникъ Им. Москов. Общ. за 1849 г., кн. IV, Книжная старина южно-русская, № 1.

²⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 369.

³⁾ Тамъ же, т. XII, стр. 381.

⁴⁾ Тамъ же, стр. 185; Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 1, 2, 6 об., 20; № 1020, стр. 54, 55, 56.

⁵⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 222, въ какомъ именно году были напечатаны, мы не знаемъ.

⁶⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 407—408; Петрушевичъ, № 121; Ундольскій, № 1258; Максимовичъ, № 69.

⁷⁾ Ставропигіальный архивъ, № 1020; стр. 54, 56, 85.

⁸⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. 1, т. XII, стр. 470—511; Петрушевичъ, № 118.

⁹⁾ Zubrycki, O drukarniach, стр. 21.

¹⁰⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 121; Zubrycki, O drukarniach rusko-słowiańskich, стр. 21; Петрушевичъ, № 27; Ундольскій, № 358; Каратаевъ, Описание славяно-русскихъ книгъ. Спб. 1883, № 387; Максимовичъ, № 16.

¹¹⁾ Петрушевичъ, № 34; Ундольскій, № 445; Каратаевъ, № 469; Максимовичъ, № 21.

9. Тоже, третее уже издадесея, 1+6+1+713 лл., въ л., 1643 г. ¹⁾); въ колич. 1358 экз. ²⁾. Цѣна 18—20 зл. ³⁾).

10. Тоже, четвертое уже издадесея, 1+1+2+4+671+1 ⁴⁾ лл., въ л., 1651 ⁵⁾), въ колич. 600(?). Цѣна 18—20 зл. ⁶⁾).

11. Тоже, 1+2+5+8+671+1 лл., въ л., 1694 г. ⁷⁾), въ колич. 1496 ⁸⁾. Цѣна 70 зл. ⁹⁾).

¹⁾ „Напечатана бысть третицею уже, всеконечнѣ изслѣдованна, рас-
пространенна и исправленна съ еллинскими истинными изводы“. (Анеоло-
гiонъ, л. 712). Петрушевичъ, № 52; Ундольскій, № 542; Каратаевъ, № 558;
Максимовичъ, № 28.

²⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 154, 539.

³⁾ Тамъ же, стр. 540, 541, 544.

⁴⁾ Библиотека Киев. Дух. Академіи, № ВХІІІ4/91.

⁵⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 551, 559; Петрушевичъ, № 62; Ун-
дольскій, № 655; Каратаевъ, № 680; Максимовичъ, № 32.

⁶⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 194, 551, 559. Съ 1662—1666 гг. про-
довали по 30 зл. (Тамъ же, стр. 222, 254), съ 1676—1687 гг.—по 50—63 зл.
(Тамъ же, стр. 614), въ 1688 г.—по 100 зл. (Тамъ же, т. XII, стр. 186), въ
1690 г.—по 100 зл. (Тамъ же, т. XI, стр. 623); Львов. Ставроп. архивъ, №
1003, л. 2 об.

⁷⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 256, 262—263, 398—399; Петруше-
вичъ, № 116; Ундольскій, № 1151; Максимовичъ, № 64.

⁸⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 256, 262—263, 398—399.

⁹⁾ Ставропигіальный архивъ, № 1003 л. 7 об., 8, 11 въ секретерняхъ
№ 1020, стр. 54, 55, 56, 57, 86; № 1022 (а), стр. 3, 6, 7, 9.

Мы не будемъ заниматься сравненіемъ приводимыхъ нами изда-
ній, такъ какъ это дѣло не входитъ въ нашу задачу. Скажемъ только, что
братство всячески старалось исправлять свои изданія, если къ этому на-
ходило достаточно оснований. Остановимъ наше вниманіе на изданіяхъ
Анеологiоновъ или Триеологовъ 1632, 1638, 1643, 1651 и 1694 гг., чтобы по-
казать хоть отчасти тѣ измѣненія, какія вносило братство въ свои изда-
нія. Сличая изданіе 1632 г. съ 1638 г., мы находимъ большую разницу въ
последнемъ. Такъ, въ Анеологiонѣ 1638 г. находимъ вставки: л. 202 об.
прологъ отъ житія св. Амвросія, л. 203—8 пѣснь, л. 204—4 пѣснь, л. 206—
3 ирмось, лл. 206 об., 207, 208, 209—ины ирмосы, л. 256 об.—24 декабря стра-
даніе св. мученицы Евгеніи и поученіе въ повечеріе Рождества Христова,—
5 пѣснь, ирмось л. 298,—5 января страданіе свв. мучениковъ,—инъ тропарь
св. Іоанну Крестителю л. 330,—инъ кондакъ св. Клименту и Ксеніи л. 353...—
двѣ пѣсни л. 386.....—тропарь и кондакъ л. 407,—кондакъ на 20, 22 и 23

12. Апостоль, въ л., 1645 г.(?) ¹⁾, въ колич. 600(?) экз. Цѣна 9—11 зл. ¹⁾).

13. Апостоль, второе тупоимъ издана, лл. 1+3+2+2+2+4+2+24²⁾, въ л., 1666 г. ²⁾, въ колич. 1240 экз. ³⁾. Цѣна 13 зл. ⁴⁾).

14. Тоже, въ л., 1685 г., ⁵⁾ въ колич. 600(?) экз. Цѣна 13—16 зл. ⁶⁾).

15. Тоже, лл. 1+2+2+2+2+4+1+245, въ л., 1696 ⁷⁾, въ колич. 993 экз. ⁸⁾. Цѣна 16 зл. ⁹⁾).

марта л. 411,—поученіе на праад. Благовѣщенія л. 413,—житіе св. Арсенія л. 444—445, перенесеніе мощей св. Николая л. 446—447, третье обрѣтеніе честныя главы Іоанна Крестителя л. 455,.... соборъ свв. слав. и всехвал. 12 апостоловъ л. 480 об.—481, положеніе чест. ризы Пр. Богородицы л. 486.... слово на преобр. соб. отъ Прокла л. 546—547,.... слово на преставленіе Пр. Богородицы 15 августа лл. 587—588 и т. п. и т. п. Выпускаются псалмы въ изд. 1638 г. л. 259 об., 261, 262, кои напечатаны были въ изд. 1632 г. л. 232 об., 234 об., 236, 237; измѣняются кондаки святому гласъ 4-ый л. 295 об., л. 303 об. и 304, выбрасывается сѣдаленъ 24 февраля, выпускаются чтенія на 17, 20 января и 13 апрѣля, но указываются чтенія л. 340, л. 352 и многое другое. Сличая же изданіе Анеологіона 1638 г. съ 1643 г., мы опять находимъ большую разницу, изданія же 1643, 1651 и 1694 гг. почти сходны. Разница ихъ самая незначительная.

¹⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 546, подъ этимъ годомъ впервые упоминается, въ 1661 году продавали по 16 зл. (Тамъ же, стр. 222), а въ 1682 г. уменьшили и продавали по 14 зл. (Тамъ же, стр. 518).

²⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 485; Петрушевичъ, № 74; Ундольскій, № 242; Максимовичъ, № 36.

³⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 485.

⁴⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 182, 202.

⁵⁾ Ровинскій, Русскіе граверы и ихъ произведенія съ 1564 г. Москва 1870 г., стр. 19; Петрушевичъ, № 93.

⁶⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 623, 624, 626.

⁷⁾ Тамъ же, стр. 272, 369, 403; Петрушевичъ, № 119; Ундольскій, № 1191, Максимовичъ, № 66.

⁸⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 272, 369, 403; должно быть 1000, но вышло только 993 экз.

⁹⁾ Львов. Ставропиг. архивъ, № 1020, стр. 54, 55, 56; № 1003, л. 13.

16. Тоже, 1+2+2+2+4+1+244, въ л., 1719 г. ¹⁾, въ колич. 1200 экз. ²⁾. Цѣна 20 зл. ³⁾.

17. Богородичники, въ л., 1634 г. ⁴⁾

18. Букварь=(Грамматичка) языка словенска, писаній чте-
нія учителя хотящимъ въ полезное руковоженіе, въ 8^о, 1612 г. ⁵⁾ (?),
въ колич. 600(?) экз.

19. Тоже, 32 л., въ 8^о, 1662 г. ⁶⁾, въ колич. 650 экз. ⁶⁾. Цѣна
12 гр. ⁷⁾.

20. Тоже, 32 л., въ 8^о, 1692 г. ⁸⁾, въ колич. 1987 экз. ⁹⁾.
Цѣна 9 гр. ¹⁰⁾.

21. Тоже, 32 л., въ 8^о, 1698 г. ¹¹⁾, въ колич. 7000 экз. ¹¹⁾.
Цѣна 9 гр. ¹²⁾.

22. Тоже, 32 л., въ 8^о, 1701 г. ¹³⁾, въ колич. 6000 экз. ¹³⁾.
Цѣна 9 гр. ¹⁴⁾.

23. Тоже, 32 л., въ 8^о, 1710 г. ¹⁵⁾, въ колич. 6000 экз. ¹⁶⁾.
Цѣна 9 гр. ¹⁷⁾.

¹⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 428—429; Петрушевичъ, № 141.

²⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 428—429.

³⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 59, 60, 62, 63, 64.

⁴⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 105; Zubryski, O drukarniach, стр. 20.

⁵⁾ Zubryski, O drukarniach, стр. 19. Друкаръ Памва Берында.

⁶⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 354—355, т. XI, стр. 484. Друкаръ
Димитрій Кульчицкій.

⁷⁾ Тамъ же, т. XII, стр. 356.

⁸⁾ Тамъ же, т. XII, стр. 256, 260; Петрушевичъ, № 112; Ундольскій,
№ 1123; Максимовичъ, № 63.

⁹⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 256, 260.

¹⁰⁾ Львов. Ставропигіальный архивъ, №№ 1003, 1009 и 1019.

¹¹⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 407.

¹²⁾ Львовскій Ставроп. архивъ, № 1003, л. 19, 20, 21.

¹³⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 413, 378.

¹⁴⁾ Львов. Ставропигіальный архивъ, № 1003.

¹⁵⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 420—421; Петрушевичъ, № 136
Ундольскій, № 1468.

¹⁶⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 420—421.

¹⁷⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 37 об.

24. Тоже, 32 л., въ 8°, 1720 г. ¹⁾, въ колич. 6000 экз. ²⁾.
Цѣна 9 гр. ³⁾.

25. Тоже, 32 л., 8°, 1721 г., въ колич. 6000 экз. ³⁾. Цѣна
9 гр., 4 гр. ⁴⁾.

26. Воззваніе братства къ православнымъ о помощи на постройку
церкви, школы и типографіи ⁵⁾, 1600 г., въ л., въ колич. 100(?) экз.
Волковичъ Іоанникій см. Розмышляне.

27. Вѣршѣ на Рождество Христово для утѣхи православ-
нымъ христіанамъ, 18 лл., въ 4°, 1616 г. ⁶⁾, въ колич. 500(?) экз.

28. Вѣршѣ зъ трагедіи ХС. *πάσχω* Григорія Богослова.....
въ 4°, 1630 г. ⁷⁾ въ колич. 500(?).

Грамматика доброглаголиваго еллинословенскаго языка, 184 лл.,
въ 8°, 1591 г., въ колич. 500(?) экз. Цѣна 24 гр. ⁸⁾.

Грамматичка см. *Букварь*.

29. Окружная грамота Константинопольскаго патріарха Іере-
минъ 1589 г. Кіевскому митрополиту Михаилу Рогозѣ, Литовско-
русскимъ епископамъ, духовенству и мірянамъ, объ уничтоженіи
обычаевъ приносить въ церковь мясá и пироги для освященія въ
праздники Рождества Христова и св. Пасхи, также святить день
Пятницы вмѣсто дня воскреснаго, и Соборная грамота о томъ же ⁹⁾,
въ л., 1589—1590 и 1591 гг., въ колич. 100(?) экз.

¹⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 431.

²⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 66 об.

³⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 431.

⁴⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1030, стр. 2.

⁵⁾ Петрушевичъ, хронологич. роспись. № 11; его же, Сводная галицко-
русская лѣтопись съ 1600—1700 г., стр. 8—10; Голубевъ. Библиографич. за-
мѣчанія, стр. 68—69.

⁶⁾ Петрушевичъ, хронологич. роспись, № 21, Ундольскій, № 203; Ка-
ратаевъ, № 223; Максимовичъ № 11. Друкаръ Памва Берында.

⁷⁾ Петрушевичъ, № 23; Ундольскій, № 336; Каратаевъ, № 359; Макси-
мовичъ, № 14.

⁸⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 369.

⁹⁾ Ак. З. Р., т. IV, № 22, стр. 29—31; Statutaria, № 17; Monumenta
Confraternitatis, № 155; Zubrycki, O drukarniach, стр. 16; Каратаевъ, № 124;
Чт. въ Об. Ист. и Др. Росс. за 1859 г., кн. III, матер. Славян. стр. 42; Ун-
дольскій, № 107; Петрушевичъ, № 57.

30. *Евангеліе = Евангеліонъ*, лл. 1+3+3+5+412+3, въ л., 1636 г. ¹⁾, въ колич. 600(?) экз. Цѣна 14 зл. ¹⁾.
31. Тоже, въ л., 1639 г. ²⁾, въ колич. 600(?) экз. Цѣна 14 зл.
32. Тоже, лл. 1+3+3+5+412 ³⁾, опасно вторичею издадеса, въ л., 1644 г. ³⁾, въ колич. 1065 экз. ³⁾. Цѣна 14—15 зл. ⁴⁾.
33. Тоже, 12+412 ⁵⁾, третичею издадеса, въ л., 1670 г., въ колич. 1503 экз. ⁵⁾. Цѣна 20 зл. ⁶⁾.
34. Тоже, 12+412, въ л., около 1683 г. ⁷⁾, въ колич. 600(?) экз.

¹⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 121, 133—134. Петрушевичъ, № 30; Ундольскій, № 404; Максимовичъ, № 18.

²⁾ Петрушевичъ, № 39; приложение къ т. XXIV Записокъ Им. Академіи Наукъ, № 3, статья Головацкаго: Дополненіе къ очерку славяно-русской библиографіи Ундольскаго, стр. 21, № 22; Каратаевъ, № 486.

³⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 148, 151; Петрушевичъ, № 33; Ундольскій, № 545; Максимовичъ, № 29.

⁴⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 543—544, 545—546, въ переплетѣ отъ 16^{3/4}, до 18 зл., безъ переплета отъ 14—15^{1/2} зл., въ 1669 г. продавали въ переплетѣ по 24 зл. (Тамъ же, стр. 596), по 20 и 22. (Тамъ же, стр. 598).

⁵⁾ Тамъ же, стр. 487, 1255 экз. безъ предисловія, а 248 экз. съ предисловіемъ; Петрушевичъ, № 82; Ундольскій, № 850; Максимовичъ, № 41.

⁶⁾ Тамъ же, стр. 604—612.

⁷⁾ Отецъ протоіерей Петрушевичъ полагаетъ, что братство издало это Евангеліе около 1683 г. Мы не можемъ согласиться съ глубокоуважаемымъ о. протоіереемъ потому, что если бы оно было издано въ этомъ году, то братство не преминуло бы объ этомъ упомянуть въ своей контрактной записи, начинающейся съ 1680 года (Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 379—437). Но что оно было напечатано, (пока не извѣстно въ какомъ году), въ этомъ мы убѣждаемся изъ ревизіи книгъ, произведенной въ 1687 г., гдѣ говорится: „№ 277 Ewangelyi w seksternach 5 edycyi dawney oddaie się p. Korędowiczowi“. Пятая едиція показываетъ, что до 1687 года было пять изданій Евангелія. Какія-же это? Достоверно знаемъ 1636 г. *первое*, 1644 г. *второе* и 1677 г. *третье* изданіе, а о 4-мъ и 5-мъ—мы ничего не знаемъ. Сколько намъ извѣстно до 1636 г. не было изданія Евангелія во Львовѣ. Быть можетъ, братство беретъ общій счетъ своихъ изданій Евангелія, о коихъ говорятъ Головацкій (1639 г.) и о. Петрушевичъ (около 1683 г.), въ такомъ случаѣ дѣйствительно выйдетъ *пять* изданій. Но почему одни изданія считаются, а другія—нѣтъ?

35. Тоже, 1+3+3+5+412, въ л., 1600 г., въ колич. 1500 экз. ¹⁾). Цѣна 24 зл. ²⁾).

36. Тоже, 1+3+3+5+412, въ л., 1704 г., въ колич. 1200 экз. ³⁾). Цѣна 24 зл. ⁴⁾).

37. Тоже, 1+1+3+5+412, въ л., 1722 г. ⁵⁾), въ колич. 1200 экз. ⁵⁾). Цѣна 27 зл. ⁶⁾).

38. Евангеліе и Апостолы 1+125+11 лл., въ 12⁰, 1706 г., въ колич. 794 экз. ⁷⁾). Цѣна 2 зл. и 10 гр. ⁸⁾).

Евхологіонъ см. Требникъ.

39. Евѡдѣа albo сладковонный дозрѣлыхъ въ молодомъ вѣку... Арсенія Желиборскаго, еп. Львовскаго... духовныхъ цнотъ запахъ презъ Григорія Бутовича... дедикованный, лл. 10, въ 4⁰, 1642 г. ⁹⁾), въ колич. 200(?) экз.

Св. Іоаннъ Златоустъ см. О воспитаніи чадъ, лл. 4+40, въ 8⁰, 1609 г., въ колич. 200(?) экз.

Тоже. О священствѣ, лл. 29+448+12, въ 4⁰, 1614 г., въ колич. 200(?) экз.

40. Ирмологъ (Jermolog), въ 4⁰, 1670 г., въ колич. 300 экз. ¹⁰⁾).

¹⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 230—231, 389—390; Петрушевичъ, № 109; Ундольскій, № 1105; Максимовичъ, № 59.

²⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 230, 231, 233, 234, 240, 241, 243, 249.

³⁾ Тамъ же, стр. 299, 415—416.

⁴⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 28, 31, 33; № 1024, стр. 2, 3, 4, 5.

⁵⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 433; Петрушевичъ, № 144; Ундольскій, № 1403.

⁶⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1030, стр. 2, 3, 4, 5.

⁷⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 417—418; Петрушевичъ, № 132.

⁸⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 31, 34 об.

⁹⁾ Петрушевичъ, № 51; Каратаевъ, № 533.

¹⁰⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 262, 272.

41. Ирмолой новаго изданія, въ л., 1709 г., въ колич. 800 экз. ¹⁾.
Цѣна 15 зл. ²⁾.
42. Ирмолойчикъ, въ 12°, 1698 г. ³⁾, въ колич. 1200 экз.
Цѣна 2 зл., 10 гр. ⁴⁾.
43. Катехизисъ въ 8°, 1643—1645 гг. (?) ⁵⁾.
Лейтургіаріон см. Служебникъ Лутургій Божественныхъ.
44. Мелетій, патріархъ Александрійскій. О хрістіаньскомъ
благочестіи къ іудеомъ отвѣтъ, лл. 58, въ 8°, 1593 г. ⁶⁾, въ колич.
200(?) экз.
45. Молитвенники ⁷⁾, въ 8°, 1683 г., въ колич. 2000 экз. ⁷⁾.
Цѣна 1½ зл. ⁸⁾
46. Молитвеннички, въ 8°, 1696 г. ⁹⁾, въ колич. 988 экз. ⁹⁾.
Цѣна 3 зл. 10 гр. ¹⁰⁾.
47. Тоже, „cum additione pozdrowien Pannie Przenaswiętszey
per commemoracionem radoscij ziemnych y niebieskich“ ¹¹⁾, въ 8°,
1705 г., въ колич. 2000 экз. ¹¹⁾. Цѣна 1½ зл. ¹²⁾.

¹⁾ Тамъ же, т. XII, стр. 419—420; „nowey editiey, iako iest poprawiony teraz de novo, y przydatkiem co kolwiek w nim przyložono będzie“. Петрушевичъ, № 135; Ундольскій, № 1458; Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1024, стр. 21, 22, 23, 24, Сониковъ, Опытъ Россійской библиографіи, ч. I, № 419.

²⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 35 об.

³⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 407—408.

⁴⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 20.

⁵⁾ Подъ этимъ годомъ встрѣчаемъ упоминаніе о „Катехизисъ“ Львовскаго братскаго изданія. Въ протоколахъ братскихъ читаемъ: „церковные книги, друкованые въ нашей друкарнѣ упресли продовати и отдали п. Стрелецкому“ между другими книгами и „Катехизисъ“ (Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 76). Не будетъ-ли это Катехизисъ Л. Зизанія?

⁶⁾ Петрушевичъ, № 10; Каратаевъ, № 139; Ундольскій, № 116; Максимовичъ, № 4.

⁷⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 365.

⁸⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 31 об., л. 33, 35 об.

⁹⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 274, 405; Львовскій Ставроп. арх. № 1003, л. 7.

¹⁰⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 7, 13 об., 30 об.

¹¹⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 417.

¹²⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 30, 31 об.

48. Тоже, малые, въ 8°, 1716 г., въ колич. 1920 экз. ¹⁾). Цѣна 1½ зл. ²⁾).

49. Мѣсяцословъ, лл. 278, въ 4°, 1642 г., отдѣльно 294 экз., (дефект. 13 экз. ³⁾) а съ Часословами въ колич. 1105 экз. ³⁾). Цѣна 1 зл., 27 грош. и 2 зл. ⁴⁾).

50. Тоже, лл. 278, въ 4°, 1692 г., въ колич. 125 экз. ⁵⁾). Цѣна 1 зл., 27 грош. и 2 зл. ⁴⁾).

Оглашеніе церкви братской Львовской, см. Воззваніе братства.

51. Октоихъ, въ 4°, 1601 г. ⁶⁾), въ колич. 600(?) экз.

52. Тоже, лл. 1+1+3+348, въ л., 1630 г. ⁷⁾), въ колич. 600(?) экз. Цѣна 14(?) зл.

53. Тоже, лл. 5+353, въ л., 1639 г. ⁸⁾), въ колич. 600(?) экз.

54. Тоже, лл. 3+350, третицею издадеса, въ л., 1614 г., въ колич. 1224 экз. ⁹⁾). Цѣна 14 зл. ¹⁰⁾).

55. Тоже, 1+3+350, съвершенѣ четвертое издадеса, въ л., 1686 г., въ колич. 1240 экз. ¹¹⁾). Цѣна 24 зл. ¹²⁾).

¹⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 424—425.

²⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1008, л. 54 об., 55.

³⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 541—542.

⁴⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 542, 543, 545.

⁵⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 395. Перепечатка Мѣсяцеслова, находящагося при Часословѣ 1642 г.

⁶⁾ Петрушевичъ, № 12; Максимовичъ, № 5; Каратаевъ, № 166; Ундольскій, № 148.

⁷⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 105, 194; Библиотека Кіевской Дух. Академіи, № ВХVI ²/₂₀; Петрушевичъ, № 24; Каратаевъ, № 357; Ундольскій, № 337; Максимовичъ, № 13. Типографъ Андрей Скольскій.

⁸⁾ Петрушевичъ, № 38; Каратаевъ, № 494; Ундольскій, № 474; Максимовичъ, № 23.

⁹⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 148, 151; Петрушевичъ, № 54; Каратаевъ, № 570; Ундольскій, № 546; Максимовичъ, № 30.

¹⁰⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 547.

¹¹⁾ Тамъ же, т. XII, стр. 384—387; Петрушевичъ, № 94; Ундольскій, № 1031.

¹²⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 620.

56. Тоже, 1+3+351, въ л., 1700 г., въ колич. 1200 экз. ¹⁾.
Цѣна 26 зл. ²⁾.

57. Тоже, 1+3+294, въ 4^о, 1715 г. ³⁾, въ колич. 596 экз. ⁴⁾.
Цѣна 8 зл. ⁵⁾.

58. О воспитаніи чадъ, лл. 4+40, въ 8^о, 1609 г. ⁶⁾, въ колич. 500(?) экз.

59. О священствѣ, лл. 29+448+12, въ 4^о, 1614 г. ⁷⁾, въ колич. 500(?) экз.

Орологіон см. Часословъ полуставный.

60. О тайнахъ церковныхъ, въ 4^о, 1640 г. ⁸⁾, въ колич. 500(?) экз.

¹⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 410; Петрушевичъ, № 125; Ундольскій, № 1282; Максимовичъ, № 70.

²⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 22 об., 23 об.

³⁾ Библиотека Кіевской Духовной Академіи, № ВХVII 9/292; Петрушевичъ, № 138; Ундольскій, № 1545. „Книга сія Октоихъ... Шестодникъ названая, въ кратцѣ, безъ вседневныхъ пѣній... выдается: подлугъ исправленія церковного, на дни только воскресные—неделные, и съботнаго ради вечерняго набожества, частью тежъ, и для потребы молодыхъ людей побожнаго ученія, нѣкоторыя знайдутся, ижъ для многихъ своихъ забавъ и трудностей не могутъ вседневнога и великаго пѣнія церковнаго быти участниками, абы принаймѣй тую отримавши книгу, по шестомъ дню каждого тыждня, яко ку отпочненю отъ працъ и забавъ временныхъ, седмого дня увольняючися духовне, отъ субботы зачинаючи вечерняя молитвы ку неделѣ, на божественная приготовася пѣнія... воспоминаючи день веліи свѣтлаго и преславнаго изъ мертвыхъ воскресенія Іс. Христа, Сына Божія... если иныхъ дней не можемо для слушныхъ причинъ въ день еднакъ неделной Лутургіи Божественной бысмо слухали, и презъ тые гимны пѣній Божественныхъ, въ книзѣ сей описаныхъ, чуйностію слухати приготвилися....“ Предисловіе. (Библиотека Кіевской Дух. Академіи. № ВХVII 9/292).

⁴⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 336, 424.

⁵⁾ Львов. Ставроп. арх., № 1003, л. 52.

⁶⁾ Петрушевичъ, № 16; Каратаевъ, № 199; Голубевъ, библиографич. замѣчанія, стр. 70.

⁷⁾ Петрушевичъ, № 18; Каратаевъ, № 215; Ундольскій, № 693; Максимовичъ, № 8. Трудомъ іеромон. Пафнутія.

⁸⁾ Петрушевичъ, № 40; Каратаевъ, № 505; Ундольскій, № 495; Максимовичъ, № 24.

61. Пасхалія при Псалтыри, въ 12°, 1705 г., въ количествѣ 2000 экз. ¹⁾).

62. Плачь albo Дяментъ по зестю зъ свѣта сего вѣчнои памяти годного Григорія Желиборскаго, лл. 8, въ 4°, 1615 г. ²⁾), въ колич. 300(?) экз.

63. Полуставцы, въ 4°, 1642 г., въ колич. 1105 экз. ³⁾. Цѣна 5 зл. ⁴⁾).

64. Тоже, въ 8°, 1670 г., въ колич. 1337 экз. ⁵⁾. Цѣна 7—10 зл. ⁶⁾).

65. Тоже, въ 8°, 1698 г. ⁷⁾), въ колич. 1500(?) экз. Цѣна 3 зл., 10 гр. ⁷⁾).

66. Тоже, въ 8°, 1701 г., въ колич. 1500 экз. ⁸⁾. Цѣна 3 зл., 10 гр. ⁹⁾).

67. Тоже, въ 12°, 1711 г., въ колич. 1996 экз. ¹⁰⁾. Цѣна 3 зл. 10 гр. ¹¹⁾).

68. Тоже, въ 8°, 1720 г. въ колич. 1195 экз. ¹²⁾. Цѣна 3 зл. 10 гр. ¹³⁾).

69. Пославіе Львовскаго епископа Гѣдеона Балабана отъ 8 ноября 1585 г. ко всѣмъ православ. христіанамъ относительно

¹⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 416—417.

²⁾ Петрушевичъ, № 19; Каратаевъ, № 219; Ундольскій, № 195; Максимовичъ, № 10.

³⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 541; Петрушевичъ, № 50; Каратаевъ, № 549; Ундольскій, № 514; Максимовичъ, № 27.

⁴⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 542, 543.

⁵⁾ Тамъ же, стр. 487.

⁶⁾ Тамъ же, стр. 604—607.

⁷⁾ Львов. Ставроп. арх. № 1008, л. 18.

⁸⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 411—412.

⁹⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1008. л. 23, л. 27 об., л. 28, л. 32.

¹⁰⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 319, 421; Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1008, л. 89.

¹¹⁾ Львов. Ставроп. архивъ, № 1008, л. 39.

¹²⁾ Тамъ же, т. XII стр. 432, а должно быть 2000 экз.

¹³⁾ Львов. Ставроп. арх., № 1008, л. 63 об., 64, 64 об.

помощи на покупку оставшейся типографіи Ивана Θεодорова, въ л., 1585 г. ¹⁾, въ колич. 200(?) экз.

70. Тоже, отъ 1 и 20 мая, въ л., 1586 г. ²⁾, въ колич. 200(?) экз.

71. Окружное посланіе Михаила Рогозы, митрополита Кіевскаго и Галицкаго, къ православнымъ о доставленіи пособій Львовскому братству на возобновленіе сгорѣвшей церкви, постройки школы, типографіи и другихъ строеній, въ л., 1592 г. ³⁾, въ колич. 800(?) экз.

72. Окружное посланіе Львовскаго Ставропигіальнаго братства ко всѣмъ православнымъ людямъ съ извѣщеніемъ о претерпѣваемыхъ гоненіяхъ отъ поляковъ и съ просьбою о матеріальной помощи, въ л., 1608 г. ⁴⁾, въ колич. 800(?) экз.

73. Проскомедія, въ 4^о, 1699 г. ⁵⁾, въ колич. 600 экз. ⁶⁾. Цѣна 10 гр. ⁶⁾.

74. Поученіе новосвященному іерею, егда епископъ отлучаетъ къ престолу его отъ себе: подаетъ свитокъ сей. И о тайнахъ въ нѣсполитости церковныхъ ⁷⁾, лл. 25, въ 4^о, 1642 г., въ колич. 500(?) экз.

75. Просфонима, привѣтъ Михайлу Рогозѣ, митрополиту Кіевскому и Галицкому, стихами и прозою на славянскомъ и греческомъ языкахъ, лл. 6, въ 4^о, 1591 г. ⁸⁾, въ колич. 300(?) экз.

¹⁾ Петрушевичъ, № 3; Zubrycki, O drukarniach, стр. 14.

²⁾ Петрушевичъ, № 4, Временникъ Ставропигіальскій за 1884 г., стр. 144—146; Zubrycki, O drukarniach, стр. 14, 61—63.

³⁾ Ак. З. Р., т. IV, № 32, Временникъ Ставропигіальскій за 1874 г., стр. 113; Zubrycki, Rys do historyi narodu Ruskiego i hierarchii cerkiewney, Lwow, 1857, прибавленіе; Петрушевичъ, № 9.

⁴⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 526—529. Теперь хранится въ Кіевскомъ Центральномъ архивѣ.

⁵⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 373, 409.

⁶⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 20.

⁷⁾ Петрушевичъ, № 46; Каратаевъ, № 548; Ундольскій, № 515; Голубевъ, Петръ Могила, т. II, приложеніа, № 57, стр. 206—232.

⁸⁾ Петрушевичъ, № 8; Каратаевъ, № 122; Ундольскій, № 110; Максимовичъ, № 2; Русская Истор. Библіотека, т. XIX.

76. Псалтырь, 1+500 стр., въ 4^о, 1608 г., въ колич. 500 экз. ¹⁾.
Цѣна 20 грош. ²⁾.

77. Тоже, въ 4^о, 500 стр., 1615 г., въ колич. 1000(?) экз. ³⁾.

78. Тоже, такъ называемая Кирилловская, въ 4^о, 1622 г. ⁴⁾,
въ колич. 1000(?) экз. Цѣна 3 зл., 13 гр. и 4 зл. ⁵⁾.

79. Тоже, въ 4^о, 1634 г. ⁶⁾, въ колич. 1000(?) экз.

80. Тоже, лл. 4+243, въ 4^о, 1637 г. ⁷⁾, въ колич. 1200(?)
экз. Цѣна 3—4 зл. ⁸⁾.

81. Тоже, лл. 5+254, шестое изданіе, въ 4^о, 1665 г., въ ко-
лич. 1417 экз. ⁹⁾. Цѣна 4 зл. ¹⁰⁾.

82. Тоже, безъ молитвъ, въ 4^о, 1668 г., въ колич. 1500 экз. ¹¹⁾.
Цѣна 4 зл. ¹²⁾.

¹⁾ Zubruski, O drukarniach, стр. 18; Петрушевичъ, № 14; Каратаевъ,
№ 192; Максимовичъ, № 7; Ундольскій, № 173.

²⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 75, 76.

³⁾ Петрушевичъ, № 20; Каратаевъ, № 222; Ундольскій, № 196; Макси-
мовичъ, № 91.

⁴⁾ Петрушевичъ, № 22; Максимовичъ, № 12; Ундольскій, № 250. Было
кажется, еще изданіе Псалтырки 1608—1611 гг. въ 12^о.

⁵⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 368, 369; 4 зл. въ переплетъ.

⁶⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 106; Zubruski, O drukarniach, стр. 20;
Петрушевичъ, № 28; Каратаевъ, № 413; Ундольскій, № 381; Максимовичъ,
№ 17.

⁷⁾ Петрушевичъ, № 32; Каратаевъ, № 453; Ундольскій, № 432.

⁸⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 194, 222, а „въ секстернахъ“ по 2 зл.,
увязованные по зл. 2, гр. 20. (Тамъ же, стр. 545), и по зл. 2, гр. 13¹/₂ и зл.
2, гр. 10. (Тамъ же, стр. 547).

⁹⁾ Тамъ же, стр. 239, 244, 594; заказано было напечатать 1300 экз.,
но типографъ тайно напечаталъ для себя 117 экз., которые братство от-
няло. (Тамъ же, стр. 239; Петрушевичъ, № 72; Ундольскій, № 805; Макси-
мовичъ, № 35.

¹⁰⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 254.

¹¹⁾ Тамъ же, стр. 487.

¹²⁾ Тамъ же, стр. 595.

83. Тоже, славян. буквами на румынскомъ языкѣ, въ 4°, 1671 г., въ колич. 500(?) экз. ¹⁾).

84. Тоже, въ 4°, 1679—80 гг., въ колич. 1987 экз. ²⁾). Цѣна 2 зл., 21 гр. ³⁾).

85. Тоже, лл. 204+49, въ 12°, 1687 г., въ колич. 1260 экз. ⁴⁾). Цѣна 2 зл., 2 зл. и 10 гр. ⁵⁾).

86. Тоже, въ 4°, 1692 г., въ колич. 1494 экз. ⁶⁾). Цѣна 3 зл. ⁷⁾).

87. Тоже, въ 4°, 1697 г., въ колич. 1000 экз. ⁸⁾): Цѣна 3 зл. ⁹⁾).

88. Тоже, въ 4°, 1699 г., въ колич. 1200 экз. ¹⁰⁾). Цѣна 3 зл. ¹¹⁾).

89. Тоже, въ 4°, 1702 г., въ колич. 994 экз. ¹²⁾). Цѣна 3 зл. ¹³⁾).

90. Тоже, въ 12°, 1704—1705 гг., въ колич. 2000 экз. ¹⁴⁾). Цѣна 70 грош. ¹⁵⁾).

¹⁾ Zubrycki, O drukarniach, стр. 27; Петрушевичъ, № 87.

²⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 363—364.

³⁾ Тамъ же, т. XII, стр. 185—186.

⁴⁾ Тамъ же, т. XI, стр. 621. Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 29; Максимовичъ, № 51; Петрушевичъ, № 96; Ундольскій, № 1060.

⁵⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 182, 184, 186; Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 29.

⁶⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 256, 259—260; Петрушевичъ, № 114; Ундольскій, № 1125; Максимовичъ, № 62.

⁷⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 5, л. 6 об.

⁸⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 279—280, 406.

⁹⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 19.

¹⁰⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 409; Петрушевичъ, № 122; Ундольскій, № 1257; Максимовичъ, № 67.

¹¹⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 20.

¹²⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 377—378. Братство заказывало 800 экз. (Тамъ же, стр. 414—415 „według egzemplarza starego, przydawszy potrzebne z Uniowskiej psaltery“. У о. Петрушевича (№ 128), Ундольскаго (№ 1334) и у Максимовича (№ 73) настоящая Псалтырь помѣщена подъ 1703 г. Едва-ли это вѣрно?

¹³⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 27, 28, 29, 30.

¹⁴⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 416; Zubrycki, O drukarniach, стр. 28; Петрушевичъ, № 131; Максимовичъ, № 74; Ундольскій, № 1378. Заказано было 1500 экз., а доставлено 2000 (Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 416).

¹⁵⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 29.

91. Тоже, лл. 2+252, въ 4°, 1707—8 гг., въ колич. 1200 экз. ¹⁾).
Цѣна 4 зл. ²⁾).

92. Тоже, въ 4°, 1715 г., въ колич. 1497 экз. ³⁾). Цѣна 4 зл. ⁴⁾).

93. Тоже, въ 4°, 1722 г., въ колич. 1990 экз. ⁵⁾). Цѣна 5 зл.
20 гр. ⁶⁾).

94. Размышляне о муцѣ Христа Спасителя нашего при тьмѣ
веселая радость зъ триумфалного Его воскресенія: вѣршами напи-
саны презъ многогрѣшного инока Иоанникаіа Волковича, 31 л.,
въ 4°, 1631 г. ⁷⁾), въ колич. 300(?) экз.

95. Служебникъ (Лейтургіаріонъ), лл. 8+241, въ 4°, 1637 г. ⁸⁾),
въ колич. 1200(?) экз. Цѣна 3¹/₂—4 зл. ⁹⁾).

96. Тоже, 4+335+57, въ 4°, 1666 г., въ колич. 1289 экз. ¹⁰⁾).

Цѣна 8 зл. ¹¹⁾).

97. Тоже, 228+42, въ л., 1680 г., въ колич. 825 экз. ¹²⁾).

Цѣна 8 зл. ¹³⁾).

98. Тоже, лл. 4+350+60+3, въ 4°, 1681 г. ¹⁴⁾), въ колич.
500(?) экз. Цѣна 8(?) зл.

¹⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 418—419; Петрушевичъ, № 134; Ундольскій № 1434.

²⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 34, 35.

³⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 333, 423—424.

⁴⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 52 об., 53.

⁵⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 434—435, а должно быть 2000; Петрушевичъ, № 143; Ундольскій, № 1640; Максимовичъ, № 78.

⁶⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 73 об.

⁷⁾ Петрушевичъ, № 26; Каратаевъ, № 378; Ундольскій, № 354; Максимовичъ, № 15.

⁸⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 121, 545; Петрушевичъ, № 31; Каратаевъ, № 452; Ундольскій, № 431.

⁹⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 545.

¹⁰⁾ Тамъ же, стр. 249, 485—486. Петрушевичъ, № 75; Ундольскій, № 816; Максимовичъ, № 37.

¹¹⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 254, 256, 595, 596.

¹²⁾ Тамъ же, стр. 364, 379, заказано было 800 экз.; Петрушевичъ, № 89; Ундольскій, № 959; Максимовичъ, № 48.

¹³⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 611, 612, 614, 620, 623.

¹⁴⁾ Петрушевичъ, № 90; Ундольскій, № 979.

99. Тоже, третье тупомъ издадесея, лл. 1+3+228+43, въ л., 1691 г., въ колич. 1500 экз.¹⁾. Цѣна 10 зл.²⁾.

100. Тоже, четвертое тупом издадесея, лл. 1+3+350+60+3, въ 4°, 1702 г., въ колич. 990 экз.³⁾. Цѣна 10 зл.⁴⁾.

101. Тоже, лл. 4+288+43+1, въ л., 1712 г., въ колич. 997 экз.⁵⁾. Цѣна 12 зл.⁶⁾.

102(?). Требникъ (Евхологiонъ), въ 4°, 1637 г.⁷⁾.

103. Тоже, въ 4°, 1668 г., въ колич. 1200 экз.⁸⁾. Цѣна 9 зл. 20 гр.⁹⁾.

104. Тоже, второе издадесея, лл. 1+3+12+429+13, въ 4°, 1682 г., въ колич. 1000 экз.¹⁰⁾. Цѣна 10 зл.¹¹⁾.

105. Тоже, въ 4°, 1688 г.¹²⁾. Цѣна 10 зл.

106. Тоже, въ 4°, 1695 г., въ колич. 1491 экз.¹³⁾. Цѣна 12 зл.¹⁴⁾.

¹⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 233, 235, 236, 240, 241, 242, 243—244, 392—394 и т. XI, стр. 632; Петрушевичъ, № 111; Ундольскій, № 1115; Максимовичъ, № 60.

²⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 630.

³⁾ Тамъ же, стр. 377, 413, должно быть 1000 экз.; Петрушевичъ, № 127. Ундольскій, № 1322; Максимовичъ, № 72.

⁴⁾ Львовскій Ставропигiальный архивъ, № 1003, л. 26.

⁵⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 319, 324, 421—422, должно быть 1000 экз., Петрушевичъ, № 137; Ундольскій, № 1500; Максимовичъ, № 75.

⁶⁾ Львовскій Ставропигiальный архивъ, № 1003, л. 41 об.

⁷⁾ Петрушевичъ, № 33; Максимовичъ, № 20; Каратаевъ, № 451; Ундольскій, № 436.

⁸⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 486; Петрушевичъ, № 78; Максимовичъ, № 39; Ундольскій, № 828.

⁹⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 614.

¹⁰⁾ Тамъ же, т. XII, стр. 364—365, 381—382; Петрушевичъ, № 91; Ундольскій, 992; Максимовичъ, № 49.

¹¹⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 623, 625, 630, 630, 634.

¹²⁾ Петрушевичъ, № 102; Максимовичъ, № 58; Ундольскій, № 1075.

¹³⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 257, 265, 399—400, должно быть 1500 экз.; Петрушевичъ, № 117; Максимовичъ, № 65; Ундольскій, № 1178.

¹⁴⁾ Львовскій Ставропигiальный архивъ, № 1003, л. 13 об., л. 17.

107. Тоже, лл. 1+2+286+15, въ 8°, 1697 г., въ колич. 600 экз. 1). Цѣна 4 зл., 15 гр. 2).

108. Тоже, лл. 1+2+286+15, въ 8°, 1698 г. 3), въ колич. 1200 экз. Цѣна 4 зл., 15 гр. 2).

109. Тоже, лл. 16+429+13, въ 4°, 1719 г., въ колич. 1200 экз. 4). Цѣна 15 зл. 5).

110. Тоже, лл. 1+2+286+15+44, въ 8°, 1720 г. 6), въ колич. 1200(?) экз. Цѣна 15 зл. 5).

Труфологіонъ см. Анеологіонъ.

111. Тріодъ Постная, въ л., 1645 г., въ колич. 600(?) экз. Цѣна 13—20 зл. 7).

1) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 406—407. Библиотека Киево-Печерской Лавры.

2) Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 18 об.

3) Библиотека Киево-Печерской Лавры.

4) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 429—430; Петрушевичъ, № 140; Ундольскій, № 1593.

5) Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 62.

6) Петрушевичъ, № 142; Ундольскій, № 1617.

7) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 182, 203, 202, 204, 212, 222, 226, 545, 547, 559, 562. Намъ кажется, что въ этомъ году была напечатана впервые Тріодъ Постная. О ней братство вело переговоры съ Слезкою еще въ 1641 г. (Тамъ же, стр. 140—141), но не сошлись въ цѣнѣ. Въ 1645 г. 22 іюня, во время элекціи, братство упросило Андрея Стрѣлецкаго продавать книги, *напечатанныя въ братской типографіи*. но здѣсь еще о Тріоди Постной не упоминается. (Тамъ же, стр. 154), только 30 іюня того же года о ней ведется рѣчь. Значитъ она вышла изъ типографіи въ 1645 году между 22—30 іюня (Тамъ же, стр. 145, 545), и поступила немедленно въ продажу. О ней упоминается въ 1645 (тамъ же, стр. 545), 1649 г. (стр. 547), 1654 (стр. 559), 1656 (стр. 182, 562), 1657 (стр. 203, 204), 1659 (стр. 212), 1661 (стр. 222) и 1662 г.г. (стр. 226, 227).

112. Тоже, лл. 1+2+1+436, въ л., 1664 г., въ колич. 914 экз. ¹⁾). Цѣна 18 зл. ²⁾).

113. Тоже, въ л., 1688 г., въ колич. 1250 экз. ³⁾). Цѣна 26—28 зл. ⁴⁾).

114. Тоже, 4+436 лл., въ л. 1699 г. ⁵⁾), въ колич. 1200(?) экз. Цѣна 28 зл. ⁶⁾).

115. Тоже, 4+436 лл., въ л., 1717 г. ⁷⁾), въ колич. 1200 экз. ⁸⁾. Цѣна 32 зл. ⁹⁾).

116. Тріодь Цвѣтная, *первое* (издадесея), 1+1+3+2+431 лл. въ л., 1663 г., въ колич. 860 экз. ¹⁰⁾). Цѣна 20—22 зл. ¹¹⁾).

117. Тоже, 1+3+2+439+1 лл., второе издадесея, въ л., 1688 г., въ колич. 1260 экз. ¹²⁾). Цѣна 26 зл. ¹³⁾).

¹⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 243, 484, 588; Петрушевичъ, № 66, 68; Ундольскій, № 797, 799; Максимовичъ, № 33. Не могло такъ случиться, что подрядъ два года выходила Тріодь Постная, начата она была печатаньемъ въ 1663, а окончена въ 1664 г. Если-бы было иначе, то братство не преминуло бы сказать. Вотъ что братство говоритъ объ изданіи настоящей кн.: „Сію Тріодь Постную тѣломъ изобразити и свѣту подати уважилисмо, абы яко отъ нѣякаго источника чашу трудолюбную приснотекущую, сладостми церковными, отъ которыхъ пѣнія медоточныя истекають и сердца вѣрныхъ напаяють. Тоею чашею душа жаждущихъ и правыхъ любящая сердцемъ упокоити и увеселити“.

²⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 244, 588.

³⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 184, 186, 188, 190, 192, 193, 200—201, 388, Петрушевичъ № 101, Ундольскій, № 1062; Максимовичъ, № 53.

⁴⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 202, 231; Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, стр. 2.

⁵⁾ Zubruski, O drukarniach, стр. 28, Петрушевичъ, № 120; Ундольскій, № 1256; Максимовичъ, № 68.

⁶⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 22.

⁷⁾ Zubruski, O drukarniach, стр. 31; Петрушевичъ, № 139; Ундольскій, № 1577; Максимовичъ, № 76.

⁸⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 426.

⁹⁾ Львовскій Ставропиг. архивъ, № 1003, л. 58 об.

¹⁰⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 356—358, 484, 577, заказано было 800 экз.; Петрушевичъ, № 67; Ундольскій, № 796; Максимовичъ, № 34.

¹¹⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 222, 587, 595, въ складѣ продавали по 17 зл. и 20 гр. (596).

¹²⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 178, 179—180, 383—387; Петрушевичъ, № 100; Ундольскій, № 1061; Максимовичъ, № 54.

¹³⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 182, 184, 185, 189.

118. Тоже, 1+3+2+431+1 лл., въ л., 1701 г. ¹⁾, въ колич. 1200 экз. Цѣна 28 зл. ²⁾.

119. Тоже, въ л., 1714 г., въ колич. 1197 экз. ³⁾. Цѣна 31 зл. ⁴⁾.

120. *Уставъ Молитвъ = Молитвословъ*, 11+696+12 лл., въ 16°, 1670 г. ⁵⁾.

121. Часословъ, въ 4° 1608 г., въ колич. 500 экз. ⁶⁾. Цѣна 20 гр. ⁷⁾.

122. Часословъ полууставный, лл. 1+2+276+Мѣсяцесловъ лл. 278, въ 4°, 1642 г., въ колич. 1105 экз. ⁸⁾. Цѣна 4¹/₂—5 зл. ⁹⁾.

123. Тоже, въ 4°, 1668—1670 гг., въ колич. 1337 экз. ¹⁰⁾. Цѣна 7—9 зл. ¹¹⁾.

124. Часословъ, въ 4°, 1689 г. ¹²⁾, въ колич. 1527 экз. ¹³⁾. Цѣна 7 зл. ¹⁴⁾.

125. Часословъ съ Мѣсяцесловомъ, 1+5+2+276+278 лл., въ 4°, 1692 г., въ колич. 1200 экз. ¹⁵⁾. Цѣна 8 зл. ¹⁶⁾.

¹⁾ Библиотека Кіевской Дух. Академіи, № ВХV 1/3. Въ концѣ книги съ 424—431 л. погинація перепутана.

²⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 23 об., л. 26.

³⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 334, 422—423, должно быть 1200 экз.

⁴⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 50, 51.

⁵⁾ Румянцевскій Музей, № 378; Петрушевичъ, № 84; Ундольскій, № 851; Максимовичъ, № 43.

⁶⁾ Zubrucki, O drukarniach, стр. 18; Петрушевичъ, № 13; Каратаевъ, № 191; Ундольскій, № 172; Максимовичъ, № 6.

⁷⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 75, а въ 1626 году уже продавали по 2 ал. и 20 грош. (Тамъ же, стр. 368).

⁸⁾ Тамъ же, стр. 541—542; Петрушевичъ, № 50; Каратаевъ, № 549; Ундольскій, № 514; Максимовичъ, № 27. Типографъ Андрей Скольскій.

⁹⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 542—545, 547, 553, 559, 582.

¹⁰⁾ Тамъ же, стр. 487; Петрушевичъ, № 79; Ундольскій, № 829; Максимовичъ, № 38.

¹¹⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 604—605 перешлетены.

¹²⁾ Петрушевичъ, № 107; Ундольскій, № 1100.

¹³⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 184.

¹⁴⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 623, 625.

¹⁵⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 244, 245, 252, 365, 394—396; Петрушевичъ, № 113; Ундольскій, № 1124; Максимовичъ, № 61.

¹⁶⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 5 об.

126. Часословъ малый=Часовнички, въ 8°, 1662 г., въ колич. 650 экз. ¹⁾). Цѣна 24 гр. ²⁾).

127. Тоже, въ 8°, 1664—1665 гг., въ колич. 1275 экз. ³⁾). Цѣна 24(?) гр.

128. Тоже, въ 8°, 1669 г., въ колич. 1550 экз. ⁴⁾). Цѣна 1 зл. ⁵⁾).

129. Тоже, въ 8°, 1677 г., въ колич. 1990 экз. ⁶⁾). Цѣна 1 зл. ⁷⁾).

130. Часословець, въ 8°, 1688 г., въ колич. 1527 экз. ⁸⁾). Цѣна 1 зл. ⁹⁾).

131. Часословець малый, въ 8°, 1696 г., въ колич. 1492 экз. ¹⁰⁾). Цѣна 1 зл. 13 гр. ¹¹⁾).

132. Тоже, въ 8°, 1701 г., въ колич. 2000 экз. ¹²⁾). Цѣна 1 зл. 23 гр. ¹³⁾).

133. Тоже, въ 8°, 1704 г., въ колич. 1290 экз. ¹⁴⁾). Цѣна 1 зл. 23 гр. ¹⁵⁾).

¹⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 354 — 355. Типографъ Димитрій Кульчицкій.

²⁾ Тамъ же, стр. 356, въ „секстернахъ“.

³⁾ Тамъ же, т. XI, стр. 225, 484.

⁴⁾ Тамъ же, стр. 265, 487; Петрушевичъ, № 81; Ундольскій, № 843; Максимовичъ, № 40.

⁵⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 583, а въ переплетѣ по 1 зл. и 6 грош. (Тамъ же, стр. 596).

⁶⁾ Тамъ же, стр. 608, 615 и т. XII, стр. 363.

⁷⁾ Тамъ же, т. XI, стр. 614.

⁸⁾ Тамъ же, т. XII, стр. 184; Петрушевичъ, № 104; Ундольскій, № 1076; Максимовичъ, № 55.

⁹⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 186.

¹⁰⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 405, должно быть 1500 экз., 271, 369, 372, 376.

¹¹⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 6 об.

¹²⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 412—413.

¹³⁾ Львов. Ставроп. арх., № 1003, л. 23 об., 24, 26.

¹⁴⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 415—416.

¹⁵⁾ Львов. Ставроп. арх., № 1003, л. 28 об., 29, 30 об., 32 об., 33, 34.

134. Тоже, въ 8^о, 1710 г., въ колич. 3000 экз. ¹⁾). Цѣна 1 зл. 23 гр. ²⁾).

135. Тоже, въ 8^о, 1719 г., въ колич. 2985 экз. ³⁾). Цѣна 1 зл. 23 гр. ⁴⁾).

136. Шестодневникъ, въ 4^о, 1670 г., въ колич. 812 экз. ⁵⁾). Цѣна 7 зл. ⁶⁾).

137. Тоже, въ 4^о, 1689 г., въ колич. 1030 экз. ⁷⁾). Цѣна 7 зл. ⁸⁾).

138. Тоже ⁹⁾), въ 4^о, 1715 г., въ колич. 596 экз. ¹⁰⁾). Цѣна 8 зл. ¹¹⁾).

Ярмолой см. Ирмологъ.

Ярмолайчикъ см. Ирмолойчикъ.

Такимъ образомъ Львовское братство въ періодъ своей дѣятельности въ лонѣ православной церкви выпустило изъ своей типографіи громадное количество экземпляровъ книгъ, превышающее 160,000, при чемъ большинство ихъ было содержанія богослужебнаго и религіозно-нравственнаго ¹²⁾).

¹⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 420.

²⁾ Львов. Ставроп. арх., № 1008, л. 37 об., 38.

³⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 429.

⁴⁾ Львов. Ставроп. арх., № 1003, л. 59 об., 62.

⁵⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 262, 272, 487; Петрушевичъ, № 83; Ундольскій, № 859; Максимовичъ, № 42.

⁶⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 614.

⁷⁾ Тамъ же, т. XII, стр. 194, 195, 198, 199, 388—389; Петрушевичъ, № 108; Ундольскій, № 1103; Максимовичъ полагаетъ, что былъ въ 1688, едва-ли?

⁸⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 623, въ переплетѣ по 8 зл. (Тамъ же, стр. 625).

⁹⁾ Вѣроятно тоже, что Октоихъ подъ 1715 годомъ.

¹⁰⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 336, 424.

¹¹⁾ Львов. Ставроп. арх., № 1003, л. 52.

¹²⁾ Съ 1585 по 1722 гг. братство наше выпустило въ свѣтъ церковно-богослужебныхъ книгъ 123757, грамматикъ 500, букварей 34237 и много другихъ книгъ, всего 160,000 экземпляровъ.

Богатство христіанской идеи, лежащей въ основѣ западно-русскихъ братствъ, просвѣтительный и гуманно-нравственный характеръ ихъ дѣятельности, направленный на защиту православной вѣры и русской народности, все это стяжало имъ, по выраженію одного ревнителя православія, „славу вѣками не стираемую“¹⁾. Въ ряду-же этихъ братствъ первенствующее мѣсто принадлежитъ нашему братству Львовскому. Оно было *старѣйшимъ* и *первымъ* между всѣми православными братствами. Послѣднія должны были сообразоваться съ постановленіями своего старѣйшаго брата и подчиняться его требованіямъ. Такъ смотрѣли на Львовское братство восточные патріархи, щедро надѣлявшіе его правами; такъ было и на самомъ дѣлѣ, по крайней мѣрѣ, въ годы его расцвѣта.

Львовское братство въ концѣ XVI столѣтія, въ виду усилившейся пропаганды католицизма и вообще иновѣрія, будучи реформировано сообразно съ потребностями времени, сосредоточивало въ своихъ рукахъ дѣятельность *религіозную, просвѣтительную, благотворительную* и *миссіонерскую*. Важнѣйшія дѣянія въ западно-русской церкви, направляемая къ охраненію православія и русской народности отъ посягательствъ на нихъ католицизма, совершались при самомъ живомъ участіи въ нихъ Львовскихъ братчиковъ, обнаруживавшихъ при этомъ необычайную энергію и нещадившихъ при защитѣ праотцовой вѣры матеріальныхъ средствъ. Обновленный Львовскій братскій уставъ, построенный на началахъ христіанскихъ (жить по евангельски, по ученію и правиламъ святоотеческимъ, примѣромъ личной жизни побуждать другихъ къ самоусовершенствованію) служилъ образцомъ для другихъ братствъ. Львовская братская школа долгое время была свѣточемъ для всей Западной Руси и даже другихъ едиповѣрныхъ странъ (Молдаво-Валахіи), снабжая научными силами новозникавшія учебныя заведенія. Братская типографія неустанно

¹⁾ Выраженіе Гервасія, епископа Переяславскаго (Арх. Ю.-З. Р., ч. I, т. III, стр. 250).

работала, удовлетворяя разнообразнымъ потребностямъ — и богослуженія и религіозно-нравственнаго чувства, и школьнаго обученія и вообще просвѣщенія въ духѣ православія. Организованныя благотворительныя заведенія—больницы, приюты, богадѣльни, странноприимные дома братства, представляли прекрасное поле для вкорененія и воспитанія въ обществѣ наклонности къ милосердію и служенію страждущему человѣчеству, и дѣлали братство окомъ слѣпыхъ, ногою хромыхъ, покровомъ живыхъ, молитвою за умершихъ. Заботы Львовскаго братства объ устройствѣ и украшеніи храма, о чинномъ отправленіи священно-служителями богослуженія, о гармоническомъ „спѣваніи“, живой церковной - проповѣди—были дѣйствительнымъ средствомъ „для помноженія хвалы Божія“. Представляя съ себя строго дисциплированную семью, крѣпкую внутренними связями христіанской любви и единомыслія, братство примѣрами личной жизни своихъ членовъ возбуждало и другихъ къ самоусовершенствованію,—являлось учрежденіемъ воспитательнымъ для христіанской личности.

Таковы предъ исторію заслуги Львовскаго Ставропигіальнаго братства для православной церкви и русскаго общества. Мы начертали ихъ рукою слабою. Но къ своему голосу мы присоединили свидѣтельства того времени: снабдили свое изслѣдованіе многочисленными документами ¹⁾. Послѣднее обстоятельство при всѣхъ несовершенствахъ нашего труда, надѣемся, служить достаточнымъ оправданіемъ для появленія его въ свѣтъ.

А. Крыловскій.

¹⁾ На ббольшую часть ихъ мы ссылаемся. Нѣкоторые изъ нихъ, хотя и не имѣютъ прямого отношенія къ предмету нашего изслѣдованія, но характеризуютъ то время съ религіозно-нравственной стороны и, безъ сомнѣнія, будущими изслѣдователями судебъ западно-русской церкви будутъ использованы.

Протоколы Львовскаго Ставропигіальнаго Братства.

1. Списокъ лицъ, вступившихъ въ члены Львовскаго Ставропигіальнаго братства 1586, 1590, 1591, 1597, 1600, 1601, 1609 годахъ.

Терминаль ¹⁾ регистра до братства вступающихъ з даткомъ в року 1609 гда при елекции в недѣлю в Омину:

Алексей Малечки, Ома Іоанович Бабичъ, Димитрие Красовскій, Дорофей Омилиянович—гр. ѿі, Костантин Корнѣактъ, Іоанн Красовскій—гр. ѿі, Лука Григорович Губа, Манолисъ Арфанисъ Маринетось, Юрей Козмич Рогатинецъ—гр. ѿі, Іоанн Козмич Рогатинецъ—гр. ѿі, Іоанн Зѣньковичъ—гр. ѿі, Іоанн Бруханъскій, Яней Афендиковичъ, Манолисъ Мадзапета, Лука Василевичъ—гр. ѿі, Феодор Іоанов Драбикъ—грош. ѿі, Касиянъ Сахновичъ—грош. ѿі, Николае Лукашевичъ—грош. ѿі, Іоанн Іоаннович Еросъ—грош. ѿі, Прокопие Феодоровичъ—грош. ѿі, Іосиф Устиановичъ, Евстафей Михайловичъ, Феодор Матеевичъ, Максим Кравец, Андрей Козмичъ Подвоевож—грош. ѿі, Іоанн Іоановичъ Пятниц(кій)—грош. 7г, Іоанн Андреевичъ, Матеей Бабичъ, Гавріилъ Дороеевичъ ²⁾, Михайло Семионович Добранс(кій)—грош. ѿі, Алексей Григориевичъ (изъ) Вел(икихъ) Лук—грош. 7ф, Исаия Отомич, Григорій Стефановичъ, Андрей Димитриев Бѣлдага—грош. ѿі, Михайло Серво, Антоний Катакало, Андриян Дамило, Есифъ Онофриевичъ Спотурто, Гри-

¹⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ: „Терминаль вступающихъ до братства“.

²⁾ Въ подлинникъ зачеркнуть по опредѣленію братства см. приложение стр. 62—63.

горий Стефановичъ, Василий Стефановичъ—грош. ѿї, Павелъ Михайловичъ куш(ниръ)—грош. ѿї, Александер Стефанович сафьян(никъ)—(зол.) з, грош. ѿї, Филипъ Феодоров(ичъ) маляр—грош. ѿї, Иоаннъ Василевич Бѣлдага—гр. ѿї, Лукианъ Василевичъ Войтовъ—грош. ѿї, Василий Олексеевичъ Другобыз(кій)—грош. ѿї, Прокоп Григориев Мечникъ—грош. ѿ, Стефанъ Иоанов коваль—грош. ѿї, Олексей Карповичъ кушнѣр—грош. ѿї, Иоаннъ Иоановичъ фарбѣр—грош. ѿї, Феодор Матеевичъ Подборецъ—грош. ѿї, Павелъ Васи-лиевичъ кравецъ, Григорий Димитриев Межиб(ож)—гр. ѿї, Стефанъ Оомичъ—грош. ѿї, Иоаннъ Корунка, Василий Евустаевичъ—грош. ѿї, Феодор Карповичъ—грош. ѿї, Василий Семионовичъ Бабичъ.

Терминалъ регистра до братства вступающихъ з даткомъ року Бож. парож. ѿѿфпг:

Алексей Малечкий грош. з далъ, Фома Иоановичъ Баб(ичъ) грош. з далъ, Димитрие Красовский Козм. грош. з далъ, Дороеей Омеліанович грош. з далъ, Константинъ Корниактосъ грош. з далъ, Иоанъ Красовский грош. з далъ, Лука Григорев. Губа грош. з далъ, Манолисъ Арфанисъ Маринетос грош. з далъ, Юрей Козмичъ Рогатинец грош. з далъ, Иоаннъ Козмичъ Рогатинец грош. з далъ, Иоаннъ Зѣньковичъ грош. з далъ, Иоаннъ Бруханский грош. з далъ, Яней Афендиковичъ (ѿѿф)у року грош. з далъ, Манолисъ Мадзапета грош. з далъ, Лука Василевичъ грош. з далъ, Феодоръ Иоанов Драбикъ грош. з далъ, Касиянъ Сахновичъ грош. з далъ, Николае Лукашевичъ грош. з далъ, Иоаннъ Иоановичъ Еросъ грош. з далъ, Прокопие Феодоровичъ грош. з далъ, Иосифъ Устияновичъ грош. з далъ, Евстафей Михайловичъ грош. з далъ, Феодоръ Матеевичъ грош. з далъ, Максимъ Кравецъ грош. з далъ, Андрей Козмичъ Подвоев(ожій) грош. з далъ, Иоаннъ Яковли(в) Пятницкий грош. з далъ, Иоаннъ Андреевичъ грош. з далъ.

Року (ѿѿф)у:

Матеей Бабичъ грош. з далъ, Гавриилъ Дороеевичъ грош. з далъ, Михайло Симеоновичъ Добренский грош. з далъ, Алексей

Григоревичъ Великолук(скій)—грош. ̄ даль, Ісаіа Отомичъ—грош. ̄ даль, Григорій Стефановичъ—грош. 2 даль, Андрей Димитриевичъ грош. ̄ даль, Бѣлдага грош. ̄ даль.

Року (ѣѣф)ѣ:

Михалій Серво—грош. 2, Антоній Катакало—грош. ̄, Андрианъ Дамокло—грош. ̄, Есиф Онофриевичъ Спотурто—грош. ̄, Григорій Стефановичъ—грош. ̄, Василий Стефановичъ—грош. ̄, Павел Михайловичъ кушнир—грош. ̄, Александер Стефановичъ сафяник—грош. ̄, Филипъ Теодоровичъ маляр—грош. ̄, даль ̄ грош.

Року (ѣѣф)ѣ-го:

Іоаннъ Василиевичъ Бѣлдага—грош. ̄, Лукіянъ Василиевичъ Войтович-Острокій—грош. ̄, Василий Олексеевичъ Другобыцкий—грош. ̄, Прокопъ Григориевичъ Мецник—грош. ̄, Стефанъ Іоановичъ коваль—грош. ̄, Іюлей Карповичъ кушнѣр—гр. ̄, Іоаннъ Ноановичъ фарбѣр—грош. ̄, Феодор Матеевичъ Подборець—грош. ̄, Павелъ Василиевичъ кравецъ грош. ̄ даль, Грыгорый Демитриевичъ Межибож грош. ̄ даль, Стефанъ Хомичъ—грош. ̄, Іоаннъ Корунка грош. ̄ даль, Василий Остафиевичъ кравецъ грош. ̄ даль, Олексей Карповичъ кушниръ грош. ̄ даль.

(Року 1600):

Року ѣѣх, в субботу великого поста, вступованя до братства през писаня листу своего Татіяна Матѣвѣвая Малинская приняла, на котором листѣ рукою своею подписалася и вступного прислала през слугу своего Яна Ведроготского зол(отыхъ) полских пул триста.

(Року 1609):

Рок(у) ѣѣх, в нед(ѣлю) Антипасхи, терминал до отдав(ан)я розного: Алексей Малечкий, Фома Іоановичъ Бабичъ, Димитрие Красовский, Дорофей Омилияновичъ—грош. ̄, Ко(н)стантин Корни-

актъ, Іоаннъ Красовскій—грош. ѓ, Лука Григоріевичъ Губа, Манолисъ Арфанис Маринатосъ, Юрей Козмич Рогатинец, Іоан Козмич Рогатинец, Іоаннъ Зѣнковичъ—грош. ѓ, Іоаннъ Бруханскій, Яней Афендиковичъ, Манолий Мадзапета, Лукаш Василюевичъ кравецъ, Феодор Іоанов Драбик, Касиян Сахновичъ—грош. ѓ, Николае Лукашевичъ—грош. ѓ, Іоаннъ Іоановичъ Еросъ, Проконіе Феодоровичъ—грош. ѓ, Іосифъ Устиановичъ, Евстафій Михайловичъ, Федоръ Матѣевичъ, Анд(ре)й Козмичъ Подвоевож(ій), Іоаннъ Іяковлѣ (sic) Пятниц(кій), Іоаннъ Андреевичъ, Матфей Бабичъ, Михайло Семион(овичъ) Добрянскій—грош. ѓ, Алексей Григоріев (изъ) Вел(икихъ) Лукъ, Ісаия Ѳомичъ, Григорій Стефановичъ, Андрей Димитріевичъ Бѣлдага—грош. ѓ, Михалий Серво' Антоний Катакало.

Вдовы рок(у) ѣѣха, которіе zostалы по змерлых мужах своих, которіе повинны отдавати рочное о мужах своих: Григоріева Губиная грош. ѓ дала, Евстафіева—грош. ѓ, Ігнатовая—грош. ѓ.

Господин отец Федор на п(ана) Янюго вотомъ, панъ Андрей Бѣлдаговичъ, панъ Миколай Добрянскій, панъ Прокопъ Феодоровичъ, панъ Красовскій посредникъ межи братією.

Стефанъ Ѳомичъ отишол отъ братства ве елекцію, на що и уряд его ваковалъ.

Іесіф Онофріевичъ Спотурто, Григорій Стефановичъ, Василий Стефановичъ Ярослав(скій)—грош. ѓ, Павелъ Михайловичъ куш(ниръ)—грош. ѓ, Александер Стефанов(ичъ) сафиян(никъ)—грош. ѓ, Ѳіліпъ Феодоров(ичъ) малар, Іоаннъ Василюевичъ Бѣлдага—грош. ѓ, Лукіянь Василюевичъ Войтовичъ—грош. ѓ, Василий Олексеевичъ Другоб(ицкій), Прокоп Григоріевичъ Мечникъ, Стефан Іоанов(ичъ) коваль—грош. ѓ, Олексей Карповичъ куш(ниръ)—грош. ѓ, Іоаннъ Іоанов(ичъ) фарбѣр, Феодор Матѣевичъ Подборец—грош. ѓ, Павел Василюевичъ кравец, Григорій Димитріевичъ Межиб(ож)—грош. ѓ, Стефанъ Ѳомич—грош. ѓ, Іоаннъ Корунка, Василий Евстафіевъ—грош. ѓ, Феодоръ Карповичъ.

Львовскій Ставропигиальный архивъ, „Терминаль вступуючих до братства“.

2. Инвентари и реестры церковнаго имущества и библіотеки Львовскаго Ставропигіального братства 1619—1634, 1666, 1688, 1691—1705 гг.

Инвентарь библіотеки и ризници Львовскаго Ставропигіального братства съ 1619—1634 г.

Инвентарь ¹⁾ скарбцу церковнаго въ року 1619 днѣ 17 септевря по елекціи.

К н и г и:

Библия полская великая друкованая.
Постила ортодокса з монастыра взята.
Библия ческая друкованая.
Козмографія ческая великая.

} Эти книги належат до
реестру полскихъ
книгъ.

[Библия словенская Острожко(го) друку. Библия другая словенская тогож друку. 3 библии—ѣ книгъ Моисеовых писаных. Псалтыр толковая красно оправная. Правила Святых Отець красно оправные. Правила Святых Отець другіе. Теофилактъ на всѣ чтыри Евангелисты толк(обаніе). Бесѣды Златоуста на Матѳея. Бесѣды Златоуста на Иоанна часть ѿ. Бесѣды Златоуста на Иоанна часть ѿ. Бесѣды Златоуста на Матѳея. Максима инока книга. Діонисія Ареопагита. Сборникъ на папери. Сборникъ на паргаминѣ. Василій Великій друкованый. Никонъ. ѿ. Евангеліе учителное. ѿ. Евангеліе учителное Крилоское. ѿ. Евангеліе учителное друку Стратинскаго. ѿ. Евангеліе учителное другое друкованое—в церкви] ²⁾. Маргарит друкованый вес, нѣтъ давно. [Ерѣванъ книга, нѣтъ давно] ²⁾. Кронника писаная о греках, нѣтъ давно. [Иоанъ Лѣствичникъ, не нашолся] ²⁾. [Поученія розная. От бесѣдъ Златоустаго нѣчто. Сбор-

¹⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 961, или NNN. № consig 492, стр. 11—34.

²⁾ Что въ скобахъ, то въ подлинникѣ зачеркнуто.

ничокъ ин кварто. Четѣя ин кварто. Апокалипсис толковый ин кварто. Премудрости Соломона друку Праского] ¹⁾. Псалтыр друку великого на десту. Псалтыр, тогож друку, другая на десту. Псалтырка друку Лвовского на пуддесту. Псалтырка другая. Псалтырка третья тогож друку продана. Псалтыр Виленская на пуддесту. Псалтыр красно и золотом писаная, пстрым покрыта, лѣтерми великими. Псалтыр и Часослов писанный вкупѣ. Псалтыр невязаная, старая. Часослов друку Острозского. Часослов Лвовского друку на осмеринѣ. Псалтыр с Типиком по некторых мѣсцах золотом прописана. Часослова Острозского часть. [Мѣнея избранная друку Кіевскаго продана] ¹⁾. Мѣнея избранная гругая тогож друку. Апостоль друкованный—в церкви. Апостоль друкованный. [Апостоль друкованный продан архимандриту. Апостоль тетрованный, писанный, продан до Мещиско села. Апостоль писанный проданъ под срѣбро] ¹⁾. Апостоль писанный, ест той. [Апостоль писанъ на паперу, продан] ¹⁾. Апостоль на паргаменѣ. Апостоль на парѣгаменѣ другій. [Служебник друку Стратинского. Лѣкарство друку Острозского духовное. Тестаментъ друку Острозского. Молитвенник друкованный Острозскій. Служебникъ писанный старый. Истолкованіе Евангелій розных на осмеринѣ. Молитвы дневные, друкованые, на осмеринѣ] ¹⁾. Кграмматик кгрецких звязаных семѣ. Книжок о воспитаніи чадѣ ѣв. Мѣнуціе рускіи. Кронничва писаная на осмеринѣ. Торжество—вѣршѣ друку Острозского. Мелетіа святѣйшаго книжечка на осмеринѣ друкованая. [Катехизмъ арианскій] ¹⁾. Полуштавец друку Острозского.

Евангелие учителное Виленского друку.

Евангелие учителное Кірілового прекладаня.

Евангелие учителное Стратинского друку.

Библия друку Острозского.

} Тие книги з ре-
естру п. Романо-
вича особно
списаные.

[Двое бесѣд на Апостола Павла и] ¹⁾ на Дѣянїя Апостолская, двое Іоанна Златоустого.

¹⁾ Что въ скобахъ, то въ подлинникѣ зачеркнуто.

Библия Острозского друку в червономъ аксамитѣ, осмами на-
рожницами, двома клавзулами срибными украшена, тую даль за
спасеніе свое отецъ Василиій Боярскій, настоятел нашей церкви,
при погребѣ сына.

Отецъ Захарія Копыстенскій ѣ книги церкви нашей даро-
вал, то ест на Апостола Павла посланіе, а другое на св. Апостоля
Дѣяніе омѣліи Златоустого.

Соборничокъ Богородичныхъ праздниковъ.

Двѣ Триоди Постныхъ Киевского друку.

Трехфолой друку Киевского невязанный в шуплетѣ (sic), на долѣ,
в склепѣ.

Книги церковные:

[Триодъ Постная великая писаная. Триодъ цвѣтная писаная,
нѣтъ. Триодъ Цвѣтная писаная другая] ¹⁾. Триодъ Постная на парк-
гаменѣ, нѣтъ. Триодъ Постная друкованая с пуклями. Триодъ Цвѣт-
ная друкованая с пуклями. Охтоихъ друку Острозского—в церкви.
Охтоихъ друку Острозского другій съ друкарни, нѣтъ. Устав церков-
ный новописанный—в церкви. Первогласникъ писанный [в друкарни]
ест, [в церкви] ¹⁾. Пятогласникъ писанный—в церкви. Пятогласникъ
другій писанный в друкарни.

Мѣнеи: мартъ и априлъ вкупѣ, мартъ и априлъ другая, май, май
и іюнь вкупѣ, іюнь, іюнь на паргаминѣ другая, іюль, іюль и ав-
густъ вкупѣ, августъ, септеврій ѿ, септеврій ѣ, септеврій ї, дарова-
нный до Деодимѣрза, октоврій, октоврій на нулдесту, ноемѣврій,
ноемѣврій на паркгаминѣ, ноемврій и декемврій вкупѣ, декемѣврій,
генвар и февралъ вкупѣ, генвар и февралъ также, генвар и февралъ
еще, нѣ маш.

Уставъ Иеросалимскій на паркгаменѣ.

[Уставъ писанный старый,—в церкви.]

Каноны Богородицы.

¹⁾ Что въ скобахъ, то въ подлинникѣ зачеркнуто.

Прологъ наиболшій мартовый, паргаминовый.

Требникъ Стратинскій—в церкви.

Требникъ друку Стратинского—в церкви.

Служебникъ друку Мамоничева в простой оправѣ в церкви ¹⁾.

Часословъ друку Мамонича—в церкви.

Ирмолой нотованный церковный—в школѣ,—в церкви.

Псалтырь друкованая—в церкви.

Помяникъ на пулдесту—в церкви.

Прологъ на паркгаменѣ.

Прологъ на паркгаменѣ—в церкви.

Прологъ паркгаменовый.

Прологъ паркгаменовый.

Богородичникъ в политурѣ, на десту, ест в церкви.

Служебникъ старый писанный з осмѣма пуклями сръбръными, табличка з Распятіем и клавзулѣ обѣ сръбръными] ²⁾.

Служебникъ Мамоничева друку, аксамитомъ чирвонымъ крытый, з осмѣма нарожницами великими, таблица великая з Распятіемъ в сродку, з клавзулами двѣма, а то все циросръбръные.

Служебникъ вкупѣ и Требникъ друку Виленского, аксамитомъ чорнымъ толко покрытый.

Евангеліе друкованое грецкое, аксамитомъ чорнымъ одѣтое, з Распятіемъ, Пречистою и Иоанномъ и чтырма Евангелисты, з клавзулами двѣма и пуклями чтырма, то все зе сръбра одливано ³⁾.

О свещенствѣ книгъ невязанныхъ немало. Кграмматикъ кгрецкихъ невязанныхъ немало. Партеc великихъ љ, а малыхъ й.

[Ермолой нотованный] ²⁾. Ермолой Кулизмяный на паргаминѣ. Мѣнея старая, барзо лихая, тетради не звязаны, скорописю писанные.

¹⁾ Противъ этой книги въ подлинникѣ на поляхъ написано: „у отца Василія“.

²⁾ Что въ скобахъ, то въ подлинникѣ зачеркнуто.

³⁾ Въ подлинникѣ на поляхъ противъ этого Евангелія написано: „то е давно помазано“.

Иконы сръбромъ оправные злотистые:

а. Вседержителя образ, в корунцѣ три камычки, вшистек, бляха з шмалцем, взористо покрытая, с пуклем и гвоздькомъ и кольцем у верху сръбрнымъ.

б. Вседержителя (образъ) с корункою, повсюду злотистый.

в. Вседержителя образ повсюду злоцѣстый.

г. Воскресеніе Христово, з двома малыми курунками, злотистый.

д. Рясчатіе Господне, з девятма корунками, злотистый.

е. Святыя Троица, с трома корунками, злотистый.

ж. Святыя Троица, с трома корунками, злотистый.

з. Рождество Богородици, с пятма корунками, злотистый.

и. Воведеніе Богородици, з шестма корунками, злотистый.

й. Пречистой образ, з двома корунками и камичками двома чирвоными, а с третим жолтым, вес бляхой, з шмалцем, взористою (покрытый).

я. Пречистой образ з корунками двѣма, в одну чирвоных камычкв три, въвес бляхою з шмалцем взористою крыт, з тылу аксамитъ брунатный.

б. Пречистой образ, коруна великая з перлами чтырма и с трома камычками, бляха взористая.

в. Пречистой образ с коруною и с подшийком, з каменми шестма, увес повсюду з шмалцемъ.

г. Пречистой образ, з двома корунками шмелцоваными и з каменми шестма, злотистый.

Панагіа троистая маленькая, внутрь с корунками сръброзлотистыми, всѣ три иконы в церкви.

Панагіа малая—воплощеніе Пречистой, увес отвсюду сръбром оправлена, з надписом грецким,—в церкви.

д. Пречистой образ, с пятма камычками, а шестого нѣтъ, злотистый.

е. Пречистой образ, з одним модрым, а другим чирвоным камычками, злотистый.

ж. Пречистой (образъ), с корунами шмелцоваными, злотистый.

Въ монастыру: ѿі. Пречистой образ толко оправный, злотистый.

ѿі. Святого отца Николы оправный, злотистый.

ѿ. Святого отца Николы, з двѣма камычками чирвоными, злотистый.

ѿа. Святого отца Николы, з трома корунками шмалцованными и с камычками трома, злотистый.

ѿб. Покровъ Пречистой, з трома корунками шмелцованными, а з осмѣма без шмелцу, злотистый.

ѿг. Иоанна Предтечи, з чтырма корунками шмелцованными, а з единым камычком, злотистый.

ѿд. Иоанна Предтечи, съ коруною шмалцованою, злотистый.

ѿе. Иоанна Предтечи, з шмелцованою коруною, злотистый.

ѿз. Феодора Стратилата, с коруною дробно-выбѣяною, злотистый.

ѿз. Василіевъ двох образ, з трома корунками, злотистый.

ѿи. Св. муч(еницы) Екатерины, з двѣма корунками шмелцованными, злотистый.

ѿф. Святых трех исповѣдник:—Самона, Гуріа и Авива, злотистый.

ѿ. Святых Бориса и Глѣба—оправный, злотистый.

ѿа. Святого чудотворца Алексея, з коруною шмелцованою, злотистый.

Образ Пречистой, з коруною сребро-шмелцованою, з рожками, на которыхъ камней немало, надглавіе и подшиек перлами сажоные, корунка у ѿс. Ха сребро-шмелцованая, въколо сребром злотистымъ окована ввес,---въ церкви.

ѿв, ѿг и ѿд старые оправные всѣ зїі по Неофитѣ, епископе Софійском, zostали церкви.

ѿе. Икона Воскресеніе Христова старая по Гасцѣ пани Одриховской zostала, з коруною одною, серебром Московским оправная.

Иконы просто малеванные:

ѿ. Сущоя Богородици образ. ѿ. Спасовъ со всѣми Апостолами. г. Рождества Христова. д. Пречистой. е. Воскресеніе Христова с

пята корунками срыбрьными. з. Пречистой. ̑. Воведеніе Пречистойя. ̒. Успеніе Пречистой, той образ року 1628 в дар господареви его милости послали. ̓. Чудо святого муч. Георгія. ̔. Успеніе Пречистойя з фѣкгурками Апостоловъ вколо. ̕. Святого Спиридона, не Московскій ¹⁾. ̖. Святого Георгія со Святыми малый образ. ̗. Святого отца Николы малый. ̘. Рождество Христово малый. ̙. Благовѣщеніе Богородицы малый. ̚. Святого великомученика Димитрія на кони, в отца Василя в дому. ̛. Явленіе Богородицы преподобному отцу Сергію. ̜. Умиленіе Богородицы. ̝. Умиленіе Богородицы по Неофитѣ, епископѣ Софійском, zde представшимся. ̞. Святыя Пятницы того же. ̟. Спасовъ образ по том же Неофитѣ.

Книги кгрецкіе:

[Книгъ великих друкованых осм томов, Златоустого всѣ сполна, тилко пятого тому книги нѣт. Мѣнеи чтыри книзѣ мѣсяцей двѣнадцати. Дионисія Ареопаята. Типик, то ест устав грецкій. Анеологіонъ. Пендикостаріонъ. Анеологіонъ другій. Тріодіонъ. Пароклѣтики. Евхологіонъ. Пендикостаріонъ. Анагностиконъ. Новый testamentъ. Никифоръ кгреко-латинум. Новый testamentъ другій. Адилонъ писаная въ полѣтурѣ. Литургіи кгрецкое початок. Псалтыріонъ. Органонъ Аристотелѣс. Лукіанови опера. Псалмы, вѣршем друкованые, маленькіе] ²⁾.

Книги латинскіе:

Дикціонар на десту, нѣт его. Дикціонар кватуор, лѣнкварум на пул дестю. Кграмматика Алвариушѣ. Хронокграфѣя. Вѣръкглѣушѣ. Офѣція Цицеронѣс. Валерій Максимѣ. Овѣдиушѣ. Препета діалектице ет реторице. Кграмматика Корнелѣй. Аристотелевыхъ книжокъ ̑, in quarto всѣ.

¹⁾ На поляхъ подлинника противъ этой иконы написано: „в отца Василя“.

²⁾ Что въ скобахъ, то въ подлинникѣ зачеркнуто.

Книги полскіе:

Кроні́вка полская Бѣлскаго на пудестю. Студнѣца живота. Сумма десятера приказаня. Старый законъ. Десятеро приказане. Катехизмъ лютерски. Животъ Пана Езусовъ. Исторія Венгерская. Псалтырь полскій. Рай духовный. Чистецъ. Постыля полска. Кграмматика Клеонарди. Седмъ псалмовъ. [Модлѣтвы кресцѣванскіе. Рай душевный] ¹⁾. Пассіе Панске. Поздровене Панны Маріеи. Езус Сирах книжечка. Диспутація Любелска. Вѣридаръ. Исторія о потоуѣ. Исторіи о войнѣ жидовской. Роздзялъ книжка. Модлитвы. Аврелѣуша Августина. Книга Конституціи в чирвоной полѣтурѣ. Конституціи двѣ.

Р и з ы:

ѧ. Адамашку бѣлого, повсюду кресты, з зотоглавом въ верху и з перловымъ крестом, старыи.

Ѣ. Адамашку бѣлого взором великим, з листвою у долу чирвоною, старые.

Ѧ. Адамашку шарого—злыи.

Ѧ. Китайковые, жолтая нить з чирвоною, з зотоглавом у верху и у долу, з крестом рѣдко перловым.

Ѧ. Гатласовыи бѣлые, у долу листва пстрая и з образком Спасовым на плечи, старые.

Ѧ. Камковые на чирвоном днѣ жолто-взористые, з Роспятием и Пречистою и Іоанном, перлами густо гафтовано.

Ѧ. Аксамитныи черныи, з зотоглавом у верху, старо-злыи, той колнѣр зотоглавный до целистаго кідамашку до монастырских далемъ.

Ѧ. Адамашковые чирвоные, зе зотоглавом у верху и у долу, старые.

¹⁾ Что въ скобахъ, то въ подлинникѣ зачеркнуто.

Ѣ. Китайковыи, зеленая нить з чирвоною, у долу и у верху з гатласом жолтымъ.

І. Злотоглавовыи на чирвоном дни, злотые кресты, з корункою перловою, Спасовъ образ на плечи, новые.

Ї. Ризы злагоглавовые жолтые, повсюду образы и подписы Ъ. Хс., з крестиком перловым малым и—Іс. Хс. Нн. Кѧ. перлы сажено, а зе споду листва гатласу папужого.

Ї. Чемлѣтовыи брунатныи з водою, з аксамитным чорным крестомъ.

Ї. Ризы мухаеру чирвоניתного, жолтая нить з чирвоною, у верху адамашок чирвоный и крестъ злотоглавовый. Колиѣръ старосѣцкій, тяжко злотом наробленный. Ляма, або верхъ от ризъ, на чирвоном гатласѣ, персонъ ѡ злотом гафтованых, а у каждой персоны корунка, вѣколо перлами сажона.

Ї. Ризы комховые едвабю жолто-брунатного, на плечах образокъ гафтованый.

Ї. Ризы злагоглавовые чирвоные, з листвами у долу гатласовыми двѣма: чирвоною и бленкитною, з образом Спасовым гафтованым.

Ї. Ризы полотняные бѣлые, з листвою бакази бленкитной, тые з волею братий Иванашкови, попови Ерделскому, до деркви убогой далемъ.

Рок(у) 1620, фев(раля) 6 дня ея милость пани Киричина з Волох прислала и сут отданы ризы, на зеленом дни злагоглавовый взор, з листвою аксамитною чирвоною у долу вколо, на плечи Спасов(образъ).

Ї. Образ срѣбрный округлый, зверху злотистый.

Нараквицѣ:

ѧ. (Нараквицы) срѣбро-зотно-взористые, з шнурованям и з шпилкою на конци срѣбрною.

ѧ. Тяжко сутые злотем, з материи московской.

ѧ. Тым же подобные, злотем тяжко сутые, коротшие.

ѧ. Злотем пертыканни, брунатною едвабю.

- ѐ. Чирвоною едвабю (и) злотом претыканые.
- з. З едвабем чирвоным, злотом претыканы,—старыи.
- љ. Злотоглавовыи маленкіи.
- й. Матеріи—жолтая нить з бѣлою, з шнурованям, притертые.
- ѝ. Нараквиць пара, з кгузами срѣбро-злотистыми шестма.

Епетрахелѣ:

а. Злотом гафтованыи, на нем персон єї гафтованые, а у кождои персоны корунка перловая з кутасами пятма.

б. Злотоглавовый на чирвоном днѣ, кресты жолтые з кутасами пятма.

в. Злотоглавовый чирвоно-бѣло и жолто-пстрыи з чтырма кутасами.

г. На срѣбрѣ, злото-взористый у споду, при кутасах, з галками шестма срѣбрными, а вверху пасамановый клаитак, нѣцо перлами и пятма пункѣталиками злотыми нашитый и китайкою чирвоною въ-вес подшитый.

д. Аксамитный чорный, старый.

з. Злотоглавовый взористый, на бленкитном днѣ, давный.

љ. На брунатном днѣ, злотый взурѣ, старый.

й. Чирвоный, взористого аксамиту, старый.

ѝ. Епетрахел другой злотоглавовый старый.

ї. Злотоглавовый, с пятма кутасами.

О р а р ѣ:

а. Аксамиту дзѣкавого, старый.

б. Злотом гафтованныи, з кутасами едвабными грубыми, узкій. старый, в церкви.

в. На злотом дни аксамитный, чирвоный взор, з бѣлыми крестиками пасамановыми.

С т и х а р ѣ:

а. Китайки жолто-горячой, з листовою у долу зелено и чирвоно-пстрою.

- ѣ. Матеріи брунато и жолто и бѣло пѣстрой.
- ѵ. Гатласовый самый бѣлый, старо-злый.
- ј. Полотняный бѣлый.
- љ. Плуцянковый пѣстрый с пасаманом вѣколо жолтым.
- з. Китайки жолто-горячей на падыки, пара стихариков.
- ћ. Стихариков пара, баказіи кгрышпановой масти на падыки.
- н. Стихаръ поддіаконский гарасу пѣстрога.
- ќ. Стихар китайки, бленкитная нить з чирвоною, бѣлым пасаманом оболеныи,—ни маш, отцу Силію дано.

В о з д у ш к и:

- а. Адамашковый бѣлый, з крестом ве сродку чирвоно-пстрым.
- б. Воздушокъ злоголаву сутого, зъ образом Пречистой, есть перлами вшисток сажоный и з единым на прирамку рубѣном, а вездѣ цалый, кром чтырох каменый порожних, тых нѣст.
- в. Воздушокъ великий на китайцѣ чирвоной, Распятіе злотом гафтованое и на главѣ Спасителевѣ три цатцѣ, Пречистая и Іоанъ злотом гафтовано и з подписом кто дал.
- г. Воздушок по китайцѣ чирвоный, малый, баказіею подшитый, крест, злотом гафтованныи, старый.
- д. Воздушок такий же другой на китайцѣ чирвоной.
- е. Воздушок на гатласѣ бленкитном великий, крест злотом гафтованныи.
- ж. Воздушок на гатласѣ чирвоном, з листьвами едwabными и с корунками золотыми, Распятіе злотом гафтованое.
- з. Воздушок на гатласѣ чирвоном великий, з пасаманами вѣколо, крест и литеры злотом гафтованныи.
- и. Воздушокъ на едwabници постный чорный.
- й. Воздушок гатласу чирвоного, крест и листьва вѣколо злотом гафтованая.
- і. Воздушок адамашковый малый.

Прилож къ ч. 1, т. 10.

А н т и м и с ы:

а. Антимисъ великий, вколо по грецку писаный.

Знову антимисов малых и великихъ вкупѣ всѣхъ двѣнадцать, осмъ, не снаю, якъ тое разумѣти.

П о н я в ы:

ѧ. Понява срѣброглавовая, з крестомъ жолтымъ пасамановымъ, вѣколо листва злогоглавовая, чирвоно-пасаманомъ жолтымъ воколоне.

Ѣ. (Понява) зеленая, зе злотомъ в полы, вколо срѣброглавомъ олиствиона, з кутасами чтырма ¹⁾).

Ѧ. (Понява) гатласовая чирвоная, зъ крестомъ жолтымъ и з гербами бленкитными ¹⁾).

Ѩ. (Понява) чирвоная для іконостасумъ, зе злотымъ взоремъ, з френзлями едwabными при единомъ концѣ. Тую року 1625 зараз по Богоявленіи з церкви украдено.

Ѥ. Понява брунатного адамашку, крестъ, и Пречистая, и Іоанъ, и ангели срѣбрно-позлотистые ¹⁾).

Ѧ. (Понява) злогоглавовая, вколо з гатласовою чирвоною листвою, зъ кутасами чтырма, гафтою пстрою подшита.

Ѩ. (Понява) бѣлого полотна, розмаитыми едwabы квѣты вышивана ¹⁾).

Ѩ. Понява китайковая чирвоная, еденъ конецъ злотомъ гафтованый ¹⁾).

З а в ѣ с ы:

ѧ. Завѣса подъ образы китайковая, з звѣздами, старая.

Ѣ. Завѣсъ пара, камхи взористой, стародавныя.

Ѧ. Завѣса китайковая старая.

Ѩ. Завѣса пулаксамитная брунатная, з листвою чирвоною вколо.

¹⁾ Въ подлинникѣ на поляхъ противъ этикъ номеровъ значится: «и(е) ест».

- е. Завѣса бѣлого едwabю, в кoстки взориста, вкoло чирвѣнявая.
- з. Завѣса едwabная, китайчаная жoлтая, узкая.
- џ. Завѣса китайки зеленой.

П о я с ы:

- а. Поясъ цалый злoтoглавoвый кoштoвный, дoлгий.
- б. Другий пояс злoтoглавoвый лeгкий и старый.
- в. Поясъ дoбpe ширoкий, мѣсцaми злoтoм прeтыканный.
- г. Пояс, aбo завѣса дoлгая, пoд oбразы, на чирвoнoм дни взoры жoлтыe, oкpуглeныe.
- д. Пояса едwabнoгo, пaпужoгo, тo eст мyкaдeмy, пoлoвицa тoлкo ¹⁾).

Едwabници:

- а. Едwabницѣ чoрныхъ тpи на oбраз Пpечистoк.
- б. Едwabница пѣстрая, зѣ стрыфaми жoлтыми, чирвoными.
- в. Едwabница, злoтoм прeтыкана и едwaboм.
- г. Едwabницѣ двa кавалцѣ.

Х у с т к и:

- а. Хустька китайки бѣлoй, вкoло листва злoтoм и срѣбpoм гaфтoвая и з стряпкaми едwabными и з злoтoмѣ.
- б. Хустька дpугая, тoй же пoдoбная.
- в. Хустька бѣлoгo пoлoтнa, злoтoм и едwaboм на oбoх кoнѣцeх вышитая.
- г. Хустька, якoбы едwabница, пѣстрая, кoж ветхая, листва бѣлая, рубкoвая, чирвoным едwaboм пo всoй листвѣ шитая.
- д. Плотна штучка цялисто фарбoвана.
- е. Рaнтухъ рубкoвый.
- з. Рубку кавалец узкoгo в звитку, рубку кoвалец узкoгo дpугий.

¹⁾ На поляхъ прoтивъ этoгo нoмepa приписано: „Зданѣ дo двoру кpoлевскoгo взгляда справ церкoвныхъ“.

[Плущенко золотое короткое] ¹⁾.

Баказія бленкитной три кавалцѣ, рок(у) 1625 далем всю под ризы злотоглавные.

Шпалер золотистый на целистым дзинзелю.

Фота бленкитная, на концех пстра, на двох сторонах з листвою чирвоною.

Адамашку попелястого полтора локтя, той на престол
..... рок(у) 1624 далем.

Аксамиту черного два кавалцѣ по килку локтей ²⁾.

Н а в а л к у:

Плащеница страстей Христовыхъ на китайцѣ, при ней гатлас бѣлый, зъ крестом малярскимъ, злотом вымалеванный, за одѣвалце дѣтем его уживают.

На валку другом:

Едвабница чирвоная, злотомъ и срѣбром претыкана, а то охендозство гробу Господня.

Злотоглаву штукъ двѣ цалыхъ, тые братство на королевскій упоминок купило.

Плащеничка на китайцѣ бѣлуй—монастырская.

Полотна бѣлого два кавалцѣ немалыи.

Фалендышу черного, ве двѣ полѣ зшитого, штука немалая, того далем Иванови дякови лок(тей) $4\frac{1}{2}$, Келисею 5 и зас Ивану $1\frac{3}{4}$.

Фалендышу черного брыть невеликий—в церкви, н(е) ест.

Сукна муравского черного локтѣй килка, н(е) ест.

Кяру черного постав, н(е) ест.

Полотна колинского брытов три, тое далем пану Григорію Романовичу до спроданя.

¹⁾ Что въ скобахъ, то въ подлинникѣ зачеркнуто.

²⁾ Противъ этихъ строкъ въ подлинникѣ на поляхъ написано: „То ест проданъ, яко влжалый и поввапан воском“.

Одѣвало аксамитное черное, з френзлями чирвоными и золотыми, вколо баказією подшито, н(е) ест.

Простирано великое, котрого под одѣвало уживают.

Простирано другое меншее также з листвами бѣло-шитыми вьколо.

Коберцы братскіе з знаком Б. Р.:

а. Коберець чирвоно-жолтый, новый. б. Коберець чирвоно-жолтый, новый. в. Коберець чирвоно-жолтый, новый. г. Коберець чирвоно-жолтый, новый. д. Коберець чирвоно-жолтый, новый. е. Коберець чирвоно-жолтый, новый. ж. Коберець чирвоно-жолтый, новый. з. Коберець чирвоно-жолтый, новый. и. Коберець чирвоно-жолтый, новый. к. Коберець чирвоно-жолтый, новый. л. Коберець чирвоно-жолтый, новый. м. Коберець чирвоно-жолтый, новый. н. Коберець чирвоно-жолтый, новый. о. Коберець чирвоно-жолтый, новый. п. Коберець чирвоно-жолтый, новый. р. Коберець чирвоно-жолтый, новый. с. Коберець чирвоно-жолтый, новый. т. Коберець чирвоно-жолтый, новый. у. Коберець чирвоно-жолтый, новый. ф. Коберець чирвоно-жолтый, новый. х. Коберець чирвоно-жолтый, новый. ц. Коберець чирвоно-жолтый, новый. ч. Коберець чирвоно-жолтый, новый. ш. Коберець чирвоно-жолтый, новый. щ. Коберець чирвоно-жолтый, новый. ъ. Коберець чирвоно-жолтый, новый. ы. Коберець чирвоно-жолтый, новый. ь. Коберець чирвоно-жолтый, новый.

Рок(у) 1625, април(я) 7 ди(я): дѣ и еѣ. Два (коберцы) бѣлого дна, (з) чорными кропками, дал пан Константый Мадзапета, а в способъ повинности при слюбѣ.

жѣ. Чирвоно-жолтый, новый, панъ Манолій Грек при слюбѣ своем з панною Гаврыеловною Кірошвичовною іюл(я) 3 ди(я), рок(у) 1625 дал.

зѣ. Чирвоно зъ жолтым, подлого гатунку, пан Матеей Федоронцевич дал коберець рок(у) 1629, іюля мѣсяца 4 дня.

Рок(у) 1629, в пост великий, килим перскій, стлопястый даровал панъ Феодор Грек, нареченый зят пана Григория Романовича.

ѣ коберци бѣлые, барзо великие, по смерти въ Бозе преставшомъся малжокку своему, отцу Боярскомъ, отдала до церкви за спасеніе свое шляхетная пани Анна Боярская.

Таяж даровала избу, albo древо, зо всѣмъ зпорезеное: (з) дверми и замками, з окнами и шибями на шпиталь святого Онофрія до монастыра за спасеніе свое.

Таяж отдала квотец, albo скриночку тебановую, з шуфлядами и с кулцами сръбрними, в серединѣ пушечка срибно-злочѣстая,

в котрой мощи Святых розных зъ их надписами, тое все отдала по смерти малжонка своего за спасеніе свое.

Пан Прокон Дорофеевич, з Вилна мещанин, взявши слюб з обетницею своею, панною Софіею Лангишовною, отдал до церкви Успенія Богородица коберец мектанскій на червоном поли, ¹⁾ на нем лѣтера П. Д. ²⁾).

Инвентарь братской церкви Успенія Пресвятыя Богородицы, написанный въ 1666 г. братчиномъ Петромъ Афендикомъ, но не оконченный.

През ³⁾ елекцію всѣхъ пановъ брацтва церкви Успенія Пресвятая Владычица наша Богородица одана сосудохранилицѣ и иныхъ речей церковныхъ пану Петрови Афендику въ року 1666, дня 14 іюля, котрые речи описанные порядне ту далѣи в тым инвентару обачити рачишь.

Инвентар церкви Успенія Пресвятыя Богородица вписани зде року 1666, дня 9 іюля.

Евангелія:

а. Евангеліе, золотие цѣло, Острог(ское), таблицы, друкованое, которое даное до тоеи церкви от еи м. п. гетьмановой коронной Могѣлянскѣ з дому.

б. Евангеліе срѣбно—позлоцѣстое, купленое през п. п. братіи от е. мл. пана Прокопа Желѣборского.

в. Евангеліе Виленского друку, вшитко в сребрѣ позлоцѣстомъ.

г. Евангеліе писаное, вшитко в сребрѣ бѣломъ.

д. Евангеліе друкованое, грецкое, въ аксамитѣ черномъ з Распятіем сребнымъ.

¹⁾ Противъ этого отдѣла въ подлинникѣ написано: „Рок 1666 септемврія“.

²⁾ Ставропигіальный архивъ, № 961, стр. 11 -34.

³⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 984, или S. № cons'g. 450, стр. 3, 5, 7, 9, 11—12, 17—18, 21, 25—27.

- Ѣ. Евангеліе писаное, в чорном акъсамитѣ.
- Ѥ. Евангеліе писаное, в зеленомъ акъсамитѣ.
- Ѧ. Евангеліе друкованое, в зотоглавѣ.
- ѧ. Евангеліе друкованое, въ акъсамитѣ чорномъ.
- І. Евангеліе писаное, в акъсамитѣ чорномъ, взористомъ, юж втертомъ.
- Ї. Евангеліе, акъсамитомъ темънимъ окритое.
- ЇІ. Евангеліе в чорномъ окъсамитѣ (принадлежить церкви монастыря) святого Онуфрія.

К р е с т ы:

- І. Крестъ великій, злоцѣстий, зъ мощами Святыхъ и столцемъ.
- ІІ. Крестъ деревяній, оправній срѣбро—злоцѣсто.
- ІІІ. Крестъ деревяній, оправній срѣбро—злоцѣсто.
- ІІІІ. Крестъ деревяній, оправній срѣбро—бѣло.
- ІІІІІ. Крестъ малий сребний (съ) столъцемъ.
- ІІІІІІ. Крестъ сребний безъ столъца.
- ІІІІІІІ. Крестъ сребний безъ столъца.
- ІІІІІІІІ. Крестъ деревяній малий, стоячий, сребро-злоцѣсто оправній.
- ІІІІІІІІІ. Крестъ деревяній малий безъ столъца, сребро-злоцѣсто оправній.
- ІІІІІІІІІІ. Крестъ деревян(ый) малий, неоправній.

Келихъ и сосуди розвіе, яко вписано ниже:

- І. Келиховъ позлоцѣстихъ чотири з патинами и ложечками и двома звѣздъома.
- ІІ. Келиховъ ве сродку злоцѣстихъ три з патинами, звѣздами и ложечками, знову особливе ложечка позлоцѣстая.
- ІІІ. Клот сребно-злоцѣстий з мощами св. первомученика Стефана.
- ІІІІ. Пушка сребная злоцѣстая з мощами свят. муч. Пантеле(м)она.
- ІІІІІ. Кация сребно-злоцѣстая една.
- ІІІІІІ. Гробница в полъ пстро-злоцѣстая.

ѣ. В великой церкви ямполокъ сребнихъ двѣ: мирница (съ) святымъ миромъ и миса также сребъная на антидорѣ.

й. Кадилъница сребнихъ три.

ѳ. Кадилъница одна злоцѣстая.

ї. Корон, до шлюбу належачихъ, злоцѣстихъ пара.

Лямпи, (короны и заслоны въ) сосудохранительницѣ и в старой церкви:

а. Лямпъ в сосудохранительницѣ двѣ малихъ, сребно—бѣлихъ.

б. Лямпа маленькая, позлоцѣстая его мл. Бернавского.

г. Лямпа великая в старой церкви пана Кѣрияка Исаровича.

д. Лямпа тамъ же малая п. Семеона Лавъришовича.

е. Лямпа тамъ же великая п. Теодосиною.

з. Лямпа тамъ же вел. п. Алексея Анастасовича.

ж. Коронкѣ (з) знаминами внутрь церкви на Спасителю и Богородици.

й. Корони на образѣ Пресв. Богородици и на Младенцѣ окolistне сребние.

ѳ. Коронѣ малые, с камиками, чтири на образѣ С. Покрови.

ї. Заслоны барщовие, ядамашъковие: на образѣ Пресвятой Богородици и зверха кѣтайчаная и на Святой Покрови кѣтайчаная зъ коронками, заслона и запонка.

її. Лямпа великая внутри старой церкви с таблицею небожчика п. Василя Григоровича.

йї. Лѣхътаров пара великихъ циновихъ также от негожъ.

В великой церкви:

На престолѣ образъ Пресвятой Богородици, на которомъ двѣ коронкѣ сребнихъ позлоцѣстихъ, а табличокъ бѣлихъ седмъ, кораликѣ на которыхъ, персцѣнковъ золотихъ два и крестикъ также золотий, тамъ же перелокъ два рядкѣ и штучка от ношеня.

Гробъница зъ Пречистими Тайнамч Христовими.

Голубъ сребно—злоцѣстий, висячий надъ престоломъ.

Лямпи великои церкви:

- а. Лямпа п. Василия Леонovichа.
- б. Лямпа п. Папари зъ таблицею пред Распятіемъ.
- в. Лямпа п. Стефана Несторовича пред Деисусом с таблицею.
- г. Лямпа п. Лангишовой пред царскими дверми.
- д. Лямпа п. Лангишовой надъ гробомъ с таблицею.
- е. Лямпа п. Стефана Лавришовича великая пред Успениемъ.
- ж. Лямпа п. Стефана Лавришовича пред тим же храмомъ меньшая.
- з. Лямпа велик(ая) п. Матияша Феодоровича.
- и. Лямпа малая пред Спасителемъ панеи Манеловой.
- й. Лямпа пред Пресвятою Богородицею п. Стефана Ляш-ковського.
- йї. Лямпа пред Рождествомъ Пресвятыя Богородицы пана Кира.
- йі. Лямпа великая п. Аньдреевой Стрелецкой надъ гробомъ.
- йіі. Лямпа панеи Григоровой Русиновичовой тамъже.
- йіі. Лямпа п. Ивана маляра Влошко з есиками трома.
- йііі. Лямпа надъ гробомъ иибожчика пана Мадзарака, над гроб(омъ) его, посродьку церкви.
- йііі. Лямпа пред фляром у дверей церковныхъ п. Яна Григоровича, тогожъ—на образъ, от него коронокъ злоцѣстихъ три, табличка и ланчушокъ золотий и крестикъ рубѣновий.

Р и з и:

- а. Ризи алътенбасовіе, з бляхою злоцѣстою, и наравкицѣ до нихъ и епетрахель фиялковіе.
- б. Ризи аксамитніе чорніе гавтованіе и епетрахель и наравкицѣ.
- в. Риз золотоглавныхъ бѣлихъ четверо зъ епетрахеями и наравкициами.
- г. Ризи одини з крестиками, золотоглавніе зовьсьмъ.
- д. Ризи одини з Архѣреемъ, золотоглавніе зовьсьмъ.
- е. Ризи одини золотоголовіе з бляшккою, зеленіе зовьсьмъ.
- ж. Ризи золотоголовіе червоніе зовьсьмъ до нихъ.

- н. Ризи одини табѣновіе, фіялѣковіе.
- ѳ. Ризи ятласовіе вѣшневіе.
- ѳ. Ризи ядамашковіе вѣшневіе.
- ѳ. Ризи буркателовіе жолтіе з червоними квѣтами, на которихъ Распятіе, перлами вигавътованое.
- ѳ. Ризи жолтіе, атласовіе зовсѣмъ.
- ѳ. Ризи адамашѣковіе, шарлатніе зовсѣмъ.
- ѳ. Ризи адамашѣковіе, зеленіе зовсѣмъ.
- ѳ. Ризи атласовіе, цеглясте зовсѣмъ.
- ѳ. Ризи атласовіе, фіялѣковіе зовсѣмъ.
- ѳ. Ризи аксамитніе, цеглястіе, взористіе зовсѣмъ.
- ѳ. Ризи адамашѣковіе червоніе, жолтіе зовсѣмъ.
- ѳ. Ризи чорніе табіновіе, взористіе зовсѣмъ.
- ѳ. Ризи чорніе, адамашѣковіе зовсѣмъ.
- ѳ. Ризи трое чамѣльтовихъ, червонихъ зовсѣмъ.
- ѳ. Ризи бяліе атласовіе злоцѣстіе, цаці на нихъ.
- ѳ. Ризи табѣновіе, кармазиновіе зовсѣмъ.
- ѳ. Ризъ двое ново-отданихъ червонихъ яксамитнихъ, зъ квѣтами злото-бляшаними.

С т и х а р и :

- а. Стихар злоголавовий бѣли, ораар гавътованый, и з таблицею злоцѣстою.
- б. Стихар злоголавовий бѣли з квѣтиками маленкѣми.
- в. Стихар фіялѣкови з квѣтиками.
- г. Стихаръ червони з бляшкою, квѣтикѣ по нем рожніе.
- д. Стихар адамашѣковий, червоній зовсѣмъ.
- е. Стихар атласовый, кармазиновий.
- ж. Стихар телитови, бляшаний.
- з. Стихар пулѣатласовий безъ ораара.
- ѳ. Стихар червоний безъ ораара.
- ѳ. Стихар аксамитный, червоний зовсѣмъ.
- ѳ. Стихар взористый з великѣми квѣтами.

- и. Стихар атласовий, ф'яльковий совьсьмъ.
- п. Стихар чорни, атласовий зовьсьмъ.
- д. Стихариковъ розънихъ хлопячихъ парь чотири.
- е. Стихариковъ ново-справленихъ пара.

Се списокъ розънихъ вещей буд ихъ въ склепѣ сосудохранительномъ:

- а. Книги Служебникъ в акъсамитѣ оправни.
- б. Служебникъ в чорномъ аксамитѣ оправни.
- в. Псалтирь подь маринес оправъная чорная.
- г. Злотоглаву штучка одина съ крестиками.
- д. Злотоглаву штука одина б'ялая.
- е. Злотоглавнихъ двѣ штуцѣ якъсамитнихъ.
- ж. Заслон пара атласовихъ, цеглястихъ, адамашкомъ подьшитихъ.
- з. Антепедия старая адамашковая, ф'яльковая.
- и. Двѣ стучки червоніе атласовіе, золотіе квѣти на нихъ.
- й. Пояс перски.
- к. Кутиѣ штучька перской.
- л. Адамашьку штучокъ чтери червоного на стлупи.
- м. Френдзья кармазинова зе злотомъ.
- н. Китаикѣ цеглястои пултора локтя.
- о. Атласу кармазинового пултора локтя.
- п. Едвабница перская.
- р. Штучокъ дванацят розмаитих едвабъницъ.
- с. Ручьникъ атласови(й).
- т. Антипедия старая адамашьковая, влосовая.
- у. Нендзи пултора локтя.
- ф. Штука атласу от ложка кармазиновая.
- х. Покривало адамашькове зеленое.
- ц. Платокъ адамашьковий зелений от ложка.
- ч. Антипедія злотоглавное зеленое.
- ш. Сакос атласовий, цеглясти(й).

їз. Подушевѣка атласова, кармазинова.

їз. Заслони китайчане зеленіе двое.

їи. Завои фарбовани и хустка турецкая з едwabемъ.

їѳ. Панагѣикѣ, в серебро оправніе, з костей виризованих чотири.

ї. Панагѣикѣ двое дrevнѣяніе, въ серебро оправніе.

їа. Панагѣика одина отвористая, в серебро оправная.

їв. Сребра ворокъ запечатовани(и).

їг. Ворочокъ, злотомъ и серебромъ запечатовани(и).

їд. Хустка запечатованая зъ вѣнцами и з дробязками.

їе. Бляхѣ циновіе двѣ и коновѣ циновая и без споду.

їз. Аптечка гебановая една.

їз. Образовѣ з серебромъ трицят и два.

їи. Образовѣ без сребра трицят и девят, іtem два.

їѳ. Панагѣекѣ, у мосондзѣ оправнѣихъ, штукѣ сѣмъ.

ї. Плащенница на бѣломъ атласѣ в олстрѣ.

їа. Едвабѣница з бляшкою до гробу.

їв. Скриня зелѣзная (зъ) привилегіями.

їг. Каганецѣ мосондзовий.

їд. Замокѣ великѣй и еси до лѣхѣтара мосондзовіе.

їе. Струсѣхѣ яецѣ три.

їз. Патерица метрополитанская.

їз. Лѣска сосудохранительная.

їи. Мушкетовѣ два, бляха зелѣзная, лѣтарня московская, желѣза розѣмаитого и мосондзу.

їѳ. Мидница великая мосондзовая, завѣсокѣ пар кѣлка ¹⁾.

¹⁾ Львовскій Ставропигіальний архивъ, № 984, стр. 3, 5, 7, 9, 11—12, 17—18, 21, 25—27.

*Ревизія книгъ церковныхъ, ревизія библіотеки братской и сосудо-
хранительницы 1688 и 1692 и.*

In nomine Domini. Amen ¹⁾. Rewisia xiąg biblioteki brackiey w gmachach in anno Domini 1688, die 20 augusti novi calendarij.

1. Триодъ Посная писаная, даgowана до monastira Лапчинского.
2. Бесѣди святого Іоана Златоустого писаніе.
3. Поучение на паргамѣни писаное.
4. Трефолой другого (и)зданія, даgowано.
5. Трефолой першого (и)зданія, ргодано.
6. Прологъ писанный русск(і)й.
7. Бѣблия русская друкованая.
8. Евангеліе русское на ригаловимъ (паперѣ).
9. Охтоихъ писан(і)й.
10. Толковаіе Псалтири писаное.
11. Мѣнея писаная мѣсяца януаря и фебруаря.
12. Поучения Св. Отець писаное.
13. Поучение рочное Святихъ Отець.
14. Трефолой першого (и)зданія, даgowано.
15. Поучение Василя святого друкованая.
16. Требникъ Киевск(і)й велик(і)й.
17. Евангелія—толковане писаное.
18. Правила Святихъ Отець писаніе.
19. Охтоихъ друкован(ы)й.
20. Святого Дионисія Ареопаита о священствіи писани.
21. Василя Великого.
22. Бесѣди на дѣ Посланий святого Іоанна Златоустого писани.
23. Казаня alias шестодневникъ Іоанна Златоустого писани.
24. Триод Посная друкованая.
25. Охтай друковани.
26. Писаніе поучения на постъ велики.
27. Исповѣданіе Максима святого писаное.
28. Слово Іоанна Златоустого на постъ писаное.
29. Іоанна Златоустого бесѣди на Дѣянція друкованіе.
30. Поучения на Евангелія и иныи писаніе.
31. Евангеліе толкованое писаное.
32. Минея писаная мѣсяца августа.
33. Поучения писаніе.
34. Апостоль писани з научению.
35. Житіе и жизнь преподобнаго Григорія писаніе.
36. Минея писаная на мѣсяць іюнь.
37. Наука святого Ефрема и иныихъ—писаніе.
38. Животи Святихъ Отець на паргаміни писаніе.
39. Бе-

¹⁾ Львовскій Ставропігальний архивъ. № 989, или Т. № consig. 451. стр. 11—19, 21—47. См. начало настоящего памятника въ приложеніи стр. 276—283.

сѣди святого Іоана Златоустого. 40. Григорія Богослова. 41. Минея на пергамина мѣсяца ноеврія. 42. Охтоихъ друковани. 43. Апостоль друковани. 44. Поученія писаніе. 45. Минея мѣсяца ноеврія писаная. 46. Дионисія Ареопаита—писани. 47. Бесѣди Іоана Златоустого на Дѣянія святыхъ апостоль друковани. 48. Псалтирь друкованая. 49. Бесѣди (на) св. евангелисти Маѣея писаніе. 50. Библия друкованая. 51. Бесѣди святого Іоанна Богослова. 52. Апостоль—толкованіе писани. 53. Бесѣди на Дѣянія святого апостола друкованіе. 54. Бесѣди святого Іоана Златоустого. 55. Бесѣди святого Іоана на Послания. 56. (Бесѣды) Василия Великого. 57. Охтой писани. 58. Евангелие учительное друкованое. 59. Минея мѣсяца мая писаная. 60. Минея мѣсяца ноеврія друкованая. 61. Гисторія о седми соборахъ. 62. Поученіе святого Іоана Златоустого писаное. 63. Апостоль на пергамина писани. 64. Триод Посная писаная. 65. Толковане Псалтири писаное. 66. Охтой друковани, даgowano. (66 а). Бесѣди святого Іоана Златоустого писани. 67. Евангелие, толко учительное, писаное. 68. Апостоль писани, даgowany do mon(astyга) Лапчинского. 69. Бесѣди Златоустого третіе писаніе. 70. Псалтирь. 71. Триодъ Цвѣтная писаная. 72. Анастасія и Ефремъ писани. 73. Минея мѣсяца февруарія писаная. 74. Кирилъ Александ. писани. 75. Слово Іоана Дамаскина. 76. Бѣблия толкованая писаная. 77. Бесѣди святого Іоана писани. 78. Аетанасія Великого Псалтирь толкованая писаная. 79. Триод Цвѣтная друкованая, даgowana do шопастега оо. Serbskich. 80. Уставъ церковный писани. 81. Книга ѿ святого Іоана Дамаскина. 82. Іоана Златоуста Псалтирь толкованая писаная. 83. Бесѣди на Апокалипс(ис) и на Дѣянія апостоль. 84. Наука на пергамина писаная. 85. Наука на неделѣ друкованая. 86. Триод Пост(ная) друкованая. 87. Евангелие учительное писаное. 88. Охтай друковани. 89. Поученіе на пергамина писаное. 90. Евангелие учительное друкованое. 91. Евангелие учительное друкованое. 92. Евангелие учительное друкованое. 95. Сборникъ на пергамина писани. 94. Поученіе писаное. 95. Дѣянія

Златоуста. 96. Сборникъ писани. 97. Триод Посная друкованая. 98. Охтой писани. 99. Минея (мѣсяца) априля писаная 100. Уставъ писани. 101. Маргарит друковани. 102. Дѣяния святыхъ апостолъ писани. 103. Шестодникъ писани. 104. Псалтирь и Чесословъ писани. 105. Еклезиястикъ друковани. 106. Книга о свѣщенствѣ Іоана Златоуста друкованая. 107. Цвѣтословъ in octavo друковани. 108. Книга октоври писани. 109. Уставъ Ерусалимск(і)ѣ. 110. Псалтирь и Акаѣистъ друковани. 111. Маргаритъ друковани. 112. Дискурсъ св. Іоанна Дамаск. друковани,—гистория. 113. Житие Іоана Листвичника писаное. 114. Сборникъ писани. 115. Часословъ писани. 116. Поучение рожное писаное. 117. Канонъ писани. 118. Часословъ писани. 119. О священствѣ Іоана Златоуста писани. 120. Псалтирь писаная, dagowana do oo. Serbskich monastira. 121. Тестаментъ друковани. 122. Дороетей друковани. 123. Новое небо друкованое. 124. Апостолъ писани, dagowana. 125. Ермолю на пергаменѣ писаний. 126. Часословъ на пергаменѣ писаний. 127. Шестодникъ писаний. 128. О священствѣ Іоана Златоуста писани. 129. Месѣяшъ друковани. 130. Іоанъ Златоусти друковани. 131. Іоанъ Златоусти друковани. 132. Іоанъ Златоустъ друковани. 133. Апокалипсисъ писани. 134. Чудо Іоана Златоуста писаное. 135. Номоканони друковани. 136. Іоанъ Златоустъ писани о вѣри, любви и надежди ѣ. 137. Новое небо друкованое. 138. Епифани писани. 139. Чтения писание. 140. Чесословъ друковани. 141. Жития Григория епископа писаное. 142. Сборникъ писани. 143. Молитви дневния друкованія. 144. О соборахъ писани. 145. Требникъ друковани,—nie masz. 146. Евангеліе учителное писаное. 147. Сборникъ писани. 148. Псалтирь писаная. 149. Толкование Евангелій писаное. 150. Псалтирь зъ Типиком писаная. 151. Кантикъ ѿ и Ярмолой ѿ. 152. Полууставъ друковани. 153. Огородокъ. 154. Апостолъ писани. 155. Охтоихъ. 156. Винець Христовъ,—казаня на всѣ недели. 157. Евангеліе учителное. 158. Требникъ велики. 159. Животы на чтири мѣсяци—Киевские. 160. Охтай in folio друковани. 161. Минея

мѣсяца ноевра и декевра. 162. Уставъ писани. 163. Ключь Разу-
мѣннѣя. 164. Псалтирь in 4-to друкованая. 165. Чтения писаниа.
166. Евангелие писаное.

Rewisia xiąg łacinskich eodem anno et mense:

1. Joannis Chrisostomi commentaria. 2. Origenis Adamantij
interpretis scriptura opera per Erasmus Roterodami partim versa,
partim recognita. Iste labor redolet luteranismum. 3. Historiae ec-
clesiasticae centuria 1, 2 et 3-tia. Piękna xięga do czytania. 4. Dic-
tionarium seu latinae linguae thesaurus in folio. 5. Origenis Ada-
mantij operum pars secunda. 6. Xenophontis historiarum opera.
7. Sabellicus de bello Venetorum. 8. Copuluta Petri Hispani.
9. De ritu, moribus, multiplicatione turcarum. 10. Prisciani gram-
maticor. principis dogmata. 11. Aloisij Inqlaris Niciensis
Christi Jesu seu Dei Hominis elogia. 12. Porphirij Phaenicis isa-
goge, id est introductio in dialecticam. 13. Emmanuelis Aluari
14. Cornelij Valerij grammaticae institutiones libri 4. 15. Petri Fon-
secae ... item institutiones dialecticae libri 8. 16. Flores per Octa-
vias Mirandulas poetarum. 17. Valerius Maximus. 18. Ovidij Na-
sonis Heroides epistolae. 19. Sebestiani Actomedis Franci elegias
liber. 20. Smecius. 21. Francisci Benec. societ. Jesu orationes.
22. Evangelia in Dominicas. 23. M. Tullij Ciceronis orationes pars 3.
24. Virgilij Maronis opera. 25. In Evangelium Ioannis apostoli.
26. De excellentia hominis libri 4. 27. Horatius Flaccus. 28. Col-
loquiorum scholasticorum liber. 29. Ovidius. 30. Ovidius. 31. Fran-
ciscus Petrarcha de remedijs oriisque fortunae. 32. Nicolai Berbonij
....gar libri 8. 33. Rudimenta logicae paripatheticae. 34. Officia Ci-
ceronis. 35. Virgilij Maronis. 36. Malleus Maleficae. 37. Celius
Secundus Curio. 38. De arte rhetorica. 39. Thesaurus phrasae poe-
titarum. 40. Conciones de tempore sanctis. 41. Horilegium rerum
et materiarum selectarum. 42. Chronografiae Genebradi Theologi.
43. Commentarium in phisica Aristotelis. 44. Justinus. 45. Periphra-
sis Salanisere passionis Domini. 46. Precationes diversae. 47. Offi-

cia Jullij. 48. Theologia pisana. 49. Theologia pisana. 50. Theologia pisana. 51. Theologia pisana. 52. Phisica, methaphisica pisana. 53. Logica pisana. 54. Suppellex Grauisensis scientiae accommodatae cum theologia pisana. 55. Orathor Mohilianus pisany. 56. Kazania rozny pisany. 57. Dialectica pisana. 58. Orationes variae pisane. 59. Orationes variae pisane. 60. Rhetorica pisana. 61. Adagia pisane. 62. Liber latinorum et polonicarum pisany. 63. Liber annotationum syntaxiarum pisane. 64. Phrases drukowany. 65. Notata varia pisane. 66. Cornelij de Lapide in Canticum Canticorum. 67. Secundus liber in Ecclesiasticum. 68. In duodecem Prophetas. 69. In Solomonis proverbialia. 70. In Epistolas canonicas. 71. In Jozue, Judicum, in 4 libros Regum et duo Paralipomenum. 72. In Deuteronomium Moyses. 73. In Ecclesiasticum, Canticum Canticorum et librum Sapientiae. 74. In 4-tuor Evangelia. 75. In divi Pauli epistolas. 76. In 4-tuor prophetas maiores. 77. Didaci Stellae Minoritani concionatoris thomus 19. 78. Arka testamentu pars estivalis rzezona. 79. Lexicon po turecku, arubsku, persku. 80. Cnapiusz po lacinie, in folio.

Rewisia xiąg graeco-latina.

1 Dionisius Halicarnassus. 2. Dionisius Areopagita. 3. Appianus Alexandrinus. 4. Sententiarum, sive capitum theologorum, per Antonium et Maximum monachorum. 5. Lexicon graeco-latinum. 6. Scholia Euripidis tragedia. 7. Aristotelis, Alexandri et Cassidi problemmata. 8. Poesis christiana. 9. Organon Aristotelis. 10. Apollonius Alexandrinus. 11. Licofrones de virginitate. 12. Heliodori historiae poesicae. 13. Aristotelis Asclepiade. 14. Institutiones linguae graecae. 15. Bibliorum graeco-latinorum pars tertia. 16. Item pars 4-ta Aristotelis de moribus ad Nicomachum libri. 17. Librorum pars secunda. 18. Ioannis Chrisostomi orationum de casse. 19. Biblia graeca et latina. 20. Bellum sicculum Fassidis. 21. Nomenclator latino-graeco-germanicus. 22. Aesopus. 23. Epicteti Arici Philosophi et Charidum.

Примеч. къ ч. 1 т. 10.

Rewisia xiąg polskich:

№ 1. Biblia c(z)eska drukowana. 2. Biblia wielka polska drukowana. 3. Kozmographia czeska drukowana. 4. Biblia czeska drukowana. 5. Kazania na Ewangielia drukowane. 6. Kazania drukowane. 7. Żywoty Świętych drukowane. 8. Kazania drukowane. 9. Żywot Jesusow drukowany. 10. Ewangelia drukowane. 11. Kamien drukowany Josepha Pimina. 12. Biblia drukowana. 13. Bractwo miłosierdzia drukowane. 14. Psalterz drukowana. 15. Godzinki drukowane. 16. Kathechism drukowany. 17. Summarius dziesięcioro przykazania. 18. Czysciec drukowany. 19. Stary Zakon drukowany. 20. Godzinki drukowany. 21. Historia Jusephowa drukowana. 22. Perspectiwa Sakowicza drukowana. 23. Historia o walkach y klęskach ziemie Węgerskiej. 24. Wyrzdarz chrescianski. 25. Studnica żyw(ot)a. 26. Artykuli bratwa świętey Anny. 27. Ewangelij y Epistolij. 28. Ray duszny. 29. Krzysztofh Piekarski przeciwko Aryuszom. 30. Modlitwy. 31. Drugie modlitwy. 32. Zebranie modlitew codziennych. 33. Arka testamentu drukowana.

Rewisia xiąg graeckich:

№ 1. S. Ioannis Chrisostomi thomus 2-dus. 2. S. Ioannis Chrisostomi thomus 6-tus. 3. S. Ioannis Chrisostomi thomus 8-vus. 4. S. Ioannis Chrisostomi thomus 7-mus. 5. S. Ioannis Chrisostomi thomus 4-tus. 6. S. Ioannis Chrisostomi opera graeca (t.) octo. 7. S. Ioannis Chrisostomi thomus 3-ius. 8. S. Ioannis Chrisostomi thomus 5-tus. 9. Evsevius episcopus. 10. Eustaphius episcopus Thesalonicus. 11. Eustaphij archiepiscopi in Homerailadis. 12. Oratorum veterum orationes. 13. Mineia decembris. 14. Opera Aristotelis. 15. Plutarchi historia. 16. Platonis omnia opera. 17. Miesiąc iunius mineia. 18. Mineia miesiąca septembra. 19. Tacilides. 20. Mineia miesiąca maia. 21. Anfologium. 22. Ewangelia. 23. Rethorica. 24. Tryod graeckiaia. 25. Epifanius. 26. Lucianus. 27. Pentikostarion. 28. Paraclitici. 29. Anfologion. 30. Anfologion. 31. Phocius. 32.

Teperantinikon. 33. Mineia miesiąca iauuarij. 34. Flori legum di-
versorum epigrammatorum. 35. Pauli Egineti Medici libro 7-mo.
36. Pindan Olimpi. 37. Penticostarium. 38. Aristotelis de arte re-
thorica. 39. Novum Testamentum. 40. Biblion legomemnorum Ana-
gnosticon. 41. Organun istius philosophiae. 42. Variorum Plutarchi
thomus 2-dus. 43. Demostenis orationum pars 2-da. 44. Athonius.
45. Octoichos. 46. Isocrates. 47. Novum Testamentum. 48. Orga-
num istius philosophiae. 49. Novum Testamentum. 50. Licianus
Samosatensis pars 2-da. 51. Demostenis orationes. 52. Horologium.
53. Psalterium. 54. Omiron. 55. Grammatika graeco-ruska. 56.
Horologium.

Rewisia sosudochranitelnicy, to iest ozdoby.

Украшения церкви с. przez niżej podpisannych braci naszych
wiernie spisana y konnotowana die 19 marca, 1692 a(nno).

Krzyże poprawne:

- № 1 krzyż wielki srebrny, suto ztocisty.
- № 1 krzyż srebrny biały ręczny.
- № 1 krzyżyk drewniany, poprawny we srebro, pozłocisty, ręcz-
ny,—w puzderku.
- № 1 krzyż drewniany, we srebro poprawny, biały.
- № 1 krzyż drewniany, pozłocisty, we srebrze.
- № 1 krzyż drewniany, we srebro poprawny, pozłocisty.
- № 1 krzyż drewniany, we srebro poprawny, pozłocisty, stolec
do niego miedziany, pozłocisty.
- № 1 krzyż drewniany, ręczny, we srebro (poprawny), pozłocisty,
mały.
- № 1 krzyż drewniany samy.

Ewangelie poprawne:

- № 1 Ewangelium pisane, poprawne w tabin fialkowy, sztuki
srebrne pozłociste.

№ 1 Ewangelium pisane, oprawne w czarny aksamit, sztuki srebrne białe bez klauzur.

№ 1 Ewangelium graeckie w czerwonym axamicie, sztuki oprawne, białe.

№ 1 Ewangelium pisane, axamit wzorzysty, sztuki pozłociste.

№ 1 Ewangelium drukowane, (oprawa) sama złota.

№ 1 Ewangelium roboty marcipanowanej, srebrne same.

№ 1 Ewangelium srebrne, złociste suto.

№ 1 Ewangelium srebrne same, całe.

№ 1 Ewangelium, w materiał oprawne, sztuki srebrno—po złociste

№ 1 Ewangelium, w axamit czerwony oprawne, sztuki srebrne pozłociste.

№ 1 Biblia drukowana, w axamit czerwony oprawna, sztuki srebrne.

№ 1 palitury od Ewangelij oprawne w srebro, bez klauzur.

№ 1 Służebnik w axamicie czerwonym, oprawny w srebro.

Sakosy metropolitanskie:

№ 2 sakosy zło(to)gławowe zastawne: ieden biały w kwiatki, drugi fialkowy, tenż perłami (osadzony).

Kielichy:

№ 1 kielich ieden srebrny, marcipanowy.

№ 3 kielichy srebrne, suto złociste.

№ 3 kielichy pstro złociste.

№ 1 kielich z wierzchem złocisty.

№ 1 kielich z wierzchem, wielki, złocisty.

№ 1 kielich srebrny, pozłocisty.

№ 1 kopia srebrna z żelazkiem.

№ 1 Duch Święty z skrzydłami wiszący, w postaci gałębia, srebrny pozłocisty.

№ 3 koneweczki srebrne: iedna do мирования, druga z mirem do крещенія, trzecia—s. olej w niej.

Srebro łomane, w chustce zawiązane.

Patiny, gwiazdy y łyżeczki:

- № 6 patin srebrnych, złocistych.
- № 4 gwiazd srebrnych, pozłocistych.
- № 4 łyżeczki srebrnych, pozłocistych.
- № 1 tabliczka srebrna, pozłocista od fełona.

K a d z i e l n i c e:

- № 1 kadzielnica srebrna, pozłocista.
- № 1 kadzielnica srebrna, pozłocista, ręczna.
- № 1 kadzielnica srebrna biała.

Lichtarze srebrne:

- № 2 lichtarzow srebrnych wielkich.
- № 2 lichtarzow srebrnych małych słołowych.

K o r o n y:

- № 2 korony dwie pozłocistych z kamienmi do вѣнчання.
- № 2 koron blaszanych, malowanych.
- № 1 koronka misiurkowa.

Perły: 1)

Lampy srebrne:

- № 1 lampa srebrna, pozłocista, mała.
- № 1 lampa srebrna z tablicą nieb. i. m. p. Jana Mazarakiego.
- № 1 lampa srebrna z tablicą nieb. i. m. p. Stephana Krasowskiego.
- № 1 lampa srebrna z tablicą nieb. i. m. p. Stephana Krasowskiego.
- № 1 lampa srebrna z tablicą nieb. i. m. p. Gabriela Langisza.
- № 1 lampa srebrna bez tablicy tegoż.

¹⁾ Въ подлинникѣ оставлено свободное мѣсто.

№ 1 lampa srebrna i m. p. Jerzego Papary z tablicą.

№ 1 lampa srebrna z tablicą i. m. p. Hrehorego Russianowicza.

№ 1 lampa srebrna z esikami przed obrazem narodzenia Nas(więszej) Panny.

№ 1 lampa srebrna przed obrazem Nas. Panny namiestnim.

№ 1 lampa srebrna przed obrazem namiestnim Спасителя.

№ 1 lampa srebrna przed obrazem na filarze. strony prawey nieboszyka i. m. p. Strzeleckiego.

№ 4 lampki srebrne na gurze przed Deisusem i. m. p. Stephana Lawryszewicza.

Lampy mosądzowe:

№ 15 lamp mosiądzowych.

№ 1 lampa blaszana.

Międnice mosiązne:

№ 3 międnice wielkie mosiądzowe.

№ 1 międnica wielka mosiądzowa.

№ 1 miedziana bania na oliwe.

№ 1 kociołek mosiądzowy na święconą wodę.

№ 1 miedziana wanna wielka dla oświecenia wody.

Misy cynowe:

№ 2 misy cynowe wielkie.

№ 1 miseczka cynowa na darzi.

Lichtarze mosiądzowe:

№ 2 lichtarze wielkie, stojące przed obrazami нами́стными.

№ 2 lichtarze wielkie wiszące, jeden na esow osm, drugi esow dziesięć, alias korony posrod cerkwi.

№ 1 lichtarz wiszący z esami w судохрани́тельнице.

№ 2 lichtarzew stojące wielkie w kaplicy.

№ 7 lichtarzew stołowych.

№ 1 lichtarz stołowy złamany.

Lichtarze cynowe:

- № 4 lichtarze cynowe wielkie w cerkwi Успения Прzenajświętszej Panny.
- № 2 lichtarze cynowe wielkie bez nożek w cerkwie starej.
- № 15 lichtarzow stojących.
- № 26 lichtarzow stołowych.
- № 4 lichtarze większe połamane y cyna łamana rozna.
- № 19 wierzchow do lichtarzow.

Tablice cynowe:

- № 12 tablic cynowych.
- № 2 tablice srebrne niebos(zczyka) i. m. p. Jana Mazarakiiego.

Zbanuszki do ziela:

- № 2 zbanuszki farfurowe.
- № 2 zbanuszki drewniane.
- № 18 sztuczek krzysztalu łupanego w puszcze ołowianey.
- № 2 iaiec strusich całych, iedne zepsowane, ieden dzwoneczek mały.

Essy mosiędzowe:

- № 29 essow mosiędzowych na roznych miyscach przed obrazami.
- № 3 gałek mosiędzowych od lichtarzow.

Zamki żelazne:

- № 2 zamki wielkie, każdy ma dwa klucze.

Obrazy moskiewskie oprawne:

- № 12 obrazow ze srebrem.
- № 1 obraz Naswiętszej Panny, perlami haftowany.
- № 10 obrazkow haftowanych na hatlasie.
- № 2 panagijki.
- № 1 obraz na wielkim ołtarzu z tabliczką.

Obrazy nieoprawne moskiewskie:

- № 47 obrazow roznych świętych.
- № 7 obrazow od panągiiek wielkich.
- № 3 Mironosicy do grobu.
- № 1 ieden Christos воскрессе.
- № 1 anioł nagrobski.

Хięgi cerkiewne:

- № 1 Ochtai oprawny drukowany
- № 1 Klucz drukowany Разумвнія.
- № 1 Mineia pisana, oprawna, miesiąca 9-bra.
- № 1 Mineia pisana, oprawna.
- № 1 Psalterz drukowany, oprawny.
- № 1 Służebnik in folio, drugi in 4-to.
- № 1 Троиць Цвѣтная.
- № 1 Требникъ wielkij.
- № 12 Miney moskiewskich y ieden Trebnik in 4-to.
- № 1 Kalist Учительное Евангеліе.
- № 1 Уставъ moskiewski с(ъ) prologami na cały rok.

Піasczenice:

- № 1 Піasczenica na hatłasie białym malowana.
- № 1 Піasczenica na hatłasie białym malowana Jerozolimska.

F e l o n y:

- № 1 felon złotogławowy, galon około złoty, kitayką mienioną podszyty.
- № 1 felon biały złotogławowy, z tabliczką srebrną pozłocistą, moskiewskim podszyty kindiakiem błękitnym.
- № 1 felon biały złotogławowy, tabliczka haftowana z perłami— Спаситель, podszyty kindiakiem błękitnym.
- № 1 felon biały, złotogławowy, płutnem białym podszyty.

№ 1 fełon biały złotogławy, kindiakiem czerwonym podszyty.

№ 1 fełon biały złotogławy, albo altembasowy, z tabliczką pozłocistą S. Troycy, podszyty kindiakiem.

№ 1 fełon fialkowy w kuriały złote, Deisus haftowany z koronką złotą około, podszyty kindiakiem czerwonym.

№ 1 fełon złotogławy czerwony, na którym osoby Ic. Xc., podszyty kindiakiem błękitnym.

№ 1 fełon złotogławy czerwony, z krzyżkami y cherubiniami, blacha pozłocista—Успения z kamykami, podszyty kindiakiem czerwonym.

№ 1 fełon złotogławy czerwony, w kwiatki złote, koronka srebrna, podszyty kindiakiem czerwonym.

№ 1 fełon biały złotogławy, przedni w gruszki, kindiakiem ceglasytm podszyty.

№ 1 fełon złotogławy czerwony, w kwiat wielki, podszyty kindiakiem błękitnym.

№ 1 fełon zło(to)gławy, z tablicą pozłocistą—Спаситель, podszyty kindiakiem błękitnym.

№ 1 fełon materiy ceglasytm, w złote kwiaty, korona srebrna, marcipanowa szyroka około, na plecach sztuczek dziewięć z rubinami, podszyty kindiakiem ceglasytm.

№ 2 fełony axamitne czerwone, w kwiaty wielkie, z tablicami pozłocistemi: na iedney—Успение, na drugiej—S. Troycy, podszyty kindiakiem ceglasytm.

№ 2 fełony czerwone axamitne, zwierzchu złotogław biały z koroną złotą około, podszyte kindiakiem papużym.

№ 1 fełon axamitny błękitny, z koronką srebrną, podszyty musulbasem czerwonym.

№ 1 fełon axamitny ceglasytm, stary, wzorysty, płutnem czerwonym podszyty.

№ 1 fełon adamaszkowy czerwony, stary, podszyty płutnem czerwonym.

№ 1 fełon hatłasowy, ceglasty, turecky, z koronką srebrną, podszyty kindiakiem czerwonym.

№ 1 fełon materialny błękitny, w kwiaty, koronka około, podszyty kindiakiem czerwonym.

№ 1 fełon tabinkowy, karmazynowy, z galonkiem złotym około, podszyty kindiakiem barszczowym.

№ 1 fełon czamlitowy czerwony, podszyty kindiakiem błękitnym.

№ 1 fełon czerwony, pstry, w kwiaty, stary, podszyty płutnem błękitnym.

№ 1 fełon czerwony, kwiaty żółte, na niem Распяtie, ś. Jan y Bogaradzica, perłami haftowany, płutnem ciemno-zielonym podszyty.

№ 1 fełon różowy, hatłasowy, na niem s. Barbara haftowana, galonek około złoty, kindiakiem lazurowym podszyty.

№ 1 fełon tabinowy zielony, galonek około złoty, podszyty płutnem lazorowym.

№ 1 fełon zuły hatłasowy, florentski.

№ 1 fełon szkarłatny, adamaszkowy, haftowane Распяtie, około galon.

№ 1 fełon hatłasowy, karmazynowany, od ramienia złotogław, z koronką złotą.

№ 1 fełon fiałkowy, tercenelowy, koronka złota około, od ramienia złotogław biały y krzyżyk z pereł.

№ 1 fełon axamitny czerwony, stary, guziki trzy srebrne, y na zadzie haftowany.

№ 1 fełon hatłasowy, fiałkowy, tabliczka haftowana na zadzie, około koruna marcipanowa.

№ 1 fełon tabinowy żółto-gorący, mosulbasem podszyty błękitnym.

№ 1 fełon czarny axamitny, haftowany, wkoło kwiaty, krzyż na zadzie robiony z kamieni z turkusami, guziki, około frędzelka złota, podszyty kitayką mienioną.

№ 1 fełon czarny hatłasowy, na plecach biały.

№ 1 fełon czarny adamaszkowy, na plecach biały.

- № 1 fełon czarny hatłasowy, na plecach biały.
- № 1 fełon czarny adamaszkowy, z koronką czarną złotą.
- № 1 fełon czarny tercenelowy, z koronką szychową.
- № 1 fełon czarny axamitny, gałon około złoty.
- № 1 fełon czarny adamaszkowy, na plecach biały.
- № 1 fełon czarny hatłasowy, na plecach biały.
- № 1 fełon czarny hatłasowy, wzorzysty, na plecach biały.

Petrachle:

№ 1 petrachel biały złotogławowy, 6 gałek na spodzie srebrnych z frędzlami.

№ 2 petrachli białe złotogławowe, w gruszki, z koronkami.

№ 3 petrachle białe złotogławowe, w kwiatki.

№ 1 petrachel złotogławowy, z personami, haftowany, 6 gałek srebrnych z kutasami.

№ 1 petrachel złotogławowy, z krzyzykami y serafinami.

№ 1 petrachel biały materialny, kwiaty srebrne z iedwabiem zielonym.

№ 1 petrachel wołosowy, w kwiatki złote y srebrne.

№ 1 petrachel czerwony złotogławowy, w kwiatki złote.

№ 2 petrachele z paskow perskich złotych.

№ 2 petrachele, haftowane osoby.

№ 1 petrachel czerwony, materialny, korona marcipanowa około.

№ 2 petrachele czerwone złotogławowe.

№ 1 petrachel błękitny materialny, około korona.

№ 1 petrachel czerwony hatłasowy, turecky.

№ 1 petrachel czerwony adamaszkowy.

№ 1 petrachel czerwony axamitny.

№ 1 petrachel czerwony, axamitny, stary.

№ 1 petrachel fiałkowy, tercynelowy, z koronką.

№ 1 petrachel fiałkowy.

№ 1 petrachel karmazynowy, z koronką, hatłasowy.

№ 1 petrachel karmazynowy, hatłasowy.

- № 1 petrachel materialny żółty.
- № 1 petrachel ceglasty, złotogławy.
- № 1 petrachel biały, w kwiaty złotogławy.
- № 1 petrachel czarny axamitny.
- № 6 petrachelow czarnych tercynelowych, z pasamanami białymi.
- № 1 petrachel czarny, adamaszkowy.
- № 1 petrachel czarny, tercinelowy, z koronką.

N a r a k w i c e :

1 para narakwic granatowych, w paski y kwiatki złote. 1 para narakwic materialnych błękitnych, w kwiaty. 1 para narakwic, na axamicie zielonym haftowane Благорѣміе, z zkrzyżami srebrnymi z sznurkow. 1 para altembasowych, fialkowych. 1 para czerwonych złotogławowych. 1 para błękitnych materialnych. 1 para czerwonych materialnych, w kwiatki złote. 1 para złotogławowych, perskich. 1 para axamitnych błękitnych. 1 para czerwonych lamowych. 1 para ceglastych hatłasowych. 1 para kitaykowych czerwonych. 1 para czerwonych adamaszkowych. 1 para hatłasowych ceglastych. 1 para axamitnych, granatowych. 1 para hatłasowych, ceglastych, tureckich. 1 para złotogławowych czerwonych. 1 Para złotogławowych białych. 1 para suto haftowanych. 3 pary czerwonych złotogławowych. 1 para axamitnych czerwonych. 1 para hatłasowych czerwonych. 1 para nędzowych. 1 para barszczowych, kitaykowych. 2 pary roznych. 3 pary czarnych tercynelowych. 7 pary czarnych adamaszkowych.

Paski do opasywania:

№ 1 pasek sakieski, iedwabny. 3 paski płocienne. 1 pasek iedwabnicowy czarny. 1 pasek fialkowy.

S t y c h a r y :

№ 1 stychar biały, kwiaty srebrne z zielonym iedwabiem. 1 granatowy, w paski y kwiatki złote. 1 błękitny materialny, w kwiaty z koronką. 1 kitaykowy ceglasty. 1 materialny zielony, w kwiaty.

1 złotogławowy biały, z tablicą pozłocistą. 1 hatlasowy błękitny, 1 axamitny, na białym dnie kwiaty różne. 1 złotogławowy biały, różowy, materiuowy, w kwiateczki. 1 ceglasty, turecki, hatlasowy. 1 czamlitowy, barszczowy. 1 hatlasowy, ceglasty, drukowany. 1 złotogławowy biały, tabliczka srebrna—Благовѣщенія. 1 hatlasowy, w paski, z guziczkami złocistymi. 1 czerwony w paski, z kuriatkami. 1 hatlasowy, fialkowy. 1 kitayczany biały, w kwiatki. 1 kitayczany czarny. 1 kitayczany czarny, ramiona białe. 1 kitaykowy czarny hatlasowy. 2 hatlasowe małe, białe, od ramion czerwone. 2 zielone, materialne, błękitne z zielonym.

O r a r y:

1 biały materialny, kwiaty srebrne, z zielonym iedwabiem. 1 granatowy, paski y kwiatki złote. 1 błękitny materialny, w kwiatki. 1 kitaykowy, ceglasty. 1 materialny zielony. 1 materialny, biały, haftowany, biały. 2 złotogławowych białych. 1 cytrynowy, axamitny. 1 hatlasowy czerwony, w paski. 1 złotogławowy czerwony. 1 adamaszkowy czerwony. 1 hatlasowy czarny. 1 kitayczany czarny. 1 hatlasowy czarny. 1 tercynelowy czarny.

Wozduchi na kielichi:

№ 1 haftowany na hatlasie błękitnym, Спаситель z perłami. 2 haftowany, krzyżowy, na błękitnym hatłasie z perłami. 1 złotogławowy wielki, popielaty. 1 złotogławowy mały, popielaty. 1 złotogławowy krzyżowy, popielaty. 1 haftowany, popielaty, srebrem y złotem. 2 wozduszki axamitne, czerwone, haftowane. 1 krzyżowy, axamitny, czerwony, haftowany. 1 hatłasowy, fialkowy, haftowany. 1 adamaszkowy, karmazynowy, haftowany, z perełkami. 1 fialkowy, kitayka żółta. 1 hatłasowy, biały, haftowany, z perłami. 1 haftowany czerwony. 2 hatłasowe czarne, małe. 1 hatłasowy czarny wielki. 2 czarne małe z koronką.

Moczy Ss.

1 s. pierwszego męczennika Stephana srebrne pozłociste. 1 s. w. męczennika Panteleimona, w srebro oprawne, marcipanową robotą. 1 s. Merkuriusza w blaszanej puszcze. 1 puszka srebrna pozłocista Langiszowska. 1 puszka drewniana.

Antimisy ss. patriarchow:

№ 8 malowanych na płótnie.

Kobierce tureckie:

№ 17 kobiercow. № 1 dywanski biały. № 1 dywanski czerwony. № 1 dywanski czerwony, mniejszy.

K i l i m y:

№ 1 stary u престола. № 2 perskie około ołtarza. № 1 w paski. № 2 perskie w сосудохранительнице.

Odziewadła na mary:

№ 1 sukienne czarne, sukna francuskiego stepowanego około, y zapieczętowane po koncach. № 1 axamitne czarne, z frędzlami karmazynowemi złotemi. № 1 adamaszkowe czerwone, brzegi papuże. № 1 adamaszkowe, papuże. № 1 wiszniowe, hatlasowe, florenskie. № 1 czarne sukienne, z czarną frędzlą. № 1 sukna czarnego sztuka cienkiego. № 1 sztuka sukna czarnego, białego. № 3 sztuki kiru czarnego. № 1 kap czarnych. № 5 sztuk czerwonego paklaku. № 1 nakrycie czarne sukienne pod Ewangelią na stolec. № 1 hatlasowe nakrycie na stolec czerwone. № 1 adamaszkowe nakrycie papuże, z frędzlą czerwoną, pod Ewangelią. № 1 axamitne nakrycie pstre na stolcu wielkim. № 1 złotogławowe pokrycie na stolec pod коливомъ.

Zasłony y firanki:

1 materialna czerwona nad szafą. 1 kitaykowa czerwona. 2 kitaykowe włosowe. 4 taftowych, drukowanych, z koronką srebrną,

blekitnych. 1 kitaykowa barszczowa. 1 kitaykowa, żelazney masci. 1 kitayczana nad drzwiami carskiemy. 1 paskowata nade drzwiami w kaplicy carskiemi. 1 nade drzwiami. 4 franki zielone materialne. 2 adamaszkowych frankow czerwonych. 2 franki kitayczane czerwonych.

Z a w o i e:

№ 1 ze szlakiem złotym. № 1 biały, brudny, około stolca w судохранилельниці. № 1 zawoju biały—łokci pięć. № 1 sztuka ząbku łokci pięć.

A n t e p e d i a:

№ 1 haftowane z kutasami na wielki tydzień. № 1 axamitne w kwiaty, frędzelka karmazynowa. № 1 złotogławowe srebrne, z złotą koroną. № 1 białe z koroną nicianą do stolca. № 1 hatlasowe czarne, zblakowane. № 1 hatlasowe czerwone, wzorzyste, z listrą y frędzlą, od wielkiego ołtarza. № 1 skurzane złote. № 1 kitaykowe, ceglaste, z frędzlą czychową. № 1 aksamitne, w paski złote, w kwiaty. № 1 złotogławowe białe. № 1 czerwone materialne, złociste, stare. № 1 srodek czerwony, lamowy, złocisty. № 1 białe materiove, kwiatki czerwone. № 1 kitaykowe czerwone w wodę. № 1 aksamitne czerwone. № 1 tabinkowe, fialkowe, z korunką srebrną.

J e d w a b n i c e:

№ 1 biała. № 1 ze złotem do grobu y z frędzlą karmazynową. № 1 anioł trzyma na grobie. № 1 zielona. № 1 białei kawalec. № 1 zieloney kawalec. № 1 chustka długa z brzegami złotemi. Kilka kawalkow iedwabnicowych. № 1 sikowa z brzegami złotemi. № 1 włosowa do obrazu. № 1 czarna z brzegami czerwonemi. № 1 czarna, stara. № 1 ze szlakami złotemi. № 1 żółta. № 1 biała. № 1 kawefek żółty. № 1 biała.

T o w a l n i e:

1 biała. 1 złotem haftowana. 1 turecka haftowana. 1 czarnym iedwabiem wyszywana. 1 z korunką szeroką, białą na stolec. 1 czarnym iedwabiem y złotem wyszywana. 1 czarnym iedwabiem wyszywana. 1 złotem w kwiaty wyszywana. 1 z korunami białymi. 1 czerwonym iedwabiem szyta. 2 proste y, z frędzlami, podosronnych. 1 biała, wyszywana cała. 1 białem szyciem iedna, druga z kwiatami zielonemi iedwabnemi.

Materie iedwabne rozne:

1 materia na białym dnie, czarne kwiatki. 1 w czerwony pasek. 1 w kulki złote. 1 iedwabna, drukowane kwiaty, na stole w sosuchochronitelnicy we dwoje. 1 kawalec materyi w paski. 3 sztuki materij karmazynowey z kwiatami złotemi. 1 materij nędzny stukai 1 materia biała, paskowata, turecka. 2—złotogławowe z cherubinami y krzyżkami. 1 aksamitna, karmazynowa, turecka, iak na poduszki. 1 hatlasu czarnego wzorystego u stolca. 4 adamaszku karmazynowego sztuki,—kawalki roznych materyi. 1 złotogławowa od palitur do Ewangelij.

Kawałkow roznych materij kitaykowych:

1 biała pod obrus na wielkanoc. 1 kawalec kitayki czarney. 2 sztuki materyi szarey. 1 kawełek kitayki ceglastej z pod orara. 2 kawalce hatlasu tureckiego. 1 listwa do prestoła na mosulbasie, korony niciane. 2 pasy wyszywane na mosulbasie. 1 włosienica biała, podarta. 1 sztuka materyi pstrey do stolca. 1 plucienko pstre. Galonu złotego kilka łokci. Dwa kawalce kowneru. Hatlasu czarnego kilka sztuczek. Korony białe, szerokie niciane. Forboty białe niciane. Dwa kawalki od listwy. 1 agnuszko drewniany. 1 szwuronka axamitna czerwona. Na stolcu, gdzie obraz całuią, sztuk dwie kitayki. Na tymże stolcu materia biała wzorzysta na trzy strony, a czwartą strone axamit wzorzysty. Trzy kawalce axamitu.

Pszescieradła płótniane pod trunne:

№ 1 przescieradło białe płocienne, wyszywane około iedwabiem czerwonym, w kwiaty. № 1 płocienne wielkie, białe, z koronką białą. № 1 pszescieradło wielkie, białe. № 1 pszescieradło wielkie, białe. № 1 szyte czerwonym iedwabiem.

Stychary płocienne:

№ 3 płocienne białe. № 1 biały płocienny, iedwabiem karmazynowym wyszywany. № 1 biały, nowy, nie zażywany. № 2 białe płocienne, z korunkami. № 2 białe płocienne, wyszywane iedwabiem. № 1 biały płocienny, czerwono wyszywany. № 1 biały płocienny, z kwiatkami, z nici. № 1 płocienny, czarnym iedwabiem szyty. № 1 płocienny, czarnym iedwabiem (y) złotem szyty. № 2 płocienne, czerwonym iedwabiem szyty. № 1 płocienny, niciami wyszywany. № 7 płociennych z korunkami białymi. № 4 płocienne. № 1 płocienny podrany.

Nakrywadła prestolne:

№ 1 nakrywadło białe (na) presteł. № 2 rzeszywane białe, iedwabiem czarnym wyszywane. № 1 z korunkami. № 1 płocienne z koronką. № 2 płocienne na ołtarz. № 1 płocienne, czarnym iedwabiem wyszywane. № 1 płocienne na żertwenniki.

Ręczniki:

№ 3 ręczniki płocienne.

Skrzynie:

№ 1 drewniana ze złcimi szelągami. № 4 drewnianych. № 1 żelazna.

Płutna:

№ 1 kawalec płutna. № 1 lanego płutna. № 1 nieobrubionego płutna. № 1 kawalec płutna. № 1 paterica episkopska drewniana z sandali rubri.

Ирмѡж. къ ч 1, т. 10.

Obrazy:

№ 1 narodzenia Nas(więtszey) Panny, ma na sobie trzy koronki srebrne.

№ 2 Naswiętszey Panny namiestney na lewym kryłosie, ma na sobie szate srebrną pozłocistą, dwie korony srebrnych pozłocystych y tabliczek dwie srebrnych. Die 3 iulij, 1692 anno na sukienke Panny Przenayswiętszey tabliczki wzięły się.

№ 1 namistny Спащителя, szata srebrna pozłocysta pstro y diadema.

№ 1 Успения Пресвятія Богородици, на Спасителю, на Nas. Pannie szaty srebrne pstrozłociste, trzy koronek na Apostołach, osobliwie osm koronek y cherubin srebrny cały.

№ 1 Archierey na Deissusie, ma na sobie koroną srebrną pozłocystą y dwie tablice srebrne. Tablice wzięły się na szate.

№ 1 Naswiętszey Panny na Deisusie podle Archiereia, ma na sobie korone srebrną pozłocistą, tabliczke srebrną małą y łancuszek na szyi złoty z agnuszkiem. Opatrzyć. Tabliczke y łancuszek na szate wzięło się.

№ 1 na s. Janie podle Archiereia, ma na sobie korone srebrną pozłocistą y dwie tabliczek srebrnych.

№ 1 na Błahowisczeniu dyadumy dwie, szata graskowa, lita, u anioła srebrna.

№ 1 Спаситель на słupie prawego kryłosa, ma na sobie pięć dyadymek.

№ 1 Благовѣщчєнія на słupie drugim, ma na sobie dwie diademki srebrne y firanki z iedwabnicą.

№ 1 Воплощєніє Б(огороди)ци на słupie, dwie dyadymek srebrnych pozłocistych ma na sobie.

№ 1 Б(огороди)ци на słupie prawego kryłosa w ołtarzu, ma na sobie pięć tabliczek srebrnych y ieden łancuch w groch złoty albo srebrny, pięć sznurkow koralowy, sztuczka wisi u koralow, i ma dwa agnuski.

№ 1 Богородици Зачатие na słupie, ma płucienko, około stęgami wiązane, y dwie diadimki.

№ 1 Спасителя moskiewski namiestny, ma na sobie blachę srebną pozłocistą y diademką srebną pozłocistą.

№ 1 Naswięszey Panny cudowny, namiestny, dawny, ma na sobie dwie korony srebrnych, tablic dwadziescia, szesnascie sztuczek srebrnych, roznych, wiszący, ieden talar bity bankowy, iedna puszcza, dwa krzyzyki oprawne, iedna panegia oprawna moskiewska, ieden sznur gagaszkow, ieden obrazek, w srebro oprawny, zasłónki dwie iedwabne z statkami.

Tabliczki srebrne y łańcuszki wzięty są na sukienke Naswięszey Panny do kapliczki nowo wystawioney, ktoreykolwiek wyżej mianowane y opisane y wyrażone są.

Po rewisiei generalney uczynioney wszelkich tabliczek srybrnych, ktore wisieli na obrazach w cerkwi wielkiej, tak w kaplicy nowej, a mianowicie na obrazie Naswięszey Panny cudowney, to wszystko zebrawszy do kupy, na szate tegoż obraza cudownego zebrałismy y inne srybło, ktore znajdowało się w skarbcu, te tedy obrazki, ktore nie zdali się, ale ich nie psować, na tenże obraz cudowny pod numerum oddałem, to iest:

1 obrazek świętego Mikołaja y s. Irzego oprawny, około kawyki pozłocisty.

1 obrazek na białey kosci, oprawny we srebro pozłocisty Naswięszey Panny.

1 obrazek czarny kosciany Wopłoszczenie y Trzech Swietytelow, oprawny we srebro.

1 obrazek kosciany biały, we srebro oprawny, Wopłoszczenie, a z drugi strony s. Mikołaj.

1 obrazek drewniany, oprawny we srybło, szmelc, Troch Swietytelow.

1 obrazek kosciany biały, we srybło oprawny, Воплощение.

1 krzyz marmurowy, we srybło oprawny, 3 krzyzyki drewniane, we srybło oprawne.

1 pana(g)ika, we srybło oprawna, na lancuszkcu srybrnym, 1 pana(g)ika, w mosiądzu oprawna.

1 krzystał we srybro oprawny, 2 agnus(z)ki drewniane, 1 krzyzyk drewniany ¹⁾.

Резстры вещей, пожертвованных въ Балабановскую часовню и церковь Успенія Пресвятыя Богородицы за 1691—1704 и..

Господи ²⁾ благослови и умножи на честь и похвалу Пресвятой Дѣвы Богородицы.

Anno Domini 1691, die 20 martij. Reiestr wszy(s)tkich rzeczy opisany, od roznych pobożnych benefaktorow ofiarowanych do tei cerkwie świętei y obrazowi cudownemu na częśc y na chwałe Przenaswieszzei Boga Rodzice, z pobożnych uczynkow ligowanych y nadanych.

Anno Domini 1691, die 18 martij. Revisia obrazu cudownego Przenaswieszzei Panny w kaplicy nieboszczyka pana Batabana:

№ 4 tablic srybnych wielkich. 12 tabliczek srybnych. 1 noga srybna. 1 renka srybna. 2 oczek poiedynkowych małych. 1 obrazek rogowy, oprawny we srybło, pozłocisty. 1 puszciczka srybna. 1 sztuka na kształt talara. 3 sztuczki na kształt urtow. 1 sztuczka, na kształt urta, pozłocista. 6 krzyzykow srybnych. 2 agnosiki z kamienmi oprawne. 1 stopka mała srybna. 1 metalik srybny. 6 obrazkuw blaszanych N(ayswieszey) Panny Czenstochowskiej. 1 obrazek troisty moskiewski pan(agi)iki. 3 krzyzyki drewniane, oprawne we srybro. 3 agnusiki drewniane, rznięte, oprawne we srybro. 3 piersciunki srybne, 14 agnuskuw, co mniszki robią. 23 agnuskuw mnieiszych roznych rogowych, co mniszki robią.

¹⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 989, стр. 11—19, 21—47.

²⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1004, или РР. № consig. 471, стр. 1, —6, 104, 59—68, 105—111.

Tegoż roku 1691 przybyło na obraz sribra, naprzod: 1) gardło sribne, dała go przez ręce moje sławetna pani Anna Piotrowa Semi-onowiczowa, y rączke małą; 2) blaszka, na ktorey oczy, dana od Alexandra Lanickiego, malarza; 3) tabliczka na obraz namiestny cerkwie wielkiej, na tey во протѣ Спаса, dał ją młodzian Teodor Sibianowicz, krawiec, 1691 (roku), decembra 9.

Rok(u) 1692 i. m. pani Affendykowa offiarowała miescu świętemu ieden felon czarny y petrachel tabinkowy (y) narakwicy, item antepedium czarne do srodka, gdzie koliwa bywaią, item wozduch czarny.

Die 16 8-bris i. m. pan Zoia dał lampe srybno, ktora wisi w ołtarzu, za iakiegos greczynna, ktory tu leży na cwentarzu.

Anno Domini 1694, die 8 ianuarij i. m. pan Andrzej Gensicki daie miescu temu za dusze małżanki swei, ktora tu leży, ieden felon blenkitny materialny, z kwiatami złotemi, petrachel y narakwicy do tegoż, item wozduch ceglasy, materialny, z kwiatami złotemi, y dwa wozduszki teize materiey, item stychar biały płutniany, item rączniki do ołtarza dla ucierania ręki oycom.

J. m(o)ści pani Affendikowa die 15 maj, anno 1694 ofiarowała temu miescu świętemu felon aksamitny, szkarlatny z petrachilem y narakwicami.

Die 18 iulij, anno 1694 i. m. pan resident Moskiewski ofiarował temu miescu świętemu felon materialny na dzikawym dnie, kwiaty rozne y złote, z petrachelem y narakwicami.

Die 24 augusti i. m(o)śc(i) pani Affendikowa lampe srybno z tablico miescu temu świętemu offiarowała, ktora wisi na(d) grobem małżanka iey y dziatka, ktorym niech będzie wiecznaia pamiat.

Die 8 ianuar., anno 1695 i. m. pan Buinowski, powruciwszy się z Kryma, darował do cerkwie iedne chustkie wyszywany dla ozdoby.

Die 22 martij, anno 1695 i. m. pan Zota dał paru kobierci małych dla kazannicy na uroczystość dla ozdoby, niech Pan Nai-wy(s)zy nagrodzi ten dar.

Die 10 maj p. Theodor, faktor i. m. pana Maciowicza, ex pio opere darował 1 kobierzec—saprak wielki do cerkwie naszéi, ktoremu niech Pan nagrodzi.

Die ultima iunij, eodem anno 1695 gospodarowa iey mość Petraczanka ofiarowała temu miescu świętemu ex pio opere ieden felon materiowy, ceglasty, kwiaty kręczone, złote, około szyi materia dzi-kawo obłożony bogato, y para narakwic, ktorei niech Pan Naiwyszy nagrodzi zdrowiem dobrym.

1703 γενάρου πρώτη ἔδωσεν ὁ κύρ Δημήτρις Μοραήτης ἓνα ζευγαρι μισάδια χαλίχηα στην (εἰς τήν) ἐκκλησία διατι ἔθαψαν τήν γηναικx του στην καπλήτζα.

Roku 1703, die 26 ianuarij ofiarował i. p. Jan Odoysky, sekretarz y pieczętarz i. k. m., krzyżyk złoty, na którym tabliczki kamienne rznięte—passia Panska, na obraz Matki Bożey w kaplicy Bałabanowskiey.

(Anno) 1704, μαρτίου 24 διὰ ἐνθήμε(σ)υ ἐχάρισεν ὁ κύρ Νεχολτζος τοῦ Τζήποη μνηα καντήλα μηκρι ἀσμενια στην (εἰς τήν) καπλήτζα.

(Anno) 1704, 'απριλίου 11 ἔδωσε ὁ κύρ 'Ηλίας Δαζόπουλος ἓνα χαλή ὄπου ἤχαμε θαψη τὸν μακαρίτη Γιάννη Κουρονκλή ἀπό Σινόπη.

(Anno) 1702, die 6 x-bris i. m. pan Andrzej Krassowski darował do cerkwi ś. mieyskiey na wiczny pamiątkie krzyżyk drewniany na stolcu, roboty nysmienity rzniętą.

Eodem anno iey mości pani Pankiewiczowa darowała do tey cerkwi świętey dwa felony czarne kanawacowe z petrachylami y narakwyciami.

Eodem anno i. w. i. w. pani Hanieniezka darowała 1 obraz moskiewski, na to to blaszka srebrna.

Anno Domini 1695, die pr(ima) ianuarij rewizia sosudochranitenicy gurnoy, iak wiele znaiduie się roznych rzeczy cerkiewnych:

№ 1 szuflada: 1 felon hatlasowy, fialkowy stary, 1 stychar hatlasowy, fialkowy stary, 1 stychar mały, biały kitaiczany, 1 petra-

chel hatlas(owy), fiałkowy, 2 parze narakwicz, 1 Ewangelia w czarnym aksamicie, 1 krzyżyk srybny do całowania.

№ 2 szuflada: 1 felon błękitny materiowy, 1 felon ceglasty, materiowy, 1 felon dzikawy, materiowy, 1 felon granatowy, materiowy.

№ 3 szuflada: 1 felon na złotogławie zielonym, 1 felon na złotogławie granatowym, 1 felon na złotogławie karmazynowym, 1 felon na złotogławie z galunkami, 1 felon na złotogławie fulkosz. z Apostoła(ami), 1 felon na złotogław. z Archaniołem.

№ 4 szuflada: 1 felon biały z kwiatami wielkimi, 1 felon biały z kwiatami małymi, 1 felon biały z kwiatami wielkimi, 1 felon biały w gruszki, 1 felon biały z kwiaty wielkimi, 1 felon biały z kwiaty wielkimi.

№ 5 szuflada: 1 felon hatlasowy, wyszniowy, 1 felon hatlasowy, szkarłatny, 1 felon adamaszkowy, szkarłatny, 1 felon tabinowy, fiałkowy, 1 felon materiowy, karmaz(ynowy) z białym.

№ 6 szuflada: 1 felon aksamitny, karmazynowy, 1 felon aksamitny blenkitny, 2 felony aksamitne wzoryste z hal(onam)y, 2 felony aksamitne, szkarłatne.

№ 7 szuflada: 10 stycharów plutnianych białych, 1 stychar biało wyszywany, 4 stychary czerwono-szyte, 2 stychary czarno-szyte, 2 stychary chłopięce.

№ 8 szuflada: 9 petrachlow czarnych, 3 orary czarne, 11 par narakwicz czarnych, 2 wozduchi czarne, wielkie, 1 wozduszek czarny, mały, 1 antepedium czarne sukniane, 1 antepedium czarne na stolec.

№ 9 szuflada: 1 stychar hatlasowy, skarłatny, 1 stychar materiowy zielony z kwia(tami), 1 stychar materiowi blenkitny z kwia(tami), 1 stychar materiowy biały z kwiatami, 1 stychar materiow(y) z kwiatami grusza, 1 stychar hatlasowy blenkitny, 1 stychar materiowy w paski ceglaste.

№ 10 szuflada: 3 stychary białe złotogławowe, 5 petrachlow biało złotogławowych, 1 petrachel biały złotogław y z guzami srybnymi, 2 orary białe złotogławowe, 1 orar biały, haftowany

Apostoły, 3 pary narakwicz białych złotogławowych, 1 Służebnik, oprawny w aksamit zielony; 1 Trebnik, oprawny w aksam. zielony.

№ 11 szuflada: 1 stychar aksamit(ny), w kwiaty rozne, 1 stychar pulhatlas(owy) ceglasty, 1 stychar kitaiczany czerwony, 1 stychar materiowy żółto-czerwony, 1 stychar materiowy, paskom. czarno-biały, 1 orar kitaiczany błękitny, 1 orar materiowy żółtoczerwony, 1 orar aksamit(ny), cytrynowy, 1 orar adamasz(kowy), karmazynowy, 1 petrachel materiowy z pasa, 1 petrachel hatlasowy, karmazynowy, 1 petrachel pulhatlasowy, ceglasty, 2 petrachele materiowe złoto na czarny(m), 1 para narakwicz z lamamy karmazyn(owemy), 1 para narakwicz adamasz(kowy), wiszniowe, 2 pary narakwicz pulhatlas(owych), ceglastych, 1 para narakwicz materiiei bawełnanei, 1 para narakwicz materiał(nych), złoto-karmazyn(owych), 1 para narakwicz hatlasowe szkarłatne, stare, 1 para narakwicz haftowane, stare, 1 para narakwicz aksamitnych, stare.

№ 12 szuflada: 1 petrachel mater. złoto-błękitny, 1 petrachel mater. złoto-szkarłatny, 1 petrachel mater. złoto-karmazynowy, 1 petrachel mater. złoto-granatowy, 1 petrachel mater. złoto-dzikertowy, 1 petrachel aksamit. skarłatny, 2 petrachle mater. złoto-karmazynowy, 1 petrachel mater. złoto-krzyżyki, 1 petrachel mater. białe-zielone kwiatki, 2 petrachle haftowany z Apostołami, 1 petrachel mater. z głowami 5 guzow., 1 petrachel tabinowi, fialkowy, 1 petrachel włosowy, kuzaty, złote; 1 petrachel hatlasowi, wisznowy, 2 petrachle złotogław. z Archanioły.

W teiże szufladzie: 1 orar mater. biały, kwiaty czarno-zielony; 1 orar mater. granatowy, złote paski, 1 orar mater. w paski białe y ceglaste, 1 orar mater. zielony, w kwiaty biały, 1 orar mater. blenkitney, w kwiaty, ceglasty, 1 para narakwicz haftowanych, 1 para narakwicz mater. złoto-karmaz., 2 parze narakwicz mater. błękitny ceglaste, 1 para narakwicz mater. złoto-błękitne, 1 para narakwicz mater. złoto-dzikawe, 1 para narakwicz mater. szkarłatney, 1 para narakwicz mater. złoto-granat., 1 para narakwicz mater. złoto-ceglaste, 1 para narakwicz aksamit. błękitnych, 4 par narakwicz

mater. złoto-karmazynowy, 1 para narakwicz mater. granatowe, 1 para narakwicz hatlaso-wiszniowych, 1 para narakwicz talinowych, fialkowych, 1 para narakwicz mater. biało-zielone, 1 wozduch mały haftowany, 1 wozduch na aksamit. haftowany, 1 wozduch na hatlase błękitnym haftow(any), 1 wozduch wielki materiei dzikawei, 1 wozduszek mały materiei dzikawei, 1 wozduszek krzyzowi, materiei dzikawy, 1 wozduszek wielki, materiei złoto-ceglastei, 1 wozduszek mater(iey) złoto-ceglastei, 1 wozduszek krzyzowi złoto-ceglastei, 1 wozduszek hatlas. fialkowy, haftowany.

№ 13 szuflada: 1 antepedium fialkowe, z kutasami, haftowane, na wielki post; 1 zasłona kitaiczana, kaczuruwa, 1 zasłona adamasz. żółta z czerwono; 2 zasłonek pulhatlaso(wych), ceglastych, 2 zasłonek adamasz(kowych), szkarlatnych; 2 zasłonek pulhatlasowych, ceglastych; 1 nakrywadło czale kitaiczone, 1 zasłona aksamit. fialkowa, 1 antepedium aksamit., żółte karaty; 2 zasłonki kitaiczone żółte, 1 zasłonka kitaiczana czerwona, mała; hatlasu kawalec; 1 zasłonka hatlasowa stara, 1 antepedium mater. złoto w kwiaty, 2 antepedia złotogław., aksamit., karmaz., 1 antepedium mater. cieniot z kwiaty, 1 zasłona kitaiczana czerwona, 2 antepedium złotogław. na aksami(cie).

№ 14 szuflada: 1 felon aksamit. czarnego, haftowany, 2 stychare kitaiczone czarne.

№ 15 szuflada: 1 felon czarny tabinkowy, 1 felon czarny aksamitny ryty, 1 felon czarny adamaszkowy, 1 felon czarny adamasz(kowy), 1 felon czarny adamasz., 1 felon czarny hatlasowy, 1 felon czarny adamaszkowy, 1 felon czarny adamasz., 1 felon czarny hatlasowy.

№ 16 szuflada: 1 felon czamlitowy czerwony, 1 felon adamasz., karmazyn(owy), 1 felon aksamit. ceglasto-wzorysty; 1 felon tabinowy, karmazynowy, 1 felon mater. żółto z czerwonym, 1 felon hatlas. szkarlatny, 1 felon tabinkowy zielony, 1 felon hatlasowy żółte.

№ 17 szuflada: 1 sztuka materiei złotogław. w krzyży, 1 sztuka materiei białey kostki, 1 kawalec materiei białey z kwiatami czarnemi, 1

nakrywadio adamasz. zielone, 1 kawalec materiej ceglastej w paski, 1 kawalec kitaiki ceglastej, 1 sztuka frendzlow żółto y karmaz., 3 kawalce adamaszku karmazyn(owego), 3 kawalce hatlasu karmazynowego, kilkanascie materiej czarnej, 2 paski haftowane do opasania, 4 pasy niciane do opasania, 1 kawalec kitaiki białej, 1 kółderka mała kitaiczana, 2 sztuczek bawełnicy białej, sztażki rozmaite do ubierania obrazow, 1 wenzel z rozmaitemi kwiatami, 2 bawełnic czarnych z polityczku; 1 bawełnica czarna z czerwonym brzegiem, 2 sztuk bawełnicy czerwonych, 1 sztuka bawełnicy z brzegami złotemi, 1 bawełnica ze złotem przetykana, 1 zawui żółtawy, stary; 1 franke zawoiowe, 2 sztuki obicia adamasz. ceglast. y zielone, 3 sztuki obicia hatlasu wiszniowego.

№ 18 szuflada: przesciradła plutniane na prestoł, 1 towalna czarno-szyta na prestoł, 3 sztuki płutna na zertwennik, 4 towalnie z korunami holemi na stolcu, 1 towalnica, szyta iedwabiem kilowym; 1 ręcznik do ucirania rąk; 1 kocik błękitny, brzegi czerwone; 1 kocik czerwony, 1 kocik błękitny, przystary; 2 sztuki zuwocie z brzegami złotemi, 1 chustka zielono-szyta, 1 chustka żółto-szyta, 1 chustka turecka, srybłem (y) iedwabiem (szyta); 1 towalna, srybłem szyta, na prestoł; 1 towalna, szyta iedwabiem czarnym.

№ 19 szuflada: 1 obraz moskiewski Naswięszey Panny, 1 obraz perłami haftowany Neswięszey Panny; 8 aniołow dwokryłatnych, 4 proroki stojące, 1 obraz na papierze-Juzeph święty, 1 obraz na papierze Naswięszy Panny, 8 aniołow stojących, 3 aniołowie szesto-kryłatelne, 7 aniołkow małych dwokryłatnych, 2 esy malowane papirowe, 2 ruż malowanych papierowych, 1 słońce na papierze, 1 miesiąc na papierze.

№ 20 szuflada: przesciradło aksamitne, fialkowe, z frendzlami karmazynowymi; 1 przesciradło sukniane czarne, ciężkie, z obrubko; 1 przesciradło sukniane czarne, ciężkie, sztypowane około; 1 przesciradło czarne sukienne ciężkie, sztypowane około; 1 kawalec sukna czarnego, ciężkiego do kazalnicy; 1 przesciradło plutniane, czerwonym

edwabiem szyte; 1 przesciradło plutniane, korunn niciowo około obłożone; 2 przesciradeł wielkich plutnianych bez koruny.

W pierwszej skrzyni: 5 sztuk płutna czarnego, farbowanego, 4 sztuki sukna czarnego falendyszowego, 2 sztuki kiru czarnego, 7 kap sukna czarnego.

W drugiej skrzyni: 2 dywany wielkie, pstry, 1 dywan wielki, biały, pstry, 1 kobierzec wielki, pstry, 3 koberce perskie, 1 kilim paskowaty, nowy.

Реестръ образа, который на престолѣ Пресвятой Богородици: корона ѿ, а на Младенцу такъже ѿ, табличокъ ї, очий срѣбрныхъ ѿ, перель радковъ ѿ, кораловъ радокъ ѿ, такъже крестикъ ѿ. Въ крестопоклопную педѣлю табличку дано. Панѣ Стефанова Несторовичова дала ложечку. Панѣна Настя дала табличу; такъже еще коронъ три: одна на Деисусѣ, другая на Пресвятой Богородици, третья на Иоану Предитеча; табличка; еще корона четвертая, що на празники прибаваютъ.

Реестръ о фелонах, кто даст: п. Матіяшъ далъ фелонъ зо всѣмъ, п. Маноелева дала фелонъ зо всѣмъ и еще до того дала стихаръ зо червонымъ едwabомъ; п. Стефанова дала ручниковъ на престолъ.

П. Теодорова дала стихаръ чорный гатласовый и зъ ораромъ.

П. Иванъ Матфѣевичъ, кравецъ, далъ фелонъ зо всѣмъ.

П. Миколай Гречинъ далъ фелонъ зо всѣмъ.

П. Теодозиева дала товалню з чорнымъ едwabомъ.

Реестръ срѣбра на образахъ церкви великои, напредъ: на образѣ Спасителевомъ корона ѿ, такъже и ланцухъ с крестикомъ, перель рядокъ и ягнусокъ; такъже на образѣ Пресвятой Богородици корона една, а на Младенцу корона ѿ другая, таблицъ її, очи ѿ, ланцухъ срѣбрный ѿ, перель радковъ ѿ, крестикъ ѿ, перстенець ѿ, третій рядокъ перель съ паціорками мѣшанный, на тыхъ перълахъ ягнусокъ ѿ, кораловъ радокъ и ягнусокъ, которыхъ ягнусковъ естъ ѿ.

Панъ Василий Грегоровичъ далъ табличку на образѣ Пресвятой Богородици.

Подчас комѣсии жолѣнѣръ далъ табличку ѿ.

На Усѣкновеніе честнаго главы Іоана такъже жолѣнѣръ далъ табличку.

Панѣ Іоановая кравцевая Матфеовичовая дала табличку подчасъ спов(идѣ).

Панѣ якась дала крестикъ на святого Георгія.

П(анѣ) Василий Дорошъ далъ табличку.

Крестикъ дано срѣбный, такъже баба шпитальная крестикъ дала.

Пан Стефан Несторовичъ далъ ягнусокъ гафтованый.

Таблицъ всѣхъ ѿ и ѣ, крестиковъ ѿ, ягнусковъ ѿ.

Реестръ образа на фіяру Пресвятыя Богородици: панна Настасія Буновщанка дала табличку ѿ, п. якась табличку дала ѿ. п. Василий далъ табличку ѿ, п. Папариная дала сердце, панна якась дала табличку, п. Василий Григоровичъ далъ перла зъ ягнускомъ, очи дано ѿ; подчасъ комѣсии дано табличку, такъже подчасъ комѣсии шляхцянка дала коралѣ с крестикомъ; панѣ Теодозіева дала табличку на святого первомученика Стефана, на Воиханіе дано крестикъ ѿ, п. Заломовичева дала крестикъ, п. Гиоргіева дала табличку, п. якась дала табличку, панѣ Григорій пана Василивѣско(го) далъ ланцушокъ на образъ Пресвятой Богородици. Всѣхъ таблицъ ѿ безъ одной, крестиковъ ѿ, заушничокъ ѿ.

Реестръ старои церкви: на иконѣ Пресвятой Б(огородици) таблицъ срѣбрныхъ ѿ, очий срѣбрныхъ ѿ, крестиковъ ѣ, ланцушокъ срѣбный ѿ, перель радковъ ѿ, кораловъ такъже радковъ ѿ, обручка срѣбрная ѿ, перловый вѣнецъ ѿ, ягнусокъ ѿ. П. Морозковая дала табличку. Панна Матіяшовая дала табличку. Шевчиха дала очи срѣбрныи. На воздвиженіе Честнаго Креста дала табличку. П. Теодозіева дала табличку. П. Стрѣлецкая дала табличку. П. Кандида дала табличку. Панна якась дала табличку. Панѣ якась дала табличку. Баба шпитальная дала тожь обручку срѣбрную. П. Катерина дала табличку. С передмѣстя табличку дано. П. Прокоповая табличку дала. Панна Катерина табличку дала.

Реестръ потим, як зобрано срѣбро, кїеды в школѣ хоровали: п. Теодозіева дала табличку, п. Кирьякова дала табличку, п. Александрова Грекова дала табличку, Шевчиха дала очи, панѣ Стефанова Несторовичова дала табличку, п. Николаева Грекова дала табличку, п. Алемниада дала табличку, п. Самоелова дала табличку, п. якас дала табличку, п. Василий, жолѣнѣръ, далъ табличку, п. Острицкая дала табличку, п. Теодозіева дала перел ряд, п. якас дала табличку. Всѣхъ тобличокъ ѡв, сердце ѡ, а те раз зостае ѡї.

Реестръ о лихтарахъ: мосонѣзовыхъ лихтаровъ пар—д, срѣбныхъ пара ѡ, ямпулукъ срѣбныхъ пара ѡ, крестъ срѣбный на престолѣ ѡ, блюдо срѣбное на анѣтидору ѡ.

Реестръ о лампахъ срѣбрныхъ: п. Папарина предъ Распятїемъ Христовымъ, п. Нестеровичова лампа предъ Деисусомъ, п. Василия Леоновича лампа у вольтара надъ престоломъ, п. Матїашова и пана Стефана Лавришевича лампы предъ Успенїемъ, п. Лянгишевой лампъ двѣ: одна предъ врата Царскими, а другая надъ гробомъ, п. Маноеловой лампа предъ Спасителемъ, п. Ляшѣковского лампа предъ Пресвятою Богородицею, Кира небожчика лампа предъ рождествомъ Пресвятой Богородици, п. Анѣдрѣевой старои лампа предъ Воскресенїемъ Христовымъ на фїлару, панѣ Григориевой старои лампа которую дала предъ Деисуса, тамже на фїларѣ, п. Анѣдрея Мигалевича лампа посередъ церкви, п. Іоана Грѣгоровича лампа на фїлару предъ воплощенїемъ Пресвятыя Богородици.

Также в старои церкви лампъ 7: предъ образомъ Пресвятой Богородици: п. Семїона лампа срѣбрная, п. Лянѣгишевой старои лампа мосонѣзская, п. Теодозіевой лампа срѣбрная, которую дала на Рождество Христово року 1743, также и мосонѣзовую на пост; п. Прокоповой лампа склянная предъ святымъ Николою, п. Александровой лампа на дворѣ предъ воскресенїемъ Лазаревымъ ¹⁾.

¹⁾ Львовскїй Стан.опїгїальнїй архивъ, № 1004, стр. 1, 3—6, 104, 59—68, 105—111.

*Реєстра нотныхъ тетрадей, принадлежащихъ Львовскому Ставро-
пигіальному братству, 1697 г.*

Reiestr ¹⁾ opisanych kantlyk, tak wiele znajduie się na chorze brackim Lwowskim, congregatiei Успения Пресвятой Богородици, anno Domini 1697, die 20 9-bris.

Regestr nutetow roznych, ktore są opravne na chorze.

В дванаицѣто-г(о)лоснихъ:

- 1) Служба Лаконѣка на голос. ѿі.
- 2) Служба Лаконѣка на голос. ѿі.
- 3) Служба Чернушчина на голос. ѿі.
- 4) Причастникъ: „Творя ангелы“ на голос. ѿі.
- 5) Концертъ: „Приидите возрадуемъ“ на голос. ѿі.
- 6) Концертъ: „Вси язѣцы“ на голос. ѿі.

В девѣто (и восьми)-г(о)лоснихъ:

- 1) концертъ: „Аще не Господь“ на голос. ѿ.
- 2) концертъ: „Благословенъ еси Боже“ на голос. ѿ.
- 3) концертъ: „Блаженъ мужъ“ на голос. ѿ.
- 4) концертъ: „Въспойте Господеви“ на голос. ѿ.
- 5) концертъ: „Возшелъ еси во церковь“ на голос. ѿ.
- 6) другое „Возшелъ еси во церковь“ на голос. ѿ.
- 7) концертъ: „Вси язѣцы“ на голос. ѿ.
- 8) погрѣб на голосовъ ѿ.
- 9) погрѣб другій на голос. ѿ.
- 10) служба погребова Колядчина на голос. ѿ.
- 11) причастникъ: „Блажени, яже“ на голос. ѿ.
- 12) „Кирие“ за упокой на голос. ѿ.
- 13) концертъ: „Имже образомъ“ на гелос. ѿ.
- 14) концертъ: „Гласомъ моимъ“ на голос. ѿ.
- 15) причастникъ: „Во всю землю“ на голос. ѿ.
- 16) концертъ: „Господи услыши“ на голос. ѿ.
- 17) концертъ: „Воспойте Господеви“ на голос. ѿ.
- 18) концертъ: „Радуйтеса Богу“ на голос. ѿ.
- 19) концертъ: „Господи прибѣжище“ на голос. ѿ.
- 20) концертъ: „Господи силою Твоею“ на голос. ѿ.
- 21) концертъ:

¹⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1018, или RR. № consig. 472. стр. 3—18. „Reiestr kantlyk 1697 г.“.

„Хвалите Бога“ на голос. ѱ, 22) концертъ: „Вси язици“ на голос. ѱ, 23) причастникъ: „Небесам повѣда“ на голос. ѱ, 24) концертъ: „Возбранной воеводѣ“ на голос. ѱ, 25) концертъ: „Утро свѣтъ“ на голос. ѱ, 26) концертъ: „Воскликните Господени“ на голос. ѱ, 27) концертъ: „Богородице Дѣво“ на голос. ѱ, 28) концертъ: „Гласом моим“ на голос. ѱ, 29) концертъ: „Согрѣся сердце“ на голос. ѱ, 30) концертъ: „В рызах погрл.“ на голос. ѱ, 31) концертъ: „Иисусе слад(чайшій)“ на голос. ѿ, 32) величанія на Вѣханіе на голос. ѱ, 33) другое велич(аніе) на Преображ(еніе) на голос. ѱ, 34) третье величаніе: „Святим ангелом“ на голос. ѱ, 35) 4-тое велич. Преображенію на голос. ѱ, 36) 5-тое велич. Успенію Прес. Богородици на голос ѱ, 37) славословіе на Успеніе Прес. Богородици на голос. ѱ; 38) „Хвалите імя Господне“ на голос. ѱ, 39) „От юности моя“ на голос. ѱ, 40) концертъ: „Спаси Господи люди“ на голос. ѱ, 41) канон Вѣханію Господню на голос. ѱ, 42) канон: Воскресенію (Господню) на голос. и, 43) стихиры Пасцѣ на голос. ѱ.

В оправных, в червоних (каптычкахъ, въ) паперѣ:

1) Канон: „Яже в кого“ на Воскресеніе на голос. ѱ, 2) другій канон на Воскресеніе,—3) третій канонъ на Воскресеніе,—4) канон на Сшествіе Св. Духа,—5) 4-тій канон на Воскресеніе,—6) „О Тебѣ рад(уется)“,—7) канонъ на Рождество Христово,—8) другій канон на Рождество Христово,—9) третій канон на Рождество Христово,—10) стихиры и тропарѣ на Рождество Христово,—11) причастник на Рождество Христово и Богоявленіе,—12) причас(тникъ): „Во память вѣчную“,—13) концертъ „Слыши отроко“,—14) канон на Рождество Христово,—15) канон: „Отверзу уста“,—16) другій канон: „Отверзу уста“,—17) канон на Успеніе Пресв. Богородици,—18) стихира Успеніе Богородици,—19) канонъ Успенію Богородици,—20) канон Успенію Богородици, 21) Вечерня, —22) канон Святому Духу,—23) Вечерня,—24) друга вечерня,—25) третья вечерня,—26) концертъ: „Прійдите возрад(у-

емся“,—27) вечерня,—28) служба Диліецкого,—29) „Хвалите Господа“ д-г(о)лосне, 30) славословіе на голос. ѿ, 31) „Обятія отча“ на голос. ѿ, 32) канон и стихири на Богоявленіе голос. ѿ, 33) „Достойно ест“,—34) славословіе,—35) служба Божая Гавалевича, 36) причастник: „Хвалите Бога“ на голос. ѿ.

В оправних (кантичкахъ) в червоную скуру:

1) Служба Диліецкого на голосов ѿ, 2) служба десятая на голосов ѿ, 3) концертъ: „Владычице пріими“ на голосовъ ѿ, 4) служба Диліецкого на голос. ѿ, 5) канонъ Вѣханію Господню на голос. и, 6) концертъ: „Радост живонос(ная)“ на голос. д, 7) концертъ: „Радости мое сердце“ на голос. ѿ, 8) служба Орвацка на голос. ѿ, 9) стихири Преображенію на голос. ѿ, 10) служба Чорная на голос. ѿ, 11) служба Диліецкого на голос. ѿ, 12) причастникъ: „Блажени, яже“ на голос. д, 13) концертъ: „Дондеже“ на голос. ѿ, 14) служба Пекаль на голос. ѿ, 15) пѣснь ѿ Честному Кресту: „Таин“ на голос. ѿ, 16) концертъ: „Іже образу“ на голос. ѿ, 17) служба Воскресенская на голос. ѿ, 18) служба Феріальная на голос. ѿ, 19) „О Тебѣ радуется“ вмѣсто „Достойно“ на голос. ѿ, 20) служба Чорная на голос. ѿ, 21) концертъ: „Радуйтеся праведни“ на голос. ѿ, 22) служба Чорная на голос. ѿ, 23) концертъ: „Егда помышляю“ на голос. ѿ, 24) служба на голос. ѿ, 25) канон Богоявленію на голос. ѿ, 26) служба Божая Преждеосвящен(ная) на голос. ѿ, 27) славословіе на голос. ѿ, 28) служба на голос. ѿ, 29) служба на голос. ѿ, 30) стихира: „Праславная днес“ голос. ѿ, 31) служба на голос. ѿ, 32) концертъ: „Возбранной“ на голос. ѿ, 33) концертъ: „Пророком всѣм“ на голос. ѿ, 34) служба—на голос. ѿ, 35) служба—на голос. ѿ, 36) служба Пекаль на голос. ѿ, 37) причастникъ: „Хвалите Господа“ на голос. д, 38) служба Грецкая на голос. ѿ, 39) „Возопих во печали“ концертъ на голос ѿ, 40) концертъ: „Ангелом Твоим“ на голос. ѿ.

В других оправни в чер(воний) папѣр:

1) Канон Срѣтению на голос. ѿ, 2) канон Честному Кресту на голос. ѿ, 3) служба Бишовского на голос. ѿ, 4) служба—на голос. ѿ, 5) служба Божая на голос. ѿ, 6) служба на голос. ѿ, 7) служба Пекулиц на голос. ѿ, 8) концерт: „Возшед еси“ на голос. ѿ, 9) концерт: „Да возраду(ется)“ на голос. ѿ, 10) другій концертъ: „Да возрад.“ на голос. ѿ, 11) концерт: „Прими Госпоже“ на голос. ѿ, 12) погреб на голос. ѿ.

В пято-глос(ахъ) в бѣлую скуру:

1) пѣсни Моусеови, всѣхъ ѿ, на голос. ѿ, 2) концерт: „От корене Иесеова“ на голос. ѿ, 3) концерт: „Ангелом Твоим“ на голос. ѿ, 4) концерт: „Озлоблен бых“ на голос. ѿ, 5) причастник: „Знамена“ на голос. ѿ, 6) концерт: „Кто взидет“ на голос. ѿ, 7) концерт: „Ти ми Господи“ на голос. ѿ, 8) концерт: „За всѣх молишися“ на голос. ѿ, 9) концерт: „Радуйся Богослове“ на голос. ѿ, 10) концерт: „Всѣм скорбящим“ на голос. ѿ, 11) концерт: „Хвалище“ на голос. ѿ, 12) концерт: „Приидите возрадуемся“ на голос. ѿ, 13) концерт: „Душе моя“ на голос. ѿ, 14) причастник: „Хвалите Господа“ на голос. ѿ, 15) концерт: „Умыю в непо(винныхъ) рудѣ Мои“ на голос. ѿ, 16) концерт: „Суди Господи“ на голос. ѿ, 17) причастник: „Во всю землю“ на голос. ѿ, 18) концерт: „Милосердія двери“ на голос. ѿ, 19) концерт: „Всѣм предста“ на голос. ѿ.

В других (трехъ, четырехъ), пято (и шести)-глос(ах):

1) Служба на голос. ѿ, 2) служба на голос. ѿ, 3) служба на голос. ѿ, 4) концерт: „Утверди сердце“ на голос. ѿ, 5) причастник: „Во всю землю“ на голос. ѿ, 6) служба на голос. 6, 7) причастник: „Во память“ на голос. 6, 8) другій: „Во память“ на голос. 6, 9) концерт: „Милосердія двери“ на голос. ѿ, 10) причастник: „Избавленіе“ на голос. ѿ, 11) причастник: „Чашу спасенія“ на голос. ѿ, 12) пѣсни Моисеови исхожденіи (на) гол. ѿ, 13) концерт:

Прилож. къ ч. 1, т. 10.

5

„О пресвятій Николае“ (на голос. ҃, 14) концерт: „Сію рызу на голос. ҃, 15) концерт: „Возопит всѣм“ на голос. ҃, 16) концерт: „Возбранной воево(дѣ)“ (на голос. ҃, 17) служба на голос. ҃, 18) концерт: „Ко Богородици“ на голос. ҃, 19) концерт: „О всепѣтая Мати“ (на голос. ҃, 20) концерт: „Исусе сладчайшій“ на голос. ҃, 21) концерт: „Во мѣсяц шестой“ на голос. ҃, 22) концерт: „Утверди сердце“ на голос. ҃, 23) концерт: „Да радуется Давидъ“ на голос. ҃, 24) концерт: „Твое славят“ на голос. ҃, 25) концерт: „Хвалят блажаще“ (на голос. ҃, 26) концерт: „Совокупи Господь“ на голос. ҃, 27) концерт: „Миру всему“ на голос. ҃, 28) концерт: „Приидите праздно людіе“ (на голос. ҃, 29) концерт: „Исусе премудрости“ на голос. ҃, 30) нагробне на голос. ҃, 31) причастник: „Хвалите“ на голос. ҃, 32) концерт: „О всепетая“ (на голос. ҃, 33) причастник: „Тѣло Христово“ на голос. ҃, 34) концерт: „Господи услышы“ на голос. ҃, 35) концерт: „Кто ти спасенія рызу“ (на голос. ҃, 36) служба на голос. ҃, 37) причастник: „Хвалите Господа“ на голос. ҃, 38) служба на голос. ҃, 39) концерт: „Изми мя Господи“ (на) голос. ҃, 40) причастник: „Во память“ на голос. ҃, 41) концерт: „Богородице Маріе“ на голос. ҃, 42) концерт: „Очисти мя Спасе“ (на) голос. ҃, 43) причастник: „Во память“ на голос. ҃, 44) причастник: „Радуйтеся праведни“ (на) голос. ҃, 45) концерт: „Господи прости“ на голос. ҃.

В черной сурцѣ оправніи третоглосницах:

1) Причастник: „Радуйся праведна“, 2) причастник: „Блаженни, яже избра“, 3) концерт: „Возбранной воеводѣ“, 4) преждесвященная: „да исправи(т)ся“, „нынѣ силы“; 5) „Да молчит всяка твар“, 6) во великій четвер на умовеніе ногъ 6 тропарей, 7) „Милост мира“, 8) причастник: „Хвалите Господа со небесь“, 9) причастник: „Чому спасенія прииму“, 10) причастник: „Ядїй мою плот“, 11) концерт: „Благословен еси Господи“, 12) концерт: „О Пресвятая Госпоже“, 13) концерт: „Укрѣпшася врази Твои“, 14) концерт: „Радуйся благодатная Богородице“, 15) концерт: „Да отвер-

земся“, 16) концерт: „Пріиди Дѣво Маріе“, 17) концерт: „Пріидите людіе Трісоставному“, 18) концерт: „Сію ризу обрѣтохом“, 19) концерт: „Кое разлученіе“, 20) концерт: „Кая темница“, 21) концерт: „Возлюбляша Господи“, 22) концерт: „Да возрадуется душа моя“, 23) концерт: „Исусе премудрости“, 24) концерт: „Дивное имя Твое“, 25) „Милость мира“, 26) причастник: „Блаженни, аже избра“, 27) причастник: „Вечери Твои“, 28) причастник: „Во память вѣчную“, 29) причастник: „Во всю землю“, 30) концерт: „Праведник, яко финиксь“, 31) концерт: „Радуйся Пречистая“, 32) причастник: „Чашу спасенія“, 33) концерт: „Во збранной воеводѣ“, 34) концерт: „Обятіе Отча“, 35) концерт: „Во збранной воеводѣ“, 36) концерт: „Се глаголя Тебѣ“, 37) „Милость мира“, 38) „Милость мира“, 39) ѿ „Милость мира“, 40) ѡ „Милость мира“, 41) ѣ „Милость мира“, 42) ѣ „Милость мира“, 43) причастник: „Во всю землю“, 44) концерт: „Воспойте Господеви“, 45) концерт: „Пріидите возрадуемся“, 46) концерт: „Утвердися сердце“, 47) концерт: „О пресвятѣй отче Николаю“, 48) концерт: „Иже во святыхъ преблагословѣн“, 49) концерт: „Апостоли от конец земля“, 50) концерт: „Во збранной воеводѣ“, 51) концерт: „О всеѣтая Мати“, 52) „Тебе поем“, 53) концерт: „Владычице пріими моленіе“, 54) причастник: „Хвалите Господа“, 55) концерт: „Хвали душе моя“, 56) причастник: „Хвалите Господа“, 57) концерт: „Егда прождашеся Господь“, 58) концерт: „Хвалите отроци Господа“, 59) концерт: „Исусе мой сладчайшій“, 60) концерт: „Радуйтесь Богу помощ.“, 61) причастник: „Духъ Твой благій наставит мя“.

В другихъ треценяхъ в червоний папѣр оправнии:

1) концерт: „Хвалите отроци“, 2) концерт: „Кто Тебя не блажит“, 3) концерт: „Радуйся Пречистая Дѣво“, 4) концерт: „Се глаголя Тебѣ“, 5) „Пріиди Дѣво Маріе“, 6) причастник: „Блаженни, аже избра“, 7) причастник: „Духа Твоего Святого“, 8) причастник: „Чашу спасенія“, 9) концерт: „Вонегда скорбѣх“, 10) при-

частник: „Во всю землю“, 11) причастник: „Хвалите Господа со небесъ“, 12) концерт: „О пресвятая Владычице“, 13) концерт: „Воозлюблю Тя Господи“, 14) концерт: „Благословенъ еси Христе Боже нашъ“.

Reiestr mutetow, ktore odebrałem od pana Pawłowicza in anno 1697.

Мутеты на глос(о)w осm:

1) ¹⁾ Канонъ на Воскресеніе Шаваров(ского) голос. ѿ, при нем причастник: „Во свѣтъ“ на голос. ѿ и другая служба Шаваровского и другій причастник: „Хвалите Господа“ на голос. ѿ, 2) канон другій Дилецкого: „Рождество“ (на) голос. ѿ, при нем вечерня Шаваровского на голос. ѿ, 3) канон Шаваровского на Рождество на голос ѿ, 4) канон на Рож(дество) Чернущина на голос. ѿ, при нем канон Шаваровского: „Совокупя Господа и Царя небснаго“ на голос. ѿ, 5) канонъ на Преображеніе на голос. ѿ, при нем концерт: „Имамъ вѣру“ на голос ѿ, 6) служба Божая Мазурка на голос. ѿ, 7) канон Чесному Кресту на голос. ѿ, 8) канон Бѣшевского на Стрѣте(ціе) на голос. ѿ, при нем служба на голос. ѿ, 9) концерт: „Дондеже“ на голос. ѿ, другій концерт: „Великій воевода“ на голос. ѿ, 10) служба Божа Яжевского на голос. ѿ, при нем концерт: „На сѣборшему свѣт.“ на голос. ѿ, 11) служба Божа Пекулицкого на голос. ѿ, при ней: „Елице во Христа крестивестеся“ на голос. ѿ, 12) канон Воскресенски на голос. ѿ, 13) „Христос воскрес“ на голос. ѿ, 14) стихира: „Воскресеніе ден“ на голос. ѿ, 15) концерт: „Сей день, его же сотвори“ на голос. ѿ, 16) вечерня Шаваровского на голос. ѿ, другая вечерня на голос. ѿ, 17) концерт Шаваровского: „Согрѣших паче“ на голос. ѿ, 18) служба Божа Шаваровского на голос. ѿ, 19) служба Божа въ канонѣ Чесного Креста, 20) Бемулярна служба на голос. ѿ, 21) причастник: „Знаме(нася на) нас“, в тим канонъ на голос. ѿ, 22) служба Божа Шаваро(вского) на голос. ѿ, 23) дру-

¹⁾ Цыфры наши.

гая на голос. ѿ, 24) погребъ на голос. ѿ и процесія при нем на голос. ѿ, 25) „Кое разлученіе“ на голос. ѿ, 26) погрѣбъ Завадовскаго на голос. ѿ, причастник при тим погрѣбѣ: „Дух Твой“ на голос. ѿ, 27) „Паси Израиля“ на голос. ѿ, 28) концерт: „Вознесися еси“ на голос. ѿ, другій концерт: „Еже ю нас совершивъ“ на голос. ѿ, 29) канон на Воскресеніе Яжевскаго на голос. ѿ, 30) концерт: „Суди Господи“ на голос. ѿ, другій концерт: „Господи услыши“ на голос. ѿ, третій концерт: „Ликуютъ ангелы“ на голос. ѿ, 31) служба Божая шестоголос. на голос. ѿ, при ней концерт: „Прими Господи“ на голос. ѿ, другій концерт на голос. ѿ; 32) канонъ Святому Духу на голос. ѿ, при нем служба Божая на голос ѿ, 33) концерт: „Вси язичи“ на голос. ѿ, 34) концерт: „Сладчайшая Дѣво“ на голос ѿ, 35) концерт: „Господ созда мя“ на голос. ѿ, 36) „Благословен гради“ на голос. ѿ, 37) вечерня на голос. ѿ, другая на голос. ѿ, 38) Служба Божая на голос. осмнадцат, 39) „Хвалите Господа“ также и Чашу (спасенія)“ на голос. ѿ, 40) концерт: „Со слезами“ на голос. ѿ, 41) „Чужде ест“ на голос. ѿ, 42) „Возиде Богъ“ на голос. ѿ.

Концерта (четырегол., пятиголос.) шестоголосніе (и восьмиголосніе):

1) Концерт: „Душе моя востани“ на голос. ѿ, 2) причастник: „Дух Твой благій“ на голос. ѿ, 3) другій: „Духа Своего Святого“ на голос. ѿ, 4) „Пречистому Ти обра(зу)“ на голос. ѿ, 5) „Во святыхъ“ на голос. ѿ, 6) „Богородице, Ты еси лоза“ на голос. ѿ, 7) „Восияви во Египтъ“ на голос. ѿ, 8) „На спасеную стезю“ на голос. ѿ, 9) „Празднует днес“ на голос. ѿ, 10) „Богородице упованіе всѣм христіаном“ на Стрѣ(теніе) на голос. ѿ, 11) „Слава на небеси“ на голос. ѿ, 12) „Готово сердце“ на голос. ѿ, 13) „Слишаша пастиріе“ на голос. ѿ, 14) „Разум не разумѣя“ на голос. ѿ, 15) „Видяци стагю(?)“ на голос. ѿ, 16) „Имуща богоприятну“ на голос. ѿ, 17) причастник: „Благословен гради“ на голос. ѿ, 18) „Что Тя наречем“ концерт на голос. ѿ, 19) „Спасти хотя“ на голос. ѿ, 20) „На престолѣ, на небеси“ концерт на голос. ѿ, 21)

„Хвалите Господа со небес“ на голос. ѓ, 22) „Ко Богородици прилежно“ на голос. ѓ, 23) „Хвалите Господа со небесъ“ на голос. ѓ, 24) „Чашу спасенія“ на голос. ѓ, 25) „Волеви Перстіе“ на голос. ѓ, 26) „Всякъ земнороден“ на голос. ѓ, 27) „Предлагаю вамъ“ на голос. ѓ, 28) служба Божа на голос. ѓ, 29) „Хвалите Господа“ на голос. д, 30) „Сей ден Господ, иже сотвори“ на голос. ѓ, 31) „Хвалите Господа со небес“ на голос. ѓ, 32) „Вес еси желаніе“ на голос. ѓ, 33) „Что воздано“ на голос. ѓ, 34) „Умю виновниуж“ на голос. ѓ, 35) „Сошед еси“ на голос. ѓ, 36) „Яко благъ еси“ на голос. ѓ, 37) „О Тебѣ радуется“ на голос. ѓ, 38) „Тѣло Христово“ на голос. ѓ, 39) „Хвалите Господа“ на голос. ѓ, 40) „Блажени, іхже избра“ на голос. ѓ, 41) служба Божа на голос. ѓ, 42) служба Божа Шаваровского (на) голос. ѓ, 43) концерт: „О всецѣлая Мати“ (на) голос. ѓ, 44) концерт: „Новое чудо“ на голос. ѓ, 45) концерт: „Согрѣших“ на голос. ѓ.

Концерта третоголосніе:

1) Концерт: „Преста Царица“ на голос. ѓ, 2) концерт: „Приидите, видим вѣрніи“ на голос. ѓ, 3) „Стѣна еси дѣвам“ на голос. ѓ, 4) служба Божа на голос. ѓ, 5) „Радости мое“ на голос. ѓ, 6) „Чашу спасенія“ на голос. ѓ, 7) „Надгробное“ на голос. ѓ, 8) концерт: „Преднаисует Гедеон“ на голос. ѓ, 9) „Творяй ангелы“ на голос. ѓ, 10) „Тѣло Христово“ на голос. ѓ. 1)

Anno Domini 1697, die 29 9-bris rewisia kantyk y mutetow brackich Lwowskich, iak wiele znaiduie się na churze: 12 kantyk w żuły papir opravione, 9 kantyk w lazurowy papir opravione, 8 kantyk w skurze czerwonei opravne z literami srybnemi, 8 kantyk w czerwony papir opravione grube, 8 kantyk w czerwone skure opravione, 8 kantyk w czerwony papir opravione cięke, 6 kantyk w czerwone skure opravione, 5 kantyk w białe skure opravione, 5 kantyk w nakrapiane skure opravne, 3 kantyk w czarne skure

1) Цыфры нашн.

oprawione, 3 kantyk w czerwony papier opravione, 8 kantyk w pargamin bleńkitny opravione—stare, 6 kantyk w zielone pargamin opravione—stare, 18 głosow służba nie opravna y inne concerta, 5 kantyk w pargaminie pisanym starym opravione ¹⁾).

Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 961, или NNN. № consig. 492, стр. 11—34.

Тамъ же, № 984, или S. № consig. 450, стр. 3, 5, 7, 9, 11—12, 17, 18, 21, 25—27.

Тамъ же, № 989, или T. consig. 451, стр. 11—19, 21—47.

Тамъ же, № 1004, или PP. № consig 471, стр. 1, 3—6, 104, 59—68, 105—111.

Тамъ же, № 1018, или RR. № consig. 472, стр. 3—19.

¹⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1018, стр. 3—19.

3. 1633, 1654—1719 годъ. Уставъ и протоколы Львовскаго Онуфріевскаго братства, находившагося подъ покровительствомъ Львовскаго Ставропигіального братства.

О поступку ¹⁾ і о повинности уписатися хотячю до реестру братскою.

Г л а в а ѿ.

Хто бы хотѣлъ до брацтва нашего уписатися, братомъ намъ zostати, таковый кождый без жадного особъ бракованя, первѣй нѣмъ мает вписанъ быти, мает достатечне вѣдати о всѣх повинностяхъ братскихъ ниже описаныхъ, ведлугъ которыхъ повиненъ ся будетъ справовати, и во всемъ досыть учинити; о которыхъ пока вѣдати не будетъ, не маетъ быти вписанъ, а то для того, абы потомъ не вымовлялся невѣдомостю ихъ подъ часъ выконываня, гдѣ достатечне о всемъ вѣдати будетъ, а самъ съ хоти свои и волѣ добронъ на то все позволитъ, тогда маютъ го вписати таковымъ способомъ: напредъ, по прочитаню презъ него, альбо предъ нимъ о повинностяхъ братскихъ, ставши предъ собранною братією, всѣмъ въ слухъ маетъ вызнати, же ся му прочитаны порядки братьскіи подобали, въ котрыхъ онъ, якъ въ душезбавленныхъ утѣхъ любячи, заховати обѣцуетъ за помощу Божією и преподобнаго отца нашего Онуфрія, а подъ свѣдоцтвомъ щирого, в чистомъ сумленю сердца слюбувати маетъ, просячи при томъ заразъ, абы до реестру ихъ вписанъ былъ, по котрой его обѣтницѣ и прозбѣ маютъ му обидцати на певный часъ в реестръ вписанія; еднакъ одложено быти маетъ, абы той, который вписатися хотячи, т(ы)мъ часомъ спорядился Божую а збавенія своего службу отъ Бога зачалъ. Мовить Божественный Апостолъ: „кто бовѣмъ зъ благословеніемъ сѣетъ, зъ благословеніемъ и пожнетъ“. Звы-

¹⁾ Архивъ Львовскаго Ставропигіального братства, № 946, Liber electionum, лл. 1—9, 10—79, 81—104, 190—191.

Такъ какъ этотъ уставъ напечатанъ во Львовѣ въ неизвѣстномъ у насъ въ Россіи „Гременникѣ“ или „Календарѣ“ за 1870 г., при томъ въ немъ встрѣчаются нѣкоторыя несправности, поэтому, исправивъ погрѣшности по подлиннику, рѣшаемся перепечатать его.

чаем теде церковным приготованный бывши, в первую албо вторую недѣлю, сумленіе свое пред духовным братским справивши, пречистых и животворящих тѣла и кърве Господня тайнъ сподобитися мает, на честь и хвалу Богу вседержителю, а на вѣчную память преподобнаго отца нашего Онуфріа и Троицы Святой, то за ласкою Божею набожне отправивши, на постановленный часъ до сказки ставившися, до реэстру брацкога, если писати сам не выѣтет, мают го въписати, а то все за помочу добротливаго Бога охотне справивши, отъ цнот милостинѣ в любви со всею братією повиненъ мѣти будет до общей братской скринки дати ведлугъ преможеня своего, що сам з ласки похочеть.

О повинности первой уписаной братіи, меновите о пристойном захованю, учиненном, слюбованном Богу обѣтници ихъ

Г л а в а ѿ.

Кождый уписанный брат мает того пильно въ боязни Божой перестерѣгати, абы шлюбови своему раз учиненном завжды досыт чинилъ; на оное грозное росказаніе Бога вседержителя до насъ мовячого; „всяк человекъ, иже обѣтъ обѣтствует Господеву, да не осквернит словесе своего“, все елико изыйдет из усть его сотворит. Кождый человекъ, который обѣтницу альбо шлюбу Богу пошлюбит, слова своего нехай не отмѣняет, але все що колвекъ з усть его выйdet выконывати повиненъ будет, который бы шлюбивши полънати шлюбу своего не хотѣлъ, до таковых Збавитель нашъ Исусъ Христось пречистыми устами такъ мовит: „что ся вам мнит, человекъ нѣкій, имѣя два сына, пришед ко первому и рече: чадо, иди, дѣлай во виноградѣ моемъ, онъ же отвѣщавъ, не хочу, послѣди же роскався и иде. Приступль ко другому, рече такожде, онже отвѣщавъ: азъ Господи иду и не иде. Который от них сотвори волю отчу? Глаголаша ему, первый“. С которых Збавительных словъ явно ест, шлюбивши полнати не хотѣлъ ест, подобенъ второму сыну, который обѣщалься и нейшолъ; претож писмо Божее до таковых так мовит: „лучше баше не обѣтовати,

нежели обѣтовавшу не отдати. Аще же обѣтоваеши обѣтъ Богу, не уедли воздати Ему“, и мовит: „яко нѣсть во безуміи хотѣніе. Ты убо, елико обѣтовати будеши, воздаждь, да не прогнѣвается Богъ о гласѣ твоємъ, и растлит твореніе рукъ твоихъ“. Не подобается бовѣмъ Богу невѣрная а безрозумная мова. Абы Господь Богъ, мовою твоєю розгнѣванный будучи, всѣхъ справъ твоихъ не респорошилъ; жебы тобѣ въ промислахъ твоихъ и в щастію твоємъ преповою не былъ; бо такъ мовитъ през Мойсея Господь Богъ: „Аще обѣтоваеши обѣтъ Господеви Богу твоєму, да не уедлиши воздати Ему, яко възыщеть Господь Богъ твой отъ тебе, и будетъ на тобѣ грѣхъ“, то ест, если обѣтници Богу шлюбванной не выполниши, тото грѣхъ, чого постерѣгати пилно треба. Каждый теды зъ братіей нашей нехай оного блаженного Давида во устѣхъ завше маеть: „воздамъ Тебѣ обѣты моя, яже изрекостъ устнѣ мои“. Обѣтници своей завжды досыт чинити, и пилно постерѣгати маемо всѣ.

О повинности захованя вѣрности.

Г л а в а ѿ.

Каждый въ братствѣ нашомъ найдуючися, що колвекъ в зобраню братіей. въ справахъ благочестивыхъ и збавенія душъ нашихъ належачихъ справовано будетъ, того до вѣдомости людій неналежачихъ выносити не маеть, и розмовъ межи общими людьми о томъ чинити не повиненъ будетъ, кромъ щобы пожитечное и збавенное братству нашему належало въ славѣ и чести Божой быти могло. Такъ бовѣмъ премудрій Исусъ Сираховъ о томъ, научаючи, мовитъ: „открывая тайну, погубляетъ вѣру, не имаеть обрѣсти друга своего по сердцу своему; возлюби друга и увѣрися с нимъ. Аще ли откриеши тайны его, не имаше гонити по немъ, далече бо ест, избѣже якъ серна отъ сѣти“. Вшелякую прето таемницу при собѣ мѣй, не хотѣй пріймовати; еслиже пріймешъ, помни вѣрне захвати предъ чужимъ человѣкомъ, абы ся и самъ той потомъ не насмѣявъ, котрый бы ты на той часъ похваливъ. Открыти бовѣмъ таемницу ближ-

него (тойже мовить сынъ Сираховъ) большая ест речъ, вижели ему рану задати, и тяжшая нѣжли его чимъ спотварити, бо тому обоему ладно пристойне позапобѣгнути может. Рану обвяжешъ, а потварь знесешъ, лечь таемницу братскую объявити, распачь души нещастливый приносить, которая вѣрност утративши набываетъ собѣ вѣчной ганбы.

О повинности захованя любви и приязни.

Г л а в а д̄.

Если бы который колвекъ братъ послышалъ о братіи албо о братскихъ що колвекъ неслушного и шкодливого, любь теж пожитечного, заразы братіи ознаймити мает. Пишет: „слышалъ еси слово на ближнего твоего, да не пребудет в тобѣ невѣрностъ, не стыдися въ пригодѣ его, и не замолчи слова въ день потребности его“.

О повинности захованя благочинія и вшелякои скромности на сказкахъ.

Г л а в а е̄.

До братства пришедши з братіи каждый спокойне и статечне заховати ся мает, не якъ в посполитомъ дому быти себе розумѣючи, але якъ в дому выдѣленом на омышлеваня спрятку, чести и хвалы всесилного Бога належачих, чого не тылко панове дозорци рочніи, але вси сполныя братіа маю перестерѣгати, абы нѣкто въ братствѣ розмовы непотребныи, албо смѣхи строити мѣлъ.—На такомъ каждомъ маю панове дозорци без вшелякой фолги взяти выпы грошми готовыми на нуль фу(н)та воску. Гдыж для збавенныхъ утѣхъ и справъ сходитися повинны, а не на жарти и смѣхи; зачимъ ежели бы не было якои справы потребной, то панове старшіи маю того перестерѣгати, абы читаны были артыкулы, повинны ихъ слухати, а не расходитися, языкомъ вырозумѣннымъ.

О днех обхожденя службы Божей братской и молебна.

Г л а в а ѝ.

Одержавши от старших наших духовных охотнее зезволеніе, хочемо ку чести и хвалѣ имени Господа Бога нашего мѣти и заховати обвязуемъ, абы для помноженя братства нашего, въ томъ збавеню предъязвятю нашемъ, а найбарзѣй, абы на отпущеніе грѣховъ нашихъ грѣхочистительная безкровная офѣра въ олтару нашомъ обхожена была на каждую четверть, такъ и за усобшихъ, разовъ чтыри обходити.

Г л а в а љ.

Не инымъ способомъ маются обходити, оставивши звычайъ посполитый, бывана на каждый день при отправованю порядковыхъ службъ Божіихъ щоденныхъ. Каждому з насъ при воли на притомность нашу, а на тые службы постановленіе от старшихъ нашихъ, который зъ уписныхъ насъ на той часъ в мѣстѣ будучий братъ, на той службѣ Божой не былъ, вынявши, ежели бы хоробою былъ знятый. А который бы здоровый не былъ, ниже описанному караню подлегати повиненъ. Що ся дотычить нашего при той службѣ Божей обхожденія, услугованія, таковое быти маеть: напруд чтыри младенци з лянными свѣчами приготованны быти. Братія вшитки през службу Божию з свѣчами маютъ стояти, с которыхъ еденъ с таблицею для ялмужны ходити маеть по церкви. Служба Божая того дня з дьякономъ и поддьякономъ фѣгуральнымъ и зе спѣванямъ обхожена быти маеть. Що ся дотыче обхожденія процессіи на праздники: всѣ братія, рано вставши, до церкви ити маютъ и не з голыми руками, каждый свѣчу принести повиненъ набожне, абы ся жаденъ з насъ легкомыслене справы Божой отправуючимъ не показаль; поневажъ проклятымъ естъ каждый, который справу Божию обходитъ недбале.

О повинности внутреннею обновленія нашего человека.

Г л а в а ѿ.

Постерѣгаючи с пилностью такъ для самого невоптливого Бога вашего, душъ нашихъ збавеня, якъ и для речивистого в семъ звязку братства нашего, присмотритесь хотячимъ, абы непозвѣрховная якая церемонѣя, на оказаняся людемъ выставляла сей нашъ святой братства звязокъ, але чистого сумленя и ласкою Божію освѣдченое сердца поводомъ, щирую и нелицемѣрную побожность, на царство небесное, позысканя Духа Святаго маповеніемъ усмотрилисмо, ухваляемъ, становимъ, и заховати Богу вседержителеви нашему общуемъ и шлюбуемъ. Кождый зъ уписаныхъ насъ братій на кождый рокъ два разы, то ест на день радостный—Рождества Господа Бога и Спаса нашего Иисусъ Христа, на пресвѣтлое Его Воскресеніе другой разъ, абы сповѣдую грѣховъ себе предочистивши святыхъ пречистыхъ и животворящихъ тѣла и крѣве Христа Бога нашего таинъ причастіиками быти маемо. Повинность самая з насъ того витягаетъ, то естъ знакъ христіанства нашего, не загорожаючи еднакъ частшого и въ ипші дни душезбавецьныхъ сихъ таинъ приимовати: абысмо отоль утѣху духозбавенную могли отримати; абысмо оттоль горятшими в побожность и охотнѣйшими до впеляныхъ побожностей въ справахъ и въ тяжарахъ церковныхъ—бысмыся завше знайдовали зъ охоты, а не с примусу, и то ознаймуемъ, если бы который з насъ в тые празники в мѣстѣ не найдовалься, таковой на выиздѣ своемъ в дорогу маетъ ся Господу Богу справити, а по тымъ за благословеніемъ Божіимъ в дорогу ихати маетъ.

О сказкахъ годовыхъ и припадковыхъ.

Г л а в а ѿ.

Поневажъ безъ частшей посполитой намовы, и обмышленя справъ поважныхъ дознаваня и упадку, повинность постерѣгати того, абы зачатая нами Бога всемогучого справа за благословеніемъ Его свя-

тым ширитися и мощно трвати могла, сказки головныи для обмшлеваня и намовъ в добрах и пожиткахъ душезбавенных, с которых на первой головной сказце дозорци, которых мает быти чтыры, а пятый писарь, личбу порядную отдавши, уряд з себе зложити мають, потым всъ сполне инших чотырох на тойже дозоръ и едного на писарство волным и згодным усъ голосом обрати мают и уряды тые дозорскіе и писарскіе злецити, учинивши первѣй пристойное подяковане тым, которыми преишлого року уряды пилне и богобойне обходили. Другая сказка, гды бы яка пилная а важная потреба указала, и посред тыжня. Повинны ся ставити на той часъ за ознайменіемъ от старшихъ без жадной небытности и причинъ выпайдованя ставитися повинны, и виною таковых непослушных карати.

О безчинно ходячих и шлюбъ свой Богу учиненый переступаючих по встаню и караню.

Г л а в а 7.

З певного досвѣдченя ест то вѣдомо, иж вшелякіе люде, купы и звязки в своем ухваленем порядку найдоватися повинны, а гды бы найдуючися по средку них, бывъ ротный найдовалися, ведлугъ артикуловъ их караны нехай будутъ. Але мы, межи собою заховати хотячи, абы чрез безчинниковъ яких в суетство и превротность предсявзятя до всесилнаго Бога служба наша в легкость якую и в наслабленя подавана не была, доброволне всъ под то подлегати везволяем. Еслибы кто з уписных насъ братій, в мѣстѣ найдуючися, не пришелъ до службы Божой в четвертую неделю. на которую нам припадати звыкла сказка, таковый кождый, за каждым разом, за выступокъ свой первый повинен дати фунтъ воску. Еслиж бы и повторе учинилъ, мают его панове дозорци рочные напоминати, вины не брати. Гды бы и третій раз такъ учинилъ и напомяненя старшихъ нѣ в чом не мѣлъ, мают его панове старшии перед всею братією обличити. Еслиж бы и на то недбалъ,

мают до него панове старшіи духовного своего послати, напоми-
наючи его, абы, що Богу вседержителеви шлюбоваль, полнити не
запедбываль, поневаж Богу шлюбованный шлюбъ той запедбанъ от
него без жадного кривоприсяжства быти не может. Каждый бо-
вѣмъ кривоприсяжства грѣхъ есть смертельный. В законѣ бовѣмъ
написано: „непріемли имени Господа Бога твоего все“. Еслиж
такъ затвердѣлого сердца будетъ, же и духовнаго своего и всѣхъ
братій не послушает, самъ Господь нашъ Исусъ Христосъ на та-
кового декрет учинити рачиль: „буди вамъ яко язычникъ и мы-
таръ“. Апостоль Павелъ пише: „измѣте злаго отъ васъ самѣхъ со-
бравшимся вамъ силою Господа нашего Исуса Христа, предадите
сатанѣ во изможденіе плоти, да духъ спасется во дне Господа на-
шего Исуса Христа“: оттятый бовѣмъ члопокъ гнилый, абовѣмъ здо-
ровымъ шкодити будет, и гды злый отступует, доброму мѣстце
готуетъ.

О повинности дозорцовъ рочныхъ.

Г л а в а ѿі.

Панове дозорци рочными всѣ и писарь на вождую четирене-
дѣльную схадцку скоро по службѣ до брацтва сходитися мают,
мѣстца свои засѣсти. Цервей нѣжли братіа почнутъ збирати и
такъ в прекладанію справъ, о которыхъ бы потреба указала, и
аданя свое от нихъ подавати, первый голосъ мѣти будутъ въ брат-
ствѣ, не отходячи, мают быти поты, ажъ ся всѣ братіа розыйдутъ,
котрыи повинны будутъ вѣдати, що ся зберет на которой схадцѣ,
тое все при нихъ повинны писати до реестру, который для росходу
и приходу мѣти будутъ презъ цалый рокъ, пристойне, поважне
справовати будутъ. И о иншихъ речахъ писарь повиненъ вѣдати, о
всѣхъ непритомныхъ братіахъ на вшелякіхъ обходахъ службъ Божи-
ихъ, такъ на процессіахъ, на сказкахъ головныхъ, и о чинячихъ
досыт повинности, и шлюбови, и отправаню сповѣди, и боже-
ственныхъ тайнъ причастіа, якъ предъ вѣписанямъ въ реестръ кож-

дого с таковых повинностей, повинни перестерѣгати, каждый зъ вышь описанных постановленій на престоругу. Преступных карати повинъны будут ведлугъ постановленя на таковых въ главѣ ї. караня. А если бы котрый дозорца, або писарь на схазку головную не пришолъ, маеть быти ве двое караный, нѣжли иншіа братіа, большаго бовѣм томленія достойни чести ради. Если бы дозорца, котрый мѣлъ свою забаву такъ пилную, для котрой бы ставитися не моглъ, албо ставившися, чекати не моглъ, аж бы ся вся братіа розыйшла, мает упросити брата на мѣстце свое, котрый бы все моглъ тое отправити, що оный мѣлъ отправляти, то той волным зостае. Если бы и в дорогу отеждалъ, то котрый подымется, повиненъ за того вѣрне всѣхъ справъ доглядати власне, якъ опый рочный дозорца. А гды бы дозорца рочный отехалъ, не упросивши на свое мѣстце котрого з братій, за то, гды прійде, не отпустная вина четвертая часть камене воску. Если бы ключѣ албо реестрь в себе задержалъ котрый належитый от тых речей братъ, тоуж випою караный мает быти.

О ре(е)стръ головномъ и здаваню личбы.

Г л а в а ѣї.

Реестрь головный с подписом рукъ дозорцовъ преишлыхъ, котрыи мають быти вписаны всѣ справы, то ест приходы и расходы, рокъ по року, не мают быти касованы, але уставичне въ скарбѣ братскомъ схованы быти мают. Дозорци с писаромъ черезъ въвесь рокъ всѣ справы братскіе на инъшумъ реестру въписаны быти мают, а предъ неделеею зданя личбы своей всю справу стачне на иншом реестру слово въ слово маеть быти; потымъ въ головный реестрь въписати, абы въ немъ не мазати, анѣ поправляти, суму подписавъши, и въвесь спрятъ братскій и гроши готовые наготовавши, вшитко спорядивши, всю братію мают обыслати, абы з нихъ личбу, и въвесь скарбъ взявши, инымъ подали, кождые старшіе въ каждомъ року, на день третій, хвалебнаго праздника Рож-

дества Господа Бога и Спаса нашего Иисусъ Христа, якъ ся въ главѣ І. постановило, щобы колвекъ въ преишлыхъ старшихъ ведлугъ реестру възяли грошми. Апарата, книги и всѣ зъгола рухомые речи, от мала до велика, и с тым, що за ихъ старшинства до спрятку братского прійдет, вцале передъ въсею братією старшими и молодшими показати мают и, личбу статечне здавши, ведлугъ порядку описанаго дозорцовъ ново обраныхъ, въвесь скарбъ ведлугъ реестру отдати повинны будутъ, и заразъ при томъ реестръ головный подписавши руки свои, тымже дозорцомъ новообранымъ до скарбу отдадутъ. А гдѣбы ведлугъ порядку братского на постановленный день панове старшии въ той головный реестръ въсѣхъ справъ своихъ достатечне зовсѣмъ не отдали, а не были готовы з личбою и зовсѣмъ скарбомъ братскимъ, таковыя якъ недбалые въ постановленныхъ порядкахъ братскихъ якъ противниковъ и зраидовъ ведлугъ баченя виною обложены быти мают. Старшинства еднакъ не зложат, ажъ ся во всемъ уистят и въвесь скарбъ зъ рукъ своихъ вцале здадут, на що певный часъ имъ назначенный быти мает.

О обиранию дозорцовъ и писаря.

Г л а в а ІІ.

На преложенство старшинства и писаря мають быти обраны побожные и здолные, котрые бы такому услугованю подолати могли, и приложенство свое побожностью живота здобили. В котрыхъ обиранию голосъ з братій вольный быти мает. Порядкомъ ведлугъ зданя на тотъ часъ мѣсца засѣданы быти не мают. Той обебранъ быти мает, на кого всѣ братіа зезволят. А на кого бы и наймолодшая братіа не позволили, тотъ быти не мает. Якъ богатому, такъ убогому, старому и молодому волное мовеніе мает быти. О томъ и божественный Златоустый мовить: „не презирай тѣхъ, иже полезная совѣтуют. Аще, и подручны суть, и худы, и не сматрай имъ, да наше поставимъ, но да полезное пріймемъ. Аще и от худаго преподается. И тако от Бога мзду пріймемъ, и боль-

шія славы да насладимся“. Зачим старшіе мают того пилне постерѣгати, абы ся сами во всем порядне и статечне заховали, и во всем абы пилнейшими были. О которых Златоустъ святыи такъ рѣкъ: „старѣйшину ли ты оставиша, попецися о них, и толико прилежи, яко да красоту милости и вѣнецъ похвалы пріймеша, сами зъ себе подавайте образъ дѣлъ, да преспѣваніе вашея вѣры явлено будет; зане яко старѣйшина, таковые и граждане его“.

Скарбу братского найменьшая речъ не маетъ быти позычана нѣкому безъ заставы слушиной.

Г л а в а Ѣ.

Панове дозорци рочныи нѣкому нѣчого такъ брату старшому, молодшому, уписаному и не вписаному, не толко грошей готовых, але и найменьшой речи ись скарбу братского безъ заставу злота, срѣбра не дати, тылко заставу маютъ взяти такую, котрая бы добре за тую суму важила, той, що пожичаетъ, бы положилъ. А если бы що колвекъ безъ заставы позычили, а в томъ бы ся брацѣству шкода стала, теды панове старшіе тые, от которыхъ бы ся шкода стала, власне своимъ грошемъ повинны сполне до скарбу братского отдати и нагородити мають, не вымовляючися единымъ другимъ; гдыжъ не одному, але всѣмъ чотыромъ старшимъ, якъ одному повѣренъ и поданъ вѣвесь скарбъ братскій бываетъ, зачимъ повиненъ одинъ другого перестерѣгати и обще сполне терпѣти всѣмъ; бо тыи чтыри якъ одинъ члонокъ суть и быти мають. Где бы тежъ и сами панове дозорци скарбу братского потребовали, жаденъ безъ заставы злота, срѣбра, которое бы въ двое за суму стало, и то безъ вѣдомости братій иной, не мають брати, и одинъ безъ другого нѣчого не маютъ церковного уживати.

Панове старшии кромъ вѣдомости всей братій нѣчого чинити не мають.

Г л а в а Ѥ.

Если бы панове старшіе безъ волѣ своей братій, то есть безъ намовъ сполне всѣхъ на схаздцѣ головной, що колвекъ надъ поста-

новеніе братское, а звлаща щобы мѣло шкөдити, мають то своим коштом нагородити. Чинити жаденъ з насъ и найменшой речи не повинен, котрая бы ся без домыслу братій обходила, не мають ся того важити под виною, якъ панове винного найдуть, где сами для себе старшии маются перестерѣгати, абы ся нѣ в чим братству шкода не ставала. А гды з недозору старших они повинни будутъ отповѣдати и откладати.

Всѣ братія мають мѣти стараня, абы шкода нѣ в чѣмъ не была.

Г л а в а 3ї.

Панове братія всѣ обще, одно тѣло будучи, мають того пилне доглядати, абы церкви шкода ни в чом не была, если бы котрый братъ видѣлъ якую колвекъ бы найменшую шкоду братству учиненую, предъ всѣми о ней на сказыце головной ознаймити мает, и подъ обещанным слюбомъ повиненъ при ней стояти, и всѣ братія повинны ся за то взяти и пилно ся зъ овымъ въкупѣ старати, абы то до скарбу братского привернено было, братское бовѣм богатство Христово дѣдичтво, котрого хто колвекъ шкодливими руками доткнется, дотъкнет и его рука Божая, святокрадства и грѣха таковой уйти не может, и апостолского выроку ухилитися, котрый межн иншими злосныками и святокрадца царства небесного не наслѣдат. То все що колвекъ з чистых рукъ наших працы, а вѣрной выслуги нашей даемо Христу Богу нашему в дѣдичтво, абы оттоль оздоба зевнутрняя церковная опрятована была, ведлугъ реченного: „возлюбих благолѣпіе дому Твоего и мѣсто вселенныя славы Твоея“. А особливе абы убогіе сироты и вдовы часу потребы ратованы съ того дѣдичтва Христа Бога нашего были, где сам Збавитель устами Своими мовит: „елика аще сотворите сим братіи моих менших, Мнѣ сотвористе“. Абы оттоль ницїи учитися хотячыи и до наукъ способными осмотрати их треба, котры бы на потомъ въ винници Христовой дѣлательми трудолюбными найдоватися могли. Если теды частки добръ наших от Него Самого нам ласкаве узычовых уча-

стникомъ Христа Бога нашего. Охотне прето чинѣмъ, жебы ся оныхъ свитокрадца рукою не опиралъ ¹⁾, на ономъ страшномъ и нелицемѣрномъ судѣ не были сужены, гды будетъ мовити справедливымъ судомъ до оного злосника: „звяжите ему рудѣ и нозѣ, поверзѣте его во тму кромѣшнюю, гды будетъ плачь и скрежетъ зубомъ“, зачимъ стеречися треба, абы и до насъ декретъ таковой не пришолъ, гды и самъ Христосъ мовити рачилъ: „поне, да видѣлъ еси тата, теклъ еси с нимъ. Сѣа сотворилъ еси и умолчалъ, вознепщевалъ еси, беззаконниче, яко буду тебѣ подобенъ и обличу тя и поставлю предъ лицомъ грѣхи твоя“. Чого насъ Христе Спасителю уховати рачъ, и устеречи, абы межи нами собранными злость такая не найдовалася незбожная, ани именовала.

О вспоможенію сирот и зубожалого брата з навѣжснѣя Божію

Г л а в а ̄ѣ.

Духъ Святый през уста Давида пророка и царя мовити рачилъ: „блаженъ разумѣваяй на нища и убога, въ день лютъ избавитъ и Господь. Милуяй нища, въ заемъ даетъ Богу, по даянію же воздастъ ему“. Зачимъ найбезпечнѣйшій и найпечнѣйшій то скарбъ, который в рукахъ людій бѣдныхъ, нищихъ, сиротъ, вѣдовъ и вязневъ. О томъ то скарбѣ и Збавитель нашъ Исусъ Христосъ вспомянати рачилъ: „сокровищуйте“, мовитъ, „собѣ скарбы на небеси, идеже червь ни тля тлит, ни татіе подкопывають, ни крадутъ“. Дай то абы и сердца наши тамъ быти удостоилися за ласкою добротливаго Бога. Усилуемо и повинны будемо, каждому з ближнихъ нашихъ, ведлугъ преожения складки нашей нагихъ приодѣвати, зболѣлыхъ нужными потребами осмотрити. Каждая добродѣтель отъ себе починатися звыкла. Сирахъ: „кто собѣ злый, тотъ нѣкому добрымъ быти не можетъ“. Если бы которого брата уписанного Господь Богъ пригодною навѣдилъ, такового охотнымъ сердцемъ, яко свой власный

¹⁾ Въ подлинникѣ пробѣлъ.

члонокъ одного тѣла, мают братіа вполно запомочи, ведлугъ бачена своего, що которому Господь Богъ на сердцу положит. Писано ест для приказаня Божого: „пріймуй убогого, утрат пѣнязь для ближнего, не сокривай под камень в погибель себѣ. Сокрый милостиню во сердца нищих, оны за тя помолятся“, если не от него, сам Збавитель обѣцуетъ тайное отдати.

О отлученю брата безчиннаго и непослушнаго.

Г л а в а ѿі.

Если бы теж который братъ подпалъ през ліотерство якое колвекъ, такового не толко запомагати, але напомиѣвши раз три, за четвертым разом, если бы ся не покаялъ, и от братства такового отлучити. „Не кохайся“, мовить Соломонъ, „в стежках неучтивых и пут злый да не полюбится тобою: убѣжи от него, и не ходи по нем, уклонися от зла, и отпусти их, безчестны бовѣмъ“. Учинялъ Господь Богъ сонмъ злых людей и сказалъ ихъ аж до конца, претож ибож апостоль Павелъ мовить: „измѣте злаго от васъ самѣх, и отлучитися от брата своего безчинно ходячого, да не посрамитися сами, не примѣшайте ся злымъ“.

Если бы братъ брату кривду учинилъ, скривжоный зась якъ маеть справедливости доходити.

Г л а в а ѿі.

Если бы который брат брату кривду якую колвек учинилъ, имѣлъ бы его покривжоный до права позвати, маеться впередъ братству ознаймити, же мает волю до права го позвати. Братіа мають пилное стараня мати, абы их до права недопустивши в братствѣ их погодити могли. Еслиж бы винный укривжоному пристойне перед братією усправидливитися не хотѣлъ, тогда волное ему право в сторону винную и упорную брацтву карати волно будет ведлугъ уваги выступку. Еслиж бы укривжоный, первѣй вѣж братіа ознаймилъ, до права винного позвалъ, виненъ дати за то три фунты

воску для того, иж учинилъ противко постановеню и порядку братьского, пише бо апостоль Павелъ: „смѣет ли кто от васъ, вещь имѣяй, ко иному судитися от неправедных и не от святых, тако ли ни единъ во васъ мудръ, иже бы не могль уважити и разсудити между братією своею“.

О подаваніи милостинъ страннымъ, на каждую четверть, зе скринки братской отправувати мают.

Г л а в а ѿ.

Зе скринки братской мает вино быти милостиня с повинности тым способом: в каждый рокъ певного часу, меновите на рождество Христа Бога нашего, въ тыждень по пресвѣтлом Его воскресеніи, всѣх болницах и турмах и всѣм бѣдным, по улицах лежачим и скитающимся, каждому убогому ведлугъ преможанія ѿ, для отпушенія грѣховъ всѣй братіи живой, и за отпушеніе грѣховъ умершой братии другимъ разом. Писана бовѣмъ: (Сирахъ) „огнь горящій угашает вода, а милостиня очищаетъ грѣхи“. (Даниилъ) якъ мовить: „грѣхи твоя милостинями искупи, и неправди твоя щедротами убогих“. И инде пише: „милостиня от всякаго грѣха и от смерти избавляет, и не оставляет души ити во тму“.

О братьи уписаномъ, хоробою обложенном, и о смерти странныхъ.

Г л а в а ѿ.

Кгда ся который колвекъ брат з волѣ Божей захоруетъ, мает ознаймити о хоробѣ своей, абы подчасъ хоробы его такъ на телесномъ достатку, якъ и на духовном добрѣ ему не сходило: а гды ся обачитъ обложне захорѣлымъ з повинности шлюбу учиненного, повинны без жадного охилена и отмовы зезволити мают, на освященіе елею, якъ пишеть божественный Іаковъ: „болят ли кто во васъ, да призовет попы церковныя, и да молитву сотворят над ним. Помазавше его миром во имя Господне, и молитва вѣры спасет болящаго, и воздвигнет его Господь, и аще бы грѣхи со-

твориль отпустят ся ему“. То побожно и в скрусѣ сердечной от-
правивши, мают за доброй памяти, заразъ по елеосвященіи спо-
вѣд пред духовником своим учинити; а где бы обачиль, любѣ
самъ, любѣ братію по нем постерегли, же ближайшимъ есть смерти,
нѣжли до часного живота, не откладаючи причистими и животворя-
щими тайнами себе посвятити повинешъ, при которыхъ обходахъ ду-
ховныхъ з доброй воли и побожности, прітомъ маютъ быть назна-
ченые братія чтыри, котрые бы тамъ все порядне справили и во
всемъ доситъ чинили. Повинны тыжъ братія хорого навѣжати, писанно
богѣмъ есть: „не лѣнися посѣти болящего“. Гды бы его видѣли близ-
шого ко оному животу, нѣжели к житію сего суетнаго житія,
маютъ его напомнѣти, абы що на брацтво отказаль, албо записаль:
не только сами, але и черезъ духовного своего повинны упомнѣти
хорого. Пишетъ богѣмъ: „въ день скончанія живота твоего, и время
смерти твоей, раздай имѣніе твое“, мовитъ премудрый Сирахъ, „да не
чуждымъ оставиши притяжанія твоя, и труды твоя дай нищимъ;
учини добре души своей; по силѣ своей буди щедръ, и давай ми-
лостиню, в немощи не забывай самъ себе, но молися Господу Богу
твоему, и уздоровитъ тебе. Отвратися от грѣха, исправь рудѣ твои
от всякіа злости, очисти сердце свое, блаженъ будеша“. Братъ упи-
санный въ хоробѣ презъ убожество свое не могль бы мѣти достатку,
маютъ ему братія зе скринки вшелякій достатокъ дачати, еслибы
не было кого при немъ, маютъ стараня мѣти, абы до послуги дали
якого чловѣка хорого и богобойна, албо невѣсту; еслибы Го-
сподь Богъ смерть на него допустити рачиль, а не было бы его
чимъ поховати, с скринки братской маетъ быти похованъ, ведлугъ
порядку уписаного. Странныхъ тежъ убогихъ тѣла, если бы обачены
лежаціе, албо слышачіе, и таковыхъ пристойне поховати зе скринки
повинны естесмо.

1) (о)бхоженю погребу и памяти преставльшихъ.

Г л а в а ѿв.

А кгда Господь Богъ которого кольвекъ зъ братій нашей з
свхъ дочасныхъ марностей до хвалы святой поволати рачитъ, такъ

убогого, якъ и богатога, маюгъ всѣ братіа провадити тѣло его, шестъ братувъ коло тѣла иги маюгъ прибранные, якъ найпрістойнѣй, или есть братій, зе свѣщами провадити маюгъ, а скоро будетъ по погребѣ, маюгъ панове старшіе по всѣхъ больницахъ, шпиталяхъ, з скринки братской порозсылати каждому по два пѣнязѣ, повинны дати за отпущеніе грѣховъ брата преставшагося. Писано бовѣмъ ест: „во упокои памяти его, и утѣшися о нем, во исходѣ души его, и точи надъ нимъ слези, якоже достоит. Хлѣбъ твой и вино твое при погребеніи праведного давай, и не возбраняй надъ мертвецемъ благодати“. Святыя апостолове мовятъ: „памяти усопшимъ творити отъ имения ихъ“; для чого въшелякіе дорочные ведлугъ звычайу церковного за преставшуюся братію при олтару нѣпомъ обхожено быти маетъ.

Апробованя и стверженя ухвалы порядковъ братства нашего старшею Виленского.

Г л а в а ѿг.

В уставичной памяти имя Господа Бога нашего, въ Тройци хвалимаго, треба ховати, и на Его честь и славу и на вѣчную нашего благочестія память нехай будетъ, ижъ подъ волю зъ презрѣня Божого всѣ о Христвѣ братіа брацтва церковного Виленского, православія стану духовного и свѣцкога и кондіціи шляхецкой, панове братіа молодшая в листехъ выжей описанныи порядки межъ собою умоцнили и ухвалили, до насъ принесши, подали и о причитаніе насъ пилне жадали. Мы теде, видячи такъ пристойную речъ и утѣшную, а ку хвалѣ Божой належачую, велцесмы то похвалили и руки свои подписалисмы, и выслали до святой памяти Еремеи патриархи Ко(н)стантинопольского, отъ которого благословенство отримавши, до его милости королевской донесши, упривилеовано и змоцнено ест, такъ всѣ тые порядки постановленя нашего братского з друку выданого и с приложеніемъ печати и с подписомъ рукъ нашихъ ствержено, к томужъ власне целю змѣряютъ, ку чести

и хвалѣ Бога вседержителя и ку пожитку, а о здобѣ общей всѣх нас матере церкви святой восточной, которыи ся правдивыми сынами и небесными дѣдичами дѣвственно, и небезплодными в той виньниці хотять Христу служити, лѣтораслями найдоватися обѣдуют. Еще ровно з нами тяжару поднести не могутъ, але в часѣ до его ся заправуючи и цвичачи, по силѣ данной собѣ талантѣ, ним до чого большого поволаны будутъ. Короткое ми жаданіе их и поступки видячи, по силѣ данной, слушное и пристойное и святобливое дѣло хвалимо и позволяемо. Под тим же претекстом и ваврунком и кондиціею, жебы панове братіа наши мимо вѣдомост нашуничого бы наймнѣй чинити не важилися, але на сказках и при намовах своих особу духовную (архимандрита названого монастыря нашего) при собѣ завше мѣти (старались). Мы теж в справах, которые въ богочестію, хвалѣ Божой и пожиткови церковному валежати будутъ, благословимъ ихъ. Аминь.

Року 1648, мѣсяца октябрья дня 1 одобрали братія въ прешлых старшыхъ братіи: од Іоанна Згажъки, од Іоанна Іоановича, од Феодора Григоріевича, од Петра Столяра, мы Цеприян Николаевичъ и Лукашъ Юркіевичъ, Панътелеимон Лукашевичъ, Василій Кривонос, на тень рокъ будучи обрание, напрод крест срѣбный, в котром гривен десят, келих злоцистый з верхомъ, келих в пол злоцѣстый старий, дискосовъ два срѣбныхъ, звѣзд двѣ и ложечка една, таблиц ѿ, и сѣмъ малых срѣбныхъ злоцѣстих, корун шѣст, корунъ шест великих срѣбныхъ злоцѣстих и ношеніе при них, и крестик позлоцистый и другій крестик, ве серебро оправный, кадилница срѣбная една, лямъпъ ѿ, пятая малая, панатіа костяные, ве срѣбро оправленные московские, агнусекъ, оправлений ве срѣбро, ланцухъ золотий, в котором чирвонные ѿ и ѿ, перлы, при котрих червонии зол. и коралѣ, перли другие шну ровъ ѿ, при котрих криштал ве срѣбро оправный, перлы третие с коралами, при которих крестик срѣбный злоцѣстый, перли четвертне с коралами, коралѣ, при которих крестик злоцѣстих, коралѣ

другіе, при которых крестик сръбно злоцѣстий, третіе коралѣ саміе, коралѣ пятіе з дробными перлами, крестиковъ три сръбныхъ, цвяковъ ѣ сръбныхъ а корунъ. Евангелій сръбныхъ ї: наперед старое злоцѣстое, а двое червоних, въ серебро о(прав)ных, воздухъ атласовий, маловани, кармазинови, воздушковъ на пурпурѣ гафтований, воздухи старые ї, едвабница бѣлая великая, плащениця на бѣлом атласѣ, короговъ двѣ едамашковихъ, образовъ седмъ ве сръбро оправниє, одѣвадло фѣялковое, пурпуровое, одѣваделко бѣлое злоголавное млад., едвабниц двѣ: една влосовая, другая червоная, ризи бѣлие, по котрих квѣти зол., старіе, ризи фѣялкове, атласове, по котрих квѣти зол., новіе, ризи кармазиновіе, табѣновыє старіе, ризи кармазиновіе, чамлѣтовыє новіе, ризи едамашковіе чорніе, ризи фѣялкове, чамлѣтовыє старіе, стихар атласовий, папужий, до которого орар ексамитный червоний, стихар другий червоний з орарем зеленым, стихаровъ бѣлыхъ тры, а четвертый з едвабом, бавелниц ѣ: едина панковатая. а другая самая першая, хустка зе злотем и при них хустка зе злотемъ, хустка другая зе злотемъ, товалня з едвабомъ, товалня с краями червоними, одѣваделко вишъневое, пресцѣрадел двѣ великихъ и двѣ малыхъ, запона чирвоная, китайчана, лихътаровъ цѣновныхъ ѣ, два мосяжовыхъ, книгъ її, фартухъ едамашковий, кармазиновий, фартухъ китайковий, цеглястий, едвабница зеленая, покровецъ китайковий, Евангелисти на нем, гербъ великий, на гатласѣ малований. фартухъ бѣлий, лихътаръ великий. Отець Галятовский даровал книгу Ключ разумѣня до церкви преподобнаго отца Онофрія.

Господи благослови! Року Божого 1748, мѣсяца октовря дня 1. Панове братя такъ мѣскіе, яко и монастырскіе всѣ згодне обрала и упросили пановъ братовъ старшихъ на имя: пана Кипріяна Миколаевича, пана Лукаша Юркіевича, пана Панътелеимона Лукашевича, пана Васіліа Кривоноса и пана писара Гербуса, котрым ведлугъ фунъдушю елекции увес порядокъ братский церковный и скарбъ церковный ведлугъ инъенътару отдати казали, которыи всѣ в згодѣ мають сполне тим завѣдувати и еденъ без дру-

того нѣчого не чинити, котрых Господи Боже благослови и поспѣши на всяко дѣло благо во славу имени Его святого и онымъ на спасеніе и многие лѣта etc.

Семѣон Лавришевичъ, депутований од пп. братий храма Успения Пресвятыя Богородици, według inwentarzu kwituieму. Andrzy Alu(i)zy, iako deputat do tych rachunkow od ich mosciow p. bracy mieyskich m. p.

Року Божого 1783, мѣсяца июля дня 15. Панове братия так мѣскіе, яко и монастырскіе всѣ згодне обрали и упросили панов братовъ старших тыхже, котрых Господи Боже благослови и поспѣши на всяко дѣло благо во славу имени Его святого и онымъ на спасеніе и многие лѣта.

Господи благослови! Року Божия 1783, благодатию Божию и благословениемъ Его, святыми молитвами Пресвятыя Его Матере и преподобнаго отца нашего Онуфрия и Троици Святой, иже здѣ храм и всѣхъ Святыхъ. При зуполнум собранію брати, так стану младенческаго, яко и малженскаго братия прешліе учинили рахунок: а) панъ Киприян (Миколаевичъ), б) Лукашъ (Юркевичъ), в) Пантелимонъ (Лукашевичъ), г) (Василій) Кривонос, показали приходу золотих сто девяносто и три и гроший шѣст, росходу золотих сто пядесят и вусмъ и гроший вусмъ. Отдали братия прешліе поступуючимъ братиямъ золотихъ сѣмдесят и коцу, при тим же рахунку подякованя учинили прешлимъ братиямъ и квѣтуют ихъ. С по(с)родку себе обебрали: на- самый перед пана Лукаша Юркевича, Стефана Гербестовича, Іоана Рачка, Домитрия Кузмича, и писара Георгія Гербестовича, котрымъ ведлуг инвентару скарбъ церковный и брацкій отдали, которих Господи благослови и поспѣши на дѣло благо. Напрод крест, в которум гривен десят, келихъ злоцѣстий з верхом, келихъ другой злоцѣстий вевнутрь, келихъ третій в пул злоцѣстий старій, 1) кадилницъ двѣ срибныхъ, лампъ пяд срибныхъ, шостая малая, ланцушокъ небожчика Сокол-

1) Выпускаемъ совершенно зложую утварь и одѣжду съ выше приведенною.

ского, брата нашего, который заставлен ве сту золотих, таблиц срибних двадцат и двѣ, перли с перфунами, при которых червонии золотии, перли другие, при которых ягнушок маленький, коралѣ, при которых впул крестика, коралик, (крестикъ) кедровий, ве сребро оправний, Евангелий двѣ: едино вишневое, штуки срибние злоцѣстие на нюм, а другое яksamитное червоное, на нем стучки срибние; ризи бѣлие злоголавовие, ризи другие вишневиe с квѣтами, третие вишневиe с корунами срибними, четверти гатласовые червоние з галоном срибним, пятие чорние з галоном, шостие ядамашковие червоние, старие, семие чамлѣтовие, воднистие, осмие чамлѣтовие червоние; стихарувъ дияконских два: еден зелений, а другий чорний, а третий старий, червоний материйковий, орарув три: един яksamитний червоний, другий бѣлий, третий зелений; епетрахлувъ осм: перший яksamитний червоний, з галоном срибним; другий бѣлий злоголавовий, з галоном срибним; третий червоний гатласовий, з галоном срибним; четвертий бѣлий гатласовий, пятый чорний з бѣлими корунками, шостий ядамашковий старий, червоний, семий китайчаний старий; параквици семеро, стихаровъ бѣлих пят, а шестий з едвабом, поярка, чтири рушника: два нових, а два старих, едwabниц пят, кавалец злоголаву до убирания, заслона китайчана червоная, одѣвадло вишневое великое, одѣваделко малое злоголавое, одѣваделко вишневое, яksamитное, просцѣрадло едино великое, фартухув чтири: еден червоний ядамашковий, другий цеглястий, туркусовый, четвертий бѣлий, тувалня едина з едвабом, хусток пят, плащениця гатласовая, короков двѣ ядамашкових, герб на гатласѣ, (лѣхтаровъ) мосонздових пять, лампъ коло образув сѣм ве сребро оправних.

Року Божия ~~лѣх~~ приходу золотих триста и два золотии с тими сорока золотими, що ся остало по рахунку. В тим же року росходу золотих двѣстѣ девятдесят и вусмь и гроший чтири.

Ми нижей подписание, братия з братства мѣсцкого Львовского. бывши депутование до преслухання реестров панов братии храма святого Онофрия, где добре проглядѣвши и прослухавши, теде

именем всѣхъ пановъ братии о нихъ квитиемо и тихъ же пановъ братии на тѣхъ же рокъ подтверждаемо, меновите: папа Лукаша (Юркевича), другого п. Стефана (Гербестовича), третего п. Ивана (Рачка), четвертого пана Димитра Мѣчника в року ҃ѣхѣмъ: Иоанъ Лясковскій, Семионъ Лавришевичъ.

Року Божию ҃ѣхѣмъ на самый передъ крестъ срибный, в которомъ гривенъ десятъ, и такъ даѣе ¹⁾, патина позлоцѣстая и обручка наша братерская св. Онофрія, которая естъ у панувъ мещанъ заставная в золотыхъ двадцати и чтирохъ на вуск, гробница срибная, ланцусекъ золотій, в которомъ червонихъ двадцятъ; ризи ѣ табиновіе, при которыхъ таблица срибная злоцѣстая и тоижъ матеріи епитрафелъ и нараковици, ризи ѣ табиновіе, при которыхъ епитрахелъ яксамитный и нараквици такюжъ; ризи е̄ лазуровіе с квітами и нараквицъ двое также и епитрафелъ бѣлий при нихъ; ризи е̄ лазуровіе мухайровіе, при которыхъ епитрахлѣвъ два и нараквицъ двѣ парѣ; стихаръ гатласовій жовтій, при которомъ ораръ яксамитный, другій стихаръ черный ядамашковій, при которомъ ораръ бѣлий, третій стихаръ смертелный, при которыхъ ораръ манзеляновій, четвертій стихаръ червоній мухайровій, при которомъ ораръ зелений. Стихарѣвъ бѣлихъ сѣмъ. На столецъ подъ евангеліе покровецъ пулгатласовій дияконскій, коли чаѣе, другій покровецъ китайчани з евангелистами. Образѣвъ шѣснацятъ, въ срибро оправнихъ шѣстъ, а десятъ безъ срибра. Книгъ штукъ одинацятъ, ярмолойчикъ маленки—ки. дванацятая. Воздухъ гатласовій великій, малованій, другій малий гавтованій, ҃—злогоглавоу бросквѣтновій, воздухъ злогоглавоу (з) зеленими краями, а при немъ воздушковъ чтири. Антипедиумъ адамашковое, обрусъ на престолѣ и пресцѣрадѣлокъ двѣ на престолѣ, фартуховъ два: единъ червоніи, другій мазуровій, запонъ двѣ: едина ядамашковая червоная, а другая китайчаная зщеглястая, антипедиумъ другая яксамитная, фиалковая, третая антипедиумъ червоная китайчаная. Лѣхтарѣвъ мосонзовихъ

¹⁾ Помѣщаемъ здѣсь только то изъ утвари и одежды церковной, что не помѣщено выше.

сѣм, а цѣнових пят, одѣвадло великое фиалковое, другое цегластое червоное, третее злогоглавовое, едwabниц власових чтири, а зеленая пятая, а шостая бѣлая, баволниц двѣ: едина пасковатая, другая бѣлая, хусток пят, а шестая тувалня, рушникув пят, лѣхтар мосонзовий, котрий посруд церкви висит, келимок пасковатий, кедрових крестикув ве сребро оправних два, а три сребних, евангелие аксамитное ве сребро оправное, которое даровал отец Гедион, другое евангелие также яксамитное червоное, новое, тилко сребро церковное бѣлое, червоний золотий даровано, таблиц пят, бѣло пресцѣраделко, ризи од панѣ Папаринои.

Року Божия ҃ѣход, мѣсяца июня дня ҃ї, на ден святого пророка Амѣмоса обебрани старшіе на сей рокъ: перший пан Лукашъ Юрькевичъ, вторый Пантелимон, третий Отеодор Григоровичъ, четвертий Іоан Василюевичъ, писар Камѣнецкий Васил, при панах: пану Василюеви Корендовичови и при пану Симеонѣ Лаврешевичеви.

Року Божия ҃ѣход, мѣсяца июля дня ҃ї, за позволеням и згодою пп. и едностанною радою зюстного голосу, ведлуг правил святѣйших патриарх и благословением оних же, обебране сут на тен рок пп. нижеи специфѣкованіе до уряду старшинства згодне одни братіи храма преподобнаго и святаго Онуфрия, которим ведлуг порядку належитаго отдани ест ведлуг инвентару скарбец церковний, которим шафовати и рядити мают згодне за згодою еднакже усея братіи и за вѣдомостю оних же и един без другого нѣчого чинити, которим рач Боже в Троици Единий Святой хвалимый при предстателствѣ Матере Его Пресвятія во всем благословити и послѣшати не мнѣй в здравію, яко и в спасенію, Амен: пан Миколай Левкович, пан Роман Володимерский, пан Пантелимон Лукашевич, пан Иван Василевич, пан Ири Гербестович—писар.

Григорий Василевичъ Russ(ianowicz), яко провѣзоръ и депутатъ одъ пп. коллеговъ и брацтва. Семіон Лавришевичъ, яко провизор и депутат от панув колегув и братіи.

Року Божиа ꙗкоа панове братия прешлие панам братиям в тм року ново обебраним: пану Миколеви Левковичови, и пану Романови Володимерское(му), и пану Пантелимону Лукашевичови, и пану Ивану Василевичу аперата църковни и сребро, напред крест сребний, *и такъ далте* ¹⁾, ланцушек злотий, в котором червоних ѿ и чтири, котри заставни на потреби църковние--золотих шестнацят, гробница сребная, таблиц рузних сибних ѿ и чтири, пятая, которая у лампи висит, панагийки костяние, ве сребро оправние, цвякув сибних пят, перли с порфунами, при которых червоний злотий. перла, при которых криштал ве сребро оправний, крестикув два сибних, два ве сребро оправних, крестик деревяний, скруз рѣзаний, ношене сибне, злоцѣсте, при которум червоний злотий, а штукоч сѣм, крестик сибний, злоцѣстий, поясок сибний злоцѣстий, в котором стучок трицят и сѣм, лѣхтарѣ пред Деисус з Апостолами мосонзние пятнацят, лѣхтар мосонзний посруд църкви висящій, при которум есуд ѿи, образув сѣм ве сребро оправних, корогов двѣ ядамашкових, образ з лѣстариками, посродку висящій.

Станула елекция старших панувъ братии братства святого преподобнаго отца Онофрия во чест и хвалу Господа Бога при бытности панувъ братии църкве Пресвятыя Богородици Львовской дня 7 мѣсяца июля, (року) ꙗкоа, на когорой елекци згодне обебрали старших: пана Дмитра Кузмича, пана Феодора Лазаровича, п. Иякова Феодоровича, п. Иоана Василевича и писара п. Василиа Стефановича, которыхъ Господе Боже благослови и поснѣши на всяко дѣло благо во славу имени Его святого и оным на спасение и многіе лѣта etc. Панове братия перешлии паном братиям в тм року новообраным: пану Дмитриеву Кузмичеву, и пану Феодорову Лазаревичову, и пану Иякову Феодоровичову, и пану Ивану Василевичеву, и писареву Василюву (передали скарбъ църковний) наперед крестъ сибний, в котором гривен десят, *и такъ далте* ¹⁾,

¹⁾ Опускаемъ все то, о чемъ выше уже говорилось.

ланцуюшок маленький, в котором червоние є и чертъ, великий ланцуюшок в котором червоних ѿ и тры, ношеніе що Карачиновский дал и червоніи золотыи при нихъ, рызы од панѣ Папарыной мондзеляпови и нараквицѣ, стихар зеленій мондзеляновій и ораар ядомашковій бѣлый, едwabниц влосовых тры и зеленая дѣ, є бѣлая.

Господи благослови! Року Божого ҃ѣход, мѣсяца іюня дня єї на деи святого пророка Амоса п. братия так мѣсьцкие, яко и манастирские преподобнаго отца Онофрія и Святой Тройци згодне обрали и упросили панувъ братій на імя: п. Лукаша Юркевича, Пантелимона Лукашевича, Ференца Григоровича, Іоанна Василевича, котрым ведлуг фундушу злецили увес порядок братский и скарбѣ церковній ведлугъ инвентару, которие братия всѣ в згодѣ маюг сполне тим завѣдовати, котории Господи Боже благослови и поспѣши на всяко дѣло благо имени Его святого, а тим на спасеніе и многіе лѣта.

Одобрали братия теразнѣйшіе от панувъ прешлих: от пана Дмитра Кузмича, от п. Ференца Лазаревича, от п. Яцка Мандзюча, от п. Ивана Василовича, п. Лукашъ Юркевичъ, п. Пантелимонъ Лукашевичъ, п. Ференць Григоровичъ, Іоанъ Василович, Василий Каменец(кій), на тен час будучи писар.

Во имя Отца, и Сына, и Святого Духа. Амин. Лѣта Господня ҃ѣход, мѣсяца іюля дня ѿг, при битности благородних панов братій крестопосного и христолюбиваго братства церкви всехвалного Успенія Пресвятыя Дѣви Марія Львовского, яко ктиторе монастыра храма св. преподобнаго отца Онофрія мѣсца сего во чест и хвалу Божию совершіся избраніе старших братии братства нашего церкви реченои св. преподобнаго Онофрія подлугъ чину и фундушу нашего на сей рокъ ҃ѣход, згодне и любовно отдавши рахунок зупелне доходу и росходу сихъ: першого п. Лукаша Юркевича, второго п. Пантелимона Лукашевича, третьего п. Феодора Григоровича, четвертаго п. Семиона Александровича писарем Василия. До послушанія братии: Іляшъ Китович, Васил Щупак, Стефан Гербестъ с паном Петром.

Василій Коренович, старшій брацтва церкви Успенія Пресвятыя Дѣви Маріи Лвовскои, м. р. Іоан Мазаракий м. р. 'Αλεξανδρος Μπαλαμπανος. Γεоргης Νικολαη.

Заховуючи порядок и фундуш братства нашего молодшого при церкви храма св. преподобного отца Онофрія монастира Лвовского за благословеніем належащих пастирей и повеленіем благочестиваго и христоролюбиваго крестonosнаго Лвовского братства церкви Успенія Пресвятыя Дѣвы Марія, яко ктиторе мѣсца сего святого, при битности пановъ братии реченного братства крестonosного ниже подписаніе за призываніем Духа Святого, всѣ ми братия молодшии, сошедшися, так рахунок приходу и расходу прешлого року, яко и елекцію нових братій старших на сей рокъ благовѣрно совершилисмо дня ѿи мѣсяца іюля, лѣта Господня 1880 во чест и хвалу Господа і Спаса нашего Іисус Христа и наше душевное спасеніе, буди, буди, амин.

Старшие: п. Роман Володимирский, п. Семион Александровичъ, п. Ілияшъ Китович, п. Ференць Лазарович.

Молодшие: ку услугам церкви и братству: Прокупъ, Яцко, Василій, Григорій Столяр, писар Василій Тарла.

Stwierdziwszy rachunek y electiā, podpisniemy sie: Василій Кореновичъ, старшій брат крестonosнаго брацтва Лвовского церкви Успенія Пресвятыя Богородици своим и других именем м. р. Іоанъ Мазаракий, м. р. 'Αλεξανδρος Μπαλαμπανος, Семионъ Ляврышевичъ рукою власною.

Во имя Отца, і Сына, и Святаго Духа. Подлугъ звичаю і благословенія святѣйших пастирей и зезволеніем п. братовъ Успенія Пресвятыя Богородици церкви мѣсцкои Лвовскои Ставропѣиону ми братство молодшое ¹⁾ ствержаючи по рахункахъ елекцію, их милост. п. братия мѣсцкіе Лвовьскіе нас зъ посродьку себе зослали до обираія старшихъ братіи до церкви преподобного отца

¹⁾ Въ подлинникѣ оставлено свободное мѣсто, которое предполагалось дописать, но не дописано.

Онуфрія, на що ся подписуем: Іяковъ Лавришович. Сургіан Kisielnicki m. p.

Господи благослови! (Року) ҃ѣхон, мѣсяца іюля дня ҃ панове братія мѣсцкіе, яко (и) монастирскіе всѣ згодні обрали і упросили пановъ братовъ старших: на імя пана Лукаша Юрковича, і пана Дмитра Кузмича, і пана Пантелимона Лукашевича, і пана Іоана Китовича, і писар тевже, котрым ведлуг фундушу зълецили увес порядок братскій церковний і скарб церковний ведлуг инвентару отдати, которим всѣ згодні маюг сполне там завѣдовати и еден безъ другого нѣчого не чиніти. Которых Господи благослови и поспѣши на всяко дѣло благо во славу імені Его святого і оным на спасеніе и многіе лѣта. Сургіан Kisielnicki m. p. Piotr Kory m. p.

До послуги п. братія: п. Іляш Китович, п. Іяковъ Страдецки, п. Іоанъ Демидкович, п. Григорій Кишчевич, п. Евстафій Гавиновски, п. Роман Опонович, п. Семион Александрович, п. Петро Столяр. Панове братія панум старшим на каждую чверт с тих осми два повинні помогати, а который бы брат с тих п. был непослушній, бити будет ведлуг артикулувъ караній-ти.

Во имя Отца, і Сына, і Духа Святаго, аминь. Року Божого ҃ѣхоу, мѣсяца іюля дня ҃ї инвентар списаній за старшинства брати: п. Лукаша Юрковѣча, і п. Дмитра Кузмича, і п. Пантелимона Лукашевича, і п. Яна, Василя і Василя Каменецкаго писарем. На самый перед крест сръбний—гривен ҃, гробница сръбро—позлоцѣстая, келих позлоцѣстий з верхом—гривен ҃ і лутувъ ҃ї, другій келих—гривен ҃ і лутув пулѣ позлоцѣсти пул., третій келих петро позлоцѣсти—гривна едина и лутув ҃ї, патина позлоцѣстая, другая бѣлая, звѣздъ ҃ бѣлих і ложка—гривна і лутув ҃, коруні позлоцѣсти великии і малии, которих ҃—гривен ҃ і лутув ҃, коруна бѣлая—лутувъ пул ҃, коруні маленкии, позлоцѣсти от Св. Троици шесть—лутувъ ҃ и гвѣнтъ. Кадилница сръбная—гривен ҃ и лутув ҃, ношеня с крижиком позлоцѣсте, которих табличок ҃—лутув ҃, таблиц великих і малих, бѣлих, девятнацят—гривен ҃ и лутувъ

д, [за тих же братіи прибыли таблиць і], лампа великая—гривен е и пул 2-ста лута, лампа другая—гривень е и лутув г, лампа третая—гривен г и лутув еі, лампа четвертая—гривен г и лут едеп, лампа пятая—гривен е і лутув гі, лампа шестая—гривен е і пул девята лута, лампочка маленькая—лутув і, которого срѣбра вишменованого гривен вшистких пядесят і три, гривні і, лут. пулчварта, ланцушок, въ котором червоних е и три червоніи, другій маленький ланцушок, в которум червоних 2, и такъ далье. Всѣхъ за старшинства пановъ братіи прешлих отдают панове братия теразниши срѣбних стукъ триицет и осмъ бѣлого срѣбра, злотий перспунокъ и пулчервоного.

Господи благослови! Року Божого 1741, дня 14 іюня. Зъ дару Духа Святаго, подлугъ порядку и звичаю, по святѣ преподобнаго отца нашего Ануфѣрея, постинножителя, патрона обители сей, згромадилися згодливе за обвѣщеніемъ старших на тот час будучих всѣ братія, въ котором згромаженю з функции своей в голось всѣх братии при битности zesланих панувъ братии от их м. панувъ братства мѣстского провѣзорови нашим отдали рахунки порядніе такъ приходовъ, яко и расходов, а притом и старшинство свое зложили, которим всѣ братия, подякованя учинивши, кштовали. Тераз наново за ласкою Бога вседержителя през вота згодные обмыбрани старших: напрод п. Григория Пасиѣкевича, п. Феодора Григоровича, п. Андрея Прокоповича, п. Іоана Василевича, которым отдали подлугъ реестру на тое вещи церковніе, яко вижен, так аппарати, яко и сосуды братскіе вшелякіе, писаромъ п. Василя Каменецкого п. старших, якъ виже описано, списали увѣвентар....

Во имя Отца, и Сына, и Духа Святаго, аминь. Ставула ревізія при нас братіяхъ, депутованих зъ посродку нашеи конгрегацие: Іоанѣ Мазаракумъ, Семеонѣ і Іяковѣ Лавришових, Миколаю Мигалевичу и Кипріяну Кѣсилнѣцкимъ всѣх аппаратовъ и сребра, которое мѣло брацтво, повѣроное собѣ от нас провѣзоровъ того мѣсца святого, то ест монастыра заложена под титулом св.

преподобнаго отца Онофрія, що вшистко, що ся terazъ находит, виражається вшистко ту ведлугъ специфїкаціе: крест срѣбній гривен 7, гробница срѣбро—позлоцѣстая, *и такъ далѣе.*

Господи благослови! Року Божого ҃ѣхпс. Заховаючи порядок и фундуш братства нашего молодшого при церкви храма святого преподобнаго отца Ануфрія монастыря Лвовского за благословеніемъ належащихъ пастырей, а повеленіемъ благочестиваго и христілюбиваго крестоноснаго Лвовскаго братства церкви Успения Пресвятыя Дѣви Маріи, яко ктиторовъ мѣсца сего святого, при битности пановъ братии реченаго братства крестоноснаго, за призываніемъ Духа Святаго, всѣ ми братія молодшіе, сошедшеся купно на елекцію новихъ братій старших, на сей рокъ благовѣрно совершивши во чест и хвалу Господа Бога нашего Иисус Христа и наше спасеніе буди, аминь, мѣсяца іюля, дня ҃кз: ч. Семион Александрович, п. Андрей Прокоповичъ, п. Роман Опоновичъ, п. Янъ Китович, Stefan Pownicz, Семеон Лавъришевич.

Молодшіе ку услугамъ церкви святой: п. Станѣслав Ивакович, п. Григорій Яворовски, п. Григорій Столяр, п. Васил Кроць, п. Васили Романович писаром.

Господи благослови! Року ҃ѣхпи, іюля дня ҃кв. На аффектацію пп. братии святого и преподобнаго отца Онофрія, зпедши, хотѣлѣсмо приступити до елекціи, поневаж и такъ южъ то килка лѣтъ продолжылыся, а же тераз, непослушенство и любо обываніи били, на он день не зшплися, яко то: ип. Семѣон Александровичъ, Дмѣтер Кузмѣнскій, Роман Володимерскій, Василий Петровѣчъ, Феодор Лазаровѣчъ, Елѣя Китовѣчъ, Кипріан Миколаевич, Янъ Китовѣчъ, Петръ Данилевичъ, Васил Гроць, Стефан Петровѣчъ, Стефанъ Гербестъ, Григорій Яворовскій, Андрей Мѣлянѣвичъ, Данѣл Страдецкій, прето ми, не хотячи такъ много безпритомнихъ упослежати и поспоновати, елекцію тую до пришлои недели откладаем, на которой кождій, или ихъ естъ вписанихъ, а суть притомніи въ Лвовѣ, ставитися винни будутъ подѣ виною в артикулахъ брацкихъ описаною, то естъ четвертю камня воску, которимъ ед-

нак, абы до вѣдомости дошло, з таблицею братскою п. старшій мает их обислати, ти зас, которіи на дзѣшейшой сессіи не били, на той же прошлой сессіи маются справити и дати причину непослушества своего: Mikołaj Krassowsky m. p., Іоанъ Мозараки, Νικολαης Μιχαλοβητης.

Въ теразнѣшей сессіи поневажъ некоторіе п. брацтво ставилися и дали вимозу слухную, же на прешлое сессіи не были, за чим волними оних чинимо, те зас пп: Семѣон Александровѣчъ, Роман Володимирскій, Елѣашъ Кѣтовичъ, Іоанъ Кѣтовичъ, Стефан Петровѣчъ и на теразнѣйшую не ставилися и не сут послушніе, згодне теи всѣ одекретовали, абы за тую вину кождий з особы своее дал по двѣ фунтових свѣчокъ до церкви; а еслибы не послушній был, теи повинен будет наделатъ до ясне вел. его мости отца епѣскопа, которій особливую вину там даст на церковь св. Георгія—гривен шест неотпустних и пп. братій перепросити.

Року 1748. Господи благослови: Александер Петрашевичъ, Иван Згажка, Миколай Ивановичъ |||||, Семион Сокалскій |||||¹⁾, Базилий Пасниковичъ, Тимофей Ендреевич (17), Іоан Кунашевич, Яков Поповичъ (8), Іоан Медицкій (6), Яков Федоровичъ, гарбар, (7), Лукаш Юркович (4), Иван Ковалевичъ (16), Игнат Буяковичъ (2), Томаш Чижевскій (19), Яков Старомѣсцкій (19), Дмитер Туркевич (1), Павел Романовичъ (13), Александер Ендреевич (10), Павел Миколаевичъ (19), Дмитер Тишковичъ (18), Яков Феодорович (19), Матеѣй Лисовичъ (16), Феодор Иоановичъ (19), Василий Петрашевич, Сава Петрович (19), Іоан Бѣлашевичъ (6), Дмитер Хилевичъ (2), Циприян Миколаевичъ, Ференц Петровичъ (3), Василий Сутковскій (19), Марко Загора, Стефан Лисовичъ (19), Василий Лозинскій (13), Василий Поповичъ, Иванко Ивановичъ (1),

¹⁾ Чтобы не ставить далѣ подлѣ фамилій палочекъ и ноликовъ, мы будемъ ставить общее число ихъ. Палочки эти изображаютъ здѣсь то, сколько денегъ и за сколько сходокъ не уплочено извѣстнаго взноса, какъ это видно изъ лл. 36, 37, 38, 39, 41, 44, 46, 49, 50 и др., гдѣ палочки зачеркнуты и написано: „rokowu, oddatъ, не виненъ“.

Ирий Поповичъ (9), Петро Савинский (12), Матѳей Семионовичъ, Матѳей Яцковичъ, Пантелимон Лукашевичъ (6), Александр Туркевичъ (14), Ирий Гербустович, Василий Малкутовичъ (15), Федор Яцкович (13), Григорий Ендреевичъ (18), Василий Иванович (19), Марко Стулович, Семион Ендривич, Дмитер Климковичъ (6), Семион Табахалникович (15), Даниел Ивановичъ (8), Стефан Захариовичъ, Анъдрей Томасовичъ, Павелъ Феодоровичъ.

Року Божого ҃ѣхд, мѣсяца октоврия дня дї, одобрали на той рок од брати прешлих аппарата церковнии: од Антонія Стефановича, од Пантелимона Лукашовича, Ири(я) Гербестовича, напруд крест срѣбній, в которум гривен ї *и такъ далѣ, тоже самое перечисленіе. что выше, за исключеніемъ свящ. одежды и:* обручка срѣбная, позлоцѣстая, въ которум штук ѣз, ланцух злотий ве сту злотих небожчика Сокалнича, который важит ѣе червоних.

Господи благослови! В року ҃ѣхпг, дня ѣ іюля. Заблагословеніемъ Божиимъ і даромъ Духа Святаго, при битности пп. братии братства мѣсцкога, провѣзорахъ того мѣсца св., зсланихъ з посродъ себе, одобралисмо згодніми вотами в нашимъ братствѣ молодшимъ с посродку себе старшихъ на сей рокъ; ѣ) напруд п. Дмитры Кузьмински, ѵ) Пантелимон Лукашевичъ, і) Андрей Прокоповичъ, ї) Станѣславъ Иванович, которихъ Господь благословит, аминь. Іоанъ Мазараки м. р., Семѳонъ Лявришевичъ м. р., Сургіанъ Kisielnicky м. р.

Року Божія ҃ѣхпд, мѣсяца іюля дня ѣ, в неделю ѣ по сошествіи Святаго Духа, во время святого славнаго пророка Ілии, мы братія отъ братства церкви преподобнаго отца Онофрія, монастыря Лвовского, сошедшеся купно и стосуючися до порядку тогожъ братства, описаного при битности пановъ патроновъ церкви тое, от монастыря, от благочестиваго братства Ставропѣгионъ церкви Успенія Пресвятой Богородици Лвовскаго зслани, призвавши Духа Святаго, вопиюще „Царю небесный“, единодушно и согласно с посредѣ нас на сей цѣлий рокъ обралисмо за старшихъ братии нашихъ четирыхъ: напередъ п. Васілія Петрашовѣча, п. Феодора Лаза-

ровича, п. Васілія Климковича, пана Васілія Протасовѣча, которм злицаем старешинство тогожъ братства ряду чулим и пилним, потребу в украшеніе церкви Христовой, на чест и на хвалу великаго Бога (въ) Троици единаго, оним же нехай будет от Господа Бога заплата, за паламара пана Евстафія Любаговского, а за писара пана Вас(ил)ія Романовѣча. Василій Кореньдовичъ, старшій братъ от братства Ставропигіонъ церкви Львовской славнаго Успенія Божія Матери Присно Дѣвы Маріи, сію елекцію утвержаю и подписую м. р. Стефанъ Лаврѣвичъ, Симѣонъ Лаврѣшовичъ.

Laus Deo. Anno Domini 1688, die 29 iulij v. Ponieważ ruzny impedimenta nie pozwolili czasu, aby przyszło według czasu zwyyczajnego, po odpuscie s. Onofrego pierwszey niedziele odebrać rachunki y urzędy odmienić, na ten czas, czasowi darowawszy, starać się mamy wszystkimi siłami, aby ta inconvenientia nie działa się, ale zawszy, co rocznie, pierwszą niedziele po s. Onofrym odprawowała się, a teraz do przyszłego czasu obralismy za zezwaniem Ducha S. zgodnie do tej functiei osług cerkwie Bożey spulbraci naszych za starszych.

Року Божого ҃ѣхпс реестр, щосмо одобрали од пп. братии прешлих: од п. Семиона Александровича, од п. Андрея Прокоповича, п. Романа Опоновича. п. Яна Китовича, мѣсяца дня ҃юля: наперед крест сребний, Евангели двѣ злоцѣстих, а третя бѣлая срѣбная, келихивъ три *и такъ далѣе, кромѣ:* на Спасителю завше перелка зъ крестиком срѣбним, на Пресвятой Богородици два крестики срѣбнии, у них лапцушок мосенѣжовий.

Схацка учинила злотий и гроший осмъ в неделю пред рождеством Пресвятыя Б(огороди)ци.

П. Александр Петрашевичъ, п. Матѣей Семионовичъ (6), п. Тимоѣей Ендреевичъ (10), п. Василий Пасниковичъ (1), п. Яков Поповичъ (6), *и такъ далѣе, тѣже фамилии, что выше, за исключеніемъ слѣдующихъ:* Семіона Ендреевича, Стефана Захаріевича, Андрея Томасовича и Павла Θεодоровича, *только въ другомъ порядкѣ, при нѣкоторыхъ изъ нихъ есть палочки, а при другихъ нѣтъ.*

На службу Божую дали злотих пят и грош. ѓ. Схадка учинила злоти и грош. двацят и три. Реестръ, що братия винни: Васили Пасникевич дал на долг гроши еще пул и гр. ѓ, дал ѓ, ѿ; Иоан Кунашевич дал зол. ѿ, Игнат Иванович дал золотий, Пантелимон (Лукашевичъ) дал грош. ѿ, од Стефана Холода зол. ѿ, Киприян Николаевич отдал гр. ѿ.

Року Божого ѿхнз старшие братия обраніи: Базилий Пасникович, Циприян Николаевич, Семион Сокалский 000000000 ¹⁾, Василий Петрашевич—не винен, Александеръ Петрашевич (12), Иоан Згажка, Миколай Иванович (22), Тимофей Ендреевич. Игнат Буякович (22), Матфей Лисович (20), Иоан Кунашевич, Матфеей Семионович (13), Яков Попович (3), Иоан Медицкий (20), Лукаш Юркович, Иоан Ковалевич, Томас Чижевский (24), Яков Старомѣсцький (26), Дмитер Туркевич (25), Павел Романович (9), Александер Ендреевич (21), Павел Николаевич (20), Дмитер Тимкович (21), Яков Фодорович (21), Симеон Ендреевич, Фодор Иванович (20), Сава Петрович (21), Иоан Бѣлашевич, Дмитер Хилевич (5) роко(вы) вип(ен), Ференц Петрович, Василий Сѣнковский (21).

Року Божого ѿхнз, мѣсяца июля дня чтирнатцятаго старшии братия в тим року: Базилий Пасникевич—не виненъ, Киприянъ Николаевичъ даѣ groszy 12, не винен, Яковъ Поповичъ умеръ, Семион Ендреевич дал., Семион Сокалский (4)—умер, Василий Петрашевичъ, Александер Петрашевичъ (20), Иоан Згажка заплатил, Миколай Иванович (4) дал пултора (злот.) на рок, Тимофей Ендреевич (4) не винен, Игнат Буянович волний, Матфеей Лисевичъ гроший три дал (15), Иоанъ Кунашевичъ не винен, *и такъ даме, кромь* Игната Ивановича, который упоминается впервые.

Року Божого ѿхнн, мѣсяца іюля дня ѿд старшие братия в тим року: Киприян Николаевич, Лукаш Юркович, Семион Ендреевич (7), Василий Петрашевич, з младенцов: Пантелимон Лукашевич (13), Игнат Иванов, Ендрей Томасович (15), Ирий Гербус-

¹⁾ Число денег и невнесенныхъ взносовъ обозначено ноликами.

тович писар. Базилий Пасникевич (5), Александер Петрашевич (26), Тимошей Андреевич гокову отдал золотий и гроший шѣсть, и такъ далѣ, кромѣ Матѳея Гогоровича, Иоанна Дерлицы и Симеона Ивановича, которые здѣсь упоминаются впервые.

Року Божия ҃ѣхнѣ, мѣсяца июля два ѣд старшии братия в том року обебрании: Киприян Николаевич, Лукаш Юрковичъ, Семион Ендреевич, Василий Петрашевичъ, Ирий Гербустовичъ (писарь).

Року Божия ҃ѣхъ, мѣсяца июля на старшинство обебрание: Иоан Згажка, Иоан Иванович, Иоан Медицкій, Ирий Гербустовичъ, Киприян Николаевич гокову oddał на ten rok, Лукаш Юркович гокову, Семион Ендреевич 0000000000 гокову, Василий Петрашевич (20), Александер Петрашевич (15), и такъ далѣ тѣже, что выше, и новыи: Василий Вороцовский, Стефанъ Гербустовичъ, Феодоръ Григоровичъ, Иванко Даниловичъ, Василий Каменецкій, Прокопій Петровичъ, Андрей Прокоповичъ и Антоній Стефановичъ.

Року Божия ҃ѣхъ: Иван Згажка—дал, Иоан Иванович, Иоан Медицкій, тен дал на тен рок гроший дванацят и знову три, Ирий Гербустовичъ 0000, Киприян Николаевич гокову отдал, Лукаш Юркович роковы, Василий Петрашевич тен (12), Александер Петрович тен (13), Стефан Захариевич зостал винен золотый ¹⁾, и такъ далѣ, кромѣ Григорія Чорного, который впервые упоминается.

Року Божия ҃ѣхъ: Киприян Николаевич гокову oddał за рук., Антоний Стефанович, Пантелимон Лукашевич отдал вишестко, Томас Ендреевич дал золотий ²⁾, Иван Кунашевич (20), Стефан Захариевич дал золотий ²⁾, Семион Иванович (20), и такъ далѣ... Подъ этимъ годомъ впервые упоминаются слѣдующіе братчики: Петр Александрович, Василий Стефанович, Миколай Милинович.

Року Божия ҃ѣхъ обебрани на той рок панове старшии: на-самий перед Иоан Згажка ||||—умеръ, Иоан Слота (4), Феодор

¹⁾ Всѣ нолики зачеркнуты.

²⁾ Двадцать черточекъ зачеркнуто.

Рурка, Петро Столяр, писар Василий, Киприя(нъ) Николаевич, Антони Стефанович (7), Пантелимон Лукашевич (5), Ирий Гербу- (стовичъ) (5), Лукаш Юркович (4), *и такъ далье, кромъ слѣ- дующихъ вновь описанныхъ*: Василя Григоровича (7), Николая Николаевича (7), Иоана Григоровича (1), Петра Даниловича (7).

Року Божого ҃ѣхѣ, мѣсяца октовря дня 1: Киприян Нико- лаевичъ, Лукаш Юркіевичъ, *и такъ далье, кромъ слѣдующихъ вновь записанныхъ*: Василя Кривоноса, Павла Домановича (12), Василя Попеловича, Иоана Василиевича, Романа Володимерского, Симеона Александровича.

Року Божого ҃ѣхѣ, мѣсяца июля дня 1: старшие в тим року: Киприян Николаевич, Лукашъ Юркевич, Пантелеймон Лукаше- вичъ, Василий Стефанович, Юрий Гербустовичъ (8), Тимошей Анъ- дреевичъ, Василий Пасникевич (25), Иоан Конашевич, Игнат Бу- якович (19), *и такъ далье... Въ этом году вновь записаны слѣ- дующіе братчики*: Дмитер Кузмич, Роман Яремковичъ (19), Сте- фан Паумовичъ (15), Миколай Левковичъ.

Господи благослови! Року Божия ҃ѣхѣ: Лукашъ Юрковичъ, Стефан Гербестовичъ (4), Иоанъ Грегоровичъ, Дмитер Кузмич, Ирий Гербестовичъ (4). 3 младенцув: Иоан Василиевичъ, Василий Иванович (13), Василий Григоровичъ (1), Яковъ Феодоровичъ, Петро Даниловичъ (6), *и такъ далье... Въ этомъ году вновь опи- саны*: Пляш Китовичъ, Стефанъ Дацкевичъ (5), Феодоръ Лазаро- вичъ, Василий Климковичъ (8), Григорій Ивановичъ.

Господи благослови! Року Божия ҃ѣхѣ: Лукашъ Юрковичъ, Стефан Гербестовичъ (14), Иоан Грегоровичъ, *и такъ далье, кромъ слѣдующихъ вновь описанныхъ*: Василя Косовича (33), Матеея Столара (15), Григория Кищевича.

Господи илагослови! Року Божия ҃ѣхо. Лукаш Юркевич, Сте- фан Гербестович (6), *и такъ далье, кромъ епервые упоминаемыхъ*: Ивана Рачкевича, Иоана Берлинца (1), Василя Протасовича.

Господи благослови! Року Божия ҃ѣхо: п. Миколай Левко- вич, п. Роман Володимерский, п. Пантелимен Лукашевич (2), *и*

такъ далье.. Въ этомъ году впервые вписаны: п. Стефан Петрович (16), п. Иляш Семионович.

Господи благослови! Року Божого *ѣѣхог:* п. Димитръ Кузмѣнскій, п. Феодор Лазарович, п. Яков Феодорович (4), *и такъ далье...*

Господи благослови! Року Божого *ѣѣхов:* п. Лукаш Юркевич, п. Пантелеимон Лукашевич (13), п. Ференц Григорович (15), *и такъ далье...*

Господи благослови! Року Божого *ѣѣход:* п. Лукаш Юркевичъ, п. Пантелеимонъ Лукашевич (5), п. Ференц Григоровичъ, *и такъ далье...*

Господи благослови! Року Божого *ѣѣхоє:* п. Романъ Володимерский ¹⁾ золот. *ѣ*, п. Семион Александрович ²⁾ дал першъ, п. Иоанъ Василиевич Китович (7) дал, п. Иляшъ Китовичъ (4) дал першъ ²⁾, п. Ференцъ Лазарович дал першъ, п. Иоанъ... (21) не дал, п. Лукаш Юркевич дал першъ, п. Стефан Петрович не дал (21), п. Ференцъ Григорович не дал перш (18), п. Пантелеимон Лукашевич (7) дал першъ, Василий Каменецкий не дал, п. Еляш Семионович не дал (21), п. Димитер Кузмич дал першъ, п. Киприян Миколаевич (23) не дал, п. Иоан Берлинец (19), п. Миколай Левкович не дал (22), п. Василий Поповичъ (11) дал перш, п. Иоанъ Василиевичъ (23) не дал, п. Стефан Гербест(овичъ) (23) не дал, п. Ирий Гербест(овичъ) не дал, п. Игнатъ Иванович (23) не дал, п. Василий Протасович, п. Григорий Кишчевич (18) не дал, п. Василий Косович (18) дал перш, п. Петро Данілович (23) не дал, п. Петро Столяр (21) не дал, п. Іяковъ Феодорович (23) не дал, п. Андрей Прокопович (13) не дал, п. Прокопий Петрович (12) не дал, п. Стефан Захаревич (23) не дал.

Господи благослови! Року Божого *ѣѣхог:* *вновь вписаны:* Евстафій Завадовский (2), п. Samo(e)ly Kulcicky (26), п. Стефан Провичъ (26), п. Василий—Иоанъ Кроц, п. Микола Киприяновичъ, п. Ирий Мѣхновскій, п. Иоанъ Демидович, п. Роман Опововичъ.

¹⁾ Здѣсь 22 черточки зачеркнуты и написано „зол. *ѣ*“.

²⁾ Здѣсь четыре палочки зачеркнуты и написано: «даль першъ».

Господи благослови! Року Божого ꙗ́хон: п. Семион Онисковичъ з Борткова ꙗ́хон, ¹⁾ *далѣ всѣ прежніе.*

Господи бдагослови! Року ꙗ́хп Божого: п. Василий Петрашо, п. Григорій Яворувскій, *далѣ всѣ прежніе, то съ черточками, то безъ нихъ.*

Господи благослови! В року Божом ꙗ́хпа: п. Стефанъ Холод (20), Станиславъ Иванович, п. Григорій Селецкій, *остальныя прежніе.*

Господи благослови! Року Божого ꙗ́хпѳ: п. Евстафій Ивановичъ (5), п. Янъ Димитровичъ (23), *остальныя прежніе.*

Року Божія ꙗ́хпе застали старшими братьями: п. Семионъ Александровичъ, п. Андрей Прокоповичъ, п. Романъ Опоновичъ (4), п. Янъ Китовичъ (23), п. Станиславъ Ивановичъ (2), п. Пивар Василий (22), п. Феодоръ Лазаровичъ, пан Василий Петрашевичъ (8), п. Василий Протасевичъ (3), п. Климковичъ Василий (10), п. Димитрій Кузмѣнскій, п. Пантелеимон Лукашевичъ (2), п. Василий Романовичъ (21), п. Иляшъ Китовичъ (9), Грогори Семионовичъ (5), п. Феодоръ Грѣгоровичъ, п. Романъ Володимерскій, п. Кяприян Миколаевич (25), п. Григорій Кищевичъ (25), п. Петро Столицъ (4), п. Петро Данилович (25), п. Василей Гроць (10), п. Стафанъ Петровичъ (25), п. Янъ Василевичъ, п. Прокопи Петрович (12), п. Стефанъ Берлинецъ (25), п. Янъ Димидовичъ (25), п. Семион з Борткова (25), п. Григори Яворовскій (23), п. Стефанъ Холодъ (26).

Року Божого рождества Господня ꙗ́хпг, мѣсяца іюля дня ѿі. Ми братія церкви монастыря святого Онофрія Лвовского, держащяся порядку, нам благочестно оставленого, подлугъ назначенного временне, до совершения елекциеи постановленія, нових на сей рок папувъ старших брацтва нашего, порядков нам належацих постановленія, обсилалисмися всѣ до собрания нашего, а ижъ некоторые братія, згордѣвши порядком братским церковным, сталися непослушными. Для тогож таковых выписалоса, осуждаем, яко то: панъ Дмитер Кузынскій, пан Роман Володимерскій, пан Феодор

¹⁾ Въ подлинникѣ подаѣ многихъ фамилій стоятъ кресты.

Григоровичъ, пан Григорий Столяр, п. Стефан Кышка, п. Василий Счупак, кождий з них повинен одати по два фунта воску на свѣчи до тоеиж церкви святого Онофрия неотпустне под болшими винами и неблагословеніем духовным, церковным.

А так ми братия, котории на таковую елекцію любовно а изрядно собрани естесмо, призвавши Пораклита—Духа Святаго, вси Ему поюще „Царю небесный“ и прочая до обирая старших пп. братий брацтва, згодне совѣтующе, при битности их милостей пп., ктиторов брацтва церкви Успения Пресвятой Богородицы Ставропѣгнен Лвовского и сего монастыря церкви святого Онофрия патронов и братства нашего дозорцов поступилисмо.

В Року Божом 1782, die 20 iuly. Обрани теди сут пп. братия с посредѣ нас старшими: п. Григорий Семіоновичъ |||||, п. Петро Жевъский (8), п. Василий Климутовичъ (10), п. Евстафій Иванович (22), п. Симеон Александровичъ, п. Дмитер Кузмѣнъский, п. Роман Володимерский, п. Василий Петровичъ (20), п. Панко Лукашевичъ, (6), п. Андрей Прокоповичъ (11), п. Теоодор Лазаровичъ (3), п. Теоодор Григорович (12), п. Иляшъ Китович (13), п. Василий Протасевичъ (21), п. Киприян Миколаевич (43), п. Василий Усманович (44), п. Ян Китович (35), п. Роман Оповович (28), п. Григорий Кишевич (44), п. Петро Данилевич (44), Василий Гроц, п. Стефан Петрович (33), п. Ян Василевич, п. Прокопій Петрович (22), п. Стефан Гербест(овичъ) (45), п. Ян Дмитрович з Господем Богом (sic), п. Семион з Борткова (43), п. Григорий Яворовский (35), п. Стефан Холод (23), п. Василий Гамар (43), п. Андрей Мѣляновский (15), п. Даниел Страрларас (27).

(Обебрали старшими на 1688 р.): 1) pana Dimitria Kuzminskiego, przy ktorym maiā być klucze od skarbcu, który yzwolywac w potrzebach cerkwie Bożey moc mieć będzie, a my posłuszni być obiecuiemy się; 2) pana Theodora Lazarowicza; 3) pana Andrzeia Prokopowicza; 4) pana Andrzeia Mielanowskiego, ktorzy Panie Boże częśc y błagosław, przy przytomności naszej obroń. Na co się pod-

pisuemy: Jan Mazaraki m. p. Mikołaj Krassowsky m. p. Roku Bożого 1688. Notarius ejusdem ecclesiae Daniel Stradecky.

Панъ Дмитрій Кузмѣнскій, п. Ѳеодоръ Лазаровичъ, п. Андрей Прокоповичъ, п. Андрей Миеляновскій (10), *и такъ далѣе тѣже, что выше, съ черточками и безъ оныхъ.*

Ponieważ według zwyczaju elekciey naszej, za niektórymi przeszkodami, nie odprawilismy na zwyczajny dzien ś. Onofrego, tedy dnia pierszego iulii zgodną electią obebralismy do tego phronu ś. Onofrego za starszą bracią naszą: p. Dymitra Kuzmicza, p. Jana Wasilewicza, p. Jędrzeia Prokopowicza, p. Daniela Piotrowicza, który Panie Boże błagosłow, aby według woli Pańskiej urząd sprawowali. Roku 1689, iulii 1 die. Νικολαης Μιχαλοβητης, Stefan Las kowsky.

Рокъ Божия ҃҃хпѳ, мѣсяца юня дня ҃, в недѣлю шестую по сошествіи Святаго Духа, на тенъ рокъ на елекціи избранниѣ на услугу церкви Божои панове братия: ҃) п. Дмитръ Кузмѣнскій, ҃) п. Іоанъ Василевичъ (3), ҃) п. Андрей Прокоповичъ (3), ҃) п. Данил Петровичъ, п. Киприянъ Миколаевичъ (28), п. Пантелеимон Лукашевич (5), п. Василій Петрашевич (13), п. Романъ Яскультъ (8), *и такъ далѣе, кромъ Данила Стрѣлецкого впервые упоминаемаго.*

Господи благослови! Рокъ Божия ҃҃ху, мѣсяца і(ю)ня дня ҃ї, в неделю первую по сошествіи Святаго Духа, на тенъ рокъ на елекціи избранниѣ на услугу церкви Божои панове братия старшие: ҃) п. Дмитръ Кузмѣнскій, ҃) п. Іоанъ Василевичъ, ҃) п. Ілья Китовичъ (28) и ҃) п. Даниель Петровичъ, п. Киприянъ Миколаевичъ (27), п. Пантелеимонъ Лукашевичъ (28), п. Василій Петрашевичъ (27), п. Ромаъ Яскультъ *и такъ далѣе тѣже, что выше.*

Anno 1691, a die 21 iuny veteris, podług porządku y zwyczaju dawnego dzień dzisieyszy był złożony do obebrania starszych na electiei, y z powinności swey przeszły starsi obwiescili wszystkich pp. bracy, wpisanych w cathalog, wiernie posłuszenstwa, wiele nie było braciey, ktorым Богъ нехъ будетъ судія, ci zas niektorzy, podług

обіцеіеі swey, byli w congregatіеі zebrani przy nas braciey, deputowanych na te electio z posrodку ich моśс. pp. braciey bractwa mieyskiego, prowizorow tuteczного bractwa, zesłanych, niży podpisanych wybrali przez zgodne wota, ktorых на ten rok czterech: naprzod pana Romana Miecznika, pana Ferenca Hryhorowicza, pana Jędrzeia Prokorowicza, pana Ferenca Tebenkie, ktorzym we wszystkich usługach Pan Naywyszszy нехъ поспѣшествуетъ. Іаков Лаврышевич m. p. Stefan Laskowsky m. p.

Року Божого ҃ѣхѹа, мѣсяца юня дня ҃ѣ, на ten рок zostали старшими обебраніи на елекціи: п. Киприянъ Миколаевичъ (25), п. Роман Володимерски, п. Θεодоръ Григоровичъ (7), п. Андрей Прокоповичъ (6). п. Θεодоръ Лазаровичъ (2), п. Дмитеръ Кузмѣнскій (2). п. Семионъ Александровичъ, п. Панко Лукашевичъ (7), п. Іоанъ Василевичъ (21), п. Петръ Жевскій, п. Даниел Петровичъ, п. Василій Гроц. п. Василій Протасевичъ, п. Василій Лукашевичъ, п. Андрей Prokorowicz (Андреювичъ) (2), п. Василій Петрашевичъ (27), п. Романъ Ононовичъ (26), п. Петръ Даниловичъ (26), п. Стефанъ Петровичъ (27), п. Прокопи Петровичъ (27), п. Григори Яворовски (26), п. Евстафій Ивановичъ (28), п. Ілия Китовичъ (28), п. Іоанъ Китовичъ (27), п. Даниел Страдецкій (28). п. Семионъ з Борткова, п. Стефанъ Холод (16), п. Іоанъ Кухарски.

В року Божом ҃ѣхѹв: пан Романъ Мечникъ, Петръ Жевскій, Василій Лукашевичъ (10), Ендрѣй Прокоповичъ (15), Киприянъ Миколаевичъ (27), Андрѣй Прокоповичъ (6), Θεодор Григорович (18), Θεодор Лазаровичъ (5), Дмитер Кузменски, Панко Лукашевичъ (28), *и такъ даліе*, аппо 1693, 14 іулу (вновь вписались): п. Стефанъ Ко(н)стантиновичъ, п. Прокопій Петрицевичувъ, п. Гергій Бѣлостоцкій, п. Савва Маляр.

Компуть братія обители святого преподобного и богоносного отца Онофрыя, пустынножителя, в року Божиимъ ҃ѣхѹг: п. Романъ Мечникъ, п. Петръ Жевскій, п. Василій Лукашевичъ (6), п. Андрей Прокоповичъ (2), п. Дмитер Кузмѣнскій, п. Киприянъ Миколаевичъ (22), п. Θεодоръ Григоровичъ (6), п. Θεодоръ Лазаро-

вичъ (4), п. Пантелеимонъ Лукашевичъ (5), п. Василій Гроць (23), п. Романъ Опоновичъ (21), п. Прокопій Петровичъ (21), п. Даниль Петровичъ (23), п. Василій Протасовичъ (23), п. Ілія Китовичъ (23) п. Даниль Стрелецькій (23), п. Петръ Даниловичъ (23), п. Григорій Яворський (23), п. Евстафій Івановичъ (24), п. Іоанъ Кухарскій (2), п. Симеонъ з Борткова (23), п. Стефанъ Холодъ (23), Стефанъ Костантъиновичъ, п. Прокопій Петрашевичъ (23), п. Георгій Бялостоцкій, п. Савва Маляръ, п. Іоанъ Берлѣвецъ anno 1694, die 24 iunij wrisanu, п. Григорій Горбачевичъ anno 1694, die 1 iunij (wrisanu).

Року Божія ҃ѣхѹд, дня ҃д мѣсяца іюня, во честь и хвалу Богу, во Троици Святой единому, Пресвятой Дѣвѣ Богородици Маріи и святому преподобному отцу Онофрію, пустинножителю, елекція станула ведлугъ звичаю и порядку давного при депутованих от их м. пановъ ставропигіановъ церкви Пресвятыя Богородици Львовскои: благородном его милости пану Миколаю Крассовском, благородном пану Кипріяну Киселницкомъ, благородномъ Зотѣ Ісаревичѣ, згодне обрали за старшихъ обители святого Онофрия Львовскои братій за згодними вотами и крисками славетных на сей рокъ. Панове старшіи братія: а) панъ Романъ Яскултъ, б) панъ Димитрій Кузмѣньскій, в) панъ Василій Лукашевичъ, г) панъ Георгій Бѣлостоцкій, писаръ Стефанъ Костантъиновичъ. Панове молодшіи братія до послуги: а) п. Даниль Стрелецькій, б) панъ Савицьскій, в) панъ Іоанъ Кухарскій, г) панъ Іоанъ Берлѣвецъ, котри Господь да послушит (sic) во благое, да дѣлающе добре и работаючи во страхѣ Господним, во время свое от Господа воспріймутъ мзду со всѣми Святыми.

Компнута братіи братства церкви обители святого, преподобнаго Онофрия Львовскои въ року ҃ѣхѹд, *тѣже, что выше, кромѣ того, здѣсь упоминаются впервые:* п. Липсомезей (?) (23) и Даниль Гроць, *а опущены:* п. Романъ Мечникъ, п. Киприянъ Миколаевичъ и п. Василій Гроць ¹⁾.

¹⁾ При чемъ при однихъ есть черточки, при другихъ нѣтъ и написано: «заплатилъ за цѣлый рокъ разомъ», л. 86.

Року Божия *ꙗѣуе*, дня *ultima* юнии во чест и хвалу Богу, во Троици Святой единому, Пречистоѣ Дѣвѣ Б(огороди)ци Маріи и преподобнаго Онофрія пустинножителного, елекція станула ведлугъ звичаю и порадку давного при депутованихъ отъ ихъ мосціовъ пановъ ставропигияновъ церкве Пресвятой Б(огороди)ци Львовской: благородномъ его мосци пана Миколая Красовского и пана Циприяна Кисилницкого и пана Зоти Исаревича згодне обралисми брати старшихъ обители святого Онофрія Львовского за згодними вотами и крисками славетныхъ: *а*) пана Романа Яскулта, *б*) пана Дмитрія Кузминского, *в*) пана Грегорія Стрилника, *д*) пана Андрея Прокоповича. Писарь панъ Георгі Бѣлостоцкій.

Панове младшіе: *а*) панъ Янъ Берлинецъ, *б*) панъ Данило Страдецкій, *в*) панъ Янъ Кухарскій, *д*) панъ (Петро) Савинскі.

Во имя Отца, и Сына, и Святого Духа, аминь. W roku Pańskim 1695, мѣсяца іюля дня ѿ obebrany są panowie starsi: p. Roman Jaskult, p. Dumitr Kozmynsky, p. Hryhory Horbaczewicz, p. Jendrzy Prokopowicz |||||, p. Jerzy Białostocky notarius na cały rok (2),—solwit, p. Cyprian Mikołajewicz (25), p. Teodor Hryhorowicz (25), p. Piotr Zesky (3), p. Teodor Lazarowicz, p. Pantylimon Lukaszewicz (25), p. Bazyly Groć (25), p. Prokopy Piątrowicz (25), p. Roman Oponowicz (22), p. Danieł Petrowicz (25), p. Pyia Kytowicz (25), p. Bazyly Protasowicz (25), p. Chryhory Jaworowsky (25), p. Jewstafy Ywanowicz (23), p. Semion z Bortkowa (25), p. Bazyly Lukaszewicz, p. Jan Kucharsky (24), p. Jan Berliniec (23), p. Stefan Kostantynowicz, p. Stefan Chołod (25), p. Daniel Stradeczky (2), p. Sawa Maliar (8), p. Bazyli Lukaszewicz.

Господи благослови! Року Божия *ꙗѣуе*, дня пятого мѣсяца іюля, со святъ и хвалу Бога, во Троици Святой единого, Пресвятия Дѣвы Б(огороди)ци Марія и преподобнаго отца Онофрія, пустинножителя, елекція станула, ведлугъ звичаю и порядку давного, при депутованыхъ отъ ихъ милостей пановъ ставропигияновъ церкве мѣсцкой Усненія Пресвятой Богородици Львовской благородныхъ ихъ милостей: пану Миколаю Мигалевичѣ и Кипріянѣ Киселницѣ-

комъ, згодне обралисмо братій старших до обигели святого Онофрія Лвовской за згодними вотами и крысками: а) пана Димитрия Кузминского, б) пана Василя Лукашевича, в) пана Григорія Горбачевича, г) пана Андрея Прокоповича. Писаръ панъ Георгій Бѣлостоцькій.

Панове молодшія: а) панъ Іоанъ Берлинець, б) панъ Даніиль Страдецькій, в) панъ Сава Маляр, г) панъ Іоанъ Кухарскій.

Во имя Отца, и Сына, и Духа Святаго, аминь. Компуть брати братства обытели преподобнаго и богоноснаго отца Онофрія Лвовской в року 1697: п. Димитрій Кузминскій, п. Василий Лукашевичъ, п. Григорій Горбачевичъ, п. Андрей Прокоповичъ (17), п. Георгій Бѣлостоцькій (8), п. Кипріянь Миколаевичъ (46), п. Романъ Яскулъ (2), п. Петръ Жескій (52), п. Пантелеимонъ Лукашевичъ (52), п. Василий Гроць (49), п. Проконій Петровичъ (53), п. Ілія Китович (53), п. Стефанъ Костантиновичъ, п. Іоанъ Берлинець, п. Даніиль Страдецькій (31), п. Сава Маляръ (28), п. Іоанъ Кухарскій (26), п. Даніиль Петровичъ (50), п. Григорій Яворовскій (51), п. Стефанъ Холодь (53), п. Іоанъ Кедровичъ, п. Павелъ Родаковскій (anno) 1697, die 26 may wpisany (18).

Anno 1697, a die 3 iuly, podług praw y funduszu zwirchności bractwa naszego mieyskiego, szsedszy sie do monastera s. Onofrego na elekcią y rachunkow przesłuchania tak przychodow, iako też y roschodow, gdzie przy bytności i. m. p. Mikołajа Krassowskiego, Jakubie Lawryszewiczu, p. Kyprianu Kisielnickym, p. Jerzym Kociu, panu Zocie Isarowiczu oddali takowy rachunek, yż przez cały rok 1696 mieli przychodu tuteisze panowie bracia z. 190, roschodu zaś pokazali z. 184, cie tedy zgodnie będąc kontenci z przeszłych starszych, w roku 1696 obebranych, unanimiter uprosili na ten drugi rok, przeto w srebrze żadna się rewizya nie czyniła, telko z rejestru pokazali, ze krzyżyk ieden małejki przybył. Mikołaj Krassowsky m. p. Jakub Lawryszewicz. Cyprian Kisielnicki. Ζότος τῶν Ἰσαρη, Γεоргης Κοτζης.

Anno 1698. die 30 iuny, dosyć czyniąc funduszu y prawu zwierchności bractwa naszego, na dzień dzisiejszy eleccyi zwykłej wpisanych braci do cerkwie s. Onofrego, niżey deputowani e gremio confraternii Lwowskiej na mieysce naznaczone szszedszy, podług zwyczaju, eleccią starszych zgodnemi głosy obrali sławetnych panow: Dymytrii Kozminkiego, Bazylego Lukaszewicza, Hrehorego Horbaczewicza, Pawła Rodakowskiego, którą zgodną elekcją *authoritate nostra, qua iungimur, mocą naszą approbuiemy y confirmuiemy*, od których wprzody *percepty y expensarium* skuteczną rachunkow odebralismy rzetelnie *calculatią*, z których rzetelnie odebranych rachunkow też pp. bractwo, tu wpisane, swoim y innych ich mościow braci naszych imieniem kwituiemy. Dan w monasterze s. Onofrego dnia y roku wyżey mianowanego, na co się dla więkzsey pewnosci rękami naszymi własnymi podpisuiemy, sławetny Jerzy Białostocki pisarz approbatur. Jerzy Korendowicz, deputatus. *Νικολαος Μεγαλοβάρτζης*. Cyprian Kisielnicki, iako prowizorz, m. p.

Во имя Отца, и Сына, и Святаго Духа, аминь. Комъпутъ братиѣн братства въ обители преподобного отца Онофрия Лвовской въ року 1698, ѿ июня: p. Dumitri Kozminski, p. Bazyli Lukaszewicz, p. Hryhory Horbaczewicz p. Paweł Rodakowski, p. Jerzy Białostocki, pisarz, p. Cyprian Mikołajewicz (31), p. Roman Jaskolt (2), p. Piotr Zeski (31), p. Pantelimon Lukaszewicz (31), p. Bazyli Groc (31), p. Prokopy Pietrowicz (31), p. Heliasz Kytowicz (31), p. Stefan Kostantynowicz, p. Jan Berliniec (5), p. Daniel Stradeczki (10), p. Sawa Malarz (27), p. Jan Kucharski (31), p. Daniel Petrowicz (31), p. Hrehory Jaworowski (26), p. Jan Kedrowicz (15), p. Jendrzey Awdykiewicz (roku) 1699, maia 8 (wpisany).

Elekcia pp. bractwa tu wpisanych przy cerkwie s. Onofrego die 18 v. iunij, (r.) 1699. Stosując się do funduszu praw od ss. patriarchow tak awie sobie nadanych, tudziesz y zwyczajow starożytnych, że zwierchnosci y władzy naszej bractwa Stauropigion, patronow cerkwie mieyskiej Lwowskiej y tuteyszey, niżey podpisani deputowani na mieysce naznaczone zwykłe szszedszy, Duchu S. piesn na-

bożnie zaspiewawszy, zgodnie starszych pp. braci na rok cały spólnie z pp. wpisanemi bractwy obebralismy y w ten registr wpisalismy sławetnych panow: Dymitra Koźminkiego—od skrzynki klucz, Hrehorego Horbaczowicza, ma klucz od srebra, Pawła Rodakowskiego—ten do aparatow, Sawe Malarza—od szafki, p. pisarz Jerzy Białostocky.

Pp. młodzi dla posлушания y служб cerkwie Bożej, ci obrani y naznaczeni do chodzenia z puszką: p. Bazyly Lukaszewicz, p. Daniel Stradecki, do swic p. Andrzej Awdykiewicz, do obsyłania metow pogrzebowych p. Jan Kedrowicz.

Ktorą elekcją zgodnie postanowioną władzą naszą, mocą y powagą potwierdzamy y znacniamy, przyłączywszy y przyłożywszy te clausule, a żeby zgodnie, spokojnie ku chwale Bożej rząd prowadzili, niezgodnego karali, a przytym przeciwnego nam doniesli, szkody tak w srebrze cerkwie y apparatach czule y pilnie dozierali y przestrzegali, strzez Panie Boże exkwisiey nieprzyiacielskiey, do skarbu naszego dla bezpieczenstwa złożone być powinno, do tego rewizia wszystkich ozdob cerkwie Bożej, na tym miejscu będącey, z registrow naszych przy deputowanym bracie naszym powinna nastąpić, y wiernie zrewidować, y one podpisawszy, przy starszych teraz obranych y rękami tychże podpisanych, do skarbu oddać. Jeżeli czego nie dostacie, opowiedzić. Na co się dla większy pewności rękami naszymi podpisuiemy. Działo się w manasterze s. Onofrego (anno) 1699. Hrehory-Wasili Russowicz, starszy brat confraterniey mieyskiey Lwowskiey. Jerzy Korendowicz r. x. k., starszy brat confraterniey mieyskiey Lwowskiey, deputaty.

Во имя Отца, и Сына, и Святаго Духа, аминь. Компуть братий братства въ обители преподобнаго отца Онуфрия Лвовскаго въ року 1699, мѣсяца юля дые 10: p. Dymitr Kozminski, p. Hrehory Horbaczewicz, p. Paweł Rodakowski, p. Sawe Malarz solvit, p. Jerzy Białostocki pisarz (6), p. Cyprian Mikołajewicz (25), p. Roman Jaskult, p. Piotr Zeski (25), p. Pantelimon Lukaszewicz (21), p. Bazyli Groc (25), p. Prokopy Petrowicz (25), p. Heliasz Kytowicz (25), p. Stefan Kostantinowicz, p. Daniel Stradeczki (10),

p. Jan Berliniec (15), p. Jan Kucharski—solvit, p. Daniel Petrowicz (21), p. Hryhory Jaworowsky (25), p. Jan Kidrowicz, p. Ioan Żółkiewsky anno D(omini) 1700 wpisał (się) miesiąca maia 13.

Господи благослови! Во честь и хвалу Бога, въ Троици Святой единого, Пресвятыя Дѣвы Маріи и преподобнаго отца Онофрія, пустинножителя, особливаго заступника и патрона мѣсца тутечного, елекція станула ведлугъ звичаю и порядку давного при депутованих от их милостей пп. ставропѣгійнов церкви мѣсцьской Успенія Пресвятыя Б(огороди)ци Львовской благороднихъ и благочестивых их милостей: его м. пану Міколаю Мигалевичу, Іякову Лавришевичу, Кипріану Киселвицькому, згодне обраніи суть за старшихъ братій до порядку церковного обители святого Онофрія Львовской за згодними вотами и крисками: **а)** панъ Димитрій Кузиѣнскій, **б)** панъ Григорій Горбачевичъ, **в)** п. Павель Родаковскій, **г)** панъ Даніилъ Страдецкій и писарь п. Стефанъ Константиновичъ.

Панове молодшіе до послуги и пушъки: **а)** панъ Андрей Авдиковичъ, **б)** панъ Георгій Бѣлостоцкій, **в)** панъ Іоанъ Берлѣнецъ, **г)** панъ Даніилъ Страдецкій.

Господи благослови! Во имя Отца, и Сына, и Духа Святаго, аминь. Компуть братій братства обители святого Онофрія Львовской въ року **1700**, от дня **14** іюня: п. Димитрій Кузиѣнскій, п. Григорій Горбачевичъ, п. Павель Родаковскій, п. Даніилъ Страдецкій (14), п. Стефанъ Константиновичъ, notarius; п. Кипріанъ Миколаевичъ (26), п. Романъ Яскулъ (11), п. Петръ Жескій (26), п. Пантелеимопъ Лукашевичъ (26), п. Василій Гроць (27), п. Цроконій Петровичъ (26), п. Ілія Китовичъ (27), п. Георгій Бялостоцкій (6), п. Іоанъ Берлѣнецъ (9), п. Іоан Кухарскій заплатилъ на цѣлый рокъ, п. Даніилъ Петровичъ (27), п. Григорій Яворовскій (26), п. Іоанъ Кедровичъ (24), п. Андрей Авдиковичъ, п. Іоанъ Жолкевскій (3), п. Сава Маляръ (22).

Anno Domini 1701, 22 iuny vet. st. podług prawa y funduszu zwysz danego bractwa naszego mieyskiego, my e gremio ich m.

panow confraterniei cerkwie Stauropigion mieyskiej Wniebowzięcia Naswiętszey Panny Lwowskiej deputowani, zszedszy do monastera sw. Onofrego Lwowskiego na elekcią, de nowo uczynioną, y na przysłuchanie rachunkow przychodu percepti roczney, iako y expensow, że te sławetni: Dmyter Kuzminski, Hrehory Horbaczewicz, Paweł Rodakowski, Daniel Stradecki, słuszną wszystkiego uczynili y wydali calculum percept z. 112, expensow z. 111, na co y bracia wszyscy przystali, zaczym nomine totius confraternitatis my pomienionych wyżej ze wszystkiego quituiemy y dla większey mocy rękami własnymi podpisalismy anno et die, ut supra: Νικολαος Μεγαλοβητης. Cyprian Kisielnicki m. p.

Electia pp. bractwa, tu wpisanych przy cerkwie świętego Onofrego, die 22 iuny v. s., anno Domini 1701, zgodna, Bogu na chwałę w Troycy Świętey iedynemu, Nass. Pannie niepokalannie poczęcie y świętemu patronowi, pustelnikowi Onofremu wielkiemu, w manasterzu pomienionym stanęła, y tak obrani są notis concordantibus, sławetni obranemi są na starszynstwo: pan Dmyter Kuzminski, p. Hrehory Horbaczewicz, pan Paweł Rodakowski, pan Jan Berlinec, który zgodną electiā auctoritate nostra, qua iungimur, approbuiemy y confirmuiemy ną, od ich m. panow confraterni cerkwie stauropigialney mieyskiej Lwowskiej deputowani e medio od ich mość., którą electiā iterum, iterum approbuiąc, zyczemy przy dobrym zdrowiu во благо преуспиванія chwały Bożey, rozszerzenia domu Bożego ozdoby. Ta tedy stanęła electia przy ich mość: i. m. panu Mikołaiu Mihalewiczu, i. m. panu Cyprianie Kisielnickim.

Старшіи теди: а) п. Дмитеръ Козмѣнскій, в) п. Григорій Горбачевичъ, г) п. Павелъ Родаковскій, д) п. Іоанъ Берлѣнецъ, Νικολαος Μεγαλοβητης. Cyprian Kisielnicki, iako prowizory, за писара п. Константиновичъ. До послуги: п. Данилъ Страдецькій, п. Георгій Бѣлостоцкій, п. Андрей Авдикевичъ, п. Іоанъ Жолкевскій.

Господи благослови! Во имя Отца, и Сына, и Святаго Духа, аминь. Компуть братій братства обители святого Онофрия Львowsкой въ року 1701, от двя 22 іюня. Старшіи: а) п. Дмитрій Куз-

мѣвскій, ѿ) п. Григорій Горбачевичъ, ѿ) п. Павель Родаковскій, ѿ) п. Іоанъ Берлинецъ (4), писар Стефанъ Константиновичъ, *далее тѣже, что выше и:* п. Даніилъ Страдецкій (26), п. Андрей Прокоповичъ (8), его милость п. Григорій Ru(sz)czynski (уписанъ) in anno 1702, die 1-ma martij v. s., п. Пантелеимонъ Пасиѣкевичъ уписанъ in anno 1702, die 7 aprilis; die 12 aprilis, anno 1702 п. Іоанъ Скилевичъ (4) (уписанъ), *а не упоминается* Петръ Жевскій.

In nomine Domini (anno) 1702, iuly 15. Ponieważ na zwyczajnym dniu y czasie do tego przyść nie mogło, abysmy oną mogli odprawić, iednakże satisfaciendo powinności y obligom naszym oną dnia dzisieyszego, ut supra, odprawuiemy, na ten tedy rok 1702 panowie starsi: p. Hrehory Horbaczewicz, p. Paweł Rodakowski, p. Jan Berlinec, p. Daniel Stradecky. Cyprian Kisielnicky przy tym będący, Stefan Laskowsky przy tem będący. Pisarz p. Konstantynowicz, substitat P. Białostocky.

Господи благослови! Во имя Отца, и Сына, и Духа Святого, аминь. Компуть братіи братства обители святого Онофрія въ року 1702, от дня 4-го іюня. Старшіи: ѿ) п. Григорій Горбачевичъ, ѿ) п. Павель Родаковскій, ѿ) п. Іоанъ Берлинецъ, ѿ) п. Даніилъ Страдецкій, писарь п. Стефанъ Константиновичъ. *Далее тѣже, что въ 1700 и 1701 годах и* in anno 1703, die 4-ta aprilis (уписанъ) п. Анастасій Петровичъ (2).

Во имя Троицы Пресвятой, Бога единого: Отца, и Сына, и Святого Духа. В недѣлю, дня первого мѣсяца августа, року Божого 1703. Благодатію Бога всемогущаго, по призыванію Пресвятого Духа—Пароклита согласно чинѣмъ усты без прекословія на сей рокъ 1703 при призенціи благородних их милостей пановъ: Миколая Мигалевича, Петра Симеоновича, Кипріана Ыселницкаго, яко депутатовъ отъ ихъ м. пановъ провѣзоровъ обители св. Онофрія братства церкви Успенія Пресвятой Богородици Львовской и зсланю на выслухання рознихъ рахунковъ приходу и росходу и на елекцію, где обраніи суть за старшихъ: ѿ) п. Григорій Горбаче-

вичъ, ѳ) п. Павелъ Родаковскій, ѿ) п. Іоанъ Берлѣнецъ, ѿ) п. Пантелеимонъ Паснѣкевичъ, за писара п. Стефанъ Константиновичъ, substitut panъ Георгій Бѣлостокскій. Νικολαης Μυχαλοβητης. Сіргіан Kisielnickу. Piotr Semianowicz.

В томъ року до послуги избраніи суть пп.: Іоанъ Кухарскій и Іоанъ Скилевичъ съ пушкѣю предъ святомъ Христовъ предъ воскресеніемъ, пп. Георгій Бѣлостокскій, Андрей Авдиковичъ предъ Святою Троицею, тиѣжь пп. Іоанъ Кухарскій, Іоанъ Скилевичъ предъ св. Онофріемъ, пп. Андрей Авдиковичъ, Георгій Бѣлостокскій подъ виною воску фунтовъ пяти pгаесіnum іu min(im)e uti 1703 et 1704.

Господи благослови! Іn аппо 1703 компутъ братіи обители святого Онофрія отъ дня ѿ августа. Старшіи: ѿ) п. Григорій Горбачевичъ, ѳ) п. Павелъ Родаковскій, ѿ) п. Пантелеимонъ Паснѣкевичъ и ѿ) п. Георгій Берлѣнецъ (13), писаръ п. Стефанъ Константиновичъ, п. Кипріанъ Николаевичъ (23), п. Романъ Яскультъ, п. Димитрій Кузменскій, п. Пантелеимонъ Лукашевичъ (26), п. Василій Гроць (25), п. Ілія Китовичъ (28), п. Даниль (?) Пегровичъ (8), п. Даниль Страдецкій (10), п. Андрей Авдиковичъ, п. Іоанъ Кухарскій (22), п. Прокопій Петровичъ (11), п. Анастасій Петровичъ зарѣасіѣ за саѣу рокъ, п. Андрей Прокоповичъ (25), п. Іоанъ Кедровичъ (27), п. Іоанъ Жулкевичъ (25), п. Сава Маляръ (9), его милость п. Григорій Ruszczynski (25), п. Іоанъ Скилевичъ, п. Стефанъ Авдиковичъ (вписанъ) 1703, die 26 7-bris, п. Николай Бужинскій (вписанъ) (въ) 1703 (року), 26 7-bris, п. Ѳеодоръ Цапъ (вписанъ въ) 1704 p., 6 februarij (2), п. Михаилъ Стойкевичъ soluit pro toto anno (2), Dymytry Alexandrowicz soluit.

Во імя Троици Пресвятой: Бога единого, Отца, и Сына, и Святаго Духа. Въ обители св. преподобнаго и богоноснаго Онофрія, пустинножителя, дня ѿ іюня, року Божія ѿѣдъ станула елекція: благодатию Бога всемогущаго, по призванію Духа Пресвятаго—Параклита, согласно едины усты, безъ прикословія на сей рокъ ѿѣдъ при презентіи благородныхъ ихъ мил. паповъ: Миколая Мѣгалевича, Стефана Ляшкѣвского, яко депутатѣвъ отъ ихъ мил. панѣвъ провѣ-

зоровъ обители святого Онофрія братства Успенія Пресвятыя Б(о-города)ци Львовскои, zesланих на wysлуhanie rocznychъ rachunkowъ — приходовъ и расходовъ и на елекцію, где обраніи суть за старшихъ: а) панъ Дмитрій Кузмѣнскій, б) панъ Григорій Горбачевичъ, в) п. Анастасій Петровичъ, г) Пантелеимонъ Паснѣквичъ. Jako па teу eleksyіey będący deputaci: Mikołaj Mihalewicz, Stefan Laskowsky s(ekretarz) i(ego) k(rolewskіey) m(ości), m. p.

Господи благослови! In anno 1704, die 23 iuly компуть братіи обители св. Онофрія: старшіе: а) п. Дмитрій Кузмѣнскій (2), б) п. Григорій Горбачевичъ, в) п. Анастасій Петровичъ soluit pro toto anno, г) Пантелеимонъ Паснѣквичъ, писарь п. Стефанъ Константиновичъ; и. Кипріянь Николаевичъ (16), п. Романъ Яскультъ (14), п. Пантелеимонъ Лукашевичъ (16), п. Василиій Гроць (2), п. Ілія Кытовичъ (16), п. Давииль Петровичъ (8), п. Георгій Бѣлостоцкій (1), п. Данииль Страдецькій (12), п. Андрей Авдиковичъ, п. Іоанъ Кухарскій (8), п. Прокопій Петровичъ (6), п. Андрей Прокоповичъ (6), п. Іоанъ Кедровичъ (18), п. Іоанъ Жолкевичъ (16), п. Сава Маляръ (16), іego mość pan Hrehori Ruszczynski (16), п. Іоанъ Скилевичъ, п. Стефанъ Авдиковичъ, п. Николай Стойкевичъ soluit (12), п. Дмитрій Александровичъ soluit (6), п. Дмитрій Ставровичъ (вписанъ) in anno 1704, die 23 iuly (6), п. Николай Павловичъ (вписанъ) 30 iuly, anno 1704 (6).

1704, 30 iuly п. Николай Мануиловичъ вѣненъ czerwony złoty, złot. 16, п. Леонтій Яновичъ, п. Симеонъ Елчикевичъ вписаны (anno) 1704, die 13 augusti: п. Дмитрій Георгіевичъ, п. Дмитрій Петровичъ, п. Евстафій Евстафіевичъ—зол. 3, п. Алексей Петричь, п. Анастасій Поповичъ, п. Христофоръ Якимовичъ, п. Христофоръ Михіевичъ. In anno 1704, die 20 augusti (вписаны): п. Арбірій, п. Григоръ Александровичъ, п. Георгій Панаяровичъ, п. Сава Яновичъ, п. Николай Яновичъ.

Ponieważ po trzykrotnim obysłaniu do sessyey na czas na znaczony pp. bracy nie była diligentia y taka nie ochota się ku ustudze mieysca świętego, nie pamiętaiąc na swe uczynione przy-

sięgi, pokazała się, przeto my zesłani od ich m. pp. bracy naszych Stauropigion mieyskich Lwowskich, iako prowizorowie tego mieysca swiętego, chcąc one mieć y w dalsze czasy, iako w naylepszym porządku praemissa protestatione przeciwko nie posłusznych tychże pp. bracy, ktorzy y tak rok byli, y na ten 1705 confirmujemy. Działo się w monasteru ś. Onofrego anno 1705, die 8 iuly veter. Stefan Laskowsky, uti deputatus. Γεοργιος Κοτζης, (ν)τηποτατος. Сургиян Кисielnicky, uti deputatus.

В року Божієм ҃ѣѣи, мѣсяца априля дня ҃е. Наперви п. Пантелимон Паснѣкевичъ, п. Андрей Прокоповичъ. (16), п. Ян Скилевичъ, п. Стефан Авдикевичъ, п. Георгій Горбачевичъ (20), п. Настасій Грекъ (20), п. Ян Кедровѣчъ (20), п. Григорій Федоровичъ (16), п. Григорій Товарнѣчки, п. Григорій Паснѣкевичъ, п. Семионъ Гроц, п. Ян Кѣчкевѣчъ (8), п. Мѣхал Анталовѣчъ (22), п. Федор Стрилъникъ (22).

В роки Божом ҃ѣѣи, мѣсяца августа дня ҃а обебрани zostali панове братия: а) п. Панко Паснѣкевичъ, б) п. Андрей Прокоповѣчъ (26), в) Григорій Товарнѣчки, г) Ян Кѣчкевичъ (27).

Po oddanym zupеłnie y uczynionym naleźycie in praesentia innych pp. bracy rachunku, tak prowentow dorocznych, iako y expensow, my iako deputati do tey elektiey od ich m. panow bracy mieyskich, wyźey specificowanych, obebranych za starszych na ten rok, confirmujemy: Νικολαι Μιχαλοβατζης, S(tefan) Laskowsky m. p. Сургиян Кисielnicky m. p.

II. Стефанъ Авдикевичъ (2), п. Янъ Скилевичъ (6), п. Григори Паснѣкевич, п. Семион Гроц, п. Ян Големѣювски, п. Ян Лукашевичъ, п. Стефанъ Григорович, п. Мѣхал Анталовѣчъ, п. Иржи Полянскій, п. Ян Ярославскій, (4).

В року Божом ҃ѣѣі, мѣсяца юня дня ҃ї станула належита елекція на панув братій старших. На тен рок обебраніе zostali панове братия старшими: перви пан Янъ Големѣювски, другій пан Пантелимон Паснѣкевич, третій пан Ян Ярославскій, чварти пан Григорій Товарнѣчки.

Po oddanych zupełnie y skonczoney rachunkach według zwyczaju należytego in praesentia innych pp. braci, tak prowentow, iako y expensow y do electiey tey od confraterniey naszej mieyskiej Lwowsk., iako deputowani confirmuemy y approbuemy: Piotr Semionowicz, sek. confr. Leopold., Stefan Laskowsky, sek. confr.

Господи благослови! Во чест и хвалу Бога всемогущаго и Тройци Святой и преподобнаго Онофрія святого в року Божом 1715, мѣсяца юня дня 31: п. Панъко Паснѣкевич, п. Ян Голембювски, п. Ян Ярославскій, п. Григори Товарнѣчки, п. Янъ Скилевич, п. Григори Паснѣкевичъ, п. Андрей Прокоповичъ (5), п. Иржи Полянски, п. Семион Гроц (2), п. Ян Лукашевичъ, п. Стефан Григорович (4), п. Ян Кѣчкевич (8).

В року Божом 1715, мѣсяца юля дня 11 станула елекція згодна, вси братие купно и молъчаливо ново избранні, згодне обещани: а) панъ Григорій Паснѣкевич, б) пан Ян Голембювски г) п. Семион Гроц, д) п. Иржи Полянски, п. Панко Паснѣкевичъ, п. Андрей Прокопович (5), п. Янъ Скилевич (10), п. Григори Товарнѣчки (10), п. Ян Ярославски, п. Стефан Григорович (9), Василий Паснѣкевичъ писар, п. Мѣхал Росоловѣч.

Ponieważ za promocyio Ducha S. zgodnimi wotami swoimi oberali panowie bracia między sobo panow starszych do porządku ozdoby y przysługi cerkwi Bożey sławetnych pp.: Panteleymona Pasnikiewicza, Jana Jarosławskiego, Hryhorego Pasnikiewicza, Michała Rosołowicza y onych godnych y słusznych do rzędu cerkwi s., y my approbuemy. Działo się roku 1715, dnia 5 sebtembra, waruemy iednak sobie, yż lubi nie na zwyczajny termin, lub dla zabaw y ruznych potrzeb naszych ta elekcyя stanęła y z nimi ni nima słuizie prawu y artykułam naszym. Piotr Semionowicz. Stefan Laskowsky.

В року Божом 1715, мѣсяца септеврия дня 11, ново избранні братия zostали з дару Духа Святаго, згодне вси купно позволили пржи их мосцюх, стануло: а) пан Пanteleimon Паснѣкевич — волни, б) пан Ян Ярославски, г) пан Григори Паснѣкевич, д) пан

Мѣхал Росоловѣч (2), Василий Паснѣкевич писар, пан Андрей Прокопович (3), пан Семион Гроц, п. Ян Скилевич (5), п. Иржи Полянски (5), п. Стефан Григорович (3).

В року Божом 1719, мѣсяца октоврия дня 6, ново избраніи братия zostali з дару Духа Св., згодне вси купно позволили и обрали: а) п. Ян Ярославски (2), б) п. Семион Гроц (3), в) п. Мѣхал Росолович (2), г) п. Стефан Григорович, п. Панко Паснѣкевич—гр. 6, wolny ¹⁾, Василя Паснѣкевич писар, п. Андрей Прокоповѣчъ (22), п. Григорій Паснѣкевич ²⁾, п. Ян Скилевич ²⁾, п. Иржи Полянски (18), п. Лукаш Вѣшновски (17), Микола Евтисовски (4), п. Стефан Янкович.

В року Божом 1719, мѣсяца августа дня 15, ново избраніи братия zostali з дару Духа Святаго, згодне вси купно позволили и обрали: а) пан Григори Паснѣкевич, б) п. Лукиян Вишнювски, в) п. Григори Горбачевич, г) п. Андрей Прокопович, п. Василий Паснѣкевич—писар, п. Пантелимон Паснѣкевич, п. Ян Ярославски, п. Семион Гроц, п. Ян Скилевич, п. Мѣхал Росолович, п. Стефан Янкович, п. Миколай Вѣтевски, п. Стефан Григорович.

Roku 1719, die 12 iuly według starych porządkow y świętobliwego zwyczaju my bracia cerkwie s. świętego Onofrego, pustelnika, przy praesentii i. pana Stefana Laskowskiego, sekretarza i. k. m. y pisarza apóstolskiego, a starszego brata cerkwie mieyskiej Wniebowzięcia Przenajświętszey Matki, w tym do nas deputowanego, za zezwoleniem Ducha Świętego obebraliśmy sobie za pierwszych y starszych bracy dla lepszego dozoru cerkwie swietey y pomnożenia chwały Boskiej iednostaynie (po oddanych rachunkach temuż pomienionemu mości do nas deputowanemu) panow: p. Lukasz Wiszniowski, p. Michała Rosołowicza, p. Stefana Hrehorowicza, p. Jendrzeia Prokopowicza, którym klucze cer(kie)wne,

¹⁾ Было одинадцать черточекъ, которыя зачеркнуты и написано: «гр. 6, wolny».

²⁾ Здебъ 24 черточекъ зачеркнуто, значить отдалъ повинность.

skrzynkę y wszystkie splendory podług rejestrow oddaemy według dawnych zwyczajow. Jako do tego aktu deputowany: Stefan Laskowsky, i. k. m. s(ekretarz), notar. apostolicus, senior confrater. ręką własną. Pana Bazylego Pasnikiewicza, iako brata swego uprosili ich mość, iako był przez wszystkie lata, tak y teraz onus pisarskie aby na sobie trzymał.

Господи благослови! В лѣто Господне ̄ѣѣѣ, мѣсяца июля дня ̄ї, за призываніем Духа Святого и волею братии всѣх, належащих того мѣста святого, обебраними zostали старшими: ̄) п. Лукаш Вишновски (1), ̄) п. Мѣхаль Росолович (1). ̄) п. Стефан Григорович (1), ̄) п. Андрей Прокопович (1), Василя Паснѣкевич писар, п. Григори, п. Паснѣкевич Панѣтелеимон, п. Григори Паснѣкевич (1), п. Ян Ярославски (1), п. Семион Гроц (1), п. Миколай Витевски (1), п. Стефан Янкович, п. Григори Горбачевич, п. Миколай Дитенко.

(Въ) року Божомъ ̄ѣѣѣ, мѣсяца юля дня ̄ѣ. Реестръ албо инвентар апературв церковных: найпервѣй два фелони жалобних, до них потрафель единъ, двѣ нараквѣцѣ, итем ̄ фелон бѣли з потрафлем без нараквѣч от паней Анастаси Буйновском Русѣновичовой даровани; итем другій фелон бѣлий—четвертий, з мѣста даровани, без нараквѣц, итем ̄ фелон стари, бѣли, без нараквѣч; итем ̄ фелон табѣновій бланкитни, с потрафлем, и нараквѣч двѣ до него от небожки панѣ Катерини и мужа еі Николая Косаря. Итем от небожчика пана Романа Мѣчняка ̄ фелон червони, в квѣтки, дани. Итем ̄ фелонъ жулти, стари, итем други стари, червони; фелон ̄ итем од пана Томаса Паснѣкевича бленѣкитни, табѣнови, даний. Дияконъски стихар пасковати от небожки панѣ Косаревої, оран и нараквѣч до него, итем дияконски стихар червони, священнических стихарув ̄, полотняних ̄. Мѣсяца ноеврія дня ̄ї, приходу грош. ̄ї, полмѣсячной схацки грош. ̄.

Панове братия, сошедшия вси купно, порадили, же потреба гроше золотникови платити, не было чим, tedy зезволили братия дробязки попродаати церковние, а золотника заспокоити, tedy най-

первѣй перелка з коралѣками и перфунков штири, одретик обличони, кржижыкув три и кавалек сръберка пржи нѣх... Дѣлося в року 1721, мѣсяца мая дня. Ioannes Rasnikiewicz hoc scripsit.

Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 946, liber electionum, лл. 1—79. 81—104, 190—191.

4. 1665—1722 г.г. приходо-расходныя книги ¹⁾ Львовскаго Онуфріевскаго братства, находившагося подъ покровительствомъ Львовскаго Ставропигіальнаго братства.

Господи благослови! Реестръ братства святого преподобнаго отца Онуфрія и Святое Троици року Божого 1665, мѣсяца ноября дня четвертого, за дозорцовъ на тенъ рокъ спораженям на имя: Кипріанъ Миколаевич, Лукашъ Юркіевичъ, Пантелеимонъ Лукашевичъ, Васил Стефанович, Юрий Гербусъ, в которым приходы и росходы мають быти писаны: напрод маемо приходу от п. Петра Савинского зол. тры, схацка 1, зложили братия зол. и гр. 1 и сѣм; сх. 1, злож. бр. гр. 1 и два шелюга; сх. 1, злож. бр. пувталара и два шелюга; сх. 1, злож. бр. зол. 1 и гр. три; од п. Папары зол. 1, од Кравъця зол. 1, од Гроця зол. 1, од Томаса Теберки зол. 1, од Стрилника грош. 1, братия ходили с таблицею пред Рождесгвомъ, выпросили зол. 1 и грош. 1; сх. 1, злож. братия гр. пядесят и гр. сѣм; сх. 1, злож. бр. гр. сѣмнайцять; сх. 1, злож. бр. зол. и гр. сѣмнайцять и шелюг; сх. 1, злож. бр. гр. двайцять и три и шелюг, од Мазаракого зол. два од погребя, од Зірейка од погребу зол., од Романа Володимерского от погребу

¹⁾ Извлекаемъ лишь болѣе интересныя записи.

²⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 983, или WW. № consig 476. «Реестръ приходовъ и расходовъ братства св. Онофрія съ 1665—1690 г.г.».

зол. и гр. пятнайцят; сх. ѿ, злож. зол. два и гр. ѿ и груш; сх. ѿ, злож. бр. зол. и штири шелюга; сх. ѿ, злож. бр. зол. и чтири шелюга; братия ходили с таблицею пред свята великодними, выпросили зол. ѿ и гр. сѣмъ; п. Иванъ Влошъко далъ зол. двацят, що его малжонка отказала; п. Яцко Гарбаръ дал зол. десят, п. Томас Теберка дал зол., от Шешелчиного зятя од погребу зол. ѿ и гр. ѿ, од п. Стрелецкого од погребу зол. ѿ, Ференцова Рибярка од одѣваделка—гр. ѿ; сх. ѿ, злож. братия зол. и шелюг; сх. ѿ, злож. бр. грошей двацят. и пят; ходили братия с таблицею перед великими свята, то принесли зол. девять и гр. двацят и два, од п. Миколая Покробка зол. и гр. пятнацят од погребу, од п. Стефанового зятя зол. и гр. пятнацят; с пушки тябличной винялисмо зол. вусм и гр. десят, братия ходили с таблицею перед св. Онофрием, принесли зол. одьнацят и гр. двацят и груш, продалисмо фунтув ѿ ладону за зол. чтири и за гр. двацят; сх. ѿ, злож. братия гр. пятьдесят и два шелюги, пану, старшому братови, Семенови Александровичови приходит зол. ѿ, що позичил на выкупъ срѣбра.

Року Божого лѣхѣ, мѣсяца новемврія дня д. Реестръ расходней на тенъ же рок: напред видалисмо зол. ѿ на тенъ же реестръ, од одѣвадла гр. ѿ, за пушку бляшаную далисмо гр. ѿ и ѿ, од инвентера и од реестру далисмо урѣту, що писалъ, далисмо (въ) схажѣць брату нашему зол., дал. за линовки до ламп грош. двацят и пят, дал. од маслосвятия священнику небожчикови Згазѣць зол. и гр. шѣсть, дал. од галочок до линовок гр. чтирнацят, братѣцкая служба на св. Иоана Крестителя—зол. ѿ и гр. ѿ и гр. д, за мѣнѣю и за терпетину зол. ѿ и гр. ѿ, за гноти гр. ѿ, од лѣхѣтаря зол. и грош. ѿ, за вускъ далисмо зол. ѿ, гр. ѿ, парастас братский кошѣтует зол. ѿ и гр. ѿ, далисмо о. Васиянови зол. на дрива, од триоди зол. ѿ, далисмо за вускъ зол. ѿ и гр. ѿ и груш, одъ помяника далисмо одду Гервасиеви зол., другим разом далисмо од помяника о. Васиянови зол., на Божий грубъ видалисмо столяреви зол. ѿ, за шиби до гробу зол. и гр. ѿ скляреви, тиж шиби далисмо маловати, от

них—зол. 7, гр. 51, дронжником далисмо зол. и гр. чет(ыри), далисмо за воливу зол. три и гр. 3; дал. от свѣчь, що переробляли, зол. и гр. 11; дал. за шпилки, за цвяцки и за бритналѣ гр. 11. дал. Василеви от есувь гр. 1, дал. Коцѣ на погрѣбѣ гр. 31, дал. на крохмал до стихарув гр. 2, дал. за лѣтарню до Божого гробу гр. 1 и гр. 1; дал. Кули, що церков обмѣтал и лѣхтар хиндожил, зол.; дал. младенцум, що стерегли срѣбра, гр. 1 и гр. 2; дал. за мѣнѣю зол. и гр. 2, за вино гр. 51, служба Божа на св. Іоана Богослова видалисмо зол. 5 и гр. патнацять, за проскури гр. двацят и чтири, о. Васиянови зол., о. диаконови гр. 51, дал. дякови пул таляра; за горѣлку зол. и гр. три, парастас брацкый перед Св. Духом каштует зол. три и грош; на рами, що направляв столяр, далисмо гр. пятнадат, за таблицю столярови—гр. десят, а малярови од тоиж таблицѣ гр. шѣсть, до тоиж таблицѣ завѣси гр. шѣсть; на Св. Тройци видалисмо священникум и дякум на горѣлку и на перники зол. три и гр. чотири; за май гр. вусмь; що принесли скринку з мѣста—гр. три; на цвяки и на спилки гр. сѣм; за пулчварта фунтув воску далисмо зол. чтири и гр. двацять; од роблѣня свѣчь далисмо зол. и гр. девят; на св. Онуфрия зол. шестнадат и гр. 1 и гр. 2; од градуса далисмо столяреви гр. 1 и 2; на св. Іоана Крестителя служба братская каштует зол. чтири и гр. пять.

Року Божого 1882, мѣсяца іюля дня 1. Реестрь приходу: у елекцію брат(і)я зложили гр. педесять и гр. шѣсть и шелюг; од п. Семеона от погребу зол. два; од Столяра Ивана од погребу зол.; од Рурки от погребу гр. сорок; Петро, братъ нашъ, дал. золотувцѣв два; од Березовицкого од погребу зол. два; од Лукаша од (с)тупил зол. од потребу, од Мултянина од погребу зол. два; од Мѣхувника од погребу зол. еден, од п. Антоного Камяницкого од погребу зол. чтири; од Столяра Грицка зол. два; од Яворувского Ивацка гр. вусмнацят; братия ходили перед Божим нарожѣням, принесли зол. десять и гр. десять; од погребу од Андрѣя интрѣгатора пул таляра; од п. Якуба од погребу зол. два; од

погребу Гонтаря Василя пул таляра, одъ погребу п. Якуба зол. два, од кравца Андрия зол. два, од Александра Бордуна зол. десять, од погребу од Корендовича зол. два, од Макара Загоры зол. три, од Панка зол. три, од Гречина зол. чтири, од Томаса Чигар(а) зол. двацять, братия ходили с таблицею передъ святи великодними, принесли зол. тринацять и гр. три; на Св. Троици ходили братія, то принесли зол. десят и гр. ѿ и чтири; од погребу пана Грегоро(го) пул таляра, од погребу пана Словки пул таляра, с пушки церкезной винялисмо зол. девятнацать, на св. Онофрия братия ходили с таблицею, то принесли зол. дванацять и гр. дванацять; Бордунув зять дал по небожчику зол. двацять, од панув мещан взялисмо зол. чтири на святого Онофрия на ригли.

Року Божия ҃ѣхъсхъ схацка ѿ, и вторая, и третя, зложили братия зол. и гр. сѣмъ; сх. ѿ, злож. бр. гр. семдесятъ; сх. ѿ, злож. бр. гр. сорокъ без гроша; сх. ѿ, злож. бр. зол. и гр. дванацять без шелюга; сх. ѿ, злож. бр. зол. и гр. дванацять; сх. ѿ, злож. бр. ѿ и три; сх. ѿ, злож. бр. гр. ѿ и грушь; сх. ѿ, злож. бр. зол. и гр. ѿ; сх. ѿѿ, ѿѿ, ѿѿ и ѿѿ, злож. бр. гр. сѣмдесят без двох, сх. ѿѿ и ѿѿ, злож. бр. зол. шесть; сх. ѿѿ, злож. бр. зол. два; сх. ѿѿ, злож. бр. зл. два и гр. вусмъ; сх. ѿѿ, злож. бр. зол. два; сх. ѿ, злож. бр. зол. и гр. двацять; сх. ѿѿ и (ѿѿ) вторая, злож. бр. гр. пятдесят и два.

Року Божого ҃ѣхъсхъ, мѣсяца іюля дня ѿ. Реестръ росходу: отцу Васиянови у елекцію далисмо гр. ѿ и гр. ѿ, на оливу далисмо зол. и гр. шѣстнацять, од колодки гр. ѿ, од простѣрадла гр. ѿ, далисмо за вускъ зол. три, *и такъ далье, кромъ слѣдующихъ*: служба братская на преставленіе святого Иоана Богослова коштуеть зол. пять и гр. сѣмъ; служба братская на св. Иоана Предитечи коштуеть зол. сѣм, парастас братский коштуеть зол. чтири и гр. вусмъ, отцу намѣсникови в справѣ з Бордуновим зятем гр. двацять и гр.; служба братская коштуеть на св. Иоана Богослова зол. сѣм, на позов гр. одинацят на Ярославского, парастас кош-

тует братский перед Св. Духомъ зол. три и гр. десят, за май—гр. шѣсть, на Св. Троици коштует обѣд зол. десят и гр. сѣм, в справѣ з Ярославским—зол. чтири и гр. десять, в справѣ с Кбвалем видалисмо зол. чтири и гр. двацят, на св. Онофрия видалисмо на обѣд зол. дванацят, на св. Иоана рождество коштует служба Божия братская зол. пулчварта.

Року Божия ꙗѣхъ реестръ приходу: од Морозковой од погребу зол. и гр. шѣст, од погребу од Перекупной зол., пан Иван Рачок даровал на гробницу талар, за двѣ баволници полтриця зол., с пушки винялисмо зол. вусм и гр. вусмнацят першимъ разом, о. Исаф дал. зол. пятнацит, о. Гедион дал зол. три, п. Стефан—зол. десять, Андрей Харачинувский дал зол. тринацять и шѣст, од Костантого Рибяря зол. два, од Ирого (з) Широкои улицѣ зол. три, од Миколая Пуха гр. пятьдесят, с таблицею ходили братия, то принесли зол. чтири, Петро Столяр—зол. три, а Панко зол. три, знову за двѣ баволници—зол. три и копу zostал винень, Василко Гонтар дал копу, братия ходили с таблицею передъ рождеством Христовым, принесли зол. ѿ и гр. ѿ; од п. Семіона зол. два, од Григорого Слюсара зол. и гр. ѿ, од Даниеля од погребу двѣ вурты, с пушки церковной винялисмо зол. одинацять другимъ разомъ; с таблицею ходили братия. випросили зол. тринацять и гр. три; перед святи великодними, перед свитим Георгием винялисмо с пушки церковной зол. одинацят, перед св. Онофрием братия ходили с таблицею, то принесли зол. чтирнацять; брзтия ходили с таблицею перед великими святи, то принесли зол. девят и гр. двенацят; од погребу Чуха зол. десят, од погребу Несторовича зол. два, Тебенчиха дала зол., од п. Назаракого од погребу зол. три, от погребу п. Ивана Шпирки—зол. два, од погребу Грицка зол., панове мѣщяне прислали на св. Онуфрия зол. шест, од небожчика Андрея Кобки взялисмо зол. двацят, од погребу бабки гр. пятьдесят.

Року Божия ꙗѣхъ схацка ѿ, зложили братия грошей ортовъ пять; сх. ѿ, злож. бр. зол. два и два шелюги; сх. ѿ, злож. бр. зол. ѿ без десяти гроший; сх. ѿ, злож. бр. зол. и гр. девятнацят; сх. ѿ,

злож. бр. гр. двацят; сх. љ и њ, злож. бр. зол. два и гр. вусм; сх. ѓ, злож. бр. зол. вусм; сх. і, злож. бр. гр. пятьдесят и гроший ѓ; сх. лі, злож. бр. зол. два; сх. ёї, злож. бр. гр. сорокъ и гр. три; сх. њї, злож. бр. гр. вусмнацять; сх. ді, злож. бр. зол. два и гр. двацят; сх. ёї, злож. бр. зол.; сх. ѓї, злож. бр. зол. два и гр. три; сх. љї, злож. бр. зол. два; сх. њї, злож. бр. зол.; сх. ёї, злож. бр. зол. два и гр. семнадцат; сх. љ и ља, злож. бр. зол. три; сх. љк, злож. бр. зол. и гр. љ и два.

Року Божиа ҃ѡхѣз реестръ росходу на потреби церковние: на самый перед далисмо отцум гр. вусмнацят, на оливу зол. два и гр. з, далисмо за едвабницу зол. чтири, служба Божая на представление св. Іоана коштует зол. пять и гр. три, парастас брацкый коштует зол. чтири, од келиха зол. дванацят далисмо, служба брацкая на святого Іоана Крестителя, видалисмо—зол. пят и гр. однацят; од помянника далисмо о. Гедиону зол. два, на святого Ноапа Богослова служба брацкая коштует зол. шѣст и гр. шѣст, парастас брацкый коштует зол. три и гр. пять, на св. Онуфрия видалисмо на обѣд зол. вусмнацять, од кадилници далисмо зол. три, од псалтири и од ярмолойчика—гр. сорок, на святого Іоана рождество служба Божая коштует зол. пять и грош.

Господи благослови! Року Божиа ҃ѡхѣм реестръ приходу: на самый перед осталося брацких гроший зол. двацять и ѓ по рахунках, знову одебралисмо од Андрея Мелника легованих, що панѣ Маюля леговала, зол. пятнацять ведлуг мамрами, которіа зять іе отдал Григори; другим разом взялисмо зол. тринацять, од п. Григорого Василевича—зол. ё, од п. Семиона Каменецкого зол. ді, од п. Максимовой зол. и гр. і, вицялося с пушки церковной зол. ї и гр. ёї, од Андрея Шпортала зол. два од погребу, од Василия Городецкого од погребу зї. два, од чана Стефана од погребу пул талара, од погребу од Козѣя с Тернявѣки пул талара, од пана Киприяна зол. чтири, продалисмо старіи грошѣ (за) зол. вусмь и за гр. двацять, другим разом вицялисмо с пушки церковной зол. десять, братия ходили перед рождеством Христовым с таблицею, то

принесли зол. сѣмнадцать и гр. десять; полотно продалисмо за зол. двацять и сѣм, продалисмо ладану фунтовъ три за зол. вусмъ и за гр. сѣм, од погребу Ференца Пекаря зол. и гр. пятнадцать, од погребу Култяника зол. два, братия ходили перед святыми великодними с таблицею, принесли зол. чтирнадцать и гр. її; од Волошка од погребу зол. два, од Кѣчника зол. два и гр. ѣ и шѣст; од друкаря зол. и гр. її, выпросили братия перед святы зеленими зол. ѣ и гр. ѣ, вынялисмо с пушки зол. тринацять и гр. десять, перед св. Онофрием ходили братия с таблицею, принесли зол. вусмъ и гр. ї, од Соляра Ивана зол. два, по рахунках даровал чернец Авраамий золотувцов ї; од погребу Иоана Соляра зол.

Року Божия ~~ѣ~~хм: по рахунку и по елекции zostало на теи рок зол. пулсеманацят, пани Дацковая даровала зол. десять, п. Семионъ Владичка даровал зол. десять, п. Дмитрій Мѣчник даровал зол. шест, п. Симион Капиця дал зол. три, п. Стефан Тибет даровал зол. три, п. Иван Рачкович даровал зол. три и его младенец даровал гр. ї, п. Игнат Иванович даровал зол. два, п. Семеновна даровала гр. сорокъ, п. Миколай Левкович даровал зол., п. Яковъ Мандзя даровал зол. три, п. Андрей Корачиновскій даровал зол., пп. братия ходили с таблицею: пан Дмитрій, пан Петро Стучка, выпросили зол. вусм и гр. вусмнадцать; панове братия выняли с пушки зол. ї и гр. два, п. Феодор Грегорович даровал зол. ї; од погребу Мѣхувника зол., п. Иван Василюевич дал зол., п. Феодор Лазарович дал зол.; од п. Семиона Мѣчника зол., братия выняли с пушки табличной зол. ї и гр. їг; братия ходили с таблицею перед святками рождественскими, принесли зол. шеснацять и гр. сѣм; Семион Капиця даровал зол. два, Глинскій даровал зол. десять, од погребу Тимчишиного зол. и гр. ї, пред святы великодними ходили братия с таблицею, воспросили зол. тринацять; од погребу Китовича зол. два; с пушки вынялисмо зол. сем, пан Ференць Безноско даровал зол. десят, Васил Гарбар даровал зол., од Волошка зол. од погребу, перед великими святы ходили братия с таблицею, принесли зол. ї и гр. її; од пекаря Ивана од погребу

зол з, од пана Василя Валги од погребу зол. чтири, перед св. Онуфрим ходили братия с таблицею, то принесли зол. вусм и гр. одинацать; панове нам прислали зол. з̄ на св. Онуфрия; с пушки церковной вынялисмо зол. вусм и гр. вусмнацать.

В тим же року ҃ах҃и : схацка а , зложили братия зол. и гр. шеснацать; сх. б , злож. бр. зол. и гр. чтири; сх. г , злож. бр. зол. и гр. дванацать; сх. д , злож. бр. зол. и гр. семнацать; сх. е , злож. бр. зол. и гр. ї ; сх. з , злож. бр. гр. н и два и шелюг; сх. н , злож. бр. зол. два; сх. ф , злож. бр. гр. к ; сх. ї , злож. бр. гр. двацать и чтири; сх. аї , злож. бр. зол.; сх. вї , злож. бр. гр. к ; сх. гї , злож. бр. зол. и гр. сѣм и шелюг; сх. дї , злож. бр. зол. и гр. девятнацать; сх. еї , злож. бр. зол. два и гр. к и три; сх. зї и семаянацят, злож. бр. зол. и гр. двацать и грош.; сх. осмаянацать, злож. бр. зол. и гр. вусм и два шелюги; сх. девятаанацать и двацятая, злож. бр. зол. и гр. к и шелюг, сх. по рахунках а , злож. бр. зол. гр. к и шелюг; сх. по рахунку б , злож. бр. гр. к и девять; сх. по рахунку г , злож. бр. к ; сх. д , злож. бр. зол. три и гр. з ; сх. е , злож. бр. зол. н и гр. к ; сх. з , злож. бр. зол. и гр. семь; сх. з и осмая, злож. бр. зол. два и гр. десят; сх. н , злож. бр. зол. и гр. к ; сх. ф , злож. бр. зол. два и гр. девят; сх. ї , злож. бр. зол.; сх. аї , бї , гї , злож. бр. зол. два и гр. три; сх. дї , злож. бр. гр. шеснацят; сх. еї , злож. бр. гр. вусмнацать; сх. зї , злож. бр. гр. к и грош.; сх. зї и осмаянацать, злож. бр. гр. пятьдесят и вусмъ.

Року Божия ҃ах҃и реестръ расходу: на самый перед далисмо одцу Гедиону и дияконови зол., далисмо на оливу гр. двацать, далисмо пану Бурграбому гр. двацать и вусмъ, далисмо другим разом пану Бурграбому зол. и гр. три, на преставление святого Иоана Богослова служба брацкая коштует зол. з̄ и гр. к , парастас братскій коштует зол. пулсема, за оливу за фунтов ф далисмо зол. з̄ и гр. вусмнацят; на великодніи свята далисмо за вуск зол. к и зол. з̄ и гр. к , од помяника одцу Гедионову зол. два, од свѣч великих далисмо зол. д о фунтув л , за образ воскресения Христова далисмо зл. пят, од тяблици, що посилати межѣ

братню, далисмо зл. и гр. пятнацят; Козачкови далисмо зол. позиченим способом, служба Божая на святого Иоана Богослова коштует зол. шѣст и гр. двацят и грош, парастас перед Св. Духом коштует зол. шѣст и гр. три, за вуск перед святи великими далисмо зол. сѣм и гр. ѣ и чтири, обѣдъ коштует на святого Онофрия зол. пулсеманацят, служба на святого Иоана рождество коштует зол. пят и гр. пят.

Року Божия ~~ѣахѣ~~ реестръ росходу: од роблѣня свѣч зол. три и гр. ѣ; служба Божая на преставление св. Иоана Богослова коштует зол. шѣст и гр. десят, далисмо за вуск зол. трицят и пят и гр. десят, од роблѣня свѣч далисмо зол. чтири на Боже нарождѣня, од походи — зол. чтири и гр. пятнацят, одцу дияконови — зол. три на бути, на св. Иоана Крестителя служба Божая коштует зол. ѣ и гроший ѣ, парастас братский коштует зол. ѣ и гр. ѣ и д; на св. Иоана Богослова служба Божая коштует зол. пят и гр. три; на Св. Троици видали братия на обѣд зол. сѣм и гр. шѣст, на св. Онуфрия од роблѣня свѣч далисмо зол. два и гр. ѣ и два, од перероблена есув далисмо зол. три и гр. тринацят, на св. Онуфрия обѣд коштует зол. семнацят, на св. Иоана Крестителя служба братская коштуеть зол. чтири и гр. тринацят, за крестъ до скринки — зол. три и гр. пятнацят.

Року Божия ~~ѣахѣ~~ реестръ приходу: осталося в скринцѣ зол. десят, виналисмо с пушки табличной зол. пят и гр. девятнацят, на рождество Христово ходили братия с таблицею, то принесли зол. одинацят; од погребу од п. Кириякои зол. и гр. ѣї, од погребу од п. Корендовича зол. и гр. ѣї, од погребу од Григорого Шевця гр. ѣ, од погребу од п. Ивана Маслянки зол. ѣ, од погребу од Романа Гарбара, молодшаго брата моего Гавриила, золотих ѣ; виналисмо с пушки братской зол. ѣ, од погребу од Кушнѣра Федора зол. ѣ, од погребу п. Теодозои зол. еден; даровал Семион Капиця зол. два, од погребу од Миколая Покробка зол. и гр. ѣї; пред великодними святи ходили братия с таблицею, принесли зол. ѣ и гр. д; с пушки церковной виналисмо зол. ѣї, од погребу Омеляна

зол. и гр. ѣ, од погребу Гуштаф дал зол. и гр. ѣ, братия ходили с таблицею перед святи великими, выпросили зол. ѣї и гр. ѣї, од погребу Козми зол. и гр. ѣ. Summa vergae z. 73, gr. 12.

Року Божия ꙗ́хо реестръ росходу: далисмо в елекцию отцу Гендонови и отцу Генадому золотий, служба Божая на преставление св. Иоана Богослова коштует зол. Ѣ и гр. ѣ, п. старостѣ далисмо за грунт Павлув зол. ѣо и зол. два и гр. ѣ; на рождество Христово за вускъ далисмо зол. ѣї, од роблѣня свѣч далисмо зол. Ѣ и гр. ѣї, и такъ даме... Summa vergae z. 54, gr. 22. S tego goschodu—szafunku pp. Lukasza Jurkiewicza y drugich kollegow iego kwituiemy: Hregory Wasilewicz Russianowicz, Semion Lawriszewicz.

Року Божия ꙗ́хо: схацка Ѣ и вторая, зложили братия зол. два и гр. дванацят; сх. ѣ, злож. бр. гр. двадцят и сем; сх. Ѣ, злож. бр. зол. и гр. ѣ; сх. ѣ, злож. бр. гр. ѣ; сх. ѣ, злож. бр. зол. един и гр. чтири; сх. ѣ, злож. бр. зол. Ѣ; сх. Ѣ, злож. бр. зол. и гр. ѣї; сх. ѣ, злож. бр. зол. и гр. ѣ и грошъ; сх. ѣ, злож. бр. гр. ѣ; сх. Ѣ, злож. бр. зол.; сх. ѣї, злож. бр. зол. ѣ и гр. ѣї; сх. Ѣї, злож. бр. зол. и гр. ѣї и ѣ шелюга; сх. ѣї, злож. бр. гр. ѣї и два шелюга; сх. ѣї, злож. бр. зол. и гр. ѣ; сх. ѣї, злож. бр. зол. и два шелюги; сх. Ѣї и ѣї, злож. бр. зол. ѣ; сх. ѣ, злож. бр. зол. един. Summa vergae z. 21, gr. 15.

Року Божия ꙗ́хо: схацка Ѣ, зложили братия гр. двацять; сх. ѣ, злож. бр. гр. ѣ и пят; сх. ѣ, злож. бр. гр. ѣ и Ѣ шелюга, сх. Ѣ, злож. бр. гр. ѣ и два; сх. ѣ, злож. бр. зол. два и гр. семнацят; сх. ѣ, злож. бр. гр. ѣ и чтири; сх. ѣ, злож. бр. зол. един и гр. тринацят; сх. Ѣ, злож. бр. гр. вусм без шелюга; сх. ѣ, злож. бр. зол. три и гроший восемнацять; сх. ѣ, злож. бр. зол. един и гроший девят без шелюга; сх. Ѣї, злож. бр. гр. тринацят и шелюг; сх. ѣї и ѣї, злож. бр. гр. сорок; сх. Ѣї, злож. бр. гр. пятнацят; сх. ѣї, злож. бр. гр. вусмнацят; сх. ѣї, злож. бр. зол. и гроший девять и шелюг; сх. ѣї, злож. бр. гр. пядесят; сх. Ѣї, злож. бр. зол. и чтири шелюги.

Року Божия ꙗ́хо: панове братия прешлые zostавили грош.

пятьдесят, на самый перед од п. Яна Влошко зол. два од погреба, од погребу п. Савича пул таляра, од погребу п. Чоповой пулосма зол., панове братия ходили с таблицею по мѣстѣ, то принесли на рождество Христово зол. шѣст и гр. тринадцат; що по передмѣстю ходили, то принесли зол. чтири и гр. ѿ и ё; третим разом ходили с таблицею, то принесли зол. два и гр. пятнадцат; даровал п. Семион Капица зол. два, од Лукаша Кравца од погреба Антоновой зол. шѣст, од Ивана Голешицкого од погреба зол. два, винялисмо с пушки церковной зол. тринадцатъ, п. Миколай Авдикович даровал золотий, винялисмо с пушки табличной гр. пятьдесят, на воскресение Христово ходили братия с таблицею по мѣстѣ и по передмѣстю, то принесли зол. восемнадцат без гр. десяти; од погребу Корендовича зол., од погребу из замку, що бабу ховали, зол. три; винялисмо с пушки церковной табличной зол. сѣм и гр. сѣм, од Ференца Кудли зол. два од погребу, отецъ игумен даровал таляр, братия ходили с таблицею, то принесли зол. шѣст и гр. двацят и грош; панове дали на Святую Троицу зол. чтири; братия ходили в мѣстѣ и на передмѣстю с таблицею, то принесли зол. сѣм и гр. шѣснацят; на св. Онуфрия винялисмо с пушки церковной табличной зол. шѣст и гр. шѣст.

Року Божия ꙗ́хоа (росходы): на самый перед священникум гр. дванацят, що в скриню занесли и лѣхтар подчас турбации, то коштует гр. сто; в той же час—золотий, що образи занесли до мѣста; од дзвона—гр. дванацят, що з мѣста принесли за вуск зол. шѣст и гр. ѿ, од роблѣня свѣч гр. ѿ и сѣм, на преставление св. Иоана Богослова служба Божая братская коштует зол. три и гр. шѣснацят, за грушки гр. пять, в замку од деляціи далисмо гр. пятнадцат; на рождество Христово далисмо за вускъ зол. трицят и пяти гр. чтирнацят; од роблѣня свѣч на рождество Христово зол. един и грош, *и такъ далме.*

Р(оку) Б(ожия) ꙗ́хов приходы: схацка ѿ, зложили п. братия зол. еден и гр. ѿ, сх. ѿ, зложили п. братия гр. 12, о п. Симеона Супрановича зол. два, потим дал и третий, далисмо за вукна два

червоніи, сх. г, зложили братія гр. зї; сх. д̄, є̄, ѕ̄, з̄, зложили братія гр. й̄ и два, по тривозѣ братія ходили с таблицею, випросили зол. г; ¹⁾ од пана Евстафѣя Мултянина од погребу зол. в, од пана Василя Гарбара од погребу зол. един, отец игумен даровал зол. един, од пана Григорого Мѣчника гр. к и грош, перед тривогаю вицялисмо с пушки зол. є; сх. м, зложили братія гр. к и сѣм; сх. ѳ, зложили братія гр. вусмъ; сх. ї, зложили братія гр. десять без шелюга; од пана Григория Шидляка зол. два од погребу, ходили братія перед рождеством Христовым с таблицею, то принесли зол. є и гр. три; од пана Ивана интролѣгатора зол. два од погребу, сх. лї, зложили братія гр. тринацять; сх. вї и гї, зложили братія зол., од пана Петра од погребу зол. два, од Матвѣва зятя од погребу зол., сх. дї и єї, зложили братія гр. к и шест и шелюг; вицялисмо с пушкы церковной зол. д и гр. ї въ недѣлю Цвѣтнугу, ходили братія с таблицею перед воскресеніемъ Христовымъ, то принесли зол. сѣм без гроша; схацка ѕї и зї, зложили братія зол. и гр. тринацят и шелюг; од пана Панка Лелюха зол. два од погребу, од одца диякона од погребу гр. к и д, ладану продалисмо за зол. три и за гр. вусмнацять, од Драгана зол. од погребу, за вускъ узалисмо у одца игумена зол; схацка мї, зложили братія є грош. и шелюг; од погребу од Гавриеля взялисмо зол. м гр. ї, од Катки Олеярки за грунт взялисмо зол. востм; с таблицею ходили братія, то принесли зол. два и гр. девять перед Святою Тройцею; сх. ѳї, зложили братія гр. дї и два шелюги; на святого Онуфрого ходили братія с таблицею, випросили зол. д и гр. зї; с пушки и с таблиц на святого Онофрія вицялисмо зол. г. Яковъ Мадзѣвич дал зол. Приходу зол. р и един и грош. одинацят.

Р(оку) Б(ожиа) рѣхов росходъ: на самий перед далисмо за замок до скринѣ гр. єї, подчас тривоги наперед далисмо дружникум од звона грош. осмнацят, далисмо млоденцум на горѣлку грош. 8, що працювали; на посвящение церкви для духовних да-

¹⁾ Далѣе оставляемъ цифры безъ титлъ за неимѣніемъ ихъ.

лисмо зол. един на почестованіе; за крижа, що на церкви, далисмо зол. є, и *такъ далѣ...*, парастас брацкій перед Святим Духом коштует зл. два и гр. вуснацят, коли Святой Троицы посвящавали, то дали гр. дванацять на почестоване для священникувъ, за май и за траву гр. десять, на Святую Троицу для священникувъ коштует обѣд зол. пят и грош. д, на святого Онофрого коштует обѣд зол. ѳ и гр. і, в тим же року росходу зол. сто и един и грош. і.

Господи благослови! Року Божого *ѣаход* приход: на самий перед даровал панъ Симеон зол., Василий Щупак дал зол., гр. з; Ференць Захариевич дал грош. к и грош, Грицко Мандзя дал гр. з, п. Кириян дал гр. єї, од погребу од п. Яковое Савечовой гр. кд, пн. з мѣста дали зол. н, од погребу од Панка зол. и гр. єї, с пушки церковной зол. ѳ и грош. м и грош; перед святи великодніми ходили братия с таблицею, випросили зол. s и гр. єї; франзилбер продалисмо за зол. з, од Пантелимона за юпъку зол. є. Мандзя дал зол. и гр. кз, Камолецкая дала зол. и гр. і, Парашка дала грош. з, Кожух—золотих в; перед св. Онофрием ходили братия с таблицею, принесли зол. и гр. к; панове дали зол. д. Василий Корендовичъ, братъ старший брацтва церкви Успения Пресвятии Дѣвы Маріи Львовской лѣта Господня *ѣаход*, мѣсяца іюля *ѣг* подписал, м. р. Іоанъ Мазараки м. р. *Ἀλέξανδρος Μπαλαμπίνος*. *Γεоргіος Νηχοлаη*.

Господи благослови на росхуд! Року Божого *ѣаход*: на самий перед видалисмо на службу Божию брацкую на день св. Іоанна Крестителя зол. г и гр. мї, далисмо одцу игумецови грош. вї, далисмо за вускъ зол. лд, знову зол. і, далисмо за оливу зол. дї и грош. вї на воскресеніе, далисмо од свѣчь робленя зол. є и гр. і. служба Божая на преставленіе св. Іоана Богослова коштуеть зол. д и грош. г, за ключѣ до колодок и до церкви гр. дї, служба Божая на св. Іоана Крестителя коштует зол. д и грош. і, од свѣчь ручнихъ зол. д, дѣдови от гробу золотий, одцу Терентію грош. єї, одцу Моисеови грош. і, отцу дияконови грош. s, и *такъ далѣ...*

Прихудъ Господи благослови! Року Божого ꙗ́ход: схацка д, зложили братия грош. к и гр. з, сх. в зложили братия грош. к и и грош; сх. г, д, е, з, з, зложили братия зол., сх. вї, зложили братия зол. и гр. гї.

Прихудъ Господи благослови! Року Божого ꙗ́ход: на самий перед п. Марковая Загорипая дала три червонны, Мелничка од погребу дала зол., гр. ї; по Данѣлю Пошевчюку взялисмо зол. єї, с пушки церковной винялисмо зол. д и гр. єї; братия ходили с таблицею предъ рождеством Христовымъ, выпросили зол. з и гр. є, п. Панко Лукашевич дал зол., од Ференця Кравця од погребу зол. в, од Иванка Олешяцког од погребу зол., од Перекупня Прокопа од погребу зол., од п. Стефана Гербуса зол. (и) пулосма грош., од Гамолецкой грош. ї, од погребу од п. Григорого Василия зол., Семионъ Козачок дал гр. єї, с пушки церковной винялисмо зол. и гр. к, с пушки церковной винялисмо зол. в і гр. иї, пп. братия мѣски дали зол. и на св. Онофрия (па) празник; братия ходили на Св. Троици с таблицей, принесли зол. г и гр. к; од погребу од капѣтана зол. г и гр. к, братия ходили на св. Онофрия с таблицею, принесли зол. з и грош. к, с пушки церковной винялисмо зол. г, од садовника взялисмо зол. в. Приходу в тим року братия учинили зол. сто и зол. ї и гр. ѳї, а росходу вчинили зол. сто и зол. дванацят.

Podług funduszu bractwa młodszego cerkwie s. Onofrego, będąc my bractwo cerkwie Успенія Пресвятыя Богородици на kalkulacii y electiey zaproszeni, wysłuchawszy tegoż bractwa młodszego rachunku, tak perceptu, iako y expensy, zostae sie nad expensa złoty 24 na ten rok 1675, który rachunek, że prawdziwy, podpisujemy sie dnia 18 veteris styli iuly roku 1675. Василий Корендовичъ, яко старшій брацтва церкви Успенія Пресвятыя Богородици Львовского м. р. Іоанъ Мазараки, м. р. 'Αλεξάνδρος Μπαλαμπανος).

Господи благослови! Року Божого ꙗ́ход росхуд: на рождество св. Іоана служба Божія—зол. три и гр. з, на преставление св. Іоанна Богослова служба Божая коштует зол. г и гр. ѳ, далисмо за вускъ зол. пултринадцята, од робленя свѣчь зол. г и гр. кз, далисмо

на рури зол. к гр. єї, далисмо за завѣски до дверей гр. ѳ, далисмо за вускъ зол. нї на Божей парожени; далисмо чоловѣкови, що скринку однѣсъ и припѣс и стерѣг гр. кз, служба Божая на св. Іоана Крестителя Предитечи зол. г и гр. єї, *и такъ дальше...*

Господи благослови ꙗ́ход (рокъ): схацка а, зложили братия зол. и грошій і; сх. в, г, д, є, зложили братия зол., гр. кг; сх. з, з, н, братия зложили гр. ке; сх. ѳ, і, зложили братия грош. кд; сх. мї, вї, гї, зложили братия зол.; сх. дї, єї, зложили братия гр. нї; сх. зї, зї, зложили братия гр. к и гр. пульосма; схацка нї, ѳї, зложили братия гр. кг.

Прихудъ року Божого ꙗ́хоє: братия першии зоставили зол. дї, п. Пантелимон Леонович дякованим с куптуша дал зол. і, п. Симон Сунрунович дал. зол. и гр. єї, с пушки с церковной виपालисмо зол. и гр. к, Декретиха с Тернавки дала зол. г, от Бука с Тернавки дал. зол. в, од мѣсца Перекупей дал гр. м, од Василевой Туровички небожки од погребу зол. є, од п. Георгого од погребу дал зол., гр. єї; п. Киприян од особи одной дал зол. єї, п. Симион Сунрунович дал зол., гр. єї; с пушки церковной виपालисмо зол. г и гр. єї, пп. братия с таблицею ходили пред Рождеством, принесли зол. д, гр. кг; другая таблица принесла зол. г и гр. кв, од погребу Влошко дал зол., од погребу Кравця Лукаша зол., гр. єї; с пушки церковной виपालисмо зол., грош. єї; од погребу Іоана, Ситнѣкув зят, грош. а; ихъ мосцове дали зол. нї, на вускъ на воскресение Христово—с таблиц двох зол. є и гр. з, с пушки церковной зол. к виपालисмо; п. Андрѣй, Срамкув зят, дал зол. г на долг на зол. сорокъ; на св. Онофрия с таблицѣ приходу зол. ѳ і гр. три, на св. Троици Срамкувъ зят, напѣ Андрий, дал зол. г: ихъ мосцове дали зол. є, (у) одца ігумена позичили зол. з, од п. Ивановой Бабичьки гр.—єї.

Росхудъ року Божого ꙗ́хоє: напруд далисмо на ремѣнь до сердца до звона грош. м, на преставление св. Іоана Богослова служба Божая коштует зол. г, гр. кв; далисмо, що звона принесли,

грош. сї; за вускъ фунтув к, за них—зол. кд, од роблѣня свѣч—поставникув далисмо зол. и гр дї, *и такъ далье...*

Господи благослови! Схацка а, зложили братия гр. кд; сх. в, г, зложили братия гр. кд; сх. д, є, зложили братия зол. и гр. дї; сх. з, зложили братия зол. и гр. нї; сх. з, зложили братия гр. дї; сх. н, ѳ, зложили братия гр. дї; сх. ї, зложили братия гр. н; сх. лї, зложили братия гр. аї; сх. кі, зложили братия гр. сї; сх. гї, дї, зложили братия гр. вї; сх. єї, зложили братия гр. кє; сх. сї, зї, зложили братия гр. кд; сх. нї, ѳї, ка, зложили братия гр. кд; сх. кє, кг, зложили братия гр. лї.

Anno 1676, die 25 iuny veteris, my niżey podpisani, będący zaślani z posrodku ich mościow pp. bracy Stauropigion cerkwi mieyskiej Lwowskiej, przesłuchalismy rachunkow panow starszych, będących przy cerkwi świętego Onofrego w monasteru, iako wyżey w tym reiestrze wyrnie, tak przychoduw, iako tez raschodow, wpisano, ktory rachunki uznawszy słuszny, quituiąc panow starszych, rękoma naszymi podpisuiemy się: Jakub Lawryszewicz m. p., Cyprian Kisielnicky m. p.

Прихудъ року Божого 1676: пн. старшии братия прешлии отцу ігумену зол. з остали винны, п. Самуел Гулчицкий дал зол., од п. Іоана Влошка дал зол., с пушки церковной винялисмо зол. в и гр. дї, од п. Хомѣцкого од погребу зол. и гр. єї, од Григорія Мѣчника од погребу зол., с церковной пушки зол. и гр. нї винялисмо; од Петра Шевця од погребу дал зол. в, п. Миколай Левкович даровал червоній зол. на вускъ, с пушки церковной винялисмо зол. три и гр. з, од п. Ференцовой Кравцовой од погребу зол. чтири, пред рождеством Христовым принесли братия с таблицею зол. з і гр. єї, (от) одца ігумена взялисмо зол. и пулосма грош, од Вороця зол., од Засыцкого од погребу зол. в, п. Стефановая Лавришевчова од погребу зол. в, од п. Симиона Супруновича дал зол. в, од п. Александра Кушнера дал зол. в; од Кравця, що Зогущевку поховал, дал зол., гр. єї; од п. Александра Кушнера дал на долг зол. в; братия ходили пред великими святи с таблицею, принесли з. є і гр. кд; у п. Дмитра

Мѣчника узялисмо зол. д, од Гречина од погребу зол. в, од п. Котонѣ гр. од погребу кд, осталося од погребу Чорнѣхихи зол. м, од п. Оніська, сына его Миколая небожчика, од погребу дал гр. кз, дидаascal, од Св. Пречистой, мѣсьцкый Евстафій даровал зол. з; на Св. Тройцу ходили братия с пушкою, випросили зол. в і гр. кє; п. Григоровая, п. Стефановича цорка, даровала зол. н на вускъ и на оливу; п. Павтелей Лукашевич даровал зол. з, пп. мешчане дали з братства зол. в, пред св. Онофрием ходили братия с пушкою, принесли зол. д и гр. к, с пушки виналисмо з братской зол. в с церковной.

Росходу року Божого ҃ахог: напруд далисмо за вускъ зол. з і гр. з на Успенія Пресвятия Богородица, од робленя свѣчь зол. г и гр. д, на оливу зол. и гр. є, служба братская на преставленіе св. Іоана Богослова зол. д и гр. г, на рождество Христово далисмо на вускъ зол. лз; за трумну, брату нашему, Загори зол. г і гр. к; отецъ епископъ господин был в свята великодніи, видалисмо на потреби: на вино и на медъ зол. в, п. Дмитерь Кузмичъ дал за колачѣ гр. кд, на Св. Тройци видалисмо на потреби церковній зол. вусмъ и гр. є; од лампи братской, котрую братия справили, од ней дали золотники зол. сорокъ и зол., на св. Онофрия видалисмо зол. г і гр. н, на св. Онофрия далисмо од робленя свѣчь зол. в, гр. в, и тамъ далѣ... В тимже року в расходѣ золотих риг и гр. кг.

Господи благослови! Схацки: схацка д,—гр. к; сх. в, зложили братия гр. кк; сх. г, зложили братия гр. км; сх. д—гр. н; сх. є, зложили братия зол, гр. г; сх. з, зложили братия гр. м; сх. з, зложили братия гр. ма и шелюг; сх. і, зложили братия зол; сх. л, зложили братия гр. н; сх. в, зложили братия зол. и гр. з; сх. є, зложили братия гр. з; сх. н, зложили братия гр. км; сх. кд, зложили братия гр. і без шелюга; сх. кк, зложили братия гр. м; сх. кг, зложили братия гр. ф; сх. кд, зложили братия гр. з; сх. кє, зложили братия зол. в. В року ҃ахог приходу зол. риг і шелюг и грош. ф.

Року ҃ѣхоѣ, дня 16 июня будучи ми, ниже подписаніе, зослаше зъ посредьку ихъ милосгий пп. братии братства мѣсцкогѣ Львовѣскогѣ, провѣзоровъ того брацтва и церкви прендобногѣ отца Онофрія, пустинножителя, на оттобрана рахунковъ от братии старшихъ, будучихъ въ прешломъ року обебранихъ, претоже рахунокъ показали слущъный, который приняли братія всѣ брацтва тогежъ, где и ми, онихъ квѣгуючи, руками нашими подписуемъся: Семеон и Яковъ Лавришовичове т. р.

Приходъ в року Божомъ ҃ѣхоѣ: од погребу п. Янковой зол. в, винялисмо съ пушки церковной зол. в, одебалисмо с Тернавки декрета зол. г, од Бука с Тернавки зол., Иоанъ Малик дал зол. в, од п. Василия Гавтаря зол. ф, гр. нѣ; Козѣйка дала грош. к, винялисмо с пушки церковной зол. г, п. Ірій Мѣхновеский даровал зол. і, п. Семіонъ Супрунович—зол., грош. з; пред рождеством Христовымъ братія ходили с таблицею, вшиткого—зол. д, гр. ї; с пушки церковной винялисмо зол. в, гр. к, од Бука с Тернавки зол. а, од погребу Преписноі зол. и гр. еі, од п. Миколаеви Пуркурама зол., гр. еі; с пушки церковной винялисмо зол. в, винялисмо с пушки церковной зол. в и грош. і, од п. Иоана Димидковича зол., од п. Андрея, Шрамкова зятя, взялисмо зол. штири на долгъ, братія ходили пред воскресеніем с таблицею, принесли зол. и, од п. Андрия Гарбара оддебалисмо зол. д, п. Стефан Гербестъ дал зол., гр. м; од Мѣчницкаго цеху од младзянцувъ зол. в даровали, од п. Иляша Китовича взялисмо зол. г и гр. кз, од п. Романа Володимерскаго од погребу дал зол., п. Сѣмѣон Супрунович дал зол. и гр. з, Яздоѣга дала зл. з, од Бука с Тернавки зол. а, гостем на вина зол. ф, Пивоварка на зол. н дала зол. к; братія на сошествіе Св. Духа ходили с таблицею, принесли зол. ф; с пушки церковной винялисмо зол. г, взялисмо за бавалницъ двѣ зол. д, за скриню взялисмо зол. д, гр. еі; пп. мешчане дали зол. з, братія ходили с пушкою на св. Онофрія, зол. ф і гр. е принесли; узялисмо у паней Ляшковской на ланцушок зол. еі, с пушки церковной винялисмо зол. з; схацка а, зложили братія зол. и гр. к;

сх. в, зложили братия гр. г; сх. г, зложили братия гр. в; сх. д, зложили братия зол. и грош. г; сх. е, зложили братия гр. д і шелюгъ; сх. з, зложили братия гр. кд; сх. з, зложили братия гр. к; сх. и, зложили братия гр. кд; сх. і, зложили братия зол. в; сх. м, зложили братия гр. к; сх. в, зложили братия гр і без шелюга; сх. г, зложили братия гр. ф; сх. д, зложили братия гр кз; сх. з, зложили братия зол. и гр. кг; сх. з, зложили братия зол., гр. кд; сх. и, зложили братия зол., гр. з; сх. ф, зложили братия гр. кг; сх. к, зложили братия гр. е; сх. ка, зложили братия гр. к; сх. кг, зложили братия гр. к; сх. кд, зложили братия зол. и грошъ.

Расходъ в року Божом ѿхож: служба Божая братская на св. Иоана Крестителя рождество коштует зол. г і гр. кє, за похуди далисмо зол., п. Дмитрови далисмо долгу зол., далисмо отцу ігуменови зол. з долгу; коштует нас, кядисмо ходили до отца епископа, зол. з; далисмо за оливу гр. кг, од стихара од папрати—гр. кє, далисмо п. Дмитрови долгу зол. в, отцу ігуменови далисмо долгу зол., в справѣ с паном Василием Гафтаром у п. Яичувского строни легаціи п. Яцковой видалисмо на право зол. г і гр. з, од двона од серца гр. в, отцу ігуменови оддалисмо зол. і, на Тернавцѣ позивалисмо особи чтире—зол. и гр. і, при туй okazji на вускъ—гр. в, далисмо п. Игнацому од робяня риз зол. ф, гр. е; с поклономъ до отца епископа ходилисмо, коштует нас зол. д і гр. е, на св. Онофрия видалисмо зол. в, и такъ далѣ...

A(nn)o 1678, die 30 iuny veteris, my niżej podpisani, będąc zesłani z posrodku ich mościow pp. braciey Stauropigion cerkwi mieyskiej Lwowskiej, przesłuchalismy rachunkow panow starszych, będących przy cerkwi swietego Onofrego w monastery, iako wyżej opisano w tym registrze, iako przychodu, tak y roschodow wpisano, ktory rachunek uznawszy słuszny, kwitując panow starszych, rękoma naszymy podpisuiemy się: Cyprian Kisielnicky, m. p. Piotr Korty, m. p.

Господи благослови! Року Божого ѿхож приходъ братскій: п: Иоанъ Алешицкій од погребу дал гр. в, од п. Мазараки од погребу

зол. в, с пушки церковной винялисмо зол. є, од п. Андрея, Шрамкова зятя, одебралисмо зол. ї, винялисмо с пушки церковной зол. ф и гр. км, од п. Семиона од погребу зол., гр. єї; од п. Яна Китовича зол., од п. Іляша Китовича зол. д, од Бучихи зол., по Гамолецкой небожци зол. кв, братия ходили с таблицею пред рождеством Христовим, выпросили зол. вї; од Пивоварки зол. в, од п. Іоана Маляра зол. в, од Андрея, Срамкова зятя, зол. є; Пелагия даровала зол. д, братия ходили пред воскресеніем Христовим с таблицею, принесли зл. гї; од п. Андрея, Срамкова зятя,—зол. є, од Пивоварки зол. в, од п. Семиона Онісчака з Борткова зол. в і грош. ї; од Василя Мучара зол. г, од Семиона с Тернавки зол., п. Циприян дал зол., гр. ї, од п. Петра Полотняра зол. к, пш. з мѣста дали зол. зї, од п. Дмитра зол. з, од п. Мигалейка зол. є, од Григорого Мѣчника зол. в, гр. єї, од одца ігумена зол. є, од Ференца Лазаровича зол. г, од Бука зол., од п. Андрея Гарбара зол. ї, с пушки церковной винялисмо зол. єї, п. Миколай Леонович даровал зол. є, с таблицами ходили братия на Св. Троици принесли зол. з, гр. ф; на св. Онофрия ходили братия с таблицею, принесли зол. ф і грош. г, п. Іоанъ Малик дал зол., грош. єї; Пивоварка дала зол. в, Дегретиха дала зол., Стефанъ Гербестъ дал зол., гр. з.

Схацки брацк(і)и: схацка з, зложили братия зол. і грош. д; сх. в, зложили братия грош. вї; сх. г, зложили братия зол., гр. к; сх. д, зложили братия зол. в; сх. є, зложили братия гр. з; сх. д, зложили братия зол., гр. гї; сх. ф, зложили братия гр. зї; сх. аї, зложили братия гр. к; сх. вї, зложили братия зол., гр. з; сх. гї, зложили братия гр. мг; сх. ді, зложили братия гр. ки; сх. єї, зложили братия зол. і гр. ф и шелюг; сх. зі, зложили братия зол.; сх. зі, зложили братия гр. кз; сх. фї, зложили братия зол., сх. к, зложили братия зол., гр. в; сх. ні, зложили братия зол. г і гр. єї; сх. кл, зложили братия зол. і гр. к; сх. кв, зложили братия гр. к; сх. кг, зложили братия зол.; сх. кд, зложили братия зол., гр. з.

В року Божом ꙗ́хом росъхудъ брацкій: братская служба Божая на св. Іоана Богослова преставленіе коштует зол. д і гр. к, од робеня свѣчъ зол. і гр. з, далисмо отцу дяконови, що срѣбра стерѣгъ, гр. м, далисмо за вускъ зол. ле, од свѣчъ робленя од ставніку(в), і ручніх, і малих далисмо зол. з и гр. в, погреб небожкі Гамолецкой коштует золотих вѣ, служба братская на св. Іоана Крестителя коштует зол. є і гр. ї, выкупилисмо п. Ляшковской ланцушок—зол. єї, братский нарастає коштует зол. в, гр. єі, далисмо од печати крулевской зол. вѣ, *и такъ далѣ...*, пп. старшини: Лукаш Юркевич, п. Дмитрий Кузмич, Пантелимон Лукашевич, п. Іоанъ Китович рахунок учинили: въ приходу зол. чтириста (и) зол. к і гр. кз, в расходѣ золотих чтириста (и) зол. к і гр. і.

Року Божого ꙗ́хоѣ прихудъ: од Бучихи дала зол., од п. Онискова од погребу зол. в, од п. Семионовой од погребу гр. кз, на рождество Христово ходили с таблицею—зол. єі, п. Семионъ дал зол., винялисмо с пушки церковной зол. з, Бучиха дала зол., винялисмо с пушки церковной зол. г, Данчиха з Головска дала зол., од Кумихи погребу зол., пред воскресеніем Христовым с таблицею ходили, принесли зол. вѣ; на Св. Троици ходили братия с таблицею, принесли зол. вусмъ і гр. кв; на св. Онофрия ходили братия с таблицею, принесли зол. з, пп. мешчане дали зол. з.

Року ꙗ́хоѣ: схазка а, зложили братия гр. кд; сх. в, зложили братия зол., сх. г, зложили братия зол., гр. і; сх. д, зложили братия гр. кв; сх. є, зложили братия гр. кд; сх. з, зложили братия зол. г и гр. в; сх. з, зложили братия гр. кв; сх. н, зложили братия гр. ѳі; сх. м, зложили братия зол. з и шелюг, сх. вѣ, зложили братия гр. кз, сх. д, зложили братия зол., сх. єі, зложили братия гр. кн і шелюг, сх. з, зложили братия гр. кз.

Року Божого ꙗ́хоѣ росхуд: далисмо отцу ігуменови зол., одцу Кирилови далис(мо) гр. єі, *и такъ далѣ...*

My bracia, niżej podpisani, będący deputowani z posrodku bractwa naszego, patronow u prowizorow tego bractwa u manastera s. Onofrego, przestuchalismy rachunkow, tak przychodow, iako ros-

choduw, starszych będących tego bractwa przy przytomności tegoz bractwa wszystkiego, tak starszych, iako y młodszych, y uznalismy sprawedliwie onych wybieranie przychodow y roschodow, z czego też imieniem ich mosciow wszestkich bractwa naszego onych quituemy. Działo się die 24 iuny, a(nn)o 1680. Jakub Lawryszewicz m. p., Cyprian Kisielnicky m. p.

Року Божого ҃ѣхп прихудъ: од погребу взялисмо зол., од погребу взял. в зол., кд гр.; од погребу взял. г зол., гр. еї; с Тернавки од невѣсти (за) декрети зол. в, ходили братия с таблицею ведлуг потребы церковном—зол. в, од Малика взяли зол. в, с пушки брацкой взялис. зол., гр. к, п. Іляш Китович дал на схацки зол. г, на рождество Христово братия с таблицей ходили—зол. г, с Тернавки Бучиха дала гр. кд, панове мѣшчано дали зол. д, од челяди од погребу шевчика зол. и гр. еї, од Малика зол. в, од пона за келих зол. г, од Тепи погребу зол., од Іваніса погребу зол., од п. Івана Влошя зол., од п. Панка Левка зол., гр. еї; од Махома од погребу зол., од Препиш погребу зол., гр. еї; од Евстафія гр. кд, з лягации его мосцѣ п. Яна Скоробогатого той взялисмо зол. мг, гр. з, з Борткова Семионъ дал зол., од Перекуння од погребу зол. г, од погребу од п. Ігнатовой зол. в, подчас праз. св. Юра братия з образу зол. з, од погребу от Стапка зол. г, од слюсара з замку зол. З, sukno stary—z 2, од Андрея Перекуння зл. З, од Кравця, Мануеля сына, зол. 2; п. Василий Петранов(ичъ) дал зол. 2, на воскресение Христово братия с таблицей ходили, принесли зол. в, гр. еї; од пп. наших мяшчанувъ зол. і, с той суми з лягации его мосцѣ п. Скоробогато од одца ігумена знову взялисмо зл. пятьдесят і золотих з і гр. кд, од одца ігумена лягации взялисмо зол. і, на празнік св. Онофрия пп. нашѣ мешчане дали нам зол. і, ходили пп. братия пред св. Онофрием с пушкою, принесли зол. д, взялисмо од погребу од Бука зол. г, од одца ігумена Трёмбовецкого зол. е, од погребу од Слюсара зол.

В тум року ҃ѣхп схацки: а схацка, зложили братия зол., гр. і; в сх., злож. бр. гр. кѣ без шелюга; з сх., злож. бр. зол. в і гр. и;

и сх., злож. бр. зол., гр. ні и шелюг; ѳ сх., злож. бр. зол., гр. ѳї.
 Ү сх., злож. бр. зол., гр. є; ай сх., злож. бр. гр. к и шелюг, вї сх.,
 злож. бр. зол. и шелюг; гї сх., злож. бр. гр. нї; дї сх., злож. бр.
 гр. єї; єї сх., злож. бр. зол., гр. з; сї сх., злож. бр. зол. и гр.;
 зї сх., злож. бр. зол. в и гр. кз; нї сх., злож. бр. гр. ї; ѳї сх.,
 злож. бр. гр. зї; к сх., злож. бр. зол. в, гр. д; кл сх., злож. бр.
 зол.; кк сх., злож. бр. гр. дї; кг сх., злож. бр. зол. и гр. кг; кд
 сх., злож. бр. зол., гр. г без шелюга, ке сх., злож. бр. зол., гр. и;
 кз сх., злож. бр. гр. зї.

Року Божого ҃дхп росхуд: служба Божая на рождество св.
 Іоана Крестителя, за проскури гр. к, коштуєт зол. д; подчас
 елекции на вуск далисмо для братий гр. к, за ключ церковній
 далисмо гр. нї, коштуєт нас до его мосцѣ (отца епископа) пок-
 лопѣ зол. ке, *и такъ далѣ...*

Мы bracia, niżej podpisany, będące zesłani z posrodku bracy
 bractwa naszego, iako patronow miєsca tego świętego y prowizorow,
 a to według należyтосци rachunkow przesłuchania bracy młodszego
 bractwa monastera s. Onofrego, tedy według przychodow reiestrow
 y roschodow rcznych do teyże cerkwi monastera s. Onofrego, po-
 kazali przychodow złotych dwiescie czterdziesci, roschodow zas zło-
 tych dwiescie trzydziesci sześć, groszy dwadziescia y trzy, co zgodnie
 na przychodzie także miєsca tego s. bracia przyszli rachunkow
 reiestru, a my, do tego zesłanie od braci naszych, bracia imieniem
 ich mosciow—naszych braci, prowirorow tego miєsca, quituiemy
 bracią tey, który mieli na sobie te functio. Działo się na miєscu
 świętym w monasteru die 17 iuly, a(nn)o 1681. Semyon Lawrysze-
 wicz. Іковъ Лавришевичъ. Сурган Kisielnicki m. p.

В року Божом ҃дхпа прихуд: од погребу зятя Строивонса
 зол. д, од пп. старших перешлих одбираєм зол. тридцать і зол.
 вусмѣ за коня без гр. г, од погребу Карача зол., гр. єї; од погребу
 Павъничного зол. д, од погребу . . . зол., гр. єї; од погребу Шепь-
 щидного зол. в і гр. к, од погребу Яцка Тесли зол. в, с пушки
 церковной виыалисмо зол. мї, п. Александровая, вдова, таляр битий

дала, п. Семион Супруновъ дал зол. в, п. Семион Александр(овичъ) дал кз гр., п. дидаскал дал зол., пп мешчане дали зол. з, пред Божимъ нарощенем с таблицею—зол. д, п. мешчане дали воску фунтов м, на Богоявление ходили братия с таблицею, принесли зол. г і гр гї, Бачинская од погребу—зол., гр. з; од Мѣхаловой шевчихи зол. од погребу, п. мѣшчане дали зол. є, гр. к на Лукашув погребъ, од погребу Бриклеи зол. г, с пушки церковной винялисмо зол. к, од п. Корендовича од погребу зол., гр. кд; од п. Василия Петрашо од погребу зол., пред воскресеніемъ ходили братия с таблицею—зол. з і гр. ѳї, Парашка дала гр. з, братия, що зъ образом ходѣли под святим Юрум—зл. д, гр. і, Семион з Борткович—зол. в, гр. і; п. мешчане дали зол. з до поклону, п. мешчане дали на воскрес. зол. і на вуск, с церковной пушки виняли зол., гр. і, од погребу од Гайдука зол., гр. є; виходили братия с таблицею на Св. Троици зол. вусмъ без шостака.

В томъ року ꙗ́хпа схацки: а схацка, зложили братия зол. в і гр. к; в сх., злож. бр. зол. і гр. і; г сх., злож. бр. гр. к; д сх., злож. бр. зол. в; є сх., злож. бр. зол. гр. к; з сх., злож. бр. гр. к; з сх., злож. бр. зол., гр. і; м сх., злож. бр. зол. без шелюга, і сх., злож. бр. зол., гр. г; н сх., злож. бр. зол., вї сх., злож. бр. гр. ки; пї сх., злож. бр. гр. кд; ді сх., злож. бр. гр. кг; єї сх., злож. бр. зол., гр. сї; сї сх., злож. бр. гр. сї; зї сх., злож. бр. зол., гр. є.

Panowie bracia congregatii naszymu panu Hryhorego za dwa roky kwituią, wysłuchawszy, tak z przychodow, iako y z roschodow. A ostało sie przy panu Hryhory(m) zło(tych) 27.

В тем же року ꙗ́хпа росъхуд: од двона од правлѣня і за-тяганя—гр. кд, на преставлене св. Іоана служба Божая коштует зл. г і гр. к, на оливу зол. і гр. нї, що свѣчки робили зол., гр. к, за лампу пред чудо Пречистой образу Пресвятой Дѣвы зол. в, гр. к, на поклонъ его мосцѣ зол. зї, гр. кє, и такъ далше...

My bracia, niżej podpisany, będąc zesłani s posrodku bracy bractwa naszego, iako patronow i prowizorow mieysca tego s względem rachunkow, ktorych przesłuchalismy, tak w roschodach,

іако у прыходах брацтва м'одсзого с. Онофрего старszych браcy з выz мiанованых, которzym показали прыхаду зл. 169, гр. 5, а росходу з. 172 в tym року, котре то rachunki wszыscy pp. bracia zgodnie przыszli, а my imieniem ich mosciow pp. bracy, prowizorow tego mieysca s., kwituemy tych pp. bracy, котры mieli defunctiа на sobie. Działo sie в року 1682, miesiаca iunii 24. Νικολαις Μηχαλοβιγτιζης. Сурган Kisielnicky m. p.

В року Божом ҃дхпк прихуд: од п. Яворского пивнечной лягации взялисмо зол. дї, винялисмо съ пушки церковной зол. девять, гр. кс; од Данїлевой Кравчихи од погреб(у) зол., од погребу Стефановой зол., од погребу Захарьяша зол. в, од погребу Шевчика зол., гр. кд; ходили братия с таблицей, принесли зол. г; од п. Григоров(о)и Миркови од погребу зол., гр. еї; од небожчика п. Іоана Берлинца легагии оддебрали зол. ї, од погребу од Кушнїра гр. еї, на рождество Христово далисмо за вускъ од робеня свѣчь черницям зол. ї, на Божее нарoжене ходили братия с таблицей, принесли талюр, гр. вї; с церковной пушки винялисмо зол. к, од погребу Івануса зол., гр. еї; од Григорого Шевця од погребу зол. гр. ї, небожчик слави(о)и памяти п. Микола Левкович лякговал до церкви св. Онофрия зол. пятьдесят полских в року Божом ҃дхпк. небожка Катерина, вдова, даровала зол. і, в тим же року п. п. мешчане од Гречина погребу—зол. в, од пана Киприяна од погребу Круликовского двадцять сѣмъ гр., винялисмо с пушки церковной зол. д, і гр. зї, пред воскресїем Христов. ходили братия с таблицей, принесли зол. ф, і гр. гї; п. Стефан Гербест дал зол. в. п. мешчане дали зол. ї, од погребу Толпижки зол., Семіонъ з Борткоца дал зол., Декретиха дала зол., с пушки церковной винилис. зол. є і гр. з, на празник Св. Троици ходили братия с таблицей, принесли зол. н і гр. к; п. Янъ Влошко дал лягации зол. ї, од Онїска од погребу зол., од Жиляка од погребу гр. кз, од Петра Слюсара од погребу зол. в, п. Антонїй Соловкови(чь) од погребу зол., п. Василий Петрашевич за запаску зол., гр. кс,

на празніку св. Онофрія братія ходили с таблицею, принесли зол. д. гр. *кв*, с таблицею другою зол., гр. *к*.

В року Божомъ *ѣхпв* схацки: а схацка, зложили братія зол., гр. *и*; в сх., злож. бр. зол., гр. *лї*; г сх., злож. бр. гр. *єї*; д сх., злож. бр. зол., гр. *нї*; є сх., злож. бр. гр. *ї*; з сх., злож. бр. гр. *зї*; з сх., злож. бр. зол., гр. *є*; н сх., злож. бр. зол., гр. *є*; ѳ сх., злож. бр. зло, гр. *єї*; і сх., злож. бр. гр. *кє*; *лї* сх., злож. бр. гр. *лї*; *кї* сх., злож. бр. зол., гр. *з*; *гї* сх., злож. бр. гр. *ї*; *дї* сх., злож. бр. зол., гр. *зї*; *єї* сх., злож. бр. гр. *нї*; *зї* сх., злож. бр. гр. *зї*; *зї* сх., злож. бр. гр. *к* і гр.; сх. *нї*, злож. бр. гр. *з*.

Року Божого *ѣхпв* росхуд: на оливу, на шчипъцѣ зол. д і гр. *нї*. черницям од робленя свѣчъ зол. *в*, гр. *і*, на преставленіє св. Іоана Богослова служба Божая коптуєт зол. *г*, гр. *кї*. Васи́леви, дякови, далисмо зол. *к*, Проко(по)ви Петровичеви позичили зол., его мосцѣ о. епископу поклонѣ на св. Юра зол. *г* і гр. *зі*, казнодѣи подчас празніка св. Онофрія—гр. *нї*, *и такъ далѣ...*

Року *ѣхпг* зъ посродку здепутованія отъ их мосци нп. братія будучи мѣсяца іюля перваго дня теңъ реестрѣ приходовъ и розходовъ презъ пановъ братій при храмѣ преподобного Онофрія въ монастири молодших застаючих, прослухавши яко достатечне и шлушне учинених, принявши, подписуемъ, оним за працу зъчачи въ нѣѣ нагороды. Іоанъ Мазаракій, Семеон и Іяковъ Лавришовычови, м. р.

Лѣта Господня *ѣхпд*, дня *гї* юлія, мы нижеи подписаніє братія церкви Лвовскои Успенія Пречистія Божія Матере присно Дѣвы Маріи Ставропигіон брацтва, будучи от братієи депутованіє на преслуханя приходовъ и росходовъ брацтва молодшого церкви св. Онофрія, монастыра Лвовского, преслухавши теде оныхъ при собраню ихъ обще, даючи ено братіямъ въ всемъ вѣру старшимъ и младшимъ, завѣдуючымъ доходомъ и розходомъ, для болшого увѣренія подписуемъ: Василий Коренѣдовичъ тапу ргоргіа, Іоанъ Мазараки м. р., Стефанъ Лавръшевичъ, Семеонъ Лавришевичъ.

В року Божомъ ѿхпг. На св. Онуфрія починається прихуѣ того року: од погребу Васка зол. в, пп. мешчане дали нам зол. м, гр. кз, с пушки церковной виналисмо зол. г, од погребу Антона Тичак дал зол., гр. з; од погребу Кушиѣрки зол. в, од небожчика Яцентого Мандзѣ зол. і, од Іоана Слюсара од погребу гр. кс, п. Дмитер Кузминский даровал зол. з, п. Киприянь од погребу Мѣчнички зол. дал, пред рожествомъ Христовымъ виналисмо с пушки церковной зол. ф, гр. к, п. Семѣонъ Слюсаръ од погребу дал зл. еденъ, і гр. єі; п. Ілія Петрашович дал до скрин(ки) зл., од погребу дала Стефанова зл. и гр. єі, панове мешчане даровали зол. г, панове братія с таблицею на рожество Христово выходили зол. є, на Богоявленіе Христово вынесли зол. и гр. єі, от напа Евѣстафія од погребу зол. к, панове оникунове: п. Дмитрій и п. Пантелимон зол. і, од небожъка п. Мулътанина зол. и гр. кд, од Лукаша маляра зол. д, од Мандзинога зятя од погребу гр. ка, од цевѣсти од погребу з Арефороятук дала зол. а, з церковной пушки взелося зол. г, гр. кг, от п. Василия од погребу зол. в, пп. братія перед воскресіемъ выходили с пушкою зол. д, гр. ни, пп. мѣщане дали перед воскресіемъ зол. і, пп. братія перед великими святами выходили з таблицею зол. г, гр. кз, Семионъ з Борткова дал зол. а, гр. і, от его мосцѣ отца епископа отшукали зол. к, п. братія выходили на св. Онуфрія з таблицею зол. д, гр. и, п. Феодоръ Слюсар дал од погребу зол. д.

Въ року Божомъ ѿхпг схацки: з схацка, зложили братія зол., гр. і; к сх., злож. бр. зол., гр. г; г сх., злож. бр. гр. кз; д сх., злож. бр. гр. єі; є сх., злож. бр. гр. кд; з сх., злож. бр. гр. і; з і и сх., злож. бр. гр. ни; ф сх., злож. бр. гр. гі; і сх., злож. бр. зол., гр. і; м сх., злож. бр. зол., гр. д; в і сх., злож. бр. гр. ка; п сх., злож. бр. гр. ді; ді сх., злож. бр. зол., гр. і; є і сх., злож. бр. гр. і; зі сх., злож. бр. гр. ді; зі сх., злож. бр. гр. єі; ні сх., злож. бр. гр. ка; ф і сх., злож. бр. гр. єі; к сх., злож. бр. гр. кд; ка сх., злож. бр. зол., гр. ки; к в сх., злож. бр. зол., гр. к в.

Росхудъ в тим року: напруд за оливу зол., за вускъ зол. з і гр. д, черницям за робленя свѣчь гр. кг, за рамки г—за тое да лося зол. д, другим разом за оливу—гр. кд; его мосьдѣ, кяди з обозу приехал,—зол. в на привитаня; од направи каплици далося зол. е, до пана его мосцѣ Андрухи (?) пастиржа поклунъ далося зол. ф, служба брацкая зол. г, гр. вѣ, *и такъ далше...*

В року Божом ҃ѣхпд схацки: а схацка, зложили братия гр. к; к сх., злож. бр. зол. а; г сх., панове бр. злож. гр. кд; д сх., чп. бр. злож. гр. зї и шелюг; е сх., пп. бр. злож. зол. а, гр. ф; з сх., пп. бр. злож. гр. к; м сх., пп. бр. злож. зол. а, гр. д; ф сх., пп. бр. злож. гр. нї; і сх., пп. бр. злож. гр. ке; аї сх., пп. бр. злож. зол. а; вї сх., пп. бр. злож. зол. а, гр. кв; гї сх., пп. бр. злож. гр. ка; дї сх., пп. бр. злож. зол. а; єї сх., пп. бр. злож. гр. сї; сї сх., пп. бр. злож. гр. фї; зї сх., пп. бр. злож. гр. ді; нї сх., пп. бр. злож. гр. ф; фї сх., пп. бр. злож. гр. а; к сх., пп. бр. злож. зол. а, гр. д; ка сх., пп. бр. злож. гр. ф.

В року Божом ҃ѣхпд, по св. Онофрию, починається приходъ тогож року: по елекціи по св. Онофрию зостало всѣх грошій зол. і, гр. кд, пан Стефан дал од погребу зол. а, п. Томас дал од мѣсца зол. а, п. Миколай дал од мѣсца зол. а, п. Киприянъ дал от погребу зол. в, п. Иван Коваль дал от погребу зол. а, гр. єї, п. Холод дал гр. кг, п. Ференцова дала от погребу зол. і, гр. г, п. Иванъ Голепирка дал зол. г, п. Миколай Жкляк дал от погребу зол. а, гр. з, п. Иванъ Горешник дал зол. в, з пушкою перед святеми выходилося Богоявленіем зол. д, п. Матишевичъ дал от погребу зол. н, гр. з; п. Іона Куце дал от погребу зол. в, Шевчикъ, що ховали в святого Миколая, дал от погребу зол. а, гр. єї; с церковном пушки взялисмо зол. д, гр. кз, дал от погребу ормянин зол. а, дал от погребу п. Аптун зол. д, перед воскресеніем панове братия ходили с таблицами, выпросили зол. к, итем перед воскресеніем церк. пушки зол. з, по воскр. Христова(м) на св. Георгия, що сѣдѣли за образами,—зол. з, перед святыми Духом пп. бр. выходили зол. і, гр. к, на св. Онофрия с таблицею также—зол. г, п. Евстафій Завадовъ-

скій прислалъ з Кіева зл. до скринки шѣст, п. Евстафій дал от погребу зол. а, гр. сі, п. Семион дал до скринки зол. а, зо двох пушок виналисмо зол. в.

В року Божомъ ꙗхидъ росхудъ: од направи кадилниці и за ланчошки до туж кадилницѣ далося зол. г, от направи кадилниці срибнои далося зол. а, гр. з, служба Божая на св. Іоана Златоустаго коштует зол. д, на воскресение Христова далося зол. з. гр. кг, его мощѣ отцу епископови поклону зол. в, отцу ігуменови на Св. Духа на риби зол. г, на св. Онофрія также на риби зол. г. нарастас перед Св. Духомъ коштуеть зол. в, *и такъ далѣ...*

My bracia, niżej podpisani, będąc zesłani s posrodku bracy bractwa naszego, iako patronow mieysca tego s. względem rachunkow, ktorych przesłuchawszy, iak w roschodach, [tak у przychodach bractwa s. Onofrego m. starszych bracy wyż mianowanych, ktorzy pokazali przychodow zł. sto, a roschodow z. 124 w tym roku, ktory rachunek wszyscy pp. bracia zgodnie przyicli, a my imieniem ich mościow panow bracy i prowizorow tego mieysca świętego kwituemy tych pp. bracy. Działo sie w roku 1684, miesiaca iunij 12. Stefan Lawryszewicz, brat starszy. Семѣонъ Лавърѣшовичъ. Cyprian Kisielnicky m. p.

В року Божомъ ꙗхпѣ, мѣсяца іюля дня ѿ, по св. пророку Илии. Приход тогож року: першой схачки зложили братство гр. еї, другой сх. злож. бр. гр. к; третьей сх. злож. бр. гр. з, четвертой сх. злож. бр. гр. аї; п. Андрей Медицкій далъ на воскъ за родителку свою зол. единъ, от погребу и от мѣсца небожчика п. Григорейя отдано намъ зол. м, от погребу небожки п. Чорлиноѣ отдано нам зол. в, взялисмо з таблицѣ знову св. Юря зол. д, пятой сх. злож. бр. зл. ѳ, от погребу небожки п. Ивановои зл. а, шестой сх. злож. бр. гр. еї; з сх., панове братия злож. гр. еї; и сх., злож. бр. гр. еї; ѳ сх., злож. бр. гр. м; от погребу сына п. Корендовѣчехого зол. а и гр. еї, от отца Самоеля зол. г, от погребу зятя панѣ Гордеи зол. в, гр. еї, с церковнои пушки виналисмо зол. е; сх. і, злож. бр. гр. к; сх. аї, злож. бр. гр. вї; сх.

ні, злож. бр. гр. кє; сх. гї, злож. бр. к; сх. ді, злож. бр. гр. ка; взялисмо од п. Василя Гроця за схацки зол. еден и гр. з, ходили братия перед воскресеніем Христовымъ, било зол. д и гр. ні; съ другои таблицѣ взялисмо зол. д сповна, сх. єї, злож. бр. гр. з; сх. сі, злож. бр. гр. ді; сх. зї, злож. бр. гр. і; сх. ні, злож. бр. гр. ні; дали іх мосцове панове зол. з и од п. Прокопа Пивъничьного зол. а и гр. к, одъ п. Григория, Онискового зятя, взялисмо зол. д, з церковной пушки винялисмо на воскресение Христова зол. д, гр. єї.

В року Божомъ ҃ѣхпє, мѣсяца іюля (дня) ҃д, по св. пророку Илии. Приходь тогож року: напередъ от погребу ієго мосци небожчика п. Григория отдано намъ зол. н, п. Андрей Медицкій дал на воскъ зол. д, от погребу небожки панѣ Торбиной отдано зол. к, от погребу небожки панѣ Ивановой зол. а, п. Пантелимонова, вдова, дала от погребу зол. а, гр. єї, п. Столярка дала от погребу зол. а, п. Ворони от погребу дала зол. а, гр. г, п. Ілияшъ Китовичъ далъ на схацки зол. г, гр. к; далоя отцу ігуменови гр. в, п. Столяръ далъ от погребу от панѣ зол. є, гр. в; панове братия виходили перед святыми перед Божим народжишем зол., гр. є; перед святыми взялисмо с пушки зол. г, итем з другої таблици взялисмо зол. а, гр. н, взялисмо от п. Василя Деревенского зол. д, расхода: служба Божая братерская коштуеть зол. г и гр. к, взялисмо од погребу од Кушнера зол. а и гр. і, расходъ: коливо братерское подчас запусной суботи коштуеть зол. г и гр. к, расходи подчас квѣтноѣ недѣлѣ: далисмо од хуст церковних зол. а и гр. к, далисмо за воскъ на воскресение Христова зол. з и гр. і, далисмо на оливу зол. еденъ и гр. к, расходъ подчас св. Онофрия празник(а) видалисмо золотих з, расхода (на) рождество св. Іоана Крестителя служба Божая зол. д, Семіонъ Мечникъ одебралъ с таблицѣ зл. д, другимъ разомъ одебралем зол. д і гр. н.

В тимъ же року ҃ѣхпє постановилисмо слушнии расходы: наперед купилисмо воску фунтовъ м, далоя за него зол. є, (служба) на св. Іоана Богослова коштует зл. г, гр. і, итем от свѣчь челяд-

них далось од роботи гр. єі, от хустъ от права далось гр. ѳ. млодзіенцум, що з свѣчами служили, далисмо гр. гі; от скринки, що змѣста принесли, далось гр. кі; за риби для его милости отца епископа зл. і, гр. єі, за вино, за хлѣбъ бѣлий зл. гі, парастас в подчас сошествія Св. Духа видалисмо зол. в и гр. кі, подчасъ празнику Св. Тройци видалисмо для свѣвакувъ почестоване зол. в и гр. і, и такъ даље...

Суми приходної в тим року Божом ꙗ́хпс, мѣсяца іюля дня ні, чинит сума зол. девятдесят подлуг рахуньку звиш вписанного реестру, а росходу през цалый рок на потреби церковнія до сего часу учинилося зол. сто.

Podług porządku artykułów brackich u prowizorstwa, będąc od ich mościów panów bracy naszej bractwa cerkwi Lwowskiej Stauro-pigion cerkwie Usnienia Przenaswietszey Panny Marij do wysłuchania rachunku przychodu y roschodu bractwa cerkwie s. Onufrego, manastyra Lwowskiego, deputowanie, zwysz uczyniony rachunek roznie pomieszczony y rękami naszymi podpisuiemy się. Roku 1686. die 18 iulij: Bazili Korendowicz m. p., Stefan Lawryszowicz, Piotr Affendyk m. p.

В року Божом ꙗ́хпс приход. мѣсяца августа дня ѿ: а схапка. зложили братия зол. а и гр. єі; д сх., злож. бр. зол. а; с сх., злож. бр. зол. а и гр. к; от небожчика Мелника взялисмо от погребу зол. к. п. Андрей Медицькій дал за родителку свою на воєкъ зол. а и гр. кі, з сх., злож. бр. гр. кд; н сх., злож. бр. гр. д; і сх., злож. бр. гр. кѳ; взялисмо от погребу од п. Данѣля, Онискового зятя, зол. а; м сх., злож. бр. гр. д; сходної с пушки винелисмо зол. з, с церковної с пушки виналисмо зол. д и гр. к. п. Феодоръ Лазарович дал зол. а, ходили панове братия перед рождеством Христовимъ, виходили зол. є; дали нам их мосцове пл. месцане зол. ѳі, гр. кі; взялисмо от пана Иляша Китовича за схадеки гр. кз, од п. Василя Гроця взялисмо зол. а и гр. і; в сх., злож. бр. гр. ка; н сх., злож. бр. зол. а и гр. ні; єі сх., злож. бр. гр. кз; з і сх., злож. бр. гр. ка; ні сх., злож. бр. гр. к; ѳі сх.,

злож. бр. гр. з; сѣдачія братія з образомъ приобрѣли зол. з и гр. к на св. Георгія, отъ погребу пебожчика п. Василя Деревенского дано нам зол. д, ходили пш. братія з таблицею на св. Георгія, выходили зол. в; сх. к, злож. бр. гр. з; сх. кд, злож. бр. гр. з; сх. кг, злож. бр. гр. і; перед Богоявленіем ходили братія с таблицею, выходили зол. з и гр. к; панѣ Сачковая дала нам од погребу зол. в, од п. Григорого Столяра дано нам зол. а, и гр. г, од п. Базиліюго Кравца дано нам гр. к, од п. Стефана Кишки дано нам зол. а и гр. з, од п. Красовского померла дѣвка, дано намъ зол. в; п. Драмаилік Кравецъ дал од дитины од мѣсца гр. к, Хомѣцки рибар дал од брацтва зол. л и гр. к, п. Андрѣй Гарбаръ од процесіи дал нам зол. а и гр. є, п. Ендрѣй, цо в замѣку, дал гр. є, на воскресение Христова дали намъ их мосцеве панове воску пул камня, п. Дмѣтер Мѣчник дал воску на хвале Божо камѣи, п. Подвоеводжа замкови далъ нам зол. і, п. Стефанъ Лавришевичъ, п. Семионъ Лавришевичъ дали намъ зол. є на поклон его мосцѣ (о. епископа), во св. великую пятницу ходили братія, принесли нам зол. в; перед св. Онофрием ходили братія—зол. д, подчас празнику водосвятія выходили зол. в, на Св. Троици при водосвятію выходили зол. в, од отца Васиана од кухарки дал нам зол. в, од небожки Зоссекчанки од брацтва зол. в, п. Стефанъ Холод дал за схадски зол. а; схадска кд, зложили братія гр. к.

В року Божом ѣхпз росходъ: наперед на Преображеніе за овоц далисмо зол. а, од работи до служенія свѣч далисмо гр. к, од праня хустъ церковних далисмо зол. а и гр. з, за оливу—гр. є, Васиљеви, дякови, кеди хороваль, далисмо зол. а, *и такъ далье.*

В року Божом ѣхпз приходъ, мѣсяца августа дня з: а схадска, зложили братія гр. г, взялисмо от п. Иляша Малира зол. г, в сх., злож. бр. зол. а; од Иляша Соляра взялисмо зол. в, од п. Ясѣньского—зол. а, од небожки Красиной од мѣсца дано нам зол. г, од п. Ивановой Малирки взялисмо зол. а, од п. Ляшковской дано нам зол. к, од п. Семиона Супрановича зол. з, од п. Павла Мѣчника зол. л и гр. кд, од таблицѣ пред Божиим нароже-

ніем зол. а, гр. ѳ; сх, г, злож. бр. гр. г; сх. д, злож. бр. гр. мї; е сх., злож. бр. зол. а, гр. дї; з сх., злож. бр. зол. а и гр. єї; од их мосцевъ на поклон дано нам зол. г, на святую великую патнецю ходили братия з таблицею, виходили зол. є и гр. н; сѣдѣли братия з образом, випросили зол. г и гр. єї; в тен же день св. Георгия ходили иишии братия по цвинтари, по базари, випросили зол. г и гр. і; пѣршей раты взялисмо од п. Базилюса Кравца зол. а од п. Ляшковекоі взялисмо зол. і, другим разом—зол. є, их мосцове панове мѣщаніе дали нам воску фунтовъ єї, итем дано нам на воскресение Христово воску фунтовъ єї, з сх., злож. бр. гр. гї; и сх., злож. бр. гр. і; в пятницу перед Св. Троицею братия принесли зол. един, гр. пятнайцять з таблицѣ, въ день Св. Троици з таблицѣ од служби Божой даной взялисмо зол. а, гр. кз, в тен же день при водосвятию ходилъ п. Романъ Кравецъ з таблицею по цвинтари, виходилъ зол. к, в тен же день служби Божой великой з таблицѣ грош. зї, в день св. Онофрия при службѣ Божой даной з таблицѣ зол. а и гр. єї, при водосвятию виходили братия зол. а и гр. кз, в тен же день св. Онофрия з служби Божой великой з таблицѣ гр. к, по св. Онофрию в недѣлю взялисмо од п. Андрея Медицкогo зол. в од погребу.

В року Божом ҃҃хпз росходъ, мѣсяца августа дня ҃; на Преображеніе далисмо за овоц гр. мї, подчас преставления св. Іоана Богослова коштует нас служба Божая братерская зол. д, викупилисмо ношеніе, котрое било заставное на право, оддалисмо зол. г. его мосцѣ отцу епископови поклон - видалисмо зол. кє, *и такъ далше.*

Ponieważ w przeszłych sessiach przed spółbracią swoją za deputacją do tych rachunkow od pp. deputatow e gremio całego bractwa Stauropigialnego cerkwi Wniebowzięcia Naswiętszey Panny, z ktorych panowie starsi bracia: p. Piotr Zeski y p. Wasil Klementowicz z dworocznych przychodow y roschodow uszynili rachunki, z ktorego relatij cale ucontętowane y dac wiare zeczy za prace onej podziękowawszy. Судиште, да получит нагороду. А teraz onym, przy obecności drugij spółbraciey onych, my, iako e gremio prowizorowie,

uproszeni y zesłani y na niego całego bractwa imieniem quituiemy y wolnym czynią(c). Działo się anno Domini 1686, iuly 29 veteris. Mikołay Krassowsky m. p., Jan Mazaraki m. p. Po ktorym kwiecie przystompilismy do rewisiei rzeczy przy cerkwie s. Onofrego, w skarbcu zostaiących.

Приходъ ꙗхнд (року), от дня 1 августа: в недѣлю пред Успеніем Пр. Богородици приходу з схацки мѣстной гр. вї, од п. Петра Антоновича от погребу гр. 1, от п. Конста(н)того Мосіонжника от погребу зол. а; сх. другая, злож. бр. гр. з; четвертая сх., злож. бр. гр. ѳ, з пушки церковноѳ взяли пп. братия зол. е и гр. вї, з пушки брацкоѳ знову виніелисмо зол. а и гр. н; сх. пятая, злож. панове бр. гр. н, з церковноѳ пушки знову виняли зол. в, од п. Глинскаго од погребу взяли зол. а и гр. ї; сх. мѣсячная, злож. бр. гр. вї, сх. мѣсячна, злож. бр. гр. кє, дал Холод на схацки гр. вї, от Гребенника от погребу зол. еден, от хлопа от погребу гр. вї, у св. Покрови выходили п. братия зол. и гр. дваццять, взяли от панув мешановѳ талярув д битихѳ, от отца Васияна зл. з, легація от п. Ламбуцкаго зл. н, от п. Петра, от Столяра, от погребу зол. еденѳ, от п. Миколая Жияка от погребу зол. и гр. з; сх. осмая, злож. пп. бр. гр. зї; сх. девятая, злож. пп. бр. зол. и гр. г; сх. десятая, злож. пп. бр. гр. к, выходили панове братия с пушкою п. Василий з паномѳ Прокопомѳ зл. д и гр. к, п. Янѳ Кітовичѳ з выходили с пушкою зол. г и гр. вї, п. Штучка з паном Ендрѳем—зол. и гр. зї, от п. Романа зол. г, панове мѣщане дали воску фунтувѳ єї; сх. одинаццятая, злож. пп. бр. зол. еден; с пушки церковноѳ виляисмо на рождество Христово зол. осмѳ, сх. дванаццятая, злож. пп. бр. гр. кє, п. Семион Александровичѳ дал зол. караного, п. Роман Яскулт дал зол. караного, от Головецкой легації зол. д и гр. ї, от Бервенчихи зол. г, от Кравца от погребу гр. єї, от Якуба Перекупня за погрѳбѳ зол. з, сх. гї, злож. пп. бр. гр. єї; от п. Афендика от погребу зол. два; сх. дї, злож. пп. бр. гр. єї, на воскресению Христово выходили панове братия с пушками зол. одинацят и гр. і, за скриню зол.

осм и гр. кд, от п. Данѣла от вписаня зол. едень, с пушки церковноѣ—зол. сѣмъ, сх. еї, злож. пп. бр. гр. кз; сх. сі, злож. пп. бр. гр. к; з образами, що сѣли у св. Юра, и с пушками выходили зол. ді, от п. Троцькской легаціѣ зл. девятнайцят, сх. зі, злож. пп. бр. гр. өї, на св. Онофрия выходили пп. братия зол. г и гр. шѣснаѣцять, от погребу от п. Петра Крутовича зол. в; сх. ні, злож. бр. гр. ги; славней памяти п. Якуб леговал зол. к, которее ми от шукали от пана Яна Ламбуцко(го). Сума регсєрта доходовъ церковних зол. рѣз, гр. з.

Росхудъ тогож року: от хустъ праня гр. еї по Успению, на оливу взяли зол. едень, напред служба Божая на св. Іоана Богослова зол. д, гр. зі, далисмо за оливу зол., гр. к, на вускъ далисмо зол. ка и гр. г, брацкая служба Божая на св. Іоана Крестителя зол. д, брацкій парастас перед запусти зол. г, поклон его мосцѣ отца епископа золотих кз, служба Божая брацкая на св. Іоана Богослова зол. д, для браци почесна зл. и гр. і, коли до епископа ходили, *и такъ далье...*

Te rachunki odebralismy, będąc od ich mościow deputowani za zgodą wszystkich pp. bracy s. Onofrego, nie na to nie contradicciących: Mikołaj Mihaliewicz, Laskowsky.

По елекѣциѣ пановъ старшихъ братий в року ҃лхпѣ первой схадцьки зложили пп. братия гр. пятнайцят, вторая сх., злож. пп. братия зл. д, гр. г; от погребу п. Григория зол. три, братия злож. третій сх. гр. к, от погребу от Костантого Мосіонжника зол. л и гр. еї, сх. четвертая, злож. бр. гр. з, сх. пятая, злож. бр. гр. к, с пушки церковноѣ—зол. и, з брацкой пушки зол. з, от погребу от Дрималика зол. в; сх. шостая, злож. бр. гр. ө, от п. Іоановоѣ Братусювоѣ дал зол. з. Року ҃лхпѣ, юлѣя ҃ дня сх. седмая, злож. бр. зол. един; сх. осмая, злож. бр. гр. ні, от погребу от Солярки зол. и гр. еї, от погребу от п. Яцентого Кравца зол. еден и гр. і, сх. девятая, злож. бр. гр. өї; сх. десятая, злож. бр. гр. кі; панове братия выходили с пушками предъ Божимъ нароженіемъ зол. штирнацят; сх. одинайца(тая), злож. бр. зл. и гр. е, на рождество Хри-

стово с пушки церковноѣ взялисмо зол. ф, от п. Базилого Гроця зол. един и гр. є; сх. дванайцятая, злож. пп. бр. гр. гї, сх. тринайцятая, злож. пп. бр. гр. з, взялисмо с пушки церковной на парастас зол. г, сх. чтирнайцятая, злож. пп. бр. зол. а, гр. зї; сх. пятнайцятая, злож. бр. гр. і, от п. легаціи зол. и; сх. шестнаста, злож. пп. бр. гр. аї; сх. сѣмнайцятая, злож. пп. бр. гр. дї; панове братия выходили с пушками зол. и гр. і, п. Лашковский легаціѣ дал зол. і, панове мещане дали на поклон его мосцѣ (о. епископа) зол. кї; сх. осмнадцатая, злож. бр. гр. гї, панове бр. выходили на Св. Троици с таблицею зол. три и гр. і, на св. Онофрѣя выходили панове братия с таблицею зол. з и гр. єї. Приходу з тихъ двохъ страницъ чинит сто сѣмнайцят зол. и гр. сі.

Ponieważ w przeszłych sessiach przed spółbracio swoią za deputatją do tych rachunkow od pp. deputatow e gremio bractwa Stauro-pigialnego cerkwie Wniebowzięcia Naswięszy Panny zesłanych, panowie starsi bracia p. Dmitr Kuzmicz, p. Jan Wasilewicz, p. Andrzej Prokopowicz, p. Daniel Pionowicz z rocznego przychodu y roschodu uczynili rachunki, z ktorego relatyey cale ocontentowani, daie wiare, zaczum za prace onym podziękowawszy (от Вишняго да получают нагороду), а teraz onym przy obitności drugih spółbraci onych my, iako e gremio prowizorowie, uproszeni y zestani y naszego całego bractwa imieniem quituiemy y wolnemy czynim. Działo się anno 1690, die 15 veteris iunij. Mikołaj Krassowsky. Cyprian Kisielnicky m. p. Piotr Semionowicz m. p. *Νικολαι Μυχαλοβητσης.*

Росхудъ в тим же року *ϕ̄λ̄ηπ̄ϕ̄*: видалисмо на замокъ до шафки церковной гр. кї, и такъ даѣ... Тая (т. е. 132) страница чинит росходу зол. *ϕ̄зї* и гр. а.

В року Божом *ϕ̄λ̄ηπ̄ϕ̄*: на св. Онофрїя елекция: п. Дмитер Кузьмински пѣрший, п. Пантелимон Лукашевичъ второй, п. Андрей Проко(пович) третий, п. Ян Китович четвертый.

В тим же року виш подписаном приходу за п. нашихъ братий старшихъ золотихъ *ѣ* і зол. в, в тим в року росходу зол. *ѣ* і зол. кѣ в тим же приходу і росходу зосѣтаѣ зол. вусмѣ.

Прилож. къ ч. 1, т. 10.

В року Божом ѣхиг пп. старшии: а) Дмитер Кузминский, в) Пантелимон Лукашевич. г) Андрей Прокопович, д) Станѣслав Иванович

В року Божом ѣхид пп. старшии п. ¹⁾, п. Теодоръ Лазарович Иоссович дал зол. а, п Даниел Петърович дал золот. а и гр з, Иржи Полянський—гр. мѣ, дал Ян Скилевич гр. мѣ, Григорн Скачквиревичъ дал гр. м, Стефан Григорович дал гр. мѣ. Семков Гроц дал гр. єі, Ян Ярославский—гр. мѣ.

В року ѣхог прихуд зол. уд и гр. з, росходу зол. ч и зол. н.

В року Божом ѣхоє пп. старшии св. Онофрия дали прихуд і росхуд золотих: приход трийцят і штири, росходу золотих штиридесят і еден.

В року ѣхоє приходу зол. сѣмдесят і гр. єі, в росходѣ зол. сѣмдесят і золотий.

В року ѣхи приходу зол. двѣстѣ (и) зол. м. в росходѣ зол. сас, застаєт зол. три и гр. сѣмъ.

Року Божого ѣхпа приходу золотих ѣ і золот. ѣ і золот ѣ , гр. є, росходу золот. ѣ , зол. о, зол. к.

Року Божия ѣхѣ на тих зол. трицят видалим своих гроший: на самий перед зол. д и гр. сѣмнацят, другимъ разом зол. и гр. з, знову далисмо с тих же гроший зол. г и гр. к. далем от свѣч с тих же гроший зол. г и гр. вусм(над)цят, парастас коштуєт братскій зол. г и гр. к и д. ²⁾

Наперид ³⁾ нан Столяр Петро, утем п. Столяр Григорий, ут. п. Дудка Теодоръ, ут. п. Василий Гроць, ут. п. Роман Мѣчник, ут. п. Стефан Кицевичъ, ут. п. Илияшь Китовичъ, ут. п. Даниел, п. Ян Китовичъ. П. Илияш Китовичъ, п. Григорий. п. Теодор, п. Петро

¹⁾ Въ подлинникѣ пробѣль.

²⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 983

³⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1005, или СС. № consig. 459, „счетовъ 1691—1716 гг.“, стр. 1. 4, 5—31, 33—35, 37—54. 56—57. 59—93.

Столяр, п. Петро Даниловичъ, п. Василий Гроць, п. Стефан Холод, *w sprawie abies między sławetnimi bracio, albowiem pp. bracy na pana Stefana, — yż nie był na pogrzebie nieboszczyka оуца іеріskopa, za to powinien dac y Dudka tyż. Ukontentował sie p. Stefan dekretem braterskim, obiecał pan Stefan pare swic funtow 2 na Boże narodzenie.*

В року Божом ґахуа, мѣсяца януарія дня кє, приход: схадска а, зложили панове братія зол. а и гр. є, од п. Вѣльковички взялисмо зол. г, от погребу Литвинька—гр. ві, сх. в, зложил бр. зол. ф и гр. км, од п. Іоанна Кульпѣньского дал. зол. а и гр. є, п. Гареновскій дал зол. а, од п. Базилом Кравчихи дала зол. к и гр. ві. сх. г, злож. бр. гр. з, ходили панове братія перед воскресіем Христовым с таблицею. виходили зол. ф, од п. Лясковского зол. г, од погребку студента зол. а и гр. єі, на недѣлю Өомину виналисмо с пушки церковной зол. ф; сх. д, злож. бр. гр. і, панове бр. сидѣли зъ образами под св. Юром, принесли зол. а и гр. кз; с таблицею ходили панове бр., виходили зол. а и гр. кз, од погребку взялисмо, дал п. Коць зол. к, од п. Ляшковского взялисмо зол. в; сх. є, злож. бр. зол. з, от вписованя п. Базилого Лукашевича до братства—гр. кг, ходили бр. з таблицею по мѣстѣ перед празъникомъ Св. Троицы, виходили зол. г и гр. є; у ранной служби Божой виходили зол. а и гр. є, знову гр. з, от погребцу грош. ві. *и такъ далше.....*

Львовскій Уставоправительный архивъ, № 946, Liber electionum, л. 1—79, 81—104, 190—191.

Тамъ же, № 983, или WW. № consig. 476, стр. 1—11, 13—15, 17—19, 21—29, 31, 33, 35, 37, 39, 41—42, 45—50, 52—58, 60—75, 77—86, 88—118, 120—121, 123—135.

Тамъ же, № 1005, или CO. № consig. 459, стр. 1, 4, 6—31, 33—35, 37—54, 56—57, 59—62, 64, 66—93.

Тамъ же, № 1027, или CO. № consig. 558, стр. 11, 14—35, 38—39, 41.

5. Протоколи засѣданій Львовскаго Ставропигіального братства
за 1686—1725 гг. ¹⁾.

Plantatio porządku i elektiey prawosławnego bractwa Lwowskiego Stauropigion cerkwie sławnego Uspenia Przenaswiętszej Panny Mariey Θετοχος ή Παρθενος, roku Panskiego reparatae salutis humanae MDCLXXXVI, die XXI mensis aprilis novi, XI veteris, niedzieli Θεωρουος, po sławney uroczystosci swiät Zmartwystania Pana y Zbawiciela naszego ĩc Xā, uchwalona.

Reassumptya z przyczyn niżej wyrażonych przedłużoney aliqua intercapedine bractwa naszego Stauropigion elektiey, w przeszłych aktach tegoż bractwa interesowanej, taki o sobie daje w potomne czasy wywód tym wyswiadczeniem swoim, iż wszelkie rzeczy porządkiem ustanowione, trwałe, pożyteczne i z pochwałą odprawwane bywają. Porządek bowiem dobry jest wszystkiemu naturą y sposobem czynienia ten, gdy gdzie nienaruszony znajduje się, doskonałość wszelką ingenerat w sobie y wydaie; którego jako przestrzegać należy, daje napomnienie Doktor narodow z wybranego naczynia swego, w te słowa opisując: „Ale niech wszystko będzie uczciwie y porządnie“ — „Всяже благообразна и по чину да бывають“; y w drugiey epistoliey swojej do Kolossan, z dobrego porządku toż naczynie wybrane, ciesząc się, takową ust swoich effundit verborum concinnitatem: „Аще бо и плотию отстою, но духом съ вами есмь; радуюся и видя вашъ чинъ и утвержене вашея вѣри, яже во Христа“. Damascen święty naucza, mówiąc: „wiedzieć potrzeba, iż porządek iest dobrą rzeczą y jako naylepszą, ktory kożdemu w przyrodzeniu właściwego iest zachowanie“; zalecając go nawet y poganscy poetowie rythmem swoim intonują: „Ordine cunctarum stat gloria

¹⁾ Библиотека Оссолицкихъ, каталогъ рукописей, № 2125.

rerum“ etc... Któryż porządek ma być najlepszy i najświętobliwszy, jako союз братолюбя, to iest ziednoczenie braterskiej miłości, ieden ku drugiemu równą komparując się sympatją. Powabia do tego psalmographią swoją z krolow krol, śpiewając: „Се нынѣ что добро и что красно, яко еже жити брати и купѣ“. I dla tegoż godni wspomnienia, niesmiertelności starożytni bractwa tego ktitorowie, zelosi prawosławia w tym przezacnym miescie Lwowie Rossyjskiego narodu w Duchu Świętym cerkwie wschodniej, matki swej synowie, antecessoroi nostri, mając ac profitendo союз любви, uważwszy i przejrząwszy się w tym, iż ordo universi totius est vinculum et salus, ac ordine suo cuncta stant principia, na żadną nie przychodzą, gdzie porządkiem res moderantur, konfuzyją; przeto, za szczęśliwą, od Boga daną святѣйшого ojca i pana Eremiasza, thronu apostolskiego Konstantinopolitańskiego patriarchy wselenskiego, w krajach Rossyjskich bytnością, wizitującego diaecesję provinciarum Rossiae, pastwy swojej owieczek chrystusowych, sobie powierzonych, za szczęśliwego panowania niasniejszego króla i. mości polskiego Zygmunta Trzeciego, temuż światijszemu patriarsze, iako najwyższemu pasterzowi, oddawszy należytą synowską rewerencją i stawszy się ręki jego błogosławionej uczestnikami, supplikowali o postanowienie i konferowanie z błogosławieństwa jego porządku i artykułow bractwu tutejszemu, благолюбю и благостоянню церкве святей, w tym miescie Lwowie, sub eclogio articulo przesławnego Uspienia Przczystey i Przenaswietszey Panny Mariey Matki Bożey erigowanej, uprzywilejowanemu, jako świętobliwe desiderium takowe antecessorow naszych pochwalając i ojcowsko błogosławiając ojciec patriarchy, snadnie od niego porządek opisany artykułow swótech, w jakiéy obserwancyi zachować go to nasze sacrum confraternium powinno, tamquam de monte Sion, ex suprema onego hierarchica ecclesiae potestate fundamenta pobożnego bractwa swego locandi otrzymali, в нихже, яко у законѣ Господни, поучаться день и ноцѣ; заповѣдь бо Господня свѣтла, просвѣщающая очи; и бѣдѣ iako drzewo secus de cursu aquarum wszczepione w inkrementach swoich

owoc błagoczeŝcia wydawali y od tegoż owocu prawdziwymi synami prawosławia, idiomate Ставропигя, to iest Креста, знаменующея—bractwem, iako napisano: „и одъ плода ихъ познають“, rozpoznawani. Custodiendo legem Domini, ne et iota plenitudinis eius auferatur, lubo вся держащесе, vinculum enim est, iako namieniony Doktor gentium opowiada, „perfectionis charitas, y gdzie miłość tam y Bóg przebywa“. W ktorым to porządku i artykułach bractwa naszego Stauropigion cerkwie pomienioney Lwowskiej z błogosławieństwa swiatijszaho patryarchy, od najaśniejszych krolow ich mościow Polskich, panów miłościowych, szczodrobliwie uprzywilejowanego i synodalnie dekretami oekumenicznymi tak od swiatijszych patryarchów, iako y przeoświeconych archiepiskopów, metropolitów Kiiowskich, y Boga miłuiących iasnie przewielebnych episkopow prawosławnych, velut lapide angulari, stwierdzonego,—y ten postanowiony, regulariter canonicæ pharo serenius wyrażony, eminet artykuł, aby quotannis, certo stato tempore, pierwszy po sławnym swiąt chwalebnych Zmartwychwstaniu Chrystusa Pana niedzieli, ktora się nazywa Θομιαη, odprawiwszy pilny examen rachunkow przychodu y rozchodu brackiego y zdawszy z siebie przeszłoroczne urzędy, znowu ichmoscie panowie bracia z posrodku siebie wszystkich na cały rok, poczynający się od teyże niedzieli Θομιαη do takowey że, w przyszłym roku odprawuiącey się, candidatos obierali czterech starszych y drugich czterech młodszych do nich assessorow y innych officialistow, ministerio cerkwie Bożey y temu pobożnemu bractwu potrzebnych. Więc co jest tak durable, żeby kiedy ex orbita porządku swego nie schibięło? co tak adamantinum aheneumque, ne commoveatur? albo tak swiätobliwego ne violetur? Doznała oiczyzna nasza, kraie Rossyiskie, paroksyzmu tego, jako wszystkie stany, w porządku y konsystencyi swoiey ex orbita poruszone; jesli przeszłych nieprzyjacielskich najaźdów od roku tysiąc sześćsetnego czterdziestego osmego, iaka rerum stała się katastrophe, komputuiąc,—coż daley sequentibus? Daleko bardziej: roku tysiąc sześćsetnego siedmdziesiątego wtorego, krwawą kataklizmi

oblewając się admiracją, powzięła swoją wielką odmianę, kiedy tegoż roku, iakoby de specu infernalis barathri flammivomus y na wszytek swiat wściekły y zajadły abyssi Machomet bisurmański Buziris, wybuchniony, pospolity eo immanissimus wszystkiemu narodowi chrześcianskiemu, rabidior cerbero tricipiti ac ferocior dracone decicorne, hostis, z niezliczoną saraceńską y azyatycką hałastrą, manubias, poimanych y zabranych chrześcian w ciężkiej niewoli, więzy wprowadzając, innych mieczem conficiendo et omnem superficialitem terrae prawie Phaetontico w Podolskich kraiach incendio devastando, ius fasque omne proculcando, templa Dei profanando et tamquam in novo Pharaone ludzie chrześcianscy intentum tyrannidis od niego passi; a potym miasto Kamieniec Podolski cum circum adiacentiis pod tyrańską swoją potentię odebrawszy, wszystkie tenebrarum, barbarorum suorum legiones, nefaria foedae originis suae agmina pod te miasto Lwów rozpuściwszy, strasznym ścięto oblężeniem, tenże Lwow, terrarum Rossiae decus, circumcludendo oppressit, wielkimi machinami huczniemi ustawicznym przez kilka niedziel codziennie y nocnie strzelaniem, podkopami, szturmami, intra viscera samego miasta dobywając się, extremum prawie satanae virus suum effundendo, intripidi iednak nec nutantes oblężeni ludzie w mieście tym Lwowie zostając, coelum suspectantes et Deo Vindici nominis sui supplicantes, Którego, iako wszechmocnego y prawdziwego swego assessora, praesidio, takowym impetom, iako mogli, resistebant. Et tandem dextera Domini fecit virtutem, yż zuchwały y chciwy żarłok eversionis miasta tego, krwie tyran, non praevaluit portis suis Protectrice Maria, cerkwie naszej patronki, tot miraculorum Operatrice, Christi fidelium animas vindicante; verum prope iako famelicus auri ad obturandas fauces suas na okup zezwolił, y tak intra spem et metum oblężeni w mieście zostając, a nie mając zupełnego lytri pretium, które na osmdziesiąt tysięcy talerii bitych dać sobie tenże łakomca okrutny postanowił, in parte dało miasto, składając się, kilka tysięcy talery, gdzie y cerkiew nasza splendorem swoim srebrnym przykładac się na ten okup musiała,

a residuum in maiori parte niemogąc dać: wywiezione ante incursionem tego nieprzyjaciela w insze kraie fortunas et facultates suas, mając tedy in pignus temuz nieprzyjacielowi z narodów religionum miasta tego per binos cives pro obsidibus, gdzie y z narodu rossyjskiego bractwa naszego starszych dwóch, selectissimos viros: iego mościa p. Stefana Lawryszewicza i iego mościa p. Piotra Affendika, ex consilio magistratu et praesidiariorum na ten czas miasta tego, communi, wybrawszy, wydano do Kamieńca Podolskiego w zatrzymanie pohanom aż do wykupna. To tedy inauspicatum paradoxum, odebranych od nas w niewolą spółbraci, na których ordo et cardo rei bractwa naszego dependebat, iako y inne calamitosa temporum infortunia, perturbarunt et retardarunt, rachunki et elekcyą naszą brackę do terażniejszego roku prolongowaną; lubo albowiem y ci obsides panowie spółbracia nasi z drugimi aliarum religionum coobsidibus suis, protectia y klemencyą osobliwą neyjaśnieyszego króla iegomości pana miłościwego, teraz szczęśliwie panującego, z niewoli siedmioletniej takowego zastawu tyrańskiego eliberowani, in propria do nas zdrowo przed kilko lat revocati, jednak et ob interventum innych impedimentów do elekcyi namienionej uchwalonego articulis czasu przyść dawniey trudno było, częścią, iż w tych krajach po przeszłej obsidii od tegoż nieprzyjaciela ustawiczne formidines periculorum recru descendo non cessabant, częścią expeditiones bellicae, iak wiele ich było, każdy pamiętać może, distinebant, że y niektorzy z panów braci naszych, z tych postrachów odiachawszy, nie prędko do domów swoich powrócili, drudzy też to na seimy koronne y w wielkiem księstwie Litewskim odprawujące się, to y na insze akty w sprawach cerkiewnych, iako y same konstytucye regni Warszawa i Grodzińska: tytuło Religia grecka, wyświadczają, wysyłanie gremio tegoż bractwa będąc, na kadencyą czasu niedzieli Θομηνοη być wszyscy praesentes we Lwowie in frequentia bractwa swego dla rachunków i elekcyi odprawowania nie mogli, y drudzy trudne mając professionis suae in ducendis vitae rationibus proventus, a wielkie ciężary na siebie podatków włożonych w tem mieście ponosząc, w handlach

swoich kupieckich dla poratowania swego odieżdżać musieli. Przecież iednak in tanta vicissitudine commotionis rerum respirantes w tej intencji zostawali zawsze, non derogando ordini suo, ile czasu mieć wolnego mogli, kongregując się in sua synodia, iako rachunki, rewidując registra, tak y elekcyą przypominają, onę właśnie iakoby czyniąc, do skutku przywieść należytego sobie przed oczy reprezentowali, y do tego celu, aby nie opuszczać instituta articulorum suorum votis et consiliis suis, zmierzali. Tandem, cunctatione restituendo rem, pace aurea refulgente, za łaską y providencyą Boską unanimitate inspirazione, iako ad fontem, unde rivuli благодати Божия derivantur, do tychże artykułow swoich rectissimo intentionis calle recurrendo, w roku niniejszym, tysiąc szesćsetnym osmdziesiątym szóstym, niedzieli uprzywileiowanej solemnitati aktu takowego, Θομινον konsekrowanej, rachunków, podług regestrów pokazanych, lydio probabilius przesłuchali wszystkich, aparata y wszelką sacrae suppellectilis ozdobę cerkiewną cultus divini accuratissime zrewidowali, obligując evangelisato prawdy verbo sumienia, każdy z osobna z tych panów braci swoje, którzy w administracyi y dyspozycyi swojej od wszystkich panów bractwa tego spółbraci przychody y rozchody od przeszłej elekcyi do terazniejszej z pieniędzy utargowanych ksiąg drukarnie brackiej zlecone y powierzone mieli; jako y drudzy, którzy od nich expensarum w różnych ekspedycyach, sprawy okazyach, podrożniech y domowych, cerkiewnych y brackich restauracyach monastera świętego Onophrego, kwartałów prowizyi wielebnym oicom duchownym cerkwi swoich, drukarnie, szpitalom y szkole dysponsatorami byli, iż szczerze, pilnie y wiernie urząd szafowania swego we wszystkim stateram veritatis amplenando sprawowali, nic ku szkodzie y ujmie tych perceptorum proventuum et expensarum cerkwi y bractwu swemu nie czyniąc, y nie uczynili, registra calculum o tem wszystkim prawdziwie, bona fide, recta conscientia et puro corde omnia revelantes konnotowali, y cale zupełny wedle tych regestrów ad archivum bractwu do schowania danych, nie w prywatę nie obraca-

jąc, rachunek bractwu swemu czynili. Czego wszystkiego coronide exacte imposita et antiquum morem prządków bractwa tego statumando, invocato Divino Sancto Pneumate; Paracletu resonante paene canticum occinentes: „Rex Caelestis, etc. etc“... „Царю небесный, Утѣшителю, Душе истинный, etc. etc“... eoque finito hymno, благодарене czyniąc y winczując sobie in amplexu animorum szczęśliwego skończenia y zaczęcia przeszłych rachunków y nowej elekcyi do inauguracyi y kandydacyi panów braci starszych y innych officialistów bractwa naszego, w teiże rezydencyi naszej postąpiliśmy: nie nam, ale Temu, Емуже Ъмя Господь, Ктóry jest alpha et omega, ГѠ ХѠ, Principium et Finis wszystkiego na cześć y na chwałę wieczną.

Tak, tedy congruo sententiarum suffragio zgodnie wotując, obrali e collegio suo panów starszych dorocznych: pierwszego i. m. p. Bazylego Korendowicza, 2) i. m. p. Jana Mazarakiiego, 3) i. m. p. Stefana Ławryszewicza, 4) i. m. p. Piotra Affendika, z tą prerogatywą, aby każdego roku, podług prawidłnego ustawu porządku, artykułów bractwa naszego wspomnionych, canonizato tempore, zawsze iure patronatus nostro przestrzegając, o niedzieli Θομνηον rachunki y elekcyje panów starszych y innych officialistów brackich ordynowane bywały, ne aliqua, strzeż Boże, incuria tego porządku brackiego wszelkiej pilności godne instituta torpescant, ale utinam vigeant iugiter vigilando et floreant in viridi resurgendo, augentes bonum na większą chwałę wielkiego Boga y przenajświętszey przyczystey Panny Богородици, bractwa naszego Patronki, Którey encomio Успеня Іеу chwalebneго cerkiew nasza Lwowska szczyci się, oney że świętą y błogosławioną promocyą, niech będzie to bractwo nasze stauropigion propagationis divinae gloriae seminarium.

Assesorów zaś z panów braci młodszych także czterech obrali. Assesores: i. m. p. Hrehory Rusinowicz, i. m. p. Mikołaj Michalewicz, i. m. p. Kiprian Kiselnicky, i. m. p. Kortewicz.

Officia rozdane: imci p. Bazyli Korędownicz ma księgi wydawać do przedania, do których ksiąg klucze mają być u jego mości; tenże prowizorem starszym do oiców tak cerkwi naszej Успенія Пречистої Марієи, jako też do oiców monasteru s. Onofrego; tenże do szkoły także starszym prowizorem; tenże do odbierania ksiąg, gdy z drukarni jakowy tabor będzie wy-dany, y powinien będzie w registr wpisać, wedle ksiąg iakowych z drukarni odbierze.

Imci p. Jan Mazaraki do obsyłania zebrania braci w sprawach wszelkich należytych; tenże dozór w drukarni; tenże do legacyi wszelkich; tenże klucz ma mieć do sklepu tego, w którym kasny będzie skrzyni z pieniędzmi trzymał; przytem że klucze do pierwszych gmachow y izby sekretney y klucz do szafy, w której monumenta legacyine; w tej szafie pieczęć bracka ma cale zostawać.

Imci pan Stefan Ławryszewicz kasny z pieniędzmi szkatułę ma chować w sklepie bałabanowskim, sklepieniem będącym na cwin-tar y oknem; wchodzenie weń z cerkwi; klucz ode drzwi ma być do otwierania sklepu tego u imci pana Mazarakięgo.

Imci pan Piotr Affendik cerkiewnym, raczey sosudochranytelnym; tenże powinien wszystką ozdobą cerkiewną podczas uroczystości zawiadywać: świecami, oliwą, dzwonieniem i puszką cerkiewną.

Imci pan Hryhory Rusinowicz do przedania ksiąg za wyda-niem sobie przez imci pana Korędownicza; pieniądze ma oddawać z przedania do kasy co cztery niedzieli.

Imci pan Mikołaj Michalewicz szpitalnym prowizorem, legu-miną i drwami do szkoły, także y puszką szkolną cum consensu, iednak, imci pana Korędownicza, iako starszego prowizora.

Imci pan Kisielnickiy imci p. Piotr Kurtewicz do ratusza nale-żeć mają; cokolwiek by tam contra nationem z ublizeniem było stanowionęgo, mają to przed ichmościami in congregatione opo-wiedzieć.

Pisarzem imci pan Mikołaj Krasowski.

Wszystkie tedy urzędy, iako się wyżej wyraziło tak z starszych ichmościów, jako też y iech assessorów, nie ma się żaden drugiemu w urząd wtrącać, ani wdzierać.

Darunki, budynki, murowania kilką panów braci konsensem nie ma być, aż zupełnei sesyi braci pozwoleniem zgodnem.

Aże nie mogło się zaraz zrewidować dobra cerkiewne post electionem dla różnych zabaw ichmościów panów braci y odieźdu w drogie onych, dziś tedy d. 18 octobris veteris dobrze y porządnie zrewidowawszy, tu się wyraża, iako niżey roku 168-siódmeo.

W dolnym gmachu księgi, które się oddaie imci panu Korędowniczowi: № 277 Ewangelyi w seksternach, 5 edycyi dawney; № 510 Apostołów w seksternach, № 878 Psalmyr w seksternach, № 1008 Ochtaiów w seksternach, № 731 Trebników w seksternach, № 1 Tryod postna w seksternach, № 1 Tryod cwitna w seksternach, № 18 Tryfoloiów w seksternach, № 205 Służebników w seksternach, № 1172 Psalmyrek maleńkich nowey edycyi, № 1634 Modlitewek z Akafistkami, № 48 szestodników.

W gmachu górnym, w komnacie z izby sestralney dzwierzami, № 900 Polustawów na hrubym y cienkim papierze ze exemplarza Wileńskiego.

Pieniędzy gotowych, które się oddaia imci panu kasnomu: In primis: 1 worek talarow bitych № 853 wydane; 1 worek lewkowych № 518 $\frac{1}{2}$. (Odmienione te lewki № 6140; taler lewk po f. 6, gr. 8; 1 taler po f. 7; jest za to taler 549: 2: y currenti f. 1, gr. 7)¹⁾. 1 worek czerwonych № 63; w tymże worku czerwony ieden y Krystyneli № 20; w tymże worku № 33—21.

Bazyli Korędownicz, m. p.

Γεώργιος Παπάρα αχε

ίατρος μπαλαμπος.

Νικόλαος Μιχαλοβιάτσης.

Jan Mazaraki, m. p.

Hrehory Wasyl Rusinowicz, m. p.²⁾

Jakób Ławryszewicz, m. p.

Piotr Korty, m. p.

Mikołaj Krasowski, m. p.

¹⁾ Строки въ скобкахъ написаны на поляхъ.

²⁾ Писалъ къ Rusinowicz.

Ten do Rzeszowa p. Mikołajewi na papier w woreczku(?) 1 worek cesarskich ortow № 1760, 1 worek tyńfow № 1330, 1 worek monety dobrej, rachując szostakow pięć, we złoty dziury iest, № 1046; 1) worek szelągów f. 157—25, ten się nie wydał; 2) worek szelągów f. 200 y ten wyięty y oddany; 3) worek szelągów f. 100 y ten się oddał; 4) worek szelągów f. 86—24 y ten się wydał; 5) worek szelągów f. 133—22^{1/2} y ten się wydał; 6) worek szelągów złotych f. 107—6; 7) worek szelągów złotych f. 45—20. Item poł czerwonego pozostałego złota od pozloty szat na tutejszych obrazow item.... łutow 9.

W sklepie pod szkołą, kędy księgi się sprzedaią, iest papieru gdanskiego ryz № 63; na postną triod poczoł się dawać. Item prostego papieru ryz 44; ten na czasosłowce wydał się, jeszcze się dokupiło jako niżey.

Jmci pan Kiprian ma być do szafowania, któremu j. pan kasny przy sesyi (ma) wydawać po kilkaset złotych, a gdy wyda, powinien czynić rachunek w sesyi przy ichmościach panach braciach.

Bazyli Korendowicz, m. p. — Jan Mazaraki, m. p. — Michał Krasowski, m. p. — Γεωργιος Παπάρα αρχε ιατρος μπλλαμπος. — Νικόλαος Μιχαλεβίτης. — Piotr Korty, m. p. — Hrehory-Wasil Russinowicz, m. p. — Jakob Ławryszewicz, m. p.

Laus Deo. Anno Domini 1687, d. 29 decembris. Z tych pieniędzy, ktore są specifikowane w tym reiestrze wyżey w sesyi, za zgodą ichmościow panow braci wszystkich dalo się z iednego worka imci panu Orchowskiemu, administratorowi dubra iegomości pana naszego miłościwego, a to względem wiederkafu od summy św. pamięci imci pana Korniakta, promocyi iego, talarow bitych dziesięć, to iest 10.

Tegoż dnia w teyże sesyi ichmościowie panowie bracia zezwolili y odesłali przez pana Mikołaja Michalewicza imci panu Korendowiczowi worek ieden, w którym szelągami złotych sto, a to w sprawach cerkwi Bożey.

Die 30 decembris novi calendaris. Z sesyi przy ichmościach panach braciach wydało się do szafunku panu Cypryianowi Kisil-

nickiemu worek ieden szelągów, w którym było złotych sto piędziesiąt siedm, groszy 25, to iest, f. 157, gr. 25.

D. 9 ianuarii, anno 1688. Od drukowania Tryody cwitnych ad rationem do porachowania, co wziął od p. Stefana Ławryszewicza z tych pieniędzy, co są w tym reiestrze wpisane, dało się mu worek ieden szelągów, w którym iest złotych sto, to iest fl. 200. Symeon Stawnicki.

Felix faustumque sit exordium novo incipienti anno ab Incarnatione Verbi Dei.

Anno Domini 1688, d. 15 ianuarii. Reiestr wypisanych ksiąg, wydanych z gmachu dla przedania imci p. Hrehorowi Rusianowiczowi, iako się niżej specyfikuje: 20 ewangelij, 20 apostołów, 50 psalteryz, 25 połustawców, 200 gramatyk, 30 ochtaiów, 50 trebnikow, 50 służebnikow, 25 szestodnikow, 100 akafistkow, 100 psalteryk małych, 3 trefoloja, 1 ochtai y ieden służebnik; przedali się na gruncie przed wydaniem tych ksiąg za fl. 32, za które pieniądze takie talarow bitych 3¹/₂, tynfow 6 y szostak, po gr. 3 tynf; ostatek szelągi, ktore pieniądze oddali się imci p. Hrehoremu. Suma za te księgi 3523 (złot.), 20 (gr.), 30 tryody cwetnych wydało się do przedania a f. 26, co czyni f. 780.

De consensu wszystkich ichmościów panow braci księgi ochtai jałmużnej, ieden darowano oicu archimandrycie Serbskiemu od s. Sawy, na ktory dali byli kwit ichmościowie panowie bracia do pana Hrehorego, a że pan Hrehory nie chciał na ten kwit dać, zlecili panu Cypryanowi, aby zapłacił za te księgi fl. 24, a ten kwit do siebie ma wziąć. Latus za te księgi f. 4303, 20 gr.

Ta tedy księga nie od gmachu, ale od p. Krassowskiego.

Laus Deo. Anno Domini 1688, d. 8 februarii. Drugim razem panu Cypryanowi wydało się do szafowania z kasy worek, w którym szelągów iest złotych sto trzydziesci y trzy y gr. 22¹/₂, f. 133, (gr.), 22¹/₂.

Tegoż dnia panu Mikołaiowi wydało się z kasy na leguminy do szpitalu y szkoły worek, w którym iest szelągami złotych osmdziesiąt y sześć y gr. 24, to iest f. 86—24.

Die 13 februarii. Lubo iuż tak wiele sesyi minęło, w których potrzeby cerkwi Bożey dla nie przychodzenia niektórych panów braci naszych odprawić y nie w nich postanowić się nie mogło, chociaż tak przez posługacza cerkiewnego, iako y przez samych niektórych z panów braci y przez pismo ciż ichmościowie zawżdy zaproszeni bywali; a że coraz zabawami swymi wymawiali się domowymi, że y se in congregationem zbraniali się, do tych czas cierpliwie to znosząc, z tą manifestacją naszą zatrzymywaliśmy się y one konotować zwlekali. Jednak teraz, widząc też oziębłość ichmościów ku nam y cerkwi Bożey, a nie chcąc daley tego cierpieć (będąc tak stricte obowiązani w tem bractwie, przysięgą przez nas wykonaną)¹⁾, aby sprawy cerkiewne odłogiem nie szli, na ten czas przytomni oświadczamy się Scrutatori cordium et omnium internorum Penetratori, że to non in contemptum, albo uimę honoris ichmościów, albo zawziętości ku ichmościom, ale in bonum cerkwi Bożey, aby sprawy oney'szły swym porządkiem, ustanawiamy y dajemy moc tym, którzy na ten czas znachodzić się będą, aby co videbitur justum et dignum pro ecclesia bez tych, którzy obesłani będąc, do coosy braterskiego zejść nie zechcą, przytomni na ten czas kończyli, nie oglądając się na żadną w tem nie przychodzących niechęć y z domu contradictiae i owszem praecludendo po domach potestatem rozkazowania y w cerkwi Bożey sua auctoritate, a nie ex consensu omnium confratrum in congregatione, że o tem się stanowienia; y ktoby z panów braci co uczynił przeciwko tey zgodzie naszej, albo w tem posłuchał y wydał na jakiegokolwiek expensa, by y słuszne, z woli iednego,—tedy mu to do rachunku nie mamy przyjąć; takowych zaś, obowiązkowi swemu braterskiemu dość nie czyniących, да судил самъ совитъ. А my w nienieyszey sesyi, ponieważ przez tak wiele lat sami to dobrze widzimy, że w długach, które na wygodą w sprawach cerkwi Bożey niektórzy panowie bracia sami de suo proprio peculio wygodzili, są niepokoieni, które im w prędcie pieniądze oddać się mieli z utargo-

¹⁾ Въ подлинникѣ скобки

wanych ksiąg, uskarżając się na to niektórzy, że y interes od nich płacą swym własnym groszem y za krzywdę wielkie sobie poczytują, tedy, onym za tę uczynność y cierpliwość podziękowawszy, uznawamy, iż nic słusznieszego, iako cuique, quod suum est, reddere; przeto uchwalamy, aby długi wszystkie, które są zaciągnięte w przeszłych leciech tak na sprawę z successorami nieboszczyka pana Sloski u panów braci naszych, popłacić, iako y za papier, który od tech wielu lat, z którego w przeszłych leciech księgi wyszli, a dotychczas nie zapłacone panu Stefanowi Ławryszewiczowi, tak też y te pieniądze, które na dopłacenie trzechset ryz, z których jeszcze we Gdańsku zostaje dwieście, a sto już przywiezione, panowie Krassowscy swych własnych wydali pieniędzy, iako y te, co teraz na świeżą robotę zadać mają, we Gdańsku oddać, iako y inne, które by się kolwiek znaleźli, że są mire zaciągnięte na potrzebę cerkwi Bożey y ex consensu panow braci; to dokładając, aby tymże panom braciom z tych sum, ktore się im winne, wprzód wytrącić, ieśli kto iest co winien tez cerkwi Bożey, albo z legacyi, albo za księgi, na swoją potrzebę wzięte, albo z czynszów y innych tym podobnych. A że zachodzi w tem jeszcze trudność, że za osmset złotych wydano ksiąg z gmachow cerkiewnych na zapłacenie długu panu Guzikowi, który ichmościowie panowie bracia nasi, iako cives, na promocyą wolności swej zaciągnęli byli y sami ten dług koequowawszy się złożyć y oddać, a w tem naszła tureczczyzna, w którą imci p. Stefan Ławryszewicz, imci p. Piotr Affendik, spółbracia nasi, pro obsidibus dani są; dług zaś ten, w niebytności ichmosciow, zapłacony przez kilku pozostałych musiał byc, za czem że do zapłacenia tego długu y ci ichmosciowie należeli. Pozostali panowie bracia wymogli na nas te księgi, aby im wydane byli na partią ichmosciow; nam to assekuruiąc, że ichmosciowie za powrotem swoim szczęśliwym w długi swym przez nas, cerkwi Bożey prowizorow im winnym, przyiac mieli, a ieśliby nie przyszli, że im samym z ich długow potraćić mamy, na co się y podpisali. Teraz zaś, iako y przedtem, przez długi czas y za żywota nieboszczyka pana Kotoniego lubo cię

panowie bracia urgebant, aby się coequovali y, co na kogo przyi-
dzie, złożyli y oddali; iednak ichmosciowie любительно do tego po-
rachowania y coequovania się przyjsc nie chcą, a p. Kotonia przez
tak wiele instancyj roznych, iako y samego iasnie przewielebnego
im. o. episkopa Lwowskiego, n. m. pana, instat y uprasza, aby iey
oddane byli czterdziesti czerwonych złotych, ktore na sprawę Slos-
czynską użyczył, nie wytrącając tey sumy za te księgi, co są za
800 zł. wydane na partyą iey, czego y drudzy dopominaią się; po-
nieważ czterech ich po kilkaset złotych zapłaciło, a drudzy nie
dali. Przeto my, wiedząc dobrze, że do tey składki należą imci p. Ste-
fan Ławryszewicz z imci panem Hrehorym, zięciem swoim, za kto-
rego sam dał słowo przy nas, że miał złożyć drugim panom bra-
ciom za niego y imci pan Affendik, po kilakroc roznie uprasza-
liśmy y e medio sui panow braci swych wysełali, aby na tę coe-
quatio zezwolili y odrachowali, a tak nas wszystkich, prowizorow
cerkwi Bożey, iako y siebie uspokoiłi; a ze w tem ichmosciowie, iak
imci pan Stefan Ławryszewicz, iako y imci pan Affendik contemnuat,
prosbę naszą zabiegając, zeby przez to cerkiew Boża szkody iakiey
nie poniosła, uchwaliliśmy, (ponieważ na tę koekwacyą tu in gremio
nostro zapisali się ichmosciowie, ze oney podlegać maią) ¹⁾, te 800
złotych z długu onym winnego zatrzymać. W czem, ieśliby mieli
iaka krzywde, maią viam agendi z tymi, ktorzyby ich przesladowali,
in foro fori. Drugą trudnosc uspokaiając z panami Krassowskimi,
ktorym tamue się oddanie 77 czerwonych złotych, ktore takze wy-
godził był na sprawę z successorami nieboszczyka pana Sloski, a
to z tey racyi, ze podczas obsidium tureckiego na leguminę dali za
niego miastu z karbony cerkwi Bożey złotych dwiescie, iako tez y
za księgi, przez niego wzięte; zostaje winien złotych sto siedm, tym,
jako deklarując, daiemy, ponieważ to było danie sine consensu panow
braci, y cerkiew za niego dawac niewinna była. Tedy tego długu
temu, kto będzie go pokazywał, nie przyimowac w rachunku, agat

¹⁾ Въ подлиннике въ скобках.

примеч. къ ч. 1, т. 9.

un sobie z successorami nieboszczyka pana Krassowskiego. Co zas się tknię długi za księgi winnego, in quantum iuż cale nie zechę go successores zapłacić, a to względem tego, ze w kamienicy onych przez kilka lat księgi leżeli, sit to in conscientia ichmościów. Tedy onym iuż y nie wytrącac, cedat to na czynsz onym. Księgi teraz nowo wydane, to iest tryody cwitne odebrane, wpisac zlecilismy. Drukarzowi tak za te księgi, co się mu ieszcze ex calculo według kontraktu pokaze, zapłacić, iako y z ochtaiow zatrzymane złotych czterysta y sukno dawno obiecane oddac, (y lubo cos trochi na podłym papierze przyłożył nad kontrakt, iuż tym czasem darniąc¹⁾), pozwalamy y zlecamy. I daley, aby drukarnia taż wakowała, ale robiła, pilnego przyłożyć starania upraszamy y moc do stanowienia dajemy. O długi legacye y zkądkolwiek przychodzące cerkwi Bożey proventa w odwłokie nie puszczaiąc, iesliby dobrowolnie oddać nie chcieli, do należytego pozywać, y do egzekucyei przywoodzić, sądu zlecami; gdyż dosc w tym iuż uszcerbku ma cerkiew Boża.

Do Wilnia list odpisać na list bractwa stawropigialnego, do nas dirigowany, upraszając o suplement księgami, ponieważ drukarnia ich zruinowana, upraszamy, y na prosbę ich abysmy się nie zdali być nieużytymi, a nieludzkimi, ponieważ pierwszy raz ta ich prosba zachodzi, wydac te księgi zezwalamy, a to w seksternach: cwangelią, ochtay, apostoł, tryod cwitną, trebnik, służebnik. Do manastyru Poczaiowkiego także trebnik jeden w seksternach na prosbę onych listowną wydać zezwalamy.

Do monastyra sw. Onufrego, ponieważ iuż nie po iedynokroc zachodzi nas prosba od wielebnego oica ihumena mieisca tamtego, że nie może z samych tych dochodów, które go dochodzą, sustentare braci y uprasza, aby przynajmniey na suknie braciom, iako y sami duchowni, tam zostające, upraszają suplementować go, zaczem chcąc wygodzić prośbie ich, zezwalamy postaw sukna czarnego półkiernowego na złotych siedmdziesiąt kupić y onym in via lemosinae, a nie w powinność iakie zaciągając cerkiew in futurum, gdyż

¹⁾ Въ подлинникѣ скобки.

cerkiew ta ma dosć swoich wydatków, a przychody oney co raz szcupleją, onym darowac, tą obowiązawszy kondycją, aby podczas festinitatum za daniem znać od pana sosudochranitelnego brata, albo wielebnego oica cerkwi tey przysyłał dla odprawy soborem dla ozdoby oney, a gdy insza potrzeba okaże, y w monasterze aby przystoinych duchownych trzymał, a cztery razy do roku za fundatorów dobrodzieiów y braci pracujących sollenie odprawowali parastasy i służby Boże; na koływo, iednak, szafarz cerkiewny y świce koszt łożyc ma.

O kaznodzieię, ponieważ się tak przez długi czas zaniedbało, y słowo Boże opowiadane nie bywa na tak publicznem miescie, starac się primario mamy wszelkimi siłami, aby onego gdzie przewiedzić, a dopiero onym wiedziawszy, a zniosszy się z nim, należeć będzie przyiąć.

Naostatek, ponieważ do tych czas dydaskał dekretowi dosyć nie czyni y syna Semiona typographa nie uspokoie, dostaniemy, iż jeśli do niedzieli przyszły onego nie uspokoie, że mu didaskalią wypowiemy, a innego na iego miejsce postanowimy.

Co wszystko przytomni na ten czas rękami własnymi stwierdziamy: Jan Mazaraki, m. p. Mikołaj Krassowski, m. p. Pisarz Cyprian Kisilnicki, m. p. Piotr Kortewicz, m. p. Γεωργιος Παπαρ. Νικολας Μιχαλοβάτζης.

Laus Deo. Anno 1688, d. 13 februarii calendaris veteris. Odebrało się ksiąg z drukarni nowo wydanych tryody cwitnych tysiąc dwieście dwadzieścia, to iest № 1220, okrom 40, co on wziął sobie przykładków; a to z tymi, co panu Hryhoremu wydaliśmy ieszcze przy rewizyi do przedania, y są przy innych księgach, przez niego wziętych, wpisane za dwoma kartami wyżey y z tymi dwoma, co nie dostał drukarz, a my mu za to f. 52 wytręcili z zapłaty, gdyż za ksiąg № 1220, a f. 2, przychodziło mu się f. 2440; kontencyi onemu obiecano z ochtaiów i tryody cwitnej f. 100, z ochtaiów długu onemu winno się zostało, co nie dopłacili pierwej, f. 400, co czyni wszystkiego summa f. 2940. Tak mu się tedy płaci ta summa: od pana Semiona Ławryszewicza wziął, co się w iego reiestrze w ra-

chunku znachodzi, f. 700; od pana Stefana Ławryszewicza roznymi czasy odebrał f. 923, 15; od nas na gruncie wziął w roku niniejszym, iako iest w reiestrze tym teraz, f. 100; za papier cerkiewny, który na przekładki ksiąg iemu pozwolili, odtrącilismy za ryz 17¹/₂, i ark. 10 f. 175; za dwie księgi nie dodał, to iest do 1220, odtrącilismy osiem, 1218, oddał f. 52. Resztę sumy, iemu przychodzącej, teraz dopłacilsmy f. 989, 15. Suma f. 2940. A na te księgi z iego 40 przykładkami wyszło papieru ryz № 552, ark 40, bo na każdą księgę wychodzi arkuszow № 219. Ieszcześ mu za sukno, ktore się mu dawno obiecało, łokci pięć, dało się teraz.

„Symeon Stawnicki. Drukarz. Iż mi się dosyć stało, tak za ochtaie, iakoteż y za triody cwitne, z których ichmosciow kwituje”.

Die 15 februarii c. v. na zapłacenie kwartałów oicom naszym, kucharzowi y dzwonnikowi, iako iest specifice w pstrym tego rocznym reiestrze expensorum wyrażone, dało się z kasy z wyż wpisanych pieniędzy złotych 43.

D. 16 februarii c. v. na legacyą Matyaszowską, iako w tymże pstrym reiestrze iest wyrażone, oicom naszym na przyszły rok złotych 17, (gr.) 15.

Die 16 februarii oicom Krechowskim teize legacyi Matyszowskiey, y to w pstrym regestrze, iako kwit ich na karcie iest osobliwy od nich dany, złotych 35.

Laus Deo. Anno 1688, die 15 februarii. Wielebnemu oicu ihumenowi Onofryckiemu, ktorego czas kwartalny wychodzi dnia, ut supra, oddało się, y te są w pstrym regestrze, złot 10.

Die 16 februarii. Legacyi Matuszowskiey oddało się temuż oicu ihumenowi złot 17, (gr.) 15.

Eadem die odebraliśmy od sukcessorów nieboszczyka pana Andrzeja Aloizego, według ugody, przez jaśnie przewielebnego iego mości oica episkopa Lwowskiego, № 47(?) p. z nimi postanowionej na sumę złotych szescset, ktore oddac winni byli 330. A złotych 70 nie dodał, wytrącając sobie za pięć czerwonych, ktore pozyczył był na sprawę Słoszczyńskie, restat przy nich jeszcze na stronę

Michałka złotych 200. A matka y z Perepyszny m zapłaciła, y pan Michał zapłacił, iako daley w reiestrze stoi, i kwit mu dano.

Za księgi, ktore pan Hryhory odebrał w r. 1688, d. 15 ianuarii n(ovi) c(alendaris), z tymi pieniędzmi, co za służebnik i ochtai iemu się oddali według taksy, czyni suma złotych cztery tysiące trzysta y trzy y gr. 20. Na którą sumę ad rationem z przedanych ksiąg dnia dzisiejszego d. 27 februarii odebralismy od pana Hrehorego do kasy siodmakami sztuk 577, a gr. 30, uczyni f. 377; szelągami f. 200, talarow sztuk 58¹/₂, a f. 6, gr. 15, czyni fl. 300, (gr.) 7¹/₂; lewkowych (talarow) 9, a f. 5, gr. 15, czyni f. 49, (gr.) 15; tyrfami sztuk 161, a gr. 33, czyni f. 177, gr. 3¹); czerwony ieden f. 14; item oddał f. 24. Ktora to suma, in unum combinando od imci pana Rusianowicza za utargowane xięgi ad rationem wzięta, in summa czyni złotych tysiąc czterysta dwadzieścia y ieden y gr. 25¹/₂, to iest f. 1421, gr. 25¹/₂.

Die 27 februarii n. c. wydało się ksiąg drugim razem z gmachow do przedania imci panu Rusianowiczowi: № 20, a f. 20, f. 400; № 20, a f. 13, f. 260; № 20, a f. 24, f. 480; № 20, a f. 7, f. 140; № 2, a f. 100, f. 200¹). Czyni tedy ta suma f. 1480.

Laus Deo. Anno 1688, die 20 martii. P. Jan Hrehorowicz czynszu za rok przeszły 1687, na św. Michał expirujący, wypłacił czynszu takim sposobem złotych dziewiędziesiąt y pięć i gr. 10, pokazał na expensach, że wydał na sprawę kamienicy, ktore przy wykupnie powrócić winien będzie, na co się podpisał ręką swoją na reiestrze swoim, a które do kasy oddał, f. 44, (gr.) 20.

W skatule między przywilejami te pieniądze y pierścień dyamentowy, co p. Stefan Ławryszewicz oddał.

Die ultima martii dało się panu Cyprianowi na expensa: wosk trzecim razem, oliwę y inne talarów bitych 40, a f. 7, co czyni f. 280¹).

¹) Здѣсь, какъ и въ дальнѣйшихъ мѣстахъ поданныхъ, приведенныя въ текстѣ цифри означаютъ стоимость монеты или вещи въ золотыхъ и грошахъ, а затѣмъ обозначается сумма золотыхъ и грошей за все количество монетъ или вещей.

Die 5 aprilis daliśmy panu Semionowi drukarzowi ad rationem expensu roboty czasowników talarów bitych № 20, a f. 7, co czyni f. 140. „Symeon Stawnicki. Drukarz“.

Die 5 aprilis wydało (się) ksiąg trzecim razem z gmachów do przedania imci panu Rusianowiczowi: № 30 ewangeliy, a f. 20, f. 600; № 40 tryody cwitnych, a f. 26, f. 1040, № 10 szesto-dników, a f. 7, f. 70; № 10 trebników, a f. 10, f. 100; № 20 służebników, a f. 8, f. 160; № 20 apostołów, a f. 13, f. 260; № 20 ochtaiów, a f. 24, f. 480; № 70 psaltyrek małych, a f. 2, f. 140. Czyni tedy ta suma f. 2850.

Eadem die dało się panom Krassowskim za listem od rodzinnego do nich pisanym, iż swe pieniądze wydał za sto ryz papieru, które teraz swižo odebrał w talarach bitych № 116 y pół y tyńf. Taler się rachował—a f. 3, gr. 18 dobrej monety, co czyni b. m. f. 420.

Die 7 aprilis wielebnemu oicu ihumenowi świętego Onofrego według consensu ichmościów braci y za kondycjami, w tymże konsensie wyrażonymi, dał się postaw sukna czarnego połkiernowego za złotych siedmdziesiąt, to iest f. 70.

Laus Deo. Anno 1688. Za księgi przedane ad rationem sumy die 12 aprilis odebraliśmy od imci pana Hrehorego do kasy Rusianowicza: № 920 siodmakami, a f., czyni f. 920. № 209^{1/2} talarów bitych, a f. 6, (gr.) 15, (czyni) f. 1361, (gr.) 22^{1/2}. № 30^{1/2} lewkowych a f. 5, (gr.) 15, f. 166, (gr.) 11^{1/2}. № 145 tyńfow, a f. 1. 3, f. 159, (gr.) 15. № 4. czerwone: 2 czerwone, a f. 14, a 2 czer., a f. 13, (gr.) 15, f. 55. 22 aprilis dało się 1 worek szelągami za worek panu Cypryanowi na rozchód niżej położony; nie trzeba tu go rachować, że wziął, bo niżej się na niego zapisało f. 150. Suma f. 2812, (gr.) 19.

Die 20 aprilis dało się na cynobre funtów 16,—a f. 5, gr. 15 funt, co czyni talarów 12^{1/2}. Za dęby y traczowi na zadatek 5 talarów, a f. 7; dało się y siodmakow 2.

Jmci panu Piotrowi Semionowiczowi do Gdańska na papier z tyńfowego worka, ktore byli w szkatule, dało się tyńfow № 1320;

a z talarowego worka dało się talarów 280, które się rachowali a f. 3, gr. 18; b. m. 1 worek szelągów z p. Hrehorego dali się unkoszta z pierwszych f. 100.

Eadem die imci panu Mikołajowi Michalewiczowi na papier do Rzeszowa dało się siedmakami f. 1755. Tych iedne wydał na papier y inne rozchody, iako list d. 20 octobris... 1172. Panom Krasowskim dało się czerwonych № 77, y co na papier oddali we Gdańsku do 300 ryz pierwszych, z których się już 100 przywiozło tu,—złotyeh dobrei monety 326 y gr. 20. Od noszenia rzeczy f. 1, (gr.) 15. Ktorą to sumę tak się płaciło: czerwonych się dało in specie 62^{1/2}, a za 14^{1/2} czerwonych rachowali po f. 7, gr. 12. Co czyni b. m. (f.) 107, gr. 9. Wszystka tedy w kupę kombinowana suma b. m. czyni złotych 435, gr. 14; za który rachowali sobie talar a f. 3 y gr. 16. Dało się tedy za to talarow 123^{1/4}. Item co czerwony złoty nie doważali talara ^{1/2}.

Na zadatek na papier tymże de novo teraz dało się talarow 64^{1/2}, które już oddali.

Laus Deo. Anno 1688, eadem die. Pani Kotoniey za 40 czerwonych, które się winne byli na Slosczyńskiej sprawy, iako y za chustki y kilimki pretendowała sobie lewkowych 12 y za 14 grzywien, nakazane przez dekret, i ey samey odtrąciwszy sto złotych, które panu Semionowi winien był nieboszczyk, dało się teraz talarów bitych 79 y currenti f. 1, (gr.) 12, okrom grzywien, co się sądowi dały, y honorarium, y patronowi expensa, y inne.

Panu Szczygliwiczowi przez pana Jakóba y Mikołaja dało się talarów bitych 2, które mają powrocic.

Die 22 aprilis czwartym razem panu Cypryanowi currenti monetą f. 150. 8 ryz kupiło się papieru na dorobienie czasłowczykow, a f. 5^{1/2} ryza, ale ieszcze nie dostało, co czyni f. 44.

Die 14 maii 3 ryz papieru dokupiło się do czasosłowców na dorobienie, a f. 8 ryza, co czyni f. 24.

Die 14 maii piątym razem dało się panu Cypryanowi różne expensa talarami bitymi № 30, a f. 7, czyni f. 210.

Die 25 maii n. c. na zapłacenie kwartałów oicom naszym, kucharzowi y dzwonnikowi, iako iest spesifice w pstrym tego-rocznym reiestrze expensorum wyrażone, dało się z kasy z wyż wypisanych pieniędzy złotych 43.

Eadem die wielebnemu oicu ihumenowi Onofryckiemu, ktego czas kwartału wychodzi die, ut supra, oddało się, y w reiestrze pstrym znajduie się, f. 10.

Eadem die odebraliśmy od pana Semiona Stawnickiego, typographa cerkwi tej czasłowców in numero 1502, a że wydało się na nich papieru ryz 55, ktego przychodzi, aby było czasłowniczkow 1527 i ark. 14, rachuiąc w czasownik po ark. 18, restat tedy co nie dodał 25 czasowników, ze mu się tedy nic nie dało przykładkow y, sumieniem zobowiązał się, że nic nie korzystował z nich, za czem zupełnie mu się zapłaciło. Za 1500—tedy dało mu się przed tem, iak niżej stoi, f. 140, a teraz dodało się f. 160. „Symeon Stawnicki. Drukarz“.

Laus Deo. Anno 1688. Pan Szymon Krzysztofowicz kramu szawiczowskiego oddał ad rationem do porachowania czynszu, co się mu wpisało w iego reiestr którego dnia złotych 30. W skatule między przywilegiami te pieniądze.

Die 7 iunii przedało się z gmachu do Kiiowa kupcowi: 11 ewangeliy, a f. 20, f. 220; 10 apostołów, a f. 13, f. 130; 5 och-taiów, a f. 24, f. 120; 18 służebników, a f. 8, f. 144; 14 trebni-ków, a f. 10, f. 140; 40 psałtyrek, a f. 2. (gr.) 10, f. 93, (gr.) 10; 8 polustawcow, a f. 7, 56; 1 tryod cwitną komu innemu, a f. 26, f. 26. Summa facit f. 929, (gr.) 10, w kórey sumie takowe są pieniądze: 86 talarów bitych, a f. 6, (gr.) 15 2 a f. 2. 15; 292 siodma-ków y ieden worek szelągami, czyni tedy suma ut supra. Ktory worek iest zapieczetowany od pana Iwana, w kórym ieżeliby czego nie dostawało, albo złe szelągi byli, pan Iwan ma odpowiadać za to.

Die 18 iunii ad rationem tryody postney daliśmy talarów bitych № 30, a f. 7, co czyni 210. „Symeon Stawnicki, m. p. Typograf“.

Die eadem dało się od rąbania dębów w lesie f. 2, (gr.) 15, a traczowi ad rationem roboty talarów 3,—facit f. 21.

Die eadem za consensum ichmościów panów braci wydało się z gmachu połustawiec na grubym (papierze) oicu dyakonowi, który był tu przy cerkwi, tedy przy odprawie darowało się mu.

Die 14 iulii traczom co do dzwonnicy tarcice dębowe różnli, sztuk № 105, a okraiców 42, czem uczyniło złot. 945, a gr. 3½, dopłaciło się do pierwszych 13, teraz f. 82. Furmanom, co to drzewo zwieźli na grunt, dało się f. 40, (gr.) 6. Traczowi za pracę, co zbierał furmanów y traczów, f. 1. Temu chłopu, co chodził odbierać dębów z cieslarni po kila razy, f. 1.

Laus Deo. Anno 1688, die 14 iulii. Szóstym razem dało się panu Cypryanowi na różne expensa monetą f. 1, (gr.) 24 y talarów bitych 49, a f. 7, czyni to wszystko f. 344, (gr.) 24.

Za księgi przedane trzecim razem ad rationem sumy d. 20 iulii odebraliśmy od ichmościa pana Hrehorego Rusianowicza do kasy różną monetą, która iest niżej specyfikowana: № 107¼ talarów bitych, a f. 6 (gr.) 15, czyni f. 697. 3. 2; № 18¼ talarow lewkowych, a f. 5. 15, czyni f. 100. 11. 1; № 1102 siumaków, f. 1102; № 218 tyńfów, a gr. 3, f. 239. 24; 4 czerwonych, a f. 13. 20, f. 54. 20; kopiikami, f. 3. 24; 2 worki szelągami, a f. 150, f. 300; 1 worek szelągami, f. 140. Summa facit f. 2717. 23.

Eadem die przedało się z gmachu introligatorczykowi: 1 ewangelia—f. 20; 1 służebnik—f. 8; 1 psaltryr wielka—f. 2. (gr.) 21; 2 akafistki—f. 4. 20; 10 gramatyk—f. 3; 1 tryod cwitnaia—f. 26; 1 szesnodnik—f. 7; 3 ochtaie—f. 72; 1 trebnik—f. 10. Summa f. 155, (gr.) 11, w której summie takowe są pieniądze: 71 siodmaków, talarów bitych 10, szelągami f. 19, gr. 5.

Die 22 iulii wydało się księg czwartym razem z gmachow do przedania imci panu Rusianowiczowi: № 30 ewangelii, a f. 20, f. 600, № 20 ochtaiów, a f. 24, f. 480; № 20 tryody cwitnych, a f. 26, f. 520; № 40 trebników, a f. 10, f. 400, № 30 służeb-

ników, a f. 8, f. 240; № 9 szestodników, a f. 8, f. 72; № 60 psaltryrek małych, a f. 2, (gr.) 10, f. 140.

Laus Deo. Anno 1688. № 100 czas(os)łowców małych, a f. 1, (gr.) 6, f. 120; № 20 polustawców, a f. 7, f. 140; № 50 psaltryz wielkich, a f. 2, (gr.) 21, f. 135; № 2 trefolów, a f. 100, f. 200. Summa z tamtą stroną za terażniejsze czwarte wydanie czyni f. 3047.

Die 4 augusti dało się imci panu Affendikowi dla przywiezienia papieru od wody talarów bitych 20, co czyni f. 140.

Eadem die panu Cypryanowi dało się dla kupienia wosku na prążnik Uspenia Preswiatoi Bohorodyci talarów 20,—f. 140.

Die 20 augusti ad rationem tryody postney, drugim razem daliśmy talarów bitych 20, co czyni f. 140. „Symeon. Drukarz“.

Die 20 augusti z przedanych rzeczy Mukaczanowych według testamentu do Czesnego Kresta dało się f. 100; te tedy sto złotych, zebrawszy z różnych mieysc pieniądze, oddaliśmy, ktorzy mają nam kwit dac, ponieważ tamte złotych sto nie wiedziec gdzie się zamieszali, do kasnych pieniędzy.

Die 25 augusti n. c. na zapłacenie kwartałow oicom naszym, kucharzowi y dzwonnikowi, iako iest specifice w pstrym tegorocznym reistrze ekspensowym wyrażone, dało się z kasy wielbnemu oicu ihumenowi s. Onofrego na ten czas f. 45.

Die 25 augusti ósmym razem panu Cypryanowi dało się na rozne ekspensa monetą talarami № 60, a f. 7, czyni f. 420.

Die 17 septembris na zapłacenie drukarni, którey specyfikacya niżej iest wyrażona, iaśnie przewielebnemu iegomci oicu episkopowi Lwowskiemu n. w. m. pana wyięto się talarów, co za lewki zamieniane, z którego się worka y przedtem wyda wało, № 252 talarow y monety f. 6, a z utargowanych ksiąg przez imci pana Rusianowicza wyjęłime z worka № 90 talarów; z obu tedy worków wyiętych czyni talarów № 342 y monety f. 6, rachuiąc tedy talar a f. 7,—czyni wszystkiego summa f. 2400.

Laus Deo. Anno 1688¹⁾. Daliśmy jeszcze do tego księgami z gmachu, a naprzód: 2 trefoloje, a f. 80, czyni f. 160; 10 ewangeliy, a. f. 18, czyni f. 180; 5 ochtaiów, a f. 20, czyni f. 100; 10 trebników, a f. 8, czyni f. 80; 10 służebnikow, a f. 8, czyni f. 80. Summa facit. f. 600.

Darowało się ichmości oicu episkopowi: 2 tryody cwitnych, 1 połustawczyk na cienkim (papierzu), 2 psalteryk małych, 2 akafistki małe. 1 tryod cwitnaia panu Mokrzeckiemu y 1 ochtai temuż. 1 ochtai oicu archidyakonowi. 1 akafistek pisarzowi p. Łączkowskiemu.

Zozstaiemy ieszcze winni, na co dało się membran, która powinna się zapłacić 6 ianuarii, f. 2000.—Ma przywilej oddać ichmości przy oddaniu tey sumy. Zapłaciła tę tu sumę, niceśmy nie winni y drukarnię odebraliśmy taką: ewangielskich liter kamieni № 31, liter nowych trefoloinych kam. 27, № 23, kwadratow do tych liter kam. 5, № 10, liter ruzywanych tychże kam. 10, № 22, liter psaltrynych kam. 15, drobnych, małych liter kam. 8, № 10, 30 figurek trefoloioowych, 15 liter roznych, 6 furt, 5 figur roznych in quarto, 10 pralozów, 9 tytułów, matryces y ponsony, do wszystkiego tego pisma odebrało się 2 pras ze wszystkim porządkiem, 4 kast z szufladami. To wszystko iest w sklepie, gdzie księgi przedają się. Przytem y pismo iest dano, w ktorem deklaruię, ze w całej episkopii ani sam, ani kto inny nie ma erygowac drukarni, y prawa approbue, uti in se sonat fusius.

Od iego krolewskiej mości pana naszego miłościwego imci pan Orchowski oddał legacye Korniaktowskie—sumę złotych 4000, a prowizyi od tey sumy ab anno²⁾ ad annum praesentem tylo dali złotych 1200, a to w takich pieniądzach: szelągami w

¹⁾ Въ подлинникѣ съ стр. 15 по 52 каждая почти страница сверху подписана: „Laus Deo“ съ обозначеніемъ года во многихъ мѣстахъ мѣсяца и числа, между тѣмъ какъ въ текстѣ тѣже даты обозначаются въ послѣдовательномъ порядкѣ.

²⁾ Въ подлинникѣ свободное мѣсто. Кажется съ 1603 по 1688 гг.

workach № 27, a f. 100, czyni f. 2700, talarami № a f. 7., 2700, tynfami №¹⁾.

Die 29 septembris dało się bractwu św. Onofrego na wosk cztery talary bite, a f. 7, f. 28.

Eadem die ad rationem tryody postney trzecim razem daliśmy talarów bitych 20, co czyni f. 140. „Symeon. Drukarz“.

Objasniając papier gdański, iż tu perplexe iest wyrażony, tak się objaśnia: przed poczęciem pisać w tym reiestrze mieli dane panowie Krassowscy pieniądze na papier—na ryz 300, do których trzysta ryz trzeba im było ieszcze dopłacić dobrej monety f. 326, gr. 20, które już przez nas, iako tu iest wyżej wyrażono, są dopłacone. Z tych tedy 300 ryz ieszcze przedtem, gdy się cwitna tryod drukowała, oddali do p. Semiona ryz 100, zostało tedy było przy nich 200, a 5-ta aprilis 1688, dało się na sto, uczyniło tedy trzysta, które dnia dzisiejszego oddali, to iest ryz 300 spełna; zostało tedy ieszcze u panów Krassowskich talarów $64\frac{1}{4}$, które się dali in anno praesenti 28 aprilis y pieniądze znowu te, które przez p. Semionowicza dane byli tegoz dnia, jako wyżej w tym reiestrze iest wyrażono, na którą sumę teraz przy tem papierze dał znowu ryz 50; a tak pan Semionowicz dał rachunek z tych powziętych pieniędzy przez siebie d. 28 aprilis ze złotych 1804, gr. 9, gdyż na $21\frac{1}{4}$ bankowych talarów wyszli te w zarobku f. 4, (gr.) 9. Z tych tedy taki dał rachunek według reiestru, imci pana Semionowicza opisanego: za fasę większą na papier y z zaniesieniem do pakowania f. 5, (gr.) 18, za drugie mnieiszą z zaniesieniem f. 3, (gr.) 6; a trzecia fasa ze Lwowa się tam wzięła, za słomę do pakowania gr. 12, od pakowania papieru f. 5, bednarzom od naprawy fas za obręcze y zabijanie f. 9, (gr.) 24, za cwioki do fas gr. 18, furmanom dragarzom, co zawieźli y wytoczyli do statku, f. 6, kwitowe od papierów w Fordanie pisarzom f. 3 (gr.) 10, rewizorom f. 2, w Nieszawie kwitowe y rewizorom f. 1 (gr.) 12. Summa expensorum b. m. f. 39. 12.

¹⁾ Въ подлинникѣ свободное мѣсто.

Imci panu Krassowskiemu zostawił na papier b. m. f. 1761. 20. Reszty teraz oddał tu b. m. f. 3. 7. Summa, ut supra, facit f. 1804. 9. Na tę tedy sumę f. 1761, gr. 20 b. m., iako i na talarów bitych № 64 $\frac{1}{4}$, które u pana Krassowskiego, które, rachując po f. 3, gr. 18, a czyni wszystka summa, w kupę to computowasz, f. 1993 dobrej monety. . . . już odebrało się tu we Lwowie 50 ryz przez pana Semionowicza przesłanych, iako wyżey stoi.

Ze złotych zas stu, szelągów y talarów bitych 20, a f. 7 rachując, które szelągi się dali 20 aprilis, a talary 4 augusti, iako wyżey są wyrażone, na unkoszta, taki daje rachunek: od 3 fas papieru № 350 ryz, w Zakroczyniu pisarzowi f. 1, w Stenzycy (gr.) 12, w Sędomirzu f. 1 (gr.) 15, wysełaiąc z furmanami chłopca Kosera tak ze statku wesuiąc fasy, iako y w drodze uczynionego przez chłopca y iemu nagrodę pro parte papieru f. 9 (gr.) 15, do miasta w prowadzaiąc y drążnikom od 2 fas pirwszym razem f. 6 (gr.) 12, item od 3 fasy do miasta y drążnikom f. 2 (gr.) 15, fury od dwu fas a cetnarów 10 i funt. 14—facit cetnarów 24, a f. 3 y gr. 10, f. 80, od trzeci raz fasy cetnarów 13, a f. 2 (gr.) 20, f. 34. 20, froktu od szaffuntów 18, a f. 3, f. 54, reszty oddał tu f. 50 (gr.) 1. Summa facit f. 240.

Die 19 octobris przedało się z gmachu ksiąg: 12 ewangeliy, a f. 20, f. 240; 7 ochtaiów, a f. 24 f. 168; 5 tryody cwitnych—26, f. 130; 10 apostołów—13, f. 130; 7 trebnikow—10, f. 70; 5 służebników—8—f. 40; 1 akafistek—f. 2 (gr.) 10. Summa f. 789 (gr.) 10, która się summa wzięta w talarach, a f. 6 (gr.) 15.

Die 25 octobris pan Mikołay Michalewicz z tych pieniędzy, które wziął był 28 aprilis do Rzeszowa na papier, iako wyżey stoi, siedmaków № 1755, taki dał rachunek: kupił papieru ryz № 30, a f. 9, f. 270. Fura od niego f. 6, od wiązania (gr.) 10, 2 fasce gwóździ na cerkiew naszą wyszły f. 28, (gr.) 20, 1 faska gwóździ f. 15, kursorowi do Skytu f. 10, do Żółkwi furmanowi y żydom, gdy sam iezdził, a nie zastał konia podstawnego, f. 17. Znowu co uczynił pan Stefan Semionowicz, gdy odebrał od ego królewskiey mości

pana miłościwego przez iasnie wielmożnego pana Orchowskiego, po wrócił mu pan Miłkołaj z tych unkosztów iego f. 11(gr.) 22, item kupił ryz № 30, a f. 8 (gr.) 15, f. 255, fury f. 8, drążnikom f. 1. 5, na maty (gr.) 6, oddał nazad siódmaków № 1132. 8. Summa facit 1755, 21. Odrachował się tedy wcale. A te, przez niego oddane, do szkatuły się włożyły w sklepie.

Die 2 novembris ad rationem tryody postney czwartym razem daliśmy talarów bitych 20, a f. 7, co czyni f. 140. „Symeon Stawnicki. Drukarz, m. p.“

Die 3 novembris dziewiątym razem panu Cypryanowi dało się na różne ekspensa talarami talarów 40, a f. 7, czyni f. 280.

Die 6 novembris ad rationem tryody postney piątym razem daliśmy talarów bitych 20, a f. 7, co czyni f. 140. „Symeon Stawnicki. Drukarz, m. p.“

Eadem die ojcu Aleksiemu, co dzwonnikiem u nas był, za konsensem ichmościów panów braci dało się talarów bitych dwa, facit f. 14.

Eadem die na zapłacenie kwartału ojcom, którym czas wyszedł d. 25 novembris, die 27 novembris, jako w rejestrze stoi, f. 55.

Za księgi przedane czwartym razem ad rationem summy odebraliśmy od imci pana Hrehorego Russianowicza do kasy różną monetą, która iest niżej specyfikowana: № 907 sztuk cesarskich, a f. 1, f. 907; № 106^{1/2} sztuk talarow bitych, a f. 6, 15, f. 692^{1/2}; № 2^{3/4} sztuk lewkowych, a f. 5, 15, f. 15, 4; № 212 sztuk tynfami, a f. 1, 3, f. 233, 6; № 2 czerwonych, a f. 14, f. 28; № 2 sztuk krystynek, a f. 4, f. 8; № 11 kopiek, f. 1, 3; № 2 worki szelągami, a f. 150, f. 300; № 1 worek szelągami, f. 130; № 1 worek szelągami—f. 80. Summa f. 2394, 20^{1/2}.

Die 27 novembris ichmości oicu episkopowi Lwowskiemu zapłaciło się residuitem według membrany za drukarnie f. 2000, która odebrała się.

Die 30 decembris, anno 1688. Imci panu Stefanowi Ławryszewiczowi na zastaw, która iest w skarbcu położona, z pieniędzy legacyinych nieboszczyka pana Korniakta dało się currenti monetą, i membran dana iest, f. 3000. Anno 1690, d. 27 martii zapłacona ta membrana.

Die prima februarii, anno 1689, z tychże pieniędzy legacyinych nieboszczyka imci pana Korniakta na zastaw, która iest w skarbcu, wygodziło się imci panu Jakubowi Ławryszewiczowi, gdzie i membran jest na f. 1200. Soluta cum prouisione et transportata do tamtej membrany.

Od f. 1300 dał imci pan Mazaraki prowisiei za 4 miesiące—a f. 10 procento, co czyni f. 43, (gr.) 15.

Die prima februarii wydało się xiąg piątym razem z gmachow do przedania imci panu Rusianowiczowi: 30 ewangieli, a f. 20, f. 600; 20 ochtaiow, a f. 24, f. 480; 30 tryody cwitnych, a f. 26, f. 780; 20 apostołow, a f. 13, f. 260; 30 trebniow, a f. 10, f. 300; 30 słuźebnikow, a f. 8, f. 240; 60 psaltry wielkich, a f. 2, 21, f. 162; 60 psaltryrek małych, a f. 2, 10, f. 140; 40 akafistkow, a f. 2, 10, 93. 10; 100 czasosłowczykow, a f. 1. 6, f. 120; 299 grammatyczek, bo iedne ukradli, nosząc, (po gr.) 9, f. 89. 21 to iest f. 3265. Summa facit f. 3265, 1.

Eadem die panu Cyprianowi na roschody dało się dziesięntym razem talarow bitych № 20 y puł, a f. 7, czyni f. 143. 15.

Eadem die imci panu Mikołaiowi Michaliewiczowi na roschody szkolne y oycom dla supplementu legominy dało się f. 150 (z pieniędzy p. Hrehorego—szostakow ')

Eadem die Aftanazemu introligatorowi pozyczyliśmy figur mośiedzowych obostronnych: do ewangelia 1 wielka szrodkowa, rogowych ewangelickich dwie, item druga sztuka srodkowa wielka obostronna do tryody, narozniki dwa obostronnych, item iedna podługowata obo-

') Слова въ скобкахъ написаны на поляхъ.

stronna, co czyni wszystkich sztuk 7.

Die 8 februarii kupiło się papiru ryz № 135, a f. 7 y gr. 21, co facit summa f. 1039. 15. Baryszu żydom dało się f. 2, 15.

Die eadem przedało się xiąg z gmachu: 10 ewangieli, a f. 20, f. 200; 5 ochtaiew—24, f. 120; 10 apostołow—13, f. 130; 20 trebnikow—10, f. 200, 20 służebników—8, f. 160, 5 polustawcuw na grubym, a f. 7, f. 35 debet¹⁾, p. Jan oddał, solvit. 4 akafistki—f. 2. 10, f. 9. 10, debet¹⁾ tenże, oddał, solvit. Summa f. 854. 10.

Za te xięgi wzięła się moneta takowa: talary № 124, po f. 6. 15, tylko 4 siumaki wzięli się po f. 1, które te pieniądze zaraz zapłacili się za ten papir, wyżej opisany, a wydali się po f. 7 te talary.

Die 16 februarii kupiło się papiru ryz № 15, a f. 7. 15, co czyni f. 112. 15.

Die 18 februarii kupiło się papiru ryz № 25 y liber 14, a f. 7. y gr. 15, czyni f. 192. 22½.

Die eadem ad rationem tryody postney szustym razem dalismy rozną monetą z pieniędzy pana Hrehorego—200. „Symeon Sawnicki. Drukarz“.

Die 23 februarii kupiło się papiru ryz № 15, a f. 7. 17, co czyni f. 112. 15.

Die 24 february kupiło się papiru ryz № 36, a f. 7. 15, co czyni f. 270.

Die 25 ultima februarii n. c. na zapłacenie kwartałow oycom naszym, kucharzowi y dzwonikowi, iako iest specifice w pstrym tego rocznym reiestrze expensowym wyrażono, dało się z kassy y wielebnemu oycy ihumenowi s. Onofrego na ten czas f. 63.

Die ultima februari jedynastym razem dało się p. Cypryanowi na wosk f. 100.

Z woli ichmościów panów braci dało się zakonnikowi cudzoziemcowi f. 8.

¹⁾ „Debet“ въ подлинникѣ зачеркнуто.

Die ultima februarii dało się na cynober panu Mikołajowi, aby kupić, f. 66.

Die 7 martii przedało się z gmachu xiąg: № 5 ewangieli (po) f. 20—f. 100; 20 ochtaiow—24—f. 240; 6 tryody cwitnych—26—f. 156; 10 trebniow—10—f. 100; 10 służebnikow—8—80; 25 psal-tyr wielkich—2 (gr.) 21—67. 15; 1 tryod cwitnaia—26—26. Summa f. 769. 15.

Za te xięgi wzięła się moneta takowa: talarami № 97, a f. 6, gr. 15; tymfami 6. Za talar talary 3, siudmakami rachując 7 na talar № 1. Co czyni siumakami 55, gr. 15. Na psaltyrach nic nie nakładano na siumakach.

Die 12 martii przedało się z gmachu № 2 polustawcy małe na cienkim—o. Samuelowi, a f. 10, f. 20.

Eadem die przedało się z gmachu: № 10 tryody cwitnych, a f. 26, f. 260; 5 ewangieli—20—f. 100; 5 appostoluw—13—f. 65; 3 trebniki—10—30. Summa facit f. 455.

Za te xięgi wzięła się moneta takowa: talarami № 61, a f. 6 (gr.) 15; siumakami 14, a tymfami 42.

Die 18 martii, dało się panu Cyprianowi na rozne expensa dwunastym razem talarami 20, a f. 7, f. 140.

Anno 1689, d. 20 martii. Pan Jan Hrehorowicz czynszu zapłacił za rok przeszły, to jest 1688, na ¹⁾ święty Michał expirujący, f. 140; wypłacił czynsz takim sposobem: podymnego oddał 1688 (r.) ianuarii 15 f. 9, gr. 28, z groszowym czynszu ziemnego tegoz roku 1688, octobra 24, złotych 2.

Anno 1689, d. 19 februarii dupel 4 złotych 3, (gr.) 6, co czyni f. 15, gr. 4, oddał ostatek f. 124. 26.

Die 20 martii ad rationem tryody postney siudnym razem dało się drukarzowi f. 120. „Symeon Stawnicki. Druk., m. p.“

¹⁾ Передъ словомъ „на“, начинающимъ въ подлинникѣ строку, поставлена по-мѣтка NB.

Die 24 martii oycu¹⁾ episkopowi, z cudzych krajów—od Wenecyey, dało sie za consensem panów braci elemosyny f. 30.

Die 2-da aprilis oddało się iego mosci wielebnemu oycu episkopowi talerow bitych 5—f. 35, co dał p. Tatkowskiemu, odzwonie sie w sprawie.

Die 6 aprilis dało się panu Cyprianowi na rozne expensa trzynastym razem talarami № 20, a f. 7, f. 140.

Die 23 aprilis za xięgi przedane piątym razem ad rationem summy odebralismy od imci pana Hrehorego Russianowicza do kassy rozna monetą, ktora jest nizey specyfikowana: № 241³/₄ talarow, a f. 6. 15, f. 1571. 11; 233 tymfami, a f. 1. 3, f. 256. 9; 11 lewkowych, a f. 5. 15, f. 60. 15; 1 czerwony, a f. 14, f. 14; 29 krystynek, a f. 4, f. 116; 763 cesarskich, a f. 1, f. 763. Summa f. 2781. 5.

Die eadem dało się oycu Rumnowskiemu na vict f. 20.

Die 23 aprilis ad rationem roboty szestodnikowey pierwszym razem dało się panu drukarzowi złotych trzysta, to iest. f. 300. „Symeon Stawnicki. Typograph, m. pr.“

Die 25 aprilis panu Cypryanowi dało się na rozne expensa czternastym razem talarow 30, a f. 7, czyni f. 210.

Die 13 mai przedało się xiąg z gmachu: № 15 ewangieli (po) (f.) 20, f. 300; № 10 ochtaiow—24, f. 240; 20 appostolow—13, f. 260; 5 tryody cwitnych—26, f. 130; 20 słuzebnikow—8, f. 160; 21 trebnikow—10, f. 210. Summa f. 1300. Za te xięgi wzięło się talarow 200, a f. 6. 15.

Eadem die ieszcze przedało się z gmachu xiąg: № 25 psalteryz wielkich, a f. 2. 21, f. 67. 15; 10 polustawcow na grubym (papierze), a f. 7, f. 70; 2 ochtaie, a f. 24, f. 48; 2 trebniki, a f. 10, f. 20; 2 słuzebniki, a f. 8, f. 16; 2 psalteryz wielkich, a f. 2. 21, f. 5. 12; 2 psalteryk małych, a f. 2. 10, f. 4. 20; 1 trefoloy o. ihumenowi Trembowielskiemu f. 100, 2 psalteryk małe, a f. 2. 10, f. 4. 20. Summa f. 336. 7.

¹⁾ Тоже передъ словомъ „ојцу“.

Za ewangelia, ochtaie, trebniki, służebniki wzięło się talarami, a f. 6. 15, 1 szestodnik f. 7. 10, f. 7. 10.

Die 22 mai, 1689 recentioris. Panu Cypryanowi Kisielnickiemu na rozne expensa dało się pietnastym razem f. 140.

Tegoż dnia dało się oycu Podgorskiemu, kaznodziei, ad rationem zasług f. 30.

Mai 25 oycum naszym y. s. Onophrego na zapłacenie kwartała, dzwonikowi y kucharzowi—f. 63.

Die 8-va iunii 1689. Imci panu Piotrowi Semionowiczowi na expensa od wody dla przywiezienia papiru, ktore imci pan Krasowski przystał przez pana Hawrockiego, dałem f. 100.

Tegoż¹⁾ (dnia) na zapłacenie gontow do s. Onophrego kop. 249, a gr. 20, f. 166. Za kop gwozdzi 304, a gr. 4. 2, f. 43 (gr.) 18.

Die 9-na iunii przedało się z gmachu xiąg: 7 ewangeli roznyh, a f. 20, f. 140; 1 ochtay f. 24, 2 trebniki, a f. 10, f. 20; 1 połustawiec na cienkim—dziewięć siodmakow (dał) za niego p. Laskowski, f. 10; 7 psalterz szelągi, a f. 2. 21, f. 18, 27; 4 czasołowcow szelągi, a f. 1. 6, f. 4. 24; 2 psalterze, a f. 2. 10, f. 4. 20. Facit f. 222. 11.

Za ewangelia, ochtay, trebniki, talarami, talar po f. 6. 15.

Die 26-ta iunii panu Cypryanowi Kisielnickiemu na rozne expensa szesnastym razem—f. 223. 8¹/₃.

Tegoż (dnia) panu Semionowi drukarzowi ad rationem szestodnikow—f. 140. „Symeon Stawnicki. Drukacz, m. p.“

Die 15 iunii odebralismy papiru, co imci pan Krassowski przystał przez pana Hawrockiego, a imci pan Laskowski oddawał, ryz № 200. A z tego papiru, co za expensa nań są wyrażone, daley patrzac, to iest die 19 iulii.

Die²⁾ 27 iunii recentioris w zupełney sessiey na ten czas w Lwowie będących, okrom iego mosci pana Hrehorego Rusianowicza,

1) Передъ словомъ „tegoż“, начинающаго строку, поставлена помѣтка NB.

2) Тоже передъ словомъ „die“.

ktory, kilka razy będąc vocatus, przysc nie chciał y cale declarował, aby po niego y nie posyłać, bo nie przydzie, jednak przyszedł y był, uchwalili iednostaynie, aby do bractwa zaprosic pp. braci y ad congregium swego przyjąc, aby pomagali dziło cerkwi Bożey promowowac y oney usłuzyc, a naprzod: p. Piotra Semionowicza, pana Stephana Laskowskiego, pana Jrzego Kociego, pana Jana Klikotaiowicza. Praesentes przy tey sessiey były: iegomosc pan Papara, iegomosc pan Stephan Ławryszewicz, iegomosc pan Piotr Affendyk, iegomosc pan Hrehory Rusainowicz, iegomosc p. Mikołay Michalewicz, iegomosc pan Piotr Kurtowicz, iegomosc pan Cyprian Kisielnicki.

Iulii 1-ma novi calandaris, dało się iegomosci panu Piotrowi Semionowiczowi na papir do Gdanska do płacenia szesciuset ryz contractowych, a to do tych 64. 4 talarow, ktore przy panu Krassowskim zostały były na żadatek, iako y do tych, co p. Semionowicz onemu zostawił b. m. f. 1761(gr.) 20, a teraz ie oddaiemy, dopłacić b. m. f. 527, gr. 1. Co czyni currentis f. 1024 (gr.) $23\frac{2}{3}$.

Die eadem przedało się z gmachow xiąg: 11 ewangeli, a f. 20, f. 220; 10 ochtaiow, a f. 24, f. 240; 5 triody cwitnych, a f. 26, f. 130; 11 trebnikow, a f. 10, f. 110; 10 służebnikow, a f. 8, f. 80. Facit f. 780

Za nie wzięło się talarów 120, co taler po f. 6. 15. 6 psal-terek currenti, a f. 2. 10, f. 14.

Tegoż (dnia) iegomosci panu Piotrowi Semionowiczowi do Gdanska na papir, na nowo aby kontrakt uczynił, y co może być gotowego kupił, dało się taler. bitych talerami y zostakami: talerów bitych № 610, co czyni in currentia f. 7, f. 4270. „Piotr Semionowicz.“

Iulii 2-da n. c. za księgi przedane szostym razem ad rationem summy odebraliśmy od iego mosci pana Hrehorego Russiano-wicza do kassy rozną monetą, która iest nizey specificowana, a naprzod: 131 talerow bitych, a f. 6. 15, f. 851. 15; 636 cesarskich, a f. 1, f. 636; 2 lewkowych, a f. 5. 15, f. 11; 119 tymfow, a

f. 1. 3, f. 130. 27; 5 krystynek, a f. 4, 20; 4 cerwone złote, a f. 14, f. 56, kilka szostakow złych. Summa summarum f. 1705. 12.

Eadem ¹⁾ die pan Bogdan Latynowicz z kramiku nieboszczki p. Wasylowey, dopłacając trzech lat czynszu, które się skonczyli na Wielkanoc blisko przeszło, dał f. 133. Gdyż na rok ma płacić po fl. 90, a to dwoma ratami. Popłacił tedy pirsze nieboszczkowi panu Korędowiczowi f. 2. Wytrącił za kanon do lunerii, a ostatek oddał, ktore się oycum oddali.

7-ma ¹⁾ iulii, 1689. P. Szymon Krzysztophowicz ad rationem czynszu z kramu lawiczowskiego oddał, które są w szkacule, f. 38, a złotych 2 potrącił do lunerii. Został ieszcze winien dawnego f. 40, a za ten rok, co wyniydzie 1-ma novembris w te-
rażniejszym roku drugie, winien będzie wypłacić f. 40.

Eadem die 7-ma iulii oycu archimandrycie z Dołhoho-Pola z Wołoch, za instantią iego mości oyca episkopa, a zgodą wszystkich p. p., dało się iałmużny f. 40 y z gmachow ¹⁾ w seksternach służebnik 1.

Eadem die przedało się z gmachu: 1 ewangelia, f. 20; 4 trebnikow, a f. 10, f. 40; 6 służebnikow, a f. 8, f. 48; 1 psalterz f. 2. 21; 56 grammatyk, a gr. 9, f. 16. 24. Facit f. 127. 15. Za dwa trebniki, służebniki talery po f. 6, gr. 15, za inne po f. 7.

25 psalterz p. Iwanowi do tydnia, a f. 2. 21. Oddał pie-
niędzy f. 67. 15.

Eadem die zapłaciłem pisarzowi, synowi Semionowemu, ad prae-
lata item pisma, które się wyrobiło, a to z tem pismem, co Semio-
nowi dawno wydane iest y u niego zostae w rachunku, com ia
odważył za kamieni 5, a co pan Krassowski odebrał kam. 1½, a
powiada, że wierzytelności także, — że sam Semion zapłacił, oddałem
y te a f.--, dałem f. 52.

¹⁾ Передъ словами: „eadem, 7-ма“ и „z gmachow“, поставлена пометка NB, передъ послѣднимъ еще прибавлено „служеб“.

Die 12 iulii recentioris kupiło się papiru od Korniakta wodnego ryz 86, a f. 4. 20, f. 401. 10.

Tegoż dnia wieleb. oycu Rumnowskiemu dopłaciło się kwartału do przeszłych złotych dwudziestu, teraz dodałem kwartał ten kwartał 1-ma iulii veteris, f. 30. A znówu za drugi kwartał dało mu się złotych 20. „Do tego czasu wzięłem złotych 20 Rumnowski“.

Die 14 iulii iegomość p. Piotr Semionowicz dał rachunek ze f. 100, które wzięł był 8-va iulii anno praesenti na expensa papirowe ryz 200, któreśmy odebrali 12 iunii od iego mości pana Laskowskiego: w Sieniawie od wywaszonია fasy ze statku na ład gr. 20, fury od cetnar. 20, a f. 2. 15; f. 50; contętaciey furmanowi, co złamał wóz y na przepiecie drugi raz osobno, f. 4. 12; w drodze expensa y do miasta wprowadzając f. 1. 18, drążnikom od składania f. 3, frachtu f. 23. 10, przez Nawrockiego na cłach expensa f. 38. 26 $\frac{1}{2}$, za fure b. m. f. 6, za pakowanie f. 2, bednarzowi f. 1, za noszenie gr. 12, drążnikom f. 2, chłopom na statku, co pomagali, gr. 24; od mitu f. 2, gr. 18, f. 14. 24,—na currens f. 28. 23 $\frac{1}{2}$. (Summa) f. 150. 20.

Wziół tedy, iako wyzey, f. 100, a teraz dałem i dopłacił reszta f. 50, (gr.) 20.

Tegoż dnia za sledzie, co do Skitu, dało się oycom f. 60.

Die 28-va iulii iegomości panu Rusianowiczowi wydał za szostym razem: 10 ochtaiow fl. 240, 10 apostołow—130, 10 słuźebnikow—80, 10 trebnikow—100, 20 psalterzy małych—46. 20, 20 psalterzy wielkich—54. Facit f. 650. 20.

Die 1-ma augusti p. Semionowi drukarzowi na robote szestodnika trzecim razem f. 140. „Symeon. Drukarz, m. p“.

Die 15 augusti dało się na expensa iego mości panu Cypryanowi f. 400. A to iuż siedmnastym (razem).

17-ma augusti panu Janowi Mikołaiowiczowi y p. małżące iego na lancuch pancerowy, wazy ferro plus minus 99, f. 1000. Cur-

renti moneta od sta po f. 8 na r.k. W skatule w skarbcu łańcuch.

24-ta augusti odebrało się od p. Semiona drukarza z drukarnie szestodników 1000 do gmachow cerkiewnych spełna, na które wydało się mu było papiru ryz 153. W szestodniku iest arkuszow 75. 2. Przechodzi tedy dwie ryzie nad to, co przebrał. Wziół iuz tedy na te roboty, iako wyzey stoi, f. 580. Za papir, co przebrał, za 2 ryzie odtrącam f. 18. Reszty teraz dodałem mu f. 202. „Symeon Stawnicki. Drukarz“.

Tegoż d. etc. iegomości p. Semionowiczowi na fure od fasy papiru, co p. Iwanowski przywioz y expensa p. Jwanowskiego . . . fury f. 30, a expensa f. 16,—f. 46. A tego papiru odebrało się ryz 100. A expensa od wody az w miasto p. Laskowski—f. 24. 23.

Na zapłacenie quartałów oycom naszym i s. Onofrego, dzwonnikowi y kucharzowi dałem f. 63.

Die ¹⁾ iego mości p. Rusinowiczowi wydało się siedmym razem: 25 szestodników nowowyszłych do przedaży, a f. 8, f. 200; 40 psalterek, a f. 2. 10, f. 93. 10.

3-tia octombris p. Semionowi, drukarzowi, dało się ieszcze na robotę triody postney osmym razem f. 210. Pamiętać, cynober rachować, zda mi się, dwa razy y figure dzisia Uspenyia wielke do srodku. „Symeon Stawnicki. Typ., m. p.“

Wielebnemu oycu Rumnowskiemu dopłaciło się drugie quartału, który wyszedł dnia dzisieyszego, to iest 11 octombris novi calendaris, f. 30; a nanowo na trzeci quartał zadało się f. 20.

Die 18 octombris przewieleb. oycu archimandrycie s. Góryz pozwolenia panow—f. 21.

Tegoż (dnia) p. Cypryanowi osmnastym razem—f. 140.

Die 20 octob. osmym razem iegomości p. Rusinowiczowi: 10 trebnikow, a f. 10, f. 100; 10 służeb., a f. 8, f. 80.

¹⁾ Въ подлинникѣ свободное мѣсто.

Die ¹⁾ultima octombris 1689. Zeznało się quit w grodzie Lwowskim z powziętey summy legacyney, która zapisana była na Zboiskach przez s. pamięci nieboszczyka p. Korniakta, y potomstwo iego approbowana, to iest te f. 2000, tu do cerkwi tey legowaných, a z drugich 2000 do s. Onophrego, do ktorego quitu stawalysmy z consensu wszystkich pp. braci deputowani: Jan Mazaraki, Stephan Zawryszewicz, Piotr Affendik, Piotr Kurtowicz.

Die 3-tia novembris kaznodziei wielebnemu oycu Podgurskiemu ad rationem zasług iego do porachowania—f. 30.

Z pozwolenia panow braci na podparcie dolegliwości succurrendo pod ten czas ciężki aegrestati tak do odziezy, iako y vivendi, za supliką wieleb. oycy ihumena s. Onophrowskiego, z oycami supplicującego, dało się złotych f. 50.

25-ta novembris na zapłatę quartałów: na zapłacenie quartałów oycom naszym y s. Onophrego, dzwonnikowi y kucharzowi dałem f. 63.

Tegoż dnia p. Cypryanowi dziewiętnastym razem—f. 120.

Tegoż dnia p. Mikołaiowi Michalewiczowi na expensa szpitalne y szkolne—f. 100.

Anno 1690, d. 8 martii. Z przedania xiąg zapłaciło się wiel. oycom naszym y s. Onofrego także y dzwonnikowi z kucharzem quartały—f. 63.

Eodem anno, d. 27 martii, albo anno 1690. Odebrało się xiąg z drukarni nowowydanych tryody postnych, cwitnych tysiąc dwieście dziesięć, to iest № 1210, okrom 40, co wzioł sobie przy przykładkow. Tedy wedłud contractu, uczynionego z nim, od kozdey xięgi zapłaciło się onemu od 1210 xiąg, a f. 2,—czyni f. 2420. Tak tedy mu się płaci ta summa, roznemi czasy odebrał według reiestru, wyzei opisanego, z podpisem onegoz gotowemi pieniędzmi f. 1300. Za cynobrę po rachowało się onemu, co się było kupiło, f. 87. 15. Za papir na 40 xiąg według contractu, z nim uczynionego, przykładkow ryz $17\frac{1}{2}$, a f. 11; czyni f. 192. 15. Za dwie tryody postne, co nie dodał, wytrąca się f. 56. Summa—f. 1636.

¹⁾ Передъ словомъ „die“ поставлена помѣтка NB.

Reszty mu się dopłaciło według rachunku, wyzey spisanego, do capitalney summy z targowanych pieniędzy za xięgi f. 784. Summa f. 2420. A na te xięgi z iego 40 przykładkami wyszło papieru ryz 552 i puł, bo na każde xięgie wychodzi arkuszow № 219; tedy na defekta wyszło ryz 2, a darowało się mu, że więcey wziół, ryz 3 według rachuby dla lepszey zgody.

„Iż mi się dosyć staneło w zapłaceniu tryody postney, z kórey ich mościów pp. braci kwitue: Symeon Stawnicki. Typograph, m. p.“

Die 27 martii. Imci p. Stefan Ławryszewicz oddał pienuędzy tu w sessiei in praesentia wszystkich ichmościów y zapłacił membrane anno 1689, die 30 octobris, talarami złotych trzy tysiące dwieście, cum provisione na cały rok, które wygodziło się było z legatiewi imci pana Korniakta.

Die 28 martii c. n. Oddał pan Michał, syn nieboszczyka pana Andrzeia Aloisego, cum assistentia paniew rodzicielki swei, in praesentia ichmościow pp. braci: imci p. Stefana Ławryszewicza, imci p. Cypriana y imci p. Piotra Kurtowicza summy, co został był winien z rachunkow. A że teraz zapłacił pro sorte sua złotych dwieście, z czego kwituie pana Michala Aloisego.

A lubo nieporządnie się pisało, że się znowu poczyna reiestr pisać a die 22 iulii, anno 1689.

Die 22 iulii. Przedało się xiąg z gmachu swieszczenikowi za instantio i attestatio ichmościow pp. Blazowskich, że cerkiew obkradziono: № 1 trebnik za siudmakow—f. 10.

(28 iulii) ¹⁾ 6 psaltyrek małych, a f. 2. 10, o. Erumnowskiemu—f. 14.

(15 augusti) ¹⁾ przedało się: 2 ewangieli Kisilowi introligatorowi, a f. 20, f. 40; 1 ochtai f. 24, 1 tryod cwitnaia f. 26, 1 apostol f. 13, 1 trebnik f. 10, 1 sluzebnik, f. 8, 10 psalteryz f. 27, 10 grammatyczek f. 3.

¹⁾ Слова въ скобкахъ въ подлинникѣ на поляхъ.

Eadem die pan Iwan introligator kupił: 5 ewangieli, a f. 20, f. 100; 4 ochtaiow, a f. 24, f. 96; 1 ewangieli, f. 20. Summa f. 391.

Die 4 novembris przedało się Jakubowi: 8 ochtaiow, a f. 24, f. 192; 10 apostołow, a f. 13, f. 130; 4 trebnikow, a f. 10, f. 40; 8 służebnikow, a f. 8, f. 64. Summa f. 426. Talary brali się a f. 6. 15; № 34 psaltyrek, a f. 10, (?) f. 49. 10; № 10 akafistkow, a f. 2. 10, f. 23. 10; № 100 grammatyczek, a (gr.) 9, f. 30; 10 czasowcow, a f. 1. 6, f. 12. Summa f. 114, (gr.) 20.

Die 8 novembris przedało się: 1 apostoł f. 13, 2 ewangieli f. 40, 6 grammatyczek f. 1. 24. Summa f. 54. 24.

Die 16 novembris przedało się: 50 psaltyrek, a f. 2. 10, f. 116. 20; 150 psaltyrek, a. f. 2. 21, f. 405.

Die 18 novembris przedało się: 20 tryodi postnych, a f. 26, f. 520.

Die 19 novembris na furmany do wody po papir dało się f. 210.

Die 22 novembris. Przedaż książek z gmachow: № 1 apostoł f. 13; № 1 ochtai f. 24; № 1 ewangelia f. 20; № 6 apostołow f. 78; № 1 tryod cwitnaia f. 26; № 4 służebnikow f. 32; 3 trebniki f. 30. Summa f. 223.

Przedaż książek bez pana Mazarakięgo, co oddał imci pan Piotr talarow dwadzieścia, które odesłał y są w skrzyni, pan Mikołai Michalewicz włożył, 5 tryodi postnych, a talarow 4. Facit talarow 20 f. 130.

Za 1 tryod pan Affendik zapłacił f. 26. Eadem die przedano książki z Łucka: 2 tryody cwitne, a f. 26, f. 52; 2 psaltyrek wielkich, a f. 2. 10, f. 5. 12; 10 czasownikow, a f. 1. 6, f. 12; 10 grammatyczek, a (gr.) 9, f. 3; 1 trebnik f. 10; 1 służebnik f. 8. Summa f. 116. 14.

Przedaż książek z gmachu: № 21 trebnikow, a f. 10, f. 210; № 11 apostołow, a f. 13, f. 143; № 10 ochtaiow, a f. 24, f. 240; № 10 tryody postnych, a f. 26, f. 260; № 11 ewangeli, a f. 20, f. 220; № 25 służebnikow, a f. 8, f. 200; № 5 tryodi post-

nych, a f. 26, f. 130. Summa f. 1403. Talarami, a f. 6. 15. № 4 psaltery wielkich, a gr. 81, f. 10. 24; № 4 psalteryk małych, a gr. 70, f. 9. 10; № 1 polustaw na grubym, a fl. 7, f. 7; № 2 grammatyczek, a gr. 9, gr. 18. Summa f. 27. 22; № 2 tryody postney, f. 52; № 2 służebniki, f. 16. Talary a f. 6. 15. Summa f. 68.

1 Tryfoloy oycu Korytkowiczowi przedało się za talarow 20, a f. 6. 15, f. 100; 5 grammatyczek, f. 1. 15. Summa f. 101. 15.

1 służebnik darowano do Szczepłot, 1 psalteryz tymże darowano.

1 służebnik do Ławrowa darowano o. ihumenowi.

1 trefoloy kupili oo. z Dobromila za f. 100, 1 ochtai za f. 24.

Die 29 decembris. Przedaża xiąg: № 4 tryody postne, a f. 26, f. 104; № 3 ochtaie, a f. 24, f. 72; № 4 apostoły, a f. 13, f. 52; № 1 ewangelie, a f. 20, f. 20; № 2 trebnikow, a f. 10, f. 20; № 3 służebnikow, a f. 8, f. 24. Summa f. 292.

Przedaża xiąg z gmachu: № 2 tryody postnych, a f. 26, f. 52; № 2 trebniki, a f. 10, f. 30; № 4 służebniki, a f. 8, f. 32. Summa f. 104.

№ 1 psalteryz, f. 2. 21; № 1 ewangelia, f. 20; № 4 grammatyczek, f. 1. 6. Summa f. 23. 27.

Die 24 ianuarii, anno 1690. Dało się panu Cyprianowi na expensa rozne dwudziestym razem, po śmierci nieboszczyka pana Mazarakiiego, f. 200.

Die 31 ianuarii. Przedaża xiąg: № 2 ewangeli, a f. 20, f. 40; № 2 tryody cwitnych, a f. 26, f. 52; № 1 tryod postna, a f. 26; f. 26; № 1 służebnik, a f. 8, f. 8; № 1 czasłowiec f. 1. 6; № 1 gramatyczka, gr. 9. Summa f. 124. 15.

Die 2 februarii. Przedaża xiąg: № 20 tryody postnych, a f. 26, f. 520; № 5 tryody cwitnych, a f. 26, f. 130; № 10 służebnikow, a f. 8, f. 80; № 10 trebnikow, a f. 10, f. 100; № 10 polustawcow, f. 65; № 5 służebnikow, f. 40; № 1 ochtai f. 24; № 1 apostoł f. 13; № 1 polustaw na ciękim—f. 20. Summa f. 982.

Die 10 februarii. Przedaza xiąg: № 3 ochtaie, a f. 24, f. 72; № 5 tryodi cwitnych, a f. 26, f. 130; № 10 trebnikow, a f. 10, f. 100; № 5 służebnikow, a f. 8, f. 40; № 2 apostołow, a f. 13, f. 26. Summa f. 368. № 7 grammatyczek, a gr. 9, f. 2. 3; № 1 połustaw f. 7; № 4 ewangeli, a f. 20, f. 80; № 1 tryod postna f. 26; № 2 psalteryk, a f. 2. 10, f. 4. 20; № 1 psalteryz, a f. 2. 21, f. 2. 21. Summa f. 122. 14. Tamtey strony przedaź tu należy do tej summy f. 368. Summa f. 490. 14.

Die 13 februarii. Przedaza xiąg: № 2 ewangeli, a f. 20, f. 40; № 1 apostoł f. 13; № 1 tryod postna f. 26; № 1 służebnik f. 8. Summa f. 87.

Die 17 februarii. Przedaza xiąg: № 2 trebnikow, a f. 10, f. 20; № 1 tryod postna f. 26; № 1 tryod cwitna f. 26; № 5 psalteryz, a f. 2. 21, f. 13. 15; № 2 ewangeli, a f. 20, f. 40; № 1 grammatyczka gr. 9; № 2 czasłowcuw f. 2. 12. Summa f. 128. 6.

Die 21 februarii. Przedaza xiąg: № 2 tryody postne, a f. 26, f. 52; № 1 tryod cwitna f. 26. Summa f. 78.

Die 25 februarii. Przedaza xiąg: № 3 tryody postne, a f. 26; f. 78; № 2 ochtaie, a f. 24, f. 48; № 3 tryodi cwitne, a f. 26, f. 78. Summa f. 204.

Die 6 marti. Przedaza xiąg: № 2 tryody cwitne f. 52; № 1 tryod postna f. 26. Summa f. 78.

Die 20 februarii, anno 1689, oo. Skickim: № 1 tryod postnaia, № 1 ochtai darowano.

Za beczke sledzi dla tych że oycum dano f. 66; fury, co przywiezli te beczkie, f. 3. 15. Summa f. 69. 15.

Eadem die p. Cyprianowi dano na expensa dwudziestym pirszym razem talarow 10—f. 70.

Die 10 martii. Przedaza xiąg z gmachu: № 2 psaltery, a f. 2. 21, f. 5. 12; № 1 czasłowiec f. 1. 6; № 1 grammatyczka gr. 9; № 1 tryod postnaia f. 26; № 1 tryod cwitnaia f. 26,

№ 5 tryodi postnych, a f. 26, f. 130; № 4 tryodi cwitnych, a f. 26, f. 104; № 5 służebnikow, a f. 8, f. 40; № 1 tryod cwitnaia f. 26; № 2 psalteryk małych f. 4. 20; № 4 grammatyczek f. 1. 6; № 1 tryod postnaia f. 26; № 1 połustaw f. 7. Summa f. 397. 13.

Die 13 martii. Przedaża xiąg z gmachu: № 4 psalteryki małe f. 9. 20; № 1 grammatyczka gr. 9.

Die 18 martii. № 1 tryod cwitnaia f. 26; № 3 grammatyczki gr. 27.

Die 20 martii. № 2 tryodi cwitne f. 52; № 1 tryod postna f. 26; № 2 ewangeli f. 40. Summa f. 154. 16.

Die 22 martii. Przedaża xiąg o. archidiakonowi: № 5 ewangeli, a f. 20, f. 100; № 6 tryodi postnych, a f. 25, f. 156; № 6 ochtaiow, a f. 24, f. 144; № 3 tryodi cwitnych, a f. 26, f. 78; № 5 służebnikow, a f. 8, f. 40; № 2 apostoły, a f. 13, f. 26; № 1 szestodnik, a f. 7, f. 7; № 3 trebniki, a f. 20, f. 30. Summa f. 581.

Die eadem. Przedaża xiąg z gmachu: № 2 ewangeli f. 40, № 2 apostołuw f. 26, № 2 trebnikow f. 20, № 2 psaltery f. 5. 12, № 1 psalterz f. 2. 21, № 2 czasłowce f. 2. 16. Summa f. 96. 19.

№ 1 ewangelia f. 20, № 1 apostoł f. 13, № 1 ochtai f. 24, № 1 służebnik f. 8, № 2 psalteryk małych f. 4. 20, № 1 szestodnik f. 7, № 1 tryod postnaia f. 26, № 2 tryody cwitne f. 26, № 2 służebniki f. 16, № 2 psalteryki f. 5. 12, № 1 trebnik f. 10, № 10 grammatyczek f. 3, № 2 ewangeli f. 40, № 3 tryodi postny f. 78, № 3 tiody cwitne f. 78, № 3 ochtaie f. 72, № 2 służebniki f. 16. Summa f. 447. 2.

Die 23 martii. Przedaża xiąg z gmachu: № 3 tryody cwitne f. 78, № 2 tryody postne f. 52, № 1 apostoł f. 13, № 1 trebnik f. 10, № 1 czasłowiec f. 1. 6, № 3 grammatyczki gr. 27. Summa f. 165. 3.

Die 26 martii. Przedaża xiąg z gmachu: № 1 ochtai f. 24, № 1 trebnik f. 10, № 1 tryod cwitnaia f. 26, № 1 ewangelia

f. 20, № 2 czasłowca f. 2. 12, № 3 grammatyczki gr. 27, № 2 grammatyczki gr. 18, № 1 apostoł f. 13. Summa f. 96. 27.

Die 29 martii. Przedaża xiąg z gmachu: № 1 tryod cwitnaia f. 26, № 1 tryod postnaia f. 26. Summa f. 52.

Zapłacił imże wcale polucku (?).

Die 30 martii. Przedaża xiąg z gmachu: № 1 ewangelia, talarami, a f. 7, f. 24; № 2 apostoły f. 26, № 2 służebniki f. 24, № 2 trebniki f. 20, № 1 tryod cwitnaia f. 26, № 1 czasłowczyk f. 1. 6, № 5 grammatyczek f. 1. 15, № 1 psalteryz f. 2. 21. № 1 ewangelia, talarami, a f. 7, f. 24. 15; № 1 apostoł f. 13. Summa f. 162. 27.

Die 1-ma aprylis. Z woli y uproszenia ichmościow panow braci oddane byli xięgi do rąk imci pana Hrehorego Rusianowicza, aby z łaski swei chciał pracować w przedaniu xiąg; tedy przez cały rok sprzedając, gdzie w tym reiestrze specificie wszystkie xięgi wypisane są, y iak wiele oddał pieniędzy; a że teraz kogo innego uprosilimy, aby na iego miescu także przedawał, tedy ponieważ wszystkich xiąg nie sprzedał, odbieramy, deputowawszy ichmościow pp. braci: imci pana Mikołaiia Michalewicza, imci pana Cypryiana Kisilnickiego, imci pana Piotra Kurtowicza, imci pana Piotra Semionowicza. Tak tedy odebrało się: № 1 tryod cwitnaia w seksternach defektowa—f. 26, № 3 służebniki w seksternach defektowe—f. 24, № 1 trebnik w seksternach defektowe—f. 10, № 1 polustaw w seksternach defektowe—f. 7, № 14 szestodnikow w seksternach—f. 122, № 21 psalteryk małych w seksternach—f. 49, № 13 akafistkow w seksternach—f. 30. 10, № 40 czasłowcow w seksternach—f. 48, № 1 psalteryz w seksternach defektowa—f. 2. 21. Summa 309. 1. № 2 apostoły introligowane—f. 32, № 6 szestodnikow introligowanych -f. 56, № 2 psalteryki małe introligowane—f. 6, № 4 psalteryk albo akafistkow—f. 12, № 13 czasłowcow—f. 18. 19. Summa f. 124. 19.

Eadem die. Po odebraniu xiąg od imci pana Hrehorego Rusianowicza usprosilimy pana Mikołaiia Krassowskiego, aby chciał

pracować także w sprzedaży xiąg, tedy te xięgi odebrane od ichmości pana Hrehorego, panu Krassowskiemu oddali się te xięgiy klucze od sklepu.

Eadem die z gmachu wydali się xięgi panu Mikołaiowi Krassowskiemu do przedania, iako niżej stoi: № 20 tryody cwitnych, a f. 26, f. 520; № 20 tryody postnych, a f. 26, f. 520; № 10 połustawczykow na grubym, a f. 7, f. 70; № 20 apostołów, a f. 13, f. 260; № 20 ochtaiow, a f. 24, f. 480; № 20 trebnikow, a f. 18, f. 200; № 5 służebnikow, a f. 8, f. 40; № 25 psatyrz, a f. 2. 21, f. 47. 10; № 20 grammatyczek, a gr. 9, f. 6; № 2 ewangeli, a f. 20, f. 40. Summa f. 183. 10; № 1 ewangelia f. 20.

Eadem die zapłaciła się reszta panu Semionowi Stawnickiemu, typografowi, co zostało się winno za tryody postne z tych utargowanych xiąg z gmachu, talarów 112—f. 784.

Eadem die dało się na expensa imci panu Cypryanowi dwudziestym drugim razem talarow 50 z utargowanych xiąg w gmachu, a f. 7, f. 350.

D. 5 aprilis, anno 1690. Pan Jan Hrehorowicz za rok 1689, który wyszedł na s. Michał w roku przeszłym 1689, czynsz należyty—złotych 140, a to takim sposobem: podymnego oddał 1690 anno 4 duple na dwie części—f. 3. 6, Stanowniczemu f. 2, co czyni f. 5. 6, ostatek gotowemi pieniędzmi oddał f. 134. 24. Summa f. 140.

Die 6 aprilis. Pan Szymon Krzystofowicz anno 1690, d. 23 aprilis c. n., cale oddał z retentow dawnych dług porachowania s. pamienci imci pana Mazarakiego f. 38, a do lunariei f. 2 przyjmuie się, czynsz zaś płaci tego roczny, ab anno 1688 poczynający cię, który kączy się in anno 1689 d. prima novembris na s.s. wszystkich. Oddał także f. 30, także przyszło się do lunariei czynsz f. 2, według kontraktu, zdawna z nim uczynionego i według sumnienia iego, że daie każdego roku; tedy poczyna się znowu czynsz de novo ab anno 1689 prima novembris od wszystkich s.s., kączy się in

anno 1690 prima novembris na wszystkich s.s., tedy na ten czynsz ieszcze nic nie dał. A że oddał z retentow dawnych f. 38, do lunariei f. 2, także czynsz tak roczny f. 38 i do lunarii f. 2, z czego anno Domini 1690, d. 6 aprilis, kwitowało się, w reiestrze iego napisano się.

Comput sprzedaży xiąg różnych z gmachu, iako wyżej reiestr spiecificie opisany iest przez ich mościow p.p. braci: imci pana Mazarakiiego y pana Cypryiana, pana Kurtowicza, pana Semionowicza, pana Laszkowskiego, gdzie różnemi czasy przedali; computowawszy wszystkie summy za xięgi—czyni f. 8996. 25. Takim tedy sposobem oddaie te summe, iako wyżej stoi, a naprzod, iako w tymże reiestrze stoi, na różne expensa y unkoszta na potrzebe cerkwie: p. Cypryianowi na expensa na papir, za sledzie o. Skickich, to wszystko czyni f. 1746. 15. 1000 talarow bitych odebrało się od ich mościow i do skarbcu włożyło się, rachyjąc talar a. f. 6. 15, czyni f. 6500; 12 f. b. m. pułtorakami—f. 24; siudmakami oddano f. 95; 4½ lewkowych, a f. 6, f. 27; 446⅔ tymfów, a gr. 3, f. 491; szelągami f. 42, item ¹⁾) za xięgi znowu utargowane f. 118. Summa f. 9043. 23.

Według kontraktu dawnego, uczynionego z papirnikiem we Gdańsku anno 1688 na ryz sześćset, gdzie w jesieni przez pana Nawrockiego ad rationem odebrało się ryz 50 y zapłaciło się unkoszta; także na tenże kontrakt anno 1689, die 8 iunij, przez pana Nawrockiego odebrało się ryz 200 y od tego unkoszta zapłacili się; eodem anno przez pana Iwanowskiego odebrało się ryz 100 y unkoszta zapłacili się teraz. Tedy reszta eodem anno, d. 21 octobris, oddał imci pan Piotr Semionowicz ryz 250 dawnego kontraktu, gdzie wypisują się expensa od tych ryz № 250, jako niżej stoi: we Gdańsku za 3 fasy na papir, a f. 3, f. 9; od zaniesienia tych fas do papiru chłopcom f. 8; od pakowania y bednarz y słoma f. 10; co do Szkuty zawieźli y wtoczyli drukarzom f. 6; za maty do ukrywania

¹⁾ Предъ словомъ „item“, начинающимъ въ подлинникѣ строку, поставлена помета NB.

gr. 6; kwitowe w Nieszawie y Wroclawku f. 1. 18. B. m. facit f. 27. 2, a currenti f. 52. 10¹/₂. Frachtu od 3 fas papiru szaff. 12, a f. 6, f. 72. Na przykomorkach kwitowe f. 1. Od wywesowania ze statku fas na furmany chłopum (gr.) 18. Fury z pod Ryczowola od 30 cetnarów, a f. 7, f. 210. Drobne unkoszta podróżne y do miasta wprowadzając f. 6. 20. Facit summa currenti f. 342. 26¹/₂. Według reiestru tego wyżej opisanego odebrał od imci pana Mazarakiego na te unkoszta imci pan Semionowicz f. 210.—Restat f. 132. 26¹/₂. Te tedy reszta powinno się oddać imci panu Semionowiczowi zaraz in instantia. Oddała się ta reszta iego mości.

Cum consensu ich mościow p.p. braci d. 20 februarii, anno 1690, kupiło się dla o.o. Skickich do manastyru pro honorario 1 kamionkę oliwy za f 26¹/₄, kam. pieprzu f. 18. Czyni f. 44 (¹/₄).

A ¹) ponieważ pilna potrzeba przypadła imci panu Jakubowi Ławryszowiczowi pieniędzy, tedy wszystkich ich mościow uprosiwszy, aby z cassy cerkiewney onemu wygodzili; tedi unanimiter pozwolili wszyscy ich mościowie, aby ich mości poratować; tedy na membran zapisawszy się na kamienicy swojej własney, nie zawiedzoney, za uproszeniem imci pana Affendika, że się za nimi zapisyie na membrane, yz za rok mają oddać cum provisione po f. 8 na summe f. 5000, od. f. 5000 ma dać prowisiei na rok, a membrana w cassie, f. 400. A że imci pan Jakub Ławryszewicz prima februarii anno 1689 wziół był na membrane pieniędzy z legaciei Korniaktowskiej na zastaw, tedy teraz d. 7 aprilis anno 1690 ta summa w tę membrane wchodzi, to iest f. 1200, a doliczyliśmy z cassy f. 3000, aby była cała summa f. 5000, iednak tedy płaci od tei summy pierwszej membrany na f. 1200 prowisiei f. 96.

Wydanie xiąg z gmachu do przedania panu Krassowskiemu: № 3 ewangeli, a f. 20, f. 60; 20 tryody cwitnych, a f. 36, f. 520; № 5 służebnikow, a f. 8, f. 40; № 60 grammatyczek, a gr. 9, f. 18. Summa f. 638.

Die 21 aprilis xięgi wydane z gmach up. Krassowskiemu: № 20 tryody cwitnych, a f. 26, f. 520.

¹) Передъ „а“ поставлена въ подлинникѣ помѣта NB.

Die 7 aprilis rewisia cassy cerkiewney w skarbcu, iak wiele znaiduie się pieniędzy po nieboszczyku imci panu Janu Mazarakim, będącym starsym na ten czas: № 1. Worek pułtorakow, rachując a 5 szostakow, czyni bona moneta f. 1046, procentow induplo f. 2092. № 2. Worek siumakami, w którym znaiduie się f. 2000. № 3. Worek siudmakow, w którym znaiduie się f. 2000. № 4. Worek, w którym znaiduie się rozney monety, to iest tymfami 657, a gr. 5, czyni f. 766 (gr.) 15, talarami $33\frac{1}{4}$, a f. 7, f. 232, gr. $22\frac{1}{2}$, szelągami f. 22. To wszystko czyni f. 1000. № 5. Worek, w którym znaiduie się rozney monety f. $471\frac{2}{3}$. № 6. Worek, w którym znaiduie się tymfow, a gr. 5, 521 zł. f. 607. 25. № 7. Worek z szelągami f. 100. № 8. Worek z szelągami f. 100. № 9. Woreczek z szelągami f. 40. № 10. Woreczek tymfow $233\frac{2}{3}$, a gr. 5, f. 272. 15. № 11. Worek, w którym znaiduie się talarow $100\frac{1}{2}$, a f. 7, 703. 15. № 12. Woreczek, w którym zastawa pana Mikołaiowicza za f. 1080. 13. Worek, w którym znaiduie się talarow $31\frac{3}{4}$, a f. 7, czerwonych 6, siudmakami f. 52, pułtorakow 4 gr. 9, tymfami 121, gr. 25. Ta summa wszystka czyni f. 509. $12\frac{1}{2}$. Item szelągami w woreczku i lewkowych $5\frac{3}{4}$ —f. 47. 15. № 14. Worek 1000 talarow, a f. 6, gr. 15 z utargowanych xiąg w gmachu. czyni f. 6500. № 15. Worek f. 12 b. m. pułtorakami, siudmakami 95, lewkowych $4\frac{1}{2}$ (czyni) f. 146. № 16. Worek tymfow $446\frac{2}{3}$, a gr. 3, szelągami f. 42, (czyni) f. 533. 8. Za xięgi utargowane u imci pana Papary, u imci pana Affendi o. Trembowskiiego f. 118. W szafie w sessie znaiduie się pieniądze lewkowych 10 y szelągami f. 3. Czyni summa f. 18321.

Die 21 aprilis rewisia generalna xiąg roznych, w gmachach znajdujących się: № 1089 xiąg tryody postnych w gmachu dolnym, № 302 psaltry in quarto, № 460 apostołow. W izbie drugiej dolney: № 298 trebnikow, № 790 ochtaiow, № 682 psaltryek małych, № 975 szestodnikow, № 1600 akafistkow, № 5 ewangeli, № 5 trefoloiow, № 9 służebnikow, № 200 grammatyczek. W gurnych gmachach w izbie podle sessiei: № 931 tryod cwitnych, № 822 polustawcow na grubym i cieniym,— № 1300 czasowniczkow, № 114 czasostowow. Między temi xięgami znaiduie się siła xiąg defektowych, z których może się co wybrać.

Die 23 aprilis czynsz z retentami odebrał się od p. Szymona Krzystofowicza, iuż po rewisiei uczynioney.

Die 17 aprilis po rewisiey generalney uczynioney w skarbcu iak wiele znaiduie się w gotowiznie pieniędzy, iako wyżey opisało się każdę rzecz specificie, a że tu znowy poczynają się expensa rozne z tych pieniędzy, co byli rewidowane.

Die 6 aprilis z cassy wyiente pieniędzy z roznych workuw specificie opisane: z iednego worka tymfow 657, z drugiego tymfow 521, z trzeciego worka 223 $\frac{1}{2}$ tymfow, z czwartego 446 $\frac{1}{3}$, w sessiei z olmary tymfow 121, gr. 25, talarami. za tymfi 23 (gr.) 6. Ta tedy summa posłana iest do Gdańska przez imci pana Semionowicza na papir do imci pana Krassowskiego, combinando po 5 szostakow na złoty, czyni b. m. f. 1200.

Die 17 aprilis. Według postanowienia y uczynionego kontraktu z wielebnym oycem Podgurskim, kaznodzieią ordynarnym cerkwie Wniebowzięcia Naiswiętszei Panny, według reiestru danych f. 60, tedy dopłaciło się za ten cały rok f. 90.

Eadem die. Także według postanowienia sollarium f. 200 wielebnemu oycu Eramnowskiemu, że nabrał przez ten czas, iako w reiestrze iest opisano, rozneimi czasy f. 170, dopłaciło się z cassy f. 30. Temuż z consensem wszystkich ich mościow darowano szestodnik.

Die 21 aprilis. Ex amore fraterno wygodziliśmy imci panu Kiriakiemu Paparze, na membran zapisany na dobrach swoich, cum consensu omnium ichmościow, talarow bitych 20, co czyni f. 140.

Die 25 aprilis po rewisiey generalney, ichmościow p.p. braci uczynioney, dało się panu Cypryanowi na expensa z xiąg utargowanych przez pana Krassowskiego talarow 30, co czyni f. 210.

Die 26 aprilis po rewisiey wszystkich xiąg wydało się z gmachu do przedania panu Krassowskiemu: № 1 ewangelia, a f. 20, f. 20; № 10 trebnikow, a f. 10, f. 100; № 1 służebnik, a f. 8, f. 8.

Eadem die de novo wzięł pan Simeon Stawnicki, typograph, pierwszym razem na ewangelia ad rationem talarow 20, co czyni f. 140. „Symeon Stawnicki. Drukarz“.

Die 16 mai wydało się xiąg do przedania z gmachu panu Krasowskiemu: № 3 ewangeli, a f. 20, f. 60; № 20 ochtaiow, a f. 24. f. 480; № 20 tryody postnych, a f. 26, f. 520; № 20 apostołuw, a f. 13, f. 260; № 60 psaltryrek, a f. 2. 10, f. 140; № 3 polustawow na cienkim,—a f. 10, f. 30. (Summa) f. 1490.

Die 17, albo 27 c. n., mai drugim razem dało się ad rationem xięgi ewangelickiej, co poczoł drukować, talarow 30,—f. 210. „Symeon Stawnicki. Drukarz“.

Die 20 mai dało się panu Cypryanowi na expensa y unkoszta rozne z utargowanych xiąg talarow 30, a f. 6; drugim razem f. 210.

Eadem die dało się na zapłacenie kwartałow wielebnym oycom naszym y do swietego Onofrego f. 63.

Die ultima mai wydało się xiąg z gmachu do przedania panu Krassowskiemu: № 25 psaltryr, a f. 2. 21, f. 67. 15.

Die 4 iunii wielebnemu oycu Podgurskiemu, kaznodzei mieskiemu, ad rationem zasług swoich pozyczyło się f. 100.

Die 9 iunii dało się z cassy imci panu Piotrowi Semionowiczowi na fure papiru, posłanego ze Gdańska od brzegu sanowego, y na myta, co wydał, dało się f. 100.

Die 10 iunii pan Bogdan Latynowicz z kramiku nieboszczki paniei Wasilowej zapłacił czynsz w terażniejszym roku 1690, który skoneczył się na Wielkanoc, a że mając unkoszta, że dach naprawił około kamienicy, gdzie czernicy z niciami siedzą, wydał na to f. 13 w gotowiznie, oddał f. 77, co czyni f. 90.

Die 10 iunii dało się panu Cypryanowi na expensa y unkoszta rozne z utargowanych xiąg trzecim razem talarow 50. Czyni f. 350.

Die ultima iunii zapłaciło się za pułtory faski blachi białej panu Kiechinowi przez pana Cypryana, a f. 120 faska, czyni f. 180.

D. 6 iulii trzecim razem dało się ad rationem xięgi ewangelickiej, co się drukuje, talarow 30, to iest f. 210. „Symeon Stawnicki. Drukarz, m. p.“

Die 7. iulii dało się panu Cypryanowi na expensa y unkoszta rozne z utargowanych xiąg czwartym razem talarow 30. Czyni f. 210.

Die 11 iulii zapłaciło się za iedne faskie blachi białey żydom przez pana Cypryana, ztargowane za f. 120.

Eadem die wydali się xięgi do przedania z gmachu panu Krasowskiemu: № 4 ewangeli, a f. 20, f. 80; № 10 ochtaiow, a f. 24, f. 240; № 27 psaltryr, a f. 2. 21, f. 72. 27; № 20 akafistkow, a f. 2. 10, f. 46. 20; № 20 psaltryrek; f. 2. 10, f. 46. 20; № 50 grammatyczek, (gr.) 9, f. 15; № 1 służebnik, a f. 8, f. 8. summa f. 509. 7.

Anno 1690, d. 5 iulii. Imci ¹⁾ panu Hrehoremu Russianowiczowi na zastaw, ktora iest w skarbcu położona, z pieniędzy kassnych y membran dana na złotych 4000.

Anno 1690, die 25 iulii. My ¹⁾ zgodnie bracia, niżej podpisani, bractwo cerkwie Lwowskiej Niebowzięcia Naświętszey Panny votis et suffragiis nostris unanimiter zezwoliliśmy, uważwszy sobie, że wielebny oyciec ihumen s. Onofrego, wiele razy supplicując do całej confraterniei naszej, yż nie może sustentować kilka braci duchownych przy sobie dla ozdoby mieysca świętego, że nie mogo mieć sufficientium vivendi; dla tego my, praecustodiendo, aby te miejsce święte miało ozdobę w duchownych, zezwalamy wszyscy unanimiter, według dawnego zwyczaju, o. ihumenowi samemu na kwartał po złotych dziesięć, drugim nastoiatelom, to iest prezbiterom, ile ich będzie w manastyrzu s Onofrego, koźdemu na ieden kwartał po złotych ośm, a diakonowi po złotych sześć, teraz noviter zezwolilismy. Od daty tego consensu takowy tedy consensus tak ważny mieć chcemy y wszyscy przytomni na ten czas rękami własnemi stwierdzami y podpisuiem się: Stefan Ławryszewicz. Piotr Affendyk, m. p. Γεωργιος Παπαρα. Νικόλαος Μυχαλοβατζης. Іаковъ Лавришевичъ. Nicolaus Krassowsky, m. p. No-

¹⁾ Тоже передъ словами „імці“ и „му“.

tarius congregationis Marianus. Cyprian Kisielnicki, m. p. Piotr Kory, m. p. Hrehory Russianowicz. Stefan Laskowsky.

Die 15 iulii dało się panu Cyprianowi na rozne expensa y unkoszta z utargowanych xiąg piątym razem talarow 50. Czyni f. 350.

Die 5 iulii za promotio iasnie przewielebnego ichmosci oycy episkopa Lwowskiego, dobrodzieia naszego, odebralismy od imci pana Irzego Dragonowicza legaciinych pieniędzy od successoruw świętej pamieni imci pana Jana Mazarakięgo, ktoremu y kwit generalny dany iest na złotych 1000.

Die 27 iulii za xięgi utargowane y przedane siudnym razem ad rationem summy odebralismy od imci pana Hrehorego Russianowicza do cassy rozną monetą, ktora iest nizei specificowana, a naprzod: 116 $\frac{1}{2}$ talarow, a f. 6. 15, czyni f. 757. 7 $\frac{1}{2}$; 96 $\frac{2}{3}$ tymfow, a f. 1. 3, czyni f. 106. 10; 8 czerwonych, a f. 14, czyni f. 112; 208 siudmakow—f. 208; 7 krystynek—f. 28; 2 $\frac{1}{4}$ lewkowych, a f. 5. 15, 12. 11 $\frac{1}{4}$; 11 talarow bitych, a f. 7, f. 77; szelągami—f. 117. Summa f. 1417. 28 $\frac{3}{4}$. Item oddał imci pan Russianowicz f. 500. Summa f. 1917. 28 $\frac{3}{4}$.

Odebrało się xiąg w seksternach, y intrologowane od imci pana Hrehorego Russianowicza, z wydanych xiąg z gmachu przedtym, iako reiestr opiewa wyzey, summa f. 430. 20. Summa (съ прежними) f. 2348. 18 $\frac{3}{4}$.

Die 27 iulii imci pan Mikolai Michalewicz z czynszow oddał według reiestru pstrego, które odebrał y, f. 239. 8, przy sobie zatrzymał.

Die 28 iulii ad rationem roboty żydom blachownikom dało się f. 100.

Die 10 iulii oicu Erumnowskiemu cum consensu (braci) na drogie dało się f. 10.

Die 11 iulii do membrany dołożył pan Krassowski imci panu Russianowiczowi f. 1050.

Die 17 iulii za puł faski blach żydom zapłaciło się f. 60.

Die 11 iulii nieboszczyka pana Mazarakię legacijne pieniądze daliśmy na prowisie, f. 1000, któreśmy odebrali od imci pana Kocia, odaliśmy imci panu Russianowiczowi na zastaw.

Anno 1690, d. 29 iulii. Odebrawszy zupełny rachunek od imci pana Hrehorego Russianowicza z powziętych xiąg przez cały czas, iako w reiestrze wielkim tym stoi specificie y w oddaniu sum z utargowanych xiąg do cassy, iako kwity w tamtym reiestrze swiadczą, że nam satisfactia we wszystkim stanęła, na co podpisiem się i quituiem totaliter ichności. Wszyscy tedy na ten czas będący pp. bracia rękama swemi własnymi podpisali się, każdy w imieniu swemu na kwicie.

D. 6 aprilis 1 słuźebnik cum consensu darował się do manastyru oycóm z Derewien oprawny.

D. 17 aprilis 1 szestodnik oprawny cum consensu darowano oycu Erumnowskiemu.

D. 18 mai 1 psalterz oprawna cum consensu darowano o. Winickiemu do manastyru.

D. 13 iunii 1 psalterz oprawna cum consensu dała się do s. Onofrego.

D. 17 iulii na sprawę z sukcesorami nieboszczyka pana Mazarakię wydało się patronowi od dekretów, iako w reiestrze stoi, f. 54. 6.

D. 27 iulii odebraliśmy od pana Krassowskiego z utargowanych xiąg ad rationem y któremu y kwit się dał na f. 3487. 6.

Die 28 iulii odebrało się 180 ryz papiru Gdanskiego od imci pana Stefana Krassowskiego, ze Gdanska przystanego przez pana Stefana, Semionowego syna.

Eadem die przez tego 10 ryz na probe lipskiego odebrało się ze Gdanska, od pana Krassowskiego przestanego przez p. Stefana Ławryszewicza.

D. 10 iulii 1 polustaw oprawny darowano y f. 10 na droge o. Erumnowskiemu.

D. 11 iulii 1 trebnik oprawny darowano o. graeckiemu z Ierusalem.

Року Божого 1743, дня 11, мѣсяца декеврія. Сумма виписанаїа розныкъ гроши, которіе били ревѣдованіе в каси церковной, іакъ много знаявалосїа, іако в тим реестрѣ вижен виписано и до диспозицие пана кьскаго отдано, готовіе гроши, а парзод: № 883 таларовъ битыхъ в єдномъ ворку знаячуютсїа, золотихъ 7 рахуючи, чинит всеи сумми золот. 6181;618½, левкових битихъ в єдномъ ворку, по зол. 6, чинит золот. 3611;63 червонихъ битихъ в ворку, по зол. 14, чинит золот. 882; 1 червоніи бити зли в тимъ же ворку; 20 кристинокъ въ ворку, по зол. 4, чинит зол. 80; итемъ копѣйками в тимъ же ворку золот. 33.21; итемъ оденъ ворокъ цесарской монети ломанов. золот. 1760; 1330 тимфозъ в ворку знаядуютсїа, по грош 5, чинит золот. 1551.20; 1046 золотихъ доброй монети, рахуючи по 5. шостакув на золотий, теди куренти монети чинит золот. 2033.19; єденъ ворокъ з шелюгами золот. 157.25; итемъ ворокъ з шелюгами золот. 100; итемъ ворокъ з шелюгами золот. 100; и темъ ворокъ з шелюгами злими золот. 86.24, итемъ ворокъ з шелюгами золот. 133.22½, итемъ ворокъ з шелюгами злими золот. 107.6, итемъ ворокъ з шелюгами золот. 45.20, итемъ шостаками золот. 6. Сумма чинит золот. 16960 (грош.) 7½.

Продажа книгъ церковныхъ: 271 евангели през тои часъ продакосїа по зол. 20, чинит золот. 5420; 235 апостоловъ продакосїа по зол. 13, чинит золот. 3055; 260 триоди цвѣтнихъ продакосїа по зол. 26, чинит золот. 6760; 140 трюди постнихъ продакосїа по зол. 26, чинит зол. 3640; 9 трефолоювъ продакосїа по зол. 100, чинит золот. 900; 269 охтаювъ продакосїа по зол. 24, чинит зол. 6456; 346 требниковъ продакосїа по зол. 10, чинит зол. 3460; 346 служебниковъ продакосїа по зол. 8, чинит золот. 2768; 117 шестодниковъ продакосїа по зол. 7, чинит золот. 819; 498 псалтирь великихъ продакосїа по зол. 2.21, чинит золот. 1344.18; 99 полуставцовъ на грубимъ (паперѣ) продали по зол. 7, чинит золот. 693. (Сумма) чинит золот. 35315.18.601 псалитровъ малихъ продакосїа по зол. 2.10, чинит золот. 1402.10; 194 авафистковъ малихъ продакосїа по зол. 2.10, чинит зол. 452.20; 287 часослов-

цувъ малихъ продасіа по зол. 1.6, чинит зол. 344.12;673 грам-
матичовъ продасіа по (грош.) 9, чинит золот. 201.27. Сумма
чинит золот. 2401.9. Тамтаіа сторона продажи—с них сумма чи-
нит золот. 35315.18. За продажніе книги сумма всей зол. 37716.
27. Готовихъ гроши знайдовалосіа къ касѣ розною монетою ведлугъ
ревѣзїи, іако сіа описало, 16960. Чинит всіа сумма зл. 54676.27. ²⁾

Долгъ небѣшника пана Андреіа Алоизого сукцесорове от-
дан сумму золот. 530. Чинши розніе одебралосіа от рожнихъ зо-
лот. 628.10. От 3000 зол. провѣзїи отдалъ п. Лавришевичъ зол.
200. От 1200 зол. провѣзїи отдалъ п. Лавришевичъ золот. 96. От
1300 зол. провѣзїи отдала п. Мазараки золот. 43.15. Чинит всіа
сумма золот. 56174. (22)

Легациіа пана Мазаракого тераз новоотданаіа зол. 1000:
Чинит всіа сумма зол. 57174. (22)

Книги даровніе на іальмужно: 3 триоди цвитніе, 1 три-
од постнаіа, 4 октаи, 4 служебники, шестодникъ, 3 псалтири вели-
кихъ, 2 полуставци, 2 псалтирки маліе, 3 авафистки.

От року Божиіа 4813, днїа к, мѣсяца декевріа ажъ до року 4814
днїа 1, мѣсяца юліа, видатки, експенса и унѣкошта рожней учинение
іако в реестри каждаіа речъ знайдуетсїа, специфіце виписанаіа, а
ту в тим суммарнушу илицидуетсїа з тихъ гроши, которіе зна-
ходилисїа в касѣ и що сіа торговало за книги рожніе.

Пану Киприіану на рожніе експенса на потребу церковную,
рожними часи, іако в пстрим реестру каждаіа речъ виписанаіа,
далосіа золот. 5823.4.

Пану Семионові, типографові, рожними часи давалосіа ад ра-
цїоном книгъ рожнихъ, що видруковалъ и до гмаховъ церков-
нихъ отдалъ, и що му сіа тераз дало на евангелиіа, зол. 4879.15.

Папѣръ Гдански и тутейши на рожніе книги до друкарнї
церковной много рази кушовани през рожнихъ пановъ видалосіа
зол. 16903.24.

¹⁾ Сумма зѣдсѣ подведена въ виду того, что въ подлинникѣ оканчивалось стр. 31.

²⁾ Почему то 7 1/2 грош. въ подлинникѣ опущено.

Ізмажние и дарунки рожние cum consensu omnium давалісія
зол. 431.

На легумину рожнимъ п. п. далосія дліа школы и шпиталіа
зол. 336. 24.

Кварътали, що сіа платило ойцом нашим и до святого Онуфріа, рожними часи далосія зол. 574.

.Легации, що сіа платили, до Крехова и до с. Онуфріа зол. 70.

Ойцумъ казнодѣомъ ординарнимъ платилісія квартали зол. 400.

За дошки духовие(?) на писане видалосія зол. 184. 21.

За три фасокъ бліах бѣлих на побиване банѣ зол. 360.

Пану Корендовичови, в справѣ церковной, cum consensu omnium зол. 100.

Пану Архувскому, в справѣ легациен п. Корниакъта, далосія
зол. 70.

Пану Шадкувскому, юристѣ, в справѣ церковной, далосія зол. 35.

За гонти и цвіаки до святого Онуфріа далосія зол. 211.18.

За литери, що отливано на друкарнѣ, далосія золот. 52.

Адъ раціономъ работи, що бліаху прибивают, жидомъ далосія
зол. 100.

П. п. Красувским отдалісія 77 червоних, що позичили были на справу з Слоскою о друкарню. Чинит зол. 1078. Чинит всен суммы 31607.16.

П. п. Котони отдалісія гроши 79 талари, що позичилъ былъ на справу церковную з Слоскою о друкарню и на патрона, — видано зол. 568.12.

Друкарніа заплатиласія іасне превелебному его милости отцу епископови Львовскому, а добродѣви нашему, зол. 5000.

На мембрану п. Іанневи Мигалевичови на заставѣ далосія
зол. 1000.

На мембранѣ пана Григоріева Русиановичови на заставѣ далосія зол. 4000.

На мембранѣ п. Кириакови Папари далосія зол. 140.

Чинить сумма зол. 10708.12. Другая сторона чинит всей сумми зол. 31607.16. Теди всей сумми расходной чинить *comptando* зол. 42315.28.

В касѣ ревѣдованих гроши знаиудетсія *in specie* зол. 14381.19. Чинит всія сумма зол. 56697.17.

Во иміа Отца и Сына и Святаго Духа. Амѣнъ. Року Божого, ахч, мѣсяца юліа, дня дд. За произволениемъ Духа Пресвіаго и за згодою ихъ милости п. п. брати всѣхъ, в брацтвѣ Успенія Пресвятой Владичици нашиа Богородици и присно Дѣвм Маріи на тот час будучих, любо с продолженьемъ часу дня небитности и иных их милостей п. п. брати, еднакже соединившихся дліа лѣпшого порядку и звичайного способу, поставленние суг от п. п. брати на той рокъ по зешлихъ п. п. братнахъ старшихъ, которые отъ насъ сіа преставили; а же подлугъ благословенства святѣйшихъ патриарховъ, преосвіатѣйшихъ, метрополитов боголюбивыхъ епископовъ, а бы згодне въ любви и млости перестеригали шкод церковнихъ, старалися ведлугъ обѣтовъ своихъ Богу Свѣтому и Пресвятой Его Матери во всемъ вѣрне служити и во всемъ, іако наилѣпше, промишліати, ажъ до року пришлого и часу звичайного, не вимавліаючися жадними придатними причинами, не засланіаючися ними, подъ неблагословеніемъ тихже святыхъ патриарховъ и подъ виною брацкою, а іако братіа особливе обраніе тие уріади повосити маюг.

Старшие п. п.: его милость пан Стефанъ Лавришевичъ, его милост панъ Петръ Афендичъ, его милост панъ Егоръ Гиги Папара, его милост панъ Грегори Русиановичъ.

Ассессорове: его милост панъ Миколаи Мигалевичъ, его милость панъ Іаковъ Лавришевичъ, его милост панъ Киприан Киселвицки, его милост панъ Петръ Куртовичъ.

Писари: панъ Миколаи Красувски. Субститут его милост панъ Петро Семионовичъ.

Его милости пану Стефану Лавришевичу до гмахувъ сесіаальныхъ ключи отдаіие суг такъ долънихъ, іако и горнихъ, котори владзу маєт сесію зкладати в справѣ церковной.

Его милости пану Петрови Афендикови отдание суть ключи отъ сосудохранительниці, абы оздобою вшиткою тоєи церкви святой завѣдовалъ и порадне трималъ.

Его милости пану Георгиеви Папари отдание суть ключи отъ книгъ вшитъкихъ, которые сіа знаидуютъ в гмахахъ долнихъ и горнихъ до виданія брату, котори книги продаетъ на грунтѣ церковномъ, албо кому инному, кто бы хотѣлъ купити.

Его милости пану Григориеви Русиановичови отдание сутъ ключи отъ каси церковной, где всѣ гроши з уторгованихъ книгъ и з иннихъ приходовъ церковнихъ, маеть до каси брати и поредне ховати.

Ассессорове: его милост панъ Миколаи Мигалевичъ ¹⁾ и, молодши братъ, его милост панъ Стефанъ Лашкувски, назначение сутъ до отбиранія вшиткихъ легацїи и чиншовъ и власт маютъ позивати до права, которые бы не хотѣли отдавати легацїи, также слели каменици наймовати.

Его милост панъ Киприанъ Киселницки и, молодши братъ, его милост панъ Іани Миколаевичъ провизорами до шпиталїа и до школи ве дрива и в легумину.

До велебнихъ ойдувъ нашихъ и до школи длїа порадку провизорове: его милост панъ Стефанъ Лавришевичъ, его милост панъ Петро Афендикъ, а ежели бы того великаїа потреба била, его милост панъ Еорги Папара, его милост панъ Грегори Русиановичъ.

Шафаръ его милост панъ Киприанъ маеть гроши отбирати з каси и на вшелїакие потреби церковные з консенсомъ всѣхъ п. п. брати маеть шафовати, а рахунъки зъ каждою сумою отдавати п. писареви.

Книги брацъне, що сіа продаютъ, пана Красувского упросилисми, абы продавал, а гроши, що утаргует, каждой чверти отдавалъ до каси. А в небитности пана Красувского назначаемо субститута его милости пана Петра Семионовича.

¹⁾ Писали в Михаевичъ, самъ же оны подписивался, какъ можно было видѣти выше Νικόλαος Μιχαλοβάτζης.

На ратушъ тие депутованіе сут п. н., аби пилновали и мѣсца своего не устоповали, которое мають лунари: **а.** его милост пан Миколай Мигалевичъ, **б.** его милост пан Іаков Лавришевичъ, **г.** его милост панъ Стефанъ Лашковски, **д.** его милост панъ Іанъ Миколаевичъ.

До друкарнѣ дозорци: его милост панъ Петръ Куртовичъ, его милост панъ Стефанъ Лашковски.

Року Божиіа **аѿч**, дніа **ка**, ведлугъ старого, юліа. Ревизіа книгъ рожнихъ, которіе знаидуются в гмахах долнихъ и гурних, по елекциі: № 750 охтаювъ в сестернахъ, № 781 шестодниковъ, 288 требниковъ, 440 апостолувъ, 332 псалтирь великихъ, 769 триоди постнихъ, 596 псалтирокъ малихъ, 1480 акаѳестовъ, 5 евангели, 5 трефолоувъ, 150 грамматичокъ, 950 триоди цвѣтнихъ, 1300 часовничковъ, 825 полуставцовъ, 114 часословувъ без мѣсяцов. Тие книги маот сіа выдавати при килку братіахъ зобранихъ, а тои продавца книгъ церковнихъ маот сіа подписовати, іако много и второго дніа и мѣсяца выдадут му книгъ з гмаховъ до проданіа.

Ми братіа старшіе билісмо при ревизіи тихъ книгъ и молодшіе: Стефанъ Лавришевичъ м. р. Piotr Affendyk м. р. Іаковъ Лавришевичъ м. р. Mikolai Krasowsky м. р., Hrehory—Wasil Rusianowicz м. р. Piotr, Stefan Larszkowsky. Piotr Semionowicz м. р. Piotr Kurtowicz м. р. Νικόλαος Μιχαλοβιτζίς.

Року Божиіа **аѿч**, дніа **ка** юліа. Ревизіа всѣхъ гроши церковних, которіе сіа знаидуют в касѣ, въ склепѣ балабановскимъ, за ключемъ пана сосудохранительного на тот час: 1 ворокъ з пултораками доброю монетою, рахуючи 5 шестакувъ за золоти, чинить золотыхъ 1071.15,—чинит куренти монета зол. 2143.13; 1 ворокъ, в которим знаидуются таларобитых 946^{1/2},—по зол. 7, чинить зол. 6625.15; 1 ворокъ, въ котримъ знаидуется цесарскіе монет. зол. 2000; 1 ворокъ, в которимъ знаидуются цесарскими зол. 200; 1 ворокъ, в которимъ знаидуются цесарскими зол. 317, въ тимъ же вороку тупфow 104 по грош. 5, чинит. зол.

121.10; 1 ворокъ скурани, в которим сут таларов банкових 26^{1/2}. чинит. зол. 105.15; в тимъже ворку левкових—15, по зол. 6, чинит зол. 90; въ тимъ же ворку кристинок 23^{1/2}, по зол. 4, чинит зол. 94; въ тимъ же ворку червоних 47^{1/2} по зол. 14, чинит зол. 665; въ тимъ же ворку копѣиками знаидуетсія зол. 40.9; в тимъ же ворку еден перстѣнъ діаментови, менъжи червоними знаидуетсія 1 ворочокъ, въ которим знаидуетсія срибло ламаное, 1 ворочок французки роблени знаидуетсія, 1 ворокъ з пелюгами зол. 100¹⁾, 1 мембрана на заставѣ пана Іаниія Котоного на зол. 1000. 1 мембрана без заставу пана Іакова Лавришевича на каменяцу свою власную, 3 легації Корніактов на зол. 5000, 1 мембрана на заставѣ п. Грегориія Русиановича на зол. 4000. 1 Мембрана без застави п. Кириіакого Папари на зол. 140. Сумма чинит зол. 24521.19. Тие гроши маютея выдавати при вилку братніах зобранихъ власне на потребу церковную, а не на жаден интерес. Стефанъ Лаврѣшевичъ м. р. Piotr Affendyk м. р. Hrehory Wasil Russianowicz м. р. Сyprian Kiselnicki м. р. Piotr Siemionowicz м. р. Mikolay Krassowski м. р. Stefan Łaszkwosky м. р. Piotr Kurtowicz м. р. Георгіос Папарз м. р. Іаковъ Лавришевичъ м. р. Νικολαιος Μυχαλοβιτς.

Ta poczynaia się expensa y unkoszta po electiei.

(Anno 1690) d. 5 augusti panu Сyprianowi dało się na expensa talarow 30. Czyni f. 210.

Eadem die wydało się xiąg z gmachu: № 3 ewangelia, a f. 20. f. 60; № 10 ochtaiow, a f. 24, f. 240; № 10 trebniokow, a f. 10. f. 100; № 5 służebnikow, a f. 8, f. 40; № 50 czasosłowcuw, a f. 1. 6, f. 60. Summa f. 500.

D. 9 augusti. Czwartym razem dało się ad rationem xięgi ewangelickiei p. Semionowi, drukarzowi, talarow 30, co czyni f. 140. „Symeon Stawnicki. Drukarz“.

¹⁾ Эта цифра подчеркнута, съ боку написано надъ чертой Н. З., а подъ чертой 14301.19. Это, очевидно, сумма вышеприведенныхъ денегъ, но съ маленъкой опиской, должно быть 14302.2.

D. 9 augusti. Żydom, co blachi przybiiaią na cerkwi, ad rationem—f. 80. 15.

Anno 1690, d. 18 augusti c. v. A że pilna potrzeba przypadła w wygodzie) pieniędzy p. p. Krassowskim, tedy my wszyscy, na ten czas będąc w generalnei sessiei, uważywszy sobie, że słuszna potrzeba y godna, abyśmy ich mościom z cassy cerkiewney uczynili wygodę, pozwoliliśmy unanimiter wszyscy wyliczyć talarow tysięcy bitych tali conditione, aby od tych pieniędzy prouisie płacili, iak długo będą trzymać, do roku, y membran aby dali, zapisawszy się na dobrach swoich coram actis castrensibus, na który consens my bracia wszyscy podpisuiem się: jako brat starszy Piotr Affendik, m. p. Stefan Ławryszewicz. Γεοργιος Παπαρα. Jakob Ławryszewicz. Mikolay Krassowski. Cypryan Kisielnicki. m. p. Νικόλαος Μεγαλοβάντης. Piotr Kurtowicz, m. p.

Anno 1690, d. 15 augusti. Widząc pilno potrzebe y słuszno ratować brata swego, któryby się mógł ieszcze na substantiei swojej . . . a ze legatia s p. nieboszczyka imci pana Sahaidacznego na stojące dobra legowana, aby prouisia na pia opera szła, tedy na poratowanie imci pana Kurtowicza te legatia imci pana Sahaidacznego na dobra iego własne czyste pozwoliliśmy unanimiter wszyscy dać f. 2000, od których ma płacić prouisie na każdy rok tali conditione, ze imci pan Papara assecoruie się na swoich własnych dobrach, stojących za pana Kurtowicza, yż ma dosyć czynic obligowi swemu, który ma być roborowany na ratuszu, na który consens my bracia wszyscy podpisuiem się: Stefan Ławryszewicz. Piotr Affendik, m. p., iako brat starszy. Jakob Ławryszewicz. Mikołay Krassowski, m. p. Cyprian Kisielnicki, m. p. Piotr Kortewicz, m. p. Γεοργιος Παπαρα. Νικόλαος Μεγαλοβάντης.

Die 15 augusti. Przez tak długi czas nie mogło się skączyć w rachunkach, expens uczynionych, sprawa z imci panem Stefanem Ławryszewiczem, a że teraz in praesentia wszystkich ichmościow

1). Передъ словомъ „A że“ в „widząc“ стоить помѣта NB.

porządnie porachowawszy, iak wiele pieniądze cassa została była winna imci panu Ławryszewiczowi, to iest f. 2058. 26, tedy potrąciło się za ryze (?) f. 600, ostaie się reszty f. 1458, prouisie płacim od f. 658 od lat 20,—similem sammam f. 600, to wszystka summa czyni f. 2116; że pan Stefan Ławryszewicz winien widerkafu za lat 15 z kamieney Morochowskiej po f. 120 na rok, czyni f. 1800, reszty oddało się f. 316 p. Stefanowi Ławryszewiczowi.

Eadem die oddali się imci panu Mikołaiowi Mihalewiczowi czerwonych 20, ktore był wygodził na sprawe z successorami Sloski. Wzioł przedtym z czynszowych pieniędzy, iako stoi w pstrym reiestrze, f. 229, a reszty dodało się f. 51.

Die 16 augusti. Druga sprawa nastompiła z imci panem Affendykem, yż przez tak długi czas nie mogła się sprawa skączyć w rachunkach, expens y unkosztow różnych uczynionych, z imci panem Affendykem, a że in praesentia wszystkich ichmościow porządnie porachowawszy, iak wiele pieniędzy cassa została była winna imci panu Affendikowi,—f. 886. 25, prouisia czyni 20 lat od tei summy, similis summa złotych 886. 25, combinowawszy te wszystkie summe capitalne y prouisialne za lat 20, czyni f. 1773; a że imci pan Affendik został był winien widerkafu z legatiei Sahaidaczneho za lat 10 po f. 160,—czyni widerkafu zatrzymanego f. 1600; potrąca się z summy, co wydał imci pan Affendik swoich pieniędzy f. 1773, te f. 1600, przychodzi się oddać reszty f. 173, item f. 200, co dała imci pani Affendykowa in absentia ichmości, gdy był w Kamiencu,—to wszystko czyni f. 373, które oddaem z cassy ichmości.

Druga sprawa, gdy wygodził był na sprawe cerkiewno imci pan Affendik wzglendem drukarni z Sloską, w roku 1670, d. 2 martii, to est czerwonych 35, które czynią po f. 14, czyni f. 490, które oddaem z cassy.

Eadem die ponieważ imci pan Jakub Ławryszewicz w reiestrach swoich omyłkie uczynił wzglendem pare kobiercy, co dano było p. Hornowi wzglendem prouisiej od pieniędzy, a że nie napisał

w swym reistrze, co dał za te pare kobierci f. 80, tedy oddało y zapłaciło się z cassy. A te czerwonych 35, co wygodził był na sprawe p. Sloski, iuż odebrał z utargowanych xiąg, iako w reistrze p. Semiona stoi.

Eadem die. Imci pan Semion Ławryszewicz wygodził był na sprawe z successorami p. Sloski wzglendem drukarni czerwonych 25, gdzie odebrał z przedanych xiąg f. 202. 21 $\frac{1}{2}$, reszte przychodzi się oddać z cassy f. 113. 28 $\frac{1}{2}$; tedy się oddało y zapłaciło.

Eadem die, Imci pan Cypryan tak wiele razy upominał się wzglendem kulbaki, ze wszystkim szaftowane, które darowano w sprawie drukarni, która ztargowana była za f. 200, tedy oddało y zapłaciło się z cassy samemu.

Tenże oddawszy rachunki wzglendem murowania celli u s. Onofrego, a że omyłka się stała w rachunkach między mularzami y pomocnykow, tedy się wynalazło według słuszności w reistrze, co swoich wydał f. 62, gr. 22, tedy y to oddało się z cassy.

A ponieważ w praetensjach y długach koźdemu z ichmościow panow braci satisfactia stanęła się, co byli wydali więcey swych pieniędzy, tedy koźdemu oddało się z cassy cerkiewney, iako wyżej w tym reistrze specifice stoi, na co my bracia wszyscy podpisuiem się: Stefan Ławryszewicz. Piotr Affendyk, m. p., iako brat starszy. Γεώργιος Παπιάς. Jakub Ławryszewicz. Mikolay Krassowski. Cyprian Kisielnicki, m. p. Νικόλαος Μυχαλοβάτης. . . . Piotr Kurtowicz, m. p.

Die 18 augusti. Dało się panu Cypryanowi na rozne expensa y unkoszta z utargowanych xiąg siudnym razem talarow 40, to jest f. 280.

Eadem die. Tenże pan Cypryan z puszki cerkiewnei na legomine do szkoły wzioł f. 32.

D. 22 augusti żydom za robote blachi dało się f. 19. 15.

Die prima septembris przez pana Laszkowskiego dla zapłacenia duchownym—f. 38.

D. 6-ta septembris żydom blachownikom ad rationem roboty dało się f. 30.

D. 9-na septembris żydom blachownikom ad rationem roboty dało się f. 30.

D. 11 septembris żydom blachownikom ad rationem roboty dało się f. 40.

D. 26 septembris piuntym razem dało się panu Semionowi, drukarzowi, ad rationem xięgi ewangelickieji, na to się podpisuie, f. 30. „Symeon. Drukarz, m. p“.

Die 19 augusti. Wydało się xiąg z gmachu przez imci pana Piotra Semionowicza, odebranych po odiezdzie pana Krassowskiego: № 10 tryodi cwitnych, a f. 28, 280; № 10 tryodi postnych, a f. 28, f. 280; № 10 apostołow, a f. 14, f. 140; № 10 ochtaioł, a f. 26, f. 260; № 10 słuźebnikow, a f. 8. 15, f. 85; № 20 trebnikow. a f. 10, 15, 210; № 25 psaltry in 4-to, a f. 2. 21, 67. 15; № 20 psaltryrek, a f. 2. 20, 53. 10; № 20 akafistkow, a f. 2. 10, f. 46. 20; № 10 polustawow na grubym—, a f. 7, 70; № 2 ewangeli, a f. 22, 44; № 50 czasosłowcuw, a f. 1. 6, f. 60. Summa f. 1596. 15.

D. 21 septembris. Do Jarosławia imci panu Michalewiczowi na kupienie blachi biały do obiiiania ban dało się talarow 15—f. 105.

D. 3 octobris. Dało się Semionowi, drukarzowi, szustym razem ad rationem roboty ewangelickieji, na to się podpisuie, f. 70. „Symeon. Drukarz, m. p“.

D. 8 octobris. Żydom blachownikom do 12 fasek achi—reszty f. 60.

D. 12 octobris. Dało się panu Semionowi, drukarzowi, siudnym razem ad rationem roboty ewangelskieji, na to się podpisuie, f. 100. „Symeon. Drukarz, m. p“.

D. 16 octobris ad d. 26 octobris. Żydom blachownikom od trzech fasek blachi, co wybili, zapłaciło się f. 90.

D. 20 octobris. Imci panu Affendikowi na wykupienie materii cerkiewnei, co zastawiona była,—w talarach 10 bitych, czyni f. 70.

D. 19 octobris. 1 trefoloy oprawny wydało się z biblioteki dla przedania za f. 100 panu Semionowiczowi.

D. 3 novembris. Wydało się xiąg do przedania z gmachu panu Krassowskiemu: № 30 ochtaiow, a f. 26, f. 780; № 20 tryodi postnych, a f. 28, 560; № 25 szestodnikow, a f. 8, f. 200; № 40 psaltyrek, a f. 2. 10, f. 93. 10; № 50 psaltyr in 4-to, a f. 2. 21, f. 135; № 10 apostołuw, a f. 14, f. 140; № 1 ewangelia, a f. 22, f. 22; № 100 grammatyczek (gr.) 9, f. 30. Summa f. 1960. (10.)

D. 28 octobris. Kornarzyńskiemu zapłaciło się za papir dawny, co wzięto było za nieboszczyka pana Mazarakięgo, gdzie na drukarni pomacano, tedy z rozkazania ich mościow dało się onemu f. 18.

D. 4 novembris. Żydom blachownikom zapłaciło się za dwie bazyłki, co wybili na banie, f. 60.

D. 4 novembris. Dało się panu Semionowi, drukarzowi, osmym razem ad rationem roboty ewangelickiej, na co się podpisuie, f. 70. „Symeon. Drukarz, m. p“.

D. 10 novembris. Żydom blachownikom zapłaciło się za dwie bazyłki, co wybili na banie, f. 60.

D. 14 novembris. Dało się panu Semionowi, drukarzowi, dziewięcym razem ad rationem roboty ewangelickiej, na co podpisuie się, f. 70. „Symeon. Drukarz, m. p“.

D. 15 novembris. Żydom blachownikom zapłaciło się za iedne faskie blachi, co wybili, f. 30.

D. 20 novembris. Dało się panu Cyprianowi na rozne expensa y unkoszta z utargowanych xiąg siudmym razem f. 110.

Eadem die. Oycum Skickim trzem kwartały zapłacili się f. 28. Dwie legacie tymże zapłaciło się f. 20. Na droge tymże zakonnykom naszym dało się cum consensu omnium f. 20.

Oycu Zawadowskiemu cum consensu omnium darowano ochtai ieden oprawny za f. 29.

Przez *) wielebnego oycy Zawadowskiego otrzymalismi xięgie: „Żywoty Oycuw Świętych“, na 3 miesiące wydane, darowane od

*) Передъ словомъ „przez“ поставлена помятка NB.

iaśnie przewielebnego ichmościa oyca metropolity Kiiowskiego, gdzie my in vim gratitudinis cum consensu omnium wzajem dalismy ochtai oprawny przez tegoz wielebnego o. Zawadowskiego.

D. 30 novembris. Wielebnemu oycu Samuelowi kwartał y legatia zapłaciła się f. 30.

Item wielebnemu oycu ihumenowi z bratieiu zapłacił się kwartał f. 28.

D. 29 novembris blachownikom za iedne baryłkie, co wybili, dało się f. 30.

A ponieważ my sami, widząc szczupłość do vivendi pod terazniejszy czas y drogość, unanimiter pozwoliliśmy wszyscy, aby z cassy na suplement do spiezarni oycom naszym y do świętego Onophrego дано na legomine f. 200.

D. 4 septembris omyłka się stała: Dało się panu Cyprjanowi na rozne expensa y unkoszta należyte dla cerkwie z cassy cerkiewnei z sosudochranitelnicy talarow 60, czyni f. 420.

D. 30 novembris. Żydom blachownikom zapłaciło się za iedne faskie blachi, co wybili, f. 30.

Eadem (die) tymże żydom blachownikom, co stare blache przybiiali około bani srednei, dało się od roboty f. 10.

Eadem die dało się panu Semionowi, drukarzowi, dziesiuntym razem ad rationem roboty ewangelskiej, na co się podpisanie, f. 70.
„Symeon. Drukarz, m. p.“

Die 28 augusti. Pieniędzy dali się z cassy dla kupienia blachi na obicie bani do Jarosławia imci panu Mikołaiowi Mihalewiczowi: 33 $\frac{1}{2}$ talarow, a f. 7 bez gr. 6, f. 227.24; 16 lewkowych—, a f. 6 gr. 6, f. 99. 6; 12 czerwonych—, a f. 14, f. 168; kopijkami—f. 40.22; 462 cesarskich—f. 462; 2 tymfi dołożyło się—f. 2. 18. Summa f. 1000. (10).

Die ultima augusti. Przysłano mie z cassy przez imci pana Piotra Semionowicza pułtarakami dobrei monety f. 300, co czyni currenti moneta f. 1610. Eadem die przy tychże pieniądzach odebrałem f. 100. Summa facit f. 1710.

Die prima decembris. Taki rachunek daie imci pan Mihalewicz: 4 fasek blachi kupiono w Jarosławiu, a f. 115, f. 460; 4 fasek blachi znowu kupiło się w Jarosławiu, a f. 115, f. 460; 6 fasek blachi znowu kupiło się w Jarosławiu, a f. 115, f. 690; 11640 cwiekuw do teize blachi kupiło się do przybiiania, a f. 5. 19 (za) 1000 cwiekuw,—f. 63; od 6 fasek fury furmanowi z Jarosławia do Lwowa dało się f. 18, od 4 fasek fury znowu furmanowi—f. 13, od cwiekuw fury furmanowi dało się f. 1. Summa f. 1705. Gotowizną oddał imci pan Mikołaj f. 5. Summa f. 1710.

Die 6 decembris. Papir odebrany do sklepu, przysłany ze Gdanska od imci pana Stefana Krassowskiego oraz imci pana Stefana Lawryszewicza do Cypla, a tu wprowadzony do Lwowa przez imci pana Semionowicza: 1. Fasa, w ktorej znaidowało się ryz in № 57. 2. Fasa, w ktorej znaidowało się ryz in № 57. 3. Fasa, w ktory znaidowało się ryz in № 90. 4. Fasa, w ktory znaidowało się ryz in № 26. (Wszystkiego) ryz in № 230.

Die 15 decembris. Dało się panu Cypryianowi na rozne expensu y unkoszta cerkiewne z utargowanych xiąg dziewietnastym razem f. 140.

Die 19 decembris. Dało się imci panu Semionowi, drukarzowi, iedynastym razem ad rationem roboty ewangeliei f. 200. „Symeon. Drukarz, m. p.“

Die 28 decembris. Wydało się xiąg z gmachu panu Krassowskiemu do przedania: № 20 ewangeli, a f. 24, f. 480.

Die prima ianuarii, anno 1691 c. n. Pan Jan Mihalewicz zapłacił od tysiąca złotych roczne prowisie w złotych 8 od sta, gdzie rok wyszedł d. 17 augusti w r. 1690, ktory dał do cassy prowisii f. 80.

Die prima ianuarii, anno 1691 c. n. Dało się panu Cypryianowi na rozne expensa dziesiuntym razem z pieniędzmi pana Jana Michalewicza prowisialne f. 80.

Die 2-da ianuarii. Oycu Podgurskiemu ad rationem dało się f. 21.

Eadem die za karto imci pana Affendika zapłaciłem za wosk na Boże Narodzenie 4 kamieni, 13½ funt., a f. 35. 15, czyni f. 158. 9.

D. 17 ianuarii. Dało się panu Semionowi, drukarzowi, dwunastym razem ad rationem roboti ewangeliei f. 200. „Symeon Stawnicki. Drukarz, m. p.“

Na święta Bożego Narodzenia według consensu wszystkich ich mościow trzem chłopcum dyszkancistom sprawiło się kuntusiki ciemno-zielone puklakowe,—a f. 2, gr. 20. Toż potrzeby, krawiec, buty, czapki, to wszystko combinowawszy, kosztuie f. 57.

D. 18 ianuarii. Wydało się xiąg z gmachu do przedania panu Krassowskiemu: № 10 ewangeli, a f. 24, f. 240; № 10 apostołow, a f. 14, f. 140; № 50 psaltyr in 4-to, a f. 2. 21, f. 135; № 10 trebnikow, a f. 10, f. 100; № 9 służebnikow, a f. 8, f. 72; № 10 polustawcow na grubym—, a f. 7, f. 70; № 10 polustawcow na cienkim—, a f. 10, f. 100. Summa f. 857.

Cum consensu omnium ich mościow Alekrandrowi Łomikowskiemu, który tu był diakiem, za suppliko onego, że ma votum być zakonnikiem, tedy onemu iałmużny dało się pro suplemento f. 10.

Die 23 ianuarii. Jaśnie przewielebnemu iego mości oycu episkopowi Lwowskiemu, dobrodzieiowi naszemu, ex humanitate nostra, cum consensu wszystkich ich mościow, z drukarni brackiei, gdy ewangelia wyszli, ofiarowaliśmy 1 ewangieli oprawne, item 2 ewangieli w sexternach.

Die 23 ianuarii. Dało się panu Cyprianowi na rozne expensa y unkoszta cerkiewne z utargowanych xiąg iedynastym razem talarow 20. Czyni f. 140.

Die 24 ianuarii. Cum consensu wszystkich ich mościow panuw braci xiggie ewangelium iedne, ratione jałmużnej, darowano oycu archimandrycie Serbskiemu od świętego Sawy, inż to drugie xiggie darowano.

Die 26 ianuarii. Odebrało się xiąg z drukarni nowo-wydanych ewangeli od pana Semiona Stawnickiego tysiąc czterysta siedmdzie-

siąg, to iest 1470, okrum tych xiąg, co się według kontraktu onemu pozwoliło przyłożyć, № 30. Tedy według kontraktu, z nim uczynionego, od kaźdei xięgi ma się onemu płacić od № 1467 po gr. 50, czyni ta summa f. 2445. Tak tedy summa ta się płaci onemu: różnemi czasy, według podpisow iego, w tym reiestrze expresse wyrażonych, nabrał gotowemi pieniędzmi z cassy cerkiewnei na swoje potrzebę f. 1620, za papir Gdanski na 30 xiąg, według kontraktu, z nim uczynionego, przykładkow ryz 12, liber 14 y arkuszow, f. 11; czyni f. 139. 27. Czyni ta summa f. 1759. 27. Reszty dopłaciło się panu Semionowi, według rachunku, do capitalnei summy z utargowanych xiąg, to iest f. 659. 3. Summa czyni f. 2445. A na te xięgi wszystkie, ewangelie, wyszło papieru z iego przykładkami, 30 xiąg, według rachuby ryz 636, co na kaźde xięgie wychodzi arkuszow № 212. Co dla lepszej wiary y pewności, yż onemu dosiść stało we wszystkim, na co się podpisnie: „Ja Symeon Stawnicki, typograf, zeznaie, yż mi się dosiść we wszystkim stało za xięgi“.

Die 26 ianuarii. Cum consensu wszystkich ich mościow panow braci xięgie ochtai darowano, ratione elemosinae, do manastyru Sokolskiego, niedaleko Kryłosa, za intercessyą iasnie wielmożnego jego mości oycy episkopa Lwowskiego.

Die 4 februarii. Wielebnemu oycu Samuelowi, correctorowi xięgi ewangeli, pro labore darowano 1 xięgie ewangelium cum consensu omnium.

Die 12 februarii. Dałem panu Cyprianowi dla kupienia iagleł do szkoły y do szpitala iedynastym razem z utargowanych xiąg f. 100.

Die 5 februarii. Wydało się xiąg z gmachu do przedania panu Krassowskiemu: № 20 ewangeli, a f. 24, f. 480; № 30 tryody postnych, a f. 28, f. 840; № 10 ochtaiow, a f. 26, f. 260; № 25 psaltyr in 4-to, a f. 2, 21, f. 67. 15; № 2 trefoloie, f. 200. Summa f. 1847. 15.

Die 18 februarii. Wydało się xiąg z gmachu do przedania panu Krassowskiemu: № 100 czasosłowcuw, a f. 6, f. 600; № 50

grammatyczek, (gr.) 9, f. 15; № 10 tryodi cwitnych, f. 28, f. 280; № 10 szestodników, f. 8, f. 80; № 5 polustawcuw na grubym—, f. 7, f. 35. Summa f. 1010.

Die 21 februarii. Dało się imci panu Affendikowi na zapłacie nie iagieł, do szkoły kupionych, f. 180.

Die 27 februarii. Wielebnym oycum naszym y do świętego Onufrego kwartał się zapłacił f. 59.

Eadem die cum consensu omnium darowano do Jarosławia do nowej cerkwie, w mieście teraz fundowaney: 1 apostoł oprawny, 1 trebnik oprawny także.

Eadem die cum consensu omnium darowano do manastyru Korsunskiego za instantio Iwona oycy episkopa Lwowskiego 1 psaltry oprawno.

Die 28 februari 1 psaltrykie oprawne darowano cum consensu omnium iednemu zakonnikowi Serbskiemu ratione alemosinae.

Die ultima februarii. Za 5 kamieni liter giserowi, synowi pana Semiona drukarza, zapłaciło się z ołowia naszego, wydanego z skarbcu, od kamienia iednego po f. 7, gr. 20, co czyni f. 38. 10. Wylewał rozne litery ewangelskie, ktore się iuż byli wytarli; także y kwiatki rozne po brzegach, do służebnika potrzebne.

Die prima martii. Wydało się xiąg z gmachow do przedania panu Krassowskiemu: № 25 psaltry in 4-to, a f. 2. 21, f. 67. 15; № 30 trebnikow, f. 10, f. 300; № 10 polustawcuw na grubym—, f. 7, f. 70; № 20 akafistkow, f. 2. 10, f. 46. 20. Summa f. 484. 5.

Die 27 februarii. Kwartał oycum naszym y oycu ihumenowi s. Onufrego z bracio zapłaciło się iuż na tamtey stronie; omyłka się stała.

Die 2 martii. Oycum Krechowskim legatia nieboszczyka pana Matyiasza za dwa roki wydała się, gdzie y kwit dany iest, f. 70.

Die 10 marti. Dało się panu Cypryanowi na rozne expensa y unkoszta, należyte do cerkwie, dwunastym razem z utargowanych xiąg f. 140.

Die 11 martii cum consensu omnium imci panu Basilemu Iskrzyckiemu na oblig, pozyczalnym sposobem, wyliczyło się f. 120.

Die 19 martii. Dało się panu Semionowi, drukarzowi, ad rationem służebników pierwszym razem f. 100. „Symeon Stawnicki. Drukarz, m. p.“

Die 19 martii. Wygodziło się na zastaw krzyżyka rubinowego, w którym znajduje się rybinow 13 y dyamentow 16, na które to puł krzyża iaśnie wielmożnemu iego mości oycu metropolicie Soczawskiemu dało się f. 600.

Die 27 martii. Cum consensu omnium za instantio wielmożnego iego mości oycy episkopa Lwowskiego darowano do manastyra Pereinskiego świętego Onofrego 1 ochtai oprawny, 1 psalteryz in 4-to oprawne, 1 polustawiec na grubym—oprawny.

Die ultima martii. Wielebnym oycum naszym y oycu ihumenowi świętego Onofrego zapłaciła się legatia nieboszczyka pana Matyasza za trzy lata, która się nie płaciła przez ten czas, f. 105.

Die 4 aprilis. Czynsz roczny z kramu Sawiczowskiego zapłacił pan Szymon Krzysztofowicz, który poczynał się in anno 1689 od wszystkich świętych, a skączył się in anno 1690 prima novembris na wszystkie święte, gdzie oddał do cassy brackiei po tey, co wziół, czynsz do lunaryei f. 2, co czyni f. 38.

Die 8 aprilis. W sprawie nieboszczyka pana Mazarakiiego z successorami dało się panu Kastellemu, co stawał od nas, talarow 9 na kobierzecz, to iest f. 63.

Die ultima martii wydało się xiąg z gmachu do przedania panu Krasowskiemu: № 10 ewangeli, a f. 24, f. 240; № 20 tryody cwitnych, a f. 28, f. 560; № 10 ochtaiow, a f. 26, f. 260; № 10 apostołow, a f. 14, f. 140; № 4 psalteryz in 4-to, a f. 2. 21, f. 10. 24. Summa f. 1210. 24.

Die 12 aprilis. Dało się panu Semionowi, drukarzowi, ad rationem służebników drugim razem f. 200. „Sumeon Stawnicki. Drukarz, m. p.“

Die 17 aprilis c. n., anno 1691. Pan Jan Hrehorowicz za rok 1690, który wyszedł na święty Michał polski w roku przeszłym 1690, czynsz należyty złotych 140 oddał, a to takim sposobem: in

anno 1690, d. 4 novembris, ex duabus sortibus z chłopa na 20, podymnego primam sortem dał f. 9. 8, item groszowego gr. 18; eodem anno d. 16 decembris, ktore ratę soluit, f. 9. 8, item groszowego gr. 18, item anno 1691 d. prima martii trzecią rate soluit f. 9. 8; item groszowego gr. 18; to tedy combinando czyni f. 29 y gr. 18, a ostatek oddał gotowizną f. 110. 12.

Die 19 aprilis. Wielebnemu oycu Podgurskiemu, kaznodziei naszemu, ad rationem zasług przed swietami Wielkanocnymi dało się f. 79.

Die ¹⁾ 20 aprilis. Pan Bogdan Latynowicz zapłacił czynsz z kamienicy Masarowskiej od kramiku, według kontraktu uczynionego, złotych dziewiędziesiąt, tak tedy płaci za trzy podymne, z trzeci części zapłacił po f. 4 (gr.) 22 z groszowym, co czyni f. 14, gr. 6, a gotowizną dał f. 75. 24. Powinien pan Bogdan trzy kwity oddać, co zapłacił podymne pro parte nostra.

Die 20 aprilis. Według karty pana Affendyka zapłaciłem za wosk—2 kamieni y funt. 24^{1/2}, a f. 38, na Wielkanoc. Czyni f. 205. 21^{1/2}.

Die 23 aprilis. Panu Cypryanowi dało się na expensa f. 140.

Die 2 maii. Wydało się xiąg z gmachu do przedania panu Krasowskiemu: № 10 ewangeli, a f. 24, f. 240; № 5 apostołów, a f. 14, f. 70; № 25 psalteryz in 4-to, a f. 2. 21, f. 67. 15. Summa f. 377. 15.

Imci pan Papara wziół xięgi z gmachu na credit: 1 ¹⁾ trebnik w sexternach f. 10, 1 służebnik oprawny z sklepu u p. Krasowskiego za f. 12, 1 czasosłow wielki w seksternach za f. 12. (Summa) f. 34.⁹

Die 14 maii. Wydało się ksiąg z gmachu do przedania panu Krassowskiemu: 20 ewangeli, a f. 24, f. 480; 25 psalteryz in 4-to, a f. 2. 21, f. 67. 15; 10 trebnikow, a f. 10, f. 100; summa f. 647. 15.

¹⁾ Тоже передъ „Die“ и „1“.

Die 16 maii. Dało się panu Semionowi, drukarzowi, ad rationem służebników czwartym razem złotych sto, to iest f. 100. „Symeon Stawnicki. Drukarz, m. p.“

Die 17 maii. Dało się panu Cypryanowi na różne expensa y unkoszta cerkiewne z utargowanych xiąg f. 140.

Die 21 maii. Według karty imci pana Semionowicza zapłaciłem za ryz papiru № 20 Wrocławskiego na drukowanie służebników, a f. 8. 10, czyni f. 160. 20.

Die 27 maii. Wydało się xiąg z gmachu do przedania panu Krassowskiemu: 10 tryodi postnych, a f. 28, f. 280; 20 trebników, a f. 10, f. 200; 25 psalteryz in 4-to, a f. 2. 21, f. 67. 15; 10 psalteryk małych, a f. 2. 10, f. 23. 10. Summa f. 570. 25.

Die 27 maii. Wielebnym oycum naszym y wielebnemu oycu ihumenowi swientego Onofrego z bratio zapłacił się kwartał, który expirował się mense, dało się f. 59.

Die 29 maii oycu Podgurskemu za xięgi dało się f. 20.

Die 6 iunii. Uczunił imci pan Mikołay Krassowski z przedania xiąg rachunek, ktore za wyproszeniem miał oddane roznemi czasy a prima aprilis et anno praeterito 1690 ad hunc diem et annum praesentem, ut supra, to iest w tym reiestrze expresse wyrażone. Xięgi, ktore brał do przedania, combinowawszy tedy każdy gatunek różnych xiąg, iako tu wypisuię niżej: ewangeli w sexternach № 110, szestodników w sexternach № 55, tryody postnych № 100, polustawcow na grubym—№ 46, tryody cwitnych № 101, polustawcow na cienkim—№ 13, ochtaiow № 120, psalteryk małych № 173, apostołow № 87, akafistkow № 77, trebników № 131, czasłowcow 253, służebników № 39, grammatyczek № 280, psaltery in 4-to № 335, za ktore to wszystkie xięgi uczyniła summa siédmnaście tysięcy pięćset y sześć złotych y groszy trzynaście, z ktorei pomienioney summy pokazał wydatki na różne roschody y potrzeby cerkiewne. A naprzod: dawał roznemi czasy do szafowania imci panu Kipryanowi na budynki, oprawe cerkwie y ban, także legominy kupienie do szkoły, do szpitala y oycum naszym y s. Onofrego.

iako wszystko iasnie opisane są w naszym reiestrze wydatkowym, dał tedy f. 2910. Drukarzowi Semionowi roznemi czasy na drukowanie xiąg, iako w tym reiestrze z podpisem ręki iego stoi, wydał f. 2595. Na legacie, także solarium oycu kaznodziej, kwartały naszym oycum y do świętego Onofrego wydało się, iako specificantur, f. 840. Za blachi do bani we Lwowie kupiono, excepto w Jarosławiu, z cassy zapłacona, wydało się f. 465. Żydom rzemiesnikom od roboty 22 fasek, a f. 30, f. 660. Darunki do roznych manastyrów ratione elemosinae f. 370. 10. Na rozne expensa: papir, wosk y dopłacenie membran f. 2502. $6\frac{1}{2}$. W gotowiznie do cassy oddał z utargowanych xiąg f. 3500. Summa f. 13842. $16\frac{1}{2}$. Reszta w xięgach nieprzedanych zostaje przy p. Krassowskim, według rewisiei. Ta tedy summa znowu f. 3663. 26 na drugi stronie wypisuje się. Summa summarum 17506. 13.

Die 7 iunii. Residuitas z utargowanych xiąg, która została przy panu Krassowskim, według combinaciei summy, iako na tamtej stronie pokazało się, f. 3663. 26.

Imci pan Jakub Lawryszewicz od 5000 f. zapłacił prowisie we Gdańsku imci panu Krassowskiemu, na papir wyliczył b. m. f. 210. 16, co czyni f. 400, która prowisia powinna była oddana być d. 7 aprilis anno 1692. Z tych tedy 5000 talarow bitich, co pan Krassowski dał z utargowanych xiąg do cassy cerkiewnei, taki rachunek daie się: panu Kasprowi Prawe według kontraktu, z nim postanowionego na № 200 ryz papiru Wroclawskiego, dało się z tych pieniędzy talarow bitich 100, a f. 7, co czyni f. 700.

D. 24 iunii. Na membrane iego mości oycu episkopowi Lwowskiemu y na zastaw, to jest na srybło, według reiestrzyku opisanego, który znajduje się w skrzynce zamkniony w sosudochronitelnicy, to jest ma wykupić na distrybute z cassy, wydano $\frac{1}{2}$ f. 2000.

D. 14 iunii. Dało się imci panu Semionowi, drukarzowi, ad rationem służebnikow czwartym razem talarow 30 z cassy, — f. 210. „Symeon Stawnicki. Typograph, m. p“.

D. 14 iunii. Panu Cyprianowi na rozne expensa y unkoszta należyte dla cerkwie Bożej wydało się z cassy f. 140.

Eadem die panu Laskowskiemu na sprawę z drukarzem wzglen-
dem drukarnie, co drukował xięgi ruskie, dało się z cassy f. 75.

Die 15 iunii oycu Podgurskiemu, kaznodziei, ad rationem dało
się z utargowanych xiąg, nie z cassy, f. 21.

Anno 1690, d. 23 iunii. Że Gdanska do Lwowa od przypro-
wadzonych na statkach 2 fas papiru ryz № 190 expensa rozne, —
daie rachunek pan Stefan Lawryszewicz, co był we Gdansku, odebr-
rał od pana Krassowskiego b. m. złotych 30: za 2 fasy na papir
we Gdansku b. m. f. 8, za słome do pakowania gr. 15, noszenie
z gury papir gr. 12, bednarzowi y za gwoździe f. 3 (gr.) 7, druga-
rzom y na statek zawieziono f. 3. 12, na fordaie pisarzom y re-
uisorum f. 8. 12, w Nieszawie y Wroclawku kwitowe f. 2, za maty
do ukrywania gr. 12. Facit b. m. f. 27 (?) Reszty oddał nazad b. m.
f. 3. Summa b. m. f. 30.

D. 15 iunii, anno 1691. Frochtu od 2 fas papiru szafuntow
10, a f. 4 tymfy, facit currenti f. 46. 20. Fury z Ulanowa od cet-
narow 21, a f. 4. 10, f. 91. Expensa podrozne, idąc z Ulanowa,
f. 2. 15. Drażnikom od iedney fasy gr. 25. Contentatiei furmanowi
f. 1. Facit expensa currenti f. 142.

Anno 1690, d. 13 novembris, od 4 fas papiru, ryz № 230,
do Lwowa sprowadzonego ze Gdanska, na ktore także wziął pan
Stefan Lawryszewicz expensa we Gdansku b. m. f. 50 od imci pana
Krassowskiego; z tych takowy rachunek daie: za maty do ukrywa-
nia papiru dał b. m. gr. 24, chłopum od wtoczenia na statek gr.
12, przez 3 dni leżąc na bulwarku gr. 18, item od iednei fasy po-
został do pakawzu f. 1. 18, w fordaie pisarzom dwom y żydowi,
także reuisorum f. 9, w Nieszawie y Wroclawku kwitowe pisarzom
y reuisorum f. 1. 6, w Płocku, Zakroczyniu z Nowodworem gr. 18.
Summa f. 14. 6. Reszty oddał bona moneta p. Stefan f. 35. 24.
Bona moneta summa f. 50.

Expensa currenti moneta od 4 fas papiru w iesieni przypro-
wadzonych: frochtu od № 4 fas papiru ryz № 230, szafuntow 12,
a tymfow 4, czyni currenti moneta f. 56, ze statkow od wyciąga-
nia chłopum f. 1. 15, furmanom od cetnaruw 24 $\frac{1}{2}$, a f. 3 $\frac{1}{2}$, f.
85. 22 $\frac{1}{2}$; drążnikom f. 2. 15, na Krulewskim kwitowe, sztukowe
y w bramie gr. 27, na Zamkowym od dwóch wozuw, a f. 1. 6,
f. 2. 12, skura safianowa contentatiei synowi p. Nawrockiego f.
167. 1 $\frac{1}{2}$. Summa facit f. 167. 1 $\frac{1}{2}$. Na te expensa wydano imci
panu Semionowiczowi z cassy do tryodnego papiru 1 worek szelą-
gami—f. 99. 15; item do iesiennego papiru także 1 worek szelą-
gami—, f. 100; f. 38. 24 gr. b. m., co się zostało było z tryod-
nych, uidelicet iesiennych pieniędzy od imci pana Krassowskiego
wziętych, czyni currenti f. 75. 28. Summa f. 275. 13. Reszty ma
się oddać imci panu Semionowiczowi f. 33. 23. Summa f. 309. 6.

Die 15 iunii. Errorem stało się, oddając rachunki, nie wpi-
sało, co się dało było cum consensu omnium Alexandrowi Łomi-
kowskiemu iałmożnei, toiest f. 10.

Przedając xięgi imci pan Semionowicz na miejscu pana Kras-
owskiego ukradzione ma 3 psaltryki za f. 9.

Tenże przedając ichmości xięgi, oddając rachunek panu Kras-
owskiemu, nie dochodziło mu do summy f 18.

1 trebnik d. 17 iunii oycu Iwanowi z Potoka darowano
za f. 10.

3 ewangelia d. 8 iunii panu Semionowi według kontraktu dla
defectow kazano dać te xięgi dla lepszei zgody za f. 72.

Die 8 iunii. P.p. Zulkwianum bractwu ex commiseratione, że
pogorzeli xięgi wszystkie cum consensu omnium darowano: 1 ewan-
gelie oprawne za f. 31, 1 apostoł oprawny za f. 17, 1 ochtai
oprawny za f. 29, 1 tryod cwitnaia oprawna za f. 31, 1 tryod
postna oprawna za f. 31, 1 trebnik oprawny za f. 11 (gr.) 15,
1 psaltry in 4-to oprawna za f. 3. 27, 1 trefoloy oprawny z bib-
lioteki za f. 110.

1 akifstek, d. 12 iunii, zakonnikowi iednemu, który ma pusc do Kiiowa poklonic się miejscu swiętemu, darowano za f. 3.

Die 16 iunii. Według kontraktu uczynionego na 200 ryz papiru Wroclawskiego z panem Casprem Prawem, a f. 84 bella, dopłaciło się z cassy cerkiewnei residuitas f. 980.

Eadem die. Dało się panu Cyprianowi na rozne expensa y unkoszta należyte dla cerkwie Bożej, wydało się z cassy f. 140.

Die 25 iunii. Widząc wielkie ruine w fundamentach cerkiewnych, że ie woda wszędzie zaliwa sklepy, gdzie umarłych ciała są złożone, także piwnice, które należą do cerkwie świętej, y teize fundamenta ruinują się, także w gmachach, gdzie xięgi roznoego gatunku w seksternach (W roku 1633, d. 23 iunii, zaczęła się mrować drukarnia na ..urze) ¹⁾ dla conserwowania zostają, ob maiorem tego wszystkiego conseruationem et securitatem pozwolilimy zgodnie należyte dać opatrzenie, okienice z blach zelaznych do gmachow dać zrobić, około dzwonice, gdzie się wielka ruina pokazuje, poprawić, do czego aby doskonalsza stała się w robocie cooperatia, uprosilimy zgodnie e medio nostro ich mościow p. p.: pana Stephana Lawryszewicza, Mikołaja Krassowskiego, Jakuba Lawryszewicza y Cypriana Kisielnickiego, którzy omnem curam adhibebunt ad perficiendum hoc opus, na co się podpisuiem. Anno et die, ut supra: Stefan Lawryszewicz. Νικόλαος Μυχαλοβάτης..... Mikołaj Krassowsky, m. p. Jerzy Korendowicz. Jakob Lawryszewicz, m. p. Piotr Semionowicz. Cyprian Kisielnicki, m. p. Stefan Laskowski.

Die 12 iunii. 1 akafstek zakonnikowi, który do Kiiowa votum miał, cum consensu wydano za, iuż napisano, f. 3.

Die 27 iunii. Imci panu Semionowiczowi dało się z cassy na unkoszta papiru Gdanskiego, który iest posłany ze Gdanska do Cypla y na najeście furmanow f. 240.

Die 29 iunii panu Michalowi Teteruchowi ex misericordia fra-

¹⁾ Слово въ скобкахъ написано на лоскутѣ бумаги, который приклеенъ на этомъ мѣстѣ.

terna cum consensu omnium darowano xięgi: 1 polustawie oprawny za f. 8. 15; 1 psalterykie oprawne za f. 3.

Die 13 iulii. Dało się panu Semionowi, drukarzowi, ad rationem służebników z utargowanych xiąg piuntym razem f. 100. „Symeon Stawnicki. Druk., m. p.“

Die 14 iulii. Dopłaciło się oycu Podgurskiemu reszty według kontraktu, uczynionego na rok, f. 300, tedy dało się z utargowanych xiąg f. 59.

Die 15 iulii. Panu Laszkowskiemu z utargowanych xiąg dałem f. 70.

Die 25 iulii. Panu Cyprianowi dało się na expensa y unkoszta cerkiewne z utargowanych xiąg f. 140.

Eadem die. Do Warszawy patronowi wzglendem sprawy o drukarnie przez imci pana Korendowicza w liscie posłało się 2 czerwone z utargowanych xiąg—f. 29.

D. 4 augusti. Odebrało się papiru ryz № 190 ze Gdanska, posłanego przez pana Stefana Lawryszewicza młodego teraz na wiosne pierwszą wodą. Przedtym odebrało się ze Gdanska przysłanego papiru we dwóch fasach: w iedny ryz 90, a w drugi ryz 110. przez tegoż pana Stefana Lawryszewicza młodego teraz na wiosne za powrotem pierwszej wody.

Die 7 augusti. Dało się imci panu Semionowi, drukarzowi, ad rationem roboty służebników z utargowanych xiąg szustym razem f. 210. „Symeon Stawnicki. Typograph, m. p.“

Po rewisiei y odebraniu rachunkow od pana Krassowskiego. die 25 iulii, wydało się xiąg z gmachu do przedania: № 10 ewangeli, a f. 24, f. 240; № 10 ochtaiow, a f. 26, f. 260; № 10 apostolow, a f. 14, f. 140. Summa f. 640.

Die 6 augusti. Wydało się xiąg z gmachu do przedania: № 20 ewangeli, a f. 24, f. 480; № 20 apostoluw, a f. 14, f. 280; № 20 tryodi cwitnych, a f. 28, f. 560; № 10 tryodi postnych, a f. 28, f. 280; № 20 ochtaiow, a f. 26, f. 520; № 25 psaltry in 4-to. a f. 2. 21, f. 67. 15; № 10 trebnikow, a f. 10, f. 100; № 10 psal-

tyrek, a f. 2. 10, f. 23. 10; № 10 akafistkow, a f. 2. 10, f. 23. 10. Summa f. 2334. 5.

Die 7 augusti. Wydało się xiąg do sprzedania: № 10 ewangelii, a f. 24, f. 240; № 10 apostołow, a f. 14, f. 140; № 10 ochtaiow, a f. 26, f. 260; № 10 psaltyrek, a f. 2. 10, f. 23. 10. Summa f. 663. 10.

Die 17 augusti. № 50 ryz papiru kupiło się u pana Kaspra, kupca wrocławskiego, po f. 83 bella, na drukowanie słuzebnikuw, dało się tedy f. 415.

Die 18 augusti. Za 2 kamieni wosku y dwadzieścia y puł funt., na Успение Пресвятой Богородицы, na praznik, po f. 39, dało się f. 107. 15.

Die 22 augusti. Wydało się xiąg z gmachu do przedania panu Krassowskiemu: № 10 ewangelii, a f. 24, f. 240; № 10 apostołow, a f. 14, f. 140; № 10 ochtaiow, a f. 26, f. 260; № 20 trebnikow, a f. 10, f. 200; № 25 psaltry in 4-to, a f. 2. 21, f. 67. 15. Summa f. 907. 15.

Die 24 augusti. Dało się panu Cyprianowi na rozne expensa y unkoszta cerkiewne z utargowanych xiąg f. 140.

Die 28 augusti. Oycu archimandrycie Graeckiemu z Macedonii, ratione elemosinae, dało się cum consensu (omnium) f. 21.

Die 28 augusti. Wielebnym oycum naszym y do świętego Onofrego, dzwunnikowi y kucharzowi zapłacił się kwartał f. 60.

Eadem die. Oycu ihumenowi s. Onofrego na nowo postryżenca zakonnika cum consensu dało się f. 10.

Die ultima augusti. Panu Mikołaiowi Mihalewiczowi do Jarosławia posłało się na blache zelazne y papir siudmakow 500, czyni f. 507. 3, przez pana Hadzi Kiryakiiego.

Die 4 septembris. Przez imci pana Semionowicza posłało się pieniędzy do Jarosławia do pana Mihalewicza dla kupienia papiru na drukowanie psaltry,—dało się talarow 60, a f. 7, czyni f. 430.

Die 10 septembris. 1 psaltrykie oprawno darowano oycu Matthiowi z Druhobicza cum consensu omnium za f. 3.

Die 11 septembris. Panu Semionowi, drukarzowi, ad rationem roboty służebników z utargowanych xiąg siudmym razem dało się f. 200. „Symeon Stawnicki. Typograph“.

Die 11 septembris. Legatia zapłaciła się świętey pamieci imci pana Korniakta wielebnym bycom naszym y do s. Onofrego f. 60.

Eadem die. Legatia oddała się godnei pamieci paniei Maryanny Wasilowey Russianow(iczow)ei z czynszu kramiku wielebnym oycum naszym y do s. Onofrego f. 20.

Die 14 septembris. Za rznięcie roznych figur, liter, furty, do służebnika zapłaciło się oycu diakonowi z Krechowa, za to wszystko, f. 30.

Ponieważ wygodziło się było z cassy brackiei p.p. Krassowskim na membrane na ¹⁾ pilne ich żądanie y potrzebe talarow bitych tysiąc cum provissione na rok procento 8 talarow, a że trzymawszy cały rok, oddaią do kassy brackiei te pieniądze iu praesentia panow: imci pana Stefana Lawryszewicza, imci pana Piotra Affendika, imci pana Cypryiana, imci pana Piotra Semionwicza, imci pana Irzego Korendowicza, imci pana Stefana Laszkowskiego, z ktorych tedy odebrania pieniędzy do cassy brackiei quituiem ichmościow y membran oddaiem, a dla lepszei informatiei wypisnie się odebranie tych pieniędzy: w talarach bitych oddano do cassy talarow $365\frac{1}{2}$, w szostakach bitych talarow, oddano talarow 340, w siudmakach 70 talarow bitych, rachuiąc po gr. 3 na siedmi siudmakow, czyni bitych talarow 71, we Gdansku przez pana brata ich wydanych na papir na ryz 1000 do kontraktu y na unkoszta f. 1068, gr. 23 b. m., to currendo na talary po f. 3 y gr. 18, czyni złotych talarow $296\frac{1}{2}$, in summa talarow 1073. Od 300 talarow, co pan brat we Gdansku wyliczył na papir d. 10 maii ad d. 17 augusti, —czyni niedziel 14, tedy wytrąca się prowisia talarow 7, —talarow 1080. Dla verificatiei tych f. 1068 y gr. 23 b. m. taki rachunek daie: dopłacił do papiru na ryz 1000 papirnikowi we Gdansku d. 10 maii pan Krasowski f. 836. 19, za 10 ryz papiru lipskiego na probe f. 40, Pei-

¹⁾ Передъ „па“. поставлена помѣта NB.

cerowi od pakowania papiru f. 7. 27, panu Stefanowi Lawryszewiczowi na unkoszta f. 30, a parte od pakowania iedney fasy f. 5; pani Peicerowej, wdowie, od pakowania 420 ryz według auscugu f. 41. 12, panu Stefanowi Lawryszewiczowi drugim razem na cła f. 50, ditto temuż na unkoszta przy ładunku papiru f. 17, pani Peicerowej za fase do papiru y pakowania według auscugu f. 19, także na 200 ryz, co we Gdansku są, uczynili się unkoszta według auscugu f. 22;—in summa b. m. f. 1068. 23.

Die 19 septembris. 11 ryz kupiło się papiru wrocławskiego u Berka, a f. 9 ryz, na dodrukowanie służebników za f. 99.

Die 20 septembris. 1 psaltrykie oprawno darowano oycu Michałowi z Hologur cum consensu—f. 3.

Die 22 septembris. Imci panu Affendikowi według żądania oycą metropolity Soczawskiego na ten krzyż rubinowy jeszcze dodałem f. 200.

Die 26 septembris. Panu Cyprianowi dało się na różne expensa y unkoszta cerkiewne z utargowanych xiąg f. 140.

Die 20 septembris. Wydało się xiąg z gmachow do przedania panu Krassowskiem: 1 trefoloy stary dla pana Zurakowskiego za f. 70, 10 ewangeli, a f. 24, f. 240.

Die 4 octobris. Wydało się xiąg z gmachu do przedania pany Krassowskiemu: 10 ewangeli, a f. 24, f. 240; 10 szestodników a f. 8, f. 80.

Die 5 octobris. Imci panu Semionowiczowi na papir wrocławski dałem, aby oddał imci panu Michałowi w Jarosławiu, talarow 20,—f. 140.

Die 15 octobris. Odebrało się xiąg z drukarni nowowydrukowanych służebników in folio od pana Semiona, typographa naszego, według kontraktu uczynionego, № 1470 służebników, a iemu dało się także według kontraktu № 30, co czyni № 1500 xiąg wszystkich. Od № 1470 xiąg służebników, według kontraktu uczynionego, od każdej xięgi ma się onemu płacić po gr. 28, co czyni ta summa f. 1372. Tak tedy ta summa płaciła się onemu: roznemi czasy,

według podpisow iego, w tym reiestrze expressa wyrażonych, nabrał gotowemi pieniędzmi z kassy cerkiewney na swe potrzeby in summa f. 1120, na 30 xiąg służebnikow, według contractu z nim uczynionego pro parte onegoż, za papir wrocławski na te xięgi ryz 8, liber 4, arkuszow 10, po f. 9. 15, czyni in summa f. 78. Reszty dopłaciło się panu Semionowi według rachunku do capitalney summy z cassy in summa f. 174.—Summa f. 1372.

Z woli ich mościow wszystkich, na ten czas będących, że więcej przybyło do służebnika roboty, dali mu nad kontrakt honorarium f. 100. A na te xięgi wszystkie służebniki wyszło papiru, z iego przykładkami 30 xiąg, według rachuby ryz 411, na defekta 1 ryz, to na każde xięgie wychodzi arkuszow 137. „A że mi się dosic stało według kontraktu, na co dla lepszey wiary podpisysie się d. 18 octobris. Dosyć mi się stało z zapłacenia służebnikow. Symeon Stawnicki“.

Die 12 octobris. Wydało się xiąg z gmachu do przedania: 15 służebnikow, a f. 12, f. 180.

Die 18 octobris. Wydano xiąg z gmachu do przedania: 10 octaiow, a f. 26, f. 260; 10 tryodi postnych, a f. 28, f. 280; 10 tryodi cwitnych, a f. 28, f. 280; 10 apostołow, a f. 14, f. 140; 5 czasosłowcuw welkich a. f. 12, f. 60. In summa f. 1020.

Die 28 oktobris. Wydano xiąg z gmachu do przedania: 10 ewangeli, a f. 24, f. 240; 10 apostołow, a. f. 14, f. 140; 15 służebnikow, a f. 12, f. 180. Summa f. 560.

Die 2 novembris. Basilewiczowi y Susabskiemu, studentom iadącym do Kiiowa, racione elemosinae cum consensu dało się na drogę f. 30.

Die 7 novembris. Dało się panu Semionowi, typographowi, ad rationem czasosłowcuw in 4-to, pierwszą ratą, f. 140. „P. Boże szczęśliwie—! Symeon. Typograph, m. p.“

Die 8 novembris. Za 24 funt. ołowia, co kwiatki wylivał do czasosłowu, y 27¹/₂ funt. na kwadraty zapłaciło się to wszystko z templamy y materkami, co wy(liwał), f. 10.

Die 9 novembris. Dało się panu Cypryanowi na rozne expensa y unkoszta cerkiewne z utargowanych xiąg f. 100.

Die 18 novembris. Pan Szymon Krzysztofowicz zapłacił czynsz z kramu Sawiczowskiego bogatego, według kontraktu uczynionego, na wszystkich S.S. die prima novembris expiruje, a że według dawnego zwyczaju do lunary dał f. 2, do cassy f. 38.

Die 21 novembris. Za krzyż drewniany oprawny kupiło się od iednego ormianina za talarow 25, baryszu dało się f. 3,—czy-ni f. 178.

Die 25 novembris. Iego mości oycu episkopowi w darunku dało się dwa służebniki w sexternach y ieden oprawny, y od oprawy dało się f. 4. 15.

Eadem die ieden służebnik oprawny dało się do cerkwie naszej, od oprawy—f. 4. 15.

Die 27 novembris. Wielebnym oycom naszym y do świętego Onofrego kwartał oddał się f. 60.

Die 27 novembris. Złotnikowi od naprawienia tego krzyrza kupionego, y od wychandożenia, y pozłocenia, y kamykow wsadzenia złotnikowi dało się f. 20.

Die 28 novembris. Przewielebnemu oycu archimandrycie Graeckiemu dało się elemosyne na droge cum consensu omnium f. 10.

Die 29 novembris. Dało się panu Semionowi, typographowi, ad rationem czasosłowuw in 4-to, drugim razem, f. 140. „Symeon Śtawnicki. Typograf, m. p.“.

D. 19 decembris. 1 służebnik oprawny do manastyru Wersyckiego ratione elemosinae cum consensu omnium dało się za f. 14. 15.

D. 26 decembris. Bractwu świętej Paraskewi wygodziło się pomiędzy na zastaw na krzyż srybny y kielich pozłocisty na prowisie z cassy f. 300.

Eadem die wygodziło się na potrzebe pilno iednego Graeczyna, ktory tu we Lwowie umarł, synowi iego; na fant na blam futra szlufowego lisiego y 60 par garel lisich, ktory ma płacić prowisie z cassy f. 200.

Die 27 decembris. Oycum do manastyra Szczepłockiego ratione elemosinae na święta Bożego Narodzenia na wosk dało się f. 7.

Die 27 decembris. Wydano xiąg z gmachu do przedania: 10 tryodi postnych, a f. 28, f. 280; 25 psaltry in-to a f. 2. 21, f. 67. 15. In summa f. 347. 15.

Die 28 decembris. Za 1 kamien y funt. 14 wosku, po f. 38, panu Cypryanowi zapłaciłem f. 52, gr. 24. Item za 3 kamienie y funt. 17 wosku, a f. 38, panu Michałowi Słosci zapłaciłem f. 135. 16 na święta Boże Narodzenie, co facit summa f. 188. 10.

Eadem die przed świętami Bożego Narodzenia panu Cypryanowi na rozne expensa dało się z utargowanzech xiąg f. 140.

Die 29 decembris. Dało się panu Semionowi, typographowi, ad rationem czasosłowuw in 4-to trzecim razem f. 140. „Symeon Stawnicki. Typograf“.

Die 30 decembris. Manuelowi mytnikowi wzglendem myta fordanskiego y wrocławskiego, aby bez turbati papir gdanski y wrocławski przepuszczony na komorach, honorarium przez imci pana Semionowicza dano czerwonych 5, a f. 14. 15, czyni f. 72. 15.

Die ultima decembris. Jasnie wielmożny iego mość episkop Lwowski oddał summe, ktore był wziół na zastaw, to iest na srybło, sine provisione, do cassy oddane, f. 2000.

Die 7 ianuarii, anno 1692. Trzem dyszkancistom na Boże Narodzenie sprawiła się barwa: kuntusiki cielone, czapki, buciki żółte; to wszystko kosztuie f. 60.

Die 10 ianuarii z powziętych pieniędzy przez imci pana Mikołaja Michalewicza, do Jarosławia posłanych, na blache y papir roznemi czasy odebrał f. 1060. Taki tedy daie rachunek imci pan Mikołaj Michalewicz: № 4 cetnary blach zelazney, na okienicy kupioney w Jarosławiu, po f. 36, summa czyni f. 144, od tei blachi fury z Jarosławia do Lwowa dał f. 12; 15 ryz papiru wrocławskiego, w Jarosławiu kupionego, a f. 8. 15 ryza, czyni f. 127. 15; 6 ryz papiru wrocławskiego, w Jarosławiu także kupionego, a f. 10 ryza, czyni f. 60; od 21 ryz papiru tegoż fury, myta po drogach z Ja-

roslawia do Lwowa kosztui f. 9; 170 ryz papiru wroclawskiego kupionego po f. 7, gr. 12, y belle 2, czyni wszystkiei summy f. 1266. In summa f. 1618. 15. Odtrąciwszy tedy te summe, powzięto według rejestru, f. 1060, imci panu Mihalewiczowi przychodzi się reszty oddać, oddało się f. 567. 15.

Die 15 ianuarii. Dało się panu Cypryanowi na rozne expensa y unkoszta cerkiewne f. 140.

Die 21 ianuarii. Pan Szymon Krzysztofowicz według kontraktu, de novo uczynionego, na rok po f. 50 od kramu Sawiczowskiego zapłacił pierwszą ratę do cassy f. 25.

Die 21 ianuarii. Wydało się xiąg z gmachu do przedania: 10 tryodi cwitnych, a f. 28, f. 280; 10 tryodi postnych, a f. 28, f. 280; 10 ochtaiow, a f. 26, f. 260; 10 trebnikow a f. 10, f. 100. In summa f. 920.

Die 22 ianuarii. Maiąc wielką krzywdę y dishonor natia Ruska wzglendem deputatiei y confusiei a communitate, gdy nas mocuią ad sessionem, tedy nas postponuią y nie dają miejsca według dawnego zwyczaiu także y ad vota przyniewalają, aby na ostatku dawne post communitatem, czego ab antiquo do tych czas ¹⁾) nie bywało, a tak aby u maistratu zabieżyć temu z condolentią supplicuiąc, zezwolilimy unanimiter dać honoraria ich mościom ¹⁾) panom raicom y na inne expensa w teize sprawie, z ktorych mają rachunek dać, a to imci pana Irzego Korendowicza, imci pana Mikołaiia Mihałewicza y imci pana Cypryiana Kisielnickiego. Mikołay Krassowsky, m. p. Piotr Affendyk, m. p., brat starszy Stefan Lawryszewicz. Jakob Lawryszewicz, na ten raz brat starszy, Stefan Laskowski. Cyprian Kisielnicki, m. p. Piotr Semionowicz.

Die 24 ianuarii według consensu na sprawe cum communitate wydało się z cassy talarow bitych trzydzieści, to jest f. 210.

Die 25 ianuarii. Dało się panu Semionowi, typografowi, ad rationem roboty czasosłowuw wielkich in 4-to, czwartym razem, f. 140. „Symeon Stawnicki. Typograf“.

¹⁾ Тоже неперъ „czas“ n „mościow“.

In anno 1691, d. 27 iunii, z odebrania pieniędzy przez imci pana Semionowicza, na expensa z cassy na papier gdanski z Fryczu na státkach przysłanych, za 3 fasy dało się, które są pisane w tym reiestrze, f. 240. Tak tedy rachunek daie imci pan Semionowicz: od wytoczenia fas z statku chłopum f. 2. 10, styrnikowi od pomagania (gr.) 12, bednarzowi od pobicia y zacierania dna po dwa razy f. 1. 6, za maty do nakrycia tych fas (gr.) 10, myto drobne po drogach od 3 fas f. 2, na krolewskim kwitowe gr. 12, na zamkowym f. 1. 6, burmistrz ^of. 1. 20, item od trzeci fasy wielkiej kwitowe do bramy y w bramie (gr.) 26, fury od 3 fas od cetnarow 41¹/₂, a f. 4, f. 166, frochtu od szafuntow 20, a f. 3, f. 60, drażnikom od dzwigniania f. 2. In summa f. 236. 24.

Die 26 ianuarii, anno 1692. Item dobrei monety expensa na cłach y mytach: w Fordonie pisarzom, reuisiorum f. 5, 12, w Niezawie, Wroclawku y Plocku f. 1. 11, w Zakroczyniu y innych przykomorkach (gr.) 28. Facit b. m. f. 7. 22, currenti moneta f. 13. 21. We Gdansku przedał pan Jakub z prouisialnych pieniędzy więcy f. 9. 10. Tamtey strony summa czyni expens f. 236. 24. Summa facit f. 259. 25. Ponieważ imci pan Semionowicz wziół na te expensa f. 240, a że wydał więcy, iako się pokazało z rachunku, f. 259. 25; tedy resztę przychodzi się oddać f. 19. 25.

Co zaś pan Stefan Lawryszewicz młody wziół we Gdansku od imci pana Krassowskiego na expens tych 3 fas papiru b. m. f. 17, taki tedy podae rachunek: we Gdansku od leżenia w pakawzie przez zime fasy z papirem dał f. 6, drażarzom od tey wielkiej fasy y od dwuch mniejszych do statku f. 7, za 7 rogoży do nakrycia tych fas f. 1. 12, za 30 mat f. 1, za gwozdzie do fas f. 1, chłopum, co pomagali, gr. 18. In summa f. 17. Według pierwszego rachunku reszty przychodziło się oddać imci panu Semionowiczowi od papiru f. 33. 23. Według drugiego rachunku reszty temuż przychodzi się od papiru oddać f. 19. 25.

Na Święta Wielkanocne dwie pary pochodni, po 3 funt., dano za nie f. 20. Za 3¹/₂ kamieni oliwy do lamp do Bożego grobu na

święta, a f. 29, f. 101. 15. Na święto uspienia Preswiatoy Bohorodycy 2 par pochodni (po) 3 funta, za nie f. 20. In anno 1692 na Boże Narodzenie 2 par pochodni (po) 3 funta, za nie f. 20. In summa f. 215. 3. Z utargowanych xiąg oddał [pan Krasowsky.

Na zielone świętki wzięło się było 2 par pochodni (po) 3 funta, za ktore dano f. 13. 10, te tedy zapłacił pan Semionowicz, bo z cassy wziął był czerwonych 27, 7/8 po f. 14, a że udał one po f. 14 1/2, tedy te pochodnie zapłacił z tych pieniędzy f. 13. 10.

Die prima februarii. Pan Jan Mihalewicz zapłacił od złotych tysiąca roczne prouisie po złotych 8 procento, gdzie rok wyszedł d. 17 augusti w roku 1691, który dał do cassy prouisie f. 80.

Die prima februarii. Pan Bazili Iskrzycki oddał pieniądze, ktore się mu wygodziło na oblig z cassy cerkiewney sine prouisione.

Die 16 februarii. Dało się panu Semionowi, typographowi, ad rationem roboty czasosłowcuw wielkich in 4-to piuntym razem f. 140. „Symeon Stawnicki. Typograph, m. p.“

Die 18 februarii. Oycu ihumenowi z Kryłosa, cum consensu omnium, ratione elemosinae, dało się 1 apostoł w seksternach, 1 psaltry in 4-to w seksternach, 1 czasosłowiec mały w seksternach, to czyni za to wszystko f. 18. 27.

Die 8 februarii. Wydało się xiąg z gmachu: 10 tryodi postnych, a f. 28, f. 280; 25 psaltry in 4-to; a f. 2. 21, f. 67. 15. In summa f. 347. 15.

Die 25 februarii. Wydało się xiąg do przedania z gmachu: 10 ewangeli, a f. 24, f. 240; 10 tryodi postnych, a f. 28, f. 280; 20 tryodi cwitnych, a f. 28, f. 560; 10 ochtaiow, a f. 26, f. 260; 10 apostołow, a f. 14, f. 140; 20 trebnikow, a f. 10, f. 200; 15 służebnikow, a f. 10, f. 150; 10 psaltryrek, a f. 2. 10, f. 23. 10; 10 akafistkow, a f. 2. 10, f. 23. 10; 30 czasosłowcuw, a f. 1. 6, f. 36. In summa f. 1912. 20.

Die 28 februarii. Wielebnym oycum naszym, do świętego Onofrego zapłacił się kwartał f. 68.

Eadem die. Tymże wielebnym oycum y do świętego Onofrego oddała się legatia nieboszczyka pana Matyiasza f. 35. 15.

Die 29 februarii. Dało się panu Cypryanowi na rozne expensa y unkoszta, należyte do cerkwie, f. 140.

Die 8 februarii. Oycum Krechowskim legatia nieboszczyka pana Matyiasza oddała się f. 35. 15.

Die 7 martii. Strażnikowi żydowi, który ręczył się na granicy względem kwitu na papir wrocławski, co pan Mikołaj Mihałowicz przyznał, dało mu się za porękie cum consensu f. 20.

Die 11 martii. Pan Jan Hrehorowicz za rok 1691, to iest pierwszy, który wyszedł na s. Michał w roku przeszłym 1691, czynsz należyty, złotych sto czterdzieści, oddał w ten sposob: in anno 1691, d. 27 octobris, ex duabus sortibus z chłopa na dwadzieścia, podymnego 4-tam ratam dał f. 9. 8, item groszowego gr. 18, eodem anno 1691, d. prima decembris, item 5-tam ratam oddał—f. 9. 8, item groszowego gr. 18, item anno 1692, d. prima februarii 6-tam ratam oddał f. 9. 8, item groszowego gr. 18. To tedy combinando, czyni razem podymnego f. 29. D. 18 reszta według kontraktu oddał do kassy f. 110. 12.

Die 17 martii. Panu Semionowi, drukarzowi, dało się ad rationem roboty czasosłowuw in 4-to wielkich szustym razem f. 140. „Symeon. Drukarz, m p“.

Die 18 aprilis. Pan Bogdan Latynowicz czynsz z kamienicy Masarowskiej według kontraktu, uczynionego na rok, po f. 90, tak tedy zapłacił za trzy podymne, ostatne iuxta laudum visnense, za każde podymne po f. 4. 22 z groszowym, co czyni f. 14. 6, także wydał na dach, gdzie nici przedaia, na gonty y rzemesnik a f. 7, co czyni wszystkiego f. 21, gr. 6; w gotowiznie oddał według kwitu f. 68. 24.

Die 28 martii. Dało się panu Cypryanowi na rozne expensa. należyte do cerkwie, f. 300.

Die 3 aprilis. Dało się panna Cypryanowi na rozne expensa. należyte do cerkwie, f. 140.

Die ultima martii. Panu Semionowi dało się ad rationem roboty czasosłowuw in 4-to wielkich siudnym razem f. 140. „Symeon. Drukarz“.

Die 15 aprilis. Panu Jakubowi Mihalewiczowi Laszkowskiemu na sprawę z drukarzem Woiciechem cum consensu dało się talarow 30—f. 280.

Die 26 martii. Wydało się xiąg do przedania: № 10 ewangelii, a f. 24, f. 240; № 10 trebnikow, a f. 10, f. 100.

Die ¹⁾ aprilis. Panu Piotrowi Semionowiczowi dało się do Gdanska na papir z cassy cerkiewney talarow 400—f. 2800.

Die ¹⁾ aprilis. Drugi raz czyni rachunek imci pan Mikołaj Krassowski z przedania xiąg, ktore miał w dispositiei swoiey, za uproszeniem wszystkich ich mościow, wydane z skarbcu przy roznych ich mościach, ktorzy byli praesentes każdego czasu, gdy wydawano roznymi czasy, a d. 25 iulii et anno praeterito 1691 ad hunc annum praesentem et diem, ut supra, to iest w tym reiestrze expresse wyrażone. Xięgi, ktore brał do przedania, combinowawszy tedy każdy gatunek roznych xiąg, iako tu się wypisnie niżej: № 100 ewangelii w seksternach, № 80 ochtaiow w seksternach, № 80 apostołow w seksternach, № 60 tryodi cwitnych w seksternach, № 60 tryodi postnych w seksternach, № 100 psaltryr in 4-to w seksternach, № 70 trebnikow w seksternach, № 30 psaltryrek w seksternach, № 20 akafistkow w seksternach, № 10 szestodnikow w seksternach, № 45 służebnikow w seksternach, № 5 czasosłowuw w seksternach, № 30 czasosłowuw w seksternach, № 1 trefoloy w seksternach, za ktore to wszystkie xięgi porachowalismy według taxy naszej, postanowioney przy wszystkich ich mościach, ktorzy byli na ten czas praesentes, uczyniła summa złotych dziesięć tysięcy dziewięćset trzydzieści y pięć y groszy pietnaście, dawnego długu, co został był winien z przedarzy xiąg na długach, iako w tym reiestrze wypisało się naprzędzie, to iest summe złotych trzy tysiące

¹⁾ Въ подлинникѣ сво'одное мѣсто.

sześćset piędziesiąt y cztery y groszy dwadzieścia y sześć. Combi-
nando te obie symmy—f. 14590. 11. Z tey summy oddaie imci pan
Krassowski takowy rachunek: imci panu Cypryanowi dawał rozne-
mi czasy do szafowania na rozne expensa y unkoszta do szkoły y
szpitala według reiestru f. 1380, drukarzowi Semionowi rozne-
mi czasy na drukowanie xiąg, iako w tym reiestrze z podpisem ręki
iego stoi, wydał f. 1764, na legatie, kwartały oycum naszym y do
świętego Onofrego wydał f. 398. 15, darunki roznyim oycum ratione
elemosinae do manastyrow ubogich f. 517. 10, expensa rozne na
potrzebe cerkiewne wydał f. 3780, w xięgach oprawnych oddał w
sklepie przedażnym f. 1803, w xięgach w sexternach oddał w sklepie na
summe f. 779. 10, w gotowych pieniądzech oddał do skarbcu f. 2514.
In summa facit f. 12936. 5. Na długach, co za xięgi zostali win-
ni rozni creditorowie, czyni f. 1654. 6. In summa facit f. 14590. 11.

D. 12 maii. Odebrało sie xiąg do skarbcu od pana Semiona,
drukarza, według kontraktu uczynionego; na gdanskim papierze cza-
słowuw wielkich in 4-to № 975. Item temuż panu Semionowi we-
dług kontraktu przykładow dało się na gdanskim papierze № 25.
Na grubym papierze odebrało się do skarbcu xiąg czasosłowuw №
70. Item odebrało się xiąg na grubym papierze same misecosłowuw,
ktore dodrukował do starych czasosłowuw, 120, po dwa rachuiąc,
czyni № 60. Defectowych xiąg czasosłowuw na grubym papierze od-
dał xiąg 8. Tak tedy porachowawszy, według kontraktu, przychodzi
się onemu zapłacić: od № 975 czasosłowuw na gdanskim papierze
a f. 1. 8, facit f. 1235, od № 70 czasosłowuw na grubym papi-
rze, a f. 1. 8, facit f. 88. 20, od № 120 misecosłowuw na gru-
bym papierze, rachuiąc po dwa misecosłowuw w iedne xięgie, to iest
po 60, czyni, a f. 1. 8, f. 76. In summa facit f. 1399. 20. Tak
tedy panu Semionowi płacą się xięgi: rozne-
mi czasy odebrał od pana
Krassowskiego według iego podpisow ręki własney, w białym re-
iestrze znaiduie się, f. 980. Za papir gdanski, co wyszło na 25 xiąg
przykładow według kontraktu, iemu oddano, to iest ryz 7-to arku-
szow 12, po f. 12 ryz, f. 84. Za 8-ryz y liber 6 papiru grubego.

co nie oddał do skarbcu, a f. 4 ryza, facit f. 32. Reszty dodało się w gotowiznię według kontraktu f. 303. In summa f. 1399. № 282 ryz papiru gdąskiego wydało się roznemi czasy na drukowanie czasosłowuw wielkich, na każde tedy xięgie wyszło papiru gdąskiego arkuszow 140¹/₂. № 44 ryz y liber 6 papiru grubego wydali się na 70 xiąg czasosłowuw całych y na 120 misecosłowow y na 8 xiąg defectowych także wyszło na iedne xięgie arkuszow 140¹/₂. „Ja niży podpisany przyznaniem tym podpisem moim, iż za robotę xięgi czasosłowow in quarto, podług contractu, od roboty we wszystkim dosic mi się stało. Symeon Stawnicki. Typograph, m. p.“

Во имя Отца и Сына и Святаго Духа. Аминь.

Electia d. 7-ma aprilis 1692. Собралъ насъ и совокупилъ Духъ Святый y dzień niedzieli świętey, od святѣйшихъ патриарховъ родany, artykułami stwierdzony, y od antecessorow naszych w niewczym nie naruszony, abysmy roku każdego, dnia, iednak, dziesiejszego praecedendo wprzody z porządkami naszemi, to iest rewisią xiąg, z ktorych unicum clerus et tutamen haec nostra mater ecclesiae ma, y innych ozdob do украшения cerkwi s., tudziesz perceptorum et expensarum, ac aliis ad firmandum bonum ordinem spectantibus constitutionibus electią braci stanowili. To wszystko my, quorum inest amor ecclesiae, et boni publici cura ad praesens tu zostaiący sacrosancte et inviolabiliter obseruando, in locum solitum, to iest ad sacrariam immunitatem et consultationum nostrarum, zgodnie zeszedszy się y zebrawszy, cale y zupełnie konserwuujemy praeliminaria wszystkie, wyżey specifikowane, wprzody uprzątnąwszy, ustanowiwszy y skutecznie utwierdziwszy, invocato eodem nomine Spiritus Sancti, in Cuius spiritu sortes nostrae, przy interposicji, iednak, Przeczystey y Przebłogosławioney Marii, Matki Bożey, y Patronki mieysca tego, y nas wszystkich, Cuius benedictione et patrocinio venimus, monemur et morimur, de denominacyi y electii braci naszych et constituendum bonum ordinem votis et suffragiis nostris zgodnie przystapilismy, et collegio, et gremio nostro, ich mościow panow braci naszych dorocznich obralismy:

Pierwszego. Jego mości pana Irzega Papare. Drugiego. Jego mości pana Hrehorego Russianowicza. Trzeciego. Jego mości pana Mikołaja Krassowskiego. Czwartego. Jego mości pana Mikołaja Michalewicza.

Assessores: 1. Imci pan Jakob Lawryszewicz. 2. Imci pan Cyprian Kisielnicki. 3. Imci pan Stephan Laszkowsky. 4. Imci pan Piotr Semionowicz.

Pisarz. Imci pan Ierzy Korendowicz.

Ich mościow braci starszych y assessorow te officia ad dispositionem et conseruandum ordinem oddaią się, a naprzod:

Imci pan Ierzy Papara, brat starszy, ich mościow braci ma spraszać do congregacyi, klucze od congregacyi y od skarbcu, y od xiąg przy ich mościach być maią, y od teyże congregacyi szaroki klucz trzymać będzie.

Imci pan Hrehory Russianowicz, brat sosudochranitelny, to iest dozorca y gospodarz całego укрaшеня cerkwie s., dzwonnice y dzwony mieć w dozorze y opatrzeniu, подзвонне w disposicy swoiey mieć, y pieniądze odbierać y calcularia z nich ich mościow panow braci przed następującą electią czynić y cokolwiek iest ozdoby cerkiewney stale przestrzegać, ażeby szkody w niwczym nie ponosiła cerkiew s., klucz mieć będzie także od skarbcu. Cokolwiek zas ozdoby augmenti stanie się, co imci pan Russianowicz diligenter connotować w registrach swoich powinien będzie.

Imci pan Mikołaj Krassowski, brat kasny, ktoremu klucze oddane są do teyże kassy, iako też y od xiąg y od skarbcu do wydania xiąg, od przedawcy xiąg ma odbierać każdego miesiąca pieniądze, z tych pieniędzy na expensa potrzebne cerkwie s. imci panu sosudochranitelnemu, panu szafarzowi, Semionowi, drukarzowi, a co cwierć roku reszty, co się pokaże, do skarbcu wnosić; y tak imci pan kasny z summy przedanych xiąg rachunek przy ich mościach panach braci czynić będzie, każdej cwierci roku perceptarum et expensarum czynić powinien.

Imci pan Mikołaj Michalewicz, brat, klucze mieć ma dwa od

kassy y od bibliotheki, w której ~~papier~~ do drukarni zwożony y wydawany ma być.

Ci ich mości panowie bracia starsi, duchownymi, szkołą y drukarnią rządzić y disponować wszelką władzą y moc mają, y wolną do porządku stanowienia dispositią mieć będą z imci panem Laszkowskim, bratem naszym, ratione części brackiey, którą ma w disposicyi, aby przyszła ad dispositionem liberam braci, mają z jego mością cale finaliter concludować y one recuperować.

Przedawca xiąg imci pan Piotr Semionowicz, substitut imci pan Stephan Laszkowski. Ten przedawca imci panu kasnemu co miesiąc z przedanych xiąg czynić y oddawać rachunek powinien będzie, za odebraniem zaś xiąg do siebie, cokolwiek wezmie od braci xiąg, ma się na to podpisać.

Шафаръ imci pan Cyprian Kisielnicki ma pieniądze brać od imci pana kasnego, a na potrzeby cerkiewne z konsensem braci naszych szafować y wydawać, y co weznie podpisać się ma na reiestrze, a ten rachunek expensarum imci panu kasnemu oddawać powinien. Legominą y drwami do szkoły y szpital s. Onofrego suplementować y iego prowizorem być.

Darunki, budowania, murowania, pożyczania pieniędzy kilku konsensem panow braci nie ma być, aż za zupełną braci naszey zgodną sessią y zezwoleniem.

Deputaci na ratusz: imci pan Mikołay Michalewicz, imci pan Ierzy Korendowicz, imci pan Stephan Laszkowski, imci pan Ierzy Dragnowicz, imci pan Jan Kotoni. Ci ich mości panowie bracia do spraw cerkiewnych, ktore kolwiekby contra nationem et commissionem iurium były stanowione y intimowane, attentią y wszelką pilność y dozór mieć powinni y naszych panow braci informować, y relacją czynić tak, iednak, ażeby żadney sprawy nie attentowali, y w nie się nie wdawali aż za konsensem wszystkich panow braci.

Prowisores: imci pan Mikołay Michalewicz, imci pan Jakub Lawryszewicz, imci pan Ierzy Korendowicz. Ci ich mości legacie y czynsze, osobliwym registrem spisane y pieczęcią stwierdzone, ma-

ią vindikować. Ci duchownym tutejszym monasterow s. Onofrego y Krechowskiego legacie y kwartały wypłacać od puszeki cerkiewney. ktora iest przy obrazie narodzenia Naswiętszey Panny na lewym kryłosie, mieć klucz powinni; te zaś zebrane pieniądze imci panu kasnemu oddawać mają.

Ich mości panowie bracia, iako y starsi, tako y młodszy, którzy tylko mają iako dispositią w ręku swoicich, iezeliby iakowa potrzeba odiazdu albo zabawy intercederet, dla ktoreyby adesse nie mogli, tedy każdemu wolna będzie dispositia, aby ktoremu zechce praesenti, iednak e modio braci, oddał ad manus.

Rewisia xiąg w gmachach cerkiewnych in praesentia wszystkich ich mościow panow braci naszych fideliter zrewidowana, conotowana y wiernie spisana. W komnacie w gurnym gmachu: № 85 związkow tryodi cwitney, w każdym związku po 10 triodi, facit № 851. № 125 puł-czasosłowow wielkich in 4-to. № 30 związkow połustawcow na grubym papierze po 25 w związku, facit in № 750. № 1 związek połustawow na cienkim, facit in № 25. № 1070 czasosłowow w izbie na dole. № 93 związkow triodi postnych, w iednym związku po dziesięciu, facit № 930. Item triodi tychże № 9. № 83 związkow służebnikow in folio, w każdym związku tychże po 15, facit 1245. W komnacie na dole: № 1127 związkow ewangelii, w każdym związku po 10, facit 11270. № 61 związkow ochtaiow, w każdym związku po 10, facit 610. № 31 związkow apostołow, w każdym po 10, facit 310. № 36 związkow szestodnikow, w każdym związku po 25, facit 900. Item dwa szestodniki, № trebnikow in № 118. Psalterek małych in № 492. Akafistow in № 1445. Trefołoiow in № 2.

Anno 1692, d. 25 iulii, odebrały się: № 1469 psalterzy nowo-wydrukowanych in 4-to, № 1950 grammatyk także (nowo)wydrukowanych, ktore xięgi odebrało się do skarbcu in depositum.

Die 22 iulii, anno 1694, 1496 trefołoiow, dobrze rewidowanych, odebrało się do skarbcu do komnaty dolney.

Anno Domini 1695, d. prima aprilis, 1491 trebnikow, dobrze rewidowanych, odebrało się do skarbcu do komnaty gurney.

Reuisia cassy, wiele znajduie się pieniędzy gotowych, anno et die, ut supra, fideliter zrewidowana y connotowana przy bytnosci panow braci: 1. Worek tymfami, szostakami, currenti moneta zuayduie się złot. 1400. 2. Worek talerami bitemi cesarskiemi z. 1114. 3. Worek tymfami—z. 1250. 20. 4. Worek talerami bitemi—z. 2373. 5. Worek cesarskiemi—z. 495. Łancuszek pana Mikołaiowicza Jana złoty, w zastawie, w summie z. 1000. Jeden pułkrzyża rubinowy z dyamentami, w zastawie będący, iego mości metropolity Suczawskiego w summie z. 800. Czerwonych złotych in № 33 y puł, po złotych 14 y puł, facit z. 485. 12. Pierścionek ieden złoty o siedmiu dyamencikach. Pułtorakami y kopiykami w worku z. 26. Item w worku iednym talerami lewkowemi, kopowcami, y czerwony biały, y szelągi, facit z. 525. 16. Z czynszu pieniędzy z. 240. W woreczku iednym złotym dwie tabliczki srebrne okryte: iedna mniejsza, druga większa. Serduszek № 2 srebrnych składanych. Pasek № 1 srebrny pozłocisty kozacki. Klauzurek dwie srebrnych od ewangelii. Krzyżek № 1 srebrny maluski. Wianeczek № 1. Srebra topionego, srebra..... i topionego srebra. Jeden kamień krwawnik y w papierze.... topiony.

Membrany: (Korniaktowskie) ¹⁾. D. 7-ma aprilis, 1690 anno, imci pana Jakuba Lawryszewicza (na) z. 5000. (Sahaydacznego) ¹⁾. D. 7 augusti, 1690 anno, imci pana Piotra Kurtowicza (na) z. 2000. D. 24 februarii, zapis, 1692 anno, imci pana Bazilego Iskrzyckiego (na) złot. 120. Wykupił. D. 5 iulii, 1690 r., (zapis) imci pana Hrehorego Russianowicza (na) z. 4000. D. 26 decembris, 1691 (r.) karta dana od braci cerkwie s. Параскевии (na) z. 300. Wykupił. D. 26 iunii, 1692 (r.) membran imci pana Krassowskiego Mikołaiia in talerow bitych, in № po piecdziesiąt,—z. 1050. Wykupił, na co pignus iest wyrażony w zastawie. D. 6 augusti, imci pan

¹⁾ Слова въ скобкахъ въ подлинникѣ на поляхъ.

прилож. къ ч. 1, т. 9.

Laszkowski siedmset złotych, 1692 anno, z. 700 wzioł na zastaw, ktore d. 6 novembris roku terazniejszego oddać, podług danej membrany, obliguie się.

Za konsensem y zgodnym wszystkich postanowieniem stanol takowy konsens dla ozdoby Matki Przenaswietszey w nowowystawioney kaplicy: ażeby szatę srebrną z konstitutiey y ustanowienia legacyi s. p. imci pana Lawryszewicza, brata niegdy naszego, przybrali y ozdobili, daicmy na to srebra grzywien trzydziesti na wyposzłote, wymyslić powinni będziemy, y rzemieślnikowi od grzywny po iedynastu złotych pro labore płacić deklarowalismy, ktora robota, aby tym prędzey do skutku bez szkody żadney braterskiej nie była y cerkwie Bożey nie działa się, uprosilismy z porządku swego ich mościow panow braci: Mikołaiia Krassowskiego, Cypriana Kisielnickiego, Jerzego Korendowicza, braci naszych, aby tey roboty dozorcami pilnemi byli, na co się podpisuieemy. Działo się w Lwowie, w kongregacyi, na miejscu zwykłym d. 7-ma iulii, 1692 anno.

Ich mościom panom deputowanym braci wyżey mianowanym daie się na poszłote tegoż obrazu: łańczuchow złotych dwa, manelli złotych iedna para, krzyżyk ieden złoty, te ważę czerwonych złotych in № 55. Pierscieni iedynascie—ważę czerwonych złotych osm. Do tego ieden czerwony złoty wenecki (Czerwony złoty wenecki oddał imci pan Krassowski) ¹⁾ oddał, dwie sztuki złota odlawanego, ktore ważę czerwonych złotych pietnascie y czwierć, oddał. wszystkich komparuiąc, czerwonych złotych in numero siedmdziesiąt dziewięć y czwierć, ktorzy ich mościowie panowie (Dwa krzyżyki przy sobie zostawily) ¹⁾ bracia deputowani te złoto sprzedać iak naylepiey starać się będą, y za to fangultu na poszłote tego obrazu kupić, y poszłoto na tenże obraz Matki Przenaswietszey dać, przy ktorym poszłoceniu personaliter być powinni. Nozenczka z nożem we srebro... .. (oddął) do sprzedania. Ich mościom panom braci deputowanym daiemy trzysta trzydziesti złotych polskich.

¹⁾ Слова, помѣщенные нами въ скобкахъ, написаны въ подлинникѣ на поляхъ.

Dnia 8 iulii, 1692 anno. Imci pan Hrehory—Wasil Russianowicz dla naprawy zepsowanych lamp wzioł z skarbcu srebra funtow dwa y łut ieden.

Na robote szaty na obraz cudowny Matki Przenaswiętszey p. Grzegorzowi Niedzielskiemu, magistrowi teyże szaty, według kontraktu ustanowionego y spisaneogo, płacąc onemu od grzywny kaźdey po złotych iedynastu, ciż ich mościowie za wystawieniem teyże szaty powinni będą.... Mikołay Krassowsky, m. p. Γεώργιος Παπάρα. Cyprian Kisielnicki, m. p. Jan Michalewicz. Stephan Laskowski, m. p. Γεωργιος Μικολαβατζης.... Jerzy Korendowicz, m. p. Ζωτος τοῦ Γαργη. Νικόλαος Μιχαλοβατζης.

Imci panu Mikołaiowi Krassowskiemu, bratu y kasnemu naszemu, daiemy talarow bitych in № 34 y złotych cztery y groszy dwadzieścia y ieden. Temuż puszka zapieczętowana z perłami, ze złotem y druga z koralami daie się. (Oddał) ¹⁾. Imci panu Mikołaiowi Michalewiczowi, bratu naszemu, do rąk dla nawlekania pereł łutow in № 15 y puł łuta daie się. (Oddał) ¹⁾. Item temuż imci panu kasnemu daie się w papierze korale y kamienie rozne d. 10 iulii, 1692 anno. (Oddał) ¹⁾.

Die et anno eodem. Imci pan Hrehory—Wasil Russianowicz dla naprawy zepsowanych lamp wzioł z skarbcu srebra funtow dwa y łut ieden.

D. 22 iulii. Imci pan Mikołay Michalewicz oddał do skarbcu pereł łutow 15 y puł łuta, ktore dali się byli do nawlekania.

Anno 1692, d. 25 iulii. Odebranie xiąg z drukarni teraz nowowydrukowanych od pana Semiona, drukarza, to iest № 58 związków psaltry in 4-to na wroclawskim papierze, w koźdym związku znajduie się 25 psaltry, czyni in summa psaltry 1450. Item tenże oddał w związku psaltry 19. Psaltry 1469 od pana Semiona odebrało się do skarbcu dobrze rewidowanych. Panu Se-

¹⁾ Слова, помещенные нами въ скобкахъ, написаны въ подлинникѣ на поляхъ.

mionowi według kontraktu oddało się psaltry 25. Porachowawszy, tedy przychodzi się panu Semionowi, według kontraktu uczynionego, od iedney psaltry po gr. 15, to iest od 1469 czyni f. 734. 15. Tak tedy płaci się panu Semionowi: roznemi czasy, według rejestru opisanego z podpisem ręki iego, odebrał od pana kassnego f. 430. za papir na 25 psaltry, co się dali onemu, wyszło ryz 3 y liber $4\frac{1}{2}$, a f. 9 ryza, czyni f. 29. Za iedne ryze, co nie dostaie do rachunku, f. 9. In summa f. 468. Reszta przychodzi się dopłacić f. 266. 15 = 734. 15. № 193 ryz y liber 15 wydało się z sklepu na drukowanie tych psaltry, tedy każda psaltry ma w sobie arkuszow $64\frac{1}{2}$. A że oddał do skarbcu y sobie wził według kontraktu, iako wyżej opisało się, y z defektami combinando na 1494 złotych y na 243 arkuszow, czyni ryz papiru wrocławskiego № 192 y liber 14 y arkuszow 23, nie dostaie 1 ryzy.

Eadem die № 1950 grammatyczek odebrało się do skarbcu. 37 grammatyczek sobie wził według kontraktu, 29 arkuszow defektow. Tedy, według kontraktu uczynionego, przychodzi się onemu od koźdey grammatyczki po gr. 2, tedy od 1950 grammatyczek od gr. 2 czyni f. 130. № 16 y arkuszow 8 papiru prostego wydało się z sklepu na drukowanie grammatyczek, tedy wyszło na koźde grammatyczkie arkuszow 4, a że oddał do skarbcu y sobie wził według kontraktu y defekta oddał, combinowawszy, czyni ryz 15 y liber 19. „Za robote psaltry y grammatyczek stało mi się dosyć od imci panow w zapłaceniu. Symeon Stawnicki. Drukarz, m. p.“

Anno 1692, d. 23 iunii. Rachunek papiru, ze Gdanska przyprowanzonego, fas № 7, a było w nich ryz № 610, imci pan Piotr Semionowicz czyni. Percepta: odebrał z kassy na papir ryz 410. aby we Gdansku zapłacił talarow bitych № 400, rachując tedy talar b. m. a f. 3. 18, facit summa f. 1440. Item we Gdansku od imci pana Jakuba Lawryszewicza ratione prowiziei od 5.... currenti moneta odebrał f. 205. 20. Summa f. 1645. 20.

Distributa: za № 410 ryz papiru gdanskiego papirnikowi we Gdansku zapłaciło się, a f. 4 ryza, czyni f. 1640. Za 4 fasy na

papir y za pakowanie drążnikom do pakauzu, iako według osobliwego reiestrzyku papirnik swych pieniędzy wydał, f. 33. Drągarzom od 7 fas papiru do statku z pakauzu f. 13. 6. Za rogozy y maty, y gwoździe dla przykrycia fas obicia f. 4. 9. Od miejsca w pakauzie, co bez zime leżeli fasy, dało się f. 18. W Fordanie pisarzom dwom y rewizorom 3 szlamki f. 11. W Nieszawie y Wrocławku pisarzom dwom y rewizorom f. 3. Summa distributi b. m. f. 1722. 15. Na to wydał imci pan swoich pieniędzy b. m. f. 76. 25. № 200 ryz papiru gdanskiego we Gdansku odebrało się z kontraktu dawnego od panow Krassowskich, ktorzy zostali byli winni, tedy teraz z temi 410 ryz tu do Lwowa sprowadziło się.

Die 20 iunii. Wydało się z cassy na expensa tegoż papiru imci panu Semionowiczowi currenti moneta f. 500, z których expensa takowe: od 30 szafuntow frochtu, a 3 tymfy, facit 90,—currenti moneta f. 105, od wywożenia papiru ze statku chłopcum f. 3, fury od pierwszych fas № 4, ryz № 410, cet. 46, a f. 4. 20, f. 198. 12, item od ostatek fas № 3, 3 ryz № 200, co z Sieniawy, cet. 23, a f. 3, czyni f. 69, do bramy kwitowe y w bramie także drążnikom f. 8. 15. In Summa f. 383. 27. Item od cetnarki dwuch fas w wadze na furmana, co wazyli, od wagi f. 1. 12, od tegosz papiru, co z wagi przeniesli, drążnikom f. 3; na zamkowym panu Kociowi myta od 4 wozuw, a gr. 36, f. 4. 24; kilim y skura safianowa panu Szyprowi contentatiey—f. 37; mnie reszta insuper wydanych b. m. 76 f., 25 gr. Czyni currenti moneta f. 149. 12.

Reiestrzyk za pochodnie y swicy wydanych f. 46. $2\frac{1}{2}$ in summa f. 241. $20\frac{1}{2}$. Swic branie na potrzebe cerkiewne, według reiestrzyku wypisanego, anno 1692, d. 15 ianuarii: na Bohoiawłenyie za swice $2\frac{1}{4}$ funt. dało się f. 3. $22\frac{1}{2}$, na pochwalne sobbote $\frac{1}{4}$ kamienia oliwy f. 9. D. 5 aprilis na Woskresenye f. 20, 2 pary pochodni 3 funtowych f. 20, 2 pary swic 2 funtowych do grobu Bożego f. 13. 10, in summa f. 46. $2\frac{1}{2}$. Po porachowaniu summy powziętej, że wydał imci pan Semionowicz swoich pieniędzy więcej, ma się

oddać z cassy według rachunku f. 125. 17¹/₂. D. 30 augusti ta residuitas oddała się ich mości.

D. 18 augusti. Pan Krassowsky zapłacił swę membrane, na ktore wziół był d. 26 iunii z cassy pieniędzy talarow 150, a prowizii dał talarow 2, bo trzymał tylko dwa miesiące, z czego quetatur.

Die 30 augusti na membran wygodziło się imci panu Piotrowi Semionowiczowi na fant, to iest na łańcuch złoty, ktory in pignus położony iest w cassie, na f. 350. Die 20 martii imci pan Semionowicz zapłacił capitał y prowizie f. 42.

Die 18 mensis martii, 1694 anno. Z tablicy cerkiewney. z którą podczas służby Beżey: iutrzni y wieczerni, z ktorey wysypuie się w karbone, przyboczną przy obrazie narodzenia Naswiętszey Panny, pieniądze, ktore przeliczone, uczyniły summe z. 88.

Anno 1694, d. 18 martii. Imci pan Mikołay Michalewicz, brat nasz, powrociwszy z Jas od hospodara iego mości Konstantina Duki, ktory ciało rodzica tego przyprowadził, y szczęśliwie, y zdrowo powrócił, y od tegoż hospodara iego mości, in suffragium animae, sto dwadzieścia y pięć lewkowych przywiozł y do karbony cerkiewney zupełnie oddał, z czego teraz..., a pięć lewkowych imci panu Mirowaszkowi Janowi pożyczyl pan Mikołay, w drodze iadącemu.

Anno, ut supra, d. 12 aprilis. Bractwo Zmartwychstania Panskiego ritus graeci rekuperowało zastaw swoy, będący w summie sto złotych ad publicam cassam confraternitatis, przywróciło y oddało, y prowizią od teyże, roku nie dochodzącey summy, szesć złotych oddało.

Anno Domini 1694, d. 22 iulii. Odebrali się xięgi trefoloie z drukarnie brackiei teraz nowowydrukowane, to iest № 1496, na gdanskim papierze drukowane przez pana Semiona Stawnickiego, drukarza. № 1496 trefoloioiw dobrze rewidowanych odebrało się do skarbcu od pana Semiona, ktoremu zapłaciło się, według kontraktu uczynionego, od koźdey xięgi trefoloiou po złotych 4, czyni summa f. 5960. Tak tedy płaci się panu Semionowi, drukarzowi: roznemi

czasu według rejestru, ręką jego podpisanym, nabrał u imci pana Krassowskiego, drukując te księgi, in summa f. 3645, synowi Basilemu według karty z podpisem ręki samego oycza oddało się f. 700, 5 trefoliow, co czeladzi zapłacono, wytrąca się f. 20, 2 rzyz papiru gdanskiego nie dostawało do rachunku f. 24, reszta wypłaciła się panu Semionowi według roboty f. 1571, in summa f. 5960. № 1022 ryz papiru gdanskiego wydało się na drukarnie panu Semionowi, według rejestru ręki jego podpisany. Wyszło tedy na każde księgie trefoloiów 340 arkuszow, rachując tedy 1022 ryz na arkusze, czyni 510970 arkuszow. Odebrało się 1493 trefoloiow dobrze reuidowanych, czyni 507620 arkuszow. Reszta nie dostaje 3350 arkuszow. Te tedy 3350 arkuszow oddaje w defectach, ktore przyielismu. „A ponieważ satisfactia mi się stanęła we wszystkim według kontraktu, ze mno uczynionego, wzglendem zapłaty tym kwitem y podpisem ręki moiej kwituie ich mościow y submittuie się, że żadney księgi trefoloiu nie skorzystowałem na inne strone, ale iakom w drukarni drukowałem, tak oddałem do skarbcu, na co ręką moją podpisuie się. Ja nizey podpisany tym podpisem moim quituie ich mościow wszystkich, yż mi się zadosic stało w zapłacie od roboty trefoloiow. Symion Stawnicki. Drukarz, m. p.“

Anno Domini 1693, d. 3 iulii. Percepta pieniędzy, danych z cassy cerkiewnei na papir gdanski imci panu Piotrowi Semionowiczowi, we Gdansku kontrakt uczyniony.

Eadem die. Imci panu Semionowiczowi na papir dało się currenti f. 388. 27, b. m. f. 200.

D. 24 septembris. Temuż iego mości dało się na papir currenti f. 1400,—b. m. f. 720.

In eodem anno imci pan Jakob Lawryszewicz ratione prowiziei b. m.—f. 200.

Anno 1694, d. prima martii. Jego mości panu Semionowiczowi na papir dało się currenti f. 1400,—b. m. f. 720.

Eadem die. Temuż iego mości dało się na papir currenti f. 238. 12,—b. m. f. 122. 18.

Eodem Anno, d. 24 aprilis. Imci pan Jakub Lawryszewicz ratione prowiziei—b. m. f. 200.

Die 26 mai przez imci pana Jakuba wexel zaciągniony f. 455. 21²/₃, currenti b. m. f. 234. 6. Summa facit 3883²/₃, b. m. f. 2396. 24.

Z tey powziętey summy na papier gdanski taki daie rachunek in anno 1694, d. 4 septembris, imci pan Piotr Semionowicz: za 120 ryz papiru gdanskiego zapłaciło się maistrowi, a f. 4, f. 480. Ten papier pan Kosinski do Kazimirza przywiuzł na statku, a z Kazimirza furmanem, przywieziony—odebralismy d. 22 ianuarii, anno 1694. Item 355 ryz papiru gdanskiego eodem anno, d. 5 iulii, odebralismy przez imci pana Jakuba, przywieziony na statkach iaśnie wielmożnego iego mości pana woiewody Belskiego, gdzie we Gdansku papirnikowi, według kontraktu uczynionego, od 80 ryz, a f. 4, f. 320, a od 215 ryz, a f. 4, gr. 6, czyni f. 1155. Unkoszta we Gdansku przez papirnika uczynione według iego reiestru: za 7 fas na papier, co pakowano w nie, f. 19, od pakowania ludziom f. 12. 9, bednarzowi, co dna wbiał, f. 9, za obręcze, gwozdzie y słome y od wagi f. 12. 27. In summa f. 53. 6. Item temuż papirnikowi na zadatek nowego kontraktu, aby pod wystawił № 200 ryz, albo więcy, dało się f. 300. In summa f. 2308. 6.

Anno Domini 1694, d. ianuarii. Expensa rozne na ten papier gdanski uczynione: od fasy № 120 ryz papiru imci pan Pep dał panu Kosinskiemu frochtu do Kazimirza b. m. f. 12, na myta wodne temuż panu Kossinskiemu dał f. 15. 18, na fure do Lwowa także dał f. 12, drugarzom y furmanom, y na szkute zawiesc, y styrnikowi f. 3. Item od 6 fas papiru gdanskiego przez pana Jakuba przywiezionego: na Fordanie imci panu Kaszewskiemu 2 talarzy bite—f. 7. 6, panu Szlomie 1 talar bite—f. 3. 18, obum pisarzom kwitowe f. 3. 18, w Nieszawie pisarzowi y szaczownikowi f. 1. 12, we Wrocławku także pisarzom f. 1. 12. In summa b. m. f. 59. 24.

Expensa currenti moneta na tenże papier gdanski: od iedney fasy—ryz 120, z Kazimirza przysłaney od pana Kosinskiego, cetnarow 13 y ieden kamiń, a f. 5 cetnar, czyni f. 66, sztukowe po drodze y Święto-Janskie f. 5. 21, drążnikom, co do wagi y z wagi składali, y od wagi, f. 5. 18, od 6 fas papiru—ryz 355 przywiezionego, frochtu od szafuntow 19, a f. 4 szafunt, czyni f. 76, struzowi Senkowi od pilnowania na statku tego papiru f. 4. 6, flisom od przekładania z statku na szkute ten papir f. 4, fury z Sieniawy od 39 cetnarow, a f. 3. 15, czyni f. 136. 15, myta podroźnego f. 4. 9, do miasta wprowadzając kwitowe y w bramie f. 2. 9, drążnikom od składania z wozuw f. 6, na przepicie furmanom y biczowe czeladzi gr. 20. In summa currenti f. 311. 8. Te tedy f. 28. 24 b. m., co niestało do capitalney summy, co wzioł był imci pan Semionowicz, z tey wytrącam currenti monety, co wydał swoich, to iest f. 311, gr. 8, wytrącam f. 56, restat oddać iego mości f. 255. 8. Te tedy odebrawszy, rachunek oddałem iego mości f. 255. 8. Item za 2 wianęki ryb stonych dla imci pana Pepa y pana Kosinskiego dało się f. 39. 19. In summa f. 294. 27.

Anno Domini 1695, d. prima aprilis. Odebrali się xęgi trebniki z drukarni brackiey teraz nowowydrukowane, to iest № 1491, na gdanskim papirze przez pana Semiona Stawnickiego, typographa naszego. № 1491 trebnikow, dobrze rewidowanych, odebrało się do ckarbeu od Semiona, drukarza, ktoremu zapłacic się ma według kontraktu uczynionego, od koźdei xięgi trebnika po złotych iednemu y groszy osm, czyni f. 1888. 18. Wzglendem przykładkow pieniądzami gotowemi dało się f. 250, in summa f. 2138. 18, 4 trebniki defektowe. Tak tedy płaci się panu Semionowi, drukarzowi: roz-nemi czasy według reiestru, rękó iego podpisanym, nabrał u imci pana Krassowskiego, drukuiąc te xięgi, in summa f. 1380, reszta dopłaciło się f. 704, in summa 2084. № 352 ryz papiru gdanskiego wydało się na drukarnie panu Semionowi według reiestru, rękó iego podpisanego. Wyszło tedy na koźde xięgie trebnika 117 arkuszow, rachuiąc tedy 352 ryz, a 500 arkuszow, czyni 176000

arkuszow. Odebrało się trebnikow № 1495 dobrze rewidowanych (na nich wyszło papiru) 174915 arkuszow. (Zbyt) 1085 arkuszow, defektow wzięło się 394 arkuszow, (ostatek) 691 arkuszow. 300 arkuszow wrocławskiego papiru odebraliśmy z drukarni, wytrącam tedy arkuszow 300, (a) 391 arkuszow nie dostaie. „Te tedy porachowawszy mie według roboty moiei y według kontraktu, ze mno uczynionego, ze mi się satisfactia stała we wszystkim, tedy tym podpisem moim własnym quituie ich mościow, a ręką moią własną podpisuie się, że mi się dosyć stało według kontraktu y z kontentatią. Symeon, drukarz, m. p.“.

Ab ¹⁾ ultima quietacione rachować. Imci ¹⁾ pan Ierzy Papara prowizią za lat pięć od summy Sa(ha)ydacznego originalney dwoch tysięcy, przez pana Kurtowicza odebraną, szesc set złotych polskich, a przedtem sto złotych ad cassam publicam confraternii naszey wypłacił, y kwit authenticzny rękami starszemi podpisany uddaliśmy d. 9-na maii, 1695 anno. Feria quarta post Dominicam rogationum 1735. Quietatio praesens actis castrensibus capitanealibus est ingrossata.

Pro anno 1693 et anno 1694 ad d. 17-mam augusti imci pan Jan Mikołaiewicz zapłacił prowiziei od tysiąca złotych procento, a f. 7 rachując, za dwa roki dał f. 140.

Anno 1695, d. 10 maii. Dało się panu Krassowskiemu do szafowania z prowiziei pana Jana Mikołaiowicza f. 140, item z podzwunnego od imci pana Korendowicza f. 21, co czyni f. 161.

Eadem ¹⁾ die. Za instantią iasnie wielmożnego oycy episkopa jednemu szlachcicowi, z niewoli wyszłemu, dało się pro elomosina z cassy pana Krassowskiego f. 100.

Eadem die. Paniei Kiriakiei Isarewiczowey pro elemosina dało się z cassy panem Krassowskim f. 30.

Anno 1695, d. 19 maii. Daiąc ¹⁾ rachunek imci pan Korędowicz z odebranych pieniędzy od pana Krassowskiego, casnego, y roz-

¹⁾ Предъ словомъ: „ab, imci, daiąc“ и „eadem“, начинающими въ подлинникѣ строку, поставлена пометѣ BN.

nych czynszow, ktore czynili summe f. 1436. 22, że tedy legacie y kwartały wypłacał wielebnym oycom naszym y do s. Onofrego, według reiestru swego nie dostało do summy ieszcze capitalney, to jest f. 206. Item zeznał czynsz Hrehory Ptaszkiewicz, że dał panu Korędowiczowi f. 29.

Anno 1695, d. 14 maii. Imci pan Hrehory Russianowicz, czyniąc rachunek wzglendem prowiziei od powziętei summy f. 4000, od ktorei płacić procento, a f. 7—, za cztery lata—ab anno 1690, d. 5 iulii, ad annum 1694, d. 5 iulii, co czyni summa f. 1120, od imci pana Krassowskiego wzioł f. 250, podzwonnego f. 145, wszystkiego czyni f. 1515, że tedy, według reiestru swego wypisanego, na ozdobe cerkwie świętei, iako sosudoehranitelny, uczynił unkosztow f. 1302. 12^{1/2}, restat tedy summy capitalney u braci f. 212. 17. Od kamienicy Bilduhowskiei legatia sławnei pamięci pana Mazarskiego od 2000 ¹⁾ f., za dwa roki, a f. 120, został winien, czyni f. 240.

Anno ¹⁾ 1695, a d. 18 maii w sessiey dzisieyszey ustanowiły ich mościowie panowie bracia unanimiter, iż ich mościowie panowie deputowani delegathey, iako to: imci pan Mikołay Michalewicz, Jakub Lawryszewicz w powinności swoei nie byli diligentes, ani też chcieli się naraz do tego szczegulnieć, tylko imci pan Ierzy Korędowicz, na ktorego samego zaciężko było, ustanowiły to, aby wszelkie legacie in loco congregationis oddawane były, a ich mościowie wszyscy, podług funduszow każdego dobrodzieia, wielebnym oycom oddawać będą cum admonitione, aby za duszey tych dobrodzieiow obsequia zawsze były odprawowane.

Γεωργιος Παπαρα.

Hrehory-Wasyl Rusinowicz.

Mikołay Krassowski, m. p.

Νικόλαος Μιχαλοβάτζης.

Jakob Lawryszewicz.

Ciprian Kisielnicki, m. p.

Ἰωαννης Μιχαλαβατζης

Ζωτος τοῦ Ἰ(η)σχηρης.

Ἀλεξανδρος τοῦ Ζωτου.

¹⁾ Тоже передъ словами: „2000“, и „Анно“.

Die 21 maii. Hrehory Ptaszkiewicz oddał czynsz roczny z gruntu przed bramo Krakowsko y zapłacił panu Korędowniczowi f. 19, a do cassy cerkiewnei dał panu Krassowskiemu f. 21.

Anno 1695, d. 25 maii. Stosując się ich mościowie panowie bracia w dzisieyszey sessie do wypisanego consensu wyżey d. 18 praesentis względem odbierania legathey y oddawania należyтым wszystkim, ich mościowie stanowio też, aby y imci pan kasny, imci pan Krassowsky, aby solarium wielebnemu oycu kaznodziei tu w sessiei, a nie na inszym mieyscu oddawał. Γεωργιος Παπαρα. Mikołay Krassowski, m. p. Νικόλαος Μεγαλοβάτης. . . . Jakob Lawryszewicz, m. p. Cyprian Kisielnicki, m. p. Ἰωαννης Μικολαβίτης. Ζωτος τοῦ Ἰ(η)σκηης. Ἀλεξανδρος τοῦ Ζωτοῦ.

Zostaie ¹⁾ przy imci panu Korędowniczu za podzwonne reszty po iey mości paniey Granowskiey, starosciney Żytomirskiey, f. 20.

Za ¹⁾ czynsz z kamienicy Wasilowskiei oddał pan Bogdan Latynowicz imci panu Korędowniczowi za rok 1695 d. 18 aprilis. ktory wyszed już, tedy nie dał, w rachunku swoim f. 90.

Widząc, znaiąc y dobrze znaiąc znaczną ruine starozytney wiezy Korniaktowskiey, która od nieprzyziaciela Krzyża s. podczas obsidium ¹⁾ Porthy Othomanskiey ustawicznym strzelaniem z dział swoich iest skołatana y, prawie, ostatnią przegraża ruine, ktorey wczesnie obiuvando, ne subsequatur maius detrimentum, zaszycaiąc się przy tym osobliwą łaską y clementią najiasniejszego Jana Trzeciego, pana naszego miłościwego, nam szczęśliwie panującego, ktory na suplike naszą pokorną, na reparatią teyże wiezy, z lasow swoich dziedzicznych wyciąc rozkazał, ten maiąc znaczey łaski krola, iego mości pana naszego miłościwego, oczywisty pochop y dokument, teraz zgodny y neodmienny zapisuiemy konsens, pozwalaiąc wszyscy zgodnie y neodmiennie, ażeby też wieżą nową zaczynac reparatią y podług abrisu, wydanego przez pana budowniczego

¹⁾ Тоже перездъ „zostaie, za, obsidion“.

króla, iego mości nam podanego, wystawiac zezwalamy y zlecamy, ktora reparatia wiezy utinam benedicente Domino desuper impetratrice Maria perficiatur, day Boze, do ktorey reparacyi dozor pilny y należyty około rzemesników y roboty całą nas wszystkich deputuiemy konfraternią. Na co się dla większey pewności rękami naszymi własnymi podpisuiemy w Lwowie, na miejscu zgromadzenia naszego zwykłym. D. 17 maii v. styli, 1695 anno. Γεοργιος Παπαζ. Ζωτος τοῦ Ἱ(η)σχηρς. Jakob Ławryszewicz. M. Krassowski. m. p. Cyprian Kisielnicki, m. p. Ierzy Korendowicz. Stefan Laskowski.

Pamiętając na świątobliwą y pobożną erectią wieży y założonych fundamentow cerkwie świętey miesca tego, tudzież y ogłaszający wystawiony nie małym kosztem y sumptem s. p. imci pana Konstantego Korniakta dzwonnieczym innym wypłacać nam należy, tylko immortalia memoria w sercach y affektach nas braterskich conserwując, ktoremu światłość wiekuista niech nie ustawa swiecic. Do tego zgodnie y w niwczym nieodmiennie in salutem eiusdem animae tudzież naszych przodkow y antecessorow y braci pracujących y pomnażających chwałę Bożską w Panu Bogu zmarłych extraordinaryiny папастаць razy cztery w roku każdym, po sobie następującym, ktora constitutia nasza tak teraz, iako y w potomie czasy nieodmiennie aby trwała et in excutione zawsze zostawała, tak przez nas teraz tu będących, iako y na potym zostających, zaraz tego tygodnia w czwartek blisko następujący ma się odprawowac przez zakonników miejsca tuteyszego, iako s. Onofrego, ktory sobornie zebrawszy się, odprawowac zwykłym nabożenstwem, ile kiedy za tych do rąk tychże zawsze punctualiter dochodzą legacie, świątobliwie powinni, y tegoż dnia za tegoż wysz mianowanego pobożnego fundatora y godnych ктиторовъ ofiara bezkrewna Bogu niesmiertelnemu oddana być powinna. Na to zas expensa, większe expensa być nie mają, tylko te: swiec par pułfuntowych—z. 1. 20, sześć swiec białych, po gr. 6, dla oycow,—z. 1. 6, cukru funt. za ktory—z. 1. 2, pszenica za gr. 3, miód przesny gr. 6. kadzidło gr. 12, oycom, ktory służyć będą, z. 2, wina gr. 10,

ubogim gr. 6. Facit 7. 5. Dla utrzymania tey naszey pobożney konstytucyi rękami naszemi podpisuiemy w kongregacyi naszey d. 27 septembris, 1695 anno: Mikołay Krassowsky, m. p. Νικολαος Μιχαλοβατζης Ἰωαννης Μικολαβατζης Ζωτος τοῦ Ἱ(η)συχης. Cyprian Kisielnicki, m. p. Stefan Laskowski. Korędowicz, m. p. Jakub Lawryszewicz, m. p.

Stosuiąc się do ostatniej dispositii s. p. imci pana Stephana Lawryszewicza, mieszczanina y kupca Lwowskiego, brata y kolegi naszego, testamentem swoim własnym naznaczoney y ordinowaney. imci pan Mikołay Krassowski z iey mością swoją oddał y wyliczył trzy tysiące złotych polskich, wraz z roczną prowizją dwieście czterdzieści złotych do congregacyi naszey wyliczył. (Restat z. 700 odebrać¹⁾). Saluie sobie raz confraternia do recuperowania siedmset złotych w tychże albo imci p. p. Russianowiczow zostawuie, ktoremu, iako bratu naszemu w Bogu zmarłemu, za te wzdzieczność niech Pan Bog wieczną kontentuię błogosławioną wiecznością, z odebrania zaś y wiliczenia tey summy z. 3000 ich mościowie panowie Krassowscy, małżoukowie, przez nas quietantes, przez nas w kongregacyi d. 27 decembris 1695. Jakob Lawryszewicz, m. p. Ierzy Korendowicz, m. p. Γεωργιος Παππας. Νικολαος Μιχαλοβατζης Ἰωαννης Μικολαβατζης Ζωτος τοῦ Ἱ(η)συχης. Cyprian Kisielnicki, m. p.

Anno Domini 1695, d. 19 maii. Imci pan Stefan Krassowski przez imci pana Semionowicza ze Gdanska na Fryor przysłał papiru gdanskiego ryz № 165.

D. 4-ta augusti. Od tegoż imci pana Krassowskiego przez pana Piianowskiego przysłano papiru gdanskiego ryz № 50. Każda ryza kosztuie we Gdansku a f. 4. gr. 6,—czyini f. 1092. Za beczki do tego papiru od pakowania y wozenia f. 30. Za ieden szyfunt żelaza f. 24. In summa f. 1146.

Anno 1695, d. 10 iulii. Imci pan Semionowicz rachunek daie: expensa na papir z Fryoru od 3 fas papiru ryz 165 we Gdansku do stat-

¹⁾ Слова въ скобкахъ въ подлинникѣ на поляхъ.

ku, co zwozili drągarzom f. 3. 6, za maty y styrnikowi gr. 18, w Fordanie pisarzom y rewizorom f. 6, na przykomorkach drobnych, roznych f. 1. B. m. f. 11. 6, currenti f. 22. Frochtu od szafuntow № 10, a f. 4, f. 40, fury od cetnaruw 15¹/₂ z Sieniawy, a f. 3, f. 55. 15, ze statku od wywiszowania styrnikowi, strużowi, f. 2, podrozne myta na woz ieden f. 1. 18, do miasta wprowadzając mytowe y droznikom f. 3. 15, latus drugiej summy f. 22. Facit expens roznych f. 124. 18. Na te expensa papiru odebrałem od imci pana Krassowskiego f. 140. Reszta przy imci panu Semionowiczu f. 15. 12. Facit f. 140.

Anno 1695, d. 16 novembris z iesieni. Od iedney fasy papiru ryz № 50 y 7 sztuk zelaza: frochtu od tey fasy papiru ryz imci panu Szyprowi f. 20, fury od № 7¹/₂ cetnarow papiru, zelaza z Sieniawy, a f. 3, f. 22, 15, a z Ulanowa do Sieniawy osobliwie furmankowi f. 5, podrozne myto do miasta y droznikom f. 1. 15, in summa f. 49. Na te expensa odebrałem od pana Krassowskiego f. 50. Reszta przy mnie f. 1. Te f. 15 y gr. 12, item f. 1 potraciło się w drugim rachunku imci pana Semionowicza, wydanych pieniędzy na unkoszta pana budowniczego.

Anno Domini 1696, d. 12 maii. Odebrali się xięgi—czasosłowce małe z drukarni brackieie, teraz nowowydrukowane, to iest na wrocławskim papirze № 994 na ciękim, a na grubym papirze odebrało się czasosłowcow № 498. To czyni in summa czasosłowcow № 1492, a gr. 6, czyni złotych 298. 12, item za przykładki według kontraktu dało się złotych 20. (Summą) z. 318. 12. Tak tedy płacim panu Semionowi, drukarzowi naszemu: rozniemi czasy według rejestru iego dałem f. 200, dopłaciłem według rachunku f. 118. 12. In summa f. 318. 12. „Że tedy mi się zadosic stało w zaplaceniu czasosłowcuw małych, ktorem wydał z drukarni do skarbcu, z czego kwituie z podpisem ręki moieie. Symeon. Drukarz, m. p.“. № 1492 czasosłowcow, a 20 arkuszow, czyni 29917 arkuszow.

Za zgodnym konsensem naszym na potrzebe własną imci panu Stephanowi Laszkowskiemu, bratu naszemu, pozyczyliśmy gotowemi

pieniądzmi dwa tysiące czterysta dwadzieścia y osm złotych polskich, w ktorey summie łańcuch y manelle złote presiduitate, zaś summy et securitate eiusdem membran tenże na siebie konfraternii dał, na co się podpisuiemy w konfraternii d. 27 iunii, 1696 anno: Mikołay Krassowsky, Ierzy Korendowicz, Piotr Semionowicz, m. p., Jakob Ławryszewicz, m. p. Cyprian Kisielmicki, m. p., Roman Janowicz + ¹⁾ Νικολαος Μιχαλοβατζης.

Anno Domini 1696, d. 11 iulii. Odebrali się xięgi apostoły z drukarni brackiey, teraz nowowydrukowane na gdanskim papiru, to jest związkow № 82, w każdym związku po 12 xiąg, co czyni xiąg № 984. Item odebrało się apostołów № 9. № 993 apostołów dobrze rewidowanych odebrało się do skarbcu od Semiona, drukarza, ktoremu zapłacić się ma, według contractu uczynionego, od każdej xięgi apostoła po złotych iednemu y groszy pietnaście. Czyni summa f. 1489. 15. Za przykładki według kontraktu gotowemi pieniędzmi płacić mamy f. 120. In summa f. 1609. 15. Tak tedy płacim panu Semionowi, drukarzowi, roznemi czasy według reiestru, ręką iego podpisanym, nabrał u imci pana Krassowskiego, drukując te xięgi, f. 1420. Tenże na swe potrzebe wzioł apostoł teraznieiszei editiei, za ktory przechodzi się f. 133. Za 1 ryze y 8 liber papiru gdanskiego, co nie dostało do rachunku według reiestru iego, f. 1 6. (Summa) 1569. Wydało się papiru gdanskiego ryz 261 y 8 liber 31=1600. Na drukowanie apostołów wyszło tedy na 993 apostołów, a 130 arkuszow, ryz czyni 258 y 90 arkuszow. Defektow 1001 arkyszow, czyni ryz 2, nie dostaie ieszcze ryza iedna y liber 8, za co potrąca się w summie. „Że tedy mi się zadosic stało w zapłaceniu xiąg apostołów, według contractu ze mno uczynionego z meleratio, ktore xięgi są odebrane do skarbcu, z czego ich mościov quituie, yż mi cale zapłacono, na co podpisuie się ręką swoią, iż mi się dosyc stało. Symeon. Drukarz, m. p.“.

¹⁾ Брестъ въ подлинникѣ.

Die ¹⁾ 16 iulii, 1696 anno. Imci pan Ierzy Papara prowizją z powziętey legacyi, Sa(ha)ydacznego nazwaney, ab anno 1695 ad annum proxime venturum za lat dwie per septem a centum z 980 persoluie y kwit eo nomine od wszystkich braci dany authentice. Fereia quarta post Dominicam Rogationum proxima anno 1738. Quietatio praesens actis castrensibus Leopoliensibus est ingrossata.

D. 25 iulii, anno 1696. Imci pan Stephan Lawryszewicz młody zapłacił prowizie od f. 500 za dwa roki, ktore kączo się d. 16 augusti, anno 1696. Odebrało się tedy do cassy brackiei, a f. 40 na rok, f. 80.

Anno Domini 1696, d. 29 iunii. Ze Gdanska generalny rachunek z postanych pieniędzy, przez rozne kupce posłane, do imci pana Stefana Krassowskiego na papir gdanski, daie rachunek: anno 1694, d. 7 maii, przy zawarciu kontraktu z maistrem Gierholdem, papirnikiem, wypłacił imci pan Jakub Lawryszewicz b. m. f. 300, anno 1695, d. 21 februarii, przez pana Rosa Szota ordinowane f. 300, d. 8 augusti przez pana Alexandra Bellego Szota ordinowano f. 1000, anno 1696, d. 5 maii, przez imci pana Piotra Semionowicza ordinowano f. 720. In summa f. 2320 b. m. Z tych pieniędzy taki daie rachunek imci pan Stefan Krassowski: anno 1695, d. 5 iunii, przez imci pana Semionowicza posłał papiru ryz 165, d. 4 augusti przez Piianowskiego ryz 50, anno 1696, d. 13 maii, przez monsieur Knube do Warszawy ryz 55, d. 18 maii przez imci pana Semionowicza ryz 153. In summa ryz 423. Papiru ryz 423, a f. 4 y gr. 6, czyni b. m. f. 1776. 18. Od pakowania tegoż papiru, fasy kupione, według aucugu, furmanowi od ryz 55, fury ze Gdanska do Warszawy y ztamtond per medium do Lwowa f. 46. 12. Za ieden szyffunt żelaza z unkosztem f. 25. Imci panu Semionowiczowi na unkoszta podrożne do tegoż papiru f. 30. In summa b. m. f. 1940. 18. Reszty zostaie przy imci panu Krassowskim b. m. f. 379. 12. Według listu, pisanego ze Gdanska, że po-

¹⁾ Передъ „Die“ поставлена помета NB.

ПРЕЛОЖ. КЪ Ч. 1, Т. 9.

trącił imci pan Krassowski papirnikowi za zły papir, co nie przysłał był na Frior przez imci pana Semionowicza, to iest f. 150.

Za zgodnym nas wszystkich konsensem pozwalamy, stosując się do świątobliwej intencji imci pana Piotra Semianowicza, brata naszego, który kaplicy Bałabanowskiej na proznej kamiennej facjacie ołtarz snecerską robotą wystawuie tak, iednak, ażeby ołtarza, ani ganku żadnego nie było, tylko iedne miejsce dla postanowienia swiec, goraiących lichtarzami, obrazu, iednak, Matki Przenajświętszej ruszac nie będziemy, aż do zgodniejszego między nami postanowienia. Ten ołtarz stanowic, pozłacać y malowac, iako naj-ozdobnii, bez wszelkiej wystawiac pozwalamy temuż imci panu bratu naszemu, ktore pium et sanctum opus, aby iako naj-prędszy skutek swoy ozdoby powzioł. Zyczymy iemu zas szczęśliwie, niech Pan Bog przez życie augeat successy! Na co się podpisujemy w Lwowie, w konfraternii naszej, d. 13 augusti v. s., 1696 anno. Mikołay Krassowsky, m. p. Jakob Lawryszewicz. Ierzy Korendowicz. Ἰωαννης Μιχαηλου . . . Roman Janowicz. + ¹⁾ Ζωτεις τῶ Ἱ(η)σαρης. Cyprian Kisielnicki, m. p.

Anno Domini 1696, d. 13 novembris. Odebrali się xiążki-modlitweniczki in 8-tavo z drukarnie, teraz nowowydane na papirze gdanskim, to iest związkow № 18, po 50 modlitwenikow, a ieden związek ma 46 modlitwenikow, od każdej sztuki po gr. 15, czyni f. 498. Za przykładki płaci się mu według kontraktu f. 20. In summa f. 518. Roznemi czasy według reiestru swego nabrał f. 450. Dopłaciło się onemu f. 68. Summa f. 518. Wydało się papiru gdanskiego, według iego podpisu ręki, ryz 60, co czyni 30000. Oddał na xiążek 998, w koždy po arkuszow 29¹/₂, czyni 29441 arkuszow, w defektach oddał 97 arkuszow. (Summa) 29538. Papiru duże drukowanego oddali 425. (Summa) 29963. „Że tedy mi się zadosic stało w zapłacie, podpisuie się ręką moją. Symeon. Drukarz, m. p.“

¹⁾ Крестьянъ поставленъ въ подлинникѣ. На поляхъ передъ этимъ разрѣшеніемъ поставлена пометка NB и слово „Олтарз“.

Anno Domini 1696, d. 20 iunii we Lwowie. Wypis rachunku expensow na 3 fas papiru—ryz № 155 ze Gdanska na Frior wy-prowadzonego przez imci pana Semionowicza, na ktore expensa odebrał był z sessiei szelągami staremi pruskiemi f. 15, z ktorych wydał f. 13, gr. 10, bo reszta f. 1, gr. 20 oddał. Czyni curren. moneta f. 25. 26¹/₂. Item we Gdansku na też unkoszta odebrał od imci pana Krassowskiego b. m. f. 30. 10, co czyni currenti moneta f. 58. 10. Item za 20 bank taler więcey, a gr. 4¹/₂ nad taler, f. 5. 25. Facit na expensa currenti moneta f. 90. 1¹/₂. Z tego expensa takowe: w Fordanie pisarzom y rewizorom f. 12, na roznych przykomorkach kwitowe f. 7, ze statku od wytoczenia papiru f. 1, frochtu od szaffuntow 7, a 4 tymfy, № 28, currenti moneta f. 32. 20, fury od cetnarow 16, a f. 3, f. 48, do miasta kwitowe w bramie, droznikom f. 4, myto podrozne, z statku wyiachawszy, f. 1. 15, na zamkowym od papiru osobliwie f. 2. 12. Facit expensa na papir f. 108. 17. Insuper tedy swych pieniędzy wydał imci pan Semionowicz f. 18. 15¹/₃. Item za 5 xiąg złota fangieltu, a f. 11, f. 55. D. 8 septembris dla pana budowniczego, 3 dni bawiącego się, 1 garnuszek sektu (?) wyczęstował—f. 8. A na dzwonnice, kiedy zdawał in praesentia niektorych ich gościow panow, puł garca wina—f. 4. Item d. 14 decembris za wosku przeiętego a kupionego kamieni 3 funt. 19¹/₂, a f. 42, f. 151. 27. Imci pan Semionowicz reszty, co należy, currenti moneta f. 245. 12¹/₂ oddać ma. F. 245 y gr. 12¹/₂ przyjęto w rachunku.

Anno Domini 1695, d. 10 iulii, na papir z Fryoru omylka się stała od 3 fas papiru y paczki ryz № 165: we Gdansku do statku, co zawiezli dragarze, b. m. f. 3. 6, za maty y styrnikowi f. 18, w Fordanie pisarzom y rewizorom f. 6, na przykomorkach drobnych y roznych f. 1. 18. In summa b. m. f. 11. 6, currenti moneta f. 22, frochtu od szaffuntow № 10, a f. 4, f. 40, fury od cetnarow 18¹/₂, z Szaniawy, a f. 3, f. 55. 15, ze statku od wywieszowania styrnikowi z strużem f. 2, podrozne myto na wóz ieden f. 1. 18, dō miasta wprowadzając kwitowe y droznikom f. 3. 15.

Facit expensa na ten papir f. 124. 18, reszty przy panu Semionowiczu f. 15. 12, bo na ten papir dla expensow odebrałem od imci pana Krassowskiego f. 140. Item d. 16 novembris, anno 1695 z iesieni od iedney fasy papiru ryz № 50 y 7 sztab żelaza: frochtu od tei fasy panu Szyprowi.... fury od cetnarow $7\frac{1}{2}$ papiru, żelaza z Sieniawy, a f. 3, f. 22. 15, a z Ulanowa do Sieniawy osobliwie furmanom f. 5, podrożne myto do miasta y droznikom f. 1. 15. Facit expensa f. 49. Reszta przy mnie f. 1, bo na to od pana Zoty odebrał f. 50. Za wino zapłata dla imci pana budowniczego, d. 20 octobris, za 3 flaszy wina. Od d. 2 et 3 novembris za 3 flaszy wina. Item d. 4 novembris za 4 flaszy wina, kiedy imci pan podstarości był na obiedzie przy zakładaniu sztybru. Item d. 17 novembris za 2 flaszy wina. Facit 6 garcy wina, a f. 8, f. 48. 1696 r. d., 24 ianuarii 1 garniec wina imci panu podstarościeniu przy wszystkich f. 10. Item soku limeniowego $\frac{1}{2}$ garca temuż f. 4. Facit f. 62. D. 9 martii dla pana naszego podstarościego Zułkiewskiego, z roskazania ich mościow, puł kamienia wyziny f. 9. D. 16 martii dla pana budowniczego za 1 kamień y 22 funt. wyziny, a f. 18, f. 31. 15. Za pudelko na wyzine y stryczek f. 20. In summa f. 103. 6. Odtrącić z tego reszty friornego papiru, przy mnie f. 15. 12. Item drugiej reszty przy mnie zostały f. 1. (Reszty) f. 16. 12. Te f. 86 przyjęto do rachunku imci panu Semionowiczowi, reszta debet f. 86. 23.

Anno 1697, d. 20 martii. Wypis z rejestru braterskich rachunkow cerkiewnych, długow y legac,i winnych do wypłacenia przez imci pana Hrehorego Russianowicza, brata starszego w konfraterniy naszej: summa pozyczona z kassy braterskiej in anno 1690, d. 5-ta iulii f. 4000, prowizia przez lat siedm, po f. 7 rachując na każdy rok, od tey summy przychodzi f. 280, za lat siedm ad d. 5-tam iulii należy f. 1960. Na te prowizją, czyniąc kalkulacją, wydał na rozne potrzeby cerkiewne f. 1302 y 12 gr. Restat ad iulium dopłacie f. 657. $6\frac{1}{2}$. Od imci pana Mikołaja Krassowskiego wziął z kassy f. 250. Podzwonnego pokazał

f. 145. Na kamienicy Morozkowskiej summa g(otowych) p(ieniędzy) imci pana Mazarakięgo, w ktorej pan zięć ięgo mości reziduie, f. 2000, od ktorej roczna legatia powinna się wypłacać po f. 120 ab anno 1695, a winna się od lat czterech f. 480. Pozostała summy reszta, testamentem g. p. imci pana Stephana Lawryszewicza legowana, tak u imci pana Krassowskiego, iako y u imci pana Russianowicza f. 700, tey medietas od tegoż debet f. 350. Summa f. 1000 testamentem naznaczona g. p. imci pana Bazylego Hrehorowicza, rodzica ięgo mości, na kamienicy tegoż zapisana in anno 1663, od ktorego co rocznie legatia pro anima pie defuncti po f. 80 wypłacać się powinna, ab ultima quietatione wynosi summe f. 2720. (To nie do nas należy, bo ta summa)¹⁾. In summa winnych prowizyj, długow y legatij przez imci pana Russianowicza wynosi f. 8602. 17¹/₂.

Widząc potrzebe cerkwie świętej dla rozszerzenia cwintarzu, a osobliwie iż znaki tu, yz pod oknem cerkwie s. apostołow Piotra y Pawła apostoła w kamienice Theofilowskiej pod zrałem (?) był wyznaczone ab antiquo, przeto my niniejszey sessiey zgodliwemi voti postanawiamy, aby pilno o tym starac się, czeńś imci pana Stefana Laszkowskiego otrzymac tak dla ozdoby przymnożenia cwyntarza, iako też osobliwie, aby pod cerkwią chwały Bozei obrzydliwosci zagrabic, na co zgodnie podpisuiemy się. Działo się w sessiey zgromadzenia naszego anno 1697, d. 26 martii veteris c. Γεώργιος Πατριάρχη Πανάρη Ζωτός τοῦ Ἱ(ε)ραρχος. Mikotaj Krassowsky, m. p. Jakob Lawryszewicz, m. p. Cyprian Kisielnicki, m. p. Piotr Semionowicz, m. p.

Względem legatiej, godney pamięci imci pana Kostantęgo Korniakta, ktora miała być wypłacona in februario od Jakoba Lawryszewicza, przekazuie tedy u imci pana Ierzego Kocia talarow bitych dwadziescia y osm, residuum złotych piędziesiąt y cztery ostatie winien, iako nayprędzey do cassy oddac anno 1697, d. 22 martii.

¹⁾ Слова въ с обѣхъ на поляхъ

Panu Kiprianowi Kisilnickiemu prowizio od summy ~~pułtora~~ ty-
siąca, na kamienicy iego zapisano za dwa roki, wzglendem pracy
iego y około wieże cerkiewney pracował, onemu condonuią, ab his
powinien będzie płacić od sta złotych po złotych siedmiu, iako y
insi. Działo się, ut supra, anno 1697, d. 22 martii.

Zastaw srebrna, ktora była w summie złotych czternastu set
położona, wydaie się imci panu Piotrowi Semionowiczowi na asse-
curatie onego, yż we Gdanskn obliguie się za te summe f. 1400
y przez praeteryta lata prowizyey od tey summe sto xiąg złota ku-
pić, residuum na papier obrucić. Działo się we Lwowie d. 22 martii,
anno 1697.

Prowizia od złotych tysiąca u pana Jana Mikołaiewicza, w
ktorey summie ma łańcuch w zastawie, zostaie tedy oddać za dwa
roki od sta złotych po siedmiu prowizyey, ktora expiruię in augu-
sto praesentis anni.

Z imci panem Ierzym Kociem uczynilimy postanowienie wzglen-
dem części Leonowiczowskey w kamienicy, nazwaney Prokopowiczow-
skicy, którą część onemu kupnym sposobem za złotych osmset puszcza-
my y od tey części sam podatki wszystkie płacić powinien y naprawo-
wać w niey, a poki summy nie odda f. 800, powinien będzie od
dnia dzisieyszego płacić co rok po złotych piendziesiąt y sześć, a
przez tamte lata, co trzymał, odrachował z naprawy wydanych pie-
niędzy y na ratusz podatkow. Działo się d. 22 martii, anno 1697.
Γεωργιος Παπαρα. Νικόλαος Μιχαλοβίτης. Ζωτος του 'Ι(η)σαρη.
Mikołay Krassowsky, m. p. Piotr Semianowicz, m. p. Jakob La-
wryszewicz, m. p. Cyprian Kisielnicki, m. p.

Anno 1697, d. 22 martii. W dzisieyszey sessiey ustana-
wiaią ichmościowie zgodnie, aby u kogokolwiek są legatie fundowane,
a podług funduszu nie oddaie, żeby z takowym czynić prawne o
nieoddanie y dosic w fundacyey nieuczynienie, na co dwuch panow
braci deputuią do vindicowania: imci pana Korendowicza y imci
pana Cypriana Kisilnickiego, na co się podpisuią. Datum, ut supra.
Γεωργιος Παπαρα. Mikołay Krassowsky, m. p. Νικόλαος Μιχαλοβίτης

Ζωτῆ τοῦ Ἰσαρηῆ. Jakob Lawryszewicz. Piotr Semianowicz. S. Laskowski.

Die prima aprilis, anno 1697. Pó rowiziei wszystkich pieniędzy, ktore znaiduią się w kassie, od imci pana Zoty z przedanych xiąg... teraz de novo w gotowiznie dał f. 1410. Za 5 kamieni wosku y 3½ funt. wosku na Wielkanoc, a f. 43, f. 220. Panu Cypryianowi na expensa f. 50. Parence y co pomógł ubirać obraz f. 2. 2. na buty f. 2. In summa f. 1682. 2. Imci panu Żurakowskiemu trefoloi y ochtai dał za f. 96. (Summa) 1778. 2.

Eadem die od imci pana Semionowicza odebrali się, że został winien z rachunku dawnego, f. 139. Pan Żurakowski nie dopłacił, kupując xięgi, f. 9. 15. Za 3 funty oliwy f. 3. (Summa) f. 151. 15. pan Zota dał f. 23. Imci pan Semionowicz prowiziei f. 18. Irzy Muchometa czynszu f. 20. Pan ¹⁾ f. 5. 15. Podzwunne od szlachcianki f. 8. Item podzwunne od szlachcica f. 6. Imci pan Michalewicz od kramu pana Lawryszewicza czynsz f. 46. To wszystko kombinowawszy w kupe czyni f. 126. 15. Wydało się tedy na roschody inne powolne f. 45. 15, reszta dało się do cassy f. 81. Te tedy w gotowiznie f. 1360 od imci pana Zoty y imci pana Semionowicza do cassy są włożone y w reiestr napisane.

Anno Domini 1697, d. 14 augusti. Odebrało się z drukarni naszej psaltry in 4-to nowowydrukowanych związkow № 39 y 19 psaltry. w kozdym związku znaiduie się po 25 psaltry, czyni tedy wszystkich psaltry dobrze rewidowanych № 994, a defektowych № 6. Od № 994 psaltry według kontraktu, a gr. 15, przychodzi się zapłacić summy f. 497. Za przykładki gotowizno ma się dać f. 30. Item 5 psaltry za papier przychodzi się f. 8. Tak tedy płacim panu Semionowi Stawnickiemu, typographowi naszemu, roznemi czasy według reiestru z podpisem ręki iego, wzioł u pana casnego f. 450. Reszty przychodzi się dodać f. 71 (y) 5 psaltry według kontraktu. Papiru gdanskiego wydało się na drukowanie według reie-

¹⁾ Въ подлинникѣ свободно: мѣсто.

stru ryz № 130. Czyni arkuszow 65000. 1000 psaltry, a 64¹/₂ arkuszow,—64500. Deffektow arkuszow 241. (Wszystkiego) arkuszow 64741. Reszty nie dostaie arkuszow 259. (Wszystkiego) arkuszow 65000. „Symeon. Drukarz, m. p. Iż mi się dosyć stało w zapłaceniu psaltry od ich mościow“.

Anno Domini 1697, d. 20 augusti. Według reiestru, wypisanego od imci pana Stefana Krassowskiego, ze Gdansku przysłanego, wydanego na papier, zostało się było przy nim reszty z calculatci b. m. f. 379. 12, według listu, pisanego ze Gdansku, że potracił był papirnikowi za zty papier, co przysłał tu do nas, f. 150. Die 9 aprilis posłało się przez imci pana Semionowicza do Gdanska b. m. f. 360. In summa f. 889.

Die 9 iulii, anno 1697. № 150 ryz papiru gdanskiego, posłanego przez pana Basilego Lawryszewicza na Frior, odebralismy na te summe. Na te № 150 ryz papiru gdanskiego taki daie rachunek: za 150 ryz papiru gdanskiego papirnikowi, a f. 4, gr. 4 ryz, —f. 620; za fasy pak drążnikom f. 19. 18; za xięgie symbolonow dla kaznodziei f. 18. 12. In Summa f. 658. Reszty zostało się de novo na papier f. 221. 18.

Na silną y pilną potrzebę imci pana Cypriana Kisielnickiego. brata naszego, pracującego, za zgodnym consensum wszystkich braci, natenczas zgromadzonych y przytomnych, wygodzilismy przedtym summę f. 1500 w roku 1695, iako inscriptio coram actis advocatilibus Leopoliensibus przez tegoż sabbatho in crastino festi s. Agnechis v.r.g. et mart. fusius edissent, teraz do teyże summy trzysta złotych polskich do rąk tegoż wyliczamy praevia seorsiva na te summe assecurata, że przez imci pana Cypriana Kisielnickiego inscripta, na co się podpisuiemy we Lwowie d. 30 augusti. 1697 anno. Mikołay Krassowsky, m. p. Jakob Lawryszewicz, m. p. Ζωτος τοῦ Ἱ(η)σαρη;..... Jerzy Korendowicz. Roman Iwanowicz + ¹⁾. (P. Cyprian NB/NB) ²⁾.

¹⁾ Крестъ въ подлинникѣ.

²⁾ Слова въ слобкахъ написани на поляхъ.

Za zgodnym nas wszystkich, na ten czas będących, konsensem, stosując się do wysz opisanego konsensu, także nabycia kamienicy, części własney imci pana Stephana Laszkowskiego, brata naszego, a to dla rozszerzenia miejsca cmentarza y rezidencyi oycow, tu residujących, którą pro pretio szesć tysięcy kupiliśmy, y te wysz pomienione summe za zeznaną in officio consulari Leopoliensi cesią albo donacją, in rem naszej konfraternij służącej, do rąk tegoż imci pana Laszkowskiego, brata naszego, wyliczyliśmy. Na co się podpisuiemy w Lwowie d. 4 septembris, 1697 anno: (wprzody ¹⁾). Mikołay Krassowsky, m. p. Jakob Lawryszewicz, m. p. Stefan Laszkowsky. Ζητος τοῦ Ἱ(η)σαρης..... Jerzy Korendowicz. Piotr Semianowicz ¹⁾).

Idąc torem y zwyczajem starożytnym braci naszych, y my, na ten czas będący, nie odstępuiąc tegoż y, owszem, tego trzymając się, a widząc następujący akt blisko przypadający koronacyi najasniejszego elekta naszego, Augusta Wtorego, na poparcie y confirmacją praw cerkwie Lwowskiej y religii, y narodowi Rossijskiemu ²⁾ od s. p. najasniejszych krolow Polskich, obralismy y uprosili z posrodka nas braci imci panow: Jakoba Lawryszewicza, Jerzego Korendowicza, regenta..... Dragnowicza, zgodnie obieramy y upraszamy, ktorzy, ażeby instructii od nas podaney, sprawowali się pilnie, żądamy. Na co się rękami naszemi podpisuiemy we Lwowie, w konfraternii naszej d. 18 septembris, 1697 (anno) Γεοργιος Παπα..... Ζητος τοῦ Ἱ(η)σαρης. Piotr Semianowicz. M. Krassowsky, m. p. Cyprian Kisielnicky, m. p. Stefan Laskowskij.

Za zgodnym nas wszystkich, natenczas przytomnych, zdaniem y konsensem, in subsidium imci Jakoba Lawryszewicza, brata naszego, za należyłą iego instantią wydalismy xiąg z skarbcu braterskiego varii generis, ruskim dialectem drukowanych, praevia eiusdem na to emanata obligatione et assecuratione seorsiva summe wynosząca, tysiąc trzysta pięćdziesiąt złotych polskich, na co się podpi-

¹⁾ Сіона въ скобкахъ написаны на поляхъ.

²⁾ На поляхъ этого отдѣла поставлена пометка NB.

suiemy w confraternii d. 25 v. s., 1697 anno. Mikołaj Krassowsky, m. p. Cyprian Kiselnicky. Ζοτος τοδ 'Ι(η)σαρης. Ierzy Korendowicz. Piotr Semianowicz.

Anno 1698, a d. 29 iannuarii. Po zesciu z tego swiata s. p. imci pana Mikołaja Krassowskiego stando porachowanie przez imci pana Andrzeia Krassowskiego w sessiei, in praesentia ich mościow panow braci, wiele percepty przy nieboszczyku było, y z tego expensa rozne specifice produkowane.

Percepta: Naprzod w cassie gotowych pieniędzy znaydowało się f. 9542. Panu Casprowi na blache z contractowane wyliczył f. 1400. Od imci pana Laszkowskiego na membran ad rationem odebrał f. 1000. Od pana Stephana Lawryszewicza młodego na membran odebranych f. 540. Z odebrania tak czynszow y sprzedania ołowni etc. etc., iak w regestrze, f. 2105. 12. Od pana Zoty z przedania xiąg, rozneimi czasy odebranych, f. 13469. 24. Item po nieboszczyku drukarzu pozostałych pieniędzy f. 2150. Summa perceptorum facit f. 30207, 6 gr., insuper swych nieboszczyk wydał pieniędzy f. 362. 22. Summa facit concordati f. 30569. 28.

Distributa expensorum, ktore uczynił niebosz. imci pan Mikołaj Krassowski z percept, iako w regestrze nieboszczykowskiu specifice każda rzecz fusius latet. Naprzod imci panu Cypriauowi na rozne expensa wydał f. 1655. Imci panu Jakubowi Lawryszewiczowi na kamień wydanych f. 3350. Panu Alexandrowi malarzowi f. 896. Na blache miedziane wydanych f. 9056. 14. Na kotlarza wydanych f. 570. Na drukarza wydanych f. 621. Na papir gdansky wydanych f. 1520. Za kamienice imci pana Laszkowskiego z unkosztami f. 6512. Na koronacie do Krakowa wyprawa kosztuie f. 2081. Na membrany dane pieniądze f. 1450. Na elemosine y darunki f. 132. Do sosudochranytelnyci kosztuie f. 185. 27. Na dyszkancistow barwa etc. f. 132. 22. Na expensa rozne cerkiewne f. 140. 10. Quartaly y legatie oycow f. 520. 15. Na wapno y cegle f. 795. Summa expensorum facit f. 29617. 28. Gotowych pieniędzy w rozney monecie zastalismy w sessiei w szafie f. 952. Summa facit f. 30569.

23. Więc te insuper wydane nieboszczykowskie własne pieniądze f. 362, gr. 22 disponuje iey mości pani Krassowska y oddaie za te złoto, ktore byli ich mościowie panowie bracia dali do sprzedania nieboszczykowi, że ieszcze reszty przychodzi do tego złota f. 449, na co te f. 362, gr. 22. potrąciwszy, ieszcze y reszta te obliguje iey mość pani Krassowska zapłacić f. 86, gr. 8, w czym dała zastaw pierścien diamentowy.

Anno 1698, d. 4 martii. W sessiey oddał rachunek in praesentia ich mościow panow braci pan Piotr Semionowicz, ktory był wienien na membrane, co odebrał do siebie, f. 1400, od ktorych pieniędzy prowiziey ab anno 1693, d. 24 septembris, ad annum 1697, d. 8 aprilis, za lat 3¹/₂, procento f. 7, f. 343. Summy przychodziło od niego f. 1743. Na co tak wypłacił: naprzod oddał do rąk s. p. imci pana Mikołaiia Krassowskiego № 120 xiąg fangultu, a f. 10, f. 1200. (N. B. Te złoto do kaplicy s. Piotra y Pawła wyzłociło się¹⁾) Item № 20 xiąg cwirgultu, a f. 5, f. 100. Expensa od papieru ryz № 150 wyprowadzonego ze Gdańska: we Gdańsku sternikowi y chłopom dla ułożenia na statku papieru gr. 18. Za maty do ukrywania tegoż papieru gr. 12. Na Fordanie iego mości superintendentowi talar bity f. 3, gr. 18. Pisarzowi tamże y woznemu f. 1, gr. 24. Rewizorom trzem y woznym z strażnikiem f. 3, gr. 18. Bona moneta facit f. 10, a currenti moneta tymfow zas, facit tymfow, 16²/₃. Frochtu imci panu Szyprowi 45. Facit tymfow 161²/₃, a currenti moneta 72, 29 gr. Pod Puławami wieszając ze statku papier chłopom f. 1. Factorowi Szyprownemu contentatiey pan Bazyli dał, aby szkody nie było, f. 2. Myto podrozne od dwoch wozow f. 4. 18. Do miasta wprowadzając kwitowe na krolewskim, sztukowe, zamkowe, marszałkowe y instigatorskie także w bramie etc. f. 7. 17. Drążnikom y od wagi iedney fasy cetnary f. 2. Fury od 2 fasy y paczky z za Ulanowa od cetnarow 13, kamieni 2, po f. 3, gr. 10 od cetnara, f. 48. 8. Furma-

¹⁾ Слова въ словѣхъ написаны на поляхъ.

nom Świętoianskie y na przepicie f. 1. Za 1 garniec wina na sie wzięty od Nowego Swiatu przy pożegnaniu na coronacie z iadącemi ich mościami panami ablegatami f. 10. Reszty od blachy 3 czerwone złote, pozostałe przy nieboszczyku f. 45. Summa facit na te membrane wydana f. 1494. 12 gr. Reszty przy mnie zostało było, które oddałem f. 248. 18. Concordat summa f. 1743.

Anno 1698, d. 16 aprilis. Stanął generalny y skuteczny rachunek in praesentia ich mościow panow braci w sessiey z iego mością panem Hrehorym Russianowiczem, który evidentem w swych registrach nam pokazał, że per electionem obiąwszy sosudochranitelnice, cokolwiek dla ozdoby y potrzeby cerkwi Bożej wydał, pokazał y uczynił. Expensa ab anno 1692 ad annum 1695, d. 9 maii, iako w tymże registrze niżej stoi wyraznie przy oddawaniu pierwszego swego rachunku f. 1302. 12¹/₂. Item drugie expensa ab anno 1695, d. 9 maii, ad annum 1696, d. 26 augusti, f. 908. 1¹/₂. Item trzecie expensa ab anno 1697, d. 5 maii, ad annum 1698, d. 16 aprilis, f. 958. 12¹/₂. Summa expensorum facit f. 3168. 26¹/₂. Na które to expensa miał imci pan Russianowicz percepty tak z podzwonnego, iako co y od imci pana Krassowskiego odebranych f. 250, co spółem to czyni, iako fusius specifice w swym registrze wyraził imci pan Hrehory, f. 694. 18¹/₂. Item ab anno 1690, d. 5 iulii, ad annum 1698, diem praesentem 16 aprilis, prowizyey przychodzi od czterech tysięcy za lat pułosma, po f. 7. od sta, a za rok f. 280 przychodzący, facit f. 2100. Summa perceptorum facit f. 2794. 18. Insuper tedy swych wydał imci pan Hrehory Russianowicz f. 374. 8¹/₂, które się oddały iego mości. Concordatur f. 3168. 26¹/₂.

Anno 1700, d. 22 martii. Widząc pilną y gwałtowną potrzebę spółbrata¹⁾ naszego imci pana Ierzego Korendowicza, my wszyscy spółbracia, pod ten czas będące, niżej na podpisie mianowani unanimitem zezwoliliśmy takową potrzebę wygodzić onemu f. 1200, na

¹⁾ На подухъ помята NB.

które dał nam membranę, aby wypłacał na każdy rok po złotych trzysta, poki do skuteczney nie uczyni satisfacciey f. 1200. Cyprian Kisielnicky, m. p. Piotr Semianowicz. Stefan Laskowskij. Νικόλαος Μεγαλοβατζης. Γεωργιος Παπαρα. Jakob Lawryszewicz. Ζωτος τοῦ Ἰ(η)σαρης. Roman Janowicz. Jan Michalewicz.

Na instantią y interpositią iaśnie przewielebnego iego mości episkopa naszego y pasterza, za zgodnym naszym konsensem wielebnemu oycu.... episkopowi Maramoryskiemu in subsidium proźby iego ofiarowalismy апостоля, служебникъ y ofiaruiemy (z xiąg kamienieckich) ²⁾ y dla więszey pewności rękami naszemi podpisuiemy w Lwowskiey naszej konfraternij d. 27 martii, 1700 anno: Ierzy Korendowicz. Cyprian Kisielnicky, m. p. Piotr Semianowicz. Νικόλαος Μεγαλοβατζης. Stefan Laskowskij. Roman Ianowicz.

Uważaiąc pilną nadder y usilią całego православа potrzebę, teraznieyszego czasu, osobliwie nakłaniaiących się do unij ¹⁾, a oddalających się od православа y swoich pasterzow, tedy my mieysca świętego tutelares, praw y swobod Rossyjskich promotores et defensores tudziesz et ad obligationem professionis nostrae, maiąc się ad nexum conscientiarum in tuitionem tegoż za zgodnym wszystkich nas konsensem pro praesenti senatus consilio do Warszawy e medio nas uprolismy ich mościow panow: Ierzego Korendowicza, regenta grodzkiego Kamienieckiego, Stephana Laszkowskiego, Ierzego Kocia, Dragnowicza, ktorych ich mościow conscientias obligamus et per amorem imienia православа upraszamy, aby się usilnie starać mogli, ut possint circa iura, privilegia et immunitates nostrae confraternitati, od najasnieyszych krolow panow miłościwych in toto conservari. Na co się rękami naszemi podpisuiemy w konfraternii d. 29, ut supra, 1700 anno. Γεωργιος Παπαρα. Ierzy Korendowicz, regent. Νικόλαος Μεγαλοβατζης. Piotr Semianowicz. Piotr Kurtewicz. Jakob Lawryszewicz, m. p. Cyprian Kisielnicki, m. p. Stefan Laskowskij. Ζωτος τοῦ Ἰ(η)σαρης. Jan Michalewicz.

¹⁾ Слова въ скобкахъ написаны на поляхъ.

²⁾ На поляхъ противъ этого слова поставлена помята NB.

Anno 1700, d. 13 novembris. Oddał tu do sessiey pan Jakub, ormianin, czynsz za puł roku, przychodzący na s. Michał, z kamienicy Lawryszewiczowskiej, z sklepiku, złotych trzydziesti, a drugie złotych 30 debet przy dokonczeniu roku, na Wielkanoc, oddać.

Item anno 1701, d. 24 maii. Oddał tu do sessiey tenże pan Jakub, ormianin, czynsz za drugie puł roku, kończące na Wielkanoc, f. 30, y iuż za cały rok czynsz zupełny oddany za terazniejszy rok, ut supra. An. 1701, d. 4 novembris, oddał tu do sesiej pan Jakub, ormianin, czynszu ze sklepiku w kamienicy iego mosci Jakuba Lawryszewicza za puł roku, kączący się na s. Michał, f. 30.

1701, d. ultima iunii. Według opowiedzenia panow bracij świętego Onofrego z swych rejestrow opowiedzieli, że mają: Lamp srebrnych roznych № 7. Kadzielnic srebrnych № 2. Koron roznych z malenkami № 12. Szata z obrazu cudownego. Tabliczek srebrnych roznych № 52. Krzyż wielkij srebrny 1 y mały srebrny 1. Krzyż oprawny drewniany 1. Ewangely ze srebrem № 3. Aparatow roznych z diakonskimi № 13. Kielichow srebrnych z patynami, gwiazdami y łyżeczki 3. Puszka srebrna № 1. Sukno pogrzebowe, fiatkowe z frendzlą karmazynową y przesciradło. Mosiądzy różne sztuk ¹⁾. Cyny różney sztuk ¹⁾. Pereł roznych sznurkow № 8. Łancuszkow złotych № 2. Iagnuski y panagijki ze srebrem kilka, a przy iedny kamin szafir. Xięgi cerkiewne do nabożenstwa należące. Szyrokich kilimow kilka y inne rzeczy, do ubiorow obrazow y ozdoby cerkwie Bożey należące, według rejestru onych, ktorym wiarę daimy, a day Panie Boże tego wszystkiego w dalsze czasy znacznieszą auctiią.

Ad perpetuam rei memoriam. My bracia stauropigianie cerkwie tuteyszey mieyskiej, zyiąc in vita в союзѣ любви stale, trwale, spol-

¹⁾ Въ подлинникѣ свободное мѣсто.

nie z sobą równą pracą, spólnym staraniem y zgodnym pieczołowaniem in auctione et splendore chwały Bożey, taż wdzięczność powinna manere po śmierci y po rozłonczeniu się z nami, którym też y po śmierci nagradzając świeżą zawsze pamięcią, zgodnie ex unanimi consensu na tośmy spólnie się zgodzili et in perpetuum postanowili, ażeby po każdym zmarłym bracie naszym z poszrodka nas in vita zostającym w tydzień po śmierci parastas dniem przed tym y służba Boża sobopne przez oycow mieysca tego nazajutrz odprawowała się, y na ten czas w dzwony wszystkie razy dwa zadzwonili, a na te expensa pan brat, mający dispositiā pieniędzy, podług postanowienia opisango generalnego parastasu, w czterech częściach roku naznaczonego, bez wszelkiej retinenciy wydał teraz y na potym będący, ten zaś pobożny uczynek zaraz wypełniony byc powinien po zmarłym g. p. imci panu Mikołajui Krassowski, starszym bracie naszym, dignum semper memoria. Toż mamy tenże braterski affekt z następcami naszymi, każdemu in medio nostri zostającemu, z tego swiata schodzącemu, swiadczyć y trzymać in effectu powinni będziemy id, yż sub onere conscientiae. Co dla utrzymania tego porządku swiętobliwego y zbawiennego rękami naszymi własnymi podpisujemy. Działo się w konfraternii naszej d. 9 ianuarii, 1699 anno. Γεωργιος Παπαζα. A. Krassowski, m. p. Cyprian Kisielnicki, m. p. Stefan Laskowski. Νικόλαος Μιχαλοβίτης. Ierzy Korendowicz. Piotr Semianowicz. Ζωτος τοῦ Ιη)σαρης. Jan Michalewicz. Roman Janowicz, m. p. Piotr Kurtowicz ¹⁾).

Ponieważ do tych czas od lat circiter siedmiu electia braterska dla roznych usilnych potrzeb gospodarskich, kupieckich y innych racyj, prawem y konstituciā braterską naznaczona nie dochodziła y skutku swego nie zabierała, więc teraz nagradzając ten czas uchibiony, wcale konserwowac y całosc praw naszych utrzymując, widząc terazniejszą osobliwą tego potrzebe, lubo czas przychdzi na

¹⁾ На поляхъ про:явъ этого отдѣла поставлена помята NB.

nadziele Θωμονοε, blisko przypadającą, prawem warowaną y zwyczajem starożytnym od tak wielu utwierdzaną; ale kiedy na ten czas iarmark Rzeszowski odrywa y oddala braci naszych tak wielu. dla których żadną miarą ob absentiam tychże miec y składać nie możemy, więc teraz niedziele blisko przypadającą, to iest 19 (dnia) miesiąca marca, starego kalendarza, miesiąca marca w roku terazniejszym zgodnie wszyscy czas naznaczamy saluis iuribus et moribus nostris in toto manentibus. Na który czas y dzień do miejsca tu-tejszego, nieochilnie stanąc, deklarujemy się y zapisujemy. Działo się w konfraternii: d. 15 v. 1699 anno.

Γεοργος Παπαρε.

Νικολαος Μιχαλοβατσης.

Ierzy Korendowicz.

.....

Piotr Kurtewicz.

Andrzej Krassowski, m. p.

Jakob Lawryszewicz.

Cyprian Kisielnicky, m. p.

Piotr Semianowicz, m. p.

Stefan Laskowski.

Ζωτος τοῦ Ἰ(η)εραρχε

Jan Michalewicz.

Electia. Stosując się do konsensu zgodnie z imci spisanego, wyżej specyfikowanego, którym na dzień dzisiejszy electią postanowiliśmy y te do skutku chcąc doprowadzić, poprzedziwszy y odebrawszy rachunki z xiąg, connotatią uczyniwszy, in nomine Domini, invocato auxilio Spiritus Sancti, согласно „Царю Небесный“... zaśpiewawszy, ad vota y connotationem krysek przystąpiliśmy y tak congrue votorum et sententiarum suffragio zgodnie z poszrodka nas panow starszych obralismy:

Pierwszego. Imci pana Ierzego Papare. Drugiego. Imci pana Hrehorego Russianowicza. Trzeciego. Imci pana Ierzego Korendowicza. Czwartego. Imci pana Mikołaja Michalewicza.

Assessores: 1. Imci pana Jakoba Lawryszewicza. 2. Imci pana Cypriana Kisielnickiego. 3. Imci pana Piotra Semianowicza. 4. Imci pana Stephana Laskowskiego.

Pisarza imci pana Ierzego Korendowicza.

Officia ich mościom panom starszym bractwa są rozdane: imci pan Jerzy Papara klucz od sessyi y od skarbu trzyma, do obsyłania y zebrania braci w potrzebach cerkwie Bożej.

Imci panu Hrehoremu Russianowiczowi od skarbcu y od xiąg klucze oddane.

Imci panu Jerzemu Korendowiczowi od skarbcu y od xiąg klucze oddane.

Imci panu Andrzejowi Krassowskiemu od (co)судохрани́тели́щци klucze oddane y podzwonne w dispozicią oddane.

Imci panu Mikołaiowi Michalewiczowi od skarbcu klucze oddane.

Imci panu Stephanowi Laszkowskiemu klucze od xiąg oddane.

Przedawce xiąg: imci pan Piotr Semianowicz, imci pan Zota Issarowicz in absentia iego.

Prowizores y szafarze: imci pan Jakob Lawryszewicz, imci pan Cyprian Kisielnicki.

Na ratusz w sprawach braterskich obebrani: imci pan Jerzy Korendowicz, imci pan Mikołay Michalewicz, imci pan Cyprian Kisielnicki, imci pan Stefan Laszkowski, imci pan Jerzy Dragnowicz, imci pan Zota Issarowicz.

Do rządu oycow duchownych y szkoły: ich mościowie panowie bracia starsi nalezić mają, aby przykładnie ten rząd prowadzili recommendatur.

Do drukarni: imci pan Russianowicz, imci pan Jerzy Korendowicz, imci pan Piotr Semianowicz, imci pan Zota Issarowicz.

Kasni ich mościowie panowie bracia starsi.

Urzędy tedy wszystkie, iako są zgodnie rozdane, tak ie ich mościom oddawszy, takie sposobie nie mają, ażeby Przenaswietszey Matce, sub Cuius tutela vivimus et existimus, ku chwale y sławie cedat, ieden drugiemu w rząd wdawać się nie powinien; ale każdy z osobna, każdy do tego aplikować się ma, do czego wokowany został. Działo się w konfraternij d. 19 v. s., miesiąca marca, 1699 anno. Γεοργιος Παπαρζ. Hrehory-Wasil Russianowicz. Jerzy Korendowicz. Νικολαος Μιχαλοβιτς. Jakob Lawryszewicz. Cyprian Kisielnickij, m. p. Piotr Semianowicz. Ζετος του 'Ι(η)σαρης. Stefan Laskowskij. Roman Janowicz.

Ciesząc się wiele y Panu Bogu dziękując, że znaczna częśćka reliquij świętych s. Merkuria ¹⁾, męczennika, przy tym mieyscu świętym w disposicyi braterskiej zostają, które ażeby iako w nayosobliwszy obserwancyi y conserwacyi zostawały, umyslilimy y postanowili pobożne dzieło ku chwale tegoż świętego Merkuria kiiot ozdoby sztuką złotnicką misterną wyrobić, które opus, ażeby co nayprędzey do skutku przyprowadzić, attendencją zlecamy do tego y upraszamy ich mościow panow: Hrehorego Russianowicza y Zote Issarowicza, dwoch z posrzodka braci naszych, którzy abrys zgodny y ozdoby ich mościow panow braci prezentować powinni y za zgodą tychże z rzemieśnikiem zcontractować, y skuteczniei dozierać pilnie zalecamy. Obraz Matki Bożey, w kaplicy niegdy Bałabanowskiej, namiestny że szatą nie iest srebrną ozdobiony, iako Cua-cи-te-л-ь, tedy za zgodą nas wszystkich szatą taką, iako tenże Cua-cи-te-л-ь iest przybrany, a sukienke sprawilimy, iakoż sprawić zlecamy tymże ich mościom, wyżej specyfikowanym. Działo się w konfraternii d. 14 aprilis, 1699 anno. Γεοργιος Παπαρα. Hrehory-Wasil Russianowicz. Ierzy Korendowicz. Νικολαος Μεγαλοβατσης. Jakob Lawryszewicz. Piotr Semianowicz. Ζωτος τοῦ Ἰησαρης. Cyprian Kisielnickij, m. p. Stefan Laskowskij.

Zapatrując się od lat kilku, że narod Rossyjski iam a magistratu civili, iako też a communitate miasta tuteyszego na oppressią y niepozwolenie vota, iuxta solitam et antiquam praxim, wolnego głosu z należytego mieysca et ex ordine nacyi nie ma. Dla czego, ażeby więcey non apprimatur ¹⁾, y onere do dawney wprowadzić mogliśmy ryzy y zwyczajui, zgodnie wszyscy zgodzilimy się, ażeby tym czasem rescript od niasnieyszego Augusta Wtorego, króla iego mości, teraz szczęśliwie panującego, ad nobilem magistratum et communitatem był wyprawiony z mandatami, dla czego się na to wszystko podpisuiemy. Dan w konfraternii naszej d. 7 maii v. s.,

¹⁾ На полях помѣта NB.

1699 anno. Imci panu referendarzowi koronnemu in honorariis na też expeditią dziesięć czerwonych złotych ordinuiemy.

Γεωργιος Παπαρα.

Cyprian Kisielnickij, m. p.

Hrehory-Wasil Russianowicz.

Ἰωαννης Μιχαλοβατσης.

Jakob Lawryszewicz.

Piotr Semianowicz.

Νικολαος Μιχαλοβατσης.

Jan Michalewicz.

Jerzy Korendowicz.

Stefan Laskowskij.

Ζωτος του Ἰ(η)σαρης.

Roman Mikołajewicz.

Uznawiając fatygi y prace nasze ku konserwacyi całosci mieysca tego, tudziesz ku przysłudze y potrzebach cerkwie Bożey ¹⁾ od iednego Pana Boga iedyney tylko wyglądając rekompensy, chcąc przecić sobie w tym przynamnij subvenire in consolationem et subsidium de aequitate et iustitia uznalismy Pan Bóg z woli Swojey ktorego z nas braci, albo domowych naszego domu, ztąd zebrał, tedy każdy z nas do publiczney braterskiej karbony płacić podzwonne nie powinien, ani się o nic imci pan (so)sudochranitelny upominać nie powinien, tylko ażeby złoty ieden od iednego dzwonienia na szkołe do rąk tegoż samego imci pana (so)sudochranitelnego oddawał. Wybiianie braci razy dwanascie być powinno, młodszym dziatkow razy sześć, innym zaś podzwonne po złotych trzy płacić powinni, ktore zgodne nasze postanowienie rękami naszemi podpisuiemy. Działo się w konfraternii naszej d. 18 iunii, 1699 anno.

Γεωργιος Παπαρα.

Piotr Kurtowicz.

Hrehory-Wasil Russianowicz.

Jerzy Korendowicz.

Cyprian Kisielnickij.

Piotr Semianowicz.

Νικολαος Μιχαλοβατσης.

Stefan Laskowskij.

Jan Michalewicz.

Ζωτος του Ἰ(η)σαρης.

Ἰωαννης Μιχαλοβατσης.

Widząc iego mości episkopa Lwowskiego zbawienną intencją w restauracyi starożytney cerkwie Kryłoskiej ¹⁾ Uspenyia Naswiętszey Panny z fundamentu erogowaną, tudziesz poważaiąc sobie tegoż usilną instantią, in subsidium teyże baziliki dwa tysiące złotych

¹⁾ На поляхъ помѣта NB.

offiarowalismy y oddalismy skutecznie na instancją powtorną tegoż iego mości, a barzij ex zelo nostro ku chwale Boskiej, kiedy widzimy y słyszemy, że się forteca, miasto Kamieniec do korony Polskiej przywraca, oraz y cerkwie Boże do ogłoszenia chwały Jego świętej do odebrania przychodzą, xięgami y obrazami supplementujemy, to iest ewangelij dwie, apostołow dwa, słuźebnikow dwa, trebnik y trebniczek, trefołoioiw dwa, czasosłow dwa, czasowie dwa, psalterzy dwie, ochtay, szestodnik, proskomidy, dziesięć akafistow, obrazow dwanastie, aparat ceglasty, hałasowy, narakwice, patrachil, stychar biały y paseczek, ktore cedant in salutem animarum nostrarum y na ogłoszenie chwały Boskiej, ktore zgodne nasze porborne offiare dla większey pewności rękami naszymi podpisuiemy w konfraternii naszej d. 15 iunii, 1699 anno.

Hrehory-Wasil Russianowicz.	Piotr Korty m. p.
Jerzy Korendowicz.	Νικολαος Μυγαλοβατσης.
Γεωργιος Παπαρα.	• Ζωτος του Ι(η)σαρης.
Cyprian Kisielnickij.	Piotr Semianowicz.
Jan Michalewicz.	Stefan Laskowski.

D. 10 februarii, anno 1700. Na mam(b)rane swoje winną imci pan Jakub Lawryszewicz zapłacił f. 300, zastaw odebrał. Te zaspienędzy f. 300 włożyli się w sessiey do szafky.

Anno 1700, d. 9 maii, z tych pieniędzy dało się ex consensu ich mościow panow braci w sessiey na drogie Warszawskie imci panu Jerzemu Korendowiczowi, ratione przyobiecaney contentatiej, złotych sto.

Kiedy terazniejszych czasow y lat iasną y gwałtowną widzimy y oglądamy wielką odmiane w православию, a zatym dalsze, a dalsze zachodzą inconvenie natia, oraz y pravo cerkwie Bożey od naiasniejszych krolow, panow naszych miłosciwych, znaczną potym prędko przynoszą konwulsją, na co iako serdecznie ubolewamy, a temu wszystkiemu y dalszemu zapobiegaiąc złemu, wszyscy zgodny w niwczym y nieodmienny zapisuiemy konsens, że w każdej nastę-

puiącey potrzebie cerkwie Bożej wszyscy iedno huic mieć, radzie y ieden przy drugim statecznie stawać y bronić aż do ostatniego życia naszego kresu deklaruiemy się y zapisuiemy, y obli-guiemy, co wszystko że nieodmiennie otrzymamy. Działo się w kon-fraternii naszey d. 10 augusti, 1700 anno ¹⁾.

A ponieważ tego koniecznie po nas potrzeba wyciąga, abysmy się zawczasu o ludziz potrzebnych do promociey prawosławia świętego starali, ktora nie przez kogo innego, iako przez panow posłów ziemskich, być może, przeto na takową potrzebę uchwalilismy wszys-cy unanimiter dać xięgami złotych tysiąc, na co się wszyscy pod-pisuiemy. Datum, ut supra.

Jakob Hakpinski.

Cyprian Kisielnickij, m. p.

Jerzy Korendowicz, regent gro-
dzki Kamieniecki.

Piotr Semianowicz.

Stefan Laskowski.

Γεωργιος Παπαρ.

Νικολαος Μεγαλοβιτης.

Ζωτος του Ι(η)σαρης

Jan Michalewicz.

.....

Романъ Яновичъ + ²⁾.

Jakob Lawryszewicz.

Piotr Kurtowicz.

Widząc pilną y gwałtowną potrzebę, brata naszego, imci pana Stefana Laskowskiego ³⁾ zezwolili unanimiter ich mościowie panowie bracia, na ten czas będący, iż do reszty pozostałej na mem(b)rane stare tysiąc trzysta szesćdziesiąt y trzy, item do rejestru za xięgi złotych sto szesćdziesiąt, item do tegoż rejestru złotych dwiescie piędziesiąt szesć, ieszcze teraz do tego gotowemi wyliczyli złotych tysiąc temuż imci panu Laskowskiemu, y in summa czyni dwa ty-siące siedmset dziewiędziesiąt y dziewięć, ktore to f. 2799 summe zapisuie imci pan Laskowski z swoją iey mością panią małżonką według swey intromisyiey na dobrach wszelkich. Insuper propig-nore zostaię łancuch złoty y pare manelli złotych, ważące czerwonych piędziesiąt, ktore to summe wyż mianowane submittuie za rok

¹⁾ На поляхъ этого постановленія стоятъ помѣта NB два раза.

²⁾ Къ есть въ подлинникѣ.

³⁾ На поляхъ противъ „Laskowskiego“ поставлена помѣта NB.

oddać y wyliczyć ich mościom panom bractwu sine provisione. Działo się w confraterniey, anno 1702, d. 23 ianuarii.

Νικολαος Μιχαλοβατσης.

Ζωτος τοῦ Ἰ(η)σαρης.

Piotr Semianowicz.

Piotr Kortowicz.

Na usilną supplike y prozbe iey mości pani Kotoniey zezwolili unanimiter ich mościowie panowie bracia, na ten czas będący, złotych siedmdziesiąt dać iey mości pani Kotoniey. Na co się podpięią. (Działo się) we Lwowie d. 31 ianuarii, 1701 anno.

A. Krassowskij, m. p.

Stefan Laskowskij.

Νικολαος Μιχαλοβατσης.

Ζωτος τοῦ Ἰ(η)σαρης

Piotr Semianowicz.

Oddał czynszu imci pan Leonty od izdebky szriedniey w kamienicy Lawryszewiczowskiej za rok cały, to iest ab anno 1700. d. 12 aprilis, ad annum 1701, d. 12 aprilis, złotych szescdziesiąt w sessiey in praesentia niektorych panow braci. W sessiey działo się d. 12 aprilis, anno 1702.

Anno ¹⁾ 1700, d. 5-ta maii. Czynsz roczny imci pan Bogdan Latinowicz oddał w sessiey in praesentia ich mościow panow braci z kamienicy Masarowskiej złotych sto, ex quo quietatur.

Anno 1701, d. 9 maii. Item czynsz roczny oddał imci pan Bogdan Latinowicz do sessiey in praesentia niektorych ich mościow panow braci z kamienicy Masarowskiej złotych sto, ex quo quietatur, includuiąc susceptę quitu podatkowego na ratusz f. 2, 12 gr., ktore anno 1701, d. 19 aprilis, zapłacił imci pan Latinowicz.

Anno 1700, a d. 25 aprilis. Ex consensu ich mościow panow braci wygodzili ich mościowie panowie imci panu Jerzemu Dragnowiczowi na zastaw szabli, w diamenty sadzoney, bez prowiziey do trzech niedziel złotych tysięcy, in quantum za trzy niedziele nie wyliczy tysiąca złotych, te prowizie ma imci pan Jerzy zapłacić. Potym d. 10 maii, 1701 (an.) odebrał imci pan Jerzy te szable, a na to miejsce w zastawie położył: kielich srebrny, pozłocisty, diamentikami sadzony, patyn dwie srebrno-pozłocistych, w skrzynce sreb-

¹⁾ На поляхъ противъ „Анно“ поставлена помѣта NB.

reney moszczy s. Jana Krzciciela y reliquie w krzystalie stłuczonym, także kludeczka kręcona, szakambety dwa w pasy złote z iedwabiem karmazynowym y fiałkowym, notandum, że w kielichu iedney sztuczki nie masz. Item antepedium zielone w kwiaty pstre y przescieradło dla szakambetow. Te pieniądze zapłacone, szabla, skrzynka z reliquiami s. Jana, kielich, patyny, reliquiarzyk krzyżtałowy oddane. Dwa czapraki na konie zostały, a

Stosując się do pobożney intencji, a prawie zbawienney, imci pani Anastazyi w święcie Lawryszowiczowny, niegdy g. p. imci pana ¹⁾ Mikołaiia Krassowskiego małżonki, teraz w zakonie Annie, zakonnicy reguły s. Bazilego Wielkiego, monasteru panien zakonnych Kiiowo-Pieczarskich, tudziesz tey legacyi, na rozszerzenie kaplicy Troycy Świętey w monasterze s. Onofrego przez pomienioną wielebną Krassowską ordinowaney y cale postawioney, ktora ażeby co do nayprędzszego skutku przyprowadzona przez nas, do tego umyślnie uproszonych, mogła za zgodnym konsensem nas wszystkich, na ten czas przytomnych, zezwalamy te zbawienną robotę zaczynać y szczęśliwie kńczyć, ktory nasz konsens dla tym więkzsey pewności rękami naszemi podpisuiemy. Działo się w konfraternii naszej Lwowskiej d. 10, mensis julii v. s., anno 1701.

Jerzy Korendowicz, regent gro-	Piotr Semianowicz.
dzki Kamieniecki.	Stefan Laskowskij.
Νικολαος Μυχαλοβατσης.	Ζετος του 'Ι(τ)σαρης.
.....	Jan Michalewicz.
Cyprian Kisielnickij.	Романъ Яновичъ.

(An.) 1701, d. 24 novembris. Wykupiono kufel srebrny, we f. 60 zastawiony, y dano z prowizią 10 talarow bitych tu do sessiey.

Anno 1702, d. 24 maii. Czynsz roczny oddał tu do sessiey imci pan Bogdan Latinowicz z kamienicy Masarowskiej złotych

¹⁾ Противъ „рапа“ поставлена гомѣта NB.

sto, a z tego zapłacony podatek wytrącił za 4 duple f. 1, 18 gr., i z tego quietatur.

Anno Domini 1704-to, d. 12 junii. In nomine Domini. Amen. Chcąc ¹⁾ isć tymże torem antecessorow naszych y starać się o to aby chwała Boska tu na mieyscu tym świętym nie diminutią, ale imo zawsze miała auctiā, lubosmy do tych czas trochę w prołagatią dla rożnych tak cerkiewnych extra ordinarijnych zabaw y kłopotow, iako też y swych własnych domowych, należytą rewizią xiąg y innych porządkow confraternii wpuscili byli, iednakże dnia dzisiejszego, gdy nas Pan Bóg collegit in unum, chcąc powinnosci naszej zadosyc uczyc, do należytych przystępujemy porządkow, a naprzod do rewiziei kassy cerkiewney, która się po wesciu w rachunek z imci panem Piotrem Semionowiczem oraz y z tą summą, którą od niego odbieramy do skarbcu cerkiewnego, składa: 1-mo. Worek, w którym currenti—f. 900. 2 do. Worek, w którym currenti—f. 634. 15. 3-tio. Worek, w którym talarow bitych Nr 142, currenti—f. 1043. 10. 4-to. Worek, w którym currenti—f. 1622. 22. 5-to. Pieniądze, które się wzięły od pana Bogdana Latinowicza za część kamieniczki narozney pod ratuszem Wasilowskie—f. 1270. Summa pieniędzy—f. 5470. 17. Item. 1-mo. Worek z tymfami currenti f. 4400. 2-do. Worek z rozną monetą—f. 2905. 6. 3-tio. Worek z rozną monetą—f. 2000. 4-to. Worek z rozną monetą—f. 1109. 20. 5-to. Woreczek z tych pieniędzy f. 39. Summa summarum—f. 15924. 13. Z tych pieniędzy zostawiliśmy w sessyi—f. 3439, z których pożyczło się potym imci panu Russiano-wiczowi f. 1200, solutum post mortem mobilibus rebus. Imci panu Janowi Michalewiczowi także do pierwszego długu f. 1148, gr. 23, dodało się—f. 351, gr. 7, aby dał membrane na summę f. 1500. Reszta dała się panom kasnym do szafowania, która została w sessyey.

Rzeczy rożne, które się kładną do skarbcu: kanaczek sztuczek w nim dyamencikowych Nr. 22. Wstęga rubinowa z perełką wi-

¹⁾ Противъ слова „Chcąc“, начинающимъ строку, поставлена помѣтка NB.

szą. Piersciuneczek z dyamencikiem złamany, zastaw iasnie wielmożnego pana wojewody Bełskiego przez ręce imci pana Jerzego Dragnowicza położony. Takowy kielić srebrny, pozłocisty, z kamyczkami, patyn 2, ten zastaw, iako go pan Kocy położył, tak y odebrał, tylko dywdyki zostały dwa srebrnych pozłocistych. Reliquiarzyk w srebro oprawny krzysztalowy, pozłocisty. Skrzyneczka srebrna złocista, w ktorey reliquije świętego Jana. Kłudeczka krwawnikowa z kluczykiem. Dywdykow 2 tureckich w zawinienu materyalnym starym, iuż podartym, na co iest y karta pana Kocia, a te we— f. 1000. Solutum przed Szwedami.

(Membrany i zapisy): membran imci pana Jerzego Korendowicza na f. 1200. Membran imci pana Jerzego Dragnowicza na f. 300. Solutum. Membran imci pana Jerzego Papary z imci panem Kurtym na f. 2000. Membran imci pana Laskowskiego z porachunku (na którą dał zastaw łańcuch złoty y manelle złote z rubinkami, ważyły czerwonych 50, z prowizyją rachowali po f. 10) ¹⁾ na którą utyskuie, bo w niey przychowana prowizia procento po f. 10, y za nięgi niektore sexternowe, ktore się pod czas druku, wychodząc, zawsze, zwyczajnie panom bracij in vim laboris gratitudinis daruią, f. 370, co sobie ich mościowie do dalszego z imci panem Laskowskim odkładaiają czasu, na f. 2799. Membran imci pana Kiriakiego Papary na f. 540. Membran imci pana Mikołaiia Michalewicza na condonatum f. 400. Membran imci pana Irzego Korendowicza na f. 300. Karta pana Gawalewicza na f. 10. Membran y zapisy imci pana Cypryana Kisilnickiego na f. 2000. Membran p. Pskrzyckiego na f. 1000. Membran pana Jana Introligatora na f. 292. Zapisy różne bratstwa świętego Mikołaiia z przedmiescia Krakowskiego. Zygarek zastawny pani Mikołaiowey f. 140.

Condonatum: Sztuczeczka z rubinkami. Kubeczek srebrny. Łyżeczek srebrnych 2. Koneweczka srebrna. Mis cynowych 6 imci pana Cypryana Kisilnickiego, na co wziął f. 150. Srebro Szwedom dano. Cyna do dzwona poszła.

¹⁾ Въ подлинникѣ скобки.

Nożenka oprawna we srebro imci pana Alexandrowicza, zastawna we f. 300. Dano Szwedom.

Imci pana Kiedrowskiego zbaneczek z nakrywką, srebrny—we f. 50. Szwedom.

Pana Jacentego introligatora pas srebrny—we f. 200. Szwedom.

Zastaw Litwina pewnego złoto łamane—we f. 1860. Szwedom.

Mis 2 cynowych imci pana Cypryana Kisilnickiego—we f. 170. Szwedom.

Imci pan Chalepinski na rząd, który położył, wziął f. 600. Item tenże bez zastawy debet f. 1033. 10.

Membran pana Jana Michalewicz na f. 1500.

Zastaw imci pana Janiego Mikołajewicza szabla y pierścionek—f. 130.

Imci pana Dragnowicza—f. 200. Solutum.

Zastaw imci pana Alexandrowicza—we f. 100. Szwedom.

(Karty): Karta imci pana Laskowskiego na f. 366. 20. Karta imci pana Piotra Semianowicza na f. 1660.

Imci pan Laskowski—na zastaw f. 1453. 10. Imci pan Chalepinski—na zastaw pereł f. 220. 18. Solutum.

Kielich srebrny zastawny z Rakowca we f. 40. Szwedom.

Łyżka srebrna y koniec od pasa—f. 16. 20. Szwedom.

Imci pan Cyprijan—na pierścionek f. 40. Pani Mikołajowa z Kamienca—na pierścionek f. 40.

Condonatum: imci pani Krassowskiej na pierścionek f. 86.

Krzyż drewniany kupiony przez imci pana Semianowicza f. 10. Krzyż drewniany biało oprawny. Patyna. Gwiazda biała. Stolcow dwa srebrnych. Ewangelia szczerozłota Mohilowska. Ewangelia srebrna marcypanową robotą. Ewangelij dwie starych ze srebrem. Krzyż wielki srebrny, złocisty. Krzyż drugi, w srebro oprawny, rżnięty. Kioty dwa nowe srebrne. Reliquiarz świętego Szczepana pozłocisty. Reliquiarz świętego Panteleimona srebrny. Kadzilnic dwie srebrnych, złocistych. Puszka z wirzchem złocista. Kielichow złocistych trzy z patynami, gwiazda złocista, łyżeczka złocista. Kielichow czter

złocistych. Miska srebrna na dare. Lichtarze srebrne stołowe dwa. Lichtarze stołowe dwa srebrne. Biblija ze srebrem. Koron dwie słubnych. Lampeczka złocista iedna. Patyna iedna, gwiazd cztery, łyżeczek trzy, puszczecka iedna, te rzeczy złociste.

Rewizyia zaś w cerkwiach aparatow y innych wszystkich splendorow cerkiewnych, ta będzie należała do imci pana brata, od nas do sosudochranitelniey obranego y uproszonego.

Anno eodem 1704-to, d. 18 iunii. Rewizyia xiąg w gmachach znaydujących się. Na gurze: 687 połustawow wielkich, 681 czasosłowow in 4-to, 506 irmołoyczykow, 152 tryody cwitnych, 565 akafistow in 4-to, 740 trebnikow in 4-to, 249 proskomedij. Na dole: 560 trefołoiow, 1020 ochtaiow, 429 szestodnikow, 3900 gramatyk, 1496 czas(os)łowcow, 219 trebniczkow, 708 połustawcow małych, 904 akafistkow, 15 psalterck, 945 służebnikow in 4-to, 544 apostołow, 206 służebnikow in folio, 210 tryody postnych, 1300 ewangelij.

Post subsecutam revisionem xiąg odkładamy, da Pan Bóg, electią generalną pro d. 15 iulii, ponieważ się ich mościowie niektórzy zabawami excusią, tych zaś ich mościów, ktorzy urzędy sobie nadane mają do ich trzymania na daley uprosiwszy.

W ¹⁾ tym terminie, ante electionem, nawiedził Pan Naywyższy, że złodzieie, wylupawszy dach, niewiedziec skąd wlazszy, tylko że tę dzinrę dzwonnik postrzegszy, z dzwonnicy, w dachu, przyszedszy opowiedział, gdysmy weszli znalezlismy zaraz drzwi zelazne z wirzchu od strychu z naruszeniem kamienia oderwane, drzwi drewniane, od strychu funditus, wysadzone, drzwi do izby sessijney, przez piec wlazszy y kafle wyiąwszy, otworzone. Drzwi do komnaty w sessyey zamek nożem circum circa we drzwiach oberznięty y wyięty, gdzie w izbie, w szafce były zastawy y pieniądze zostawione, zamknięte (y srebra, niektore rzeczy, ktorych nie brano) ²⁾ tylko same pieniądze y złoto to pozabierano, gdzie były y zastawy imci pana

¹⁾ Передъ „W tym“, поставлена помята NB.

²⁾ Въ подлинникѣ скобки.

Laskowskiego et alia, ktore zginęły. Na dole także izba z haku zdięta, gdzie xięgi sexternowe, wczym nie małą otrzymaliśmy szkodę y nie mogliśmy dojsc złoczyńcę, bo nie mogło się wiedziec, kiedy się to stanęło, ponieważ ustawicznie na dole drzwi dobrze zamknięte były, a tak czym nayprędzey kazaliśmy to wszystko quam securissime ponaprawiać.

Anno 1704-to, d. 15 iulij. Nie mogąc w naznaczonym terminie dla różnych znacznych przyczyn przyść do tego, ażebyśmy należytą uczynili electią, odłożyliśmy oną ad d. 24-tam iulii, aby oną absque omni excusatione omnium uczynić, y na to wszyscy unanimiter zezwalamy.

Anno 1704 to, d. 24-ta iulii. W imię Oycy, y Syna, y Duchu Świętego.

Electio subsecuta: Ponieważ przez te czasy do tego przyść nie mogło, a to dla różnych znacznych y wielkich przyczyn, tudzież dla absentey panow bracij niektorych, abysmy według praw sobie od zwierzchnoscij duchownych nadanych y od niasniejszych krolow, panow naszych miłosciwych, potwierdzonych, w zwyczajnym czasie, po Zmartwychwstaniu Panskim, w niedziele pierwszą, należytą electią złożyć mogli dla podeymowania prac około cerkwi Bożey, aby tym większa chwała Boska mnożyć się mogła, tudzież utrzymania praw y swobod narodowi Roxolanskiemu. Więc dnia dzisieyszego, gdy nas wszystkich in unum Duch Święty zebrać raczył, oną saluis in toto iuribus nostris, zupełną nomine contradicente, składamy, ex unanimi consensu ich mościow tak starszych, iako y młodszych pro subsellio, iako assessores, między sobą libera voce obieramy.

A naprzod ich mościow panow starszych: 1-mus. Imci pan Grzegorz Rusinowicz. 2-dus. Imci pan Piotr Semianowicz. 3-tius. Imci pan Mikołaj Mihalewicz. 4-tus. Imci pan Stefan Laskowski.

Ich mościow panow assesorow: 1-mus. Imci pan Cypryan Kisielnickij. 2-dus. Imci pan Irzy Dragnowicz. 3-tius. Imci pan Zota Isarowicz. 4-tus. Imci pan Jan Mihalewicz.

Officia ktoremu z ich mościow co ma należeć:

Imci pan Grzegorz Rusinowicz kasnym, y klucze u niegoż od sessyey.

Imci pan Piotr Semianowicz kasnym y na ratusz.

Imci pan Mikołay Mihalewicz na ratusz. Imci pan Stefan Laskowski na ratusz, ktorego oraz upraszamy, aby, iako post recessum imci pana Irzego Korendowicza, na prozbę naszą był pisarzem tak y teraz, idem onus chciał na siebie przyiąć.

Imci pan Cyprian Kisielnickij szafarzem y szpitalnym.

Imci pan Irzy Kocij Dragnowicz recuperatorem in omnibus.

Imci pan Zota Isarowicz sosudochranitelnym y recuperatorem.

Imci pan Jan Mihalewicz do przedaży xiąg z oddawaniem rachunku y pieniędzy co czwierć roku ich mościow panow bracij.

Klucze od gmachow y od skarbcu maią bydź u ich mościow panow bracij czterech starszych; ciż maią należeć do dozoru oycow duchownych, drukarni y szkoły.

Jeżeliby zas iakie potrzeby przypadały, tak dla cerkwi Bożey, iako y dla narodu Russkiego tego miasta Lwowa, tedy takowe wszelkie, zebrawszy się ich mościowie panowie bracia, którzy pod ten czas będą praesentes we Lwowie, między sobą uradzić y iako naylepiey stanowić powinni będą przy zapisaniu consensu w aktach naszych należytich. Na co się rękoma naszymi własnymi ich mościowie, przytym będące, podpisuiemy. Datum, ut supra.

Hrehory-Wasil Russinowicz. Ζοτος του 'Ι(η)σαρης.

Piotr Semianowicz.

Cyprian Kisielnicky. Stefan Laskowskij.

Γεοργιος Jan Michalewicz.

Νικολαος Μιχαλοβατςης. Романъ Яновичъ + ¹⁾.

Alexander Zotowicz + ¹⁾—swoim y innych panow bracij wszystkich imieniem.

A że imci pan Jędrzey Krassowski, lubo sotej przez posyła-
nia samych panow braci był vocatus, a nie wiemy dla czego, bo

¹⁾ Кресть въ подлинникѣ.

ex nulla ratione iusta, tylko sobie jakąs uprzątnowszy fantazyją do terazniejszey electiey przyść nie chciał, przeto przeciwko onemu wszyscy w tym manifestuie my się.

Dyaryus nieszczęśliwy: Tegoż roku 1704, d. 28 augusta veteris stili, z piątku na sobotę bardzo rano, o godzinie osmey na całym zygarzu, przystąpili szturmem nawalnym na miasto nasze Lwow Szwedzi, krol sam Szwedzki ad praesens z generałem Sztebokiem, za ktorego zaraz gwałtownym z rozellaniem krwi y zabiciu nie mało dusz niewinnych miasta Lwowa wzięciem musielismy oraz z miastem tak wielką od cerkwi Bożey dawać kontrybucyją. Założono było na miasto całe, naprzod: talarow bitych cztery kroć sto tysięcy, iuż one naprzod zrabowawszy y w niwecz obruciwszy y ieszcze rabować nie przestawszy, atoli potym wstąpili nibyto ex clementia na talarow bitych trzy kroć sto tysięcy, osobliwie iednak honorarium generałowi Sztebokowi czerwonych złotych dwa tysiące y na roznych innych komisarzow wyszło czerwonych tysiąc, także y nowy elekt krolew Polskim, od Szweda uczyniony, Stanisław Leszczyński, wojewoda Poznanski, y ten prożno ze Lwowa cum adhaerentibus nie wyiechał. Na ktore to summy kontrybutyją narzuciło miasto bez respektu na cerkiew naszą (y z nami samemi Bog wie, coby się było działo, gdyby nas nie wszechmocna ręka Bozka salwowała) ¹⁾. Dziesięć tysięcy talarow bitych, ktorej summy, ani mając, ani mogąc czym wypłacić, ile mogło bydź zbiorow y ornamentu cerkwie Bożey, wszystko dać musielismy, bo nie tylko Szwedzi, ale y miasto na nas gwałtownie instigowali, abysmy pomienioną summę 10000 talarow bitych iako nayprędzey oddawali, grożąc nam rozrzuceniem porochami cerkwie Bożey y samym gardłem, ieżelibysmy prędko zupełney nie oddali kontributiey, y ustawicznie nas nazywaiąc moskalami, kozakami, szelmami, iuż y dwoch panow bracij naszych: pana Stefana Laskowskiego y pana Zotę Isarowicza w kaydany sadzać chciano, żesmy pieniędzy prędko nie oddawali,

¹⁾ Въ подлинникѣ скобкн.

co ci ichmościowie libenter ponosic chcieli, boć iuż y co dać więcej nie było, iednakże nas w tym mocna ręka Bozka y instantia Matki Przenawświętszey do Jego Majestatu, w obrazie naszym mieyskim cudownym, w kaplicy Batabanowskiej nazwaney, salwowała, który pod ten czas iawnie łyzy święte toczył. W ten czas my, nie mając iuż co więcej dać, supplikowalismy do generała Sztemboka, prosząc, aby się nad nami zmiłował, y żeby, ieżeli nam nie wierzy, swego widza z nami posłał, żeby widział, że iuż nic więcej, ani pieniędzy, ani złota, ani srebra, nie mamy. A tak za Bożą pomocą y zrządzeniem posłano z panem Laskowskim, bratem naszym, sekretarza y kommisarza, na ten czas naypierwszego, Gustafa Zoldona, który, gdy przyszedł do cerkwie Bożej y uyrzał gminu ludu płaczącego y ten cud na obrazie Panny Przechystey, nie długo patrząc, wszedł w ołtarz, gdzie stał obraz Panny Przenawświętszey Trembowelskiej, ieszcze nieobdarty, (ten komisarz był przedtym na Moskwie y poznał się z panem Laskowskim, ale nie rychło ¹⁾), tym cudem skruszony poniekąd, y na nasze łyzy patrząc, y datkiem ukontentowany, iuż się nie kazał tego obrazu tykać y obdzierać y nie rewidował stricte więcej; lecz, przyszedszy do imci pana generała Sztemboka, opowiedział, że iuż krom fantow nic więcej nie mamy, gdzieśmy y przysięgać musieli super veritatem. Potym też za łaską Bożą y serce się k. s. Szwedom skłoniło, ze wszystkim domom Bożym, co nie dodali, condonować kazał; iednakże niektorzy z panow mieszczan na nas instigowali, abysmy dopłacali, a naybardziej pan Szmeling y imci pan Dominik Wilczek, którzy mówili te słowa: „że lepiej cerkwie popalić, a tam żydow albo chłopow osadzić, żeby pożytek czynili“, co iuż niech Pan Bog zapłaci, a za resztę niedodaną chcieli pana Laskowskiego wsadzić, aż biegł do tegoż pana Zoldona, komisarza, pan Zota. Ten imci pan komisarz, przyszedłszy na ratusz, iuż niepolitycznym słowem powiedział y tych panow instygatorow zgromił, a panu Laskowskiemu z ratusza zeysć kazał, tam też w brew panu Laskowskiemu rzekł

¹⁾ Въ подлинникѣ скобки.

pan Wilczek: „żes ty sekretarz y krolewsky Augusta, y Moskiewsky“, a generał Zołdan odpowiedział, „żescie wy daleko więksi szalbierze et sic soluta sententia waścina“. Tenże komisarz Zołdan ex misericordia darował potym, z kieszeni swey wyiąwszy, ex misericordia, widząc okolicznego Laskowskiego, Laskowskiemu y panu Zotie po dwa czerwone, respectuiąc na nędze y udręczenia onych, które cierpieli. A co daley działa się za bida, to Sam Pan Bóg niech nadgrodzi. Kwity Szwedzkie tu się kładną.

Specificatio, co się dało na okup Szwedom: naprzod dalismy srebra cerkicwnego różnego białego pstro złocistego y suto złocistego, owo zgoła nic w cerkwi Bożej nie zostawiwszy, tylko żesmy za znacznym ukontentowaniem obraz Trembowelsky od obdarcia uprosili, grzywien Nr. 571, łotow 6. Te srebro odważyliśmy byli wagą Lwowską należyłą złotniczą, ale się tą wagą Szwedzi nie kontentowali, tylko dali gwichty swoje, które grzywna wynosiła łutow 18, a na auszlag sobie potraćali na każdą grzywnę po dwa łuty, co uczyniło na każdą grzywnę po łutow 20. Potym wszystkie srebro połamawszy w garkach topili y w ziemię między cegły gorzey niżeli ołow wylewali. Dołożyliśmy y ieszcze nie mało srebra, poobdzierawszy to rzędy, to szable, które mielismy zdawna w legatiach ofiarowane, także y niektore srebra zastawne; alesmy inż tego y ważyć przed nagłością na swoy gwicht nie mogli, a byłoby go najmniej grzywien 30 y uczyniłoby było wagę sprawiedliwą wszystkiego na grzywien szescset z dobrym okładem. Po spaleniu tych sreber, gdy go odważyli, nie odważyli więcej tylko wagi Szwedzkiej grzywien 558 spełna, które potym tak taxowano: proby: 10: 11: grzywien 364 po f. 32=f. 11648, proby: 12: 13: 14: grzywien 194 po f. 32=f. 6028 t. b. tum. Co uczyni na talery bite talarow Nr. bitych 2643. 4. Ewangelia Mohilowska szczerozłota, która miała w sobie czerwonych 1200. Teraz na swoje gwichty odważyli 1062; a otaxowali czerwony po tymfow 10,—czyni talarow bitych 1770. Złotem w różnych rzeczach czerwonych 94, po tymfow 11²/₃. Talarow bitych 184, tymfow 4. Gotowych pieniędzy

rożnych talarow bitych 1850. Item czerwonych 19 złota, po tymfow 11^{1/2},—talarow bitych 37, pożyczonych od ludzi, które oddać potrzeba, na zastaw krzyża wielkiego, ewangeliey, kadzilnice, co się z odwagą życia zataiło, talarow bitych 117, na które zarazemy oddali krystynkami, bo iech Szwedzi brać nie chcieli, talarow bitych 50, item pieniędzy rożnych, które się tylko gdzie wynaleść mogły, zebrało się talarow bitych 130. Znowu złota rożnego czerwonych 30, po tymfow 10, w talarach bitych 50. Nie mogąc tedy już zdołać dopełnić talarow bitych 7000, pieniędzmi dalismy puł krzyża złotego episkopskiego, cos my mieli zastawny, rubinami y dyamentami sadzony, a to przez ręce imci pana Zołdana Gusztafa do imci pana generała Szteboka, który taxowano talarow bitych 150. Temuż imci panu Zołdanowi, aby za nami wniosł instancją y opowiedział nasz niedostatek, co y wyswiadczył, darunku talarow bitych—50. Pokoiowemu, zesłanemu od imci pana generała Szteboka na cwentarz do żołnierzow, aby więcej szkod nie czynili y zamkow nie odbiali, iako już byli poczęli, rożnemi drobiazgami talarow bitych—34. Sami wzięli ze sklepu papiru ryz 5. Gdy już Pan Bóg dał, że się krol iegomosc Szwedzki nad domami Bożemi aliquantum usmierzył y, cokolwiek już kto wydał, tym się kontentował, nie każąc więcej nic brać y gwałtow czynić, pro honorario tym imci panom komisarzom, co z tą nowiną przyszli, dalismy do składki do rąk imci xiędza Josefowicza, kanonika Lwowskiego, talarow bitych 30. Uczyniło wszystkiego in summa, iako sami Szwedzi sobie taxowali y rachowali, talarow bitych 7051, tymfow 2; ale prawdziwie rachując, wyniosło to na sto dwadziescia tysięcy.

„Anno 1704, d. 8 septembris, cerkiew Ruska contrybutiey z rachunku soluit talarow bitych siedm tysięcy ad rationem. Marcin Sontag, m. p. Mikołaj Andryszowski, m. p.“

Anno 1705, d. 29 aprilis, po desolatiey Szwedzkiey ¹⁾ y usmierzeniu gniewu Bożego przez powietrsze, gdy się nam dał Pan Bóg

¹⁾ Передъ словомъ „Шведзkiey“, начинающимъ въ подлинникѣ строку, поставлена помѣта NB.

tym, ktorzysmy pozostali, do kupey ziechać, uczynilismy generalną rewizją, co się gdzie znajdowało. A naprzod—rewizyia aparatow y innych splendorow cerkiewnych, tak w cerkwi s., iako y sosudo-chranitelnicy.

№ 1 szuflada: 1 stychar fiałkowy, adamaszkowy, narakwice y orar. 1 fełon fiałkowy, adamaszkowy, petrachil y narakwice. 1 fełon fiałkowy, kwiaty złote, petrachil y naraquice.

№ 2 szuflada: 1 fełon axamitny, szkarłatny. 1 fełon czerwony, materyalny, turecki, kwiaty złote. 1 fełon fiałkowy, telitowy, z blachą. 1 fełon czerwony, materyalny, kwiaty złote.

№ 3 szuflada: fełon rużowy, lamowy, petrachel y narakwice. Fełon fiałkowy, materyalny, kwiaty złote, z haftowanemi Apostołami. Fełon błękitny, materyowy, w kwiaty, petrachel y naraquice. Fełon z archiereami czerwony złoty, petrachil, pukle srebrne y narakwice. Fełon zielony, telitowy, w kwiaty, z blachą srebrną. Fełon błękitny, lamowy, w kwiaty. Fełon karmazynowy w kwiaty, złote.

№ 4 szuflada: fełon biały, nayprzedniejszy bogaty. Fełon biały, bogaty, z petrachilem, gałki srebrne. Fełon biały, bogaty. Fełon biały, bogaty, z blachą srebrną.

№ 5 szuflada: fełony dwa czerwone żerbabowe, z blachami, petrachile y naraquice. Fełony dwa czerwone axamitne. Fełony dwa czerwone z cherubinami, blachi złociste.

№ 6 szuflada: fełon czerwony hatłasowy. Fełon tabinowy, fiałkowy, z krzyżykiem perłowym, petrachil y narakwice. Fełon czerwony, materyowy, z Raspiatyiem, perłami haftowanym. Fełon tercynelowy, gozdzikowy, kwiaty złote. Fełon włosowy, tercynela, kwiaty srebrne, petrachel, naraquice y blacha srebrna.

№ 7 szuflada: fełon axamitny czarny haftowany, w krzyżu kamienie. Fełony dwa w paski, gozdzikowe, złote. Fełon axamitny czarny, stary.

№ 8 szuflada: fełony dwa czarne, tercynela z petrachelem y naraquice. Fełony dwa hatłasowe czarne. Fełon kanawacowy czar-

ny. Fełony trszy kitaykowe czarne. Fełony dwa adamaszkowe czarne.

№ 9 szufłada: fełon zielony tercinolowy. Fełon czerwony tabinowy. Fełon różowy, hatłasowy z s. Barbarą. Fełon axamitny błękitny. Fełon adamaszkowy czerwony. Fełon axamitny ryty, czerwony.

№ 10 szufłada: fełon hatłasowy, fiałkowy. Fełon hatłasowy żułty. Fełon tabinowy żułty.

№ 11 szufłada: stychar goździkowy, w paski, złote, z orarem. Stycharzy dwa czarne kitaykowe z orarami.

№ 12 szufłada: stychar granatowy, paski złote, orar y naraquice. Stychar—tercynela błękitna. Stychar w paski czerwony hatłasowy. Stychar biały materyowy, turecki, z orarem. Stychar tercynelowy zielony. Stychar hatłasowy błękitny. Stychar materyowy biały, w kwiaty, zielone y srebrne. Stychar—czerwona materya turecka w paski, orar y naraquice. Stychar lamowy, czerwony, z orarem.

№ 13 szufłada: stychar axamitny ryty. Stychar hatłasowy różowy. Stychar barszczowy. Stychar w paski—materya turecka. Stychar biały, z blachą, z orarem, perłami haftowanym.

№ 14 szufłada: petrachelow białych 5—materya turecka. Petrachelow czerwonych materyowych. Petrachele haftowane 2. Petrachele goździkowe w paski złote 2. Petrachelow czarnych 8. Petrachel haftowany biały 1. Petrachele z pasow 2. Petrachelow podłych różnych 8. Petrachel błękitny, lamowy 1. Petrachil włosowy, kwiatki srebrne 1. 1 para narakwic axamitnych, haftowanych, srebrne, kolcaykowe. 20 par narakwic różnych. 9 par naraquic czarnych. 8 orarow różnych.

№ 15 szufłada: wozduch z wozduszkami błękitny atlasowy, haftowany, z perełkami. Wozduch dzikowy, materya złota, z wozduszkami. Wozduch fiałkowy, materya w kwiaty, złote z wozduszkami. 4 wozduszki małe różne stare.

№ 16 szuflada: antepedium białe, bogate, do niegoż na krąg korony złote, haftowane, na bawełnicy białej. Antepedium czerwone zerbabowe do stolca. Dwie antepedia czerwone zerbabowe do ołtarza. Antepedium czerwone axamitne do stolca. Dwie sztuki zerbabu czerwone, małe. Antepedium włosowe, paski białe.

№ 17 szuflada: antepedium fialkowe, axamitne stare. Antepedium czarne hatłasowe. Zasłona tabinowa czerwona do drzwy Carskich. Cztery zasłony także do obrazów namisnych. Dwie zasłony adamaszkowe stare. Dwie zasłony hatłasowe czerwone, stare. Cztery kawałki adamaszku czerwonego, starego. Dwie sztuki, co się daie na obicie. Adamaszek zielony y czerwony. Sztuka hatłasowa czerwona. Przykrywadło adamaszkowe, papuże.

№ 18 szuflada: materia w paski turecka stara do antepedium. Dwie antepedyjki do ubirania Uspenia. Wozduch czarny tabinowy z wozduszkiem. Pokrzywnica do Bożego grobu. Sztuczka czarnej kanawacy. Odziwadło czarne axamitne z frędzlą czerwoną. Odziwadło sukienne czarne. Dwa kawałki iedwabnicy białej, siwey. Bawełnica z szlakami złotemi.

№ 19 szuflada: przesciradło białe z koronami białemi do mar. Przesciradło białe, czerwonym iedwabiem szyte, do mar. 9 stycharów płuciennych białych. 4 stychary item białe. 4 stychary item z szyciem iedwabnym. Stychar z szyciem iedwabnym, ze złotem. 2 stychary z czarnym szyciem ze srebrem. 4 przykrywadeł płuciennych na ołtarz. Obrus wielki na ołtarz. 2 towalnie z czarnym szyciem do antepedium, do prestoła. 4—item z białemi koronami do prestoła. Przesciradło pod ewangelią—, czarnym szyciem. 2 towalnie tureckie do ikonostasu. Przesciradło czarne adamaszkowe pod ewangelią. Przesciradło papuże, adamaszek, pod ewangelią. Przesciradło hatłasowe, karmazynowe pod ewangelią. Pokrywadło białe iedwabne. Para stycharkow czerwonych kitaykowych. Para stycharkow paskowych białych kitaykowych. Para hatłasowych białych. Para materyowych zielonych. Stycharyk wielkopostny wyszywany biały. 2 stycharki w kwiatki płucienne. 2 stycharki białe

plucienne. 20 kobiercow nowszych. 2 kobierce stare. 2 dywany wielkie. Dywanik mały. Dywan biały. Obbicia we 4 sztukach po 6 brytów, a w piątej sztuce 3 bryty, to czyni brytów 27. Sukna czarnego w 4 sztukach łok. $26\frac{1}{2}$, to jest 1 sztuka łok. 5, item 7, item 6 łokcy. Item 2 sztuki sukna czarnego na ambon y na graduse. Item 2 kawałki kiru czarnego. Item cztery zasłony czarne pluciene do okien. Kap czarnych sukiennych 6. Skała plucienna do ubierania obrazu. 15 paskow do opasania kapłanow. Materijka z chusteczką pod moszcze. Fartuch biały z koronami białemi. Wozduch haftowany z Apostołami y frędzlą. 27 obrazkow Moskiewskich oprawnych. 15 obrazow prostych. 8 blach cynowych od trumien. Panagijki składane 6. Miednica z naliwką cynowa. Miednica mosiężowa. Obrazek Naswietszey Panny, perłami haftowany. Spasytel od fełona, haftowany. 7 par lichtarzew cynowych, kołowych. Kobierzec biały, na skrzszyni przybity. Ewangelia axamitna czerwona, oprawna. Ewangelia czarna axamitna, oprawna. Służebnik w zielonym axamicie oprawny. Krszyżyk rznięty, w srebro oprawny. Trebnik w zielonym axamicie oprawny. 2 citargizanty czerwone oprawne. Ewangelia w sexternach—sam papir, bo się z niey zdięli deszczki srebrne, pozłociste na okup Szwedzki. Krszyżyk ręczny, rznięty, oprawny. Krszyżyk rznięty, na stołeczku, oprawny. Xiążeczka we srybrze czarna zastawna. Obrazek P. M. oprawny z perłkami y koralikami. Łamanego sryberka w pudełku trochę. Sztuka czerwonego plucienka. Chustka ze złotem turecka. Przesciradetko ze złotem do ubierania. Kitayka biała z korunkami złotemi do ubierania o. Chusteczka z korunką złotą y kwiateczki. Kawałek bagazy w kwiatki. Chustka z zielonym iedwabiem. Zawuy ze szlakiem. 2 chustki z korunkami białemi do stolca. Jedwabnicy białey kilka łokcy. Bawełnica biała. 3 obrusy na prestoł. Antepedium plucienne, kwiaty srebrne. Antepedium z czerwonym iedwabiem. 2 dywdyki zastawne iasnie wielmożnego imci pana woiewody Bełskiego. NB. Ewangelia pstro złocista srebrna. Krszyż pstro złocisty srebrny wielki. Kadzilnica złocista suto. Krszyżyk rznięty, oprawny.

Item krszyżyk ręczny, oprawny. Wirszek srebrny od kielicha. Pierściunków dyamentowych 4. Pierściunek srybny złocisty zielony. Sztuczka rubinowa. Perełki z perfunkami. Krszyżyki dwa z rubinkami. 2 sztuczki z rubinkami. 2 sztuczki ze szmalcem. Paiączek z rubinkami. Gołabek z rubinkami. W pudełeczku krszyżyk pozłocisty. Szafirek sztuczek dyamentowych 22. Stęga rubinowa. Krszyżyk złoty. Do manely sztuczek 2 z rubinkami. W czerwonym pudełku 2 pierściunki rubinowe, trzeci z dyamencikiem, także łańcuszek mosiędowy. 2 sznury pereł kałakuskich—zastawne.

Rząd zastawny: Koron dwie ślubne. Łyżeczek 4 pozłocistych. Gwiazd 3 pozłocistych, a 2 białe gwiazdy. 1 patyna złocista. Antydor srebrny pstro złocisty. Blach srebrnych 3 z moszczami. Chustka na stolec z koronami białą. Chustka z czarnym iedwabiem na stolec. Antepedium czerwone kitaykowe do stolca. Antepidium czarne kitaykowe do stolca. Prszykrycie na stolec materyalne. Naraquie rożnych par 6. Wozduszków małych 2 czerwonych haftowanych starych. Wozduch biały, stary haftowany. Wozduchow czarnych, wielkich 2, a małych 2. Wozduszki 2 hałasowe, haftowane stare. Wozduszek biały nesokorowy, haftowany. Wozduch wielki y dwa małe lamowe, czerwone. Kielichow 2 suto złocistych s patynami, z gwiazdami y łyżeczkami. Krzyż wielki rznięty, oprawny na ołtarzu. Krszyżyk ręczny oprawny na ołtarzu. Puszka wielka suto złocista na ołtarzu. Ewangelia axamitna, karmazynowa oprawna. Ewangelia pstro oprawna. 11 obrazków Moskiewskich oprawnych. 18 obrazków prostych. Obraz Naswiętszey Matki oprawny z tabliczką na ołtarzu. Jampułek dwie srebrnych. Miednica mosiędzowa. 2 sztuki sukna czerwonego do Bożego grobu. 2 sztuki item na ambon y gradusy. Para lichtarzew stołowych, cynowych. 2 misy cynowe. Miska cynowa na dorę, druga mosiędzowa. Konewka cynowa na wodę. Trybularz na kadzidło cynowy. Lampa srebrna na ołtarzu. Lichtarzew cynowych wielkich 18, a 2 stołowe cynowe przed ołtarzem. Lamp mosiędzowych 18. Na filarach y sienie kobiercow 9. Na ikonostasie antepidium haftowane w kwiaty, złoto-czerwone.

Antepedium drugie fyałkowe, haftowane. Jedwabnica biała na grobie. Na Uspeniia 12 sztuczek srebrnych, na Tayney Wieczerzy 1. Na Błahowiszczenia szatka s perełkami y dyademek 2. Na narodzeniu Panny Maryi sztuczek 8. Antepedium na ikonostas kitaykowe. Na obrazie Panny Przczystey koralow sznurkow 2 y panagijki y krszyżyczek oprawny. Antepedium przed tym, obrazek, axamitne stare ryte y tuwalnia złotem y czarnym iedwabiem.—Nad tymże obrazem 4 korunki srebrne. Na Błahowiszczeniu koronek 2 srebrnych. Na drugim filaru na obrazie słożczanskim 4 korunki srebrne. Cynowych tablic od trumien 7 na scianach y filarach. Przed obrazami namiestnemi 2 lichtarze wielkie mosiędzowe y przed drugimi obrazami dwoma cynowe lichtarze wielkie dwa. Przed apościołami esow mosiężnych 12, przed Tayną Wieczerzą ieden. W kaplicy, w ołtarzu stychar biały. 3 lichtarze cynowe, stołowe, a 1 mosiężny. Naraqnic par 2. Ewangelia axamitna czerwona oprawna. Obrazkow Moskiewskich prostych 2. Wozduchow maleńkich 2, wielki 1. Antepedium pstre iedwabne. Lichtarzow wielkich cynowych 4, a 2 mosiędzowe mniejsze. Na scianie kobierzec, obrazy 2 oprawne Moskiewskie, tablic 2 cynowych, lampa mosiędzowa. Na obrazie Panny Przczystey koron dwie srebrnych, serce srebrne, tabliczek 2, koral y sznurkow 5, 1 sznurek perełek z obrączką złotą, krszyżyk maleńki złoty, sztuczka maleńka złota, krszyżykow maleńkich 2 srebrnych, dwie obrączki, sztuczka srebrna, lampeczka srebrna, lichtarzow cynowych 3, krszyżyk rznięty oprawny, ręczny, esow mosiężnych 8. Na Salwatorze krszyżyk oprawny. Na Panny Maryey ofiaraka srebrna 1. Zasłonek na obrazie cudownym żułym 2, na namiestnych zasłonek drukowanych cztery.

W sosudochronitelnicy: 2 ewangelie pisane oprawne. Krszyż rznięty, oprawny. Lichtarzow stojących par 2, stołowych para. Mis mosiędzowych 2, mis cynowych 6 y koneweczka. Ubior na stole. Item w szafie mis cynowych 2. Biblia oprawna. Służebnik oprawny. Obrazkow różnych 19. Esow mosiężnych 5. Panikadyło mosiężne.

Płaszczennica. W cerkwi wielkie dwie panikadyła wielkie, w kaplicy panikadyło iedne. Mironotice—anioł.

Rewizya xiąg sexternowych. Na gurze w komnacie: 509 psalter in 4-to, 702 trebnikow in 4-to, 550 akafistow in 4-to, 145 tryody cwitnych, 664 czasosłowow in 4-to, 687 połustawcow na grubym papirze, 508 irmołoyczykow. Na dole w izbie: 1290 ewangelij, 202 tryody postnych, 933 służebnikow in 4-to, 1876 psalterek małych, 540 apostołow. Na dole w komnacie: 540 trefołoioiw, 1010 ochtaiow, 1440 czasosłowcow, 3700 gramatyczek, 370 szestodnikow, 900 akafistkow, 204 służebnikow in folio, 553 połustawcow, 184 trebniczkow.

Do uczynioney rewiziey anno eodem 1705 uprosilismy imci pana Laskowskiego, ażeby też przedażę xiąg miał w dozorze swoim, wydaiąc onemu xięgi sexternowe ze skarbcu, ktore będzie brał za podpisem ręki swoiey. Co wszystko ci, ktorzy iestesmy ad praesens, rękoma naszemi stwierdzamy:

Piotr Semianowicz.

Νικόλαος Μιχαλοβάτζης.

Cyprian Kisielnicky, m. p.

.....

Романъ Яновичъ.

Anno 1710, d. 17 iunii. Rewizia xiąg, znajdujących się w gmachach. Na dole: № 380 trefołoioiw, № 1468 modlitweniczkow małych, № 51 trebniczkow, № 655 ochtaiow, № 244 szestodnikow, № 950 gramatyk, № 102 czasłowcow małych. Item d. 2 iulii z druku nowodebranych № 2995, № 747 iermołoioiw, № 104 służebniki in folio, № 704 akafistkow, № 382 apostołow, № 1084 ewangelij, № 1816 psalterek, № 765 służebnikow in 4-to, № 46 triody postne. Na górze: № 494 akafistow in 4-to, № 561 ewangeliyky, № 557 czasosłowuw wielkich, № 976 psalter in 4-to, № 498 trebnikow in 4-to, № 348 iermołoyczykow, № 331 połustawy na grubym—, № 4 triody cwitne.

Anno 1710, d. 28 maii. Rewizia cassy cerkiewney, w ktorey wiele się tak znajdowało pieniędzy, iako do niey y z sessiey za

rozne utargowane xięgy złożyło się: № 1 worek z talarami bite-
mi, w którym iest talarow № 737¹/₄. № 2 worek, w którym iest
w dwóch węzełkach raczey trąbkach czerwonych № 198, w tymże
siodmakow 319, szostaczkami f. 30, 12 gr., 4 cwiertky y talar nie-
ważny—f. 13, 1 lew y 3 orty, a 6 f., f. 10 (gr.) 15. Facit f. 372, 27 gr.
№ 3 worek, w nim tymfow № 170 y 2 szostaky srebne. № 4 wo-
rek, w nim pułtorakow w dwóch trąbkach f. 2561, item szelągow
f. 190, item kopiek f. 364.

Expensa w sessiey płacone in praesentia ichmościow, anno
1710 a d. prima maii, co się było należało—zatrzymane, płacie
kwartały: naprzod naszym oycom kwartały dwa przeszły y teraz-
niejszy, to iest februaruszowy y maiowy, 3 oycom po f. 10 y dia-
konowi po f. 8 y kucharzowi po f. ¹⁾—czyni f. 86. Imże lega-
tiew Lawryszewiczowskiey za rok 1710, in februario przypadaiący,—
f. 30. Do s. Onofrego także dla oycom 3, tam będących, y iego
mości oyca ihumena—f. 64. Legatiew Lawryszewiczowskiey teyże f. 30.
Reszty dla mniejszego f. 6. Eadem d. drukarzowi za robote cza-
słowcow—f. 200. Eadem d. od roboty swic czernicy na Wielkanoc
od kamieni 4 wosku—f. 16. Na expensa do sosudochranitelnicy na
Wielkanoc do rąk pana Piotra Semianowicza—f. 10. Eadem d. Hre-
horemu, dziadowi, za dwa kwartały, jak wyżej,—f. 20. Eadem d.
dzwunnikowi za terazniejszy kwartał maiowy ieden—f. 10. Eadem
d. imci panu Jerzemu Kociowi na zastaw łancuszka złotego—f. 250.
D. 13 iunii drukarzowi item za czasosłowcow robote dalismy f. 2000.
Sklarzowi reszty z porachowania—f. 55. 18. Item imci panu Jerze-
mu Kociowi na zastaw dwóch pierściunkow złotych—f. 60. Dzwon-
nikowi z porachowania reszty—f. 18. 25. Stolarzowi reszty od ram
f. 2. Latus expensow f. 1058. 13. Te № 737¹/₄ talarow bitych, ra-
chuiąc po f. 8 talar, currenti moneta f. 5902. Te № 198 czerw-
nych, rachuiąc po f. 18, czyni f. 3569. Item w tymże worku siod-
maky etc..., te tymfow № 170 y 2 szostaky, rachuiąc tymf po

¹⁾ Въ подлинникѣ свободное мѣсто.

f. 1, gr. $7\frac{1}{2}$, czyni f. 212. 23, w tym worku, co pułtoraky są, czyni f. 254 12. Item szelągów f. 190. Item kopiškami f. 364. Summa facit f. 10860. 2—transpost latusu expensow.

Item d. 17 iunii. Materiey białey złotogławowey na kamy do aparatow y dwoch stycharow diakonskich 3 łok., po f. 62, f. 248, 5 sztuk krasaniny na poszewky, po f. 4, prócz dwóch sztuk, co imci pan Laskowski,—f. 20. Do ołtarza do cerkwi ręcznikow 3—f. 6. 20.

Item d. 19 iunii. Na narakwice y petrachel złotogławowey materiey czerwoney do aparatow bogatego $\frac{1}{2}$ łokcia, za ktery 6 talarow bitych,—f. 48, szmuklirzki do tegoż aparatu bogatego, frędzelky złote łutow $7\frac{1}{2}$, po f. $12\frac{1}{2}$,—f. 90. 15. Do petrachela 5 kutasy bogatsze, po 3 f.,—f. 15. Do drugiego petrachela tańsze 5 kutasy, po $1\frac{1}{4}$,—f. 10. Do orarów dwoch 12 kutasky po $1\frac{1}{2}$ f.,—f. 18. Co nie stało pereł, to raz trzy sznurky—f. 83, drugi raz za 4 sznurky pereł—f. 84, trzeci raz za długie dwa sznury pereł sporych f. 130. Haftarza, co koło tego aparatu przez 3 niedziele robił z czeladzią y swym złotem sznurkowem, stargowalismy za f. 184. Dał imci pan Laskowski f. 8, a we sessiey odebrał f. 100.

Die 7 iulii. Drukarzowi do f. 400 za robote czasosłowcow reszty zapłaciło się f. 200. Jemuż za expensa, to iest sznurky y szruby—f. 3. 12. Za materiey złocistej łok. $22\frac{1}{2}$, po f. 17, na aparat y stychar—f. 382. 15. Za perły item na dokonczenia do narakwic czwartym razem—f. 70. Za galonek do aparatu koło krzyżyka na plecach y gwiazdy $\frac{1}{4}$ cyn i gwinta—f. 4.

D. 8 iulii. Dzwonnikowi na expensa, miał rachunek z tego,—f. 10.

D. 24 iulii. Korzenie do traktamentu excepto rachunku iey mości pani Janowey—f. 29. 15. Za ryby na tenże traktament dla iasnie wielebnego oycy episkopa—f. 28. Wosku krążek do cerkwi funt. $21\frac{2}{3}$, a f. 1, 6 gr., f. 26. 3. Latus—f. 2665. 3.

1710 (anno), 26 iulii. Hrehory, dziad, (kupił) drwa dla szkoły—f. 10.

D. 5 augusti. Panu Bazylemu, drukarzowi, od roboty gramatyk 6000 po gr. $1\frac{1}{2}$ —f. 300.

Eadem d. do aparatow na expensa, na co osobliwy iest registrzyk, f. 50.

D. 20 augusti. Krawczykom od roboty rozney aparatow według porachowania—f. 45.

D. eadem. Sklarzowi, według porachowania, co y tu robił do dwoch ban y do s. Onofrego,—f. 132. 18.

D. eadem. Stolarzowi od ram tak tu do ban, iako y do s. Onofrego bani y do celky—f. 23.

D. 22 augusti: Łoju kamieni 3, funt. $23\frac{1}{2}$, a f. 11, f. 43. 18.

Eadem d. Naszym oycom quartały dwa, to iest terazniewszy augustowy y przyszły drugi nowembrowy także y legacie Korniaktowskie f. 106. Do s. Onofrego także 2 quartały f. 64. Legatia Korniaktowa f. 30. Additamentu f. 6. Facit, dało się, f. 100. Dzwonnikowi także dwa quartały f. 20. Dziadowi Hryckowi także dwa quartały f. 20. A to względem przed powietrzem my uciekali ztąd, dlatego dwa kwartały wraz się płaciło, aby mieli na sustament, zostawiający ich na mieyscach swych. Czernicom od roboty swic funt. 38, a gr. 4, f. 5. (gr.) 2. Dzwonnikowi zostawiło się na futro y buty na zime f. 10. Dziadowi Hrehoremu także—f. 10. Iura cancellariae w sprawie imci pana Turkuła na trybunał do Lublina—f. 34.

D. 6 augusti. Ludwisarzowi na przedanie dzwona do s. Onofrego od kamienia po f. 5, a na upał do kamienia po funt. $2\frac{1}{2}$. Ten dzwon zepsowany ważył kamieni 11, a teraz odesłany nowy waży kamieni 18, funt. $4\frac{1}{2}$, zapłaciło się za spiż po f. 42 kamien, co uczyniło wszystkiego y za wszystko zapłaty f. 441. 6. Za wódki y miód roznie przy tej robocie f. 4. (gr.) 24. Krąg wosku funt. $15\frac{3}{4}$ —f. 21. Imci panu Kociowi—f. 100. Item temuż imci panu Kociowi na zastaw sztuki rubinowej—f. 300. Drukarzowi do f. 400 dopłaty do czasosłowcow—f. 246.

D. 25 augusti. 4 swiec białe po funt. 2, a f. 2,—f. 16. 4 swiec funtowych białych—f. 18. 6 swiec trzyczwierciowych białych—f. 9. Oycom naszym na praznik y szkole f. 9. Fxpens dzwonowych w wadzech f. 6.

Die 28 decembris. Po powietrzu powrociwszy, imci panu Kociowi—3 talary bite—f. 24. Od roboty swic zielonych kamieni $2\frac{1}{4}$, od kamienia f. 5—f. 11. $7\frac{1}{2}$, na ktory ieszcze—wosku kamieni 2, funt. $13\frac{1}{2}$, a f. 40, f. 97. 10. Na Boże Narodzenie oycom naszym y szkole—f. 8. Za drwa do szkoły—f. 3. 6. Buty czerwone dzwonnikowi—f. 7. Latus—f. 2121. 1—transpost latusu f. 2665, 3 gr.

1711 anno, d. 15 ianuarii. Do dzwona do s. Onofrego za kłode—f. 6. Od okowania—f. 24. Pułtora snopa zelaza wielkiego—f. 18. D. 25. Za drwa do szkoły—f. 2. 21.

D. 18 februarii. Łoiu kamieni 2, funt. 19 topionego, netto a 16,—f. 42. 4. Zelaza szyn 6 wielkiego—f. 6. Od wprawienia okien—f. 1. Za drzewo do kamienicy Mazapetanskiej—f. 3. 15. Za łat par 32, po gr. 5,—f. 5. 10. Faska gwozdzii gontowych—f. 15. Za brytnale—f. 2. Cieslom 12 z magistrowskim—f. 14. 12. Mularzowi gr.—6. 4 płatwi—f. 3. 15. Cieslom 6 z magistrowskim—f. 7. 6. Od zaciągania gr.—12.

D. 22 martii. Za wosk na Wielkanoc kamieni 8, funt. $18\frac{1}{2}$, a f. 38,—f. 327. 13. Baryszu y od wagi y drążnikom—f. 2. 15.

D. 23 martii. Drukarzowi ad rationem roboty potustawcow—f. 100. Od noszenia liter do drukarni studentom—f. 1.

D. 25 martii. Quartały oycom naszym d. 15 februarii należący—trzem oycom y diakonowi y kucharzowi f. 40. Legatij Lawryszewiczowskiej imże f. 30. Dzwonnikowi za dwa quartały terazniejszy y przyszyły f. 20. Dziadowi Hrehoremu quartał f. 10. Item do s. Onofrego iegomości oycu ihumenowi y dwom oycom f. 26. Legatij Lawryszewiczowskiej tamże f. 50.

D. 25 martii. Imci panu Kupinskiemu honorarium ratione podatku od kamienic brackich—f. 4. Item innym rozne expe sa f. ¹⁾.

¹⁾ Въ подлинникѣ свободное мѣсто.

Za 1 funt. grispauu do swic zielonych—f. 8. Od robienia swic białych y zielonych od kamieni 8—f. 12. Imci panu Konstantemu Korendowiczowi w sprawie testamentu po nieboszczyku Szewcu—f. 8. Pro memoriali, co wydał imci pan Laskowski,—f. 6.

D. 2 aprilis. Na placek y kołacz dla iego mości x. Trenbetego talar bity—f. 8. Item 1 garniec wina na iegoż obsyłać f. ¹⁾. Za ½ łota fancibru(?)—f. 5.

D. 8 aprilis. Czernicom od robienia swic kamieni 5, funtow 5½, po gr. 4 od funta,—f. 20. 22, na co było wosku netto kamieni 5, funt. 6. Eadem d. na kołacze obsyłać iego mości oycy episkopa—f. 10, a dla oycow naszych y do s. Onofrego—f. 6. Wina dwa garcy, po f. 10,—f. 20. Za mięso do szkoły y szpitala—f. 7. 22½. Na inne rozne expensa—f. 10. Latus—f. 851. 23½.

Anno 1711, d. 3 martii. Ex consensu wygodziło się ²⁾ na zastaw srebra Dzidyłowskiego, ktorego registr w skrzynce przy tymże zastawie per expressum wypisany, f. 700, od ktorego ma isć prowizya na rok procento siedm, a to ad instantiam brata naszego imci pana Piotra Semianowicza.

Anno 1711, d. 2 iunii. Za nieboszczyka imci ²⁾ pana Chalepinskię, starosty Zwolenskiego, oddał imci pan Turkuł do sessiey tu dług, in unum skomputowawszy te summy, to iest według rejestru pana Piotra Semianowicza in ²⁾ anno 1704, podanego tak przez pana Turkuła reszty od xiąg f. 224, 11 gr., iako y samego nieboszczyka pana Chalepinskię f. 1633, 10 gr. y trzecia na perły f. 220, gr. 18, in summa f. 2078, gr. 9. Oddał y realiter zapłacił, y z tego nomine totius confraternitatis quitowalismy.

D. 3 ²⁾ iunii, 1711 (an.) Odebrało się do rejestru imci pana Laskowskiego dług od iey mości pani Zotowey na zastaw łańcucha sine provisione respektem wdowstwa currenti f. 400. Item eodem anno także do rejestru tak dawnego, iako y swięzego imci pana

¹⁾ Въ подлинникѣ свободное мѣсто.

²⁾ На поляхъ противъ словъ: „wygodziło“, „Chalepinskię“, „anno 1704“ и „D. 3“ поставлена помѣта NB.

Laskowskiego od iego mości oycy archidiakona—f. 105, 21 gr.; excepto pan Semianowicz regestru f. 286. 4, co uczyni in summa f. 391, 25 gr. Na to zas od iego mości wzielismy ewangelią wielką Moskiewską za f. 200, item petrachel sermowy nowy za f. 200, item narakwice haftowane y krzyżyk oprawny w srebro, pozłocisty we f. 100—czyni f. 500, item wozduch haftowany sermowy we f. 75, co odtrąciwszy dług pomieniony f. 391. 25 od f. 575, doliczyło się gotowych pieniędzy f. 185.

Debent: Imci pan Wasilewicz na zastaw srebra za xięgi, solutum, odebrał, f. 110. Oyciec duchowny na zastaw krzyża srebrnego, solutum, odebrał f. 25. Imci pan Alexander Korendowicz za apostoł debet za kartką swoią f. 19. (Summa) f. 154.

Pani Stefanowa Janowska pro pio opere na szate do obrazu cudownego Naswiętszey Panny w kaplice ad completum złotych tyśiąca deklarowanych, a iuż dała ad rationem f. 700, teraz reszty oddała f. 300 d. 16 augusti, 1711 anno. Latus 1039.

Laus Deo. Expensa: 1711 (an.), d. 5 maii. Wosku z Międzyboża od duchownego kamieni 2, funt. 8, a f. 33,—f. 74. 24.

D. 24 maii. Drukarzowi drugim razem na robote połustawcow złotych trzysta—f. 300.

D. 26 maii. Expensa podczas SS. Troycy prazniku—f. 34, 26 gr. Jego mości oycu ihumenowi na ryby na praznik—f. 8. Wosku od iego mości oycy ihumena Trembowelskiego kamieni 2, funt. $15\frac{3}{4}$, po 33 f.,—f. 83. $9\frac{1}{2}$. Za kłudke f. 1. 10. Expens drobny f. 1. 10. Za szyne do dzwona na—f. 1. 10. U s. Jerzego gr. 24. Na Zielone swiątky dzwonnikowi na expensa cerkiewne—f. 20. Imci panu kasztellemu przez dzwonnika—f. 5. Od naprawy czerwonych złotych—f. 16. Na praznik s. Onofrego iego mości oycu ihumenowi tamecznemu—f. 8. Krąg wosku z Uniowa kamień 1, funt. $2\frac{1}{4}$ —f. 39.

Die 28 iunii. Na expensa cerkiewne, ktorych osobliwa specyfificatia niżey—f. 180.

D. 2 iulii. Drukarzowi trzecim razem na też robote połustawcow—f. 120. (Summa) f. 893. 23¹/₂.

Anno 1711, a d. 3 augusti. Dało się z cassy pieniędzy brackich na prowizją ludziom pewnym procento f. 8 do roku f. 16000. Ktore to summe iakosmy z rąk naszych dali, tak na siebie to bierzemy dla windikowania tey summy cum provisione. Ktora to summa efficit cum provisione f. 17280. Piotr Semianowicz. Stefan Laskowski.

Anno 1711, a d. 4 augusti. Z porachowania z drukarzem, ktory z roboty wydał połustawcow № 1996 prócz defectow, za ktore robote przychodziło mu od 1 połustawca po gr. 15, facit f. 998. Odebrał na to f., iak wyżej stoi, 520. Reszty mu się dopłaca—f. 478. A drukarczykom dwom contentatiew po f. 3 dało się—f. 6. Od taxy srebra Paraskiewiego złotnikom cechmistrzom—f. 8. Paraskiewiemu za reszte wina, co nadto było, 8 garcy po 3 f.—f. 24. Imci panu Łosiowi contentatiew ratione prawa z Paraskiewim 3 czerwone—f. 54. Temuż Paraskiewiemu na instantią imci pana Łosia dla lepszey ugody y końca—f. 100. Panu Bazylemu, drukarzowi, z porachowania reszty do roboty połustawcow—f. 478, to wyżej iuż wypisane. Do s. Onofrego 4 wozy gontow—kop. 307, po gr. 10,—f. 102. 10. Co odbierali y brakowali—f. 2. Tamże łat par 100, po gr. 4, f. 11. 12. Item krokiew par 3¹/₂—f. 2. 3. Jegomości oycu archidiakonowi doliczyło się według rachunku, iak wyżej, reszty f. 185.

D. 14 augusti. Od noszenia liter tak z drukarni drobne, iako y do drukarni na służebniki—f. 2. 12. (Summa) f. 975. 7. Latus f. 1868. 10¹/₂ gr. Item f. 16000.

Expensa drobne. D. 18 augusti. Krąg wosku 1 kamiń, 6¹/₂ funt., a 36,—f. 43. 24. Dzwonnikowi reszty—f. 8 (gr.) 9. 3 fury drew do szkoły f. 4. 6. Od naprawy wanny y kotła szkolnego f. 2. Do panwi starey dla czerncow oddało się f. 11. 6. Przedtym oycom naszym na ryby na s. Piotra—f. 4. Mularzowi od Korniakta—f. 3. Expensa drobne f. 1. Łoiu netto kamieni 2, funt. ¹/₂, po f. 10,—

f. 20. 5. Na to dzwonnik zapłacił z podzwonnego f. 17, gr. 9, a dodało się reszty f. 2. 20. Od wagi y drażnikom gr. 4. Drobne expensa f. 1. 24. Dwom cieslom przez 3 dni w kamienicy Lawryszewiczowskiej dach pobiić—f. 6. 26. Haczky tamże do okieniczek gr. 8. 3 wory węgla do swic robienia—f. 4. 15. Wrzeciąż do izdebky—gr. 6. Złotnikowi od klawzur do ewangely—f. 2. D. 4 septembris od robienia swic czernicy—f. 11. D. 12 septembris slusarzowi od 7 szrub do ramy zelazney do drukarni—f. 6. Tamże za 2 pasy rzemienne do prasy—f. 1. 24. Expens drobny f. 2. 18. D. 17 septembris 2 faski gwozdzi gontowe—f. 32. D. 21 od przewozu wina z dworku Bałabanowego na cmentarz Stangritowi y pokojowemu—f. 2. D. 7 octobris 2 cieslom przez 2 dni za framugą koło wrot y parkanu—f. 2. 12. D. 3 novembris 2 fury drew do szkoły f. 3. 7. D. 6 novembris 2 szufnice—f. 1. 10. D. 8 decembris podwodnikowi do dworku próżney beczky zawieść, na przetoczenie wina wziętey,—gr. 8. Bednarzowi, co beczky pobił,—gr. 13. Od dwóch antałow wina do miasta—gr. 6. Strucle do Uniowa posyłać kosztują f. 12. 12. Krokwi par $11\frac{1}{2}$, a gr. 19, f. 6. 4. Od roboty swic wszystkich y gnoty f. 17. 10. Krąg wosku—f. 28. Oycom naszym do s. Onofrego na prążnik, mięso do szkoły,—f. 17. 11. 2 psalterky, co do registra,—f. 4. 20. Krup kwart 149, po gr. 2 y szelągu,—f. 10. $22\frac{2}{3}$. Item krup kwart 339, po gr. 2 y szelągu—f. 23. 25. Item za iagły y słonine—f. 56. Latus f. 335. 16.

1711 (anno). Expensa rozne: 120 ryz papiru wielkiego, po 13 f.,—1560. Barysz y do noszenia—f. 11. 6. Item 121 ryz papiru zwyczajnego, po $11\frac{1}{3}$,—f. 1371. 10. Barysz y drażnicy—f. 10. Krup kwart 73, po gr. 2 y szelągu,—f. 5. 8. D. 9 octobris stolarzowi ad rationem roboty do porachowania—f. 54. Za drwa do szkoły—f. 2. 10. Od pozłoty szaty obrazu Naswiętszey Panny do kaplicy—f. 50, na ktore to pozłote wyszło czerwonych 36, po f. 18,—f. 648, żywego srebra funt. $2\frac{1}{2}$, po 12,—f. 30, giwaxu funt 1—f. 2. 15, węgle—f. 3, kliy—gr. 6, serwasser—gr. 8, mąka gr. 3, wajsztyn, siarka, sol—f. 2. 6, wudka podczas roboty—f. 1.

Od chendozenia kadzilnic 2, korun 2, lampeczek 3, antydor—f. 10. Za krupy, ktore Stefan odbierał,—f. 15. Za ryby na Boże Narodzenie dla oycow—f. 8. Za mięso—f. 7. 6. Chleb do szkoły 1 oycow—f. 2. Item dydaskał Gorzałka—f. 2. Item chleb(ow) 12—f. 6. 12. Za kartky iego mości oycy ihumena—f. 1. 15. Za dzwonnika, co dodać za czerwony iegomości oycu ihumenowi, f. 4. Jegomości oycu ihumenowi na wikt dla iegomości oycy kaznodzei—f. 10. Za krupy in decembre—f. 10. Strucle y szafran iegomości oycu episkopowi Włodzimirskiemu—f. 5. Item 2 flasze wina—Włodzimirskiemu—f. 8. D. 28 novembris za krupy—f. 6. 7½. 3 decembris item za krupy—f. 10. D. 4 decembris za krupy—f. 10. Jegomości oycu kaznodzei ad rationem kwartału—f. 10. Od oprawy połustawca y służebnika in 4-to pewnym ludziom darować—f. 2. 9. Panu Bazylemu, drukarzowi,—f. 11, na swe potrzebe. Latus f. 3871. 1½.

Expensa rozne, co kosztuie dwa fełony y stychar diakonski czerwone z kamami złocistemi: materia z galonem szerokim—f. 500, nad galon za koruny—f. 28, podszewky 3—f. 22. 15, korony złote—f. 173, pilsni 3—f. 10. 15, iedwab do szycia—f. 4. 20, nici gr. 12, za kitayke na obszewke—f. 7, korun marcypanowych cywek 4—f. 40, galonu cywka—f. 21. Summa kosztuią f. 817. 2. Papieru ryz 32, po f. 10¼, f. 336. Expens od tegoż f. 4. 15. Od s. Onofrego szufnice 53—f. 53. 8. Item przez dzwonnika—f. 20. Imci panu Rybezynskiemu do Warszawy patronowi przez imci panią Hrebinke 10 czerwonych złotych—f. 180. Od poczty z Warszawy y do Warszawy roznie—f. 2. Quartałów zapłata 1712 (an.) d. 15 februarii: naszym oycow trzem—f. 30, drukarzowi—f. 8, kucharzowi—f. 5, dzwonnikowi—f. 10, dziadowi Hryckowi—f. 10. (Summa) f. 63. Do s. Onofrego iegomości oycu ihumenowi—f. 16, dwom oycow—f. 16. Legatia Lawryszewiczowska naszym oycow—f. 30. Taż legatia do s. Onofrego—f. 30. Expensa ratione rewidowania przywileiow—f. 30. Na Wielkanoc obsyłanie iegomości oycy episkopa y ministrow iego według registryku—f. 55. 2. Kilim perski do gradusow w ołtarzu—f. 80. Na szkołę,

d. 21 aprilis, krup 173 (kwart po) gr. 3, f. 17. 9. Na święta Wielkanocne dla oycow tak naszym, iak y do s. Onofrego na ryby, także do szkoły y szpitala mięso, chleby, ludziom potrzebnym, wydało się f. 44. 6. Latus f. 1790. 12.

Expensa rozne: oycom Krechowskim legatia Lawryszewiczowska hoc anno 1712—f. 30. Item do Skitu legatia taż za dwa roky, to jest 1711, 1712, po 20 f.,—f. 40. ¹⁾ To się miało wyżej wciągnąć y wpisać, co się zapłaciło.

Quartały naszym oycom zapłaciło się d. 5 septembris 1711 za dwa, to iest maiowy y augustowy, trzem po 20 f.—60, oycu diakonowi po f. 8—f. 16, kucharzowi po f. 5—f. 10, dziadowi Hryckowi po f. 10—f. 20, dzwonnikowi za ieden augustowy f. 10. Legatia Korniaktowska imże f. 30, do s. Onofrego oycu ihumenowi po f. 10—f. 20, dwom po f. 16—f. 32. Legatia Korniaktowska—f. 30. Dzwonnikowi na buty ratione praznika—f. 3. Imci panu kasztellemu ratione spraw w grodzie—f. 50. Papieru ryz № 60 po f. 12—f. 720. Item quartały d. 25 novembris: naszym oycom trzem y diakonowi y kucharzowi—f. 43, dzwonnikowi y Hryckowi, dziadowi, f. 20, dzwonnikowi na buty—f. 6, do s. Onofrego oycu ihumenowi y dwom oycom po 8 f.—26, iegomości oycu archidiakonowi ewangelijka—f. 3. Quartały naszym oycom d. 15 maii, 1712: oycu Theofilowi, oycu Michale (?), oycu Wars....., oycu diakonowi y kucharzowi—f. 43. Item iegomości oycu kaznodziei Jandzinskiemu quartał—f. 30. Item do s. Onofrego oycu ihumenowi y 2 oycom—f. 26. Dzwonnikowi y Piniawskiemu—f. 20. Za zamek do f. 3. Do s. Onofrego na 2 prazniki oycu ihumenowi S. Trojcy y s. Onofrego po 8 f.—16.

Do s. Onofrego do pobiiania dachu nad cellami murowanemi expensa rozne: 62 kop brytnalow, po gr. 18, f. 37. 6, 8 fasek gwozdzi gontowych, po f. 16, f. 128, barysznikowi—f. 1. Latus—f. 1473. 6 gr.

¹⁾ Передъ словами „То się“ поставлена помѣта НВ.

Anno 1711, d. 4 decembris. Przedaliśmy wosk, dawno leżący biały, który już się był począł psować. Ten zaważył na wadze kamieni 68, funt. 12, po f. 48,—f. 3283. 6. Do tego zaś wosku gotowych pieniędzy podaliśmy f. 1560. Summa—f. 4843. 6. Od tey summy prowizyey na rok procento 8,—facit f. 388. Summa cum provisione—f. 5231. 6 gr. Które to summe już pewni ludzie powinni będą oddać pro futuro anno 1712, d. eadem, ut supra. Stefan Laskowsky, m. p. Piotr Semianowicz.

Expensa drobne: 1712 (an.), d. 9 maii, za słupy dębowe na parkan—f. 4, 2 gr. D. 10 maii z poczty na poczte y do ś. Jura iadąc—f. 1, gr. 15. D. 11 maii, 120 kwart krup do szkoły, po gr. 3,—f. 12. D. 13—za drzewo do ś. Onofrego—f. 4. D. 14—ciesłom przez tydzień 52 od dachu u ś. Onofrego pobieiania z przepiciem y wagą—f. 65. 26. Magister sam dwa dni robił—f. 2, gr. 12. D. 16—rynna, łaty, dyle—f. 51. D. 17—poczta z Warszawy tam y siam gr. 24. D. 18—płatwy y słupy—f. 9. D. 21 maii drugi tydzień ciesłom 30 u ś. Onofrego z trunkalem y magisterskim—f. 38. D. 24—150 kwart krup, po gr. 3,—f. 15. Gontow 12 kop, po gr. 16,—f. 59, gr. 22. Na piec wapna u Danka, kapitana, za f. 60 stargowany ad rationem—f. 20. D. 27—186 kwart krup, po gr. 3,—f. 18. D. 29—trzeci tydzień ciesłom 30 u ś. Onofrego z trunkalem y magisterskim—f. 38. D. 30 maii od dwóch ekstraktów z grodu—f. 36. D. 5 iunii 180 kwart krup, po gr. 3,—f. 18. D. eadem za czwarty tydzień ciesłom według registrzyku y malarzom—f. 88. D. 6 iunii, 180 kwart krup, po gr. 3,—f. 18. Eadem d. za gonty—f. 47. 18, za drzewo—f. 19. D. 8—łaty y drzewo—f. 14. D. 12 malarze 14 przez tydzień—f. 14, 10 pomocnikom—f. 6, magisterskie y trunkal f. 3. 22. Latus—f. 604. 9. Item ¹⁾ do wosku gotowe—f. 1560.

Expensa drobne: D. 12 iunii za piąty tydzień ciesłom 26—f. 26, magisterskie y trunkal—f. 6. 28. D. 17—za słupy—f. 6.

¹⁾ Подъ словомъ „Item“ поставлена почѣта NB.

Expensa w Warszawie, co imci pan Szymon Hrebinka wydał, f. 128.

Za wapno, ostatek pieca, do 20... f. 40. D. 19 iunii za szósty tydzień cieslom 42 z trunkalem y magisterskim—f. 53. 6. Malarzom 12, pomoc. 12 z trunkalem y magisterskim—f. 22. 12. D. 25—za siódmy tydzień cieslom № 5 y magistrovskie y trunkal—f. 6. Eadem d. malarzom 6, pomoc. 6, mag. y trunk.—f. 11. 6. D. 29—poczta gr. 16. 8 ryz papieru, a f. 12,—f. 96. D. 29—za osmy tydzień cieslom 15, mag. y trunk.—f. 19. Mularzom 8, pomoc. 8, m. y tr.—f. 14. 28. D. 13 iulii item mularzom 10, pom. 10—f. 18. 20. Poczta gr. 9. Item d. 23 iunii imci panu Kupinskiemu według hurtu groszowe od dwóch kuf wina wołoskiego, nie mogąc uprosić,—f. 110. D. 17 iulii mularzom 3, pomoc. 5—f. 6. 24. D. 31 iulii cieslom 14 z magistr. y trunk.—f. 17. 22. Wosku funt. 21, po f. 1, 3 gr.,—f. 23. 3. D. 10 augusti na poczte gr. 18. D. 12 augusti gontow kop 48 do ś. Onofrego, po gr. 12,—f. 19. 6. Latus—f. 827.

Laus Deo. 1712 (an.), d. 6 decembris. Quartały oycom naszym dwa: augustowy y nowembrowy: jegomości oycu Jandzinskiemu. kaznodziei, a f. 30—f. 60; oycu Theofilowi, po f. 10,—f. 20; legatia Korniaktowska f. 30, dzwonnikowi y dziadowi—f. 40, kucharzowi—f. 10. Item do ś. Onofrego też dwa quartały: iegomości oycu ihumenowi p. f. 10—f. 20, 2 oycom po 16—f. 32, legatia Korniaktowska—f. 30, diakonowi nowotnemu z diseretią—f. 3. Oycu Dionizemu ś. Onofrego, co pilnował koło rzemiesników y doziarał ich, za prace—f. 3.

1712 (an.), d. 16 decembris. Z porachowania z drukarzem, któremu przychodziło (się) od służebników in folio, a № 997, a gr. 28, zapłaciło mu się f. 930, 16 gr. Onże wydał za sznurky do wiązania f. 2 (gr.) 18, za pargamin do prasy f. 2 (gr.) 10.

D. 23 decembris. Od rewidowania służebników in 4-to dwum introligatorom po f. 2,—f. 4. Drukarczykom dwum contentaticy a 3,—f. 6.

D. 26 augusti. Oycom naszym na praznik—f. 8. Za mięso do szkoły y szpitala—f. 6. Oliwy do cerkwi kam. 2, funt. 5, a 35,—f. 76. 12¹/₂. Na chleb do szkoły gr. 20. D. 10 septembris. Krup. kw. 48, (po) gr. 3,—f. 4. 24. Item krup kw. 266, (po) gr. 2²/₃,—f. 23. 19¹/₃. Za koryto dębowe do ś. Onofrego—f. 15. D. 11 octobris. Cieslom u ś. Onofrego za tydzień № 11 z magistrowskim—f. 114. 13, pomocnikowi—gr. 15. D. eadem. 4 sadeł do szkoły y szpit(ala)—f. 22. 10. D. 6 octobris. Za tydzień cieslom 14 y 2 chłopcom z magistr(em) y trunkalem—f. 18. 22. Za conterfect oycy S. malarzowi—f. 10. D. 23 octobris. Cieslom 8 z magister. y trun.—f. 10. 4. D. 3 novembris. Cum consensu (wszystkich braci) do s. Mikołaja na tysiąc cegieł—f. 36. D. 7 novembris. Krup kwart 200—f. 16. 20. Pułsetek płutna białego konopnego pod fełony we środek pod poszewky gr.—22. Krawcowi na robote fełona axamit.—f. 10. 4 łok. kitayki szerokiey na lisztwy pocz.—f. 32. Latus f. 1530. 23. 1¹/₂ łok. lito-srebney materiey na kame do stychara czarnego axamit. diakonskiego—f. 100. D. 11 decembris. Krup kwart 300, po (gr.) 2²/₃,—f. 26. 20. D. 21 decembris. Poczta warszawska—gr. 12. D. 31 decembris. Strucle do Uniowa—f. 23. Eadem d. papieru wielkiego ryz 55—f. 770. Item tak na drugiey stronie iest w rachunku z imci panem Laskowskim papieru wielkiego ryz 400, a f. 15,—f. 6000. Papieru pocztowego ryz 154, a f. 12,—f. 1848. Adamaszku czarn. y biał. łok. 116, a f. 10,—f. 1160. Axamitu czar. łok. 20, a 20 f.,—f. 400. Galonu szerokiego łok. 220, a gr. 36, f. 324. Galonu wązkiego łok. 12 po gr. 18—f. 72. Latus—f. 10724. 2 gr. Item do Gdanska przez imci pana Stefana posłaliśmy na zapłacenie lichtarzow wielkich mosiężnych w czerwonych złotych y tymfach f. 2873. 12. Za kobierzec darowany do Gdanska correspondentowi—f. 60. Za faske gwozdzki do ś. Onofrego—f. 20. Latus f. 13677. 14. Dotąd zakonczony rachunek.

Anno 1712, d. 15 maii, imci pan Laskowsky na te summe, iak niżej iest napisana roku przeszłego anno 1711, d. 3 augusti, tak ią zapłacił te f. 16000: prowiziey osobno f. 1280, dał papieru

wielkiego bełen 40, to iest ryz 400 po f. 15,—f. 6000; papieru item pocztowego y wielkiego ryz 154, po f. 12,—f. 1848; adamaszku czarnego y białego łok. 116, po f. 10,—f. 1160, axamitu czarnego łok. 20, po f. 20,—f. 400. Galonu szerokiego francuskiego łok. 270, po gr. 36, f. 324, galonu wązkiego francuskiego łok. 120, po gr. 18, f. 72. Facit—f. 9804. To iuz wyrachowało się tak na drugiej stronie. Czarny adamasz(ek) łok. 45, biały adamasz. łok. 18. Dodaie gotowych pieniędzy do tego f. 6196. Summa facit—f. 16000.

Excepto prowizyey, iak niżej,—summariusz percepty y expensow po rewizyey ab anno 1710, uti fusius in registris, perceptorum latus y przedaży xiąg ab anno 1710, d. 1 iulii, pierwszy latus f. 429. 7 gr., item—f. 2082. 26. Anno 1712, d. 30 iunii: latus—f. 2861. 3, item—f. 5412. 25, item—f. 2801. 3, item—f. 4955. 4. Anno 1712, d. 29 februarii: latus—f. 2733, item—f. 3105. 6, item—f. 53. 6, item—f. 2677. 27, item—f. 1152. 25, item—f. 3036. 20, item—f. 1586. 6, item—f. 101, item gotowych pieniędzy było f. 10860, item od imci pana Turkuła dług odebrany f. 2080, item od imci pani Zotowey dług odebrany f. 400, item od pani Stefanowey obraz—f. 300, item reszty dawney od roznych odebraney—f. 1243. Summa percepty facit f. 47850, 27 gr.

Expensarum latusy: pierwszy latus z transportem—f. 2665. 3, item—f. 2121. 1, item—f. 881. 23¹/₂, item—f. 1039, item—f. 1868. 10, item—f. 335. 16, item—f. 3871. 1¹/₂, item—f. 1790. 12, item—f. 1473. 6, item—f. 2164. 9, item—f. 827, item—f. 1530. 23, item—f. 13677. 14. Summa laterum expensarum—f. 34244. 19. Mem(b)ran imci pana Sztacharkiewicza solutum f. 500. Sol(vit). Mem(b)ran pana Matiasza solvit f. 500. Sol. Zastaw we złocie pana Jerzego Kocia—f. 610. Reszta do assecuratyey w katedrze—f. 140. U iego mości oyca archidiakona za xięgi dług—f. 505. 10. Do Uniowa xięgi do oprawy dodanego—f. 1559. Sol. U imci pana Russianowicza reszta na zastaw 30 talar.—f. 240. Sol. Gotowych pieniędzy zostaię f. 9515. Summa f. 47813. 29. Desideratur reszta f. 36. 28. Summa concordatur f. 47850. 27.

Laus Deo. Po skonczonym rachunku distributa. D. 28 ianuarii
oycom Skitskim legatia—f. 20. Do Uniowa dla iego mości oycy epi-
skopa strucle posyłaiać, za nie piekarzowi—f. 3. Szafran $1\frac{1}{2}$ łota
y 3 funt. rodz(ynkow) 10 f.—f. 12. 15. D. 3 febr. Imci panu
Korędowiczowi Alexandrowi pro labore od pewnych listow do War-
szawy ratione natiey promowania ad libertatem—czerwonych 6—
f. 108. Excepto się z dłużku darowało imci panu według kartek
wydanych niektórych na f. 189, 15 gr. Dziadowi Poniawskiemu na
ieden rok na puł kozucha tego roku 1713 podług zwyczajai—
f. 5. D. 6 februarii. Jagieł kupiło się po odiezdzie do Warszawy
ich mościow delegatow $14\frac{1}{2}$ pułmackow, a f. 6,—f. 87. Item według
zwyczajai na Boże narodzenie dzwonnikowi na buty—f. 7, dziadowi
na buty—f. 3, czernicy od swic robienia—f. 6, na drwa do szko-
ły—f. 10. D. 10 februarii. Na praznik s. s. Trzech Swiatytely, oycom
naszym—f. 6. D. 11 februarii. Krąg wosku 1, kamień $3\frac{1}{3}$, funt. 36
f. 40. 6. D. 13 februarii. 3 faski gwozdzi gontowe (po f.) 18—f. 54.
D. 16 februarii. Wosku 2 kamienie, 28 funt., a 36,—f. 63. 15. Od
kłodky naprawy—gr. 10. D. 20 februarii Item wosku kamieni 8,
funt. $4\frac{1}{2}$, a 40,—f. 326. Za dwie motyky y naprawe droga do lo-
du—f. 2. Od wagi wosku y drążnikom—(gr.) 16. D. 2 martii. Dla
iego mości x. Trembettego obsyłaiać:—wyziny 2 kamienie, a f. 14,—
f. 28, 1 kamień fig—f. 16, 1 kamień ryżu—f. 13, 10 ok szербetu—
f. 9, $\frac{1}{2}$ garca sok(u) lemon(owego)—4 f. 70. Drukarzowi od na-
prawky do prasy według regestrzyku osobliwego—f. 5. 12.
D. 12 martii. Quartał februariuszowy do ś. Onofrego—f. 26.
Tamże legatia Lawryszewiczowska—f. 30. Quartał tenże oycom na-
szym z kucharzem—f. 28. Tymże legatie też—f. 30. Item oycu
Jandziskiemu quartały—f. 30. 13 martii. Od chędożenia kominow
11 po gr. 18 tak u o.o., iak we szkole y na drukarni, y w ka-
mienicy—f. 6. 18. D. 14 martii panu Wyszynskiemu,
krawcowi, na oblamowanie aparatow czarnych na kitay(ke) 4 łok.
f. 6. D. 5 aprilis wosku kamień 1, funt. $12\frac{1}{2}$, a 36 f.,—51. D. 7
aprilis, legatia do Krechowa Lawryszewiczowska—f. 30. Bratu na-

szemu potrzebnemu na święta—f. 16. Na expensa wielkanocne imci panu Semionowi Starodubowi dało się f. 100, na które wydał pan Semion f. 95, 8 gr. według podanego rejestrzyku y ten się wypisał niżej post 19 octobris. Latus f. 1183, 2 gr.

Varia expensow na nowo ab anno 1713: d. 15 aprilis niewiastom od mycia cerkiewnego naczynia przez 3 dni dwiema—f. 6. 18. mularzom dwóm przez 3 dni od bielenia—f. 6. 18, konwisarzowi od naprawy lichtarzów—f. 8, swicarzowi przez 4 dni od swic robienia—f. 10, czernicy od swic kamieni 4, funt. 23 od roboty—f. 19. 2, dzwonnikowi na buty 10, dziadowi 13—f. 9. D. 28 maii dla iego mości imci pana Krassowskiego y cancellariey—20 czerwonych—f. 360. D. 2 iunii 2 krążky wosku, funt. $27\frac{1}{4}$, (funt po) gr. 26,—f. 32. 21. Imci pana Laskowskiego expensa, podane według osobliwego rejestrzyku, niżej specificowanego, f. 365. 23. D. 3 iunii. Na praznik S. Tróycy do s. Onofrego—f. 8. D. 13 iunii. Krążek wosku funt. $8\frac{1}{2}$ (po) gr. 36,—f. 10. 6. D. 20 iunii. Panu Matiaszowi za 63 ryz papieru wielkiego, po 12 f.,—f. 750. D. 12 iulii. Imci panu Kasztellemu od sprawy 4 talarow bitych—f. 32. D. 21 iulii. Na expensa panu Semionowi—f. 50. Na praznik do s. Onofrego—f. 8. Za kape nieboszczykowi Kociowi—f. 10. D. 15 augusti. Quartały razem dwa: maiowy y augustowy do s. Onofrego—f. 52. Tamże legatia Korniaktowska—f. 30. Naszym oycom quartały—f. 66. Jego mości oycu kaznodziei quartały osobno dwa—f. 60. Legatia Korniaktowska tamże—f. 30, dzwonnikowi—f. 20, dziadowi—f. 20. Na praznik oycom na ryby—f. 10, dzwonnikowi na buty—f. 6. Łoiu kamieni 12, po f. 11,—f. 132. D. 2 septembris. Expensa czerniczkom na dokonczenie nowej cerkwi—f. 100. 2 wozy gontow—kop 96, po gr. 12,—f. 38. 12. Dzwonnikowi od rznięcia kwiatków—f. 4. 30 ryz papieru wielkiego wrocławskiego do druku na triody cwitne, po f. 11, $7\frac{1}{2}$ gr.,—f. 337. 15. Baryszu—f. 6. Drażnikom—gr. 18. D. 21 novembris. Krąg wosku kamień 1, funt. $13\frac{3}{4}$, a 40,—f. 58. 10. D. 10 decembris. Quartały nowembrowe oycom naszym z kucharzem f. 33. Jego mości oycu

kaznodziei квартаł kaznodziejsky—f. 30. Dzwonnikowi y dziadowi—f. 20. Do s. Onofrego квартаł oycu ihumenowi y dwom duch.—f. 26. Imże po odiezdzie iego mości oyca ihumena na wikt—f. 6. D. 15 decembris. Wosku kamień 1, funt. 4, (po) 36 f.—f. 40. 24. Imci panu Semionowi na expensa—f. 100. D. 23 decembris. Obsyłaiąc x. Trembettego 2 strucle po 3 f., 1 łot. szafranu, 4¹/₂ w f. 1 (gr.) 18, 1 g. y ¹/₂ k. wina f. 8—f. 30. 13. Latus f. 2949.

Laus Deo. Expensa anno 1714 a d. 7-ma iannarii: kowalowi od serca, co zbiiał przełamany do dzwona srednego,—f. 18. Dzwonnikowi na buty na Boże Narodzenie—f. 6. Dziadowi Piniawskiemu także na buty—f. 3. Oycom Szczepłotskim ex consensu psalter—f. 4. Panu Semionowi Starodubowi na zapłate iagieł według rejestryku—f. 220. 9. Temuż panu Semionowi na expensa—f. 64. Quartał februaruszowy naszym oycom dwom y diakonowi y kucharzowi—f. 33. Dzwonnikowi y dziadowi—f. 20. Do s. Onofrego quartał tenże dwom oycom—f. 20. Imci panu Korytkowi od executy w kamienice Kliczerowskiej per indictionem 1 talar bity—f. 8. Imci panu Kaminskiemu 2 tymfy y od extractu y pieczęci etc.....—f. 7. 16. Oycu kaznodziei quartał kaznodziejsky februaruszowy—f. 20. Legatia Lawryszewiczowska do miasta—f. 30. Taż do s. Onofrego in februario eodem—f. 30. Czernicy reszty do swic robienia—f. 9. Tu się expensa imci pana Laskowskiego f. 36⁵/₇, ut super... iest, post 2 iunii, wciąga: za mięso do szkoły na święta—f. 11, pochodnie białe funt. 25¹/₂, po 2 f,—f. 51, Iwankowi—f. 9, za ryby—f. 7, za poczte—f. 1, 7 gr., na chleb do szkoły y szpitala y barszcz—f. 1. 18, dziadowi y dzwonnikowi na chleb—gr. 8, oycom do ryb na trunek—f. 6, 2 (?) pułmacki iagieł, po 16. 10 gr,—f. 57 (?), suscepty mandatu panom raycom—f. 2, do extractu tegoż—f. 3, od relatyey woznemu positionis—f. 2, od podpysów y pieczęcy panu Korytkowi—f. 16, od kopiowania—f. 1. 12, drew 5 wozow do szkoły—f. 11. 20, 5 pułmackow iagieł, po 16. 5,—f. 32. 15 (?), chłopu—gr. 3, imci panu Alexandrowi Korendowiczowi—4 czerwone złote od warsztatstwa—f. 72, od roboty aparatow—f. 81.

Facit f. 365. 23, co iuż wyżej wrachowano y wpisano te sumke wraz. Wosku kamieni 8, funt. 5, a 42 f. (gr.) 2—f. 486. 20. Expensa na kołacze dla iego mości x. Trembettego—f. 20 15. Oliwy kamieni 3, funt. 20, po 40 f.,—f. 146. 20. Item na expensa panu Semionowi—f. 90. Migdały y cukaty—f. 5. 18. Latus expensorum—f. 1242. 8.

Laus Deo. Expensa: D. 30 maii, 1714 (an.) wosku 2 kamienie, $4\frac{1}{2}$ funt., (po) 42 f.—f. 190. 9. 12 iunii na lichtarze do Gdańska—f. 152, 34 tarcie (po) gr. 13—f. 14. 22, od ziemi wożenia—f. 18, oycem naszym na praznik—f. 10, item 35 tarcie (po gr.) 14—f. 15. 10. D. 30 iunii imci panu Starodubowi na expensa—f. 50, item iemuż na expensa—f. 12. 15 iunii 54 tarcie (po gr.) 14—f. 25. 6, 10 szufnic—f. 9. 10. 22 iunii do ś. Onofrego—f. 18. D. 10 augusti 44 dyłow (po) gr. 8—f. 11. 22, ex consensu trefoły do Perehinska—f. 90, 4 szufnice—f. 4. 10, 66 par łat po gr. 4—f. 8. 24. 20 augusti swicarzowi od swic—f. 5. D. 28 augusti w sprawie Sawiczowskiej od decretu y aresztu (?) pani Kociowey ex consensu—f. 18, imci panu Janeckiemu ratione Sawicza, że tuż supersedował od wszystkiego,—f. 32, od kwitu w cancellariey—f. 2, imci panu Sztacharkiewiczowi w sprawie kamienicy nieboszczyka pana Cypriana—f. 18, item przez imci pana Laskowskiego na dług winny swóy—f. 3, wosku kamieni 25, po 42 f.—f. 1050, papieru prostego ryz 150, po f. 7.,—f. 1050, wielkiego papieru ryz 32, po 12 f.,—f. 384, cienkiego papieru ryz 13, po 10 f.,—f. 130, ieszcze nie odebrany, 3 sztuk sukna czarnego po 160 f.—f. 480. Expensa wydał, które wyż wypisane, f. 498. Summa f. 3592. D. 19 octobris za powrozky do wiązania triody cwitnych—f. 5. 20.

Expensa pana Semiona Staroduba tu wpisują się z iego registryku na f. 100, odebranych, tak wyżej iest: d. 7 aprilis, 1713 (an.) za ryby—f. 24, czwierz mięsa—f. 14, mąka f. 4, $\frac{1}{2}$ fasek masła f. 10, szafran—f. 4, cukier—f. 4, rodzynki f. 4., 4 gr. cukata, kwiat f. 1., 24 gr., mleko, jayca—f. 3, 12 gr. do kołaczow, piec—f. 10, za drwa f. 10, 14 gr., chleb do szkoły y co ryby nasolić—f. 2, do

szkoły woz drew—f. 1, 8 gr., co babe do ś. Onofrego zawie-
zli—f. 2., czyni tego expensu f. 95. 8 gr., restat przy nas f. 4.,
gr. 22. Latus f. 680 (gr.) 13.

Laus Deo. 1714 (an.) Czynsz odebrany od izdebky kamie-
nicy ¹⁾ za rok 1713 f. 35 także y od nieboszczyka Matiasza
odebranych na f. 500 f. 320, 60., f. 180 imci pan Laskowski dał
panu Kossewiczowi y z tych f. 355 te expensa: 20 ryz papieru
wielkiego, który do triody cwitnych wyszedł, po f. 10.,—f. 200.,
barysz y drażnikom—f. 1. 10., 10 sztuk wytrącił krasaniny nie-
boszczyk Matiasz—f. 35., szmuklirzowi za potrzeby do fełona—
f. 4. 15, kope brytuali do ś. Onofrego—gr. 20, poczta warszaw-
ska tam y sam kila razy—f. 4. 18, stolarzowi ad rationem roboty
cerkiewney 2 czerwone—f. 36, za koryta do wyprowadzenia wody—
f. 36. 20., 2 krążky wosku, funt. 27, (po) gr. 26,—f. 32. 14.
D. 27 iunii od extractu y pieczęci plenipotencyi do trybunału na
Klicznera y ich mościów p. p. Raportow y od poczty, exucutie także
posyłaia, poty te expensa z tych wyż pieniędzy—f. 6. 12, robot-
nikom koszta zasadzaiąc—f. 8, item w drugim tygodniu imże—f. 4.
12, co zaburkował na tym mieyscu w cechauzie—f. 4. Od extractu
executiei do kamienicy Klicznera z decretu—f. 6. D. 19 novembris. Po
odjezdzie ich mościów panów delegatów do Warszawy, gdyśmy
chodzili do iego mości pana Krassowskiego supplice czerwonych
złożyło się: imci panu pisarzowi Kuliawskiemu, 2 czerwone, co list
pisał z ordynansa, f. 36, imci panu Michałowi, co na audientią
spisał,—czerwonych f. 18, z decretu z panem Starodubem y Ste-
belkiem—1 talar=f. 8, od inquisitiei młodey Cypryanowny trze-
ba wydać ¹⁾; od noszenia triody cwitnych f. 2. 8,
item d. 8 decembris do ostatka triody nosić—gr. 27. D. eadem
panu Semionowi Starodubowi—na expensa f. 36. D. eadem quar-
tały naszym oycom trzy, to iest maiowy augustowy y nowembro-
wy, anni hujus 1714, trzem oycom—f. 114, legatia Korniaktow-

¹⁾ Въ подлинникѣ свободное мѣсто.

ska y Buynowska—f. 60., dzwonnikowi—f. 30., Piniawskiemu za przyjazdem z Warszawy—f. 30, iego bratu na buty—f. 12. y 3. f. 5. D. 22 iunii. Za 4 ławy do szkoły, umyślnie w lesie rzniete, z wywozem kosztuią f. 7. 8. Za ¹⁾) 6 garcy wina przy conductiey po 12 tymfow—f. 91. 6. D. 1 iulii. Na pożegnanie odiezdziącemu do Warszawy imci panu Krassowskiemu w suplice ratione Matiey—6 czerwonych—f. 108. Temuż iego mości 13 pomarancz y cytryna po 2 tymfy—f. 32. 18. Expensa po drodze do Janowa iadąc—f. 18.

D. 13 iulii. Na przywitanie iego mości oyca metropolity Kiszky kołacz—f. 9, 2 garce wina, a f. 12,—f. 24, 2 flasze na wino. a gr. 6,—gr. 12. D. 20 iulii. Za papier: 60 ryz, po f. 6,—f. 360. 50 ryz, po f. 5¹/₂,—f. 275, 30 ryz, po f. 5,—f. 150, 42 ryz, po f. 4,—f. 168. Barysz od tego papieru, a gr. 6, a gr. 3,—f. 24. 6.

Expensa imci pana Laskowskiego a d. 15 iulii: od podparcia tramow w szpitalu y czeladzi—f. 5, od pobiiania bani nad ołtarzem cerkwi mieyskiej—f. 2. 18, za faske gwozdzi gontowych, które są u dzwonnika,—f. 16, za rynne za cerkwią, za dzwonicą—f. 7. 6. D. 5 augusti oycom na miód—f. 1. 18. D. 10 augusti ciesłom od ław w szkole robiącym y od rynny—f. 7. 18, za cebrzyky od s. Onofrego—(gr.) 24, 4 robotnikom w szpitalu za 5 dni f. 12, imci panu Korendowiczowi od decretu z panem Starodubem y Stebełkiem 5 talarow bitych—f. 40, oycom naszym na Uspenye na ryby—f. 10, od zaciągania rynny na cerkiew y roboty 2 dni—f. 6. 24. Kwartał augustowy d. 15 augusti do s. Onofrego oycom f. 26. Latus f. 1677, 8 gr.

Laus Deo. Za łóy do cerkwi kamieni 4, po f. 12,—f. 48. Od sadzenia posadzky w szpitalu s. Onofrego—f. 4. Panu Athanazemu Greczynowi na zastaw srebra ex consensu ich mościow panow braci—f. 600. Do s. Onofrego podczas panachidy 3 garce miodu—

¹⁾ Передъ „За“ поставлена помѣта NB.

f. 2. 12. Od fundamentu na piec w szpitalu—f. 2. Za 3 wozy gliny, po gr. 20, f. 2. Za dwie psaltery do s. Onofrego—f. 3. 10. Imci panu Korendowiczowi ex consensu na karte potrącić 5 czerwonych złotych—f. 90. Item cieslom u s. Onofrego 2 przez 5 dni y pomocnik—f. 13. Konwisarzowi od roboty lichtarzew cynowych—f. 15. Item iemuz od przerobienia 2 lichtarzew funt. 16, po 12 gr. od funta,—f. 6. 12. Od okien w bani y dziur wybiwania—f. 11. 10. Za swice brane y pochodnie na Uspenyie—f. 18. Za 11 prentow do pieca do szpitala—f. 6. Za 4 szufnice na poboczne ołtarze—f. 3. 10. Legatia Korniaktowska do s. Onofrego—f. 30. 1715 (an.) d. 15 augusti płacone zapłaty. D. 30 octobris 2 cieslom robiącym koło ołtarzew tych dwóch przez dni 7 z trunkalem y magistrum—f. 17. 18. D. 22 octobris. Na expensa na drobiazgi do drukarni, drukarzowi, według rejestrzyku iego,—f. 21. 5. Piec do szpitala kaflow 185, po gr. 3,—f. 18. 15, od stawiania—f. 2. 15, gliny 2 wozy—f. 1. 6, za plewy—gr. 6. Oycu kaznodzei dwa kwartały przetrzymane, lubo nienalezycie służył—f. 20. Do drukarni za rame wielką y dwie ramki do pras slusarzowi—f. 9. D. 12 novembris. Do s. Onofrego drzwi, zamky et alia według rejestrzyku—f. 17. 22. D. 14 decembris. Kwartał do s. Onofrego—f. 32. Tamże dwa kaznodziejskie kwartały—f. 40. Naszym oycom dwa kwartały—f. 76. Legatia Korwiaktowska—f. 30. Dzwonikowi dwa kwartały—f. 20, iemuz futrowe—f. 10, iemuz na buty—f. 5, dziadowi dwa kwartały—f. 20, a przeszłemu maiowy—f. 10. Eadem d. wosku kamieni 25, gr. 36,—f. 30. 9. Imci pani Zotowey ex consensu darunku—f. 100.

Z porachowania z panem Bazylim, drukarzem, od roboty bez 3 psalterz № 1500, po gr. 15,—f. 750. Contentatiew dla niego y dla czeladzi—f. 50.

Imci panu Wyhowskiemu apostoł darowany—f. 19. Za wosk—f. 58, 24, za drzewo do s. Onofrego—f. 19, Turk..wiczowi za księgi wielkie łacinskie: apostoł, połustawiec y modlitwenniczek—f. 24. 10. Iwankowi z drogi iadącemu z Warszawy—f. 3.

D. 10. Aprilis. Oycom Krechowskim legatia Lawryszewiczowska—
f. 30. Latus f. 2290. 12. D. 1715 (an.) d. 10 aprilis. Za mąkie pszon-
ną do Warszawy dla imci pana Kanderrawskiego 3 pułmacki po 15 f.—
f. 45, 1 pułmacek imci panu Rybczyńskiemu — f. 15. Kucharzowi—
f. 15. Do s. Onofrego quartały—f. 72. Na legathey Buynowskhey ad
rationem—f. 10. Ostatek do oyca ihumena zachowało się. D. 26 oc-
tobris. Za antepedium ze sredrem—f. 100. Za expensa stycharza
diakonskiego nowego—f. 30. Stoczek iego mości oycu Atanazemu
do Uniowa—f. 6. 22¹/₂. Krążek wosku funt. 17, a gr. 40, od pani
Łodowskhey—f. 22. 20. 31 decembris. iagleł 7 pułmackow po
12 f.—84. Detto oddał drukarz z roboty triody cwitnych № 1197
procz w defectach trzy po f. 2 od roboty,—f. 2394. Latus f. 3448¹/₂.
Contentatia precz otrącona ¹⁾ y nie płacona, a to że sobie przykłady
domyslili sine scito numero.

Daus Deo. 1715 (an.) d. 3 ianuarii. Ex consensu pani Ko-
ciowey na święta—f. 17. D. 18 ianuarii. Przy audientey imci
panu referendarzowi koronnemu (dało się) 5 czerwonych—f. 90.
Do Uniowa strucle posyłając iego mości episkopowi etc.—f. 20. 24.
Dla oycow naszych ryby y do ś. Onofrego y strucle—f. 10. 18.
Na stychar nowy expensa, co od Buynowskiego: do orara i na
krzyżyky 13 łok. korunek marcypanowych, cyw 21 y kwiatu po
13 f.—35 21, sztuczka płutna podszyć y korunki do szyi—f. 15.
sztuka pilsni—f. 3. 15, do narakwic szydłowe korunki, guzičky y
sznurek—f. 9. D. 11. ianuarii. Iey mości pani Iędrzeiowey za ryby
do dwóch wanienek, posyłając do Warszawy,—f. 60. Za wanienske
jedne ³/₄, a drugie puł cerkwie—f. 2. 15. Chłopom, co przyniesli y
co rznął Udka (?) gr. 12. Od rznęca y za sol—f. 2. 15. Furmanowi
do Warszawy od wanienek i mąky pszenney—f. 40. 18. Tey pszenney
mąki 6 pułmackow po 14 f.—f. 84. Na dwa wory płutna—f. 3. 4.
Buty dzwonnikonj na święta Bozego Narodzenia—f. 6. Czernicy
od swic robienia—f. 8. Furmanom do Hoszowa ratione oyca ihu-

¹⁾ Передъ „Contentatia precz....“ поставлена могила NB

mena—f. 24. D. 27 ianuarii. Oycom Skitskim legatia za dwa roky—f. 40. Oycom Kyprianowi za droge do Hoszowa—f. 8. D. 28 ianuarii. Oycom Skitskim za krzyz srebrny grzywn 4, łot. 10, co po 2 tymfy łot,—f. 187. 14. Panu Ianowi Rubasze za 10 niedziel, w drodze warszawskiej bawięcemu, po f. 10 na tydzien, wziął tam ad rationem 3 czerwone, a teraz dało się mu f. 46. D. 15 februarii za 2 pułmachi owsa na powrot z Warszawy..... naszych, po f. 5, 8 gr.—f. 10. 16. Panu Semionowi Starodubowi na expensa—f. 50. Stolarzom ad rationem roboty cerkiewney—f. 4. Za ryby dla oycow na praznik Trechswiatyteli—f. 6. Wosku krążek $\frac{1}{2}$ kamienia—f. 20. Podymne saskie z kamienicy Lawryszewiczowskiej—f. 24. D. 20 februarii. Legatie dwie Korniaktowskie y Lawryszewiczowskie do S. Onufrego—nowotnemu oycu ihumenowi—f. 60. Detto tamze 3 kapłanom quartał—f. 24. D. 20 februarii, 1715 (an). Ex consensu na zastaw sukien iey mości pani Kociowej Konstantey—f. 400. D. 22 februarii. Do 5 niedziel iego mości x. Trambettemu bez karty 100 talarow bitych—f. 800. Detto ex consensu pani Zotowey na obłoczyny—f. 100. D. 27 martii. Łoiu kamieni 3, funt. 27, a f. 14,—f. 57. 18. Item reszty do pierwszego łoiu f. 28. Łatus f. 2293. 22.

Laus Des. 1715 (an.), d. 28 martii. Quartał februariuszowy, oycom naszym 3, diakonowi y kucharzowi f. 43, dzwonicowi f. 10, quartał kaznodziejsky f. 20. D. 23 aprilis. Krawcowi na dwa aparaty paczyste, fiałkowe na expensa pilsni etc...—f. 10. D. 2 maii. Iego mości panu Msciwniewskiemu ratione pozwu dwoch do trybunału ad rationem czerwony złoty—f. 18. Czernicy od robienia swieca Wielkanoc od 4 kamieni wosku—f. 16. Od relatiew suscepty dwoch pozwow—f. 4. Stolarzowi ad rationem ram do bani, co wia-ter zrzucił, f. 4. D. 26 iunii. Quartał maiowy oycom naszym trzem, diakonowi y kucharzowi—f. 43, imze Buynowskiego legatia f. 30, dzwonnikowi f. 10, do s. Onofrego oycu ihumenowi f. 10, 2 zakonnikom, a 8, f. 16, legatia Buynowskiego tamze f. 10. Za aksamitu czarnego łak. 14 na petrachel po f. 16—f. 65, 2¹/₂ łak. kutasky fiał-

kowe y na petracheli dwa—f. 19. 9 ryz papieru po 6¹/₂ f.—f. 60. 1 kamien swic białych dla imci pana kanclerza iego mości do Warszawy—f. 60. Za pienky do sadu dla szczypienia—f. 7, ogrodnikowi—f. 5. Fury do Warszawy od mąky y swic—f. 36. D. 18 aprilis. Za biały wosk na swice cerkiewne y baby obsyłać na święta iego mości x. Trembettego y roznych—f. 76. 24. Galonu wążkiego do petrachela czarnego y narakwice—f. 5. 6. 4 flaszce garcowe na wino obsyłać imci pana Referendarza Wielkiego Koronnego—gr. 24. Za wino po f. 36 garniec—f. 64. Szmuklirzowi za kutasy do petrachela czarnego—f. 10. Krawcowi od roboty petrachela, narakwic—f. 15. Taczek 3 do s. Onofrego do ziemi—f. 2. 15. Pani Kociowej starey na Wielkanoc f. 10. D. 30 maii. 16 ryz papieru, po f. 6.—f. 96, barysz—f. 3. Ryby dla oycow na Wielkanoc—f. 10. Imci panu Mściwniewskiemu od extractu do Lublina—f. 20. Do oblamowania aparatow fiałkowych kitaykowych—f. 3. D. 10 iulii. Ex consensu studentowi choremu—f. 10. Na praznik s. Piotra oycow—f. 10. Na żydzika do krztu prae metu—f. 10. 13 cytryn po 2 tymfy—f. 32. 18. D. 11 iulii. Przy audientey imci pana Referendarza 6 czerwonych—f. 108. Spiewakom na praznik Uaka (?)—f. 2. Za obraz moskiewski s. Jana Krzciela—f. 14. Ex consensu od conclusiey—f. 200. Chłopotom u s. Onofrego przez 7 niedziel ziemę wozących do szpitala zasypować—f. 103. 22. 5 taczek z okowaniem—f. 7. 15. Od zakładania dziury rurowey cieslom—f. 2. 16. Łopata, rydel, molyka—f. 3. 27. Imci panu Korendowiczowi służebnik in folio—f. 12. 20 ryz papieru po f. 5, gr. 6—f. 104. Na pozegnaniu w Ianowie imci pana Krakowskiego—w supplike 6 czerwonych—f. 108. Expensa w tey drodze—f. 18. Za swice białe podczas conservatiew—f. 233. Złotnikowi według porachowania do tych 3 lamp srebrnych f. 360 16. Latus f. 1989. 3.

1716 (an.) d. 23 ianuarii. Do Skitu legatia Lawryszewiczowska f. 20. D. 16 martii od roboty drukarzowi szestodikow 596, a co

resztnią 4 defecta, oddał po gr. 24. Odebrał 476 f., 24 (gr.) a contentat-
ticy f. 100, (summa) f. 576. 24.

Za konsensem zgodnym ich mościow panow bracij wszystkich, mając wielce potrzebną łaskę iuśnie wielmożnego iego mości pana Referendarza Wielkiego Koronnego w sprawach naszych o całą natię naszą, agituiących się y iuż odestanych od sądu assessorskiego, ad iudicia relatiujnego s. r. majestatis, pozwolilismy zgodnie, ażeby na affektatię tegoż iego mości, naywięcey dla łaski iego, ponieważ bez niego sądy relatijne sądzić się nie mogą, oraz ażeby był łaskaw wygodzić, y wygodzilismy na zastaw, to iest: rataz wielky rubinowy z dyamentami y para zausznic dyamentowych złotych, trszy tysiące czerwonych, 1000 talarow bitych, 150 do świętego Marcina, bez żadney prowizyi, cożeśmy zezwolili, pro maiori valore rękami naszymi stwerczamy. Działo się w sessyi roku 1715, miesiąca iula, d. 12. Piotr Semianowicz. Stefan Laskowski. Stephan Lawryszewicz. Andrzej Semianowicz. Semion Starodub. Szymon Hrebenka. Na to iest rewers dany, pamientać odebrać, podpisani na nim Piotr Semianowicz y Stefan Laskowski, od iaśnie wielmożnego iego mości pana Referendarza Koronnego przy odebraniu pieniędzy y oddawaniu tey mianowaney zastawy. Odebrałem te summe ia Stefan Laskowskij na expensa.

Ex unanimi consensu omnium wygodzilismy panu Stefanowi y pani Annie Czofutownie cum successoribus onych Lawryszewicza, na membraną na wszelkich dobrach onychże zapisaną, do roku iednego złotych tysiąc. Anno 1715, d. 18 iulii. Piotr Semianowicz. Stefan Laskowski. Stephan Lawryszewicz. Szymon Hrebenka.

1718 (an.) d. 6 septembris. Ex consensu ich mościow panow braci unanimi pozyczyło się item iaśnie wielmożnemu imci panu Referendarzowi Wielkiemu Koronnemu na assekuracie do zapłacenia z przyszłych sto czerwonych złotych. Na co się, yż zezwolilismy, rękami naszymi podpisuiemy.

1718, d. 10 septembris. Zapłaciło się za blache od ewangeliiy pozłocistey Soczawskicy, takze y za kielich pozłocisty, 2 gwiaz-

dy y 2 łyżeczki, y blaszki, y wirszek od kadzilnicy, co to wszystko ważyło grzywien 18, ale dwie grzywny darowano, to za 16 grzywien proby 12.—Taxa po f. 50, zapłaciło się f. 800.

Laus Deo. In anno 1716. Za consensum ich mościow panow braci wywozł imci pan Laskowski z Wrocławia dla aparatow te materie, za ktore tak się porachowało: naprzod, za materie białe, bogate łok. 11 bez $\frac{1}{2}$ czw. po 11 talarow bitych, talar. $119\frac{1}{2}$, za materie błękitną łok. $4\frac{3}{4}$, item rozney łok. 5, to łok. 9^3 , po 7 talar. f. $68\frac{1}{4}$, detto czerwoney łok. $6\frac{3}{4}$ po 5 talarow bitych—f. $33\frac{3}{4}$. Za naypodlejsze materie łok. $42\frac{1}{2}$, po $3\frac{1}{2}$ talarow bitych—talar. $148^3\frac{1}{4}$, aksamitu czarnego łok. 33 y $1\frac{1}{2}$ po 2 talary bite—f. $66^3\frac{1}{4}$. item za galony szychowe złote—srebrne—f. 66. Za szych złoty y srebrny tal. bit. $16\frac{1}{2}$. Item za materie terazniejsze czerwone złociste łok. 6. po $8\frac{1}{4}$ tal.,— $49\frac{1}{2}$. Białey srebrney materiej na fełony łok. 6, po 5 tal. bit., f. 30. Iedwabney materiej na stychar diakonski y stycharyki łok. 30 po 16—f. $22\frac{1}{2}$. Sztuka płutna szwabskiego ciężkiego tal. bit. 9. Iedwabnych chustek 13, po f. 3, f. 39. Talar. bit. f. 5. Facit talarow bitych № $635\frac{1}{2}$. Co, redukując na currentem monetam, facit f. 5084. Item 3 funty galonow szychowych po 4 tal. bite—f. 96. Item faska blachy pułtoraczno po f. 145—f. 217, 15 gr. Summa currenti moneta f. 5391, 15 gr.

Anno 1718, d. 10 novembris. Ex unanimi consensu dalismy na wyprawę grodzką, to iest na seym Grodzeński wyprawionemu y wysłanemu w sprawie totius nationis imci panu Stefanowi Laskowskiemu, bratu naszemu, czerwonych złotych dwieście, a currenti moneta złotych tysiąc, na co się podpisuiemy: Piotr Semianowicz. Stephan Lawryszewicz. Semion Starodub. Szymon Hrebenka. Andrey Demianowicz. Odebrałem według wysz opisanego consensu za wyprawę na seym Grodzeński, z czego, da Bog, powinien będę dać rachunek, czerwonych złotych dwieście, a currenti moneta złotych tysiąc, a to na wszelkie potrzebne expensa, na co się podpisuję. Działo się anno 1718, d. 10 novembris. Stefan Laskowski, m. p.

In nomine Domini. Amen. Anno Domini 1720, die 1 iunii. Po tak cienszkiej za grzechi nasze od Naywyszego roznych na nas dopuszczonych kar Boskich, prawie niemal przez wszystkie od przeszłej electiej przemienione czasy, ktorym by dał iuż szczęśliwe periodum, tudzież tak przez naturalne, iako przypadkowe śmierci panow bracij y kolleguw naszych, z tego świata zesłych, nie mogąc do tego przyść, ażebyśmy byli mogli wszelkie należyte porządki mieć in suo esse y onych należytą dyrekcje; wienc teraz, gdy nas Pan Bóg ieszcze niekturych przy zdrowiu y życiu zatrzymał y przymnożyć do gremium tey konfraterni świętej raczył; wienc, chcąc iść iedynymże torem antecessoruw y antenatuw naszych, umysliliśmy y nieodmiennie postanowili wszyscy między sobą, przy przybraniu y innych panow braci y do teyże cerkwi świętej, ktorych bendzie się nam zdawało być sposobnych, abyśmy zaraz, za pomocą Boską, zrewidowawszy naprzud wszystkie rzeczy, iako to: xięgi, kase, tak też y apperamenta w splendorach tegoż miesca świętego, do wszelkich porzontkuw, prymano do electiej należytej przystompili, składając oną na dzień ¹⁾ bez wszelkich dylacij. A że teraz w tych czasiech z okazij, upominania się o dług u pana Stefana Lawryszewicza, niespodziana trafiła się z iego mością panem Krzysztofem Augustynowiczem kontrowersia, a naybarzij zniewaga inausyonarza tego miesca świętego y dyiakona, ktorego tenże pomieniony iego mość pan Augustynowicz w teyże kamienicy pana Stefana Lawryszewicza ignomiosissime znieważył, potroncił gwałtownie, rewerende na nim podarł, przez co tenże oyciec w chorobe wpadł, dzwunika tenże pan iego mość Augustynowicz kiem uderzył, przeto dochodzić tego wszystkiego y requirować wszelkim prawem, ubi de iure venerit, wszyscy wespuł na to zgodziliśmy się y postanowili, na co się dla tey większej wagi na tym konsensie naszym rękami naszymi podpisniemy.

¹⁾ Въ подлинникѣ свободное мѣсто,

My konfraternia cała, na ten czas znajdujący się in loco loci, czyniemy unanimi consensu wszystkich ich mościow panow bracij tam absentium, quam praesentium, zezwalamy y zapisuiemy ten consens nasz: ponieważ urgentissima necessitas tego po nas wyciąga, ażebyśmy z między nas panow braci wysłali deputatow tak dla konczenia sprawy totius nationis, ponieważ w ręku naszych teyże wszystkie y wszelkie prawa portamus sine iudiciis Relationum s. r. majestatis, ktora od tak dawnego czasu zawisła cum tota natione Polona, w drugiey także ratione kamieniczki, Lawryszewiczowskiej nazwaney, własney cerkiewney, z którą in iudiciis assesoribus s. r. majestatis huc usque pendet, trzecia teraz de novo emerigenti z wielebnym oycem ihumenem Ieylem (?) Lwowskim y innemi, ktorzy są in citationibus illustrissimi episcopi contra nos wpisani, z ktorymi, mowimy, causam ad iudicium sacrae nuntiaturae zezwalamy y deputuiemy dla cwincowania y dokonczenia tych spraw uproszonych przez nas ich mościow panow braci: imci pana Stefana Laskowskiego, pana Jana Czesnikowskiego, ktorzy ażeby według przysięgi swojej y summienia, bojąc się straszego sądu Bożego, wszelkim staraniem ile tylko możności będzie, starali się o to, aby te sprawy zakonczyć finaliter, żeby iuz więcey powłoczki nie było, w czym y my tu błagać Boski majestat obliguiemy samych że siebie. Na co dla tym większego waloru y wagi ten consens nasz własnymi rękami naszymi podpisuiemy, ktoremu podobny z akt naszych braterskich ad manus tym imci panom deputowanym od nas daiemy. Dan we Lwowie d. 20 maii, anno 1722, pod pieczęcią własną teyże konfraterniey naszej.

Stefan Laskowski.

Stephan Lawryszewicz.

Iendrey Demianowicz.

Szymon Hrebenka.

Jan Czesnikowski.

Ierzy Eliaszewicz.

Actum in confraternitate stauropigiana, tituli Assumptioni Beatae Mariae in coelum, feria quarta, ante Dominicam Exaudi proxima anno Domini 1725.

My konfraternia et confratres, będąc konwokowani na miejsce uprzywilejowane do obrad teyże konfraternii, z dawien dawna ku dobru y obrządkum służącym, ponieważ nadchodzi walna potrzeba teyże konfraternii y wyciąga, abyśmy wszelkim staraniem zabiegali, co mogli by być ku uszczyrkowi y dyminucii prowentuw, ne in praedudicium in iuribus naszej konfraternii zafundowanej vigore bullarum post susceptum unionem cum ecclesia Romana tak na prawach oycow świętych papieżuw, iako na fundamencie y konfirmacij praw najasniejszych krulow Polskich, panuw naszych miłościwych, do zakazania y popierania sprawy, w prześwietley nuncyaturze, według komissii roku przeszłego, z instygatorem curiae fiskalis illus. epis. opo loci ritus graeci latino-uniti, do wysłuchania rachunkuw z iego mością panem Stefanem Laskowskim, seniorem naszej konfraternii, do obiencia rzonduw od dwudziestu kilku lat, tudzież y wysłuchania praetensij naszej konfraternii, do pomienionego iego mości Laskowskiego maioncych, y inszych potocznych sprawach tak ex actoratu, iako y ratu agitujących się, broń Boże, mianych y inszych, zupełny consens czynimy y wysyłamy spułbraci, zgodziwszy się iednostaynie bez żadney kontradikcii, uprosiliśmy ich mościuw panuw: Jakuba Rufryanowicza, Jana Czesnikowskiego y tychże ich mościuw ordynuiemy, aby nie tylko w sprawie ex instantia fiscalio curiae illus. epis. Leopoliensi ritus graeco-latino uniti, naszej konfraternii intentowanej, a per viam appellationis ad sacram nuntiaturam devolutam et remissam ad agendum, remisisse, ale nawet y w inszych potocznych sprawach ad agendum et defendendum suam confraternitatem zupełnie moc daiemy, konfirmuiemy y im zapisuiemy, żeby według Boga y summienia w interesach konfraternii naszej czynili y obstawali, sprawy promowali, nie uwodząc się żadnym respektem ku uszczyrkowi naszej konfraternii, y żeby według powyższego rozsądku swego sprawy konfraternii naszej do skutku przyprowadzili. Takowy tedy konsens nasz, iako zgodnie umwiony y postanowiony na miejscu uprzywilejowanym konfraternii naszej, gdzie in antecessu wszelkie consensa zapisywali y zapisują (wyioł-

szy insze consensa, ktore się stali in antecessum y opisane są¹⁾. Co dla tym większey wiary, wagi y pewności terazniejszy consensus nasz, przy podpisie rąk naszych, we wszystkim zgodnie stwiedzamy y pieczenć zwykłą naszej konfraternii przykładamy. Datum w sesyey d. 12 aprilis, anno 1725.

Stephan Lawryszewicz.

Ierzy Elaszewicz, m. p.

Szymon Hrebenka.

Paweł Pomłynowski, m. p.

Письмо Львовскаго братства къ Великому Коронному Подскарбію съ просьбою издать универсалъ, въ силу котораго было-бы имъ позволено олово, снятое изъ братской (Корняктовской) колокольни, вывезти изъ Львова въ чужіе края, а оттуда привезти восемьдесятъ четверовъ жести (2000 пуд.), необходимой на покрѣтіе помянутой колокольни, безъ взыманія съ везущихъ таможенныхъ пошлинъ: цла, мыта, мостовыхъ и проч.

Copia suppliky do iaśnie wielmożnego imci pana Podskarbiego Wielkiego Koronnego.

Iaśnie wielmożny, miłościwy panie Podskarbi Wielki Koronny, nasz wielce miłościwy panie y dobrodzieiu!

Widząc znacznie nadruinowaną starodawney Korniaktowskiej dzwonnicy, przy cerkwie Lwowskiej mieyskiej będącey, częścią vetustate temporis, częścią bellorum uniuria, kopule ktorey certior imminebat interitus, więc tempestive providendo, remedia supplikowaliśmy iego mości krolowi, panu naszemu miłościwemu, że na erectią nowey drzewa z lasow włości Żułkiewskiej pozwolić raczył, teraz gdy zaczęte perficit opus, na pokrycie blacha defierit, po którą wysyłamy w postronne kraie, naprzod do pańskiej wielmożnego naszego pana miłościwego rekurs czyniąc łaski, aby onym w tamte kraie ołow z starey kopuły na sprzedanie wiozącym, a potem z tąż blachą, ktorey na ośmdziesiąt cetnarow potrzeba, nazad powracaiących wszędzie

¹⁾ Въ подлинникѣ с. обв.

miłościwie puszczać kazał. Supplikujemy wielmożnemu naszemu miłociwemu panu pokorną naszą submissią, abyś uniwersał w tym z cancellarię wydać rozkazał, żeby za miłociwą protectią wielmożnego naszego miłociwego pana na cłach, mytach, groblach, karczemnych mostowych bez depactaty, tam y nazad iadąc, wolno wszędzie przepuszczani byli. Będzie to non vile decus pańskiej wielmożnego naszego miłociwego pana łaski et secutura u nas loquetur posteritas, że sub auspiciis wielkiego imienia wielmożnego naszego miłociwego pana tośmy utrzymali, co non sterilecet w pamięciach naszych, i owszem Pana Boga za długoletne y szczęśliwe wielmożnego naszego miłociwego pana powodzenie codziennie błagać winni iesteśmy. Wielmożnego naszego miłociwego pana, pana y dobrodzieia nayniższy sładzy.

Письмо Львовскаго братства къ Героциму-Станиславу Куропатницькому, Кастеляну Киевскому, съ просьбою ходатайствовать предъ Великимъ Короннымъ Подскарбіемъ объ изданіи универсала по вышеприведенной надобности.

Do imci pana Kuropatnickiego, Kasztylana Kiiowskiego copia listu.

Jaśnie wielmożny miłociwy panie Kasztelanie Kiowski, nasz wielce miłociwy panie y dobrodzieiu!

Tak wiele łask y dobrodzieystw wielmożnego naszego miłociwego pana, nam y miescu świętemu świadczonych ieszcze z antecesorow naszych non immemores, w koźdey okazji accedimus z uniżoną naszą do wielmożnego naszego miłociwego pana submissią, tym podufale te raz iuż przyobecaną przodkuie łaska, uniżenie upraszamy wielmożnego naszego miłociwego pana o poważną do iaśnie wielmożnego iego mości miłociwego pana Podskarbiego Wielkiego Koronnego instantią, żeby ci ludzie, ktorych po blache na pokrycie zaczętey na dzwonicy Korniaktowskiey roboty w postronne kraie wysyłamy, bez wszelkich depactaty ubivis locorum przepuszczeni byli, co będzie snadno, gdy iegomość welmożny nasz miłociwy pan za instancią wielmożnego naszego miłociwego pana uniwersał z cancellarię

swoiey wydać rozkaże, wszak to non bono privato, sed publico ecclesiae applikuie się. Bóg sam de alto te, iako y inne wielmożnego naszego miłościwego pana łaski szczęśliwym pensabit powodzeniem y uyczy też beatos sine nube dies, o co my Maiestat Iego błagać winni. Uniżoność naszą w łaske iego mości naszego miłościwego pana oddaemy, znając się zawsze wielmożnego naszego miłościwego pana, pana y dobrodzieia naynizsi sładzy.

Łasnie wielmożnemu naszemu wielce miłociwemu panu y dobrodzieiowi iego mości panu Hieronimowi-Stanisławowi z Kuropatnik Kuropatnickiemu, Kastelanowi Kiiowskiemu, do rąk iego mości naszego miłociwego pana.

Удостоверение Львовского братства въ томъ, что они посылаютъ Жолкевскихъ мѣщанъ въ чужіе края съ оловомъ, снятымъ съ колокольни при церкви Успенія Пр. Богородицы, называемой Корниактовской, для продажи или замѣны на жезъ, которая необходима для покрытія той-же колокольни.

Wiadomo czyniemy, komu o tym wiedzieć należy przy zaleceniu uniżoności naszych, yż posyłamy panow: Stanisława Ianowskiego, Grzegorza Malinoskiego y Jana Machowicza, mieszczanuw Żułkiewskich, w postronne kraie dla skupienia blachi ośmdziesiąt cetnarow na pobicie kopuły na dzwonnicy starodawney Korniaktowskiej, przy cerkwie Lwowskiej Stauropigialney Uśpienia Naświętszy Panny będącej, y dla sprzedania z teiże zdiętego ołowiu, więc żeby ubivis locorum zwykło wielmożnych naszych miłociwych panuw uznali y łaskie mieli w tym, że w nie z prywatney swey potrzeby, ale własnie na publiczną cerkwie pomienioney nie inszy oluw, ale z teiże dzwonnicy starey kopuły zdiętej wiozą y nazad, przedawszy albo zamieniawszy onei, z blacho na pobicie nowei kopuły powracią in concussam fidem, a oraz na clach y mytach grobelnych, korczemnych, mostowych wolno bez wszelkiej depactatiei przepuszczeni byli, naszą onych fide honore et conscientia restando comita-

mur attestatio z koźdego z ich mościow naszych miłościowych panow przy uniwersale iaśnie wielmoźnego iego mości pana podskarbiego wielkiego koronnego upraszamy, a dla lepszej wagi y pewności rękami własnymi przy zwykłej pieczęci podpisuiemy we Lwowie d. 21, miesiąca pazdziernika, roku 1695.

Пятнадцать вкладовъ на церковь Успенія Пресвятыя Богородицы и святого Онуфрія, братскую школу, госпиталь и некоторые монастыри.

Origi y fundacia poboźnych legaci cerkwie brackiej Успенія Пресвятой Богородицы y świętego Onufriia, na przedmieściu Lwowskim będącey:

1-mo. Godnei pamieni ci nieboszczyk imci pan Konstantyn Korniakt in anno 1603, wedle zapisu w grodzie Lwowskim, feria sexta in crastino festi S. S. Corporis Christi Domini, zeznanego do cerkwie Успенія Пресвятой Богородицы złotych 2000 z prowiziei roczney po f. 100 na Zboiskach summy assekurowaney wiecznemi czasy.

2-do. Tenże imci pan Korniakt tegoż roku y dnia zwyż namianowanych drugą summą dwa tysiące na tey wsi cum simili provisione cerkwie ś. Onofrego zapisał, ktora prowizia aby rocznie dochodziła po f. 100, decretami trybunalskiemi stwierdziona, iako o tym documenta wyświadczaią. Distrybuta tych legacyj takowa: oycom duchownym mieskim f. 30, oycom ś. Onofrego monastyru f. 30, na cztery parastasy na kaźdo ćwierć przez rok za fundatora, aby kosztował po f. 25, na rok czyni f. 100. Residuum wydaie się na leguminy do szkoły Ruskiej y do szpitalu ś. Onofrego y na oprawe cerkwie y dzwunicy.

3-tio. Legacia imci pana Sahaydacznego. Podług zapisu in anno 1630 feria 4-ta ante festum Beatae Mariae Virginis na urzędzie radzieckim Lwowskim przez pana Jana Affendyka y małżanki iego

zezanego f. 2091, na dobrach onych assecurowane, temuż cerkwie pomioney bractwie, iako y kontrakt z p. Piotrem Affendykiem a bractwem wzglendem prowiziei, od takowey summy przychodzoney, d. 10 februarii anno 1655 postanowioney opiera, ale przez imci pana Piotra Affendika zniesiony na insze dobra. Od tey summy prowizia po f. 8 od sta złotych, facit in summa na rok zupełny f. 160. Distributa tey prowiziei na vivende szkoły Ruskiej, szpitala, iako się y chorych w teiże szkole supplementować y ratować...

4-to. Legacia pana Irzego y Xieni Popowiczow małżaków. Summa złotych sześćset przez pana Ierzego Popowicza y Xieni małżaków wedle zapisow roku 1641 feria secta pridie festi ś. Laurentii na domie y gruncie przed bramo Krakowską, na przedmieściu z prowizją teiże cerkwie bractwa assecurowana. In locum provisionis czynsz roczny po f. 50 a possessore domu tegoż bierze się. Tych distrybuta na opatrzenie szpitala u ś. Onofrego y na ich vivende.

5-to. Legacia nieboszczyka pana Michała Aloizego. Nieboszczyk pan Michał Aloizy testamentem swoim za dusze legował f. 1000, iako testament w sobie w aktach radzieckich feria 4-ta intra octavas s. s. Corporis Chrysti 1645 zapisany obnavia, tak do cerkwie brackiei Lwowskiej, iako y do ś. Onofrego partitim prowizją z dobr tegoż nieboszczyka od tey summy pochodzącą, płacić, nazywając panow braci executorami do tey summy, od ktorey summy prowizia roczna dochodzić powinna po f. 80 od tysiąca złotych. Distributa prowiziei od tei summy: oycom duchownym miejsca tego f. 8, oycom duchownym do ś. Onofrego f. 8, do szkoły na legominy f. 28, do szpitala ś. Onofrego na legomine f. 28, do manasteru Krechowskiego f. 8. Summa f. 80.

6-to. Legacia nieboszczyka p. p. Langiszow małżaków. Pułtora tysiąca złotych nieboszczyk pan Gabriel Langisz z p. małżką swoją do teyże cerkwie legowali bractwu, wprzody przez nieboszczyka Manuolego Giorgowicza y brata iego Gabryela, iako zapis w aktach

radzieckich Lwowskich sabbatho pridie festi Visitationis B. V. Mariae 1655 zeznany opiewa, która summa f. 1500 nieboszczyk pan Mathiasz Fedorowicz z małżoną swoją, kupując kamienice Giorgowiczow, na teyże kamienicy Rohatynowskiej reformował, ex censu remptionali, podług zapisu feria 4-ta pridie festum s. Margarethae virgini anno 1656 ac tandem successorki zakonnice nieboszczyka p. Langisza, corki Cessią, iey summy bractwu cerkwie pomienioney brackiei feria secunda post testum s. Francisci anno 1663 zeznali, aby od tey summy odbierając prowizją f. 120, na pobożne uczynki obracali. Distributa tey prowiziei od summy: oycom duchownym miejskim f. 30, oycom duchownym ś. Onophrego f. 30, do szkoły na legumine f. 30, do szpitala na legumine f. 30. Summa f. 120.

7-mo. Legacia paniey Pelagiey Langiszowey. Nieboszka pani Pelagia Langiszowa testamentem swoim, do akt radzieckich Lwowskich sabbatho post festum s. Lucae evangelistae anno 1661 podanym, kram bogaty odkazała temuż bractwu, aby z czynszu tegoż kramu oliwe dodaną obracano. Distributa takowa: dwie lampy oliwne, jedna przed carskimi drzwiami, druga nad grobem nieboszczykowskim swiące, każdej uroczystości za dusze zmarłych testatorów goreią.

8-vo. Legacia p. Basilego Hrehorowicza. Nieboszczyk pan Basily Hrehorowicz, mieszczanin Lwowski, testamentem swoim do akt radzieckich Lwowskich die Dominica post festum s. Petri in vinculis anno 1663 nadany, summe złotych 1000 bractwu legował inscribando summa super bonis sui, od ktorei summy iść powinna y dochodzić po f. 80 quot annis. Ta summa jest w rękę ich mościow panow assessorow, tylkośmy wzięli od pana Bogdana, odliczając pieniądze iusze należyte złotych 125. Distributa takowa tey summy: oycom duchownym mieskim f. 20, oycom duchownym ś. Onofrego f. 20, do szkoły Ruskiej na legumine f. 20, do szpitala s. Onofrego f. 20. Summa f. 80.

9-vo. Legacia pana Wasila Leonowicza. Nieboszczyk pan Wasili Leonowicz alias Krassowski testamentem swoim, ad acta officii consularis podanym Leopoli feria 4-ta pridie festi decolationis s. Iohannis Babtistae 1669, legował połowice kamienicy, prokopowiczowskiej nazwaney, w ryuku stojącej, y kram w teyże kamienicy bogaty propiis operibus et orationibus legował iuxta obloquentiam tegoż testamantu. Distributa zaś z tych części takowa być powinna: oycom duchownym mieskim f. 10, oycom duchownym ś. Onofrego f. 10, do szkoły na legumine f. 15, do szpitala ś. Onofrego f. 15, na oliwe do lampy w ołtarzu nad prestołem wiszącej f. 10, do manastyru skickiego duchownym f. 10 Do manastyru Krechowieckiego f. 10, zostającym f. 5. Summa f. 85.

10-mo. Legacia pana Jana Wasilewicza. Pan Jan Wasilewicz inscribit in vim debiti f. 1000 sub acta Leopoli feria secunda poststridie Dominica Reminiscere 1674 anno, iecit super bonis suis haereditariis, to iest na sklepiku alias kramiku sławetney Maryannie Hrehorowiczowej, matce swojej, która potym testamentem swoim bractwu cerkwie Ycneuij Przenaświętszej Panny legowała tenże kramik pro anima sua et piis ecclesiae operibus, z ktorego proventu takowa distributa: oycom duchownym mieskim f. 10, oycom duchownym do manastyru ś. Onofrego f. 10, do szkoły na legumine f. 15, do szpitala na legumine f. 10, residuitas na oprawe, na padatki, na ratusz.

11-mo. Legacia Michała Sloski. Nieboszczyk pan Michał Sloska testamentem na pismie 1500 f. nie iest podano, atoli iednak successores po śmierci iego sami licite fassi, że pułtora tysiąca f. bractwu miesca tego legował, y za rok ieden 1671 prowizją wypłacili ciż successores, więcej iuz nie wypłacili do dnia y czasu terazniejszego.

12-mo. Legacia pana Jana Mazarakiiego. Legacia nieboszczyka pana Jana Mazarakiiego na kamienicy bilduzynskiej, vigore debiti sui liquidi w summie dwuch tysięcy złotych polskich lucrutum, kto-

re per processum lucravit, o czym officiosa intromissio in bona praedicta świadczy, bractwu temu pro piis operibus dana, od ktorei possessor tej kamienicy quot annis płacić powinien f. 120. Distributa takowa tej summy: świce woskowe wielkie przed dwoma obrazami namiesnymi, oliwa do lampy nad grobem.

13-mo. Legacia druga pana Jana Mazarakiego. Tegoż nieboszczyka pana Jana Mazarakiego legatij dwie, jedna roku 1670 d. 11 iulii na złotych tysiąc, druga totidem f. 1000, iuż po śmierci nieboszczyka ex ordinatione et dispositione iaśnie przewielebnego jego mości episcopa Lwowskiego naznaczona y oddana bractwu cerkwie Przenaświętszej Panny na kaznodzieie miesca tego legowane.

14-to. Legacia Matyaszowska. Legacia Matyaszowska na kamienicy theophilowskiej bractwu cerkwie teize na pułtora tysiąca należy ad vindicationem podług zapisu in actis consularis Leopoliensibus sabbatho pridie Dominicae Ramis Palmarum 1666 przez Anne Theophilowiczowne, niegdy pana Romana Strzeleckiego małżankę, confraternitati legowana, taż eidem confraternitati bona sua vendit, ktorei vendiciey actus Leopoli feria 4-ta post festum s. Petri in vinculis anno 1612 iest authenticzny, od tej tedy summy prowizja czyni f. 120. Distributa od tej summy: oycom duchownym mieskim f. 17. 22¹/₂, oycom duchownym do ś. Onofrego .f. 17. 22¹/₂, oycom duchownym do manastyru Krechowskiego f. 35, residuitas na oprawe, podatki teyże kamienicy.

15-to. Legacia s. p. imci pana Stephana Lawryszewicza, brata naszego, przez imci pana Mikołaja Krassowskiego oddana f. 5000. Salwa vindicatione ich mościow panow successorow.

Anno Domini 1690, d. 20 aprilis. Notata praetensij brackich stawropigialnych do ich mościow panow successorow ¹⁾ świętey pa-

¹⁾ Противъ слова „successorow“ поставлена помята NB.

mienci imci pana Jana Mazarakięgo, na ten czas starszego brata naszego, congregatie wniebowzięcia Naświętzy Panny będącego. pozostałych rzeczy brackich, w domu ięgo mości znajdujących się, po śmierci ięgo mości: oddano № 1 xięga in folio Nikifor łacinski, ięst rękę własno nieboszczyka napisany w bibliotece. Oddano 1 trefoły, imci pan Kurtowicz powiada, że sam odnięsł do ięgo mości. Oddano 1 słuźebnik, co obiecano było ięgo mości oycu episkopowi Przemykiemu darować. Oddano 1 rejestr kontraktow z drukarzem y inne rozne scripta w tym zuaiduiące się. Oddano 1 blankiet z pieczęcio bracko y z podpisami roznych ich mościow. Oddano rozne na papirach opisane, należące do congregatie. Oddano rozne, ktore należeli do congregatie. Oddano listy rozne od roznych szlachetnych, wielmoźnych oycow duchownych y z manastyrow do nas supplikuiących. Pieniędzy złotych 1300, wziętych z legatiei świętei pamięci imci pana Korniakta, fundatora naszego, wydane przez ręce imci pana Stefana Lawryszewicza z sklepu, na ten czas leżących pieniędzy u ięgo mości, gdy z Żułkwie przywieziono przez pana Stefana, Semionowego syna, odebranych, znaleźli się, że ich iako panu Jakubowi Lawryszewiczowi.... Nie oddano za 30 razy podzwunnego studentom, a f. 2, czyni f. 60. Nie oddano za 135 kup gontuw, a gr. 18, co wzioł nieboszczyk od ś. Onofrego z manastyru, przez pana Cypryana zapłacone z brackich pieniędzy f. 81.

My niżej na podpisie mianowani odebraliśmy z rąk ięgo mości pana H. H. prowisią od originalney summy dwóch tysięcy złotych polskich Sahaidaczno, pana Theodora Kurtego abligowaną, przez ięgo mości do wystarczenia assecurowaną, na ktorey summy prowizią należytą ab anno 1690 a die 7-ma augusti ad annum 1695 za pięć lat a centum per 7 iuxta obloquentiam inscriptionis eiusdem Sahaidaczno 700 f. polskich odliczyliemy et ad cassam publicam zupełnie odebraliemy, de qua provisione persoluta cała confraternia cerkwie Lwowskiej mieskiej Zasnienia Naś. Panny tegoż ięgo mości et eius successores ab onere provisionis persolutae wiecznemi cza-

sy kwitnie we Lwowie. In hoc ¹⁾ plantationis libro folio 36 a tergo sub anno 1690, d. 15 augusti znajduj^a się f. 2000 Sahaydacznego na kamienicy kurtowiczowskiej ²⁾, którą summe przei^oł imci pan Papara y płacił prowizyją bratstwu, ut patet folio 61 a tergo ab ultima quietatione ³⁾.

Открытый листъ братства къ таможеннымъ чиновникамъ относительно освобожденія отъ разныхъ дорожныхъ сборовъ бумаги, вывозимой имъ изъ Данцига для печатанія церковныхъ книгъ.

Bractwo Stawropigialne ritus graeci przy cerkwie wniebowzięcia Panny Mariey w mieście Lwowie uprzywilegowane.

Wszem wobec y koźdemu z osobna, komukolwiek by o tym wiedzieć nalażało, a osobliwie ich mościom panou administratorom cełł iego królewskiej mości pana naszego miłościwego y Rzeczypospolitey, iako też onych vicesgerentibus, succoletorum, pisarzom y strażnikom wszelkim na komorach y przykomorkach zostaiącym, przy zaleceniu uniżonych usług naszych do wiadomości donosim, iż ab antiquo gaudet tą wolnością bractwo nasze, ktore tot diplomatibus per constitutiones regni approbatis stwierdzone będąc, cultum Dei promovet przy cerkwie tey, w ktorey tak za maiestat pański iego krolewskiej mości, iako całej Rzeczypospolitey y rycerstwa, tudziesz wszystkich dobrodzieiow, ustawiczna nie ustaie ofiara, yż w tym ma osobliwy respekt y ich mościow panow administratorow cełł od naszych miłościwych panow, że zawżdy na potrzebe papir do drukarnie oney należącey, bez żadnych exactij wolno przepuszczany bywa, bowiem te xięgi, ktore się drukuią w drukarni na miejscu tym, nie na żadny iaki zysk prywatny, ale dla pomnożenia chwały Bożej, dla poratowania ubogich zakonników, opatrzenia studentow, pauperow,

¹⁾ Передъ словами: „In hoc“ поставлена помѣта NB.

²⁾ См. 223 стр. востоящаго приложенія.

³⁾ Тамъ-же стр. 266.

iako też w szpitalach ołomnych, cerkwie świętey oprawe, świce y inne tym podobne expensa (inszego funduszu nie mając) ¹⁾ obraca się, co że y teraz po wielmożnościach, naszych miłościwych panach, uznamy nie wątpiąc, prosimy, aby papier, który się z Gdańska na statkach sprowadzać będzie, wolno przepuszczony był, Patronka zaś miesca tego stokrotnie u majestatu Syna Swego interpositio Swoią wielmożnym naszym miłościwym panom retribuet, a my przy ustawicznym duchowieństwa modłach zasługiwać obligamur. A dla lepszey wiary y wagi przy podpisie pana brata starszego pieczęć bracką przycisnąć rozkazaliśmy. Działo się we Lwowie d. 20 aprilis, anno 1690.

Библиотека Оссолинскихъ, каталогъ рукописей, № 2125.

¹⁾ Въ подлинникеѣ скобли.

Примеч. Напечатанные выше братские протоколы заседаний съ 1686—1725 гг. писаны въ тетради, въ листъ, на 133 листахъ.

6. Записи, относящіяся къ типографіи Львовскаго Ставропигіального братства, съ 1662—1723 гг.

Рок(у) Бож(ія) 1662, мѣсяца июля дня ѿ друкарнѣ братскои, и реіестръ, и инвентарь, яко ся друкарня отдала пану Дмитрію Кулчыцкому и пану Семену Ставницкому.

Рок(у) ¹⁾ Бож(ія) 1662, дня 1 мая затыгнули и прыняли ппанове братія кѣсера на имя п. Дмитрія Кулчыцкого, напруд для переллятя лѣтеръ, которому отдали матерьи цанковой каменей № 21, а тая лѣтера зторговалася з выш помененымъ от камня лѣтеры іевангелскои по з. 7, а псалтырной по з. 5. Отдает теды переллятую лѣтеру трефолойную дня ѿ июля, вагою тоеюж, яко от нас одобрал, № каменей 18, рахуючы ему заплату от камня по зл. 7, facit з. 126. Item дня ѿ июля отдал п. Дмитрій з лѣтер преллятых дефектовых лѣтеру псалтырную переллятую № камѣнь 1 (по) з. 5, facit з. 5, а реста zostала пры пану Дмитру еще матерьи каменей № 3.

Дня 6 октоврѣ п. Дмитрій отдал переллятых лѣтер псалтырных каменей № 2 и фунтов 14, facit а з. 5 од каменіа з. 12, гр. 15. Рахунок от работы кѣсерскои так лѣтер трефолойных, яко и псалтырныхъ in summa прыходит зл. 143, гр. 15.

Тогож часу, и дня, и мѣсяца июля, и року, пану Дмитрію, яко кгосподару и типографу отдают ппанове братія до рукъ братскую друкарню з инвентаромъ, яко мѣновите: псалтырного писма напрудъ отдали вагою каменей № 12 и фунтовъ 11, item тогож писма псалтырного каменей № 3, item іевангелскои писма каменей № 15, item фрагментовъ каменей № 11, item розного манкаменту каменей № 1, item спадця № 1, item квадраты трефолойные

¹⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 974, или ТТ. № consig. 474. „Счеты типографскіи и контрактъ межѣ типографомъ Дмитріемъ Кулчыцкимъ съ Кракова и Семеномъ Ставницкимъ съ одной, а братствомъ съ другой стороны, за 1662—1663 гг.“, стр. 1—9, 11—13.

каменій № 1, item версалы іевангелскѣе з шафами каменій № 1, item лѣтеры, поволятые пред тым, такъ псалтырные, яко и іевангелскѣе з лижкою желѣзною, в которой лыжцѣ есть матерья стопленая оловяная, каменій № 5, item квадраты трефолойные, тыхъ есть фунтовъ 17, item шыхть 3 розныхъ квадратовъ, item прасъ 2 ве вшыскѣмъ готовыхъ до роботы, item праса 1 новая, есть до ней шруба и тигел спѣжовый, item тигел 1 оловяный, item рамъ 3 желѣзныхъ до прасы, item рамокъ 6 желѣзныхъ, а семая злая пановъ одна до умываня формъ. Банѣ 2 мѣдяныхъ до покосту и друсякъ желѣзный до покосту. Item розные желѣзные начыня друкарскѣе. Item камень до тертя цинобру. Item 2 образы локтевые: Святая Богородица и святой Димитрий. Шкатула деревяная з шуфлядами, то есть в трохъ шуфлядахъ есть фѣгуръ рѣзанныхъ розныхъ № 85. Item в трохъ шуфлядахъ лѣтеръ рѣзанныхъ фліорезованныхъ розныхъ, и великѣхъ, и малыхъ, и словъ, и пралозовъ, полно наложенныхъ. Item шуфляда одина, в той полно словъ наложенныхъ. Item шуфляда одна, в той полно фѣгуръ, пралоз, лоз etc. etc. etc... Item еще одина остатняя шуфляда з розными фѣгурами и пралозами, тыхъ всѣхъ шуфлядъ № 9. Таблицъ рѣзанныхъ розныхъ аркушовой мѣры № 22. Item розныхъ при томъ фѣгуръ, и малыхъ, и великѣхъ з фортами и гербами. Item скрыва старынная.

Отдавшы tedy пану Димитрию Кулчыцкому друкарню братскую з тымъ помененымъ инвентаромъ, постановили выдруковати по пул таборку 2 книжочцѣ ин октаво, то есть кграматичку и часовничокъ, по штукъ № 600 кграмматичекъ, а часовничковъ № 600 на своемъ паперу, то есть братскомъ, на которые и паперу отдали белѣи 3 и рызъ 2, лѣберъ 4, а выдруковати таковымъ контрактомъ и кондиціями мает: шпанове братство на тыжденъ маютъ давати на страву з челядю п. Демитрию по зол. 3, item челяди, зидеромъ на тыжденъ по зол. 3, то есть пул талера мыта, а пул талера за прыкладкѣ. Item тии зас, що пилками надаютъ чорнило, по зол. 1, а по золотому за прыкладкѣ, то есть по зл. 2. Телко самому магѣстрови респекту працѣ и вшелкого дозору и порядку в друкарнѣ, и абы

таковыя экземпляры оба: кграмматику и часовникъ выдал без дефектовъ, поступили на своем паперу кграмматичокъ № 50, а часовничковъ такъже № 50.

Зачал въ имя Господне друковати в субботу, мѣсяца іюля дня ѿі, в ден святыхъ Макрыны, а скончыти обедал и постановил отдати, так кграмматычку, яко и часовникъ, за педѣл ѿ, на ден ѿі августа.

Pan Matiasz dał p. Dimitrowi matrices trepholoine w materek № 63, wersaly tegoż pisma trepholoinego № 38, nie dostaie trzech liter: ω, з, ж; papirkow 3, accentow per alfabet № 39, instrument sały do tegoż pisma należący. Item matryces psalterne odebrał papirkow 3, w których iest sztuk 126 троѣстои азбукѣ меншеи и болшеи. Квярна до инструменту штукъ 4.

Року Бож(іа) 1662, дня ѿ октоврѣя одобралисмо от п. Димитрия кграмматичокъ подлугъ постановленя № штукъ 600 сполна. Item тогож часу часовничковъ одобралисмо штукъ № 600 цалых ведлугъ его слюбованя без дефектовъ.

Паперу рахунок такѣй: в каждую кграмматычку вышло аркушый № 5, теды рыз чинит № 6; item в кождый часовник по аркушый № 16, теды чинит рыз № 19 и лѣбер 4, item на прыкладкѣ магѣстрови 50 кграмматичокъ такъже по 5 аркушовъ, в одну чинит $\frac{1}{2}$ рызы, item томуж прыкладныхъ часовничковъ 50, а паперу на одинъ по аркушовъ 16, чинит $1\frac{1}{2}$ рызы и лѣберъ двѣ, item 5 кграм(матичекъ) на росходы и дефекта паперу лѣбрь 1, item 5 часовничковъ такъже на росходы и дефекта лѣберъ $3\frac{1}{2}$. Сумма всего паперу вышло на тую роботу выжеи выписаную, яко выжеи стоит, рызъ № $27\frac{1}{2}$ и $\frac{1}{2}$ лѣбры, ресту паперу отдал нам, позостало рызъ 3, то бел 3 и пул рызы и пул лѣбры, а зостал винен нам п. Димитръ еще паперу рыз пулторы над рахунокъ и лѣбер $2\frac{1}{2}$.

Панъ Василий Леоновичъ выдал на тую роботу подробну пану Димитрию такъ на челяд, яко и на страву зл. 115, а пану Димитрию приходит з челядю зл. 102, надто забрал зл. 13. Item од

того рахунку, що от пана Матияша тежъ брал на кгѣсерскую роботу, то ієсть на лѣтеру трефолойную и псалтырную, теды нагто зостал нам винеп зл. 22¹/₂. Теды съ обох рахунковъ зостаєть намъ in summa зл. 35¹/₂, а зас особно завѣсилисмо зл. 10, которых п. Димитрій п. Василию не признает, и так суспенса аж собѣ признаєть, а з особна п. Димитрій зостал нам паперу з рахунку папероваго полторы рызы паперу—1¹/₂. О тож тєраз юж п. Василій Леоновичъ вєзнал, же тєе зл. 10 истинно пры п. Димитрію, и юж цале рєста зостаєть пры п. Димитрію нам от обох рахунковъ зл. 45¹/₂.

В нед(ѣлю) ѣа по Святым Духу, мѣсяца октобрыя дня ѣї, братия, одобравшы часовник и кграмматику, отаксовали часовникъ в секстернахъ продавати по грош. 24, кграмматичку также в секстернах по грош. 12.

Отдали ппанове братия п. Стефану Лаврышовичу часовниковъ в секстермахъ № 100, item кграмматикъ в секстернах № 50, item п. Семенови, зицерови, друкареви, дали наборгъ кграмматичо къ № 6 томуж часовниковъ № 5.

Року Божия 1888, мѣсяца февраля дня ѣ, станул контрактъ зуполный межы ппаны братиями братства мѣского Львовскаго Успения Прєсвятыя Богородица, а типографами: на имя п. Димитриемъ Кулчыцкѣмъ и п. Симеономъ Ставницкѣмъ, затыгненными до нашеи друкарнѣ братской на выдрукованя книги церковной триоди цвѣт-ной слово в слово, подлугъ отданого екзєплєра, № 800 сполна без ерроровъ и вшелкѣх дефектовъ. Теды тот контрактъ, постановившы з кондициями ниже описаными, выразне выражаютъ для досѣт уч-неня: Напрод отдают ппанове братство друкарню цалую вышѣ вышмѣнованымъ ппаномъ друкаромъ з лѣтерами розными, прассами, фѣгурами также розными и вшелкѣмъ друкарскѣмъ дѣломъ, ведлугъ инвєтєря, праве цалую друкарню и еи инвєнтєр, а тую книгу—трыод зторговали и постановили по золотых два кождую ппанове братство, кгда выйдєт, дастъ Богъ, з друку, яко ся выжєи выразило, без жадных дефектовъ платити ппаномъ типографомъ. А мают тую книгу выдруковати своимъ всѣмъ коштомъ и накладом, такъ цинобром, чернилом,

челядю пилною, трезвою, спокойною и нѣдъ не вакаючою, и вшелкѣми кошунками великими и дробными, а на паперѣ власномъ братскомъ, ппанове типографове, такъ п. Димитръ Кулчыцкѣй, яко и п. Семен Ставницкѣй, облѣгуючыся сполною рукою одинъ за другого и одинъ за все; а що теж отберуть от ппановъ братства, мѣновите цинобру, смолы, ирхѣ, олѣю и инои матерьи до друкованя книгъ, повинни то все приняти в рахунку ппаномъ братству. Ппанове типографове готовых теж грошей не повинни забирати продъ, анѣ о них докучати, телко ведлугъ роботы выдрукованя арькушовъ и увагою рахунковою ппановъ брати и часами таковыми, жесбы бели ппанове братство беспечны и абы беспечнѣй и чулѣй и спѣшнѣй друковалася тая книга вышъ зконтракованая без жадной шкоды и забираня суммы братской. На тот теде контрактъ и роботу на початку одобрали ад рационем контракту ппанове типографове вышъ мѣнованыи злотых сто и пятьдесятъ, прыкладку теж собѣ вымовили и для челяди на своем паперѣ и всемъ коштом своимъ шестьдесятъ, венцѣй нѣдъ, которые то прыкладкѣ обещують и повинни будутъ ппаномъ братству назычты слушною и з одною цѣною, отдавшы книгу пристойне подлугъ контракту описаного. Тот теде контрактъ вышъ мѣнованный змодняють на обѣ сторонѣ моцно для досыт учыненя подписами рукъ своихъ власныхъ. Дат во Лвовѣ року Божия 1848, мѣсяца феврала дня 1. Симеонъ Ставницкѣй и Димитрий Колчыцкѣй, типографове, (manu) propria.

А же п. Димитрий Колчыцкѣй не додержалъ намъ спокойного захованя в друкарни, яко ся годило и яко ся контрактомъ облѣговалъ, такъ теж и малжонка его, теде братство, не хотячи таковыхъ выступковъ в друкарни мѣти нечестныхъ, але рачей чесные и спокойные, осудили дискретный прятельскій способъ на выжей помененного таковой, на который позволил и своєю рукою подписался згодливе, которой то его субмѣсиѣ копѣя слово в слово вписаная: *Ja niżej podpisany wiadomo czynie tem pisaniem moim, iż ich mosciow ppanow bracy bractwo cerkwie mieiskiej Lwowskiej dobrodzieiow moich i prowizorow drukarnie ich*

brackiey, z ktoremi kontrakt postanowiłem spolnie z companem moim, drukarzem panem Semeonom Stannickim, na wydrukowanie xięgi triodi kwitney, obraziłem po kilka razy obrazliwie i szkodliwie, co mnie nie należało, ani sie godziło, ktore to moje nieobyczaine urazy i szkodliwe uwagą swoią discretną mnie wybaczyli, a to naibarziey respectem, żem te errorы podczas podpity furiose ureiował. Obliguie sie tedy ppanom wyżej mianowanemu bractwu od dnia dzisieyszego żadnym sposobem takowych występkow nie czynić, ani urażać pod zakładem i utraceniem tego mego contractu na moie strone służącego, ale raczey, ieżeli bym smiał tak errować, tedy wyrzekam sie i odstęmpuie tey moiey conditiey contractowey i żadney praetensiey sobie nie ostawuię, telko in toto mam ex nunc ustąpić z drukarnie, przytem i strony odliwania liter, na ich gruncie i w ich drukarni nikomu obcemu liter bez consensu ppanow braci nie mam podeymować sie odlewać, telko samemu bractwu, gdyż osobliwie na to giserstwo iestem zaciągniony sumptem ppanow bractwa. Na co dla lepszey wiary i pewności te obligatią i submissią daną ręką moią własną podpisuię. Dat w drukarnie 18 iuly, anno 1663. Dimitr Kolczycki, tipograph, manu propria. (1)

A(нно) (2) 1671, die 2 drukarnia iuly veteris. Ми Стефанъ Лавришевичъ, Семеон Лавришевичъ и Яковъ Павловичъ, бивши депутаты зъ посродку ппановъ братии па одобранныя и ревѣдованья друкарнѣ, которуюсмо отобрали такъ, яко нижеи описуется: напродѣ отобралисмо па друкарнѣ въ скринкахъ чотирнасту, въ дощкахъ двадцати трехъ, ин сумъма камений сто шестидесят и пят. Лѣтеръ мосюндзовихъ з друкарни купленои Слюзъцинои № 77. Лѣтеръ

1) Львовскій Ставропигіальний архивъ, № 974.

2) Львовскій Ставропигіальний архивъ, № 957, или I. № спис'г 442. «Друкарнѣ реестръ» съ 1671—1680 гг., стр. 163—165, 167—170.

оловяныхъ цѣпковыхъ з друкарнѣ тоежъ № 49. Вѣпъкеляковъ № 5, молотковъ рамовыхъ № 2, долотко(въ) № 1, szgruba до шрубования прас одина, бани № 2, tygiel y drag до праси ин матрию, корба, возокъ деревянцѣй, ложка желѣзная, которую отдали до виляня лѣтеръ Вѣсаревѣ, шинъ желѣзныхъ № 4, шуфель № 18, деиловъ № 2, меншихъ деиловъ № 1, рамъ № 8, прасъ добрыхъ № 3, а одина праса четвертая попьсованая, фуртъ розныхъ № 15, таблицъ пулъаркушовыхъ зъ евангелистами № 12, таблицъ аркушовыхъ swiatych № 14, tablic аркушовыхъ колѣдрикковыхъ № 2, таблицъ гербовыхъ розныхъ № 10, Деисусовъ требниковыхъ № 2, пралозовъ розныхъ № 95, tablic, табличокъ № 124, рамъ желѣзныхъ № 4, item № 1 меншая, предословий № 303, лѣтеръ велких, на деревѣ рѣзанихъ, № 334, то все остает в гмаху тамътомъ, где друкарня. Item знову особливе в гмахахъ тихъ, где книги увязаніе подъ бѣблѣотекою, остаютъ зъ купленою друкарнѣ отъ небожчика Слюзкѣ потомъковъ, отважилисмо в осмнасту скринкахъ на трохъ дощкахъ, единой шуфлѣ и дзѣжъце, которыхъ лѣтеръ зовъсѣмъ важило камней № 91, фунтовъ 27¹/₂. Item въ шести фургахъ деревяннихъ лѣтеръ неразбиранихъ, такъже лѣтеръ версальнихъ остаток, важило тое все камѣнь одинъ. Item предословий ризаних на деревѣ № 65, item пралозовъ на држевѣ ризанихъ № 20, item табличокъ зъ фѣгурами розныхъ № 14, item пулъаркушовыхъ № 5, то ест чотирохъ евангелистовъ и пятая Павла св., item таблица гербовая одина.

З тоеи же друкарнѣ, купленою отъ сукцессоровъ небожчика Слюзки, особливе отдалося на виробленя зѣпсованихъ лѣтеръ, на лѣтерѣ трѣфолойные, камней пѣтдѣсят и фунтовъ полъ одинацѣята, и олова доложили камней двѣцѣят, зъ которыхъ лѣтеръ и олова данаго отобралисмо лѣтеръ нововилянихъ камней № 58, фунтовъ двѣцѣят. Item проху отешлого камня 12. Item особливе давнихъ лѣтеръ евангелскихъ камни осмъ и фунтовъ два, которые въ склепе били п. Ляшковского давно виляние.

Отдобралисмо от п. Воицѣха квадрату и пулъферетиковъ камней чотири и фунтовъ пѣтнѣцѣят. Крецу отдалъ фунтовъ двѣцѣят и шѣст.

[In nomine Domini 1674, 8—bris 30 novi calendarii, od p. Affendukowey bez bytnosci pana małżonka iey, gdy był w zastawie w Kamięcu, odebraliśmy Szahaydacznego legacij ad rationem za przeszłe lata do porachowania z. 200.

Sit nomen Domini benedictionem in secundum seculi amen. We Lwowie die 16 iunii n. s., a(nn)o 1677-mo. Memoriale wiele się wydało z wyz pomienioney drukarni p. Semionowi Stawnickiemu, drukarzowi, tak na drukowanie praefacij do euangelii, iako i na innę xiążki, co day Boże szczęśliwie. Wydanie liter wagą wyż pomienionemu p. Semionowi Stawnickiemu, iak wiele ważyli w skryniach z (s)kryniami, a naprzod: 1-mo skrynia ważyła kamieni № 3, funtow 28¹/₂; 2-do skrynia ważyła kamieni № 5, funtow 17; 3-tio skrynia ważyła kamieni № 6, 4-to skrynia ważyła kamieni № 9, funtow 28¹/₂; 5-to skrynia ważyła kamieni № 4, funtow 1¹/₂; 6-to skrynia ważyła kamieni № 2, funtow.. Tablice w korunnach ważyli: 3 deszczek ważyli kamieni № 4, funtow 11; 3 deszczek ważyli kamieni № 5, funtow 8; 3 deszczek ważyli kamieni № 4, funtow 25, 1 deszczka ważyła kamieni № 2, funtow 22¹/₂; 1 deszczka ważyła kamieni № 2, funtow 2. In summa kamieni № 54, funtow 3.

Item wydało się z teyże drukarni furt dwie, obrazow cztery, wersalów trzy wielkich drewnianych, tytułów dwa, slowo iedne, winkielaki dwa do sadzenia, szufel pięć, młotek ieden, klucz do szrubowania prasy, kocow do spania cztery dla czeladzy, gombka iedna, lyszka iedna od pokoslu, bania iedna, *uniwersał władyczy w literach w pressie.*

A(nn)o 1680, die 7 iulii veteris, we Lwowie odebraliśmy te drukarny od p. Semiona Stawnickiego, typografa, ktora ważyła wo 8 skrzyniach y osmu deszczkach, tedy telko odważyliśmy lab 49, funtow 19¹/₂, nie dostaie lab 1, funtow 13¹/₂, suspensa do ich m(óściov) p(ano)w wszystkich pp. bracy] (1).

1) Что въ скобахъ, то въ подлинникѣ зачеркнуто.

A(nn)o 1680, die 8-vi iulii. Господи благослови! Wydalismy na rabote wydrukowania słuźebnika liter my bracia: Semion Lawryszewicz y Jakob, Mikołaj Krassowsky, na mieyscu pana rodzica swego Eustaphi z pod ratusza, Kiprian Kisilnicky, naprzod liter psaltrynych we czterech skrzynkach y 4 deszczkaeh lab 25, funtow 14; item euangelskich liter wielkich początkowych № 70, item die 13 iulij liter euangelskich do druku we trzech skrzynkach ważyło lab 20, funtow 20, było między tymi literami kwadratow funtow pięćdziesiąt y pułszosta, żeby pamiętać napotym, yżby nie było trudności drukarzowi przy odbieraniu, da Pan Bog, po skonczeniu roboty drukarny, item liter drzewianych rznientych wielkich № 73, № 3 obrazki sw. Basilego, s. Hrehorego, s. Jana Złotoustego, № 1 obraz figura na wsenoszcznym poświęcenia chlebu y wina, № 3 prałozy, № 3 konie figurne, № 3 predosłowiow, № 1 furta. Свмеонъ Ставницкій, друкар. (1).

Господи благослови! A(nn)o 1681, die 16 iuny przy nas Semionu y Jakubie Lawryszewiczach, Kiprianie Kisilnickim, Eustafii Giergowiczu, Piotru Kortewiczu odważyło sie panu Semionu, typografu, na wydrokuwanie trebnika liter, iako niżej: litery psaltryne, naprzod we dwu skrzynkach psaltrynego písma odważyło sie kamieny № 13, funtow 20, liter swabuchier y drobnych, item w skrzynce iedney 4 deszczce y szyflich 2, kamieny № 11, funtow 2; item szyflu kwadratu lab 1, item liter euangielskich początkowych № 70, item liter drzewianych wielkich № 77, item prałozow koncawych drzewianych № 2, item obraz 1 s. Jana Chrysostoma, item z gmachu, gdzie sessia, liter funtow № 3; liniey mosiądznych № 35 y dwie mały kwiatki, figur obrazkow do trebnika należących № 5 drzewianych, item № 2 figurki mnicysze, item № 1 figurki na koniec, liter wielkich drzewianych rznientych № 21, item № 1 tabliczka riezana z literami początkowymy, poslidowanie, item № 2 tablicy dia czeladzi na wyrobienie holdryn, item 1 rama żelazna do prasy z szru-

1) Весь этот отдѣлъ въ подлинникѣ зачеркнуть.

bami, item 2 funty liter drobnych, które od p. Semiona odebrał, te wszystkie są przy nim w drukarnie.

A(nn)o 1683, die 13 ianuary wpisuje się w ten rejestr, wiele liter się oddało drobnych kamieny na wydrukowanie modlitewek z ekzemplarza Kiiowskiego, które to litery ia Jakub y p. Semion Lawryszewicz wydały y odważyli, iako niżej: in primis № 45 liter wielkich początkowych, w kwiatki rzniętych, bez wagi, telko likiem; item № 4 takowych że na drzewnie rzniętych, item № 4 mosiądzowych większych, od tych także rzniętych, furtka drzewniana № 1, item № 2 figlow rzezanych na drzewie, item we dwu skrzynkach modlitwenego pisma większego odważyło się kamieny № 8, funtow 8; item cale drobnego pisma samego, które sie zowie najmniejszym, odważyło się we dwu skrzynkach kamieny 6, funtow 7 $\frac{1}{2}$. Te tedy pismo y drugie, po drugiey stronie tey karty wyrażone, które sie na trebniki wydało, potrzeba będzie, da Pan Bóg, odszukać za skonczaniem modlitewek wydrukowania (1).

Distributia na drukarnio (2) in anno 1677, die 19 may.—Die 21 may dałem na zadatek wydrukowania praefacij do ewangiely od rzyz po z. 5 panu Semionowi Stawnickiemu—z. 20. Żydowi z Rawy na papir, który położył w sklepie u p. Laszkowskiey ryz 19 a z. 3, dałem ad rationem z. 50, od i. m. oyca metropolity przywieziono belly 4 a z. 46, dałem telko na to z. 100. Die 26 iuly panu Semionowi Stawnickiemu dopłaciłem za wydrukowanie ewangielskich praefacij ryz 14 a z. 5, potraciwszy zadatek z. 20, dałem z. 50. 12 iuly żydowi za papir rawsky ryz 20—z. 70. Papiru ryz 14 a z. 9 panu Hrehoremu trzeba zapłacić, który papir wzięło się na wydrukowanie praefacij, suspensa do ich mosciow samych pp. bracy.

¹⁾ Львовскій Ставропигіальний архивъ, № 957.

²⁾ Львовскій Ставропигіальний архивъ, № 991, или X. № consig. 454, стр. 21, 23, 25 и 27.

Die 18 octobris za wydrukowanie czasosłowow 1998 a gr. 5—z. 333, od rewidowania, wiązania, sznurki do tych czasowniczekow—z. 5.

Die 11 x-bris wydało się anno 1678 za papir na psaltery, który papir iest w sklepie, gdzie się xięgi przedaią, ryz wszystkich № 47, belly 4, za niego summy z. 397.

Die 10 x-bris, anno 1677 panu Jerzemu Korędowiczowi, dozorecy drukarni, ktoremu ich mość obiecali dać tak za czasowniczki, iako też y psaltery z. 100, a to wsiemu dało się z. 130.

Die 4 ianuary, kiedy sie posłało (w roku) 1678 pana Skorodęskiego do i. m. oycy metropolity dla papiru, kiedy sie stało, dało się mu na drogę z. 10.

Die 1-ma february, anno 1679 przyiołem rachunek od paniey Laszkowskiey względem psalteryz, y za inhibitio oycy władyki nie mogło se dorobić, a ona oddała drukarzowi z. 430.

Pan Korędowicz wydał, iadąc po papir, z. 34, gr. 26, na napraw pras wydał wydatku dozorecy z. 20, gr. 6; za 5 łokcy sukna drukarzowi a z. 8—z. 40. (Summa facit) z. 1696, gr. 2. 'Ο λάτος καλή εἴρηαι.

Distributia na drukarnie in anno 1679, die 29 maii dało się p. Semionu, drukarzowi, na dodrukowanie psalteryz z. 50. Die 11 iunii za papir ryz 7 bez libry, a z. $6\frac{2}{3}$,—z. 46, die 13 iunii pan: Semionu, typografu, na robote—z. 50, za deszczke do liter—gr. 24, die 15 iulii p. Semionu, typografu,—z. 50; die 29 iulii p. Semionu, typografu,—z. 30, za papir i. m. oycu metropolicie Winickiemu bell 6 bez puł ryzy, a z. 60,—z. 357, fury wydał pan Piotr Kurtewicz, iadąc po papir, z. 12, gr. 8, die 4 7-bris p. Semionu, typografu,—z. 200, die 24 octobris dozarci drukarni dopłaciło się reszty zasług z. 20, item powrociło się panu Semionowi Lawrysze-wiczowi, co wydał na konsoni, dwa razy posyłaiąc dla papiru do i. m. p. oycy metropolity, z. 10, gr. 20. Latus tey strony facit z. 826, gr. 22.

Anno 1680, die 5 marcy, za papir in anno 1677 ryz 14 die 12 iuly u i. m. p. Hrehorego Rusinowicza na praefacie wydrukowane wzięty, zań dało (się) z. 124.

Die 12 marcii porachowałem sie z drukarzem względem psalterz, ktoremu reszty przychodziło ieszcze z. 290, a że nie dodał psalterz 13, temu telko dopłaciłem z. 148, gr. 12. Psalterz 1987. (Latus facit summe) z. 1099, gr. 4. Ὁ λάτος κατὰ ἔθηκαι.

Distributia drukarnie anno 1680 a die 22 aprilis: na służebnik wyrobienie № 825 po złotemu iednemu (od) xięgi, die 22 aprilis dało się Semionowi na olij z. 20, die 21 iuly dało sie mu z. 80, die 25 octobris dało sie mu z. 100, die 25 novembris—z. 40, die 23 x-bris dało sie z. 60, die 23 ianuary anno 1681—z. 60, die 7 et 25 february dwiema razy a z. 50—z. 100, die 9 marcy—z. 30, die 10 marcy żydowi za niego dało się za 4 funty cynobri z. 22, die 20 marcy tu iuż w sklepiku dałem mu sam ia z. 120, die 11 aprilis dałem drukarzowi przez dzwonika z. 50, die 8 may dałem mu z. 40, die 6 iuny dałem reszty z. 78. (Summa) z. 800. Od rewisiei tych xiąg introligatorowi za prace wydał pan Semion Lawryszewicz z. 11, za 5 funty cynobru, który sobie wymowił, a z. 5 1/2,—z. 27, gr. 15, za rozne naprawe iego, iako podał reiestrzyk, to iest komin nowy do sadze, pargamin do pras y inne rzeczy,—z. 22, gr. 15.

Na służebniki papiru kupił i. m. p. Mikołaj Mihałowicz y i. m. p. Eustafi, xięc, za te tysiã: pięcset (z.), ktore się im dało w przyszłym roku do Rzeszowa na kupno papiru die 25 marcy, tedy takowy dali rechunek: w Rzeszowie kupily y z fury do Lwowa № 9 belli z. 722, gr. 12, item w Jarosławiu belli № 8 z. 580, gr. 15, item we Lwowie belli № 1, ryz 2, funt. 3 z. 97, gr. 3, od powziętey (summy) tedy nazad z. 100, te z. 100, ktore oddaia wzrot, pan Semion Lawryszewicz y ma rozdać według kontraktu czeladzi drukarskiey za przykładki koźdemu według godności y zalecenia typografa. Latus facit z. 870, κατὰ ἔθηκαι ὁ λάτος.

Distributia drukarnie anno 1681, die 14 iuny: na robote trebnikow według kontraktu dałem mu z. 100, co się wymowiło 6 funtow

cynobru, a z. 5 1/2, z. 33, za drukarza zapłaciłem za puł funta cynobru z. 2, gr. 22 1/2, panu Jakubowi Persingowi od wagi dało się z. 2, gr. 8, a to co sie litery przeważało, item drążnikom, co robyli około tego,—z. 1, die 18 iuly dałem p. Semionowi na robote trebnikow z. 100 y z tym, com w wadze dał od smoły kamieni 10; za ryze papiru grubego do prasy na zakładanie—z. 2, gr. 15, za... żelazną wielko do palenia smoły—z. 2 gr. 6, za blachie na lewyki do xiąg do druku—gr. 11, 9 augusti dałem samemu s tych z. 50, die 26 augusti dałem mu z. 50. Latus summa facit z. 344, gr. 12, szel. 2. Rachunek po robocie y rewisiy tego rejestru: anno 1683, die 24 may obrachowałem się z drukarzem Semionem, ktoremu do z. 309, gr. 22 1/2 dopłaciłem z. 1030 według kontraktu od № 1000 trebnikow a gr. 40, item contentathey czeladzi za przykładki, iako kontrakt,—z. 120, od przywiezienia na te trebniki papiru lądem szafuntow 9, tarek 3, a z. 18 currenti, a bona a z. 18, na połowie facit z. 446, od rewisiy trebnikow—z. 12, od wagi liter nazad odbierając—z. 3, gr. 29. Item od roboty modlitewek № 2000, a gr. 8,—z. 533, za papir iego drukarzowi powrociło się z. 49. Summa facit wydania po rachunku pierwszym in summa z. 2193, gr. 29 pana Mazarakięgo na wydrukowanie trebnikow y modlitewek. Dobrze latus (1).

Anno (2) Domini 1692, die 30 maii panu Semionowi, drukarzowi, dało sie pierwszym razem ad rationem roboty psaltry in 4-to y gramatyczek z. 140. Symeon Drukarz m. p. Die 14 may panu Semionowi, drukarzowi, gdy oddał robote czasosłowuw in 4-to, dopłaciłem z. 219. Symeon Drukarz m. p. Jeszcze przychodziło się mu z. 84. Die 16 iunii panu Semionowi, drukarzowi, dało się ad rationem roboty psaltry in 4-to drugim razem z. 140. Symeon Drukarz m. p. Die 8 iulij p. Semionowi, drukarzowi, dało się ad rationem roboty psaltry in 4-to trzecim razem z. 150. Symeon Drukarz m. p.

¹⁾ Львовскій Ставропигіальний архивъ, № 991.

²⁾ Львовскій Ставропигіальний архивъ, № 1012, или ААА. № conig 480, стр. 21—29. Тоже самое находимъ въ № 1001, стр. 23—24 и въ № 1007, стр. 7—8.

Die 29 iulij p. Semionowi, drukarzowi, dopłaciło się reszty do psal-
tyr in 4-to wydrukowanych y gramatyczek według rachunku z. 396.
Symeon Drukarz m. p. (Summa) z. 1045.

Господи благослови зачати и скончити! Die 15 augusti panu
Semionowi, drukarzowi, dało się ad rationem roboty trefołoioiw pier-
wszym razem z. 140. Symeon Stawnicki, typograf. Die 9 7—bris panu
Semionowi, drukarzowi, dało się ad rationem roboty trefołoioiw drugim
razem z. 140. Symeon Drukarz m. p. Die 7 8—bris panu Semiono-
wi, drukarzowi, dało się ad rationem roboty trefołoioiw trzecim ra-
zem, na co się pudpisuię, yżem odebrał z. 140. Symeon Drukarz
m. p. Die 28 8—bris panu Semionowi, drukarzowi, dało się ad ra-
tionem roboty trefołoioiw czwartym razem, na co się podpisuię, yżem
odebrał z. 140. Symeon Drukarz m. p. Die 26 9—bris panu Semi-
onowi, drukarzowi, dało się ad rationem roboty trefołoioiw piuntym
razem, na co się podpisuię, yżem odebrał z. 140. Symeon Drukarz
m. p. Die 21 x—bris panu Semionowi, drukarzowi, dało się ad ra-
tionem roboty trefołoioiw szustym razem, na co się pudpisuię, yżem
odebrał z. 140. Syweon Drukarz m. p. In sunma z. 840. Anno
Domini 1693, die 12 ianuary panu Semionowi, drukarzowi, dało się
ad rationem roboty trefołoioiw siudnym razem, na co podpisuię się,
yżem odebrał z. 140. Symeon Stawnicki, typograf. Die 10 february
panu Semionowi, drukarzowi, dało się ad rationem roboty trefołoioiw
usmym razem, na co podpisuię się, zem odebrał czerwonych dziesięć
po z. 14, gr. 20, czyni z. 146. Symeon Stawnicki, typograf. Die 10
martii panu Semionowi, drukarzowi, dało się ad rationem roboty tre-
fołoioiw dziewionтым razem, na co ia podpisuię się, zem odebrał z.
140. Symeon Stawnicki, typograf. Die 25 martii panu Semionowiczowi
zapłaciłem za cynober funtow 14 y $\frac{1}{2}$ cwierci, ktore dał panu
Semionowi na drukarnie do trefołoioiw, to iest z. 105. Symeon Dru-
karz m. p. Die 13 aprilis panu Semionowi, drukarzowi, dało się
ad rationem roboty trefołoioiw dziesiuntym razem na święta wielka-
nocne, na co sie podpisuię się, zem odebrał z. 200. Symeon Dru-
karz m. p. Die 11 may panu Semionowi, drukarzowi, iedynastym

razem dało się ad rationem roboty trefołoioiw, na co się podpisać, zem odebrał z. 140. Symeon Stawnicki, typograf. Die 5 iunii panu Semionowi, drukarzowi, dwunastym razem dało się ad rationem roboty trefołoioiw, na co się podpisać, zem odebrał z. 140. Symeon Drukarz m. p. Die ultima iunii panu Semionowi, drukarzowi, trzynastym razem dało się ad rationem roboty trefołoioiw, na co się podpisać, zem odebrał z. 140. Symeon Drukarz m. p. Die 17 iulii panu Semionowi, drukarzowi, na cynober dałem według jego żądania z. 24. Symeon Drukarz m. p. In summa z. 1175. Anno Damini 1693, die 27 iulii panu Semionowi, drukarzowi, dało się ad rationem roboty trefołoioiw czternastym razem, na co podpisać się, zem odebrał z. 140. Symeon Drukarz m. p. Die 24 augusti panu Semionowi, drukarzowi, dało się ad rationem roboty trefołoioiw piętnastym razem, na co podpisać się, zem odebrał z. 200. Symeon Drukarz m. p. Die 26 7—bris panu Semionowi, drukarzowi, dało się ad rationem roboty trefołoioiw szesnastym razem, na co podpisać się, zem odebrał, to jest z. 150. Symeon Drukarz m. p. Die 23 8—bris panu Semionowi, drukarzowi, dało się ad rationem roboty trefołoioiw siedmnastym razem, na co podpisać się, zem odebrał, to jest z. 140. Symeon Drukarz m. p. Die 3 x—bris panu Semionowi, drukarzowi, dało się ad rationem roboty trefołoioiw osmnastym razem, na co podpisać się, zem odebrał to jest z. 140. Symeon Drukarz m. p. Die 25 ianuary anno 1694 panu Semionowi, drukarzowi, dało się ad rationem roboty trefołoioiw dziewiętnastym razem, na co podpisać się, zem odebrał, to jest z. 100. Symeon Drukarz m. p. Die 13 february panu Semionowi, drukarzowi, dało się ad rationem roboty trefołoioiw dwudziestym razem, na co podpisać się, zem odebrał, to jest z. 140. Symeon Drukarz. Die 13 martii panu Semionowi, drukarzowi, dało się ad rationem roboty trefołoioiw dwudziestym pierwszym razem, na co podpisać się, zem odebrał, to jest z. 140. Symeon Drukarz m. p. Die 29 martii panu Semionowi, drukarzowi, dało się ad rationem roboty trefołoioiw dwudziestym drugim razem, na co podpisać się, zem odebrał, to jest z. 140. Symeon Drukarz m. p. Die 14 aprilis za 5

trefołoiow dla czeladzi, według kontraktu uczynionego pro parte onych a z. 30 trefołoy, zapłaciło się onemu, aby podzielił czeladz, z. 150. Die 6 may panu Semionowi, drukarzowi, dało się ad rationem roboty trefołoiow dwudziestym trzecim razem, na co podpisuie się, że odebrał, to iest z. 140. Symeon Drukarz m. p. In summa z. 2580. Anno Domini 1694, die 10 iulii panu Semionowi, drukarzowi, dało się ad rationem roboty trefołoiow dwadziestym czwartym razem, na co podpisuie się, że wziął z. 200. Symeon Drukarz m. p. Die 22 iulii panu Semionowi, drukarzowi, dało się ad rationem roboty trefołoiow dwudziestym piuntym razem, na co się podpisuie, z. 130. Symeon Drukarz. Die 23 iulii Bazilemu, synowi iego, według karty pana Semiona, oycy iego, zapłaciłem z. 700, że mu dał racione roboty. Symeon Drukarz. Die 28 augusti reszta do trefołoiow dopłaciło się panu Semionowi, porachowawszy się całe z nim, to iest z. 170. Symeon Drukarz. In summa z. 2370.

De novo, za Bożą pomocą uczyniwszy postanowienie na wydrukowanie trebnikow, pierwszym razem ad rationem roboty odebrałem z. 200. Symeon Drukarz. Die 10 8—bris panu Semionowi, drukarzowi, dało się ad rationem roboty trebnikow drugim razem, na co podpisuie się, że wziął z. 140. Symeon Drukarz m. p. Die 30 8—bris panu Semionowi, drukarzowi, ad rationem roboty dało się trzecim razem na trebniki, na co podpisuie się, że odebrał z. 140. Symeon Drukarz m. p. Die 29 9—bris panu Semionowi, drukarzowi, ad rationem roboty dało się czwartym razem na trebniki, na co podpisuie się, że wziął z. 140. Symeon Drukarz m. p. Die 22 x—bris panu Semionowi, drukarzowi, ad rationem roboty trebnikow dało się piontym razem, na co podpisuie się, że wziął z. 140. Symeon Drukarz m. p. Die 24 ianuary anno 1695 panu Semionowi, drukarzowi, ad rationem roboty trebnikow dało się szustym razem, na co podpisuie się, że wziął z. 140. Sumeon drukarz m. p. In summa z. 900. Anno Domini 1695, die 17 february panu Semionowi, drukarzowi, albo iego synowi wydało się z cassy brackiei ad rationem roboty trebnikow siudnym razem, na co podpisuie się, że wziął

z. 140, Bazyli Stawnicki. Die 17 martii panu Semionowi, drukarzowi, ad rationem roboty wydało się z cassy brackiei na trebniki osмым razem, na co podpisuie się, zem wzioł z. 140, Symeon Drukarz m. p. Die 25 martii panu Semionowi, drukarzowi, za dokonczenie roboty trebnikow wydałem z cassy brackiei dziewiuntym razem, na co podpisuie się, zem wzioł z. 200, Symeon Drukarz m. p. Die 17 aprilis panu Semionowi, drukarzowi, na dokączenie roboty trebnikow według kontraktu reszty dopłaciło się z. 704. Symeon Drukarz m. p.

Die 26 maii wzglendem trefoioiw przyktadkow z roskazania wszystkich ich mościow według ugody zapłaciłem, iako w reiestrze kontraktowym stoi, to iest z. 400.

In nomine Domini. Anno Domini 1695, die 29 iulii. De novo uczyniło się postanowienie na wydrukowanie tysiąca apostołow a gr. 45 od sztuki, ktoremu dało się ad rationem pierwszą razą tey roboty z. 200. Symeon Drukarz m. p. Die 7 7—bris ad rationem tey roboty wydało sie p. Semionowi drugim razem na expensa iego, na co podpisuie się, że wzioł z. 200, Symeon Drukarz m. p. Die 15 8—bris ad rationem tey roboty wydało się trzecim razem na expensa apostołow, na co podpisuie się, zem odebrał z. 150, Symeon Drukarz m. p. Die 8 9—bris ad rationem tey roboty wydało się czwartym razem na expensa apostołow, na co podpisuie się, zem odebrał z. 140, Symeon Drukarz m. p. Die 5 x—bris ad rationem tei roboty wydało się na expensa apostołow piuntym razem, na co podpisuie się, zem wzioł z. 140, Symeon Drukarz m. p. Anno Domini 1695, die 29 x—bris ad rationem roboty apostołow szustym razem wydało się na expensa y unkoszta, na co podpisuie się, zem wzioł z. 200, Symeon Drukarz m. p. Die 13 february ad rationem roboty apostołow siodmym razem wydało się na expensa y unkoszta, na co się podpisuie, zem wzioł z. 150, Symeon Drukarz m. p.

Die 22 martii ad rationem roboty czasosłowcow małych dało się na expensa y unkoszta, na co podpisuie się, zem wzioł z. 100, Symeon Drukarz m. p. Die 20 aprilis ad rationem roboty czasosłow-

cow małych dało się na expensa y unkoszta, na co podpisuie się, że wzioł z. 100, Symeon Drukarz m. p. Die 12 maii reszta dopłaciła się p. Semionowi, drukarzowi, według odebrania xięgi czasosłowcuw, to iest z. 118, gr. 12. Symeon Drukarz m. p.

Die 3 iunii ad rationem roboty apostołow usmym razem wydało się na expensa y unkoszta, na co podpisuie się, zem odebrał z. 140, Symeon Drukarz m. p. Die 11 iulii ad rationem roboty apostołow szustym razem wydało się na expensa y unkoszta, na co podpisuie się, zem wzioł z. 100, Symeon Drukarz. Die 12 iulii do apostołow reszty dopłaciło się, według kontraktu uczynionego, z. 172. Ostatek z. 133. Symeon Drukarz.

Anno Domini 1696, die 10 augusti s. n. ad rationem roboty molitweniczkow, ktore poczeli się robić, pierwszym razem dało się z. 150. Symeon Drukarz m. p. Die 7 7—bris ad rationem roboty molitweniczkow, ktore robio się, drugim razem dało się z. 150. Symeon Drukarz m. p. Die 16 8—bris ad rationem roboty molitweniczkow, ktore robio się, trzecim razem dało się z. 150. Symeon Drukarz m. p.

Po rewisiei y generalnych rachunkach według kontraktu uczynionego na psaltery in 4-to a gr. 15 od sztuki, ad rationem tej roboty pierwszym razem niżej podpisanemu dało się z. 150. Odebrałem z. 150—Baz(y)lii Stawnicki. Niżej podpisanemu ad rationem roboty psaltery in 4-to drugim razem dało się z. 150—Bazylii Stawnicki. Die 26 iulii niżej podpisanemu wydało się z cassy na drukowanie psaltery in 4-to trzecim razem, na co podpisuie się, zem wzioł z. 150, Symeon Drukarz m. p.

Anno Domini 1697, die 6 x—bris. Господи благослови! Według kontraktu uczynionego na trebniki nowo zaczęte ad rationem roboty odebrałem, na co podpisuie się, zem wzioł z. 100, Bazylii Stawnicki, typ(ograf).

Anno Domini 1692, die 14 iulii. Reiestr kupienia papiru gdanskiego y wroclawskiego na drukowanie roznych xiąg w drukarni brackiei: dało się za 10 ryz papiru wroclawskiego dla dodrukowa-

nia psaltry in 4-to żydowi Hyrszowi, a z. 9, z. 90; anno 1693, die 9 iulii i. m. panu Piotrowi Semionowiczowi na papier gdanski dałem talarow bitych 55 y z. 2 b. m., co czyni na currens monete z. 388, gr. 27; die 24 7—bris i. m. panu Piotrowi Semionowiczowi na papier gdanski dało się bitych talarow № 200, co czyni currens moneta z. 1400, Piotr Semianowicz m. p.; anno 1694, die 1-ma martii i. m. panu Piotrowi Semionowiczowi na papier gdanski z cassy dało się bitych talarow № 200, czyni currenti moneta z. 1400; item według rachunku danego na expensa ryz № 120, papiru gdanskiego, który teraz w iesieni przez pana Kosinskiego do Kazimirza przystany, oddało się i. m. p. Semionowiczowi tymfow $204\frac{1}{3}$, czyni z. 238, gr. 12; die 26 maii wexel przez pana Jakuba Lawryszewicza do Gdanska na papier zaciągniony na z. 234 b. m. y gr. 6, czyni currens moneta z. 455, gr. $11\frac{2}{3}$; die 8 7—bris porachowawszy się z i. m. p. Semionowiczem za papier gdanski przystany w zimie y teraz na fryor, według reiestru podanego i. m. pana Semionowicza, reszta dopłaciłem według rachuby y reiestru wypisanego w bratym reiestrze z. 294, gr. 21. Piotr Semionowicz m. p.

1694, die 8 x—bris odebrałem od i. m. pana Krassowskiego na papier de novo zkontraktowany we Gdansku dla papiernika przez p. Alexandra Rossa, ktore sie posłali lądem bena moneta z. 300 (1).

Anno (2) Domini 1695, die 26 maii. Notata danych pieniędzy Semionowi, drukarzowi, ad rationem rozney roboty na drukarni:

Z woli y consensu wszystkich ich mościow pp. braci, gdy wydrukował trefoioie za przykładki—15 trefoioiow według contractu, z nim uczynionego, dało się pieniędzmi z. 400.

¹⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1012.

²⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1015, или ЕЕ. № consig. 461, стр. 7—9.

Die 29 aprilis ad rationem apostołów dało się z. 200, 7 7—
bris temuż ad rationem roboty—z. 200, 15 8—bris temuż ad rati-
onem roboty—z. 150, 8 9—bris temuż ad rationem roboty—z. 140,
5 x—bris temuż ad rationem roboty—z. 140, 29 x—bris temuż ad
rationem roboty—z. 200, 11 february (1696 roku) temuż ad rati-
onem roboty—z. 100, 3 iunii temuż ad rationem roboty—z. 140,
11 iulii temuż ad rationem roboty—z. 100, 12 iulii temuż ad rati-
onem roboty—z. 172. In summa facit z. 1542.

Die 22 martii ad rationem czasosłowcow małych—z. 100, 20
aprilis temuż ad rationem—z. 100, 12 maii temuż reszty dopłaciło
się z. 118. In summa z. 318.

Ad rationem modlitwennikow in 8-vo—z. 150, 7 7—bris te-
muż ad rationem roboty—z. 150, 16 8—bris temuż ad rationem ro-
boty—z. 150, 13 9—bris temuż ad rationem roboty z. 68. In sum-
ma facit z. 518.

Notata liter nowych zapłaconych do apostołów wyliwanych, gdy
się drukowali: die 27 iulii od 17 kamieni liter psałternych, a z.
8,—z. 136; item za 1 kamien kwiatkow—z. 8, item za 1½ kamie-
nia kwiatkow—z. 15, item za 1 kamien kwadratow—z. 7. In sum-
ma z. 166.

Notata danych pieniędzy na papier gdanski y wrocslawski dla
drukowania na drukarnie in anno Domini 1695: die 3 iuly i. m. p.
Seminowi do Brzegu—z. 140, 15 iulii na papir do Gdanska przez
p. Belego Szota postało się z. 1944, gr. 15; die 30 8—bris na
wywóz papiru i. m. p. Semi(onowi)—z. 50, die 5 february anno
1696 za 42 ryz papiru wrocslawskiego na drukowanie czasosłowow
z. 460, 5 aprilis iadącemu do Gdanska i. m. p. Sem(ionowi)—z.
1400, 20 aprilis furmanowi, co przywiuzł 50 ryz papiru z War-
szawy,—z. 30, za balk żelazny y gwichty p. Jakubowi Lawryszowi-
czowi dało się 4 ochtaie—z. 116. In summa z. 4140, gr. 15.

Oycu Nikodymowi zapłaciło się za furte do apostołów, co wyrzy-
nał, y 6 obrazkow—z. 30, gr. 20. Do modlitwenniczkow in 8-vo teraz

nowo wydrukowanych za 10 obrazkow, 4 prołazek, kilkanascie liter początkowych, za to—z. 20. In summa z. 55, gr. 20.

Expensa ⁽¹⁾ na drukarza 1698 (roku) a die 10 martij: drukarzowi Bazylemu (Stawnickiemu) za robote trebniczkow z porachowania zapłaciłem reszty z. 179, gr. 10; drukarzowi na exemplarz—gramatyczka gr. 9, papieru na gramatyczki ryz 9 y 1 libre, a z. $3\frac{1}{3}$,—z. 30, gr. 12; od roboty gramatyczek 1500, a gr. $2\frac{1}{2}$, zapłaciłem z. 125; temuż od iermołocyzykow 700, a gr. 9,—z. 210; na papir do wiązania—gr. 12, na wudkie—gr. 12, item—gr. 12—z. 1, gr. 6; od liter tak z gmachu na drukarnie, iak y z drukarni—z. 2; item od liter na akafisty z gmachu—z. 1, gr. 6; od oberznjęcia figur 75 stolarzowi—z. 3, za linyky stolarzowi—gr. 18, na bibułe do pras—gr. 8, od naprawy ramy żelazney—gr. 18, za 3 szruby—z. 3, za mosiądz—z. 3, gr. 7; drukarzowi na robote akafistowe ad rationem—z. 410, od nosienia akafistow studentom y nyszczym—z. 2, gr. 6. Latus na drukarza facit z. 972, gr. 10.

Laus Deo. ⁽²⁾ Na drukarza expensa. A(nno) 1699, die 24 martij, drukarzowi ex consensu contentathey od akafistow in 4-to—z. 20, temuż meliorathey ex consensu ratione, co mi trążył y nie robił dla niewydawania papieru,—z. 30, die 3 aprilis temuż od № 600 proskomediy, a gr. 10,—z. 20, temuż ad rationem roboty psalter in 4-to—z. 50. Bazylly Sthawnicki. Die 15 aprilis temuż ad rationem roboty psalter in 4-to—z. 50. Bazylly Sthawnicki. Die 18 aprilis temuż ad rationem roboty psalter in 4-to—z. 50. Bazylly Sthawnicki. Die 19 maj item iemuż ad rationem roboty psalter in 4-to dałem z. 50. Bazylly Sthawnicki. Die 29 maj item iemuż ad

¹⁾ Львовскій Ставропигіальний архивъ, № 1019, или GG. № consig. 463. стр. 13.

²⁾ Львовскій Ставропигіальний архивъ, № 1020, или FF. № consig. 462, стр. 62—63, 70—71.

rationem roboty psalter dałem z. 50. Bazylly Sthawnicki. Die 5 junij item temuż dałem na też robote psalterowe z. 20. Bazylly Sthawnicki. Die 13 junij item iemuż dałem na też robote psalterowe z. 50. Bazylly Sthawnicki. Die 27 junij et die 5 julij item iemuż dałem na też robote z. 50. Bazylly Sthawnicki. Die 14 julij odebrałem item na też robote psalterowe z. 20 Bazylly Sthawnicki. Die 22 julij odebrałem item na też robote psalterowe z. 30 Bazylly Sthawnicki. Die 25 julij ex consensu drukarczykom contentatiew z. 7, z. 14. Latus z. 484.

Na drukarnie (expensa): die 1-ma augusti anno 1699 p. Bazylemu, drukarzowi, do porachowania ex consensu—z. 100. Bazylly Sthawnicki. Die 12 augusti z porachowania odebrałem do psalter reszty in toto, z czego kwituie,—z. 100. Ostatek odebrałem Bazylly Sthawnicki.

Expensa na drukarza na drukowanie ochtaiow. Anno 1699, die 24 octobris, naprzod dałem p. Bazylemu sto z. Bazylly Stawnicki. Die 16 novembris item odebrałem na robote ochtaynę z. 50—Bazylly Stawnicki. Die 25 novembris ex consensu ich mościow drukarzykom ad rationem contentatiew należącey dałem z. 16. Lukasz Bóldrykowicz. Die 28 novembris item odebrałem za też robote z. 50 Bazylly Stawnicki. Die 13 x—bris item odebrałem na też robote z. 50 Bazylly Stawnicki. Die 22 x—bris item odebrałem na też robote z. 50 Bazylly Stawnicki. Anno 1700, die 3 januarij, item odebrałem na też robote z 50 Bazylly Stawnicki. Die 15 januarij item odebrałem na też robote z. 50 Bazylly Stawnicki. Die 25 jannarij item odebrałem na też robote z. 50 Bayliy Sthawnicki. Die 5 februarij item odebrałem na też robote z. 50. Bazylly Sthawnicki. Die 17 februarij item odebrałem na też robote z. 50 Bazylly Sthawnicki. Die 24 februarij item odebrałem na też robote z. 50 Bazylly Sthawnicki. Die 5 marty item odebrałem na też robote z. 50 Bazylly Sthawnicki. Die 16 marty item odebrałem na też robote z. 50 Bazylly Sthawnicki. Die 26 marty item odebrałem

na też robote z. 50 Bazylivy Sthawnicki. Latus facit z. 766. Laus Deo. Na drukarza expensa: Die 7 aprilis odebrałem na robote ochtaiow z. 100 Bazylivy Stawnicki. Die 21 aprilis odebrałem na też robote ochtayne z. 50 Bazylivy Stawnicki. Die 3 majj po oddaniu rachunkow dałem item drukarzowi na robote ochtayne z. 50. Bazylivy Stawnicki. Die 12 majj item na robote ochtayne odebrałem z. 50 Bazylivy Stawnicki. Die 21 majj item na robote ochtayne odebrałem z. 50 Bazylivy Stawnicki. Die 29 majj item na robote ochtayne odebrałem z. 30 Bazylivy Stawnicki. Die 8 junij item na robote ochtayne odebrałem z. 20 Bazylivy Stawnicki (1).

Expensa na drukarza. (2) Anno 1700. Przy oddaniu rachunkow ich mm. pp. braci pokazało sie, że sie wydało drukarzowi na robote ochtaiow ad rationem na ten czas z. 900. Die 3 majj item po oddaniu rachunkow dałem drukarzowi na robote ochtaine z. 50 Bazylivy Stawnicki. Die 12 majj item na robote ochtaine odebrałem z. 50—Bazylivy Stawnicki. Die 21 majj za robote ochtaine odebrałem z. 50—Bazylivy Stawnicki. Die 29 majj et die 8 iunij item na robote ochtaine odebrałem z. 50—Bazylivy Stawnicki. Die 16 iunij item na robote ochtayne odebrałem z. 50—Bazylivy Stawnicki. Die 10 iunij item od p. Zoty odebrałem na też robote ochtayne z. 150—Bazylivy Stawnicki. Die 6 augusti item odebrałem na też robote z. 50—Bazylivy Stawnicki. Die 13 augusti item odebrałem na też robote z. 50—Bazylivy Stawnicki. Die 22 augusti item odebrałem na też robote z. 50—Bazylivy Stawnicki. Die 3 septembris item odebrałem na też robote z. 50—Bazylivy Stawnicki. Die 13 7-bris item odebrałem na też robote z. 50—Bazylivy Stawnicki. Die 13 septembris item odebrałem na też robote z. 50—Bazylivy Stawnicki. Die 22

¹⁾ Львовскій Ставропигіальний архивъ, № 1020.

²⁾ Львовскій Ставропигіальний архивъ, № 1022, или ВФ. № consig. 530, стр. 13—14, 31, 45, 59, 25, 41.

septembris item odebrałem na też robote z. 50—Bazylii Stawnicki. Die 6 octobris item odebrałem na też robote od i. m. p. Jana z. 50—Bazylii Stawnicki. Latus z. 750. Transport w pierwszym reiestrze z. 900. Summy odebraney z. 1650. Reszta do ochtaiow № 1200, a z. 2, przychodzi mu z. 750, item za przekładne ochtaie za papir y robote od № 10—z. 40, item co wakował z robotą 8 niedziel za wikt z. 150, item z. 100 die 1-ma x—bris za dwie xięgi contentatie, item z. 76 die 10 x—bris, item 24 x—bris z. 100, item z. 80. Reszta z. 940. Die 20 ianuar. item z. 100 dałem, item die 2 febr. z. 50, item 6 febr. z. 70, reszta za toż na z. 940. Excipio cynobru ad rationem tegoż dałem z. 200, item dałem z. 140, item 2 funty cynobru, a z. 12, z. 24. Laus Deo. Czeladzi drukarskiej zapłaciłem ex consensu ich mm. według porachowania nimi, to iest ratione contentatiey za podkłady naprzud pierszemu Lukaszowy z. 50, drugiemu Jędrzeiowi z. 25, trzeciemu polakowi z. 15, dwum piłkarzom po z. 7—z. 14, za papir, co na przykłady wyszedł, z. 50, od roboty 14 ochtaiow przykładnych, a z. 2—z. 28. Summy wydaney czeladzi z. 182. Transport latusu, co odebrał drukarz od ochtaiow roboty według porachowania tak y za przykłady y contentatie, z. 1690. Nie rachuiąc tych z. 900, co był pierwiey wziół, iak w reiestrze y rachunku przed tym stoi, a tu iuż nie kładne tego, iak y czeladz co wzięła, iak wyżey stoi z. 182.

[A gr. 15 od połustawcow № 1500, contentatiei z. 30 y 2 połustawce. Od Czasosłowow contentatiei z. 20, po gr. 6 a № 2000].⁽¹⁾

1701, die 14 februar. odebrałem ad rationem na robote połustawcow naprzud z. sto—Bazylii Stawnicki. Die 29 februar. item odebrałem ad rationem na też robote z. 50—Bazylii Stawnicki. Die 12 martij item odebrałem ad rationem na też robote połustawcowe z. 50—Bazylii Stawnicki. Die 18 marty item odebrałem na też robote połustawcowe z. 50—Bazylii Stawnicki. Die 23 marty item

¹⁾ Что въ скобахъ, то на поляхъ подлинника.

odebrałem na też robote z. 200—Bazylii Stawnicki. Die 12 aprilis item na też robote odebrałem z. 50—Bazylii Stawnicki. Die 22 aprilis item na też robote odebrałem z. 50—Bazylii Stawnicki. Die 29 aprilis item na też robote odebrałem z. 50—Bazylii Stawnicki. Die 13 maji item odebrałem z. 50—Bazylii Stawnicki. Die 30 maji item reszty odebrałem do połustawcow z contentatią z. 130—Bazylii Stawnicki. (Summa) z. 780.

Anno 1701 a die 5 septembr. Co sie na robote słuźebnikow in 4-to, ktorych ma być tysiąc, daie p. Bazylemu drukarzowi: A die 5 septembr. naprzod odebrałem na robote słuźebnikow z. 80—Bazylii Stawnickij. A die 16 septembr item odebrałem na też robote xiegami z. 73, gr. 20—Bazylii Stawnickij. Die 26 septembr. item odebrałem na też robote z. 50—Bazylii Stawnicki. Die 11 octobr. item odebrałem na też robote z. 40—Bazylii Stawnicki. Die 26 octobris item odebrałem ad rationem na też robote z. 50—Bazylii Stawnicki. Die 4 novembr. item odebrałem na też robote z. 50—Bazylii Stawnicki. Die 20 novembr. item na też robote odebrałem z. 50—Bazylii Stawnicki. Die 7 x—bris item na też robote odebrałem z. 50—Bazylii Stawnicki. Die 25 x--bris p. Zota dał z. 50—Bazylii Stawnicki. Die 2 ianuar. p. Zota dał z. 50—Bazylii Stawnicki. Die 23 ianuar. p. Zota dał z. 44—Bazylii Stawnicki. Die 10 febr. ia dałem z. 30—Bazylii Stawnicki. Latus odebrał z. 617, gr. 20. Reszty do słuźebnikow do z. 792 odebrałem z. 174, gr. 10, item contentatiew według contractu odebrałem z. 70. Facit in summa in toto odebrałem z. 862—Bazylii Stawnicki. Od słuźebnikow 990 a gr. 24—z. 792, contentatiew z. 70. Facit z. 862, item contentatiew po pracy z. 30.

(Anno) 1702, die 23 iulij odebrałem na drukowanie psalter in 4-to: naprzod ad rationem z. 50—Bazylii Stawnicki. Die 5 augusti item na też robote odebrałem z. 30—Bazylii Stawnicki. Die 16 augusti item na też robote odebrałem z. 30—Bazylii Stawnicki. Item p. Zota reszty zapłacił drukarzom, iak należało według porachowania, za psaltery z. 340. Facit z. 450. Jemuż—drukarzowi reszty z. 47.

Summa zapłaty z. 497, rachując od tysiąca psalter bez 6 po gr. 15 od psaltery.

Laus Deo. 1701, die 7 iunij odebrałem ad rationem roboty czasosłowow z. 200—Bazylii Stawnicki. Die 2 iulij item odebrałem na też czasosłowe reszty z. 200—Bazylii Stawnicki, item od czasosłowcow contentatiew z. 20. Że odebrałem in toto y we wszystkim stała mi sie zupełna satisfactia od tych czasosłowcow, na to sie ręką moją podpisuie die 2 iulij, anno 1701 Bazylii Stawnicki.

Anno 1701 a die 13 iulij naprzod odebrałem ad rationem na robote gramatyk z. 50—Bazylii Stawnicki. Die 23 iulij item na robote gramatyk odebrałem z. 50—Bazylii Stawnicki. Die 4 augusti item na robote też odebrałem z. 30—Bazylii Stawnicki. Die 9 augusti item na też robote odebrałem z. 50—Bazylii Stawnicki. Die 18 augusti item odebrałem ne też robote z. 50—Bazylii Stawnicki. Die 25 augusti item od p. Zoty odebrałem z. 50—Bazylii Stawnicki. Die 5 septembris item reszte in toto do gramatyk odebrałem z. 20. In summa facit odebranych a № 6000 gramatyk po gr. 1 $\frac{1}{2}$ —z. 300 y z tego kwituie—Bazylii Stawnickij.

Expensa na papir. 1700, die 9 iulij przywiezli do Lwowa w szesciu fasach y beczulce pakowanego papieru ryz 300. Froktu od papieru tymfow 120 i na Fordanie p. Szyper wydał pisarzom 2 talary bite tymf. 12. Facit tymfow 132, a curren. mon. z. 158, gr. 12. We Gdansku, co na statek papier włożyli,—z. 4, gr. 18; tamże za rogoże, maty y gozdzie dla ukrywania y obicia fas z. 8, gr. 28. W Sieniawie od wywieszowania papieru ze statku z. 3, bednarzowi od pobiiiania gr. 12, fury z Seniawy z. 95, gr. 18; myto podrożne z. 4, do miasta wprowadzając od kwitow y w bramie z. 8, gr. 27; drążnikom, co składali,—z. 4, gr. 15; strużowi, co w drodze y tu w kamienicy kilka nocy pilnował podczas najazdu na cerkiew,—z. 4. Summa expensu na papir z. 292, gr. 10. Die 10 martij, (roku) 1701 za № 26 ryz papiru wrocławskiego na czasosłowce solui z. 175, die 21 martij item papieru wrocławskiego ryz lepszego № 50, a z. 8 $\frac{1}{2}$,

z. 425. Die 27 aprilis item 8 ryz papieru a z. 8—z. 64, die 12 maj item 1 ryza papieru na ostatek z. 8. Latus z. 672. Die 2 iulij 5 ryz papieru na gramatyki, a z. 6, gr. 6,—z. 310, a drążnikom z. 1, item 2 libry papieru dokupiono, a gr. 10,—gr. 20.

Zapłata papieru na słyżebniki: 1701 a die 2 augusti naprzod kupiło sie od Aarona 44 ryz papieru wrocławskiego, a z. 8^{1/2},—z. 374, chłopum, co przyniesli,—gr. 12; die 20 augusti ex consensu ich mm. do Jarosławia do rąk i. m. p. Hreorego Mankiewicza na papier sto ryz dałem sto bitych talarow; die 7 septémbr. za 15 ryz Berkowey solni, a z. 9,—z. 135; die 26 septembr. z Jarosławia 20 ryz papieru od p. Mankiewicza przysłanego, drążnikom od tego—gr. 12; die 17 octobr. item z Jarosławia 17 ryz papieru od p. Mankiewicza przysłanego, drążnikom—gr. 12; die 21 octobr. № 30 ryz papieru wrocławskiego w kamienicy doctorowskiej od żyda, a z. 9, gr. 12,—z. 282. die 7 x-bris item za hawy p. Laszkowskiego zapłaciłem greczynami za papir, co sanstaku 60 taler. bitych a z. 7, gr. 8—z. 436, item temuż cur. menet. z. 60, die x-bris 10 ryz papieru wrocławskiego debeo Aronowi u Roglaaka, a z. 9, z. 90. Item 1 ryza papieru gdanskiego moia (1).

Kontracti (2) z tipografami ab anno 1680 die 26 iunii.

Ja niżey podpisany, magister kunsztu thypografskiego y zycerz, dobrowolnie przyznaie tym moym nieodmiennym zapisem, iż uiednałem się ich mość panom starszym y młodszym braciom, a bractwu cerkwie Lwowskiej Wniebowzięcia Przenaswiętszey Panny, na wydrukowanie xięgi, nazwaney słuźebnik, według exemplarza, od ich mość pp. danego, sztuk wszystkich osmset, wszelkim kosztem moim, to iest inkaustem czarnym, cynobrem, także czeladzią, zapłata moią y providowaniem, telko drukarnią ich mość panow, literami y papirem, a od koźdey xięgi wydrukowaney maią mi ich mość po zło-

¹⁾ Львовскій Ставропигіальний архивъ, № 1022.

²⁾ Львовскій Ставропигіальний архивъ, № 992, или У. № cosig. 455. „Xięga kontraktow z drukarzami“ съ 1680—1757 гг., стр. 1, 8—9, 11—57, 59—84, 88—89.

temu jednemu, moneta currenti, płacić, na ktore robote albo raczey wydrukowanie takowych xiąg nie więcey pieniędzy u ich mość p(a-no)w nie będę powinien zabierać, telko co sami ich mc. według roboty moiey słusznosc uznaią, residuum zaś za rzetelnym oddaniem tak wiele, iako się namieniło zupełnie xiąg pomienionych wydrukowaniem bez wszelkiey pomyłki; przyrzekaiąc to ich mość p(a-no)w y obiecuiąc po sobie pod zakładem złotych tysiąca niodpusnych winy, ktora by się na pobożny uczynek, podług disposiciey ich mość p(ano)w, obruciła, y więzienia karności wszelkiego urzędu: że we wszy(s)tkich tych punctach zachować się będę powinien, ktore tu wyrażam. Naprzod tak ia sam, iako też czeladka moia w drukarni ich mość y na cwiętarzu cerkwi s. pomienioney mamy się zachowywać zawsze trzezwo, bez piiat(y)ki, cicho, pokornie, spokojnie, bez żadnych hałasow y swarow. Druga, według exemplarza danego xięgi pomienione słowo w słowo mam y powinienem drukować, żadnego słoweczka, punkcika nie przestempywać, ani też przydawać y odmieniać nie będę powinien, znacznie nie zelewaiąc liter y margines rownie drukować mam. Trzecia, cynobru według potrzeby y zwyczajui dawnych xiąg powinien być dać do druku. Czwarta, defektu żadnego czynić nie powinien będę, a gdy by się miał iakowoy znaleźć przy odbieraniu xiąg takowych, tedy z reszty płaty moiey pieniędzmi sobie ich mość to potracą. Piąta, ktorego telko kolwiek przydadzą mnie ich mość panowie dozorce, we wszy(s)tkim onego, iako samych ich mość, słuhać, szanować, bez wszelkiego oporu, submituję się y w wszelkiey mieć powadze. Ja zaś sobie to waruię, aby mi ich mość do tey roboty papiru wczesnie oddawali, y z tych zpeladko (sic) nie miał zawaowania iakowego szkody, gdy by papieru nie było, ich mościowie według szłusznosci nagrodzić mi powinni będą. Przykładkow yż żadnych, tak mnie samemu, iako też czeladzi, nie pozwolili dać ich mosciowie, ani sie sich namagać, tak przy robocie, iako y potym, skonczywszy xięgi, nie mamy, telko w nagrodę tego złotych sto pięniędzmi te zasłuznym y rzetelnym oddaniem xiąg summy wyżey pomienioney y szłuznym wydrukowaniem sami ich mosciowie mię-

dzy czeladz, według sposobności osoby każdego czeladnika, rozdać powinni będą. Do tego iako wiele mi liter wagą do tego drukowania dadzą y inne wszelkie w drukarni materie, prasy y instrumenta, tak po skonczeniu tey roboty cale mam ich mość oddać bez szkody wszelkiej. Ktore to postanowienie zwierzając, chcąc mieć tak ważne, iakoby w ktorzych kolwiek prawnych xięgach było zcznane y zapisany, a dla lepszey wiary moją własną ręką podpisuję się. Działo się na mięscu cerkiewnym a(nn)o 1680, die 13 miesiaca lipca. Uprosił do tego ieszcze przy postanowieniu kontraktu, yż mu zezwolili ich mość dać pięć funtow cynobru nad zapłatę. Сумеонъ Ставницкій, типографъ, рукою. Ten kontrakt iuż usprawiedliwiony.

Ja niżej podpisany Semion Stawnicky, kunsztu drukarskiego magister y zycer, tym moym dobrowolnym y nieodmiennym zapisem iawnie, iako przed urzędem, zeznawam, iż ich mość panom starszym y młodszym braciom bractwa religiey graeckiej, cerkwie Lwowskiej założenia Przczystey Panny Mariey Usnienia, uiednałem się na wydrukowanie xiąg dwoygu operum: iedne trebniki nazwane, drugie modlitewki z akafistami według exemplarzow, od pomienionych ich mościow panow braciey danych, ktore to xięgi, 60 iest trebnikow in octavo wszystkich sztuk tysiąc spełna, a akafiscikow z modlitwami in duodecimo sztuk także tysiąc spełna, słowianskim charakterem y dialectem, mają być moją pracą y kosztem, to iest inkaustem dobrym, czarnym y cynobrem switnym, czerwonym, nieblednym, także czeladzią y zapłatą moją y prowadzaniem victu moiego, wydrukowanie cale y zupełnie bez wszelkich defektow, tylko drukarnią ich mościow panow, literami y papirem, a od koźdey xięgi iedney trebnika pomienieni ich mościowie po groszey czterdziestu currentis monetae, a od modlitewek z akafistami także iedney xiązki po groszey osmi current. monetae mają mi płacić. Na ktore to drukowanie przerzeczonych oboyga operum xiąg więcey pieniędzy u tych że ich mościow panow braciey przerzeczonego bractwa nie będe mógł zabierać, tylko to, co sami ich mościowie według roboty moiey y słuszności uważają y uznają, residuum zaś pieniędzy po wydrukowaniu ta-

kowych xiąg oboygą sztuk dwa tysiąca trebników y modlitewek, iako się zwysz namieniło, zupełnym y skutecznym onych tymże ich mość oddaniu, porachowawszy się ze mną, zapłacić mi y oddać mają. A ia submituie się y wszelko obliguję tymże ich mościom pp. braciey przereczonego bractwa pod zakładem złotych tysiąca polskich nieodpustney winy, która by się na pobożny uczynek podług rozsądku y dispositiey tychże ich mościow obrociła y więzieniem karności na mnie ułożenia wszelkiego urzędu, iż we wszy(s)tkiech punktach w tym moym zeznaniu, zwysz y niżej wyrażonych, przy takowym xiąg oboygą gatunku drukowania szczyrze y wiernie we wszystkim dosyć czyniąc, zachować się mam z czeladziom moją w drukarni ich mościow y na cwętarzu cerkwie świętey pomienionej zawsze trzezwo, bez pianstwa, cicho, pokornie, spokojnie, ze wszelkiem uszanowaniem osob y mieysca, bez hałasow, swarow y turbaciey, nie zaciągając na siebie wystempkiem żadnym win zwysz opisanych. Druga, według exemplarzow, od ich mościow pp. braciey podanych, xiągi pomienione słowo w słowo żadnego y najmniejszego słowa, punctu, litery, noty, nie przestępując, nie przydając, ani odmieniając, y bez wszelakich pomyłek, także nie zalewając liter, słow, y nie brukając papieru, czysto y równe margines czyniąc, incaustem dobrym, czarnym mam drukować. Trzecia, cynobru według potrzeby y zwyczaju dawnych xiąg powinien będę dać do drukowania tych xiąg y przestrzygać mam y tak zaprawiać, aby takowy cynober nie był bładny, ale switny, czerwony, na druku tylko mi też mają ich mościowie swegu dodać cynobru na te xiągi funtow sześć. Czwarta, defektu żadnego w tych xiągach nie mam uczynić y wstawić, ale ie cale, zupełnie in eo numero ac specie, iako się namieniło, ze wszystkim powinienem wystawić y oddać, a gdy by sie miał iakowy defekt pokazać y znaleźć przy odbieraniu y oddawaniu tych xiąg, tedy z reszty zarobku y płaty pieniędzy moich to mnie ich mość wytrąca. Piąta, cokolwiek by papieru na próby wyszło, albo się co onego w drukowaniu zepsowało, mam także po skączeniu tey roboty oddać y wrocić. Szosta, ktorego kolwiek ich mość przydadzą mnie do dra-

karnie swoiey dozorce tak, iako w osobie ich mość będącego, w obseruantiey wszelkiey mieć onego, słuchać y szanować bez wszelkiey sprzeczki y uporu powinienem. To sobie iednak waruję, aby mi ich mościowie pomienieni do drukowania takowych xiąg papieru wczesnie dodawali, żebym czeladziom moim drukarską nie miał iakowego zawacowania, a iesli by iakie omieszkanie w niedodaniu papiru było, tedy według szluszności maią ich mość mnie nagrodzić. Przykładkow iż żadnych tak mnie samemu, iako y czeladzi nie pozwolili dać ich mość, ani się iech żadną miarą namagać y upominać, tak przy robocie, iako y po wydrukowaniu ych xiąg nie mam, y czeladz nie ma y nie będziem mogli, tedy w nagrode tego złotych sto dwadziescia obiecuią ich mość po wyrobieniu, oddaniu y odebraniu pomienionych xiąg oboyga gatunku zupełnym y rzetelnym między czeladz według sposobności osob każdego czeladnika, contentuiąc iech, rozdać y podzielić, a mnie sukna holenderskiego pięć łokci także w contentatię ofiaruią. Co ia wdzięcznie przyiąć mam, więcej sie nie upominać, iedno, iako te zeznanie moje opiewa, tak sie sprawować mam. Do tego iako wiele mi liter wagą do takowego xiąg pomienionych ich mościowie dadzą, y inne wszelkie w drukarni materie, prasy y instrumenta iakie odebrałem, tu po skonczeniu tey roboty, wydrukowaniu pomienionych xiąg, ich mość pp. braciey przerzeczonego bractwa bez wszelkiey szkody y defectu oddać powinien iestem, ktore to postanowienie dobrowolnego zeznania y submissiey moiey stwierdzaiąc, że wypełnić y dosyć onemu we wszystkim czynić pod zakładem zwysz opisanym mam, a nie inaczey, iedno iakobym sie przed xięgami urzędu iakowego iak naywarowniey zapisał. Dla lepszey wiary y pewności ręką swoią własną podpisuię się. Działo się na mieyscu cerkiewnym. Symeon Stawnicki, typograf.

Między (*) ich mościami pany bractwem Stawropigialnym cerkwie Wniebowzięcia Naswiętszey Panny w miescie Lwowie, a

*) Другой экземпляръ того-же контракта съ нѣкоторыми измѣненіями и подписью типографа помѣщенъ на стр. 11—13 настоящаго памятника. Первый, по-видимому прозесть, второй—нѣсколько измѣненъ. Обозначимъ эти измѣненія:

panem Semionem Stawnickim, kunsztu drukarskiego maistrem, ⁽¹⁾ wstanął ⁽²⁾ nieodmienny w niżej wyrażony sposob contract y postanowienie, życząc ich mość sobie dla chwały Bożej y wygody potrzebujących, ponieważ w ckarbcu na tych gatunkach xiąg zeszło, zacząć drukować ochtaie in folio y tryod cwitną. Tedy tak postanowili s panem Semeonem, że na samy przod ma zacząć na dwóch prasach ochtay, ktorych ma bydz ⁽³⁾ in numero sztuk tysiąc dwiescie bez żadnych defektow, iesli by ktory się ⁽⁴⁾ znalazł defektowy ⁽⁵⁾ podanego sobie exemplarza, bez żadnych omyłek, ale tak ⁽⁶⁾ słowo w słowo, iako się exemplarz mu poda przeyrzany, drukować znaczną farbą y piękną y cynobrem, a to na papierze cerkiewnym, od ktorych 1200 ochtaiow mają mu zapłacić ich mość za każdę sztukę po złotych dwa, co uczyni (za) ⁽⁷⁾ 1200, ktore do skarbu należyć będą, z. 2400. Z tey tedy summy iuż sam p. Semion ma sobie przewidować wszelką materie y potrzeby, do drukarni należące, także strawę y zapłatę czeladzi y sobie. A cokolwiek ad rationem tey roboty weznie, ma mieć osobliwy arkusz u siebie papiru, a drugi u dozorce, ktory będzie od ich mościow postanowiony, aby na nim pisać registr, każdy swą ręką, żeby potym w rachunku żadney ⁽⁸⁾ sprzeczky nie było, ⁽⁹⁾ nadto dla ukontentowania tak samego p. Semiona, iako y czeladzi pozwolaią założyć ieszcze nadto ich mościowie xiąg czterdziesci, a to także na cerkiewnym papierze, ⁽¹⁰⁾ od ktorych ⁽¹¹⁾ iuż płacić ich mosciowie nie winni będą, i owszem za papir cerkiewny, co kosztować będzie, wytrącić z zapłaty panu Semionowi, a te iuż czterdziesci xiąg należyć będą p. Semionowi z czeladzią, ktoremi on sam według godności każdego, iako rozumieć będzie, ma ukoñtentować. A czeladz iuż u ich mościow nic się upominać nima, ieno u maistra, bo on na to odbiera. A żeby szczerey y

¹⁾ „magistrem“, ²⁾ „stanął“, ³⁾ „być“, ⁴⁾ прежде слова „ktory“, ⁵⁾ вставлено: „tedy w obiecanych iemu xiągach mają takowy odłożyć, ktore w xięgi ochtay ma według“, ⁶⁾ „w słowo w słowo“, ⁷⁾ вставл. „za“, ⁸⁾ выброшено, ⁹⁾ даґже вставлено: «pieniędzy moderatę brak według roboty», ¹⁰⁾ вставлено: „żeby sie inakazy w xiągach tych wszystkich nie znaydował“, ¹¹⁾ вставлено „xiąg“.

ochotniej służył cerkwi Bożey ieszcze y pieniędzmi gotowemi po wydaniu roboty obiecuią mu dać ich mościowie złotych sto, a iuż więcey żadney spodziewać się, ani upominać zmoże, ⁽¹⁾ popraww tylko, ieżeli dyskretya będzie nasza pańska, na materie, na cynober, oleie, dwie farby y inne tym podobne, gdyż to wszystko zamyka się w tey wyż wyrażoney summie, wszystko to ⁽²⁾ p. Semion z zwysz wyrażoney summy zastępować y sprawować ⁽³⁾ ma: tylko papir y litery cerkiewne. Czeladzi nie ma ukrzywdzić, ale im, co należy, oddawać, żeby ich mościow w tym nie turbowali. Przy robocie ochtayney ma p. Semion przerewidować powoli pismo tryodne y w każdą swą skrzynkę sporządzić osobliwie dobre, a osobliwie złe, ktore potym sam podeimuje się przelać, tak iednak, aby nic więcey nie robił na strone na matrykach ⁽⁴⁾ cerkiewnych, od ktorego pisma przebirania ⁽⁵⁾ kamieni, a za pomocą Boską skączą ochtay, tedy zaraz ma zacząć robić tryod cwitną. Także tysiãc dwiescie sztuk, za takowóz płacą, kontentacją y przykładkami y pod temiż wszystkieni kontentacyami, ⁽⁶⁾ iako się w ⁽⁷⁾ ochtaiach wyżey opisaly. To też ich mości pp. bracia waruią y wymawiaią sobie, żeby nad wysz wyrażony liczby, to iest tysiãc dwiescie czterdziesci iedney xięgi nie ważył się więcey zakładać, ⁽⁸⁾ ani papiru inszego mieszać, ieno ten, co cerkiewny, odbierać będzie, pod utraceniem ⁽⁹⁾ tych xiąg y srogim karaniem. Ma przestrzegać p. Semion, żeby liter nie psowano, nie odmieniano y nie gubiono, ale iako wcale wagą odbierze, tak ⁽¹⁰⁾ powinien będzie wagą oddać, ⁽¹⁰⁾ także ⁽¹¹⁾ figure w regestrze specificowane ⁽¹¹⁾. Dozorca y korrector aby ich w naywiększym poszanowaniu byli y żadnego uszczepliwego słowa nie ważył się ⁽¹²⁾ p. Semion wymowić. Czeladz i sam aby się skromnie na gruncie cerkiewnym obchodzily y to

¹⁾ Пропущено: contentatiew, ²⁾ вмѣсто «то самъ», ³⁾ вм. этого «спорядzić», ⁴⁾ «materkach», ⁵⁾ «przerabiania od kamienia ma się mu płacić po z., iako się Wojciechow, giserowi, płaciło. Ktore pismo, gdy sporządzi, a za pomocą iozą»; ⁶⁾ вм. «conditiimi», ⁷⁾ вм. о, ⁸⁾ вм. «przykładać», ⁹⁾ «pod straceniem tych xiąg», ¹⁰⁾ вм. «tak wagą oddać, każde winien będzie», ¹¹⁾ «tak y figury regestrem», ¹²⁾ пропущено «имъ».

postrzegając ich mościow (1), żeby y figurami żadnych ani obrazow ani literami xiążeczek nie ważył się drukować na strone swoje, tak iawnie, iako y potajemnie pod utraceniem (2) onych y srogim karaniem. Jesli by też kiedy trafiło, czego nie życzą ich mościowie, y p. Semion przestrzagać ma, aby się czeladz między sobą pohalasowali, tedy niegdzie indzie, tylko u ich mc. (3) pp. braci mają requirować sprawiedliwości, y iako osądzą, cierpieć y dziek czynić powini z wielkim uszanowaniem, tak też (4) y sam p. Semion (5) bez żadney exkuzacye (6) y kontradycetye, obroń (7) P. Boże, gdy by w czym wykroczył (8), pod sąd y karę ich mościow z wszelką swoją cierpliwoscią y submissią, albo dozorczy, od pp. braci postanowionego. A iesli by miał się sprzeciwić tey swey submissiey, albo się do sądu iakiego miał udać, (9) albo też ich mościow do tego przywiesć, tedy musieli y gdzie indzie do ktorego kolwiek sądu na niego oskarżyć, tedy irremquibiter (10) ma zapłacić na koždy sąd winy, nie odchodząc, z. 30 (11) y expensa prawne nagrodzić y więzieniem karanym bydz (12). Warnie też sobie p. Semion to, aby nie wakował dla papiru, zaczym w tym go pp. bracia assecuruia, iesli by się kiedy trafiło, żeby z okazji pp. braciey miał wakować, tedy za koždy tydzień mają mu płacić po złotych pietnastu, ale tego wakansu w ten czas, kiedy by wakował, upominać się zaraz ma, a nie potem zmysłać y niepotrzebne czynić kłotnie. A że p. Semion ieszcze dawnego upomina się obiecanego sukna, ktorego lubo by nie należało dać dla pewnych przyczyn, atoli iuz go zachęcając, aby szczyrze cerkwie Bożey służył, według P. Boga, sumnienia swego, nie zawodzić łaski u ich (mość) pp. sobie, nie naruszając, y okazij do nienawisci sobie onym nie dając, (z ktorych że niektórych w przeszłym czasie urażał, ma submissią (13) wielką

1) Нѣтъ „pp. braci“, 2) «straceniem», 3) во второмъ нѣтъ этихъ словъ, 4) въ тѣхъ словъ, что въ цифрахъ стоять: „выкупаć y дѣкъ чиниць повинни wszelkimъ uszanowaniem, также у сам р.“, 5) пропущ. въ перв. «dobrowolne», 6) въ «exceptiey», 7) что въ цифрахъ, то во второмъ въ скобахъ, 8) нѣтъ этихъ словъ во второмъ, 9) въ первомъ нѣтъ «сам» и переставлено «albo się do iakiego sądu sam udać», 10) «въ неodprustnie» 11) во второмъ «szkody», 12) въ «у кary бѣе więzieniem», 13) далѣе во второмъ въ словъ въ цифрахъ «powinną, iako w domu, iako y w sessii przeprosić».

y upokorzeniem się w sessij ich mościow się każdemu z osobna upokorzyć y poiednać). Obiecuią mu tedy ich mość pp. bracia dać pięć łokci falendyszu. Co wszystko dla lepszej wiary y wagi (1) p. Semion ręką własną w xięgi kontraktowe cerkiewne wpisuię y sam się podpisuię. Działo się we Lwowie mar(ca) dwudziestego szustego starego kalendarza, roku Pańskiego 1685.

Odebrałem też od ich mościow pp. bracy na też robote ochotayną pisma psaltrynego starego kamieny 15, funt. 7, z rozneimi kwadratami, do tegoż pisma należącymi. A osobliwie nowego pisma ochotaynego odebrałem samego pisma kamieny 21 y funtow 4. A to pismo we czterech skrzynkach tak się ważyło z skrzynkami. Item do tegoż pisma kwadratow nowych 2—kamien y funtow 15. To wszystko, da P. Bog, powinienem tak, iakom odebrał wagą, także y oddać, gdy temu czas będzie. Anno 1688, die 16 februarii, odebrał psaltrynych liter—wersalow p. Semion pułszosta funta, iako y kwit ięgo iest z podpisem. Drugim razem dało się liter psaltrynych dwa funty bez ćwierci. Eodem anno, die 11 majj wydało się z gmachow panu Semionowi drukarzowi materek 18, to iest в, м, е, д, р, с, ц, т, м, щ, и, а, х, д, з, я, п, о, н, tu instrument oddał, te wszystkie litery.... Z tych liter, co drukował xięgi, w drukarni odważyło się fyntow 65 na wylanie tych liter, iako wyżej specificie stoi. Tedy po wylaniu tych liter odważyliśmy liter nowych funtow 59 przy bytności p. Cypriana y p. Krassowskiego, a fusu znialażło się funtow 10. Die 10 iunii wydało się temuż panu Semionowi liter roznych nowych z (s)klepu, gdzie się xięgi przedaią, iako waga ukazała, funtow № 30, a na to miast nie odebralismy ieszczę starę.

Na tryod postnę wydali się rozne figury, iako niżej specificie wypisuię się: 1) Ewa, 2) (2) 3) błudny syn, 4) Maria Egipeckaia,

¹⁾ Нѣтъ въ первомъ: «contract ten ręką własną spisawszy y sam się podpisuię. Działo się we Lwowie 6 kwietnia nowego kalendarza, roku P. 1685. Symeon Stawnicki, tyrograph, m. pr.», ²⁾ Въ подлинникѣ свободное мѣсто.

5) Ioan Listwicz, 6) błahowieszczenie, 7) farysey, 8) 2 preloh o usop-
szych, 9) uspenie wielkie, 10) 8 predislowy, 11) Hryhory, 12) pochwała.

Tu tedy odebrali się rozne figury drewniane od p. Semiona z tryody cwitney: 1) furta wielka, 2) wiechanie, 3) 5 diw mądrych, 4) Ftomino uwirenie, 5) raslableny, 6) prokazenny, 7) wskresenie, 8) położenie wo hrob, 9) Marie przysli do hrobu, 10) Lazarewo wskresenie, 11) Petr, który razdra ryzy Arya, 12) slipec, 13) samarytanka, 14) woznesenie, 15) S. Duch, 16) woznesenie, 17) taina weczera, 18) Raspiatie, 19) 7 pralozow, 20) S. Troica, 21) 9 roznych obrazkow, 22) 5 prelohuw roznych.

1686 року в склепѣ дулнум по выдрукованю книги охтай зосталося паперу гданского рызь сто и штырнайдцять, который ся выдавалъ на книгу цвѣтную трыодь.

Anno Domini 1688, die (pr)ima iunii. Z panem Semionem Stawnickim, drukarzem, postanowiło się drukowanie xięgi tryody postney według wszystkich conditij w kontrakcie, który iest wyżej wypisany o tryod cwietań y o ochtai, na co się podpisuję, yż we wszystkim powinien będę dosić uczynić. Semion Stawnicki, typograph.

Ja niżej podpisany Semion Stawnicki, typograph, daie tę submissie moię ich mościom pp. bractwu Stawropigialnemu cerkwie Wniebowzięcia Naswiętszey Panny w miescie Lwowie, yż obiołem się szistodnik—xięgię zaraz zacząć drukować, papir y drukarnia ich mościow, moia zaś wszelka materia, y strawa, y zapłata czeladzi. Xiąg muszę drukować tysiąc, od ktorey mi płacić maią ich mość pp. br. po groszy dwadziescia y cztery od sztuki, a xiąg mi przyłożyć trzydzieści pozwalaią na swoim papirze, a nie więcey. Dozorczą do tey xięgi będzie wielebny o. Erumnowski, aby mankamentow nie było, kotoremu mam należtą czynić obserwantią, pieniendzi zaś, co ad rationem wezmę, iakoż zaraz biore na zadatek złotych trzysta, z ktorych odebrania quituję, mam dawać kwit, który przy porachowaniu acceptować będę w zapłacie. Winę zaś skromność na miescu świętym, zgodę, szczyrość w robocie bez wszelkich deffektow,

według conditii punctow y ligamentow w intercyzie o xięgie ochtai y tryod cwitną spisaney zachować mam. Na co dla lepszey wiary ręką własną podpisuie się. Działo się we Lwowie die 23 aprilis, anno 1689. Semion Stawnicki, typograph, m. p.

Stanoł pewny a nieodmienny kontrakt y postanowienie między ich mość pp. bracią Stauropigion congregatiei Niebowzięcia Naswięszy Panny przy cerkwie mieyskiej z iedney, a drugiej strony sławetnym panem Semionem Stawnickim, typographem naszym, yż cale obliguie się y submituie się drukować ewangelia w drukarni naszej brackiei, to iest ewangeli wszy(s)tkich tysiąc pien(c)set. Tedy od koźdey ewangeliemy mamy onemu dać po groszy piędziesiąt za robote, gdy, da Pan Bog, szczęśliwie zkączy, także z tych 1500 ewangeliemy mamy mu trzydziesti ewangeli dać na ten czas, gdy będziemy odbierać od niego. To tedy waruie sobie, że nie wprzody ma odebrać te trzydziesti ewangeli, aż poki my nie odbierzem swoje xięgi y my sami onemu mamy wydać, tylko za papir nasz powinien będzie nam zapłacić, iak nas kosztuie, także gdy będzie odbierał papir na robote z (s)klepu, nie ma więcey brać nad ryz trzy, y tak wiele ma moczyć na ieden raz, a nic więcey, bo gdy by się miało pokazać, żeby miał więcey maczać nad trzy ryzy, subcumbit paenis, także ma inkaustem dobrym, czarnym y cynobro czerwono nie bladą te xięgi drukować, aby dobrze praso przyciskano, żeby litery znaczne byli, a nie iakiemi białogłowami, albo chłopcami robić, ale czeladzią dobrą, mocną, zdrową, swiadosmo tego rzemiosła, aby nagany nie było, a tey czeladzi według ugody y postanowienia ma płacić, aby na niego nie było skargi. Do korrekti zawždy proby nosić, kogo ich mość naznaczą, aby erroruw nie było, y z tym nie sprzyczać się, kto będzie correctorem, ale y owszem dobrowolnie zgadzać się, także upatrywać y przestrzygać tego mocno, aby defektow nie było, a cokolwiek by miało być przez niedozur iego, tedy on powinien będzie do swych xiąg przymować, a cokolwiek papiru arkuszow w robocie albo na probie zepsuie, tedy dla miszkulanciei, dla confusiei y dla lepszej wiary ma dobrze chować te arkusze, aby mu do rachunku papiru,

powzeintego w sklepie, wychodziło, także mam dozierać dobrze, aby czeladz na strone papiru nie brali, aby potym nie miał nagany przez to od ich mościow, także te xięgi ma według exemplarza podanego drukować, nie przydaiąc, ani uimuiąc, ale iako exemplarz uczy. Także literi, ktore oddali się według wagi, y inne należące drobiazki do tej roboty, to jest furty, obrazki, predoslowie, prologi, literi wielki początkowe, ma to wszystko porządnie oddać znowu do gmachow według rejestru opisanego, także inszego papiru, uchowai Panie Boże, aby miał przykładać na swoje strone, tylko tym się contentować, co mu ich mość przy zawarciu tego kontraktu pozwolili, bo jeżeli by nie miał uczynić dosię według wyżej opisanego tego kontraktu y według postanowionych conditij, zakładamy vadium winy, aby te trzydziści xiąg y cokolwiek postanowiło się tu w tym kontrakcie od wszystkiego odpadł y do wszelkiego prawa przypozywany był. Na co dla lepszej wiary y pewności ręką moją własną podpisuie się. Działo się w sessiei congregatiewi naszej die 6 aprilis, anno 1690 Symeon Stawnicki, typograph BL.

Przy zawarciu tego kontraktu odważyli się litery psaltryne y ewangeliskie panu Semionowi, tipographowi, ktore należą do tej xięgi ewangeliskiej y oddane są na drukarnie die 26 martii s. n., anno 1690: 1) kasztet psaltrynych liter, ktory ważył kamien(i) 3, funt. 10; 2) kasztet psaltrynych liter—kamien(i) 7, funt. 16; kwadraty y list o. władiki na tablicy złożony—kamien(i) 3, funt. 22. Summa kamien(i) 14, funt(ow) 18.

Litery wielkie ewangeliskie tak siła ważyli: tablice ważyli liter ewangeliskich kam. 6, funt. 22; № 1 kasztet ewangeliskich liter—kamieni 6, funt. 11; № 2 kasztet ewangeliskich liter—kamieni 11, funt. 5; 1 deszczka z literami ważyła kamien 1, funt. 9. Summa kamie(ni) 25.

Figury także wydali się: 1 figura wielka, 1 obrazek Uszenia P. B. 4 predoslowia, 6 pralogow, 3 litery wielkie początkowe.

Anno 1692, die 13 maii odebrało się liter ewangeliskich z drukarni od pana Semiona, drukarza, in presentia ppanow: Jakuba

Lauryszewicza, p. Cypriana (Kisielnickiego), p. Laszkowskiego, p. Krassowskiego, p. Michalewicz kamieni 23.

Die 20 aprilis № 46 figur rozných małych y wielkich wzioł. 1 ewangelie wzioł na exemplarz w sekternach z praefacio z sess(ie)y wydany.

№ 3 wydrukowawszy literi stare, z pierwszej wagi odważonych, liter do drukarni danych, które na te miesce inne dali nowe literi ewangelickie. № 6 liter nowych ewangelickich dało się. 1 kasztet nowy dał się prozny.

Odebranie liter rozných z drukarnie od p. Semiona Stawnickiego, typographa naszego, ważonych przy rozných ich mościcach pp. braci. Liter y małe psaltyrek y akafistkow: 1) kasztet drobnych liter, który ważył kamieni 2, funt. 16; 2) kasztet także dutnych liter kamieni 5, funt. 3; 3) kasztet także liter drobnych kamien 1, funt. 16. Summa kamieni 13, funt. 9.

Litery trefoloine y ochtaine: 1) kasztet ochtainich liter ważył kamieni 3, funt. 14, 2) kasztet liter ochtainych ważył kam. 6, funt. 11. Summa kamieni 9, funt. 25.

Litery psaltryne: 1) kasztet liter psaltrynych ważył kam. 3, funt. 10, 2) kasztet psaltrynych liter ważył kam. 7, funt. 16, 3) kasztet liter psaltrynych ważył kamieni 4, funt. 2, 4) kasztet psaltrynych liter ważył kamien. 4, funt. 13, 4 tablic rozných liter ważyli kamien. 5, funt. 24. Prochu gisarskiego z liter odliwanych zostało się kamien, funt. 12. Summa kamieni 25, funt. 16.

Stanoł pewny y neodmienny kontrakt y postanowienie między ich mościami pp. bracio Stauropigion congregatiei Wniebowzięcia Naswięszey Panny przy cerkwi mieyskiej z iedney, a drugiej strony niewiernemy żydami: Danielem Markewiczem, Dawidem Abrahamowiczem, Hyrszem Zelmanowiczem, Leukiem Abrahamowiczem, maistrem rzemiosła blachowniczego, yż cale obliguią y submituią się banie nad ołtarzem obiiąć blacho biało, gdzie taka stanęła ugoda y postanowienie między nami: od faski iedney blach, to iest od cetnaru mamy dać onych po złotych trzydziestciu, to tedy sobie waruiem, aby

dobrze blachi zpaiano, gruntownie, mocno, żeby nie było napotym nagany, albo dziurek, któredy by zaciekało, albo żeby się iaka blacha oddarła, y żeby spodem gniło. Także swoją cyną nie cłowiem mamy blachi spaiac y dobrze zaliwać, także aby blachi gładko przybiiano, nie gorbato—popartacku y nie psowano, ucinając niepotrzebnie blachi, a te ucinki aby do kupy chowano, a cwioki, co blachi przybiiać będą, mają blachami nakrywać, także iak wiele blachi odbierzem, tak wszystkie mamy w te robote włożyć, cwioki y okrawki od blach aby na strone nie wydawano, także obligujemy się, że mamy tei roboty pilnować, codziennie robić, tylko w sabbasz, w niedziele albo we święto mamy odpoczywać y trzyzwo się zachować, aby, uwa mi Pani Boże, iakiego nieszczęścia nie było przez pianstwo nasze. Także w dawaniu pieniędzy na te robote mamy onym dawać iako wyrobio faski blach, tedy te złotych trzydziesti według kontraktu wydać, a jeżeli by chcieli wprzody y żądali, aby im nie dawać, ieno co zarobio, aby nie przebirali wprzody, a jeżeli zarabio, z ogniem też ostrożnie zachowywać się na bani. A te robote, które zaczniemy w imie Pańskie, mamy cale dobrze skńczyć, nie przedluzając, ale zaraz mamy poczynać, albo żebyśmy mieli iako inno roboto obciążywać się, a ich mościow zawiesić w tei robocie y nie kńczyć, tedy chcemy, aby ten kontrakt nasz takiego valoru był, iako by w xięgach i. m. pana sędziego erobowany był, jeżeli byśmy nie mieli uczynić dosię według wyżej opisanego tego kontraktu y według postanowionych condicij. Zakładami tedy vadium winy złotych sto, —połowa i. m. panu sędziemu, a połowa stronie przeciwej, która by nie miała dotrzymać tego kontraktu. Na co dla lepszej wiary y pewności rękami naszymi własnymi przy świadkach godnych podpisuiem się. Działo się we Lwowie die 21 iunii, anno 1690. Ad rationem tego kontraktu wzielismy na zadatek złotych dziesięć.

Między ich mościami pp. bractwem Stauropigialnym cerkwie Wniebowzięcia Naswieszey Panny w mieście Lwowie, a panem Semionem Stawnickim, kunsztu drukarskiego magistrzem, stanął pewny y nieodmienny w niżej wyrażony sposob kontrakt y postanowienie.

Zycząc sobie ich mość dla chwały Bożej y wygody potrzebujących, ponieważ w skarbcu nowych gatunkow xiąg zeszło, zacząć drukować słuźbniki in folio, tedy tak postanowili z panem Semionem, ktorych ma być in numero sztuk tysiąc pięćset bez żadnych defectow, iezeli by się ktory znalazł defectowy, tedy w obiecanych iemu xięgach mają takowy odłączyć, ktore to xięgy słuźbnik ma według podanego sobie exemplarza naszego dawnego bez żadnych omyłek, ale tak słowo w słowo, iako się mu exemplarz poda przeizdrzony, drukować znaczną farbą piękną y cynobro, a to na papirze cerkiewnym, od ktorych 1500 słuźbnikow mają mu ich mość zapłacić za każdę sztuke po groszy dwadziescia y osmi, z tych tedy pieniędzy iuż sam pan Semion ma przewidować sobie wszelkie materie y potrzeby, do drukarni należące, także ma papir odbierać y liczyć do correctora naszego, aby nie było defectow, iako teraz w tych xięgach pokazało się, y waliąc, y dając wine, że corrector mylał się, licząc, dla tego y sam pan Semion, albo iego czeladnik, odbierając papir dla moczenia, ma drugi raz liczyć, a więcej y iednego, a więcej iednego arkusza nie przykładać, tylko iako wiele będzie odbierał od correctora naszego papiru, bo iezeli by się miało pokazać więcej nad nasze pozwolenie, tedy te wszystkie xięgi, co się pozwoliło pro parte pana Semiona przykłądkow trzydziesci słuźbnikow dla niego y czeladzi ukontentowania, mają ich mość zebrać y do swego skarbcu złożyć, także aby żadnych erroruw albo iakie mutatia w literach nie czynić, albo co przydawać, ale według exemplarza podanego ma drukować y do correctora każdy arkusz posyłać przez swego czeladnika. Litery zaś wyraźnie aby praso wyrażone byli, żeby nie było zalanych, inkaustem czarnym, dobrym, nie bladym, albo y cynobrem aby rumianym wszy(s)tkie xięgi drukowane byli. Czeladzi dobrych przybrać sobie, aby tego rzemiosła swiadomi byli, nie chłopcami, albo żunkami służyć się. Czeladzi zaś, ktorzy będą zostawać w drukarnie, aby każdego płata doszła według postanowienia, aby do nas skargi nie było. Litery zaś, ktore się oddali wago, aby według reiestru opisanego znowu odany byli do skarbcu. Upatrywać mocno tego, aby

czeladz, albo kto inny, na strone nie brał, albo gdzie indziej wydawał, także z correctorem naszym, ktorogo naznaczym, aby zgodliwie żył, żadnych swarow między sobo nie czynili, ani też żadnych zniewag, albo złych słuw, ale iak naskromnie z sobą żyli, y ieden drugiego szanowali, bo iezeli by nie miał uczynić dosić według wyżej opisanego tego kontraktu y według postanowionych condicij, zakładami vadium winy, aby te trzydziesci xiąg y cokolwiek postanowiło się w tym kontrakcie od wszystkiego odpadał y do wszelkiego prawa y sądu przypozywany był, na co dla lepszej wiary y pewności ręką moją własną podpisuję się. Działo się we Lwowie die 2 februarii, anno 1691. Semeon Stawnicki, drukarz, m. p.

Figury nowe robił ociec diakon z Krechowa Nikodym do służebnika. 1 furta wielka, 7 tytułów wielkich, 1 proloza z układami, 1 układ tainaia weczera, 2 mołenyie w Ohroicu, położenyie wo hrob, 2 liter wielkich, 7 liter mnieiszych, 1 tytuł u furty
L E J T V R H I A R I O N.

Po wczynionym kontrakcie die 5 februarii, anno 1691 wydaliśmy z (s)karbcu panu Semionowi na kwiatki, co po bokach, u służebnika znaiduie się, aby wylał, bo u nas nie masz gotowych, to iest ołowia kamieni 5.

34 matrices ewangelskich liter, 3 figury Trech Swiatytelej: s. Basilego, s. Hregorego y s. Ioanna, 1 instrument do odliwania, 1 instrument do odliwania, 11 kamieni bez cwierci wydało się liter ochtainych na drukarnie panu Semionowi die 6 martii. 3. 7. matryces odebrało się od p. Semiona, 2 instrumenta.

Między ich mościami pp. bractwem Stauropigialnym cerkwie Wniebowzięcia Naswieszny Panny w miescie Lwowie, a panem Semionem Stawnickim, kunsztu drukarskiego maistrem, stanął pewny y nieodmienny w ten niżej wyrażony sposob kontrakt y postanowienie, życząc sobie ich mość dla chwały Bożej y wygody potrzebiących, ponieważ w skarbcu nowych xiąg gatunkow zeszło, zacząć drukować czasosłowy wielkie in 4-to według dawnego exemplarza naszego podanego. Tedy tak postanowiliśmy z panem Semionem,

magistrem, ktorých ma być in numero sztuk tysiąc na gdanskim papierze, a dwiescie na prostym bez żadnych defektów. Jeżeli by się który znalazł defektowy czasosłów, tedy w obiecanych jego xięgach mają takowy odłączyć, które to xięgi—czasosłowy ma według podanego exemplarza sobie dawnego bez żadnych omyłek, ale tak słowo w słowo, iako się mu exemplarz poda przeirzany, drukować, znaczną farbą czarno, cynobro czerwono, piękno, nie błądą, a to na papierze gdanskim cerkiewnym y na prostym, także misecosłowy mam dodrukować do tych czasosłowuw, które znajdują się w skarbcu numero sto dwadziescia y pięć na papierze tutecznym. Od ktorých to 1080 czasosłowow z misecosłowamy mają mu ich mość zapłacić za każde sztukię po groszy trzydziesci y ośm, a za te misecosłowy, co mam dodrukować per medium, mają mi zapłacić. Z tych tedy pieniędzy już sam pan Semion ma przewidować sobie wszelkie materię y potrzeby do drukarnie należące, także ma papier odbierać y liczyć od naszego dozorcę, aby nie było defectów, iako y teraz znajdowało się w tych xięgach, co się odebrało do skarbcu, wszy(s)tko waląc y dając winę dozorcę naszemu, yż w liczeniu myli się, gdy wydaie papir do moczenia, dla tego ex debito postanowiamy, aby pan Semion, albo czeladnik jego, odbierając papir dla moczenia, ma drugi raz liczyć, a co by nie dostawało, dozorca nasz powinien będzie dołożyć, a więcej y iednego arkusza nie przykładać, tylko iak wiele będzie odbierał od naszego dozorcę papiru gdanskiego y tutecznego y według kontraktu postanowionego, to jeżeli by się miało pokazać więcej nad nasze pozwolenie, tedy te wszystkie xięgi, co się pozwoliło pro parte pana Semiona przykładowo numero dwadziescia y pięć czasosłowow dla niego y czeladzy jego ukontentowania, mają ich mość zabrać y do swego skarbcu złożyć, także aby żadnych erroruw albo iakieci mutatiey w literach nie czynić, albo co przydawać, ale według exemplarza podanego ma drukować y do correctora każdy arkusz posyłać przez swego czeladnika, litery zaś wyraźnie aby praso wyrażone byli, żeby nie było zalane, inkaustem czarnym, dobrym, nie bladym, albo y cenobrem bladym, ale czerwonym, rumianym

wszy(s)tkie xięgi drukowane byli. Czeladzi dobrych przybierać sobie, aby tego rzemiosła świadomi byli, nie chłopcami, albo żunkami służyć się. Czeladz zaś, która będzie zostawać w drukarnie, aby była cnotliwa, nie podeirzana, abysmy nie mieli iakiei przygany od innych ludzi o tym, aby koźdemu doszła płaata według postanowienia, aby do nas skargi nie było. Litery zaś, które się oddali wagą, aby według reiestru opisanego znowu oddane byli do skarbcu. To też upatrywać, aby czeladz, albo kto inny, na strone nie brał, albo gdzie indziej wydawano. Także z dozorczo naszym, ktorego nazywamy, aby zgodnie żył, żadnych swarow między sobą nie czynili, ani też żadnych zniewag, albo złych słow, ale iak naskromnie z sobo żyli, y ieden drugiego szanowali, bo ieżeli by nie miał uczynić dosić według wyżej opisanego tego kontraktu y według postanowionych konditij, zakładami winy, aby te dwadziesci xiąg y cokolwiek postanowiło się w tym kontrakcie od wszystkiego odpadał y do wszelkiego prawa y sądu przypozwany był, na co dla lepszej wiary y pewności ręką moją własną podpisuje się. Działo się we Lwowie die 23 octobris, anno 1691. Symeon Stawnicki, typograph, m. p.

11 funtow liter roznych wydało się na drukarni przy panu Laszkowskim y panu Cypriane (Kisielnickim). 4 kamieni y 22 funt. liter z dziszko y tablicami wazili, ktore wydali się do drukarni teraz na drukowanie tych czasosłowuw dla odnowienia liter złych. 1 kamien bez 2 $\frac{1}{2}$ funt. wylał kwadratow, gdzie zapłaciło się. 24 funt. na kwiatki, wylał z naszego ołowiu, zapłaciło się giserowi Basilemu.

Pod tymże kontraktem y conditiami, ktore są expresse wypisane w tym kontrakcie, acceptuie y pozwalam na wszy(s)tkie conditie, yż za wiadomością moją staneli, y na to libere non coacte pozwalam, yż mam dosić uczynić o drukowaniu tey xięgi, to iest psaltyr in 4-to bez erroruw, albo iakich defektow, ale według exemplarza mnie podanego, gdy, da Pan Bog, wydrukuje, maia mi ich mość od koźdey xięgi zapłacić (od) iedney po groszy piętnascie, także od grammatyczek maia mi płacić od iedney po groszy dwa to conditio, że mam

papir liczyć, odbierając od dozorczy naszego, aby napotym manka-
mentow nie było y defektow, a in quantum by nie miał, odbierając,
liczyć papir, tedy te defekta mnie należeć maia, na co dla lepszej
pewności ręką moią własną padpisuię się. Działo się w sessiey die
16 maii, anno 1692. Symeon typograph m. p.

Z (s)karbcu na drukowanie psaltry in 4-to y grammatyczek
odebrałem liter psaltrynych: 4 deszczek, ważyło liter psaltrynych
kamieni 4, funt. 25, 1 kasztet, ktory ważył liter psaltrynych kam.
4, funt. 22 $\frac{1}{2}$. (Summa) kam. 9, funt. 17 $\frac{1}{2}$.

Anno 1692, die 28 iulii po wydrukowaniu psaltry in 4 to y
grammatyczek odebrało się liter psaltrynych przerewidowanych
złych do skarbcu kamieni 14, funt. 1 $\frac{1}{2}$, a zostawiło się onemu iuz
przebrakowanych psaltrynych liter do drukowania trefoloiu kam. 9,
funt. 27; 1) item liter ochtainych przebrakowanych kam. 4, funtow 28;
item kwiatkow wylanych gotowych kam. 1, funt. 7, 2) kaszt. ważył
liter ochtainych kam. 7, funt. 29, 3) kaszt. ważył liter ochtainych kam.
7, funt. 8, 4) kaszt. ważył liter ochtainych kamieni 4, funt 11. Die 2
augusti, anno 1692 na drukowanie tryfologia № 29 figurek prazni-
kowych z drukami i. m. o. władyki wydało się, 8 pralozek, 6 pre-
dosłowia.

Die 30 iulii wersalow sztuk 30 psaltrynych oddał, kwiatkow
sztuk 2 oddał, trefoloinego materek 8 oddał, 2 instrumenty oddał.
Die (pri)ma augusti wydało się psaltrynych materek 4, kwiatkow
szotka 1. Die 13 augusti wydało się kwadratow z drukarni oycy
episkopa na drukowanie trefoloia drukarzowi 1 kamien y 23 funt.
kwadratow. Item 1 kamien y 11 funt. liter, co wylał syn iego z
naszego spinglasu, ktore literi dało się na drukowanie. $\frac{1}{2}$ kamienia
kwadratow z naszego olowia wylał syn iego, zatrzymał w drukarni.
Die 18 augusti wzioł liter psaltrynych roznych w papiru pozawiaa-
nych, w skarbcu nie wazone, ale tak sub onendo, że z poł kamie-
nia wazyli te wszystkie literi.

Die 29 augusti wydało się z (s)klepu dolnego, gdzie xięgi
przedają, 1 kamien y 6 funt. liter nowych ochtainych drukarzowi.

Die 22 maj 45 $\frac{1}{2}$ funtow liter nowych ochtainych wydało się z sklepu dulnego, 4 materki ochtaine oddał.

Ja niżej podpisany Simeon Stawnicki, kunsztu drukarskiego magister y zycer, tym moiem y dobrowolnym y neodmiennym zapisem iawnie y dobrowolnie, iako y przed urzędem zeznaę, iż ich mościom panom starszym y młodszym bracy bractwa religii graeckiey, cerkwie Lwowskiey, mieyskiey, ujednałem się y zgodnie ugodziłem na wydrukowanie księgi in folio, nazwaney trefoły, według exemplarza, od pomienionych ich mościow pp. bracy dany, ktorych to xiąg trefołoioy in folio wszystkich sztuk pułtora tysiąca spełna słowięskim ięzykiem, charakterem y dialektem, maia być moia pracą y kosztem, to iest inkaustem dobrym, czarnym, y cynobrem srutnym, czerwonym, nie blednym, także czeladzią y zapłata moia y prowidowaniem wictu moiogo wydrukowane cale y zupełnie bez wszelkich defektow, tilko drukarnią ich mościow, literami y papirem, a od kożdey xięgi iedney trefoloia pomienieni ich mości po złotych cztery currentis monetae maia mi płacić, na ktore to drukowanie przerzeczoney xięgi więcey pieniędzy od tych że ich mościow pp. craci bractwa przerzeczoney nie będę mogł zabierać, tylko to, co sami ich mość ze mną postanowili. Residuum zaś pieniędzy po wydrukowaniu takowych xiąg pułtora tysiąca, iako się namieniło, zupełnym y skutecznym tym że ich mościow oddaniem, porachowawszy się ze mną, zapłacić mi y oddać maia. A ia submittuie się y wszelako obliguie tym że ich mościom pp. bracy przerzeczoney bractwa pod zakładem dwoch tysięcy złotych polskich neodpustnei winy, ktora by się podług rozsądku ich mościow na pobożny uczynek obrocić miała i disposicyi tych że ich mościow obrocili, iż we wszystkich punktach zwysz y niżej wyrażonych w tym moiem zeznaniu zachować się mam: piersza, aby według exemplarza danego xięgi pomienione słowo w słowo żadnego y najmniejszego słowa, punkta, litery, noty, nie przestempuiąc, nie przedaiąc, ani odmieniaiąc, bez wszelakich omyłek, także nie zalewaiąc liter cynobrem, według potrzeby y zwycaiu dawnych xiąg powinien będę dać do drukowania tych xiąg,

y tak zaprawiać, aby nie było żadnych errorow, ani blady cynober, defektu żadnego w tych xięgach nie mam uczynić y zostawić, ale cale, zupełnie in eo numero ac specie, iako się namieniło, ze wszystkim powinienem wystawić y oddać, a gdy by się miał iakowy defekt pokazać y znaleźć przy odbieraniu y oddawaniu tych xiąg, tedy z summy, ze mną postanowioną, wytrącić ich mość będą powinni. To sobie, iednak, waruję, aby ich mość do drukowania tych xiąg papiru wczesnie dodawali, tych że xiąg miałem participować podług dawnych zwyczaio w po wydaniu y wydrukowaniu y wyseiu tych xiąg in numero piętnascie (set), ktorych iuż participować nie będę, ale mi ich mość pretium podług taxonomy, na ten czas ustanowionej, zapłacić, co ia za wdzięcznie przyiąć mam, przyiąć(y) więcej nie upominać się, do tego iako wiele mi liter oddali wagą do wydrukowania, oddali y inne wszelkie instrumenta y prasy, tak po skączeniu tej xięgi roboty oddać ich mościom wcale submittuie się pod zakładem zwysz opisanym. A dla lepszej wiary ręką moją podpisuię się we Lwowie die 9 angusti, 1692 anno. Symeon Stawnicki, typograph Leopolitaneos, m. pr.

Anno 1694 a die 10 angusti odebrało się od pana Semiona Stawnickiego, typographa, liter ochtaynych w czterech kasztach lab 20, fun. 21, psaltrynych liter we dwu kasztach lab 8,—fun. 16, item w pięciu deszczkach defekta y kwiatki lab 2, funt. 28, item na iednej deszce prochu gisarskiego funt. 29, kwadratu z deszczko lab 1, funt. 14, pralozow roznych wielkich y małych № 65, figur roznych wielkich y małych № 70. Item osobliwie furta trefołoyna y z literami iedna. Nie dostaie do wagi oddanych liter od Semiona ochtaynych lab 5, fun. 6, item psaltrynych lab 1, funt. 26.

Ja niżej podpisany Simeon Stawnicki, kunsztu drukarskiego magister, y z synem Basilim, zycerem, gisarem, tym moim dobrowolnym y nieodmiennym zapisem, iawnie y dobrowolnie, iako przed urzędem zeznaiemy, iż ich mościom pp. starszym y młodszym bracy bractwa religiei graeckiej cerkwi Lwowskiej, meiskiej uiednałem się y zgodnie ugodziłem się na wydrukowanie xięgi in quarto, nazwaney trebnik, wed-

Ług exemplarza danego od ich mościow, ktorych to xiąg in quarto trebnikow wszystkich sztuk pułtora tysiąca spełna, słowięskim ięzykiem y dialektem maia być, moia pracą y kosztem, to iest inkaustem dobrym, czarnym y cynobrem cwiętnym czerwonym, nie bladym, także czeladzio y zapłato moia y prowidowanie wiktu mego, wydrukowane cale y zupełnie bez wszelkich defektow, a od kōzdei xięgi iedney trebnika pomienione ich mość pp. bractwo po groszy trzydzięsci y ośm currentis monetae maia mi płacić, na ktore to drukowanie przerzeczoney xięgi więcey pieniędzy od tych że ich mościow nie będę mógł zabierać. tylko to, co sami ich mość ze mno postanowili. Residuum zaś pieniędzy po wydrukowaniu takowych xiąg pułtora tysiąca, iako się namieniło, zupełnym y skutecznym tym że ich mościom oddaniem, porachowawszy się ze mno, zapłacić mi y oddać maia. Także literi wszystkie, ktore odbieram na drukarnie wagą, według zwyczaju mam wcale oddać, żadney szkody nie czyniąc, iako wagą odbieram, takowo mam oddać, a in quantum by mi nie dostawało do wagi, maia mi z summy, mnie na leżącey, potrącić. A ia submittuie się y wszelako obliguie się tymże ich mościom pp. bracy pomienionego bractwa pod zakładem tysiąca złotych polskich nieopusney winy, ktoro by się podług rozsądku ich mościow na pobożny uczynek obrocić miała, y dispositiei tych że ich mościow obrocili, yż we wszystkich punktach zwyz y niżej wyrażonych, w tym moim zeznaniu zachować się mam. Pierwsza, aby według exemplarza danego xięgi pomienione słowo w słowo, żadnego y naimniejszego słowa, punkta, literi, noty, nie przestępując, nie przydając, ani odmieniając, bez wszelkich omyłek, liter nie zalewając inkaustem albo cenobro, według potrzeby y zwyczaju dawnych xiąg powinien będę dać do drukowania tych xiąg y tak obserwować, aby nie było żadnych errorow, ani cenobry bladei, ani defetcu w tych xięgach nie mam uczynić y zostawić, ale cale in numero et specie, iako się opisało, ze wszy(st)kim wygotowawszy porządnie oddać, a gdy by się miał iaki defekt pokazać y znaleźć w tych xięgach przy odebraniu y oddawaniu, tedy z summy, ze mno postanowioney, powinni będą ich mość wy-

trącić, także jeżeli by się miał papier inszego gatunku znaleźć przy rewidowaniu xiąg, tedy wszystek ten papier mają zabrać do skarbcu swego, a ja powinien będę za to wine dać złotych pięćset, na które condiciei dobrowolnie pozwalam. Litery przy dokonczeniu wszy(s)tkie według wagi odebrane y insze drobiazgi, co się wydaią z (s)karbcu do drukowania tej xięgi, mam wcale bez najmniejszej szkody wcale oddać, żadnych wymuwek nie mając. Te tedy wszy(s)tkie conditie, puncta podpisem ręki moiej własnej ztwierdzam, że mam dosięc yczynić, na co dla lepszej wiary y pewności ręką moją własno z synem moim Basilim podpisuie się. Działo się we Lwowie die augusti, anno 1694. Symeon Stawnicki, drukarz.

Die 10 augusti oddało się ochtainych liter na drukarnie przez i. m. p. Jakuba Lauryszewicza y i. m. p. Semionowicza na robote trebnikowe № 11 kamieni, 6 funt. liter ochtainych. Die 12 augusti: 1 kaszta—8 kamieni, 20 funt. liter psaltrynych, $1\frac{1}{2}$ kamienia y 2 funt. liter nowych z naszego ołowia dało się na drukarnie, co wylwał; 1 kaszta—6 kamieni, 24 funt. liter psaltrynych; 11 materek liter psaltrynych oddał; 1 instrument do wylania liter oddał; 2 materek liter psaltrynych; oddał; $\frac{1}{2}$ kamienia wersalowych y innych liter dobrych; 1 $\frac{1}{2}$ kamienia liter złych dało się do wylania liter nowych,—oddał; $\frac{1}{2}$ kamienia, 4 funt. złych liter także wydało się do wylania,—oddał. Te kamieni 2 y funt. 4, co się dało z tych liter na wylanie, oddał zupełnie. Die 30 7—bris $\frac{1}{4}$ kamienia liter dobrych przy p. Cyprianie dało się na drukarnie.

Po zawarciu kontraktu obiecali mi ich mość ratione przykładkow dać pieniędzmi contentatiew dla mnie y czeladzi z. dwiescie pięćdziesiąt, mowiel z. 250. Na to się podpisuie. Dan, ut supra. Symeon Drukacz m. p.

Nizey podpisany zeznaie tym quitem wyrażonym, iż cokolwiek praetendowałem sobie u ich mościow pp. bractwa w retentach pozostałego przez wszystkie lata od robienia xiąg y tryfolaiow do dnia dzisiejszego, we wszystkim w zapłacie od ich mościow stało mi się dosyć, y ex nunc odbiram podług rachunkow z. 400 gotowych pie-

niędzy y darunku do tego dwa tryfołoie. A tak we wszy(ą)tkim ich mość kwituie y dla wiary ręką moją ten kwit sam pisałem y imie wyrażam. Działo się w sessyey zgromadzenia ich mościow roku 1695, maii 26. Symeon Stawnicki, drukarz, m. p.

Ja Bazyli Stawnicki, syn, przytomny będąc na ten czas.

Tegoż dnia uczynilismy postanowie(nie) z panem Bazylim Stawnickim na wylanie liter psaltrynych, od każdego kamienia po złotych ośm od roboty, ile kamieny wyrobi. Na co dla lepszey wiary podpisuie die 26 iuny, a(nn)o (16)95. Oddaie sie onemu starych liter zaraz lab. 4¹/₂, item matryces warsalowych psaltrynych № 36⁽¹⁾, matryces wierzchnych psaltrynych № 39⁽¹⁾, matryces tryodnich tekstowych № 49⁽¹⁾, matryces na komy № 5⁽¹⁾, instrument do wylwania liter № 1⁽¹⁾. Bazyli Stawnicki.

Die 10 iunij dało się panu Bazylemu liter lab. 3, funt. 22; die 21 iulij dało się iemuż lab. 4, die 29 iuny dało się iemuż na przerobienie lab. 4, funt. 8; die 13 iulij dało się temuż na przerobienie liter lab. 3, funt. 7¹/₂. A(nn)o 1695 a die 26 iuly uczyniło się rachunek z panem Bazylem Stawnickym, ktoremu roznymi czasy wydało się liter starych na wyrobienie nowych lab. 19, funt. 21. Wydał tedy liter nowych lawter lab. 17, funt. 3, zapłaciło się a z. 8—z. 136. Prochu lab. 1, funt. 8, item drobnych liter funt. 4¹/₂. Czyni komputu od niego lab. 18, funt. 15¹/₂, restat lab. 1, funt. 5. Anno 1695 a die 26 iulij odebrało się od pana Semiona Stawnickiego nazad litery, ktoremu dane były na wydrukowanie trebnikow, iako na zadzie napisano, uti summa kamieny 27, funt. 4. Ne dostało funtow 4¹/₂. Condonatum.

Ja niżej podpisany Symeon Stawnicki, kunsztu drukarskiego magister, zeznaie tym moiem dobrowolnym oblikiem jawnie, iako by przed xiegami urzędniemi, iż ich mm. pp. starszym y młodszym braciey bractwa religij graeckiey cerkwiey mieyskiey, Lwowskiey,

¹⁾ Противъ каждого изъ обозначенныхъ номеровъ написано: «Odd.!». Написъ эта сдѣлана другою рукою, очевидно рукою того, кто принималъ буквы.

yż uiednałem się y zgodnie ugodziłem na wydrukowanie xięgi in folio, nazwaney apostoł, według exemplarza od pomienionych ich mościow danego, ktorych to xiąg wszy(s)tkich sztuk spełna tysiąc, słowiekim ienzykiem, charakterem y dialektem mają być, pracą moią y kosztem moiem, to iest incaustem dobrym, czarnem, cinobrem swietnym, czyrwonym, nie blednym, także czeladzią y zapłata moią y prowadowaniem wiktui moiego, wydrukowane cale y zupełnie bez wszelkich defektow, tylko drukarnią ich mościow, literami y papirem; a od kózdey xięgi iedney apostoła pomienieni ich mm. po złotych pułtoru currentis monetae mają mie płacić, na ktore to drukowanie przereczoney xięgi więcey pieniędzy od tych że ich mościow pp. bracij bractwa przereczoney nie będę mógł zabierać, tylko to, co sami ich mm. ze mno postanowiły. Residuum zaś pieniędzy po wydrukowaniu takowych xiąg tysiaca, iako się namieniło, zupełnym y skutecznym tymże ich mm. oddaniem, porachowawszy się ze mną, zapłacić mi y oddać mają. A ia submituie się y wszelako obliguie tymże ich mm. pp. bracij przereczoney bractwa pod zakładem tysiaca złotych polskich nieodpusney winy, ktora by się podług rossądku ich mościow na pobożny uczynek obrocić miała, y dyspozycij tych ich mościow obroci, yż we wszy(s)tkich punktach, zwysz y niżej wyrażonych, w tym moiem zeznaniu zachować się mam. Pierwsza, aby według exemplarza danego xięgi pomienione słowo w słowo, żadnego naymnieyszego słowa, punctu, litery, noti nie przestempuiąc, a nie przydaiąc, ani odmieniaiąc, bez wszelkich omyłek, także nie zalewaiąc liter, cinobrem swietnym, według potrzeby y zwyczaiu dawnych xiąg, y tak zaprawiac, aby nie było żadnych errorow, ani błady cinober, defektu żadnego w tych xięgach nie mam uczynić, ale cale, zupełnie in eo numero, iako się namieniło, ze wszy(s)tkim powinien wystawić y oddać, a gdy by się iakowy defekt miał pokazać y znaleść przy oddawaniu tych xiąg, tedy z summy, ze mną postanowioney, wytrącić ich mm. będą powinni. To sobie, iednak, waruie, aby ich mm. do drukowania tych xiąg papiru wczesnie dodawali, tych że xiąg miałem participować podług dawnych zwy-

czaiow, po wydaniu, y wydrukowaniu, y wysciu tych xiąg, tedy mi ich mm., umowiwszy, maia dać złotych sto dwadziescia na czeladz y na mnie samego, z ktorych to złotych sto podług szłusznosci mam ukontentować czeladz, w sobie residuum, to dokładaiać y assecu-ruiać się, aby żadnego potaiemnego podkładku nie przykładałem, a gdy by jeden arkusz miał by się znaleźć między temi wydanemi xięgami papierniej inszey, tedy tych złotych sto dwadziescia nie maia mie ich mm. dać y ieszcze do tego maia mie wytrącić z summy za wyrobienie xiąg złotych trzysta, ktore obrocić maia na szpital. co ia za wdzięcznie przyiać mam y więcey nie upominać się, do tego iako mie liter oddali wagą do wydrukowania y inne wszelkie instrumeta y prasy, tak po skączeniu tey xięgi roboty oddać ich mości wcale submituię się pod zakładem zwysz opisanym. A dla lepszey wiary ręką moia podpisuię sie. We Lwowie die 28 julij, a(nn)o 1695.

Odebranie liter: 2 skrzynki nowych liter, kamieny 14, funt. 22, item 4 skrzynki liter dawnych—kamieny 24, funt. 12; item kwiatkow kwadratow kamieny 2, funt. 24.

Ja Symeon Stawnicki, drukarz, prawdziwie na tym contraccie podpisuię się m. p.

Item die 3-tia augusti kwadratu nowego dało się kamien 1, funt. 2, item die 4-ta augusti wydali się figury do apostoła rznięte. ewangielistow 5 na drzewie rznięte, 1 ewangelista Łuka, mieyskich 16 figur ruznych, małych 2 figure, liter wielkich 4 początkowych na drzewie rzniętych, predosłowy 24, praloz 14 większych y mniejszych, item die 9 augusti kwiatkow nowych z roboty dało się kamien 1, funt. 18; 1 kamien y cwierć ołowiu na kwadraty p. Cypryan wydał, 1 kamien y 5 funt. liter nowych ochtainych do czas(os)lowcuw wydało się z(s)klepu przez p. Cypryana. 1 kamien bez cwierci liter roznych przez p. Cypryana odwa(żyło się).

Die 28 julij odebralismy wszy(s)tkie literi ochtaine y psaltryne y inne obrazki, pralozgi, figury od apostołow, gdzie nie dostało kamieni dwa liter z drukarni.

Uczynilismy postanowienie, iako by kontrakt, z panem Semionem Stawnickim, typographem naszym, wzglendem pułtora tysiąca czas(ow)slowcuw małych, na papierze naszym, według exemplarza, od iedney sztuki po groszy sześć, co czyni złotych trzysta, także melioratiei obiecalismy onemu dać złotych dwadziescia tako condicio, aby żadnych przykładkow nie było, bo iezeli by się miało co postrzec y znależć, tedy za robote nie powinni będziem onemu płacić. Na co dla lepszey wiary y pewności podpisuie się. Działo się we Lwowie die 3 marty, anno 1696. Symeon Drukarz m. p.

A(nn)o 1696 a die 25 july wydało się drobných liter panu Semionowi Stawnickiemu, typografowi: 4 skrzynki—kamieny 14, funt. 12 $\frac{1}{2}$; die 27 iulij 13 obrazkow małych—1 cwierć kamien. liter, 1 furta mała, item 24 liter wydało się na tablice, 4 pralozek małych, item 3 funt. liter, item 4 litery mosiądzowe, 35 liter drewnianých początkowých małych, 1 cwierć kamienia liter wydało się.

Pod tymże kontraktem y opisanemi conditiami uczynilismy postanowienie z panem Semionem Stawnickim, typographem naszym, wzglendem drukowania molitweniczkow in 8-vo według exemplarza Uniewskiego, ktorých ma być in specie sztuk №¹), od kaźdei sztuki mamy płacić onemu po groszy piętnascie, gdy nam {wyda z drukarni wcale do skarbcu, bez erroruw y bez defektow, a żadnych przykładkow aby nie przykładał, to mu się a parte obiecuie za przydatki dać złotych dwadziescia, tylko waruiem, aby inkaust czarny, dobry był, literi aby nie zalane byli, y z początku cynobro czerwono drukowane było, a in quantum tym nie miał dosić uczynić według kontraktu, wyżej opisanego, y conditij wyrażonych, pozwalam vadium winy, aby te przykładki nie płacone byli, iezeli by się znalazło, żebym miał co przyłożyć dla siebie, także litery według wagi abym wcale oddał. Na co dla lepszey wiary y pewności ręką moją własną podpisuie się. We Lwowie die augusti 11, anno 1696. Symion typograph, m. p.

¹) Въ подлинникѣ пробѣлъ.

A(nn)o 1697 a die 12 novembris odebrali się litery od pana Semiona Stawnickiego, ktore był powziół na robote czasowniczkow małych we czterech skrzynkach lab. 15, funt. 6, nie dostało funt. 22. Oddał dawnych liter y z kwiatkami, ktore przy nim zostały byli na 2 deszczkach lab. 1, funt. 19.

Ja niżej podpisany zeznaie tym dobrowolnym pisanem moym, yż niednałem się ich mość pp. braciey starszym y młodszym na wydrukowanie xiąg tysiąc psalteryz in quarto podług exemplarza, mnie podanego, od koždy xięgi iedney po groszy piętnastu, ktore te xięgi pomienione tysiąc powinienem dobrym, czarnym inkaustem y cynobrem czyrwonym, gdzie będzie potrzeba, wydrukować, bez żadnych defektow, do tego liter kilko od ich mm. co biorę, wagą takąż bez uszczyrbku żadnego oddać y odważyć powinien będę, a za oddaniem, da Bog, y odrobieniem contentu się mają mi ich m. nad umowe płacy dać złotych trzydziesci y pięć. Psalteryz z tych xiąg pieniędzy przy robocie nie mam zabierać, telko co ich m. sami mie dawać będą. Na co dla wiary ręką moją podpisuję się. Działo się we Lwowie, w congregacie brackiey a(nn)o 1697, die 5 marty. Symeon Stawnicki, drukarz, m. p.

Odebrałem pismo do roboty psalteryney, ktore ważą, skryunki cztery, kamieniy 28, funt. 8. Ochtajnego y psalterynego kamieniy dwadziescia y ośm y funtow ośm.

Ja niżej podpisany Bazyli Stawnicki, magister kunsztu thy-pografskiego, zeznaie tym dobrowolnym obligem, yż obliguie się ich mm. panom braciey starszym y młodszym, niednawszy się wydrukować xięgie, nazwane trebnik, podług exemplarza, mnie danego, in octavo, kożdą po groszey dwudziestu, wszy(s)tkich xiąg numero szescset. Ktore-to xięgi powinien wszy(s)tkie szescset bez żadnych defektow wyrobić dobrym, czarnym inkaustem y, gdzie telko będzie potrzeba, cynobrem także moym powinien, y wszelkim kosztem wydrukować, y czeladzy mey płacić y sustentowaniem, tilko literami y prasą ich mościow, a cokolwiek liter do tey roboty odbierania pod wagą, to iest we dwu skrzynkach kamieniy dziesięć bez puł funta, tak cale

po wydrukowaniu y oddaniu xiąg y litery też wcale oddać powinien będę. Na co dla lepszej wiary ręką moją podpisuję się. Działo się w sessiey ich mościow die 30 novembris, anno 1697. To też dokładaiąc, iż która by litera nie miała być dobra do druku, tey w zycowanie kłaść nie powinienem. Item co pan Cyprian liter wydał roznych puł kamienia y matryces do wyliwania liter № 9 y forme iedne... Jch mość zaś onemu obiecuią, gdy dobrze odda bez żadnych defektow pomienione xięgi, in vim pieniędzy darunku złotych trzydziesci. Bazylii Stawnicki, tipograf.

Na ten kontrakt y robote odebrałem ad rationem od ich mości p. Mikołaja Krassowskiego z. 100 die 4 x-bris, (anno) 1697. Na ten kontrakt odebrałem—Bazylii Stawnicki złoty 100. Item drugim razem die 3 februarii 1698 odebrałem na też robote z. 150—Bazylii Stawnicki. Item trzecim razem die 10 martii odebrałem na też robote złotych sto, to iest z przedaży xiąg w sklepie, Bazylii Stawnicki. Item die 22 martii przy oddaniu trebniczkow № 599 przychodziło mi reszty z. 79, gr. 10. A to ktore cale odebrałem y kwituie ich mościow Bazylii Stawnicki.

Ja niżej podpisany zeznaie tym dobrowolnym pisaniem moim, iż uiednałem sie z ich mościami pp. braci starszymi y młodszymi wydrukować grammatyk № 7000 według exemplarza, a od koźdey grammatyczky po groszy pułtrzecia tą conditią, abym żadnych przykładow nie upominał sie u ich mościow y defektow żadnych aby nie było, na co sie podpisuie. We Lwowie die 22 may w sessiey działo sie 1698 a(nn)o. Bazylii Stawnicki.

Na tosmy mu oddali papiru ryz № 4 y liber 14. Bazylii Stawnicki.

Ja niżej na podpisie wyrażony Bazyli Stawnicki, magister kunsztu thypograph. y zycer, zeznaie tym moim dobrowolnym zapisem, yż obowiązałem y podiołem dwoie xiąg operum: iedne iermoloyczyk in duodecimo, a drugo xięgie akafisty in quarto, podług exemplarza, mnie danego, ich mościami pp. hracyi starszym y młodszym wydrukować słowo w słowo, iako w exemplarze, moym in-

kaustem, cynobrem y czeladzią moią y kosztem wszelkim, telko ich mościow prasy y litery, od których to xiąg dwoie operum, to iest od iermołoyczyka ma mieć płaty moiey od iedney po groszy ośmu currentis (monetae), a od akafistu in quarto po groszy dwudziestu cztery, na którą tą robote nie mam zaraz zabierać pieniędzy wszystkich, telko według słuszności w robocie, drugie pieniądze za dokonzeniem y wyrobieniem pomienionych xiąg, do tego sie zapisuie y oblige, abym dobrym, czarnym inkaustem y czerwonym iasno cynobrem wyrobił pod zakładem sumny takowey, która by uczyniła za wydrukowanie xiąg, errorow żadnych y defektow nie powinienem uczynić. Liter com odebrał we czterech skrzynkach kamieni 15 y funt. 9, po wyrobieniu oddać zupełnie powinienem. A dla wiary y pewności moią ręką podpisuie sie. Działo się we Lwowie die 11 iuly w sessiey ich mościow a(nn)o 1698. Baziliy Stawnicki.

Die 15 iuly na te robote wziołem złotych szesdziesiąt, dico z. 60. Baziliy Stawnicki.

Die 4 7-bris odebralismy litery lab. 15, funt. 7, które były dane na iermołoyczyki. Tegoż dnia wydało się liter na akafisty we trzech skrzynkach lab. 24, funt. 28. Item kwadratu lab. 2, funt. 15 z deszczko.

Tegoż dnia zapłaciło się in toto od iermołoyczykow roboty, z czego pomieniony drukarz quite. Baziliy Stawnicki. Za robote iermołoyczykow stała mi się zapłata.

Die 21 7-bris figur do akafistow wielkich 6, a malenkich figurek 71. Oddał te figury.

Na Jermołoyczyke wyszło papiru ryz 17, liber 12.

Anno 1699, die 14 marty odebrało się w te trzech skrzynkach dane litery na wydrukowanie akafistow lab. 24, funt. 18. Item kwadratu na dwu deszczkach in toto lab. 2, funt. 15, nie dostało liter funtow 10.

Oddał figurek małych 29, od których quite, zapłacić potrzeba, także 3 wielkich y od tych zapłacić potrzeba czercowi do s. Jura.

Anno 1699, die 17 martii, że mi się zadosyć in toto słała satisfactia od ich mościow pp. bractwa, z tego ich mościow cale kwitaie y nic sobie u ich mościow nie mam praetendować za te robote akafistowe, na co się podpisuie. Stało mi się zadość od roboty akafistow Baziliy Stawnicki.

Ja niżej podpisany Bazily Stawnicky, magister kunsztu thypografskiego, zeznaie tym dobrowolnym zapisem moym, yż uiednałym u ich mościow pp. bracy starszym y młodszym bractwa cerkwie meyskiej wydrukować psaltery in quarto dwanascieset dobrym, czarnym inkaustem bez żadnych errorow, ale cale słowo w słowo, podług exemplarza mnie danego, od których wydrukowania mają mie ich mość po groszy pietnastu currentis monetae płacić, do tego mam wydrukować proskomydey pięcset, od koźdy płaty mam mieć po groszu, assekuruiąc się ich mościom w tym, że pieniędzy nie mam zabirać wszy(s)tkich przed oddaniem roboty, ale podług słusności, co mnie samie ich mości dadzą, do tego cokolwiek liter wagą na te robote odbiore, wagą taką zaś się powinien będę oddać. Na co dla lepszey wiary moią ręką własną podpisuie się. Działo się we Lwowie w sessiey ich mościow anno 1699, die 23 maji. Baziliy Stawnicki.

Die 3 aprilis wzioł pralozę drzewiany do początku kafizmy pierwszej.

Anno 1699 a die 11 augusti odebrało się liter dawnych od p. Bazilego, drukarza, ktore byli u niego od roku 1697 a die 5 marty w pięciu skrzyniach y deszczkach trzech № lab. 32. funt. 4. Item liter początkowych wielkich mosiądzowych № 48, także y pralozę oddał.

Ja niżej podpisany zeznaie y we wszystkich robotach moich, ktore do tych czas ich mość pp. bractwo podług kontraktow robiłem, ad minimum w solutiey y wszelkiem ukontentowaniu za pracy moie stało mi zadosyć. Na co się ręką podpisuie moią. Że mi się zadosyć stało, podpisuie się Bazyliy Stawnicki.

Między ich mość pp. bractwem Stauropigialnym cerkwie mieyskiej, Lwowskiej Wniebowzięcia Naswiętszey Panny a panem

Bezym Stawnickim, kunsztu drukarskiego magistrzem, stanął pewny a nieodmienny kontrakt (w) niżej wyrażony sposob. Iż pan Bazyl Stawnicky podiół się ich mość pp. bractwu xięgie, nazwano ochtay, in folio wydrukować № 1200 zupełnie, czeladzią swoją, z provideowaniem wiktuy y soluticy onym, inkaustem czarnym, dobrym, cynobrem iasno, a nie bladawo, z pilną ostroznoscią y dozorem, aby bez żadnych pomyłek y przestempow w słowach, przestrzegamy, drukował, y pilnie przestrzegał, aby defektow żadnych nie uczynił, za co od ich mościow pp. bracy bractwa od koźdey xięgi solarium podług targu po złotych dwa monetae currentis mieć ma bez żadnych przykładkow, a in vim przykładkow gotowych pieniędzy za wydrukowaniem y zupełny 1200 xiąg oddaniem bez errorow y defektow złotych sto spełna dać mu ich mość maia, a czeladzi także dla pilnego y dozornego drukowania, aby dobrze na biały opiłkami inkaust, także y cynober nie blade dawali, koźdemu czeladnikowi za od(d)aniem xiąg dać obiecuią po złotych dziesiátku. Osobliwie assekuirue się pan Bazyl, że iako wiele liter wagą odbierze y furt według specyfiki regestru odebrania, tak po wydrukowaniu powinien być podług regestru in toto oddać. Na co dla lepszey wiary y pewności ręką swoją własną się podpisuiue y w tym zapisuiue się, przyrzekaiąc ich mościom, yż żona iego niema tam bywać pod utratą summy. Działo się w congregaticy anno 1699, prima octobris novi.

Obiecuią też ich mość samemu p. Bazilemu, magistrzowi, nad contentacią super wyrażono złotych sto, pare xiąg dać albo raczej pieniędzmi za dwie xięgi. Bazyl Stawnicky.

Na te xięgi ochtay wydało się liter: y desczka, y szulfa quadrata, ważyła lab. 2, funt. 8; 1 skrzynka nowych liter ochtaynych lab. 7, funt. 22; 2 skrzynie psaltrynege pisma lab. 11, funt. 12; 2 skrzynki ochtaynege dawnego lab. 9, funt. 12; item 1 skrzynka y iedna szulfa tegoż lab. 4, funt. 2; item nowo teraz wyllanego pisma lab. 2, funt. 2. Latus kamieni 37, funt. 7. Item na tamtey stronie liter ewangelia funt. 17, facit kam. 37, funt. 25.

Anno 1699, die 16 octobris wydało się panu Wasilemu, drukarzowi, 1 ochtay uwiązany na exemplarz anni 1630. Item 1 ochtay w sexternach nowej ediciey.

Liter ewangelских z deszczko № 17, prałoz drzewianych różnych № 26, liter mosiądzowych wielkich początkowych № 47, figur № 2, liter wielkich drzewianych № 3. Bazily Stawnicki.

Anno 1700 a die 19 octobris przy odebraniu ochtaiow odebrały się y litery—2 kaszty, ważą kamien. 9, funt. $9\frac{1}{2}$; 1 kaszt(a) (waży) kamien. 9, funt. 15, 2 kaszt(y) psalterne litery, (ważą) kam. 10, funt. $27\frac{1}{2}$, 1 kaszt(a) kwadraty, (ważą) kam. 8, funt. 15. Facit kamien. 38, funt. 7. Item oddał liter mosiądzowych 48. Prałoz, drewnianych figur y liter wielkich drewn. 5.

Anno 1700, die 18 octobr(is) że mi się zadosyć stało od ich mm. pp. practwa mieyskiego, Lwowskiego w zapłacie, tak za robote ochtaiow, iako y za contentatią, z tego wszy(s)tkiego ich mosciam kwituie y nic sobie u ich mm. praetendować nie mam za te robote ochtaiowe. Na co się dla lepszey wiary ręką swą podpisuie. Działo się w confraterniey, ut supra. Baziliy Stawnicki, typograf.

Między ich mm. pp. bractwem Stauropigialnym mieyskim, Lwowskim a p. Bazylim Stawnickim, drukarzem, stanął pewny y neodmienny kontrakt, iż p. Bazyli podiął się ich mm. pp. bractwu pomienionemu wydrukować połustawce in octavo według exemplarza, ktorých ma być in № 1500 sztuk, od koźdey sztuky po groszy pietnascie ma się mu zapłacić, gdy nam z drukarni wcale do skarbcu wyda bez żadnego erroru y bez defektow y naymnieyszych przykładkow, aby nic ani na swoje strone, ani na czeladz żadnego nie pokazało się przykładku, w tym naybarzey waruią ich mość pp. bractwo. Za też przykładky obiecuią ich mość contentatią złotych trzydziesci y to waruią, aby litery byli czarne, nie zaliwane, także cynobrem czerwonym z początku wydrukowane. In quantum bym zaś nie miał dosyć uczynić temu kontraktowi y conditiom wyż wyrażonym, tedy dobrowolnie pozwalam vadium, aby tak te przykładky pod przepadkiem y nie płacone byli, iako y od contentatiey po-

winien odpadać y one tracić, y restantem summam od roboty przynależącej iuż sie nie ma ani upominać, od ktorey iuż y tey odpada. Litery zaś, iako według wagi odbiram, tak według teyże wagi powinienem y nazad wydać y zupełnie, wcale oddać. A na to sie dla lepszey wiary y pewności ręką swą podpisuie. Działo sie w confraterniey die 13 novembris, (anno) 1700. Dokładaiąc przy tym, że dwa połustawca obiecują ich mość pp. bractwo p. Bazylemu ofiarować y dać. Bazilij Stawnicki, typograf.

Na te połustawce odebrałem litery pod wagą: 2 kaszty liter ważyli kamien. 8, funt. $7\frac{1}{2}$, 2 kaszty liter item ważyli kamien. 7, bez sztuki, co nie doważało 2 kaszty liter y 1 kaszta prozą—kam. 6, funt. 15. Facit kam. 21, funt. $22\frac{1}{2}$ liter. Bazilij Stawnicki. Item 12 figurek, 10 prałozek, 45 liter początkowych, 4 litery mosiądzowe początkowe, furtka. Item liter roznych odebrał 1 kam. y $7\frac{1}{2}$ funt.

Die 18 martii odebralismy 6 kaszt z literami in toto excepto, figurky, prałoz y to oddał in toto.

Anno 1701 a die 18 martii że mi sie zadosyć stało od ich mościow pp. bractwa mieyskiego, Lwowskiego w zapłacie, tak za robote połustawcow, iako y 'contentatią z tego wszystkiego ich mość kwituie y nic sobie u ich mościow praetendować nie mam za te robote połustawcowe. A dla lepszey wiary ręką swą podpisuie sie. Działo sie w confraterniey, we Lwowie, ut supra. Bazilij Stawnicki.

Uczynilismy contract y postanowienie z panem Bazylim Stawnickim, typografem, na dwa tysiąca czas(os)łowcow małych według exemplarza na papierze naszym, od koźdey sztuki po groszy sześć powinniemy zapłacić, także contentatyej obiecalismy onemu złotych dwadziescia tą conditią, aby żadnych przykładow nie było sub vadio utracenia tey dopłaty należytey od czas(os)łowow, na co dla lepszey wiary y pewności podpisuie sie. Działo sie we Lwowie, w confraternie die 16 marty, (anno) 1701. Bazylim Stawnicki.

Na to 4 kaszty odebrałem liter—kam. 30. funt. $22\frac{1}{2}$. Litery drewniany—funt. 7 y kwiaty w tablice—funt. $22\frac{1}{2}$ Item mo-

siondzowe początkowe litery 48, furtka y dwa konce y ewangelickie litery № . . . ¹⁾ Bazyliry Stawnicki.

Że mi sie zadosyć stało od ich mm. pp. bractwa w zapłacie tey roboty za czas(os)lowic y kontentatie z tego ich mm. pp. in toto quiteie y na to sie podpisuie. We Lwowie, w confraternie die 6 junij, 1701 (anno.) Bazyliry Stawnicki.

Ja niżej podpisany zeznaie tym dobrowolnie pisaniem moim, iż uiednałem z ich mm. ppany bractwem Lwowskim, mieyskim gramatyk № 6000 wydrukować według exemplarza umowionego, od koźdey zaś gramatyki po groszey pułtora maią ich (m)m. p(p). mi zapłacić tą conditią pod przepadkiem zapłaty, in quantum by pokazały sie iakie przykłady, albo odemie, albo od czeladzi, do tego y defektow żadnych nie mam przy tym dać ich moście, a na to sie ręką swą podpisuie. Działo sie w confraternie d(ie) 6 iunij, (anno) 1701. Bazyliry Stawnicki.

Między ich mm. pp. bractwem Stawropigialnym cerkwi mieyskiej Wniebowzięcia Naswiętszey Panny, a panem Bazylim Stawnickim, kunsztu drukarskiego magistrem, stanął pewny y nieodmienny w niżej wyrażony sposob kontrakt y postanowienie na służebniki in 4-to, ktorych to służebnikow ma być tysiąc bez żadnych defektow według exemplarza dawnego, sobie podanego, od koźdey zaś xięgi tey służebnika in 4-to maią mu ich mm. po groszy dwadziescia cztery zapłacić, waruiąc to, aby farba była czarna, znaczna, piękna, y cynober czerwony, a nie błady, litery zaś wyraźnie aby prasą wyrażone byli, żeby żadnych liter zalianych nie było, czeladz dobrą y do tego rzemiosła sposobnych ma trzymać, y zapłata onych aby słuszna dochodziła, aby do nas skargi żadney od nich nie było. Przykładow żadnych aby nie ważył sie tak sam p. magister, iako y ktory z czeladzi pod utratą zapłaty swoiey od tych służebnikow, in quantum by sie iaki przykładek najmniejszy pokazał, także y pod utratą contentatiey, ktorey pewney ich mm. obicią oddać zło-

¹⁾ Такъ въ подлинникѣ.

tych siedmdziesiąt dla p. magistra y czeladzi, iesli nie będzie żadnych defektow y errorow. Litery iaką wagą odbieram, taką też powinien po dokonczeniu roboty ich mm. oddać. A dla lepszey wiary y pewnościi ręką sie swą podpisuie. Działo sie w confraterniey, (we) Lwowie d(ie) 4 augusti, (anno) 1701, Bazylly Stawnicki.

Eadem d(ie) et a(un)o odebrałem litery na te służebniki in 4-to: 1 kaszt(a) liter ewangelicznych brutto kam. 10, funt. 24 $\frac{1}{2}$; 2 kaszty liter ewangelicznych—kam. 10, funt. 22 $\frac{1}{2}$; 1 kaszta liter tychże—kam. 9, funt. 9; 3 deszczky z kwadratem y pisnem—kam. 6, funt. 11 $\frac{1}{2}$; item 4 kaszty liter psalternich y ochtaynich, iak nyżey stoi, co na czas(os)łowiec odebrał, to tych nie oddawał, ale w drukarni zostaie, vide superius, co ważą litery te kam. 30, funt. 22 $\frac{1}{2}$, y kwiaty, y litery mosiądzowe, y początkowe cokolwiek był do czas(os)łowcow wziął, przy nim zostaie, bo nie oddawał. Item 7 figur drewnianych y furta, a prałożow 7, koncow 5, liter drewnianych początkowych roznych sztuk 190 y proskomidyia. Bazylly Stawnicki. D(ie) 26 x—bris dwie skrzynki liter drobnych ochtaynych ważą kam. 9. Bazylly Stawnicki. Facit odebranych liter; kam. 78, a oddał (die) 18 febru(ary) kam. 76, funt. 24. Kwiatky, litery mosiądzowe y figury dr(ewniane) oddał wszy(s)tkie; kam. 1, funt. 6. nie dostaie.

Ja niżey podpisany Bazylly Stawnicki, magister kunsztu typografskiego, zeznaie tym dobrowolnym zapisem moim, iż uiednałem sie y postanowiłem z ich mm. pp. bractwem mieyskim, Lwowskim wydrukować psalter in 4—to ośmset według exemplarza starego, przydawszy potrzebne z Uniowskiew psaltery, dobrym, czarnym inkaustem, mieyscami zaś cynobrem czerwonym, a nie bladym, gdzie należy, bez żadnych errorow, ale cale słowo w słowo, od których wydrukowania mają mi ich mm. płacić po groszy piętnascie, assecuruiąc sie ich mm., iż żadnych nie mam przykładać przykładow pod utratą tak tych przykładow, iako y dopłaty za te robote, in quantum by sie co miało na mie, albo na czeladz pokazać, do tego cokolwiek liter wagą odbieram, powinien tyż oddać cale y zupełnie. I na to sie

dla lepszej wiary y pewności ręką swą podpisuie. Działo sie w sesją d(ie) 23 julja, 1702 (ann)o. Bazyli Stawnicki.

Odebrałem na te psaktery liter 4 kaszty, ktore ważyli kam. 22, funt. 26. Na to sie podpisuie—Bazyli Stawnicki. Item liter kam. 6 odebrał. Na to sie podpisuie—Bazyli Stawnicki. Item contentatiew odebrał osobliwie złotych 20.

A(nn)o 1704 a d(ie) 13 february item Bazyli Stawnicki, drukarz, wydał z druku czas(os)łowcow małych 1190, a przykładku było 100, ktore sine scitu ich mościow nad kontrakt przyłożył sobie, te sie zabrali y wraz mu a №-ro 1290 czas(os)łowcow z przykładnemi wraz, a gr. 6, z. 258 przychodzi od roboty. A za 4 rzyzy papieru, co na te 100 przykładne—z. 32. Za czas(os)łowcow summy sie mu zapłaciło z. 290.

Ja niżej podpisany Bazyli Stawnicki, magister kunsztu typografskiego, zeznaie dobrowolnie tym moim zapisem, iż uiednałem sie z ich mm. pp. bractwem mieyskim, Lwowskim wydrukować xięge in folio ewengalie, ktorych ma być dwanascie set, według exemplarza dawnego, bez żadnych errorow y defektow, od ktorey ewangeliey kożdey maia ich mm. płacić po groszy piędziesiąt za robote. A contentatiew mnie gotowemi złotych sto dwadziescia, a czeladzi po dwanascie złotych, ktore mam trzymać dobre, trzezwe, y mierne, y zwyczajne. Cynober żeby była czerwona, a nie blada, także y czarny inkaust, za to obliguie, y prasą dobrze litery przyciskane, a nie zalewane, ale znaczne aby były. Defektow aby żadnych nie było, obiecując do tych defektow przydrukowywać, ilc będzie potrzeba sextern albo arkuszow. Przykładkow żadnych, strzez Boże, ani ia, ani czeladz nie powinna mieć pod zakładem sta talarow bitych y utratą zapłaty za robote y contentatiew, do correcty zawsze za każdą prasą nosić do tego, kogo ich mm. postanowią, czeladzi, według ugody, kożdemu płacić, aby skargi nie było. Litery iaką wagą y wiele odebrałem, tyle powinien oddać, tak też y inne figury y drobiazgi należyte. Na co dla lepszej wiary y pewności ręką sie

swą podpisuie. Działo sie w sessiey confraterniey, (we) Lwowie die 2 aprilis, 1703 a(nu)o. Bazylu Stawnicki, typograf.

4 kaszty liter z quadratami odważyło sie y oddało. Brutto kam. 35 y funt. 15—item figur większych y mniejszych.

Anno 1704, die 15 aprilis wydrukowało się czasowniczkow małych sztuk 1290 y zapłaciło się od nich Bazylemu Stawnickiemu. drukarzowi, od każdego czasowniczka po gr. 6, co uczyni summa złotych dwiescie piędziesiąt y ośm—z. 258.

Anno 1704, die 12 julij stanął pewny a nieodmienny kontrakt między szlachetnymi ich mm. pp. bractwem a między uczciwym p. Bazylim Stawnickim a to ratione wydrukowania książki, nazwaney psalterki małej in 12-mo, na tabor cały, w którym ma bydz książek 1500. Od których to książek alias od każdej sztuki, albo raczey książki, stargowalismy onego od roboty y mamv onemu zapłacić po groszy dziesięciu, drukować za one ma według exemplarza, onemu danego, iednak z tym przydatkiem, aby w każdej na początku każdej kafizmy według Kiiowskiego druku cynobną drukowano było, waruią też sobie ich mości. ażeby p. Bazyluj żadnych nadto, ani dla siebie, ani dla czeladzy, nie przykładał przykładow, tylko się tą kontentował solutią. A iezeli by się co pokazało, tedy p. Bazyluj nie tylko od zapłaty odpadać, ale y karanie iuxta arbitrium ich mościow ponosić powinien będzie, ażeby czeladz do roboty ochotniejsza była, tedy się onym extra postanowioney quoty daruie się złotych dwadziescia, co ie ma p. Bazyluj dotrzymać, ręko się własną podpisuie. Datum, ut supra. Bazylu Stawnicki.

Wysz pomienioną książkę—psalterkę małą wydrukował p. Bazyluj, typograf, ale oddał in super, bo oddał 2000 sztuk. Ktoremu się wszystko in toto zapłaciło, a to po ruyinie iuz Szwedzkiey anno 1705, martij die 10-ma.

Anno 1705, die 15 aprilis postanowilismy z p. Bazylim, drukarzem, ażeby do tychże psalterek wydrukował paschalią, nazywającą się neischodymaia, od każdej zapłacić mamy onemu po

groszy 3, których ma być 2000. Odebrałem z. 200—Bazyli Stawnicki.

Między ich gośćmi pp. bractwem Sthauropigialnym, Lwowskim, mieyskim, a p. Bazyliem Stawnickim, thypografem, stanął pewny y nieodmienny kontrakt, a to w takowy sposob: podał się pomieniony pan Bazyl wyrobić y wydrukować na papierze, iednak, ich mm. pp. bracij modlitewniczkow dwa tysiące—2000 według exemplarza, onemy danego, cum additione pozdrowien Pannie Przenaswietszey per commemoracionem radoscij ziemnych y niebieskich, za ktore to drukowanie y robotę tych xiążek za każdą sztukę, albo raczej xiążkę, przy zupełnym onych odebraniu powinno się mu będzie zapłacić po groszy dziewięciu. Waruią też sobie ich gości, ażeby p. Bazyl te xiążke quam accuratissime dozirał y żeby defectow przestrzegał, a żadnych nadto przykładow nie przykładał i tą sub poenis arbitrariis tychże ich mm. pp. bracij in eodem fundo. Na co się dla większey wagi a mocy ręką swą własną podpisuię. Datum in fundo 1705, die 3 julij. Na co się podpisuię Bazyli Stawnicki.

Oddał p. Bazyl tych xiążek z defektami sztuk tysiąc, alias 2000, alias leg, a w każdy po książek dwie y co dodrukował arkuszow 200 y nazad oddał papiru ryz dwie y liber szesc, nie dostaie tedy papiru ieszcze iak arkuszow blisko czterechset, co bierze na sumienie swoje, że tego żadnym sposobem na swą nie obrocił potrzebę, ale że niektory papir był taky, że się w nim litery pokazywały po arkuszow 23, za co on niech (u) P. Boga odpowiada; my zaś, według postanowienia, zupełny z nim uczyniwszy rachunek, onemu in toto, iako należy, od tey roboty płaciemy y daiemy onemu teraz z. 323, restat onemuż dopłacić z. 277. Na co dałem onemu kartę z podpisem ręki moiey. Data die 6 8—bris veterum, 1705 anno. Dałem onemuż na to z. 77. Item dopłaciłem resztę z. 200 y karte odebrałem, solutum in toto.

Między ich mm. pp. bractwem Stauropigialnym cerkwi Wniebowzięcia Najswietszey Panny Mariey mieyskiej, Lwowskiej, a pa-
Прилож. къ ч. I, т. 10.

neni Bazylim Stawnickim, kunsztu drukarskiego magistrem, stanął pewny y neodmienny kontrakt w niżej wyrażony sposób, iż p. Bazyli ma wydrukować ośmset xiążek in octavo, nazwanych ewangelie y apostoły na cały rok według exemplarza, sobie podanego, iednak z przydaniem obszczyzny według rejestru, od ktorey to roboty kaźdey książki ma mieć p. Bazyli po groszy dwanasie, ale z tym dokładem, aby była litera czysta, czarna, nie zaliwana, nie blada, defectow żadnych aby nie było, w tym ma wiele przestrzeżać, ani errorow; także naybarziej ich mm. pp. bractwo waruią. aby przykładow żadnych nie było naymniejszych, tak przez samego p. Bazilego, iako y czeladz, ktorych in quantum by co sie miało pokazać, tedy dobrowolnie p. Bazyli pozwala y odrzeka się wszelkiew solutiew od tey swey roboty, ktora debetine dare ad cassam ecclesiae eiusdem. Na co sie dla lepszey wiary, wagi ręką swą podpisuie. Działo sie we Lwowie die 16 iulij, 1706 anno. Bazyli, drukar, Stawnicki.

Tę xiążke, ut supra nazwaną, ewangelijki oddał p. Bazylj die 30 augusti sztuk № 794, od ktorych roboty należy mu, rachuiąc od sztuki po gr. 12, facit z. 217, gr. 6. Na toże iuż wziół przed tym podczas raboty z. 150, tedy mu dopłaca się ieszcze z. 167, gr. 6. Datum, ut supra.

Na te ewengeliyky dało się było 2 kaszty liter y odważyło kamieni 9, fynt. 27¹/₂ d(ie) 9 julij. A pierwą d(ie) 15 junij, eodem a(nn)o 1706 2 kaszty—kam(ieni) 20, funt. 5¹/₂. Item 2 deszky drobne, ktory wazą kam(ieni) 2, funt. 17. Facit kam(ieni) 22, funt. 20 oddanych liter. Item do tego fortka, 3 pralozky, uspienie, koniec y 6 liter drewnianych.

Ja niżej podpisany zeznawam tym dobrowolnym moim zapisem, iż uiednałem sie y postanowiłem z ich mm. pp. bractwem mieyskim, Lwowskim wydrykować psalter in 4-to dwanasie set według starego exemplarza, sobie danego, dobrym, czarnym inkaustem, aby nie zalewane były litery, y miescem należyty, cynobrem czerwonym, a nie bladym, bez żadnych errorow, słowo w słowo, waruiąc to sobie ich

mm., aby żadnych nie było defektów, od każdej psaltery należyć będzie płacić po groszy piętnastie y contentathey złotych dwadziescia osobno, a to, żebym żagnych przykładow ani ia, ani czeladz powinna przykładać pod utratą zapłaty y contentathey, y tych przykładow in quantum by sie miało co pokazać. Liter wiele odbieram wagą, tąż y tyle powinien po expirathey roboty oddać. I na to sie ręką mą podpisuie we Lwowie d(ie) 22 septembris, 1707 (anno). Eadem die et anno odważyło sie liter na te psaltery 4 kaszty y deszczka liter—kam(ieni) 21, funt. 24. Bazylj Stawnicki, thypograf.

Według wyżey opisaney umowy y postanowienia na drukowanie psalter in 4—to, że mi się zadosyc stanęło, zeznawam y quituie a(nn)o 1708, d(ie) 23 february Bazylj Stawnicki, thypograf.

A(nn)o 1708, d(ie) 25 februar. na drukawanie iermołoiow in folio odważyło się panu Bazylemu Stawnickiemu, drukarzowi, 5 workow notow y textow—kam(ieni) 26, funt. 20 $\frac{1}{2}$. Item proznych z kaszty y trzecia malenka—ważyli kamien. 2, funt. 26 dla notow tych y textow rozkładać. Facit brutto kam(ieni) 19, funt. 16 $\frac{1}{2}$. Item d(ie) 26 aprilis dało sie p. Bazylemu 1 instrument, 1 inkielaczek mosiądzowy, item № 61 sztuk matryces noty iermołoyney instifikowane, item d(ie) 27 aprilis na przeliwanie not nowych wydało sie tak z dołu z sklepu liter ołowianych, iako y z gory kam(ieni) 6, funt. 15.

Między ich mościami pp. bractwem Stawropigialnym, mieyskim, Lwowskim, pod tytułem Wniebowzięcia Przenaswietszey Matki Bożey zostaiącym, z iedney, a p. Bazylim Stawnickim, typografem tegoż mieysca świętego, z drugiey strony stanęło pewne y neodmienne postanowienie, a to w takowy sposob: podeymuie się pomieniony p. Bazylj ich mm. pp. bratstwu wydrukować y wystawić, iako nayporządniej y iako naylepszą materyią, to iest cynobrą y inkaustem, xięgę, nazwaną irmoloy, nowey editiey taką, iaky sie onemu exemplarz pisany daie in folio z korekturą, iako iest poprawiony teraz de novo, y przydatkiem cokolwiek tylko w nim przyłożono będzie, przestrzegaiąc tego pilno, aby tak w texcie, iako y nocie errorow nie

było, do czego y korektora swego ich mość także dla lepszey po mocy mieć będą. Ktorych to wszystkich xiąg ma bydź sztuk № 800. Na ktore to irmołoię ile papiru będzie potrzeba ich mość dodać gotowi będą. Za robotę zaś od koźdey xięgi po złotych dwa pomienionemu p. typografowi ich mość effectuie wyliczyć obiecuią, waruiąc, iednak, to sobie, ażeby p. Bazyly żadnych przydatkow ani sam przez się nie czynił, ani czeladzi swey nie dopuszczał, y tego pilnie przestrzegał pod utratą zapłaty swey, co, że ma dotrzymać, ręką swą własną podpisuie. Stało się we sessyey anno 1708, d(ie) 14 july, do tegoż kontentatiew złotych szescdziesiąt temuż p. typografowi obiecuię. Bazyly Stawnicki, thypograf.

D(ie) 20 july na tęż robotę irmołoyną wydało się quadratow kamieny 2.

A(nn)o 1710, d(ie) 1 —ma february uczyniłem niżej podpisany kontrakt z ich mm. pp. bractwem mieyskim, Lwowskim o wyrobienie y wydrukowanie 1500 czasosłowcow małych, a to referuiąc sie do wyż kontraktow uczynionych in omnibus conditionibus y iako po gr. 6 od iednego czasosłowca maia mi ich mm... a (ia) mam bez żadnych defektow oddać in toto, a in quantum by iakie defekta pokazały sie, mam ich dodrukować bez żadney contradictiew. Na co złotych sto odbieram, a reseduetatem przy oddaniu in toto czas(os)łowcow mam odebrać. I na to sie dla lepszey wiary y pewności ręką swą podpisuie. Działo sie we Lwowie, w confraterniew, ut supra. Bazyliy drukarz.

1710, d(ie) 7 july porachowało sie z p. Bazylim, drukarzem, o czasosłowce, ktorych wydał z druku № 2995 procz defectowych 5, ktore y te dodał, żeby spełna było 3000, od ktorych należy po zł. 6—z. 600, na to odebrał ad rationem z. 400, teraz reszte in toto odbieram z. 200, y z tego, że sie zadosyc mi stało od ich mm., kwituie, na to sie ręką swą podpisuie. W sessyey die 7 julij, 1710 (anno). Odebrałem według należytości reszty z. 700 Bazyliy drukar.

A(nn)o eodem et die 7 julij z tymże panem Bazylim, drukarzem, uczyniło się postanowienie na sześć tysięcy grammatyk wydru-

kować po gro(szy) pułtora. Na co się podpisuie. We Lwowie, w sessiey, ut. supra, Bazilij thypograf.

Na to odebrałem ad rationem zł. 54, reszty mu solutum z. 246. Concordat z. 300.

Od ich mm. pp. bractwa stało mi się zadość, to iest od grammatyk za robote. Bazylii thypograf.

Między ich mościami pp. bractwem Stauropigialnym, mieyskim, Lwowskim, a panem Bazylim Stawnickim, drukarzem, stanął pewny y neodmienny kontrakt, iż p. Bazyli podiął sie ich mm. wyż mianowanym wydrukować połustawce nowe według exemplarza, ktorých ma być № 2000 in duodecimo, od koźdey zaś sztuky mają mu zapłacić ich mm. po groszy piętnascie, gdy nam do gmachow wyda bez żadnych defectow y errorow. Waruią przytym ich mość, aby żadnych przykładow nie ważył sie tak przez sie, iako y przez czeladz, alias gdy sie pokaże pod przepadkiem reszty zapłaty, należącey od tych pomienionych połustawcow. I to waruią, aby litery były czarne y wyrazne, a nie zaliwane, y według exemplarza, cynobrem z początku na forme(?) wydrukowanym. Litery zaś, iako odbiera wagą y wiele, tyle powinien y oddać. I na to sie dla lepszey wiary ręką swą podpisuie. Działo sie w sessiey die 26 aprilis, 1711 a(nn)o. Bazilij Stawnicki, thypograf.

Anno 1711 a die 4 augusti wydał p. Bazyli z roboty połustawow № 1996, a defectow na 4 połustawce plus minus.

Odebrał na te robote roznie z. 520, reszty mu solutum in toto z. 478.

Staneło mi się zadość od ich mościow za robote, to iest za połustawce, Bazilij Stawnicki, magister.

Między ich mm. pp. bractwem Stauropigialnym, mieyskim, Lwowskim, a panem Bazylim Stawnickim, drukarzem, stanął pewny y neodmienny kontrakt, iż p. Bazyli obliguie sie ich mm. wyż mianowanym wydrukować służebnik in folio według exemplarza, ktorých ma być in № 1000 bez żadnych defectow y errorow, także y przykładow, ktore in quantum by sie iakie miały pokazać przy-

kładki, lub przez samego p. Bazilego, lub przez czeladz, tedy powinien będzie p. Bazyli od nich od reszty pieniędzy przychodzący za te robote odpadać y winy nieopustney do cerwi wosku kamieni dziesięć in instanti dać. Od roboty zaś tey xięgi koźdey mają mie ich mm. po groszy dwadziescia ośmiu płacić. Waruiąc to sobie ich mm. po p. Bazyli, aby cynober nie była błada, ale rumiana, także y inkaust aby był czarny, dobry, y litery wyraźne, nie zaliwające. Litery wiele odbiera pod wagą, pod tąż tyle powinien od- dać. I na to sie dla lepszey wiary ręką swą podpisuie. Działo sie we Lwowie, w sessiey die 15 augusti, 1711 a(nn)o.

Odebrał p. Bazyli 4 kaszt liter na te służebniky-kamieni 27. funt. 24. Bazyli Stawnicky, magister, thypograf.

A(nn)o 1712, die 16 x-bris ponieważ mi sie zadosyć stało in toto za te robote od służebnikow in folio od ich mm. pp. bractwa. z tego ich mm. quitnie y na to sie podpisuie w sessiey, ut supra. Od teyże roboty, to iest służebnikow infolliowych, stało mi sie zadosyć-Bazyli thypograf.

Między ich mm. pp. bractwem Stawropigialnym, mieyskim. Lwowskim, a panem Bazyli Stawnickim, drukarskiego kunsztu magistrem, stanął pewny y nieodmienny kontrakt, iż p. Bazyli pomieniony obliguie sie ich mościom triod cwitne wydrukować według exemplarza słowo w słowo in numero tysiąc dwiescie bez żadnych defectow y errorow, farbą znaczną, alias inkaustem dobrym y cynobrą nie bładą, na dwie prassie, od ktorey to iedney xięgy mają mie ich mm. po złotych dwa spełna zapłacić, hoc percauto, aby żadnych przykładow nie ważył sie, ani przez sie, ani przez subordynowanie czeladzi przydrukowywać pod utratą swey zapłaty, referując sie sub constientia sua do przeszley przysięgy swey in eadem materia uczynioney. Waruią sobie y to ich mm., aby litery były nie zaliwające, ktora by zaś litera nie zdała sie, ale potrzebowała odliwania, tedy pomieniony p. Bazyli ma odliwać, a ich mm. powinni by po temu płacić, po czemu y pierwey płacili od przeliwania według w regestrze opisanym dawnym. Litery wszy(s)tkie.

ktore odbiera pod wagą y wiele, tyleż pod tąż wagą powinien oddać nazad po wydrukowaniu, da Bog, y oddaniu do gmachow ich mościov triody. Waruią y to ich mm., aby iesli by sie miał iaki przykłądek pokazać, albo znaleźć, inszy iaky papir wmieszawszy między własny cerkiewny, tedy powinien będzie za to winy dać na cerkiew pięćset złotych, ktore sie mają wytrącić mu z reszty, przychodzącej za robote od tych xiąg. In vim zaś ochotnieyszey, y pilnieyszey, y szczerzey roboty obiecuią contentatiew ich mm. pp. pomienionemu p. Bazylemu złotych sto pięćdziesiąt dla niego y czeladzi. Co wszystkie te conditiew powinienem strzymać, na to sie dla lepszey wiary y pewności ręką swą podpisuie w sessiey die 3 february, 1713 a(nu)o. Bazylii Stawnicki, thypograf.

Między ich mm. pp. bractwem Stauropigialnym, mieyskim, a p. Bazylim Stawnickim, drukarzem, stanął pewny contract, iż p. Bazyli podeymuie sie ich mm. pp. pomienionym psalter wydrukować in 4-to według exemplarza słowo w słowo, bez żadnysh errorow y defectow pułtora tysiąca, farbą czarną, a nie bladą, ani zalewane litery żeby były y mieyscem należyty, cynobrem czerwonym, a nie bladym. Waruiąc to ich mm. osobliwie, aby żadnych przykłądkow nie było tak przez sie, iak y przez czeladz, tego pilno przestrzegać ma p. Bazyli, bo in quantum iaki sie pokazał by przykłądek przez kogos(kol)wiek, tedy nie tylko odpadać będzie musiał od reszty pieniędzy p. Bazyli, przychodzącej mu za robote, ale osobliwie winy nieopustney na wosk do cerkwi tuteyszey ma dać na dziesięć kamieni wosku. Jak zaś szczęśliwie weale, da Bog, skonczywszy te robote, odda należycie, będzie miał contentatiew dla siebie y dla czeladzi złotych pięćdziesiąt. Co iako ma dotrzymać tego we wszystkim kontrakcie p. Bazyli y tak sie sprawić, na to sie dla lepszey wiary, wagi y pewności ręką swą podpisuie w sessiey die 9 martii, 1715 a(nn)o. Te zaś psaltery sztuka jedna płacić mają ich mość p. Bazylemu po groszy pięćnascie tak, iak y przed tym płaciło sie. Bazylii Stawnicki, thypograf.

Po skonczeniu zaś roboty y wydaniu z prass, z drukarni tych psalter in quartum należycie sprawią sie czeladz bez iakiey suspiciei ratione przykładkow, mają mieć osobny contentatie czaladz od ich mościow pp. bractwa pomienionego złotych pięcdziesiąt, w sessiey die 19 marty, anno 1715.

Na te robote psalterne odbiera naprzod p. Bazyli od i. m. p. Laskowskiego z. 200 die 19 marty, 1715 a(nn)o. Na te robote odebrałem złotych dwiescie—Bazylii Stawnicki. Item die 30 maj drugi raz odebrał p. Bazyli na też robote z. 200, mowie dwiescie złotych.

Anno 1715, die 25 8-bris stanęło pewne postanowienie między ich mościami pp. bractwem Stauropigialnym, Lwowskim, a między p. Bazylim Stawnickim, drukarzem, który podeymnie się wydrukować xięgę, nazwaną szestodnik in quarto tak, iako mu się exemplarz daie, inkaustem y cynobłą dobrą, nie blademi, przestrzegając, a żeby defectow nie było, a to in numero sztuk szescset, od których drukowania od koźdey sztuki za robote ma się mu płacić po groszy dwadziescia y cztery bez żadnych przykładkow, a zaś, da Pan Bog, po skonczeniu tey roboty temuż panu Bazylemu, drukarzowi, pozwala się kontentatii na czeladz złotych czterdziesci, a iemu samemu złotych szescdziesiąt. A ieżeli by, nie day Boże, miał iakie przykładki, lubo sam przyłożyć, lubo czeladzi pozwolić, tedy winien będzie dać grzywien tysiąc nieopustnych forum executionis ubi quinarium pozwalając. Co dla większey wagi ręką własną podpisuję. Satis factum z. 576, gr. 24 Bazylii Stawnicki.

Między ich mm. pp. bractwem Stauropigialnym, Lwowskim z iedney, a między p. Bazylim Stawnickim, typografem, --stanęło pewne a nieodmienne postanowienie, a to w takowy sposob: podeymnie się pomieniony p. Bazyli Stawnicki wydrukować swoim inkaustem dobrym, czarnym, na papirze ich mm. pp. bractwa, modlitewniczkow małych №-ro 1920, od których ma mu się płacić od koźdey xiązki po gr. dziewięciu, bez żadnych przykładkow, dozirając tego, a żeby defectow y przykładkow nie było, a ieżeli by się to pokazało, y

żeby się iakie przykładki wynalazły, tedy nie tylko od zapłaty za tę robotę p. Bazyly odpadać, ale też y winy nieopustnych talerow bitych sto na cerkiew Bożą dać powinien będzie. Na co dobrowolnie pozwala tenże p. Bazyly y swą własną ręką podpisać sie. Dan we Lwowie, w teyże sessyi confraterniey a(nn)o 1716, die 21 martii.

Na tę robotę bierze p. Bazyli z. 100. Item drugim razem die 21 maii bierze z. 200, reszty z. 272, gr. 12 solutum. Bazyliyi Stawnicki.

Między ich mościami konfraternią Stauropigialną, mieyską, Lwowską Wniebowzięcia Przenajświętszey Bog rodice Panny Lwowską z iedney, a między Jendrzelem Rudnickim, maistrem kunsztu gisarskiego,—stanęło pewne y nieodmienne postanowienie, a to uiednalismy tegoż pomienionego p. Rudnickiego, aby nam odellał pismo, nazwane tryodyne, cale tak, iakowego taka xięga potrzebuie, ile nam onego będzie potrzeba, iako mu się exemplarz dale tegoż pisma, od ktorego to pisma odlewania mamy płacić onemu od każdego kamienia po złotych dziesięciu, materia zaś wszystka y instrumenta powinny być nasze, iakie do tey roboty będą należały, y węgle mają być nasze, ile go potrzeba, wikt zaś ma mieć swoy własny, iezeli by trzeba było spalić y spuścić materiy na odliwanie liter, gdy by tey, którą mamy gotową, nie stawało, tedy powinien będzie tenże p. Jędrzy za kosztem naszym oną zrobić, ile będzie potrzeba, to też sie warunie, iż iezeli by iaka litera miała być nie zgodliwa do roboty, tedy takową wyrzucić wolno będzie, a na to miast inszą powinien będzie p. gisar dorobić, pilność do roboty ażeby mieć y trzyzwo się chować, y to p. Jendrzey obiecuie, zapłata zaś od tey roboty ma się płacić takowym sposobem, to iest na potrzebę p. Jendrzeia pro vicualibus dawać proporcionaliter, a, da Pan Bog, po skonezoney robocie, tedy powinni będziemy, co rochunek pokaże, temuż p. Jendrzeiowi zapłacić bez żadnego zatrzymania. Na co dla tey większey wagi ten kontrakt ręką własną tenże p. Jędrzy Rudnickiy podpisał.

Stanęło w sessyey roku 1716, die 16 lipca. Jędrzi Rudnecki, gis-ser, m. p.

Jako przy tym będący Bazylii Stawnicki, typograf.

Dalismi p. gisarzowi matryces akcentowych sztuk 41, item ma-tryces wersałow sztuk 36, item textowych sztuk 56, item textowych sztuk 4.

Między ich mościami pp. prowizorami cerkwie Wniebowzięcia Przenajświętszey Matki Bozkiej z iedney, a między p. Bazylim Stawnickim z drugiey strony, typografem, stanęło pewne y neod-mienne postanowienie. Podiął się y podeymuie p. Bazily Stawnicky wydrukować tryod postną, nazwana xięga, na papierze cerkiewnym, inkaustem dobrym, czarnym y cypobłą dobrą, czerwoną, dozyraiąc tego, aby pomyłek y defektow nie było, a to sztuk numero set dwa-nascie, od ktorey koźdey sztuki powinni będą ich mm. pp. prowizorowie onemu zapłacić od roboty po złotych dwa, osobliwie kontentatii na cheladz złotych sto piędziesiąt, nie pozwalając żadnych by nay-mniejszych tak samemu p. Bazylemu, iako y iego czeladzi żadnych by najmniejszych przykładow, którą to robotę dla prędszey oney expedicii y wydrukowania xięgi pomienioney tryody postny ma oną robić na dwóch prassach, na iedney czarną, na drugiey czerwoną. O to się iak naypilniey staraiąc. Przy odebraniu zaś, da P. Bóg, tej xięgi—tryody postney w całości y według wysz opisanych kon-dycij obiecuią ich mość osobliwie kontentatie samemu p. Bazylemu złotych pułtorasta, iednakże to sobie waruiąc, ażeby p. Bazyly so-bie żadnych przykładow nie czynił, ani czeladzi nie pozwalał pod zakładem nieopustney winy na wosk do cerkwi świętey złotych pięciuset y utratą za robotę y tych kontentatii, oraz y siedzeniem (na) wieży na tymże gruncie cerkiewnym, nie poczytaiąc to sobie za żadne grawamen, ale za rzecz należycie osądzoną. Na co się dla tym ważniejszey pewności ręką swą podpisuie. Stanęło w sessyey 1716, die 16 lipca. Wziółem na tę robote na zadatek złotych dwiescie,—dico z. 200, Bazylii Stawnicki, thypograf.

Roku 1717, dnia 6 octobra. My niżej podpisani zeznajemy tym assekuratijnym skri(p)tem naszym, który takowej wagi y mocy mieć chcemy, iakoby w aktach należytych urzędowych był, iako najmocniey y naydoskonaley opisany, tak wszyscy wespoł, iako y jeden za wszystkich iżesmy uczynili pewne y nieodmienne postanowienie z ich mm. pp. bratstwem mieyskim, Lwowskim Wniebowzięcia Przenaysłwieszey Panny na wystawienie y zbudowanie grobu Bożego w teyże cerkwi świętey, według abrysa sobie danego y rękami ich mm. pp. starszych podpisanego, za summę zupełną złotych polskich currente monety pięćset bez żadney większey y by najmnieyszey do tego kontentatij, który to grob Boży y ta struktura ma być na filarach szesciu, wzwysz wszystka na łokciy czterenascie, oprócz krzyża nad nią, według proporcij, alias według abrysu, z drzewa naszego własnego dobrego, suchiego y nie cienkiego dla trwałości dłuższey y mocy, y podejmuiemy się wcale y nieodriбно pomienioną strukturę za miesiąc pięć od daty ninieyszey, nie czasu nie pszedłużając, aby doskonale przed wielką nocą y wczesnie była skonczonea y na mieyscu należycie postawiona, wystawić, tak zupełna, iako ta struktura tego potrzebuie, z gankami, perspektywami dolną y wirszchnią, kapitele zaś tokarską robotą. Zapłata zaś na tę robotę ma być takowym sposobem dawana: 1—mo, zaraz na początku tey roboty mają nam dać ich mm. dla kupienia materji złotych dwiescie; 2—do, iak będzie wpuł zrobiona robota złotych sto, 3—tio, ku dokonczeniu tey roboty złotych sto, 4—to, przy postawieniu na mieyscu w cerkwi świętey cale y doskonale złotych sto. A tak wyniesie złotych pięćset zupełna. O co powinnismy się wszelkim sposobem, staraniem y pilnością tey roboty tak starać, azebysmy w tym ich mościow nie zawiedli, a czego, uchoway Panie Boże, ieżelibysmy mieli leniwo robić, tedy daiemy moc ich mm. pp. bratstwa, lubo by y iudicialiter nas do tego przymusić, by robota była robiona, y pod wadium takowej drugiey summy nieopustney przed każdym sądem y urzędem tak mieyskim, iako y zamkowym podpadać mamy. Na co się podpisuiemy.

Działo się w teyże konfraterniey, ut supra. Franciszek Zubrzecki. Jozef Zubrzecki swym y radca swego imieniem.

Odebralismy na te robote wszyscy wespół z rodzicem naszym złotyeh dwiescie—Franciszek Zubrzecki.

Ja niżej na podpisie wyrażony Bazylj Stawnicki, typograph, zeznawam tą submissią moią, która za iak nayprawniey opisaną być twierdżę, żem uczynił pewne y neodmienne postanowienie y podiał się ich mościom pp. konfraternij mieyskiey, Lwowskiey, pod tytułem Wniebowzięcia Pszenaswiętszey Matki zestaiącym, wydrukować xięge, nazwaną apostoł in folio, czeladzią moią, wiktem y materyją do drukowania należącą, to iest czarną y czerwona, dobra, doziraiąc tego y obiecuiąc, ażeby defektow y errorow nie było, robiącą dla pędzsey expeditij na dwoch prassach, iako naypilniey, ktorych ma być xiąg wszystkich №-ro set dwanasce, dico 1200. Od ktorey to roboty maią mi ich mość zapłacić od koźdey sztuki, albo raczey xięgi iedney, po groszy czterdziestu pięciu. Na ktore to wydrukowanie pomienioney xięgi apostoła maią mi ich mość papir swoy własny wczesnie wydawać, aby z robotą nie wakował, solarium zaś według postanowienia y umowy tey roboty, ut supra, maią mi ich mość dawać co miesiąc po złotych sto, a gdy P. Bog dast robotę dokonczyć, tedy powinni mi ich mm. będą ostatek oddać pieniędzy, oraz y kontentatij, tak dla mnie, iako y czeladzi złotych sto dwadziescia, oraz waruię y to ich mościom, że żadnych przykładow by naymnieyszych nie będę przykładał, ani czeladzy nie dopuszczę przykładać pod zakładem sta bitych talerow nieopustnych na cerkiew świętą. Oraz y kara siedzenia według upodobania ich mm. pp. bractwa, nie maiąc to sobie, ani mogąc mieć za żadne grawamen, y owszem w tey sprawie recedendo a foro civili powinien będę sprawić się w teyże szlachetney konfraternij y to ponosić, nie day Boże, kontrawentij. Co osadzą na mnie, nie zasłaniając sie żadnym inszym wynalezionym sposobem, prawem, protekcyją, ani exceptią. Na co się dla tym większey wiary, wagi y pewności ręką moią własną podpisuię. Stało

się w konfraterniey ich mościow roku 1718, die dziesiątego augusta. Bazylii Stawnicki, thypograf, pozwalam na wysz opisane kondycie.

Odbiram na te robote na dwa miesiące dwiescie złotych, tabliczek roznych siedmnascie B(azylii) S(tawnicki), t(ipograf.). Item odbieram d(ie) 28 septembris złotych dwiescie drugim razem—Bazylii Stawnicki.

D(ie) 28 octobris in vim praetensiey od triody cwietyney roboty, zatrzymaney reszty, odebrałem od ich mm. pp. bractwa złotych sto dwadziescia szesc, mowie z. 126. Bazylii Stawnicki, typograf. Item d(ie) 13 9—bris trzecim razem odebrałem na też robotę złotych dwiescie Bazylii Stawnicki, typograf. Item d(ie) 26 x-bris czwartym razem odebrałem złotych dwiescie Bazylii Stawnicki, t(ypograf.). Item d(ie) 2 february, (anno) 1719 piątym razem odebrałem złotych dwiescie Bazylii Drukarz.

A(nno) 1719, d(ie) 9 marty oddał p. Bazylii apostołow z roboty №-ro 1197, rachniąc po z 1, gr. 15 od roboty, przychodzi z. 1795, gr. 15. Odebrał na to z. 1000, reszty mu przyidzie z. 795, gr. 15; contentatiew daie sie z. 120. Odebrałem z. 1915, gr. 15.

Że mi sie od apostołow zadosyć stało za robote od ich mm. pp. bractwa cerkwi mieyskiej, Lwowskiej z tego kwituie ich mościow y na to sie podpisuie. W sessiey, ut supra. Że mi się od apostołow stało zadosyć—Bazylii Stawnicki.

A(nn)o 1719, die 13 majj oddał z druku czas(os)łowcow nowych p. Bazylii №-ro 2985, procz defektow, po gr. 6—z. 597. Ktore że odebrałem in toto od ich mm., z tego kwituie i na to sie podpisuie. W sessiey, ut supra. Od roboty czas(os)łowcow stało mi się zadość Bazylii magister.

Ja niżej podpisany Bazyli Stawnicki, typograf, zeznawam tą submissią moią, ktora za iak nayprawniey opisaną być twierdze, iżem uczynił pewne y nieodmienne postanowienie y podiąłem sie ich mościom pp. confraterniey mieyskiej, Lwowskiej, pod tytułem Wniebowzięcia Przenaswiętszey Panny Mariey zostiącym, wydrnkować xięge, nazwaną trebnik in 4-to, według exemplarza słowo w

słowo, czeladzią moją, wiktem y materia, do drukowania należąca, to iest czarną y czerwoną, dobrą, aby cynober prawdziwy, a nie blady był., dozierając tego y obiecując, aby żadnych errorow y defektow nie było, robiąc pomienione xięge dla spisniejszyey expeditiey na dwóch prassach, jako nappilniey. Ktorych ma być wszy(s)tkich dwannacieset; od ktorey to roboty maia mi ich mm. zapłacić od koźdey xięgi po groszy trzydziesci y ośm. Na te zaś robote maia mi ich mm. swoy papir własny wydawać y wczesnie, aby robota nie wakowała. Solarium zaś według postanowienia y umowy, ut supra, maia mi ich mm. co miesiąc po złotych sto dawać, abym nie przebirał. Gdy zaś da P. Bog dokonzyć robote, y za oddaniem zupełnym wcale bez żadnych errorow y defektow sztuk №-ro 1200 maia mi ich mm. z porachowania reszty pieniędzy oddać y contentatuey tak dla mnie, iako y dla czeladzi złotych sto dwadziescia. To też waruią sobie ich mm. y za naywiększy fundament zakładaie, aby żadnych przykładow tak na siebie, iako y czeladzi nie było. W tym nayosobliwiey zapisuie sie, obliguie p. Bazyli, typograf, pomniąc na swey przesięge id antecessum in praesentia ich mm. pp. braci w sessiey uczyiniony, iako ani przez siebie, ani przez czeladz quocunque modo et titulo nigdy nazawsze nie czynie, ani pozwalac przykładkow czeladzi y sobie pod zakładem sta bitych talerow, by namniey nieopastnych y utratą reszty zapłaty od roboty, in quantum by sie tego doswiadczyło, y to ma cedere na cerkiew Bożę, przy tym y kara sequestrowaniem soby ma subsequi według upodobania ich mościow, y ani to sobie ma by namniey p. Bazyli pro gravamine poczytać, owszem w tey sprawie recedendo a foro tam civili, iak y quocunque powinien będzie pomieniony respondere y sprawić sie w confraterniey szlachetney y to ponosić, nie day Boże, contrawencyi, co osądzą na mnie, ani sie zasłaniaiąc żadną protectią y iakim kolwiek wynalezionym sposobem, ani exceptią. Na co się dla lepszey wiary, wagi y pewności ręką moją własną podpisuie. Działo sie w sessiey d(ie) 1-ma junij, (anno) 1719. Bazyliy Stawnicki, typograf.

Przy tym kontrakcie zaraz ad rationem z. 200 odebrałem na te robote anno et die, ut supra, Bazylj Thypograf. Item drugim razem d(ie) 21 julij odebrałem z. 200 na też robote Bazylj Drukarz. Item wziołem od ich mościow anno 1720, d(ie) 1 ma februarij z. czterysta, dico z. 400, Bazylj Stawnicki. D(ie) 28 marty irmołoy z. 15.

Obrachowawszy sie z p. Bazylim, typografem, dopłacilismy onemu z. 800, s ktorych ma y czeladz bez krzywdy ukontentować. Anno 1720, d(ie) 6 aprilis otrzymałem od roboty od trebnikow zupełnie zapłate—Bazylj Stawnicki, drukar.

Anno eodem 1720, die 6 aprilis zgodzilismy się z panem Bazylim Stawnickim, typografem, ażeby wydrukował grammatyk sześć tysięcy, od ktory kożdey powinno mu sie zapłacić po groszy pułtora, co uczyni złotych trzysta. Bazylj Stawnicki, drukarz. Odebrałem przy kontrakcie złotych sto y ośm y papiru belen trzy Bazylj Drukarz. Item bel dwie.

Anno eodem, d(ie) 23 maj oddał grammatyk 5900, resztę papiru oddał, za tę robotę należy mu (odtrąciwszy 83—100, ktorych nie dorobił złotych pięć) z. 300, a że utyskował, pozwoliło się po gr. 2 od sztuki. Uczyni tedy za te robote z. 393, gr. 10. Wziął z. 108. Dopłaca się z. 285, gr. 10. Co uczyni złotych trzysta dziewiędziesiąt trzy gr. 10. Bazylj Stawnicki.

Anno 1720, d(ie) 1-ma iunij uczynilismy pewne y nieodmienne postanowienie z panem Bazylim Stawnickim, typografem naszym, a to na wydrukowanie trebnikow in octawo na naszym papirze, materią y czeladzią z wiktem swoim, cynobłą piękną y inkaustem, postępując onemu od kożdey xiążki solarium po groszy dwadziescia, ktorych to xiąg wszystkich ma być ośmset, co się assekurue y podeymuie pomieniony p. Stawnicki, typograf, iak naypilniey wyrobić bez żadnych na swą stronę przykładkow, dozirając tego, aby także y czeladz żadnych onych nie przykładala, a to sub vadio descripto w przeszłych kontraktach na innę xięgi przed tym drukowane y przysięgą potwierdzone. Na co się dla tym większey

wagi ręką swoją własną podpisuję. Datum, ut supra, w sessijey ich mościow. Bazylj Stawnicki.

Wziął na robotę z. 50 B. Stawnicki. Na robote tych trebnicz-kow wziął liter: kaszta iedna—kam. 7, kaszta druga—kam. 3, funt 15. Bazylj Drukarz. Die 3 julij wziół na robote z. 100. Die 2 augusti dało się na też robote panu Bazylemu z. 144. Bazylj Drukarz.

Porachunek z p. Bazylim takowy: wydrukował trebniczkow na naszym papierze № ro 1000, od których od koźdey sztuki, rachuiąc po gr. 20, należy z. 666, gr. 20. Wziął na te robotę z. 294, dopłacamy resztę z. 371, gr. 10, ex quo defektowych dwa w drobnych defek-tach, co iest, od tego się nie płaci, że zaś nie staie ryzy iedney, tedy się to onemu przyjmuie za proby. Od tey roboty, to iest trebniczkow, od mm. stało mi się zadosć—Basylij Druk(arz).

Anno 1720, d(ie) 15 7-bra uczynilismy pewny y nieodmienne postanowienie z p. Bazylim Stawnickim, typografem naszym, na wy-drukowanie połustawcuw numero 2000, to iest leg. tysiąc, według exemplarza, onemu od nas danego, od których to roboty powinni będziemy onemu od koźdy legi zapłacić po złotemu iednemu. P. Bazylj zaś powinien będzie tego przestrzegać, ażeby erroruw nie było y żeby czeladz przykładkuw potaiemnym sposobym nie przekła-dali, także defektuw ma przestrzegać, przez co niemiała szkoda, co wszystko, iako opisano w dawnych kontraktach pod warunkami y obowiązkami, strzymać y starczyć deklaruię się, ręką swoją własną dla większey wiary podpisawszy. Wziął na zadatek z. 100 Bazylj Stawnicki, typograf. Na to wziął liter kaszt pięć. Item wziął z. 200 Bazylj Stawnicki, typograf.

Za robote tey xięgi, nazwaney połustawce, ut supra, korey oddałem tey tysionc sto dziewiendziesiont y pienc,—dico 1195, do-płacili mi ich mość do odebraney przed tym prze zemnie leg z 300 złotych szescset dziewiendziesiont y pienc, dico z. 695, a to za xiąg 995. Kwituie Bazylj, typograf.

Temuż oddalismsy od reparatij koło pras według iego, od niego podanego, rejestru z. 9, gr. 28. Odebralismsy ewangelicznego pisma: kaszta 1—kam. 5, funt. $\frac{1}{2}$; druga kaszta—kam. 9, funt. $\frac{1}{2}$.

Ja niżej podpisany Bazylj Stawnicki, magister kunsztu typografskiego, zeznaie dobrowolnie tym moim zapisem, iż uiednałem się z ich mościami panami bratstwem mieyskim, Lwowskim wydrukować xięge in folio ewangelie, ktorych ma być dwanascie set *и макс даме слово въ слово кикъ выше, см. стр. 415*. Działo się w sessiey konfraterniey Lwowskiey die 20 marcij, a(un)o 1721. Bazylj Stawnicki, drukarz.

Odebrałem na te robote z. 300 Bazyljy Drukarz. 4 kaszty liter odważyło się y dało się kamien. 38, funt. $6\frac{1}{2}$, pionta kaszta psaltryna. Odebrałem od ich mościow na też robote ewangeliczno przez ręce i. p. Szymiona Hrebenka z. 500 die 27 may Bazyljy Stawnicki. Reszty odebrałem złotych ośmsot y s kontentatiew z. 120, facit z. 920, z ktorych to złotych 920 wytrącono za porękę za Konstantego Złoczowskiego złotych dwiescie, dico 200. Item wzięłem zł. 300 Bazyljy typograf. Die 9 augusti odebrałem od ich mm. w sessiey na też xięge ewangeliczną z. 300, na co się podpisuie Bazylj Stawnicki, typograf.

Staneło mi się zadosyć za robote ewangeliczno y dopłacono mi, na co się podpisuie Bazylj Stawnicki, thipograf.

Między ich mościami konfraternią Stauropigialną, mieyską, Lwowską Wniebowziencia Przenayswienstszey Boga Rodzice Panny z jedney, a między p. Stanisławem Burbo, maistrem kunsztu gisarskiego, staneło pewne y nieodmienne postanowienie, a to uiednalismsy tegoż pomienionego p. Burbe, aby nam wellał pismo nazwane trefoloyne całe tak, iakowego taka xięga potrzebuie, ile nam onego będzie potrzeba, iako mu się exemplarz daie tegoż pisma, od ktorego to pisma odlewania mamy płacić onemu od każdego kamienia po złotych pientnastu, materia zaś wszystka y instrumenta powinny być nasze, y wengle, iakie do tey roboty będą należeli. Wikt zaś ma

mieć swoy własny. Jezeli by też trzeba było spalić y spuścić materii na odlewanie liter, gdy by tey, którą mamy gotową, nie stało, tedy powinien będzie tenże pan Stanisław za kosztem naszym ony zrobić, ile będzie potrzeba, to też się waruie, iż jezeli by iaka litera miała być nie zgodliwa do roboty, tedy takową wyrzucić wolno będzie, a na to miast inszą powinien będzie p. gisar dorobić. Pilność do roboty ażeby mieć y trzyzwo się chować, y to p. Stanisław obiecuie. Zapłata zaś od tey roboty ma się płacić takowym sposobem: to iest na potrzebe p. Stanisława pro victualibus dawać proporcionaliter, a, da Pan Bog, po skonczoney robocie, tedy powinny będziemy, co rachunek pokaże, temuż p. Stanisławowi zapłacić bez żadnego zatrzymania. Na co dla tym wienkszey wagi ten kontrakt renką własną tenże pan Stanisław podpisał. Działo się w sessiey confraternii Lwowskiey die 20 marcii, anno 1721.

Odbieram materki trefołyoyne pirszey azbuki sztuk № 60, kwiatkuw roznych sztuk № 7.

Die eadem przy kontrakcie wziołem na te robote ad rationem złot(ych) dwadziescia Stanisław Burba. Jako przy tym będący Bazyli Stawnicki, typograf. 38—38 materek wersalikow y wirzchnych.

Ja niżey podpisany Bazyli Stawnicki, typograf, daie tę submissią moią y zeznawam, iżem uczynił pewne y nieodmienne postanowienie z ich mość pp. bractwem Staupigialnym na wydrukowanie xięgi, nazwaney psaltery in 4—to, od koźdey sztuki po groszy piętnascie, a to na sztuk, alias xiąg psaltery, numero dwatysiące—2000, którą to xięge na papiru ich mość własnym submituie się y podeymuie wydrukować, za takową zapłatą sumptem wszystkim moim: tak inkaust, cynobra przy każdem zaczęciu kafizmy dobrą, przy solutiey y wikcie czeladzi moim własnym, nie więcey nie pretenduie. Przy oddaniu zaś, da Pan Bog, tey xięgi, nazwaney psaltery in 4—to, oprócz tey zapłaty od sztuki po groszy piętnastu, obiecuia ich mość contentatuey dla mnie y czeladzi złotych pięcdziesiąt. Ja też submituie sie ich mościom dozoru pilnego,

szęby czeladz żadnych przykładkow potajemnie nie czyniła, dozirać, y, nie day Boże, bym to miał czynić pod zakładem na też miejsce święte, gdy by sie to pokazało y dowieść miało, sta bitych taleruw nieopustnych. Na co się dla tym większey, wagi y pewności ręką moią własną podpisuie. Dan w sessyey, mieyscu należyty, anno 1722, die 22 aprilis. Bazylly Stawnicki, thypograf.

Na te robote odebrałem zło(tych) dwiescie, (dico) złot. 200. Die 27 aprilis wziołem liter psaltrynych kaszt № ro 1--kamien 7, funt. 2. Druga kaszta—kamieni 2, funt. 14, trzecia—kam. 3, funt. 12, czwarta kaszta—kam. 2, funt. 13, item kwiatki wziołem 1—funt. 2. Item die 20 iunij odebrałem n(a) też robote zło(tych) dwiescie Bazylly, typograf. Item 10 iunij odebrałem z. sto ośm Bazylly typograf.

Anno 1722, die 14 7—bris oddał p. Bazylly psaltryr z drukarni zypełnych 1990, a defektowych dał sześć psaltryr. A w koźdey psaltryrze iest po arkuszow 65¹/₂, a na to wzioł papiru wszystkiego ryz 241, co po arkuszow 24, a ryz in 14, co po arkuszow 25. Oddał y papiru gołego nazad ryz 3 y liber 14 po arkuszy 24. Obrachowałem się z ich m. strony drukowania psaltryr in 4—towych sztuk 200, ot ktorych w zaplaceniu zadosyć mi się według rachunku od i(ch) mm. staneło także y oddaniu i. mm. oraz z kontentatią umowioną y expensami na potrzeby do pras. Anno 1722, die 4 7—bris. Bazylly Stawnicki, typograf.

Anno 1723, die 7—ma majj zgodzilimy się z panem Bazyllym Stawnickim, typografem, ażeby wydrukował grammatyk sześć tysięcy, od ktory każdy powinno mi się zapłacić po grosz(y) pułtora, co uczyni złotych 300—Bazylly Stawnicki, thypo(graf).

Die 7—ma iuny odebrałem przy kontrakcie złotych sto ośm y papiru belen dwie. Item dało się papiru belen 2, ryz 2, w koźdey librze arkuszow 24 i liber 4. Item na litere Γ do starych grammatyk arkuszow 100 Bazylly Stawnicki, typograf. Die 8—va iuly item dało się papiru ryz ośm—jednegoz papiru przez ręcc i. m. p. Irzego Eliaszewicza.

Anno eodem, die 17 iuly oddał grammatyk sześć tysięcy y liber cztery defektow reszty papiru, od których należy mu się złotych 300, wziół anticipative z. 108, reszty mu należy z. 292, co uczyni złotych 300 y litery Γ, do starych grammatyk dodrukował arkuszy 100. Stało mi się zadość od ich mościow Bazyli Stawnicki.

Między ich mm. pp. bractwem Stauropiagiálním cerkwie mieyskiej, Lwowskiej Wniebowzięcia Nayswiętszey Panny Marij, a panem Bazylim Stawnickim, kunsztu drukarskiego magistrem, stanął pewny y nieodmienny w niżej wyrażony sposob kontrakt y postanowienie na iarmołoczyki in duodecimo, których to iarmołoczykow ma być tysiąc pięćset bez żadnych errorow y defektow według exemplarza dawnego sobie podanego, a od każdej xięgi iarmołoczyka in duodecimo, mają mu ich mm. pp. bractwo po groszy ośmiu currenti zapłacić, waruią to sobie, aby inkaustem czarnym, dobrym; litery zaś wyrazne aby prasą wyrażone były, żeby żadnych liter zalanych nie było, przykładkow żadnych aby nie wazył się tak sam pan magister, iako y ktory z czeladzi pod utratą zapłaty swojej od tych iarmołoczykow, a in quantum by się iaki przykładek najmniejszy pokazał pod przypadkiem summy należącey mnie od ich mc. Litery zaś iaką wagą odbieram, tak też powinien po dokonczeniu roboty ich m. oddać. Co dla lepszy wiary y pewności ręką się swoją podpisuie. Dat we Lwowie, w sesij confraternij Lwowskiej d(ie) 18 7—bris, 1723 anno. Na te robote odebrałem zło(tych) 7 dziesiąt y ośm. 1) kaszta liter—kam. 5, funt. 25—Bazylii Stawnicki, typo(graf); 2) kaszta liter—kam. 3, funt 19¹/₂; 3) kaszta liter—kam. 5, funt. 10; 4) kaszta liter—kam 1, funt. 9. Uczyni wszystkiego kam. 15, funt 27. Dało się na początek p. typografowi z. 78, item die 19 8—bris panu Bazyliemu dało sie z. 90, dopłacilismy reszty z. 230.

Anno 1723, die 24 7—bris wydalismy papiru p. Bazylemu, typografowi, ryz 9, item 1—ma 8—bris wydalismy papiru na iarmołoczyki liber 14, belnie iedne—1, item 13 8—bris dalismy papiru ryz 15, item die 24 7—bris dalismy papiru ryz 6.

Die 18 9—bris oddał iarmołoyczykow 1497 y dyfektow liber 2, od ktorych należy mu się z. 400. Od ktorey xięgi według rachunku staneło mi się zadosyć od i. me. y i. me. odemnie. ¹⁾

Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 974, или ТТ. №-го consig. 474, стр. 1—9, 11—13.

Тамъ же, № 957, или I. №-го consig. 442, стр. 163—165, 167—170.

Тамъ же, № 991, или X. №-го consig. 454, стр. 21, 23, 25, 27.

Тамъ же, № 1012, или ААА № consig. 480, стр. 21—29; тоже самое въ № 1001, стр. 23—24 и въ № 1007, стр. 7—8.

Тамъ же, № 1015, или ЕЕ. №-го consig. 464, стр. 7—9.

Тамъ же, № 1019, или GG. №-го consig. 463, стр. 13.

Тамъ же, № 1020, или FF. №-го consig. 462, стр. 62—63, 70—71.

Тамъ же, № 1022, или ВВ. №-го consig. 530, стр. 13—14, 25, 41, 45, 59

Тамъ же, № 992, или Y. №-го consig. 455, стр. 1, 3—19, 11—57, 59—69.

¹⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 992

7. Записи судебных, относящихся къ типографіи Львовскаго Ставропигіальнаго братства, съ 1639—1701 гг.

Actum ¹⁾ Leopoli feria quarta ante festum s. Hedvigii Electae proxima a(anno) D(omini) 1639. Andreas Skolski. Medzapeta cum instigatore.

In officio praesenti consulari Leopoliensi personaliter stantes, famati Albertus Słonczowski, causarum civilium procurator et civitatis huius instigator publicus, atque Constantinus Medzapeta, cives Leopolienses, adcitato ad officium praesens honesto Andrea Skolski, typografo, incola Leopoliensi, uti velatione famuli officii praesentis iurati, deductum est, contra eundem personaliter comparentem, et ille quidem nomine civitatis, hic vero suo, tali qui sequitur modo proposuerunt.

Isz pozwany Jędrzey Skolski, drukarz y obywatel Lwowski, nad prawa y privilegia miasta tego, sine consensu spectabilis magistratus civitatis huius, drukarnia w miescie tym odprawuie, a podatkow żadnych, rowno z inszymi obywatelami miasta tego nie daie y nie podeymuie, zaczym prosimy, aby mu takowa drukarnia y xięgi in usua civitatis huius zabrane były.

Actum ²⁾ Leopoli sabbatho ante festum ss. Simonis et Judae apostolis, anno 1639.

Andreas Skolski. Constantinus Medzapeta. Honestus Andreas Skolski citatus dilationi suae super quadruplicandum in anteriori eiusdem officij termino obtentae satisfaciendo hunc ipsum quadruplicae terminum inscripto parato produxit et in tenore tali, qui sequitur, exhibuit.

¹⁾ Львовскій Магистратскій архивъ, Acta Consularia, т. 47, стр. 1160

²⁾ Львовскій Магистратскій архивъ, Acta Consularia, т. 47, стр. 1219—1221.

Tenor quadruplicae: pisze Tytus Livius, isz „invidia tanquam Jovis summa petit“, pisze Sallust. in Catil., isz „cupido et ira sunt pessimi consultores“, zaiste tak Titi Livy, iak y Sallusty in Catilina prolatas sententias verissimas bydź exemplo actoris moderni, kto nie widzi. Pan actor ubogiego człowieka zdespektował, ubogi będąc zbity, zapomniawszy owego, cum potentiori ne litiges, mając słuszną pozywa actora, intentując mu actiā in iusticio o pobicie, ale potentior coelos monet, motus irae, y coby miał satisfacere za pobicie, to ieszcze nititur chudoby onego pozbawic. Zaiste ira et invidia tanquam ignis summa petit, przes wszystkie terminy sam stawał, a in termino triplices iusz bractwo Ruskie pobudza, aktorami ich czyni, processum immutuae, przeciwko którym, gdyby ab initio processus insimul cum actore asserto stawali, miał by był, co mowi, pozwany, miał by był wielkie, poważne, perimentes exceptiones, pokazał by bydź o drukowanie xiąg Ruskich bez pozwolenia metropoliczego excommunicatos, ale ze in termino ultimo pobudzeni, tylko przez actora intrudują się, dla tegosz pozwany, nie znając ut pro actoribus ad triplicem pana Constantego, tak quadruplicie. A naprzod, co sie tycze pierwszego, iak by documentu, że pan Liberadzki napisał quid pro quo, pana towarzyszem, to dosic dostatecznie in termino duplices illustrowało sie, iakosz ad verificandum praemissa, może officium wielmożnego pana Liberadzkiego przyzwac y z onego, ieżeli to nie errore ipsius factum est, explicari. Wiele to bywa, że ferendary cancellariae mylą sie, attamen errores illorum corriguntur. A że pozwany czynił do tey protestaciey, przes to errorem ferendary non approbavit, ratio, bo nie była y nie iest quaestio o to, żeby pan Sluska miał bydź towarzyszem Skolskiego, ale ze pan Constanty Skolskiego pobił, y ad essentialia abductionis et protestationis y czyni Skolski, a nie ad verba superflua. Trzecia. Prostak niechay mu dziesięć raz czytaią te protestatiā, tedy y teraz nie poiął by y nie zrozumiał, co ipsi nocivum(?), y ktore słowo. Co sie tycze drugiego, że sie possessionatum powiedział, y to in termino duplices iustificował sufficienter, a nado mowieł to, tuendo se a cautione, koždy meliorando actionem

suam, a zwłaszcza żeby nie dał cautię, albo nie szedł do więzienia, broni sie, iako może, ale assertionis strona y sędzia probaciey namagac sie powinien, y gdy by był actor ninieyszy allegatae possessionis probatiey namagał sie, pewnie pozwany. non aliud probaret, tylko to, że mu pan Sloska złotych pułtora tysiąca winien za litery ryskie, iakosz ze in isto et non in alio sensu, mowieł, gotowy przysiądz. Quod ad tertium iustificował sie evidenti documento, że nie on drukował Oekonomią, y że nie we Lwowie iest drukowana, tylko on ex consensu domini sui cztery praefacyiki wydrukował, które są trzy przy niem, a czwartą, per concreditum mając, actor podał ją ad officium waszmosciow circa replicam; że sie podpisał drukarz Lwowski, podpisał sie drukarzem, bo to rzemieślo za czeladnika przy panu Slusce Lwowskim, a loco że we Lwowie, prostak nie wiedział, co sie w tym include, a nadto że mu pan iego pozwolił, iako na dowod circa duplicam stawieł dwoch swiadkow, prosząc eorum depositiones legi. Stawieł by y pana samego, ale że absens. Nigdy pozwany, ani przed compromissem, który actor przyznaie, ani po compromissie nie był towarzyszem pana Sluski, bo lubo drukował libros epistolarum, ale na nich drukarzem nie podpisał sie, ale isti libri epistolarum cesserunt, nie iemu, ale panu Slusce, y pan Sluska y za litery ruskie pozwanego y za pracę podiętą cirka libros epistolarum z wynalasku samegosz actora y inszych compromissarzow złotych pułtora tysiąca dac powinien. A że stawa ociec namiestnik na ratusz, stawa dla tego, aby daną przez sie attestatią confrontatione z actorem verificował, iakosz był actor w cancellarię, gdy on deponował, y tacto confrontatia do tego przywiodła go, że compromiss zna, a gdy zna compromiss, toc omnes controversiae ustawac muszą, bo patet z attestatiey compromissarzow, że nie był i nie iest drukarzem, ani pana Sluski spułdrukarrem, pozwany był y iest, ale u niego za towarzysza robił y robi ad praesens circa compromissum, circa testes et documenta, toc innocentiae evidētiaie gotow pozwany, iako melius sciens, przysiądz, petens, quid sit iuris decerni. Reservatis reservandis. Protestando de damnis litisque ex-

pensis. Post praemissae quadruplicae reproductionem submittentibus utrisque partibus causam et actionem praesentem sententiae officij praesentis, officium superferendam in proximum deliberavit.

Decretum ⁽¹⁾ inter Constantinum Medzapeta et Andream Skolski.

In causa et actione inter famatum Constantinum Medzapeta, rivem Leopoliensem, suo et totius confraternitatis ruthenicae nomine agentem actorem et honestum Andream Skolski, incolam Leopoliensem, occasione editionis librorum ex officina et tytulo sui quasi typographi Leopoliensis mota et agitata. Officium praesens consulare Leopoliensem. controversijs partium testiminijs et documentis ad causam ab utrinque inductis ac reproductis lectis ac consideratis, expediendo deliberationem suam adinvenit eiusmodi sententiam. Arzkolwiek pars actorea insinuationem suam deducendo xiąszkę: Zabaw Ziemianskich, pod tytułem citati moderni wydaną, producnie, y że się pozwany drukarzem Lwowskim bydż mianuie, tą tylko praefatia dowodzi, że sie ani mianował drukarzem, ani rzemięstem drukarskim bawieł, tylko, że litery ruskie, do drukarstwa należące, robięł, dowiodł, y że tylko te iedne xiąszkę Zabaw Ziemianskich, albo raczey praefatią, i. mci panu Mikołaiowi Gruszeckiemu przypisaną nie dla czego inszego, ieno dla odyskania przedszego długu, który mu został winien, pod tytułem swym tipographi Leopoliensem. wydał, a żadnych inszych xiąg, aby ich pozwany miał drukowac y pod tytułem swym in publicum wydawac. Pars actorea, ani rzeczą samą, ani swiadectwy nie dowodzi. Dla tegosz przychylaiąc do swiadectw, ktore, że pozwany ninieyszy, drukarstwem sie nie bawił, tylko litery ruskie robiąc y maiąc, one Michałowi Slusce przedał, przy niem nic, iako drukarz, ale iako czeladnik, albo raczey creditor summy za litery przedane bawi sie, zeznali, citatum modernum a causa et impetitione actoris liberum pronunciavit, ażeby żaden in posterum tak przez siebie, iako y fautores suos

¹⁾ Тамъ же стр. 1317—1318.

drukarstwa y xiąg roznych ięzykow wydawania sub poena bonorum ac librorum confiscationis atque trecentarum marcarum per contravenientem huic decreto succumbenda ac irremissibiliter reponenda sane scitu et cpeciali superiorum. Consensu et privilegio nie ważył sie ani xiąg żadnych roznym ięzykiem pod tytułem drukarniey Lwowskiey tu we Lwowie, ani na przedmiesciach rzemiosła swego nie odprawował, ani wydawał, serio interdixit. A isz sie, uti pars actorea asserit, xięgi gotowe, iako by przez tego Skolskiego pod tytułem swoim, drukowane nayduią, dla tegosz takowe xięgi sub inquisitionem et revisionem officij podpadaią, do ktorzych rewidowania certos ex collegi suo deputatos, videlicet excellentem dominum Palum (sic) Dominicum Heppner, medicinae (doct), elmum dominum Jacobum Dolozynski, iuris utriusque doctorem, przydaie y naznacza, ktorzy-to panowie rewizyey swoiey relatią uczynic powinni. Officium autem id quod iuris erit in eadem causa decernet ac statuet praesentis decreti vigore. Quod citatus pro iure suscepit, actor autem sentiens se eodem decreto gravatum esse appellationem ad s. r. maiestatem ex rationibus producendis interponebat. Impugnabat pars actorea et non esse admissibilem ex rationibus verbotenus illatis inferebat. Et officium super admittenda nec ne appellatione in proximum deliberavit, et quatenus pars appellans rationes appellationis una cum privilegio, quod se habere, praetendunt. Citata autem refutationes rationum producat decrevit.

Actum ⁽¹⁾ Leopoli feria quinta ante festa nativitatis Christi Jesum carne anno D(omi)ni 1639.

Tenor refutationum apellationis: Czyniąc do dilaciy contra-productum privilegium, has considerationes sędziemu podaie.

Pierwsza. Że istud privilegium ad malam informationem fraternitatis obtentum.

¹⁾ Львовскій Магістратскій архивъ, Acta Consulari, т. 47, стр. 1371—1372

Secunda. *Ze sine concessu magistratus obtentum privilegium, ita vero omnia sine consensu magistratus obtenta contra iura civitatis, et privilegia pugnancia subsistere non possunt.*

Trzecia. *Privilegia per abusum tolluntur.* W tym przywileju sacrae regiae maiestatis expresse id apposuit, żeby nie drukowali, co by bydź mogło contra dignitatem s. r. maiestatis aut ecclesiae Romanae vel ipsi adnexarum; ale fraternitas cokolwiek wydaie, wszystko biie contra dignitatem ecclesiae Romanae. Albowiem libros schismaticos errorum plenes wydaie y drukuie.

Czwarta. *Fraternitas privati z tego drukowania wielkie zyski maia;* albowiem drukarnia jedna tylko w tym kraju jest ruska, z ktorey xięgi na Ukrainę, Podole, Litwe, Moskwe, y co wiedzie gdzie, nie rozsyłaią, pienezey, a Rzeczypospolitey ztąd, ani civitati, sub cuius titulo wydaia, nie czynią pożytku.

Piąta. *Drukarze subesse debent illustrissimi loci ordinarii et magistratui, a tak subesse, żeby sine censura illustrissimi loci ordinarii, sine vero consensu magistratus nie a nie in lucem nie wydawali.* A to dla tego, aby haeresiae schismata nie mnożyły się. Fraternitas tak wiele tysięcy xiąg, a nie tysięcy, ale millionow wydawała, a in censuram żadney illustrissimi loci ordinarii nie podała, na żadną consensum a magistratu nie otrzymała, y tak, co wierziec, z iakiemi errorami, z haeresiami, schismatami in publicum wyszły.

Szosta. *Effectus drukowania ten iest, że co typis committitur, aeternae memoriae podae sie, że successivis temporibus legi et observari potest.* Fraternitas cokolwiek drukuie y drukowała xiąg, żadney nie drukowała, ktora by nie była contraria ecclesiae Romanae et fidei catholicae, ale y owszem contrariissimas, że tedy schysma generare est impiissimum, toc y libros schismaticos, per quos schysma generatur est impiissimum, że tedy summum malum inde oritur ob quod imminens praetactum privilegium utrum subsistere possit, vel non, musi cedere in disquisitionem, a disquisitionem sacrae regiae maiestatis, iako dantis privilegium. Przeto isz hoc passu pewnie remissa post curiam s. r. m. stanąc musi. Petens quid sit

iuris decerni. Porro officium auditis eiusmodi partium rationibus et privilegia super admittenda nec ne appellatione iterum ad proximum deliberavit.

Actum ⁽¹⁾ Leopoli feria quarta post D(omi)nicam Oculi proxima anno D(omi)ni millesimo sexcentesimo quinquagesimo secundo.

Rotulus causae inter instigatorem et Andream Skulski.

Ad officium praesens consulare Leopoliense personaliter veniens nobilis et ingenuus Andreas Belza, cancellariam officij eiusdem regens, palam libereque rotulum certum causae inter instigatorem civitatis Leopoliensis publicum, et famatum Andream Skolski inculpatum ad iudicium compositum, videlicet ad generosos dominos commissarios intraspecificatos et officium consulare, atque iudicium civile Leopoliense ex informatione sacrae regiae maiestatis transmissum eidem officio obtulit, petens illum suscipi, aperiri atque decretum in eo contentum debitae executioni demandari. Cuius affectationis officium consulare Leopoliense uti iustae et legitimae insistendo, hunc eundem rotulum in praesentia memorati Andreae Skulski obtento, superius expresso generosorum dominorum commissariorum consensu aperuit, atque decretum sacrae regiae maiestatis in dicto rotulo comprehensum legit. Cuius quidem decreti tenor verborum sequitur estque talis.

Tenor decreris sacrae regiae maiestatis: Ioannes Casimirus, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lithuaniae, Russiae, Prussiae, Masoviae, Samogitiae, Livoniae, Smolensciae, Czerni hoviae, nec non Suecorum, Gotthorum Vandalorumque haereditarius rex. Significamus praesentibus libris nostris, quorum interest, universis et singulis. Remissam fuisse ad nos et iudicium nostrum pro informatione a iudicio composito, videlicet generosis commissariis speciali rescripto nostro in castris ad oppidum Sokal positis die decima

¹⁾ Тамъ-же, Acta consularia, т. 55, стр. 741—745.

tertia iunii, anno praesenti, ex cancellaria regni maiori eo nomine edito specificatis et designatis, tum et a spectabili officio consulari et iudicio civili Leopoliensi causam et actionem inter instigatorem publicum civilem et honestum Andream Skulski, incolam Leopoliensem, ratione quasi perduellionis et certae machinationis inculpatum, vigore praetacti rescripti nostri coram iudicio composito agitatum et vertentem. In qua causa cum is idem Andreas Skulski ex ea vel maxime praesumptione, quod certa chartula ruthenico idiomate ad ipsum per quendam personam scripta notabilem redoleret, perduellionem et proditionem inculpatum, ex carceribus emissus et ad iudicium illud adductus iuxta resonantiam et contenta praefacti rescripti nostri interrogatus, utrum scilicet scriptorem chartulae illius noverit a quo? et cuius mandata scripta? qualenam conductamen cum scriptore habuerit? quale promissum ab illo? et cui? de quo in charta fit mentio? quale secretum et consilium, scriptor chartulae ab ipso requisiverit? quales res? a quo? et quampridem illi missae fuerit? ex quibus castris notitia egerit, nec non ad alia puncta disticte et lucide in rescripto nostro expressa sigillatim iudicialiter requisitus respondisset, tum et tabellarius nobilis Ioannes Pokucki, relationem sibi hac in materia notorum fecisset. Iudicium illud recepta tam relatione tabellarii, quam responsione inculpati tum et ipsa charta ad inculpatum ruthenice exarata, diligenter perpensis et consideratis praesumptiones contra inculpatum ratione perduellionis et occultae machinationis elici deprehenderat, et exinde eundem inculpatum ad extorquendam rei veritatem torturis subiiciendum esse censuerat atque ad peragendas easdem torturas inculpatumque in iis examinandum, certos e medio sui deputatos, assignaverat. Tandem vero cum is idem inculpatum, tam benevole quaesitum, quam postmodum ligatus, deinde ter tractus, ac demum ustus: et iterum elapsis viginti diebus benevole quaesitus, ligatus, tractus et admotis ad latera ignitis fencis caminis admonitus, idem quod et iudicialiter interrogatus, se nihil scire, nec ullam perduellionem, proditionem et machinationem in sua mente habuisse constan-

ter affirmaret, atque tum hoc negotium et interpretationem chartae, in authorem illius, ut pote honorabilem Hieronimum Paczewski, ritus graeci praesbyterum, in monasterio Unioviensi degentem, vel diaconum ipsius Samuellem nomine tanquam ex mandato dicti Paczewski scriptorem referret et provocaret. Memoratum iudicium iudicium compositum, ut pote generosi commissarii, in saepefato rescripto commissionis nostrae specificati, tum et spectabile officium consulare, atque iudicium civile Leopoliense excepta ratione torturarum a deputatis iudicii sui relatione saepedictum Andream Skulski, in carceribus ad ulteriorem nostram informationem detinendum esse censuerat, causam vero ipsam cum toto illius effectu ad nos et iudicium nostrum pro informatione a nobis obtinenda remiserant. Et quoniam ad meliorem et exactiorem causae elucidationem et cognitionem necessarium fuisse visum est, ut Samuel diaconus in monasterio Uniovensi ritus graeci degens, uti author scriptae ad inculpatum epistolae cum eodem Andrea Skulski confrontetur et ratione eiusmodi epistolae per se scriptae examinetur, id eo, quid in eo passu faciendum sit, nobis et iudicio nostro commiserunt, actumque inquisitionis manibus suis subscriptum, et sigillis obsignatum ad nos rotulo in ocluso transmiserunt. Alias prout is idem actus commissionis et inquisitionis in se luculentius de praemissis enarrat et obloquitur. Nos igitur cum consiliariis lateri nostro assistentibus, aperto rotulo, actu inquisitionis diligenter reviso et examinato, tum et toto negotio praesenti bene perpenso. Remissa a praefatis commissariis et spectabili officio consulari atque iudicio civili Leopoliensi ad nos et iudicium nostrum pro informatione facta necessaria adiuuenta illam expediendo. Quandoquidem ex iisdem inquisitionibus, etiam ex ipsis torturis bis peractis manifeste palet, memoratum Andream Skulski obiectorum pro quibus inculpatus est, reum non esse, immo a suspitione perduellionis, prodicionis et machinationis omnino immunem esse elicitur. Ideo eundem inculpatum ex carceribus dimittendum atque a causa et actione hac ipsi, uti ex nullis praesumptionibus instituta, de plane absolendum et liberandum esse censui-

mus, prout quidem dimittimus, liberamus et absoluimus, actionemque praesentem et torturas ut supra expeditas bonae famae et existimatione dicti Andreae Skulski successorumque ipsius nocere non posse, nec debere declaramus. Caeterum saluam actionem contra praefatum honorabilem Hieronimum Paczewski et Samuelem diaconum, instigatori regni nostri ratione praemissorum, prout et in quantum de iure venerit reseruamus praesentis decreti nostri vigore. In cuius rei fidem praesentes manu nostra subscriptas sigillo regni communiri iussimus. Datum Leopoli feria tertia, ipso die festi sancti Petri in vinculis anno D(omi)ni mill(es)imo sexcentesimo quinquagesimo primo, regnorum nostrorum Poloniae tertiae, Sueciae nostro quarto anno. Ioannes Casimirus rex. Locus sigilli maioris cancellariae regni. Albertus Kadridłowski, secretarius regiae maiestatis m. p. Quod quidem decretum sacrae regie maiestatis suprainsertum, officium praesens consulare Leopoliense cum ea, qua per est et decet reverentia suscepit, actisque suis ingrossari permisit, atque inculpatum famatum videlicet Andream Skulski, iuxta contenta et obloquentiam eiusdem sacrae regiae maiestatis decreti a causa et actione praesenti nec non a carceribus praetorianis liberum absolutumque fecit ac pronunciavit decreto suo ad praemissa mediante.

Oblata ⁽¹⁾ iuris caduci generosi Studzinski.

Ad officium praesens consulare Leopoliense. veniens personaliter F. Stanislaus Owieczka, causarum civilium ferendarius, uti et tanquam generosi Stanislai Studzinski, vexilliferi Gostinensis sac. reg. maiestatis, donary plenipotens, officiose inscriptus nomine et ex parte eiusdem principalis sui vigore eiusdem plenipotentiae, agens palam liberque donationem, seu ius caducum infrascriptum a sac. reg. maiestate super typographias ruthenicis in civitate Leopoliensi existentes

¹⁾ Тамъ же, т. 55, стр. 581 - 584, 1651—1652.

obtutum, manu eiusdem sac. reg. maiestatis subscriptum et sigillo maioris regni cancellariae communitum sanum, salvum, illaesum omnique suspicione vacuum ad acticandum obtulit, petens illud suscipi et actis praesentibus inseri de tenore infrasequenti: Joannes Casimirus, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lithuaniae, Russiae, Prussiae, Masoviae, Samogitiae, Livoniae etc. etc... Significamus praesentibus litteris nostris, quorum interest, universis et singulis. Quia nos typographiam totam et integram Leopoli. ruthenicam tum libros omnes ac singula et universa instrumenta typographica. ibidem existentia, bona denique certis de causis ad fiscum dispositionemque nostram devoluta tam mobilia, quam immobilia summasque quamvis pecuniarices, paratas ac aliqua ratione abligatas ubicunque locorum existentia post omnes et singulos typographos ruthenos, cives Leopoli. civitatis ac eiusdem incolas generoso Stanislao Studzinski, vexillifero terrae Gostinensis, ob ipsius praeclara in nos et Rempublicam iure caduco dan. et conferen. . . . duximus, ut quidem damus et conferimus praesentibus litteris nostris iure perpetuo ac irrevocabilis donationis. Quae quidem bona praedicta ac typographiam, libros omnes et instrumenta typographica memoratus generosus vexillifer Gostinensis ubique inquirat, iure adeat decretoque sibi adiudicata impositionem suam vindicet, teneat, habeat et possideat, ac in usus suos suorumque successorum quovis beneplacitos convertat. perpetuo et in aevum. Quod ad notitiam, quorum intereat, praesentim vero officiorum ac magistratum, tam castrensiem, quam civilium aliorumque sub quorum iurisdictione bona praefata consistant deducen. mandamus, ut ad requisitionem praenominati donatary nostri vel ipsius mandatary bona omnia supra expressa, quae uspiam reperta fuerint. extradant, ac sine quavis mora et omni difficultate extradi faciant. eurentque, ut quamtocius iisdem patiantur. Pro gratia nostra in cuius rei fidem praesentes manu nostra subscriptas, sigillo regni communiri iussimus. Datum Leopoli die XIX mensi iuly, a(nno) D(omi)ni MDCLI, regnorum nostrorum Poloniae III-io, Suecciae vero IY-to anno. Joannes Casimirus rex. Locus sigilli maioris can-

cellariae regni. Jus caducum generoso vexillifero Gostinensi post typographos ruthenos Leopold. Remigianus Piasecki, regens cancellariae regni maioris. Post quam et eiusmodi dictae donationis obligationem et susceptionem praenominatus offerens vigore eiusdem donationis seu rescripti s. r. m. petiit et affectavit dictarum typographiarum inventionem et earundem cum rebus omnibus iuxta obloquentiam rescripti extraditionem, in bona vero immabilia intromissionem decerni, atque ad ea omnia peragenda officium domin... urisfidelium addi et deputari.

Actum (1) Leopoli sabbatho pridie festi sancti Agidii abbatis (anno) 1669. Seniores Rutheni. Successores Sloski. Ad officium praesens consulare Leopoliense venientes personaliter famati Joannes Laskowski, Semionus Lawryszewicz, cives Leopolienses, uti et tanquam confraternitatis ad ecclesiam ritus graeci, tituli Gloriosissimae in coelum Assumptionis Beatissimae Mariae Virginis, hic intra moenia civitatis huius sitae, seniores suo et aliorum eiusdem confraternitatis seniorum nomine agentes, relationem famuli officij praesentis, de legitima adcitatione successorum olim famati Michaelis Sloska, typographi, civis Leopoliensis, fieri postulaverunt. Stans itaque coram eodem officio famulus officij iuratus, in vim suae verae ac fidelis relationis palam et libere recognovit, quia ille ad instantiam supramemoratorum seniorum praedictae confraternitatis, famatos Nicolaum Dymitrowicz et (Stephanum) Lawryszewicz, non praevenit, uxores nihilominus eorundem legitime praeventas, pro termino hodierno citavit. Cum vero eaedem citatae voce eiusdem famuli acclamarentur et non comparerent. Supraspecificati aut edictae confraternitatis seniores solenniter in et contra supramemoratos successores famati Michaelis Sloski, typographi, civis Leopoliensis, protestati sunt, prout eandem protestationem fusius scripto parato con-

1) Львовскій Магістратскій архивъ, Acta Consularia, т. 70, стр. 701—704.

Прилож. къ ч. I, т. 10.

ceptam exhibituros se submiserunt et eidem submissioni suae eiusmodi satisfaciendo, eandem exhibuerunt in tenore verborum sequenti.

Tenor protestationis: Seniores et tota confraternitas ad ecclesiam ritus graeci, tituli Gloriosissimae Assumptionis in coelum Beatissimae Virginis Mariae, intra moenia civitatis Leopoliensis fundatam existentem, solenniter et gravi in querela in et contra famatos Nicolaum Dymitrowicz ac Barbaram Sloszczankie, itidem coniuges, cives, mercatores Leopolienses, uti successores famati olim Michaelis Sloska, inhaerendo suis anterioribus protestationibus eademque renovando, solenniter protestatur. Iż pomienieni successores in contempulum iurium ac privilegiorum dictae confraternitatis protestantium y przeciwko wszelkiemu prawu y submissioni swoim privato motu et ausu, tak sami małżonkowie, iako y małżonki ich, różnych osob do takowey roboty sobie pozabierając, przez nich wazą się y smieją xięgi sclavonico seu ruthenico idiomate w domu swoim drukować, iako iuż wiele nadrukowali, y drukować nie przestaną, y onę rozsprzedają, wiedząc bardzo dobrze o takowych prawach y przywilegiach memoratae confraternitatis, benignissime a sacra regia maiestate nadanych, ktorými samemu tylko pomienionemu bractwu, w drukarniey przy cerkwi zwysz opisaney będącemu, takowe xięgi drukować pozwolono, inszym wszelkim osobom sub poenis et confiscatione prohibendo, iako eo nomine i na tychże successorow aby się xiąg pomienionych wszelkich słowienskich y ruskich, tak przez się, ale y alias quasvis personas owszem nie wazyli drukować, inhibitia iego krolewskiej mości wydania y onym officiose publikowana w sobie szerzey obmawia, a przecie lekce y to poważając temerario ausu drukować non desistunt, ale drukują na złość y na szkodę wielką, convellendo iura et privilegia praetactae confraternitatis, czego by czynić nie mieli, bo lubo remissa ab officio consulari Leopoliensi zmieni post curiam ad iudicia sacrae regiae maiestatis, non autem contravenire iuribus ac privilegijs praefatae confraternitati benignissime a sacra regia maiestate collatis et confirmatis, a przy-

tym et inhibitioni, w ktorey per expressum mandatum est, ut ab impressione eiusmodi librorum, iidem successores sub poenis obtineant, mihi by reverentur parere, osobliwie y otym wiedząc, isz y rodzic ich, praedictus olim famatus Michael Sloska, drukować był, co się czasu y mieysca swego pokaże, nie powinien, przez co pomienieni successores, nie tylko poenas in privilegiis memoratae confraternitatis expressas et contra convulsos rescriptorum sacrae regiae maiestatis sancitas incurrerunt, ale też occasionem damnorum non mediocrium eidem confraternitati dederunt, nie tylko ie przed tym, ale y post inhibitionem, uti praetactum est eisdem, publicatam audent, ac praesumunt iuribus contravenire, a przeto pomienieni protestantes reassumendo anteriores suas protestationes, eisdemque inhaerendo, ratione contraventionis ac vilipendij iurium ac privilegiorum suorum ofiaruią się in iudicij sacrae regiae maiestatis ad poenas z pomienionymi successorami czynić, y szkod swoich z doby y osob tychże successorow dochodzić, saluam actionem eo nomine reservando, hac sua protestatione latius in termino declaranda ac deducenda ad praemissa mediante.

Actum ⁽¹⁾ Leopoli feria quarta ante festum Exaltationis Sanctae Crucis proxima anno D(omi)ni 1669. Reprotestantur successores Michaelis Sloska. Ad officium actaque praesentia consularia Leopoliensia venies personaliter famatus Stephanus Lauryszewicz alias Pawłowicz, suo et famatae Barbarae, coniugis suae, atque famati Nicolai Dymitrowicz et Sophiae Sloszczanka, coniugum itidem civium Leopoliensium nomine, uti et tanquem successor famati olim Michaelis Sloska, typographi, civis Leopoliensis, a prima notitia factae contra se per seniores confraternitatis ritus graeci, ad ecclesiam tituli Assumptionis in coelum Beatissimae Virginis Mariae existentis, protestationis, de nullitate eiusdem reprotestatus est, prout ean-

¹⁾ Тамъ-же, т. 70, стр. 747—749.

dem reprobationem, fusius scripto parato, conceptam in serie et contextu verborum sequenti reproduxit.

Tenor reprobationis: successores olim famati Michaelis Sloska, typographi, civis Leopoliensis, a prima notitia protestationis per seniores confraternitatis, ad ecclesiam ritus graeci, tituli Gloriosissimae Assumptionis, intra moenia civitatis huius existentis, contra se nuper factum solenniter et gravi cum querela de nullitate eiusdem protestationis reprobantur in eum modum: Panowie seniores confraternitatis nec dum evicta re, a iuz zabraniając per insinuationem variarum protestationum, ażeby pomienieni protestantes in exercitio typographiae suae vigore, tam privilegiorum sacrae regiae maiestatis et decretorum, quam concessionum illustrissimorum ac reverendissimorum dominorum archiepiscoporum Leopoliensium, prae defuncto parenti et socero suo, benigniter super eandem typographiam et excussionem librorum cuiusvis nationis collatam nie zostawali, nie obawiając się succubitionem poenarum legibus contra contraventores privilegij rescriptis et decretis sacrae regiae maiestatis sancit, gdyż, iako każdemu, tak y reprobantom niniejszym, iure suo uti pro libiti licitum est, y żałosna byjto rzecz była, aby to co maiores onych summis laboribus et sumptibus suis compararunt, in abusum poszło, mając insuper liberum eiusmodi excussionis decretum nobilis et spectabilis officij consularis circa ablatam confirmationis privilegij serenissimi Joannis Casimiri, regis Poloniae, ferowany, ktorym pozwolono, aby ciż successores nieboszczyka pana Sloski, iuxta obloquentiam eiusdem privilegij, xięgi różnego stilu drukowali, socios ad id idoneos chowali, y iuz zdawna wydrukowane xięgi libere rozsprzedawali. A że się seniores bractwa inhibitią iaką si iego krolewskiej mość bronią tu, że ad małam informationem cancellariae regni prout in termino ducetur wydana, praepedire nie może successores nieboszczyka Sloski, aby własney swoiey nie zażywali drakarni, y lubo ob concurentiam rescriptorum sacrae regiae maiestatis et citationibus sacrae regiae maiestatis obstantibus stanęła remissa za dworem iego krolewskiej mości,

iednak ad decisionem causae post curiam sacrae regiae maiestatis ijdem successores sunt conservati circa usum et liberum impressionem librorum, a dla tegoż żadney szkody ztąd confraternitas nie ma, ani może facultatem impressionis librorum, którą rodzic terazniejszych reprotestantor, ex clementia perenissimorum principum otrzymał absolutam, successorom terazniejszym limitare, ieżeli bowiem iaką krzywdę mieli seniores, czemu za żywota pana Sloski o to nie czynili, ale widząc, że miał nieboszczyk pan Sloska prius collatum privilegium sacrae regiae maiestatis y decretum po sobie, y obawiając się succubitionem poenarum, ktore w tymże przywileiu in casu per quemcunque contraventionis dołożone, musieli obmutescere. Teraz post fata pana Sloski, invidia et inveterato odio ducti, chcą y usiłują successores iego prout deducetur, ad ultimam egestatem przywieść, y lubo pendente lite nihil innovandum, iednak oni, to protestacie, to vizie przez woznego czynią (de quorum omnium nullitate, uti antierius solenniter successores reprotestantur), a to wszystko in eum finem, aby tychże successorow, a libera impressione librorum mogli odstraszyć, co że in dolum ac fraudem et detrimentum tychże successorow dicti seniores confraternitatis czynią, a in iure fraus et dolus nemini patrocinaui debent, gotowi są dicti successores in futuro termino et ubi de iure venerit, tak ratione praemissorum, iako y ratione contraventionis privilegiorum et decretorum sacrae regiae maiestatis, a ztąd respectu succubitionis poenarum et damnorum iuris medijs z tymisz panami starszymi czynić, reassumendo suas anteriores protestationes et reprotestationes contra eosdem factas saluisque saluandis.

Actum ⁽¹⁾ Leopoli feria quarta ante festum sancti Andreae apostoli proxima, anno Domini 1669. Seniores Ruthenorum. Successores Sloski. Coram officio praesenti consulari Leopoliensi compa-

¹⁾ Тамъ-же, т. 70, стр. 1050—1058.

rentes personaliter famati Lawryszewicz, Gregorius Mikołajewicz et Joannes Laskowski, uti et tanquam seniores confraternitatis ritus graeci, ad ecclesiam eiusdem ritus, tituli Assumptionis in coelum Beatissimae Mariae Virginis, hic intra moenia civitatis eiusdem sitam existentem, seniores suo et totius praetactae confraternitatis nominibus agentes, relationem famuli officij praesentis, de legitima famatorum Stephani Pawłowicz et Barbarae Sloszczanka, coniugum, nec non Nicolai Dymitrowicz atque Sophiae itidem Sloszczanka, coniugum, civium Leopoliensium, uti et tanquam successorum famati olim Michaelis Sloska, typographi, civis Leopoliensis, citatione fieri affectabant. Stans itaque coram eodem officio honestus Mathias Grodecki, famulus officij praesentis iuratus in vim suae verae ac fidelis relationis, palam et libere recognovit, se ex instantia supra nominatae confraternitatis praedictos Stephanum Pawłowicz et Nicolaum Dymitrowicz domi ipsorum non praevenisse, nihilominus de termino eosdem obdestinasse, uxores vero eorum praeventas, iisdem terminum pro die hodierna praefixisse et assignasse. Cuius praesens de praemissis relatio. Post factam autem famuli suprascripti relationem, cum iidem successores ad instantiam eiusdem confraternitatis, voce eiusdem famuli acclamarentur et non comparerent. Suprascripti seniores obtulerunt ad acticandum porrexerunt decretum sacrae regiae maiestatis, inter se actores ab una et praetactos famati olim Michaelis Sloska successores, ex serijs partium controversijs latum Cracoviae in comitijs felicis coronationis serenissimi regis feria quarta in crastino festi sanctae Hedvigis electae viduae, anno domini millesimo sexcentesimo sexagesimo nono, manu illustrissimi et magnifici domini Joannis de Lesno, comitis, supremi regni cancellarij generalis, maioris Poloniae, Marienburgensis, Korsunensis et capitanei, subscriptum, sigillo maioris cancellariae regni communitum, sanum, saluum et illaesum omnique suspicionis nota vacuum, petens illud suscipi et actis praesentibus ingrossari. Cuius quidem decreti s. r. m. tenor verborum sequitur estque talis.

Tenor decreti sacrae regiae maiestatis: Michael, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lithuaniae, Russiae, Prussiae, Masoviae, Samogitiae, Vołhyniae, Kijoviae, Livoniae, Podoliae, Smolensciae, Severiae, Czernichoviaeque. Significamus praesentibus literis nostris, quorum interest, universis et singulis. Remissam fuisse ad nos et iudicium nostrum Assessoriale, per sententiam officij consularis Leopoliensis, causam et actionem, inter honoratos Stephanum Lawryszewicz(z), Joannes Laskowski ceterosque confraternitatis Assumptio- nis in coelum Beatissimae Virginis Mariae ad ecclesiam ritus graeci, in civitate Leopoliensi existentem erectae, seniores, cives Leopolienses, actores ab una, atque famatos Nicolaum Dymitrowciz et Stephanum Lawryszewicz(z), alias Pawłowicz, cives itidem Leopolienses, coniugesque ipsorum, tanquam famati olim Michaelis Sloska, typographi Leopoliensis, successores, idque ad contenta mandati serenissimi antecessoris nostri citatos parte ab altera pro eo. Quod licet, si ipsi obligaverint et obstrinxerint se, omnia dictae confraternitatis iura, privilegia et articulos (uti confratres) observare, in nulloque laedere ac violare, horum nihilominus immemores, in contrarium eorundem iurium ac privilegiorum praetactae confraternitati a serenissimis praedecessoribus nostris, pro mandandis et imprimendis typo slavonicis seu ruthenicis libris concessorum, et a serenissimo antecessore sub felici coronatione confirmatorum sub praetextu quorundam rescriptorum ad male narrata, per dictum olim Sloska obtentorum, iam cum persona illius extinctorum, privato quodam motu suo, in praeiudicium et damnum praetactae ecclesiae suaeque confraternitatis, per adhibitae personas, libros idiomate slavonico, seu rythenico typis imprimere, illosque Leopoli et alijs in locis divendere, et commodum exinde praeveniens, in usum suum privatum convertere, typographiam vero confraternitatis per id extricare, ausi sunt et praesumpserunt. Quia vero iuribus, privilegijs, diplomatibus cautum est, ne quispiam typographus, in civitate nostra Leopoliensi libros praetactos idiomate slavonico seu rythenico vel scripta aliqua sub praetextu alicuius privilegij impetrati, in praeiudicium memoratae

confraternitatis imprimere sibi licentiam usurpare et arrogare, (sub amissione a se impressorum librorum suorum et alijs poenis edicendis) praesumat, et quod praetacta confraternitas in defectu aliorum proventuum ex impressione in officina typographiae suae talium librorum divenditioneque illorum personas spirituales (in praetacta ecclesia sacra peragentes) sustentet et alijs necessitatibus ac ornamentis eiusdem ecclesiae ac xenodochy sui pauperum egestati provideat et procuret; proinde citati sunt ad praeinferta contenta mandati, nimirum quatenus ipsi libros idiomate slavonico et ruthenico, in officina sua typographica typis mandare et imprimere, impressosque divendere non audeant, nec praesumant. Mandato eodem et propositione fusius praemissa enarrante et obloquente, coram memorato officio consulari Leopoliensi institutum et intentatum. In qua quidem cauta, cum actores eandem impressionem et divenditionem citatis per officium inhiberi postularent. E converso successores olim famati Michaelis Sloska privilegia tam serenissimi divae memoriae Vladislai Quarti, de data Varsaviae die trigessima decembris, anno Di(omi)ni millesimo sexcentesimo trigesimo octavo, quam serenissimi antecessoris nostri in comitijs felicis coronationis suae, die vigesima mensis ianuary, anno millesimo sexcentesimo quadragesimo nono exhiberent, et se circa productionem privilegiorum nec non usum impressionis librorum idiomate slavonico et ruthenico conservari inhibitionemque eandem amoveri affectarent. Officium illud consulare Leopoliense, quoniam in causa praesenti rescripta regia ab utrinque intercederent, cuius vero est condere, eius et interpretari: proinde causam hanc uti in concurrentia, ad iudicia nostra, pro cognitione remiserat, partibus supra nominatis, actorea quidem per honoratum Petrum Affendik et n(obi)lem Basilium Korendowicz, citata vero per n(obi)lem Mathiam Klimkiewicz, plenipotentem suum legitimum, coram nobis et iudicio nostro comparent, eumque terminum attentantem ac in controversias suas iure mediantem descendat. Et actor quidem liberam impressionem librorum idiomate slavonico seu ruthenico eorumque divenditionem citatis inhiberi po-

stulantemque circa diploma de data Cracoviae in coronatione serenissimi Vladislai Quarti, die decima quarta martii, anno millesimo sexcentesimo trigesimo tertio tum et privilegia, unum serenissimi Sigismundi Tertij, de ducentesimo nonagesimo secundo, aliud vero serenissimo Vladislai Quarti itidem Varsaviae, die vigesima mensis, mensis novembris, anno millesimo sexcentesimo trigesimo nono obtenta et impetrata, nec non bina decreta, primum Varsaviae sabbatho post festum Assumptionis in coelum Beatissimae Mariae Virginis proximo, anno millesimo sexcentesimo quadragesimo. Posterius autem de data Varsaviae tertia quarta in crastino festi sancti Josephi confessoris, anno millesimo sexcentesimo quinquagesimo secundo prolata et constitutionibus regni approbata totaliter conservari supplicante. Nos cum consularijs et iurisperitis nostris, exceptis partium ambarum controversijs allegationibus et defensis, tum et iuribus ac privilegijs vesis, lectis, ijsque mature consideratis, remisse per officium consulare Leopoliense ad nos et iudicium nostrum factum necessaria adinventis, illam expediendo, quoniam pars actorea ex privilegijs sibi a serenissimis antecessoribus regibus Poloniae benigne concessis ac constitutionibus regni approbatis, tum et decretis, in annis millesimo sexcentesimo quadragesimo et millesimo sexcentesimo quinquagesimo secundo prolatis luculenter deduxit, quod ius exercendae officinae typographicae atque librorum idiomae slavonico et ruthenico imprimendorum soli confraternitati legitime competat, in cuius usu et possessione continua a primaeva eiusdem confraternitatis institutione, semper partem actoream extitisse manifestum est. Citati vero neque successores olim Michaelis Sloska nullam penitus facultatem imprimendi similes libros ex iure et privilegio temporaneo et tantum ad vitae tempora praefato Sloska a serenissimo olim Vladislao Quarto concessa praetendere possunt, imo post mortem antecessoris sui indebite et in praepudicium praefatae confraternitatis impressionem librorum attentarunt: ideo solam et unam memoratam confraternitatem, circa eadem privilegia, diplomata, constitutionibus regni approbata atque circa

decreta ratione istius officinae typographicae lata, continuo usu ac possessione firmata conservandum esse duximus, prout quidem conservamus. Ita tamen quod nihil eiusmodi quod contra dignitatem nostram, vel detrimentum regni et Reipublicae atque contra ecclesiam catholicam romanam vergere prosit, sub praelum in officina sua mittere audeant: idque sub poena confiscationis librorum et privationem eiusdem officinae, citatae autem parti et alijs quibusvis personis quatenus ab exercenda ista officina typographica styli slavonici seu ruthenici, tam intra, quam extra civitatem ac in alijs quibusvis locis penitus absteineat, nec quidquam typis mandare abhinc, et in futurum praesumat sub poena confiscationis librorum iniungimus. Ne autem ex prohibita ista officina in matricibus literarum slavonicarum (quae iam nulli ipsius partis citatae usui inservire possunt) damnum evidens emergat decernimus ac sententiamus, quod actorea pars iustum pretium, ex arbitrio bonorum virorum, vel ex taxa artis peritorum proveniens, in paratu pecunia citatis quam primum praestare tenebitur. Librorum quoque hactenus excussorum, ut liberam citati possint habere venditionem et distractionem spatium unius anni, ab actu praesenti computatum concedimus. Post elapsam autem idem tempus, vel etiam intra eundem annum optionem parti actoreae libros eosdem praevia taxa iusto pretio persolvendi damus et concedimus. Instrumenta denique matrices et literas, quatenus pars citata, post salutionem praestitam actoreae parti sine mora restituat iniungimus. Damna extremum litisque expensas inter partes mutuo ac invicem compensamus praesentis decreti nostri vigore. Pro cuius executione partes praefatas ad officium consulare Leopoliense, in termino dum pars partem legitime ad id additaverit peremptorio remittimus. In cuius rei fidem praesentibus sigillum regni est appressum. Actum Cracoviae in comitijs felicis coronationis nostrae, feria quarta in crastino festi sanctae Hedvigis electae, anno D(omi)ni millesimo sexcentesimo sexagesimo nono. Regni nostri Poloniae primo anno. Joannes de Lesno, supremus cancelarius regni. Relatio illustrissimi ac magnifici domini Joannis, comitis in Lesno, Leszczynski,

supremi regni cancellarij, maioris Poloniae generalis, Mariaeburgensis, Corvinensis capitanei, Stanislaus Żurowski, decretorum curiae regni notarius m. p. Locus sigilli maioris cancellariae regni.

Post cuius quidem decreti sacrae regiae maiestatis modo praemisso oblatae publicationem, iidem seniores dictae confraternitatis affectaverunt iuxta contenta, eiusdem sacrae regiae maiestatis decreti executionem illius decerni, nimirum citatis, quatenus ab impressione librorum stylo slavonico et ruthenico absterneant inhiberi, taxam instrumentorum, matricum aliorumque ad artem typographicam requisitorum iniungi et ad eandem peragenda viros probos, eius rei notitiam habentes, adire et assignari, aliaque iuxta obloquentiam praesertim sacrae regiae maiestatis decreti sententiari exposcebant.

Tandem supervenit nobilis Stanislaus Kliszewski, uti amicus citatorum, qui legale non comparitionis eorundem impedimentum duplex intulit et quidem maritorum discessus victus quaerendi gratia, coniugum vero verae infirmitatis, petens eiusmodi legale suscipi et executionem praetacti sacrae regiae maiestatis decreti ad adventum citatorum suspendi. Et officium praesens consulare Leopoliense suscepto cum ea, qua par est et decet reverentia, praesertim sacrae regiae maiestatis decreto, quoniam dictarum coniugum mariti, cum quibus idem decretum sacrae regiae maiestatis intercessit, non sunt legitime citati, proinde quatenus legitime adcitentur mandavit decreti sui vigore. Et hic subinde suprascripti actores protestati sunt contra partem citatam ratione contraventionis decreto sacrae regiae maiestatis et de damnis letisque expensis tum et pro eo, że oni wazą się etiam post latum sacrae regiae maiestatis decretum drukować xęgi, zaczym praecustodiunt poenam confiscationis contra eosdem decreto sacrae regiae maiestatis iniunctam, prout eandem protestationem latius se daturum in termino obtulerunt.

De cuius protestationis nullitate interveniens, nomine eorundem citatorum est reprotestatus, prout similiter eandem reprotestationem ampliciturum se pollicitus est.

Tandem iidem actores, quoniam citatorum coniugum mariti non comparent. Citationem literalem e cancellaria officij praesentis contra eosdem edi et interea impressionem librorum inhiberi petierunt.

Et officium praesens iustae eorundem actorum annuendo instantiae contra eosdem citatos non comparentes et a civitate hoc absentes citationem literalem, ad executionem decreti sacrae regiae maiestatis e cancellaria officij praesentis cum praefixione termini in quindena extradendum esse duxit.

Actum ⁽¹⁾ Leopoli feria secunda pridie festi sancti Nicolai, episcopi, anno Domini millesimo septingentesimo primo.

Coram officio praesenti consulari Leopoliensi comparentes personaliter famati Ciprianus Kisielnicki et Zota Issarowicz suo et confraternitatis suae Assumptionis in coelum Beatissimae Virginis Mariae ritus graeci agentes nomine, relatione famuli officii praesentis obtenta de legitima ad citationem famati Alberti Mielczewski, tipographi, civis Leopoliensis, eundem ad personaliter comparendum acclamari postulaverunt. Quorum acclamaretur et comparet suprascripti actores suo et confraternitatis suae ad ecclesiam, tituli Assumptionis in coelum Beatissimae Virginis Mariae, ritus graeci sitae, nomine obtulerunt decretum sacrae regiae maiestatis inter se actores ab una, et praedictum Mielczewski citatum parte ab altera, de data Varsaviae feria secunda post festum sanctorum Viti et Modesti, martyrum, proxima die scilicet vigesima mensis iunii, anno ad praesens currenti, latum sigilloque minoris cancellariae regni communitum, manu illustrissimi et excellentissimi domini Caroli de Czekarzowice Tarło pro cancellarii regni subscriptum, sanum, saluum et illaesum, petentes illud ad acta praesentia suscipi et publicari. Quod quidem decretum, officium praesens ad acta sua suscepit et iisdem inseri et ingrossari permisit, publicarique tali prout sequitur modo mandavit. Tenor decreti sacrae regiae maiestatis:

¹⁾ Львовскій Ставропигіальний архивъ, № 756.

Augustus Secundus, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lithuaniae, Russiae, Prussiae, Masoviae, Samogitiae, Kiioviae, Volhyniae, Podoliae, Podlachiae, Livoniae, Smolensciae, Severiae, Czernichoviaeque, nec non haereditarius dux Saxoniae et princeps elector. Significamus praesentibus literis nostris, quorum interest, universis et singulis Adcitatos fuisse ad nos et iudicium nostrum, binis seorsinis ad citationum nostrarum prosequutorialium literis, una quidem officium consulare Leopoliense de officio, altera vero famatum Albertum Mielczewski, civem, tipographum Leopoliensem, de causa infrascripta bonisque eius generaliter omnibus. Ad instantiam confraternitatis ritus graeci ad ecclesiam, tituli Beatissimae Virginis Mariae Assumptionis in coelum, sitae actorum ad proseguendas iureque continuandas appellationes suas a decretis dicti officii consularis; idque in causa et actione occasione matricum ad imprimendos libros sclavonicos et graecos, per ad citatum modernum procuratorum et sexternionum stylo graeco et sclavonico per eum in praeiudicium iurium confraternitatis impressorum, in sequestro officii consularis Leopoliensis exstantium, prolatis, interpositas et non admissas. In qua quidem causa intercesserat inter easdem partes decretum serenissimi Joannis Tertii, antecessoris nostri, Jovoroviae in Russia, sabbatho in crastino festi sancti Antonii de Padoa confessoris, die videlicet decima quarta mensis iunii, anno millesimo sexcentesimo nonagesimo secundo ex partium controversiis prolatum quo decreto iudicium serenissimi olim antecessoris nostri, exceptis partium controversiis allegationibus et defensis, tum quoque utriusque partis privilegiis, nec non iuribus ac decretis actorum, visis, lectis et accurate examinatis, remissam per officium consulare Leopoliense necessario factam resoluendo, partem actoream, nempe confraternitatem praememoratam ritus graeci ad ecclesiam Assumptionis Beatissimae Mariae Virginis Leopoliensem existentem, circa privilegia, iura et decreta eidem antiquitus servientia, in suis originalibus exhibita totaliter conservaverat, ac manu tenuerat, privilegium autem per citatam partem indebite et ad sinistram cancellariae regni informationem in praeiudi-

cium ac laesionem priorum iurium actoreae partis impetratum, quo ad solam typographiam graeco-ruthenicam reponibile esse statuerat, illudque revocaverat et annullaverat, atque citato praenominato Alberto Mielczewski, ne ulterius libros sclavonicos et graeco-ruthenicos imprimere praesumeret, nec auderet, sub confiscatione eorundem librorum idiomatis sclavonici et graeco-russici, et sub aliis paenis, iuxta resonantiam praelibatorum iurium ac decretorum regionum interdixerat inhibueratque. Porro a paenis ob praemissa attentata pro meritis, tum et a refusione expensarum parti actoreae temere causatarum, eundem citatum ex clementia iudicii sui protunc absolverat et eliberaverat. Vigore cuius decreti regni dum seniores confraternitatis graeco-ruthenicae executionem eius urgerent. Officium consulare Leopoliense suscepto eodem decreto regio, executionem illius iuxta praescriptum ipsius iniunxerat, et ne citatus libros sclavonicos et graeco-ruthenicos sub confiscatione eorundem librorum et aliis in eodem decreto regio, expressis paenis, imprimere audeat, interdixerat ac inhibuerat post modum vero idem officium consulare Leopoliense affectationi eorundem actorum annuendo, ad revisionem librorum stylo seu idiomate graeco-russico et sclavonico impressorum, in officina typographica citati existentium, officium honoratorum dominorum iurisfidelium, dum eo nomine debite requisitum et legitime obtentum fuerit, addiderat ac assignaverat, subsequenter cum idem officium consulare Leopoliense, causam praesentem ad huc in anno millesimo sexcentesimo nonagesimo secundo, sabbatho post festum visitationis Beatissimae Mariae Virginis proximo, pro declaratione utrum libri per famatum Mielczewski stylo graeco seu sclavonico ante idem decretum suprascriptum regium impressi, divendi per eundem Mielczewski, eiusque characteres, seu matrices eiusdem styli (de quo in eodem decreto regio nulla mentio extabat) sequestrari deberent, nec ne ad iudicia regia remisisset, stanteque eadem remissa iidem seniores confraternitatis graeco-ruthenicae, libros eosdem, seu alias sexterniones per confraternitatem sequestratos, ad sequestrum officii consularis, tum et matrices deposuissent,

causamque ex remissa taliter pendentem per aliquot annos deseruisent, qua propter instigator civilis Leopoliensi intuitu depositorum eorundem sexternionum ex loco in archivo multum occupato exportationis, eandem partem, utramque ad officium consulare Leopoliense adcitaverat, et eosdem sexterniones impressos, atque matrices fisco civitatis adiudicari postulaverat. Postquam vero partes ibidem comparuissent et varias pro et contra controversias adtulissent praenominatum officium consulare Leopoliense de actu sabbatho pridie festi sancti Jacobi apostoli, proxime praeterito anno millesimo septingentesimo. Quandoquidem seniores confraternitatis ritus graeci beneficio sibi ab officio concesso abusi sunt, dum ab anno millesimo sexcentesimo nonagesimo secundo ad hoc usque tempus declarationem decreti regii, pro qua partes eadem in duabus septimanis remissae fuerant, respectu affectatae per eosdem matricum et librorum stylo slavonico et ruthenico per famatum Mielczewski impressorum confiscationis non procuraverunt. Proinde remissam eandem fatalus extinetam esse declaraverat, et quatenus confraternitas matrices Mielczewskiemu solveret, et ad se post solutionem earum reciperet mandaverat. Impressorum autem idiomate slavonico et ruthenico elementanorum, seu sexternionum, quoniam eosdem ferronee esse impressos confraternitas eadem asseruit. Proinde revisionem eorum per homines eius styli et idiomatis notitiam habentes decreverat. Nec appellationi per seniores confraternitatis ad nos et iudicium nostrum interpositae detulerat, quin imo subsequenter quatenus iidem seniores confraternitatis matrices ante proximum praevia taxa Mielczewskiemu exolverent, et revisionem impressorum sexterniorum seu elementariorum itidem ante proximum procurarent mandaverat. Neque similiter appellationem ad nos et iudicia nostra per seniores praefatos interpositam admiserat, quas taliter denegatas appellationes iidem seniores confraternitatis graeco-ruthenicae ulterius prosequi cupiens, litteras ad citationum nostrarum prosecutorialium tam officio praefato consulari Leopoliensi, quam parti eidem adhaerenti famato Alberto Mielczewski opposuerant. Ad videndum nimirum et audiendum ap-

pellationes praefatas admissibiles et pro sequibiles fuisse et esse decerni, iisdemque admissibilibus et prosequilibus adiuventis causam in integrum restitui, decreta officii praefati tolli, cassari et annihilari, in eaque causa id quod iuris esset, statui, decerno et sententiarum. Alias quem ad modum processus causae istius in officio consulari Leopoliensi agitatus, decretum regium suprascriptum, tam ad citationes nostrae prosecutoriales latius praemissa in se enarrant. In termino itaque hodierno ex iisdem citationibus nostris praesecutorialibus legitime ad praesens proveniente, et hucusque continuato partibus praenominatis actorea prosecutionum modernarum scilicet senioribus confraternitatis nationis graeco-ruthenicae Leopoliensis. per nobilem Franciscum Włoszkiewicz, plenipotentem suum, coram nobis, iudicioque nostro comparante, eundem terminum attentante. Jam vero ad citata parte modernarum prosecutionum, ut pote formato Alberto Mielczewski, typographo, cive Leopoliense, tum officio consulari Leopoliensi, voce ministerialis regni terrarum generalis nobilis Thomae Ranz ad nos et iudicium nostrum acclamata, non tamen per se, nec per suum quemvis legitimum plenipotentem pro termino eodem comparante, imo se contumacem praebente nos cum consiliariis et iurisperitis nostris attendente ministerialis praefati relatione de acclamatione ad citatae partis modernae ad nos et iudicium nostrum facta. In contumaciam ipsius ad legitimam vero eamque iuridicam actorea partis prosecutionum instantiam ac affectationem, eandem ad citatam partem non comparantem in lucro causae istius condemnari permisimus. Et in vim lucri obtenti appellatione a decreto officii consularis Leopoliensis sabbatho pridie festi sancti Jacobi apostoli proximo anno praeterito millesimo septingentesimo prolato, pro illo tempore admissibili, et ad praesens coram nobis iudicioque nostro prosequibili adiuventa, partibus de legalitate eiusdem decreti experiri mandavimus, dum vero pars citata originaliter et prosecutionum, voce praefati ministerialis ad nos iudiciumque nostrum pro faciendo experimento acclamaretur, et rursus non compareret. Nos cum iisdem consiliariis et iurisperitis nostris in talem iteratam ad citatae partis modernae continua-

ciam, eandem in stante parte actorea, in lucro ulteriori causae istique condemnari permisimus. Et in vim ulterioris lucri sententiam praefatam officii consularis Leopoliensis supra de actu expressam cassandam et annihilandam esse duximus, prout cassamus et annihilamus. Et quia praefatus Mielczewski matrices typi et characteres styli sclavonici et ruthenici contra privilegia confraternitatis nationis graeco-ruthenicae praeter scitum actorum consensumque eorundem conferi curavit, easdemque etiam post decretum serenissimi antecessoris nostri Javoroviae sabbatho in crastino festi sancti Antonii de Padua anno millesimo sexcentesimo nonagesimo secundo in sua typographia detinuit et asservavit libros slavonicos et graeco-ruthenos post revisionem factam compertus est retinere, praeterea circa revisionem, non obstante decreto suprascripto, procaciter se venditorum libros graeco-ruthenos sive sclavonicos declaravit, ideo in poenam contraventionis decreto regio, procacitatisque linguae ipsius matrices sclavonicas et graeco-ruthenas, tum libros circa revisionem auctoritate officii consularis factam praeventos confraternitati actorum adiudicamus. Praeterea quoque praedictum adcitatum in damnis et citis expensis simplici assertionem sine iuramento liquidandis condemnamus decreti nostri praesentis vigore. Pro cuius publicatione et executione memoratas partes ad illud idem officium consulare civitatis nostrae Leopoliensis in termino dum pars partem ad id legitime adcitaverit peremptorio remittimus. In cuius rei fidem praesentibus sigillum regni est appressum. Actum Varsaviae feria secunda post festum sanctorum Viti et Modesti, martyrum, proxima, die scilicet vigesima mensis iunii, anno Domini millesimo septingentesimo primo, regni vero nostri anno quinto. Carolus Tarło, procancellarius regni m. p(ro)p(ria). Relatio illustrissimi et excellentissimi domini, domini Caroli de Czekarzowice Tarło, procancellarii regni. Locus sigilli minoris concellariae regni. Mathias Kolinski decretorum curiae regni notarius m. p. Correxerit Nagrodzki.

Tandem post publicationem eiusdem decreti sacrae regiae maiestatis suprascripti actores suo et praedictae confraternitatis nomine

affectaverunt, executionem instantaneam eiusdem decreti sacrae regiae maiestatis decerni et inhaerendo eidem decreto matricum sclavonicarum et graeco-ruthenicarum, tum librorum circa revisionem factam, apud citatem praeventorum, iam alias confraternitati adiudicatorum, extraditionem instantaneam sententiari, nec non ad refusionem litis expensarum per citatum praestantem indilate stringi et compelli. Citatus autem famatus Mielczewski se non assumpto patrono comparere intulit, ac proinde dilationem super patronum sibi dari et concedi petiit. Officium praesens consulare Leopoliense nihil quidquam derogando praesertim sacrae regiae maiestatis decreto, quatenus actores . . . praedicta confraternitas ante omnia litis expensas eadem sacrae regiae maiestatis decreta adiudicatas in proximo liquidante iniunxit.

Actum Leopoli feria quarta pridie festi immaculatae conceptionis Beatissimae Virginis Mariae anno Domini millesimo septingentesimo primo. In termino hodierno supramemorati actores suo et suprascriptae confraternitatis nomine satisfaciendo decreto nobilis officii praesentis producerunt liquidationem de regestris suae confraternitatis fideliter depromptum ad summam florenorum mille octingentorum octuaginta quinque ascendent, petentes ut supra executionem instantaneam in omnibus eiusdem decreti s. r. maiestatis punctis decerni.

Porro nobilis Jacobus Kranz, uti plenipotens, citati intulit non posse actores urgere executionem decreti sacrae regiae maiestatis, stante eo, quod citatio sacrae regiae maiestatis ad reponendum illud idem decretum sacrae regiae maiestatis intercessit et actoribus est intimata, et in verificationem praemissorum statuit ministerialem regni generalem, videlicet providum Dominicum Orlinski, affectans eiusdem citationis sacrae regiae maiestatis actoribus redditae relationem fieri.

Stans itaque coram eodem officio consulari Leopoliensi praefatus Dominicus Orlinski, ministerialis regni generalis, eidem

officio ex suo authentico instrumento bene notus in vim suae verae ac fidelis relationis palam et libere retulit. Se ad instantiam famati Alberti Mielczewski, typographi, civis Leopoliensis, citationem sacrae regiae maiestatis, ad reponendum sacrae regiae maiestatis decretum in causa inter confraternitatem Assumptionis in coelum Beatissimae Virginis Mariae ritus graeci Leopoliensis ab una et eundem famatum Albertum Mielczewski parte ab altera latum, e maiori cancellaria regni emanat, sigilloque eiusdem cancellariae regni communit, de data illius Varsaviae feria secunda ante festum sanctae Catharinae, virginis et marturis, proxima, anno Domini millesimo septingentesimo primo ad manus famati Stephani Laszkowski reddidisse, prout eandem relationem suam verificando, reversale eiusdem citationis de tenore tali, qui sequitur, reproduxit.

Tenor citationis sacrae regiae maiestatis: Augustus Secundus, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lithuaniae, Russiae, Prussiae, Masoviae, Samogitiae, Kiioviae, Vołhyniae, Podoliae, Podlachiae, Livoniae, Smolensciae, Severiae, Czerniechoviaequae, nec non haereditarius dux Saxoniae et princeps elector. Vobis famatis Cipriano Kisielnicki et Zotae Issarowicz, uti et tanquam confraternitatis ritus graeci ad ecclesiam tituli Beatissimae Mariae Virginis Assumptionis in coelum sitam, senioribus, seu verius toti confraternitati eiusdem ecclesiae, de personis, causa infrascripta, bonisque vestris generaliter omnibus mandamus. Ut coram nobis iudicioque nostro Assessoriali Varsaviae, aut ubi tunc cum curia nostra feliciter constituti fuerimus, a positione praesentis citationis nostrae, recte in sex septimanis, seu tum, dum, et quando causa praesens ex registro publico ad iudicandum acclamata inciderit personaliter, peremptorieque compareatis. Ad instantiam famati Alberti Mielczewski, introigatoris, civis Leopoliensis, qui vos citat ad reponendum et restituendum certum decretum nostrum contumaciale Varsaviae feria secunda post festum sanctorum Viti et Modesti, martyrum, proxima, anno nunc currenti millesimo septingentesimo primo in causa occasione matricum ad imprimendos

libros slavonicos et graecos procuratarum et sexternionum, stylo graeco et slavonico per actorem modernum, ac si impressorum instituta in contumaciam sui actoris stantibus eiusdem certis legalitatibus, vel si opus fuerit eiusdem decreti nullitatibus obtenta. Ad videndum nimirum et audiendum memoratum decretum nostrum contumaciale reponibile esse adinveniri, illudque ex rationibus in termino inferendis (cuius executionem praesentibus usque ad decisionem nostram suspendimus, et in suspenso una cum subsequenti si quis intercessent processu manere volumus) tolli, cassari et annihilari, causam in integrum restitui, in eaque id quod iuris, aequitatis ratio dictaverit statui et sententiari. Sitis igitur parituri et ad praemissa latius vobis in advenienti termino iudicialiter responsuri. Datum Varsaviae feria secunda ante festum sanctae Catharinae, virginis et martyris, anno Domini millesimo septingentesimo primo. Locus sigilli maioris cancellariae regni UFTPRSMRS m(anu) p(ro)p(ria).

Et haec est praesens ministerialis regni generalis de praemissis facta relatio. Tandem post factam eius modi ministerialis regni generalis relationem plenipotens citati petiit causam praesentem ut iudicia sacrae regiae maiestatis remitti. In contrarium actores intulerunt non posse petere citatum remitti causam praesentem ex citatione ad reponendum praefatum sacrae regiae maiestatis decretum tradita, stante eo, quod citatus in executionem decreti sacrae regiae maiestatis intraverit in termino anteriori et decretum iniunctae liquidationis acceptaverit. Officium vero praesens consulare Leopoliense acceptata qua par est et decet reverentia citatione sacrae regiae maiestatis ad reponendum decretum praetactum exportata et actoribus intimata causam praesentem cum toto eius effectu ad iudicia sacrae regiae maiestatis remisit. Tandem actores solenniter in et contra citatum ratione omnium damnorum, et litis expensarum causatarum et causandarum protestati sunt. De cuius protestationis nullitate famatus Mielczewski reprotestatus est. In cuius rei fidem sigillum officii consularis Leopoliensis praesentibus est impressum.

M. Andreas Abrek Ph. D. civi-
tatis Leopoliensis notarius m. p. М. II. Ex actis officii consularis Leo-
poliensis extraditum. (1)

*Львовскій Магистратскій архивъ, Acta Consularia, т. 47,
стр. 1160.*

Тамъ же, т. 47, стр. 1219—1221.

Тамъ же, т. 47, стр. 1317—1318.

Тамъ же, т. 47, стр. 1371—1372.

Тамъ же, т. 55, стр. 741—745.

Тамъ же, т. 55, стр. 581—584, 1651—1652.

Тамъ же, т. 70, стр. 701—704.

Тамъ же, т. 70, стр. 747—749.

Тамъ же, т. 70, стр. 1050—1058.

*Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 756, и Магистрат-
скій архивъ, Acta Consularia, т. 98, стр. 508—510.*

¹⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 756, и Магистратскій архивъ,
Acta Consularia, т. 98, стр. 508—510.

8. Помяникъ Львовскаго Ставропигіального братства съ 1586 по 1821 г.

Анамнісіс албо припомянаня ¹⁾.

(Анамнісіс албо припомянаня) въ молитвахъ церковныхъ іерейскихъ именъ, вѣкуистой памяти годныхъ зешлыхъ въ вѣрѣ православной, и въ надѣи зѣмертвыхъ встаня, святѣйшихъ патриарховъ, преосвященныхъ митрополитовъ и архіепископовъ, боголюбивыхъ епископовъ, преподобнѣйшихъ архіандритовъ, всечестныхъ игуменовъ, и всего священноиноческаго, священническаго и діаконскаго чину; пресвѣтлыхъ великихъ православныхъ царей, великодержавныхъ напихъ польскихъ королей, благородныхъ христоменимыхъ и православныхъ братіи братства, фундаторовъ и кляторовъ церкви Успенія Пресвятыя Богородица Ставропигіальной Львовской и всѣхъ въ немъ вписаныхъ правовѣрныхъ христіанъ. Преведеное зѣ помничика писанного около року ҃҃҃хд старанямъ тыхъже ихъ м. пп. братства вышѣ реченного храму. Въ типографіи ихже. Року ҃҃҃х҃е, мѣсяца маіа ѿн.

О молитвѣ за усопшихъ старозаконныя доводы:

Милостыня отъ всякаго грѣха и отъ смерти избавитъ и не оставитъ души ити въ тму. Товіа, гл. д̄. (ст. 10).

Огнь палаючій угаситъ вода, и милостыня очиститъ грѣхи. Сирахъ глава г̄. (ст. 30).

¹⁾ Львовскій Ставропигіальній архивъ. „Помяникъ братства Успенія Пресвятыя Богородицы“, стр. 1—14, 19—20, 23—38, 41—42, 52, 55, 59, 61—62, 65—68, 71—72, 75—76, 79—80, 83—84, 87—90, 93—94, 97—98, 101—102, 105—106, 109—110, 113—114, 117—119, 123—124, 127—128, 131—132, 135—136, 139, 141—146, 149—150, 153—154, 157—158, 163—164, 167—168, 171—174, 177—179, 184—185, 188.

Вси убо къ моленію (о умерлыхъ) обратиса, да сътворенный (отъ нихъ) грѣхъ не воспомянется. Въ Маккавейскихъ книгахъ въ раздѣлѣ ѿї. (Вторая кн. Маккавейская, гл. XII, ст. 42).

За умерлыхъ молитвы чинилъ (Иуда Маккавей), да грѣхи очистятся. Тамже, (гл. XII, ст. 43).

О поминанію умерлыхъ Святыхъ Отець зданя:

Мертвыи добродѣйство относятъ въ приносахъ подъ часъ поминковъ, отъ святыхъ живущихъ офѣрованныхъ. Ефремъ св. въ своемъ тестаментѣ.

Яко гды винная матица квітнетъ зъ надвоя на роли, и чуетъ воинность еи замѣненои въ начиню вино, теды весполъ квітнетъ и тое: такъ розумѣй, же и душѣ грѣшныхъ участницами суть якогось добродѣйства, зъ офѣры безкровной и добротчинности, ягды которая за нихъ бываетъ, яко самъ споряжаетъ живыхъ и мертвыхъ Владца и Богъ нашъ. Аеанасій св. въ пытаю ѿд.

Гды за умерлыхъ молитвы отправуешь, отче, въ тои часѣ нѣякимси чутямъ утѣхи зняти бываемъ. На пытаю Макарія св. рекль лобъ сухой душѣ застаючой въ адѣ. Въ житіи Макарія.

Умерлымъ барзо суть пожитечни тьи всѣ, котори ся за умерлыхъ дѣють поминки, и святобливыи услугованя, и Литургиа. Въ житіи св. Іоанна Милос., патріарха Александр.

Нехай жаденъ не розумѣеть, абы тое, що ся чинить и офѣруеть и въ ялмужну подаеть за умерлыхъ, и тому, который тое чинить, зыску и пожитку приносити не мѣло. Яко бовѣмъ той, который маеть якую (ялмужну), албо олѣіокъ дорогій и святой, хорому (своею рукою) придложити жадаеть, первый самъ свою помазуетъ руку, а потомъ хорого, такъ хто кольвекъ для збавленя ближняго працуетъ, первѣй собѣ самому, а потомъ ближнему пожитокъ приносить. Авторъ казаня и въ вѣрѣ умершихъ на листѣ ѿд.

Вослѣдованіе лугіи, пѣваемыя за успшихъ, сице творимъ, егда поминаются успшіи въ шестыхъ днехъ до пятка вечеръ.

По отпущеніи вечерня и утрни, исходитъ священникъ, предидущу ему свѣтильнику, носиму от параклисiарха, и исходятъ въ припрату. Поюще стихиру храму, вѣкую от положенныхъ по уставѣхъ.

Такожде потребно есть вѣдати, яко присно всего лѣта бываетъ заутра и вечеръ литія. По отпущеніи вечерни поминаются вси, еже о Христѣ усопшии отци и братія наша, и по имени въ писаніи, не помянутъ же ся вси купно на коеждо литіи, но раздѣльнѣ, едину страницу вечеръ, а другую заутра. Егда же настанетъ Владычній праздникъ, или Богородиченъ, или великаго святого память празднуемаго на н(едѣлю) оставляются и тогда литія о усопшихъ. Такожде и въ святую великую ѿ—ницу, на вечерни, егда бываетъ Преждеосвященная, не бываетъ литія усопшимъ, от субботы Лазаревы даже до недѣли Ѳоминое, такожде оставляется.

Стихиры по вся дни, по утрняхъ и по вечерняхъ, егда творимъ литію за усопшихъ.

Въ неделю вечеръ. Гласъ ѿ.

О дивное чудо! источникъ жизни въ гробѣ полагается: и лѣствица къ небеси гробъ бываетъ. Веселися Геосіманіе, Богородичице святыи доме! Возопимъ вѣрнии Гавріила имуще чиновначалника. Обрадованная радуйся, с Тобою Господь, подавай мірови Тобою велию милость.

Въ понеделокъ по утрени.

Дивны Твоя тайны Чистая! Вышняго престоль явися Владычице, и отъ земля къ небеси преставися днесь. Слава Твоя боголѣпная, богоподобными сіяюще чудеси: дѣвы съ Матерію Царевой на высоту вознесѣтеся. Обрадованная радуйся, с Тобою Господь, подавай мірови Тобою велию милость.

Въ понеделокъ вечерь.

Твое славятъ успеніе: власти, престоли, начала, господствія, силы, и херувимы, и страшная серефимы, радуются земнородни, о божественней Ти славѣ красящися. Припадають царіе, съ архангелы ангелы, и воспѣваютъ: обрадованная радуйса, с Тобою Господь, подавай мірови Тобою велию милость.

Въ вторникъ, по утрни, гласъ ѿ.

Подобаше самовидцемъ Слова и слугамъ: и еже по плоти Матере Его успеніе видѣти: конечное елико на Ней таинство, яко да не токмо еже от земля Спасово восхожденіе узрять; но и рождшія Его преложенію свѣдательствуютъ. Тѣмъже отвсюду божественною силою събравшеса, Сіонъ достизаху: и на небо идущую предсылаху, вышшую херувим, Ей же и мы съ ними покланяемъся, яко молящейся о душахъ нашихъ.

Въ вторникъ, по вечерни, гласъ ѿ.

Яже небесъ вышшая суци, и херувимъ славнѣйшая, и всея твари честнѣйшая: яже премногія ради чистоты присносущаго существа, пріателище бывши. Въ Сынвнѣ рудѣ днесь всесвятую передаетъ душу: и с Нею исполняются всяческая радости, и нам даруетъ велию милость.

Въ среду, на утрени, гласъ ѿ.

Всенепорочная Невѣста, и Мати благоволенія Отца, яже Богу пронареченная, въ свое Ему жилище, неслитнаго соединенія, днесь пречистую душу, Творцу и Богу передаетъ: юже бесплотныхъ силы, боголѣпно подемлють, и къ животу преставляется, истинная Мати животу, свѣща неприступнаго свѣта, спасеніе вѣрным, и упованіе душамъ нашимъ.

Въ среду вечеръ, гласъ ѿ. Аще Преждеосвященная не будетъ.

Прійдѣте вси конци земніа, честное преставленіе Божія Матери ублажимъ: въ руку бо Сына, душу пренепорочную предложи. Тѣмже святымъ успеніемъ Ея міръ оживотворися: въ псалмѣхъ, и пѣніихъ, и пѣсняхъ духовныхъ, съ бесплотными и апостолами, празднуемъ свѣтло.

Въ четвертокъ, по утрни, гласъ ѿ.

Воспойте, людіе, Матери Бога нашего, воспойте, днесь бо все-свѣтлую душу свою въ пречистыя длани, иже изъ Нея воплощашагося безъ сѣмене, передаетъ. Его же и молитъ непрестанно даровати вселеннѣй міръ и велию милость.

Въ четвертокъ, вечеръ, гласъ ѿ.

Прійдѣте воспоемъ, людіе, Пресвятую Дѣву честную: изъ Нея же неизреченно пройде, воплощся Слово Отчее, зовуще, и глаголюще: благословенна Ты въ женахъ: блаженно чрево, вмѣстившее Христа. Того святымъ рукамъ душу предавши: молися Пречистая, спасиися душамъ нашимъ.

Въ пятокъ, по утрни, гласъ ѿ.

Давидовскую пѣснь, днесь людіе воспо(и)мъ Христу Богу, приведуться (рече) царю дѣвы вѣслѣдъ Ея, приведуться въ веселіи и радости, ибо отъ сѣмени Давидова, его же мы обожихомся въ рудѣ своего Сына и Владыки, славно и паче слова прелагается, Юже яко Матерь Божию воспѣвающе, вопіемъ и глаголемъ: спаси насъ исповѣдающихъ Тя Богородицу отъ всякаго обстояніа, и избави отъ бѣдъ душа наша.

Въ пятокъ, по вечерни, гласъ ѿ. Аще Преждеосвященная не
будеть.

Всечестное Твое усненіе Пречистая, Дѣво чистая, ангель
множество на небеси, и человѣческой родъ на земли ублажаемъ,
яко Мати бысть Творца всѣхъ Христа Бога, Того молящи о нас,
не престай молимся, иже на Тя упованіе по Бозѣ положшихъ,
Богородице всепѣтая и неискусобрачная.

По семь діаконъ глаголетъ ектенія сія:

Помилуй нас Боже...

Еще молимся о оставленіи грѣховъ, преставльшимся рабомъ
Божіимъ благочестивымъ ктиторомъ святыхъ обители сея, отцемъ
и братіямъ нашимъ, здѣ лежащимъ и здѣ уписаннымъ, и повсюду
православнымъ и нынѣ поминаемымъ имя рекъ, о нихъ же поми-
наніе творимъ.

И о еже проститися имъ всякому прегрѣшенію, вольному и
невольному...

Яко да Господь Богъ съчинитъ душа ихъ, идеже праведніи
почиваютъ. Господу помолимся.

Милости Божія, царствія небеснаго, и оставленіе грѣховъ
ихъ, у Христа безсмертнаго Царя и Бога нашего просимъ. Лик
подай Господи. Діакопъ Господу помолимся. Клир. Господи по-
милуй ѿ.

Іерей чтеть тайно молитву сію:

Боже духовомъ, и в(с)якою плоти, смерть поправый, діавола
же упрядивый... (1).

¹⁾ См. Послѣдованіе Парастаса Кіевъ, 1898 г., л. 3 обор. и 4 л.

Возгласъ. Яко Ты еси въскресе́нiе, животь, и покой усопшим рабомъ Твоимъ присно поминаемымъ, благороднымъ ктиторомъ святаго храма сего, отцемъ и братіямъ, родителямъ и сьродникомъ нашимъ: иже зде лежащимъ, и зде уписаннымъ, и по всюду православнымъ Христе Боже нашъ, и Тебѣ славу възсылаемъ, събезначальнымъ ти Отцемъ, и Пресвятымъ, и Благимъ, и Животворящимъ ти Духомъ: и нынѣ, и присно, и въ вѣки вѣкомъ, аминь. Іерей. Слава Тебѣ Христе Боже упованіе наше, слава Тебѣ. Діаконь. Слава и нынѣ. Господи помилуй ѿ. Господи благослови.

Тожъ іерей, конечный отпустъ.

Въскресый изъ мертвыхъ, и живыми и мертвыми обладая Христось истинный Богъ нашъ: молитвами Пречистыя Богоматере, и всѣхъ святыхъ, душа прежде усопшихъ, присно помипаемыхъ благородныхъ ктиторовъ святаго обители сея, отецъ и братій, родителей и сродниковъ нашихъ: иже зде лежащихъ и зде уписанныхъ и повсюду православныхъ, въ надрѣхъ Авраамлихъ упокоить, и насъ помилуетъ, яко благій и челоувѣколюбець. Тажъ. Въ блаженное успене въ вѣчный покой, преставльшимъся рабомъ Божиимъ, ктиторомъ святаго обители сея, отцемъ и братіямъ нашимъ, зде лежащимъ и повсюду православныхъ.

Тожъ рекутъ братія.

Вѣчная память достоблаженнымъ отцемъ и братіямъ нашимъ, присно поминаемымъ.

По семъ рекутъ вси помалу и полегку. Богъ ублажить и покоить и насъ помилуетъ, яко благій челоувѣколюбець.

Вѣстно же ти да есть и сіе: яко сія ектенія, возгласъ и отпустъ, глаголются на литіяхъ всегдашнихъ въ свое время бываемыхъ, такожде и на парастасѣхъ о единомъ, или множайшихъ усопшихъ творимыхъ. На парастасѣхъ же общихъ, на нихъ же поминаются вси правовѣрныи христіане, глаголются сія. Помилуй насъ Боже по велицей милости и проч.

Ектенія на парастасахъ генеральныхъ, о вѣсѣхъ въ вѣрѣ православной умерлыхъ христіанъ.

Помилуй насъ Боже повелицей милости Твоей.....

Господи помилуй, по трижды.

Еще молимъся о оставленіи грѣховъ преставльшихся въ блаженной памяти святѣйшихъ вселенскихъ патріарховъ, преосвященныхъ мѣтрополитовъ и архіепископовъ, боголюбивыхъ епископовъ, преподобнѣйшихъ архимандритовъ, всечестныхъ игуменовъ, честныхъ іеросхимонаховъ, іеромонаховъ, іереовъ, діаконовъ, иноковъ, инокинь. Пресвѣтлыхъ великихъ царей и цариць, великодержавныхъ королей и королевыхъ, благородныхъ князей и княгинь, благородныхъ ктиторовъ святаго храма сего. Праотець, и отецъ, и братій, родителей и сродниковъ нашихъ, здѣ лежащихъ, здѣ въписаныхъ и всѣхъ повсюду православныхъ христіанъ, о нихъ же поминаніе творимъ.

И о еже проститися имъ всякому прегрѣшенію, вол:

Яко да Господь Богъ съчинитъ душа ихъ, идеже праведніи поч(иваютъ).

Милости Божія, царствія небеснаго, и оставленіе и проч. Господу помолимся.

Молитва чтомая тихо от священника.

Боже духовомъ, и всякая плоти, смерть поправый, діавола же упразднивый, и животь міру своему даровавый, самъ Господи упокой душа преставльшимся въ блаженной памяти, святѣйшихъ вселенскихъ патріарховъ, преосвященныхъ мѣтрополитовъ и архіепископовъ, боголюбивыхъ епископовъ, преподобнѣйшихъ архимандритовъ, всечестныхъ игуменовъ, честныхъ іеросхимонаховъ и іеромонаховъ, іереовъ, діаконовъ, иноковъ и инокинь. Пресвѣтлыхъ великихъ царей и цариць, великодержавныхъ королей и королевыхъ, благородныхъ князей и княгинь, благородныхъ и христіолюбивыхъ

кѣтиторовъ святого храма сего. Праотець, и отець, и братій, родителей, и сродниковъ нашихъ, здѣ лежащихъ, здѣ въписанныхъ, и всѣхъ по всюду православныхъ христіанъ, (и повопреставльшагося, аще есть кто поминаемый) въ мѣстѣ свѣтлѣ, въ мѣстѣ злачнѣ, въ мѣстѣ покойнѣ, отнюдуже отбѣже всякая болѣзнь и печаль и воздыханіе. И всякое съгрѣшеніе отъ нихъ содѣянное, словомъ, и дѣломъ, и помышленіемъ яко благій челоуѣколюбець Богъ прости. Яко вѣсть челоуѣкъ, иже поживеть и Тебѣ не съгрѣшитъ. Ты бо самъ единъ еси кромѣ грѣха, и правда Твоя, правда въ вѣки, и слово Твое истина.

Возгласъ: Яко Ты еси въскресеніе, и животь, и покой преставленныхъ въ блаженной памяти, святѣйшимъ вселенскомъ патріархомъ, преосвященнымъ мітрополитомъ и архіепископомъ, боголюбивымъ епископомъ, преподобнѣйшимъ архимандритомъ, всечестнымъ игуменомъ, честнымъ іеросхимонахомъ и іеромонахомъ, іереомъ, діакономъ, инокомъ и инокинямъ. Пресвѣтлымъ великимъ царямъ и царицамъ, великодержавнымъ королямъ и королевямъ, благороднымъ княземъ и княгинямъ, благороднымъ и христіолюбивымъ кѣтиторомъ святого храма сего. Праотцемъ и отцемъ, и братіямъ, родителемъ, и сродникомъ нашимъ, и всѣмъ по всюду православнымъ христіаномъ (и преставльшомуся, альбо преставльшейся, имя рекъ: аще будетъ), о нихъ же поминаніе творимъ Христе Боже нашъ, и Тебѣ славу возсылаемъ, съ безначальнымъ ти Отцемъ и съ Пресвятымъ и Благимъ и Животворящимъ ти Духомъ; и нынѣ, и присно, и въ вѣки вѣкомъ, аминь.

Имена въ Возѣ зешлыхъ святѣйшихъ патріарховъ нашихъ Константинопольскихъ, презъ которыхъ Россія вѣру въ Христа Сына Вожія пріала и до сихъ часъ тримаеть.

Упокой Господи душа святѣйшихъ патріарховъ:

Святѣйш. патр. Сергіа, ѿ.

Св. патр. Ніколая, ѿ.

Св. патр. Міхаила, ѿ.

Св. патр. Парфеніа, ѿ.

Св. патр. Кирилла, ѿ.

Св. патр. Діонисіа, ѿ.

Св. патр. Іларіона, д̄.
Св. патр. Исидора, е̄.
Св. патр. Іоасафа, з̄.
Св. патр. Марка, ж̄.
Св. патр. Еремѣя, њ̄.
Св. патр. Теофана, ф̄.
Св. патр. Тимоея, і̄.
Св. патр. Кирилла, ѡ̄.

Св. патр. Парфенія, є̄і.
Св. патр. Меѳодія, з̄і.
Св. патр. Діонисія, ҃і.
Св. патр. Іакова, ѡ̄і.
Св. патр. Герасима, ф̄і.
Св. патр. Никона, к̄.
Св. патр. Іоакима, к̄а.
(Архиерея вселен. Кли-
мента, ѡ̄а) ¹⁾.

Повѣсть короткая о патріархах, згажающаяся каждыя през лучбу,
о першом подъ личбою першею, о другомъ другою, и проч.

а. За того Русь наша остатечне окрещенна року ҃л *).

в. Назывался Хрисовергъ.

г. Той костель латинскій отлучилъ от Восточныя церкве
соборне. Року ҃лфд.

д. Першій по взятю Константинополя, которое сталося року
҃лнв.

Тые чотыри жадной дани туркови не давали, гдыж не вы-
тягаль по нихъ, ставячися зразу лагодным.

ѡ. Той был ту въ Полци нашей, и фундуши на братства
становилъ, за позволенямъ св. памяти короля Стефана року ҃лфнѳ.

ѳ. Той патріарха Іеросалимскій, былъ въ Полци, и Михайла
Рогожу отступника зложилъ, а Борецкого Іова посвятилъ на ме-
трополію Кіевскую, за дозволенямъ св. памяти Жигмунта г, короля
Пол. року ҃лхка.

і. От того Скитская обитель фунъушь Ставропѣгіей отримала,
звался Лукарія ²⁾.

¹⁾ Что въ скобахъ, то въ подлинникѣ дописано позже.

*), Русь крещена при патріархѣ Николаѣ II Хрисовергѣ, который правилъ
Константинопольскою патріархією съ 984—996 гг.

²⁾ Слѣдующій патріархъ, т. е Кириллъ, назывался Лукарій, а не Тимоеей.

Ѡ. От того мѣлъ сакру св. памяти Петръ Могила, метрополит Кіевскій, около року ҃ѡхлв 1).

Ѣ. Пострадалъ от туроковъ около року ҃ѡхмл.

Ѥ. От того Креховская обитель Ставропігюнъ маеть, данный року ҃ѡхзд.

Ѧ. Названный Скулобрадый.

Ѩ. Называемый Гугнивый.

Ѭ. От того мѣлъ сакру св. памяти Тукалскій.

Ѯ. Называемый Ларискій року ҃ѡход.

Ѱ. Московскій.

Ѳ. Также Московскій почил о Господѣ около року ҃ѡху.

Имена въ Возѣ зешлыхъ преосвященныхъ митрополитовъ и архіепископовъ нашихъ Кіевскихъ, православныхъ.

Упокой Господи душа преосвящен. митрополитовъ:

Митропол. Іова, Борецкій почи о Господѣ року ҃ѡхлв.

Митропол. Петра, св. памяти Могила, той посѣтилъ церковь сію року ҃ѡхлл.

Митропол. Свлестра, Коссовъ.

Митропол. Діонисіа, Болобанъ.

Митропол. Іосифа, Тукальскій.

Митропол. Антоніа, Винницкій.

Митропол. Гедеона, Святополкъ князь Четвертен(скій) почи о Господѣ року ҃ѡху.

Архіепископа Лазара, Барановичъ, архіепископъ Черниговскій.

Митрополита Досоѣя, Сочавскій преставл. въ Жолкви року ҃ѡхуг, декеврія ѳѳ.

1) Не около 1632 г., а въ 1633 году 28 апрѣля Петръ Могила былъ посвященъ въ митрополиты въ городѣ Львовѣ, въ братской Успенской церкви епископомъ Львовскимъ Іеремією Тиссаровскимъ въ сослуженіи съ тремя другими епископами: Аврааміемъ, епископомъ Смоленскимъ, Исаакомъ, епископомъ Чермышльскимъ, и Пансіемъ, епископомъ Холмскимъ.

(Митропол. Інокентія Винницького

Митропол. Георгія Винницького

Митропол. Леона Кичку, преставився року 1746).

Митропол. Аонасія Шептицького, преставився дня 30 новем-
брія, року 1746) ¹⁾.

Упокой Господи душа боголюбивых епископовъ:

епископа (Макарія), той Тучапскій,

епископа (Іоанна), былъ Лопотка (Осталовскій),

епископа (Арсенія) Болобана,

епископа (Гедеона) Болобана друг(аго),

епископа Іеремея, Тисаровскій,

епископа Арсенія, Желиборскій,

епископа Аонасія, Желиборскій,

епископа Іеремея, Свистелницкій,

епископа Георгія, Гошовскій, прав. Премисскій,

епископа Аонасія Пузыну Луцкаго,

епископа Аонасія Шумлянскаго Луцкаго,

епископа Зосима,

(епископа Іосифа Шумлянскаго,

1715 епископа Варлаама Шептицькаго,

1746 преосвященнаго Аонасія Шептицькаго, метрополиту и

епископа Львовскаго) ¹⁾.

Архімандриты:

Елісея Плетенецкаго, Захарію Копистенскаго, Іосифа Тризну,

Інокентія Гизеля, Іоаннікія Галятовскаго, Теофана Креховскаго,

(архимандриту Інокентія Lurpanowskiego?), архимандриту Георгія

Palowskiego, архимандриту Марциана Hołownie) ¹⁾.

¹⁾ Что въ скобкахъ, то дописано позже.

**Имена годніе св. памяти пресвѣтлыхъ благочестивыхъ царей и на
яснѣйшихъ королей Польскихъ, упривѣлювавшихъ и утвердившихъ.
привилія святого храма сего.**

Упокой Господи душа пресвѣтлѣйшихъ царей: Іоанна Васи-
левича, Θεодора Ивановича, Димитрія Ивановича, царицу Ірипу,
царевну Θεодосію, царицу Марю, Михаила Θεодоровича, Алексія
Михайловича, Алексія Алексѣевича, Θεодора Алексѣевича, Іоанна
Алексѣевича.

Упокой Господи паяснѣйшаго короля: Стефана, Баторій,
Жигмунта, Трегій, Владислава, Четвертый, Михаила, Корибуць-
Вишневецкій, Іоанна Казимира, Іоанна Третьего Собеского, (Жиг-
му(н)та Августа, Генрика Густава, Стефана) ¹⁾.

**Имена годныхъ св. памяти въ Богу яснеосвѣцонныхъ князей Рос-
сійскихъ, православныхъ ктиторовъ и патроновъ храма сего св. въ
розныхъ домовъ.**

Упокой Господи душа въ Богу зешлого князя Василя, Остроз-
скій, Александра, Острозскій—ктиторове; Михаила, Корибуць-Виш-
невецкій, Михаила, Корибутовичъ, Ярослава, сынъ Корибуговича,
Констаптина Вишневецкого, Александра—всѣ ктиторѣ и патроны
храму сего; Михаила, Екатерицу въ дому княз(ей) Корецкихъ,
Куріака въ дому князей Руяцких. ²⁾

Упокой Господи душу раба Твоего Константія и вся роды
его, блаженной памяти Корнякъ--фундаторъ храму св. Трехъ
Святителей.

**Имена годныхъ св. памяти ихъ милос. воеводовъ и господарей
землѣ Молда-Влахійской, ктиторовъ и фундаторовъ св. храма
сего, розныхъ домовъ.**

Упокой Господи душу раба Твоего Іон Стефана, и вся роды
его, ѿ; Митрофанну, и вся роды ея, ѿ; Іон Михаила, и вся роды

¹⁾ Что въ скобкахъ, то позже дописано. ²⁾ Не Ружанскихъ-ли?

его, ҃: Θεодору, и вся роды ея, ҃; ИонАлександра, и вся роды его, ҃; Роксандру, и вся роды ея, с; Ион Богдана ҃, Ион Петра й; Ионъ Аарона ҃, Марію і, Ион Іеремѣю ай, Ион Константина кї, Ион Сумеона гї и вся роды ихъ; Меланію дї, Ион Михаила єї, Елисавету зї, Ион Моусея зї, Анну и вся роды ея, нї; Ион Мирона өї, Дмитрія и вся роды ея, ҃; Елисаѳу кї, Соломію кї, Анну кї, Θεодосію кї и вся роды, Михаила, и вся роды его, кї, Ион Стефана Петричейка кї.

Воевода а, домна его в, ҃ звался Молдавичъ, ктиторъ св. храма сего, ҃ домна его, в воевода и господарь, ктиторъ св. храма сего, з домна его, з воевода, ктиторъ св. храма сего, й братъ его также господарь Волоскій и ктиторъ св. храма, ө воевода и ктиторъ св. храма сего, і Могилова мати господаря Волоского, ай Могила воевода и господарь Волоскій, ктиторъ св. храма сего; кї сынъ его господарь Волоскій, гї воевода и господарь землѣ Молдавской, дї домна его, єї сынъ Сумеонъ, воевода землѣ Волоской; зї домна его, зї Могила воевода и господарь Волоскій, братъ Петра Могилы, метрополиты Кіевского; йй домна его, өї Берновскій воевода и господарь землѣ Молдавской, ктиторъ св. храма, ҃ родичъ Мироновъ Берновскій, кї матеръ его, кї¹⁾ , кї сестры Берновского, кї¹⁾ , кї братъ Мирона Берновского.

Съ Богомъ начинаемъ фундушъ братскій, споряженный въ всемъ от року 1845.

Помяни Господи душа рабовъ Своихъ усопшихъ братій, zde въписанныхъ:

Алексея Малечкого
Димитрія Красувского
Іоанна Красувскаго
Мануила Маринетось

Өому Бабича
Дороея Омеляновича
Константина Корнякта
Луку Грегоровича

¹⁾ Въ подлинникѣ свободное мѣсто.

Іоанна Козмича
Іоанна Бруханського
Мануїла Мазанету
Луку Василевича
Касіана Захповича
Іоанна Іоанновича
Іосифа Устиніановича
Федора Петровича
Лаврентія Лукашевича
Федора Сидоровича
Антонія Романовича
Анна Грекини
Андреа Козлича
Іоанна Андреевича
Міхаїла Сумеоновича
Ісаїя Истомича
Андреа Димитровича
Антонія Катакало
Есифа Онофріевича
Татіана Милинская
Александра Стефановичъ
Іоанна Бълдагу
Василія Олексіовича
Стефана Іоановича
Іоанна Іоановича
Павла Василевича
Стефана Фомича
Василія Евстафіевича
Федора Кунашевича
Тимофея Касіановича
Нелагію Сеньковую
Іоана Онисковича
• Георгія Константіновича

Георгія Козмича
Іоанна Зипковича
Яліа Афендиковича
Федора Івановича
Ніколая Лукашевича
Прокопія Федоровича
Евстафіа Михайловича
Сумеона Михайловича
Василія Михайловича
Алексея Лукашевича
Андреа Федоровича
Ангелина Домна
Іоанна Іаковль
Матфея Бабича
Алексея Григоровича
Григорія Стефановича
Міхаїла Серво
Андріанъ Драмсило
Григорія Стефановича
Павла Михайловича
Філіпа Федоровича
Лукіана Василевича
Прокопія Григоровича
Алекса Карповича
Федора Матоеевича
Григорія Дмитровича
Іоана Корунка
Василія Сумеоновича
Іоана Фомина
Прокopa Печифура
Пантеліона Федоровича
Василія Поповича
Іоана Голубчика

Андреа Археловича
Михайла Яневича
Василія Верверовича
Курика Ружинського
Іакова Рожинського
Домна Анна Могиланка
Іоана Выговського
Павла Тетера
Ілію Добрянського
Габрієля Лангіша
Романа Стрелецького
Михайла Альвѣзіа
Іоанна Афендика
Матѳеа Теоодоровича
Василія Леоновича
Стефана Ляшковського
Матѳеа Пѣиского
Георгія Теоодоровича
Іоана Григоровича
Яцка Заломовича
Александра Прокоповича
Василія Комопецького
Теоодосія Томкевича
Михайла Сліюску
Стефана Звѣркевича
Стефана Красовського
Стефана Лавришевича
Александера (sic) Балабана
Петра Афендика
Александра Шумлянського
Александра Жураковського
Петра Афендика
Еустафѣя Георгевича

Манолія Георгевича
Миколая Георгевича
Андреа Вишинського
Алексѣя Бережепського
Іона Клоньського
Лаврентія Древинського.
Адама Кисѣля
Григорія Лесницького
Міхайла Восѣчицького
Трофима Карницького
Марціана Лангіша
Андреа Стрелецького
Константіна Мезанету
Павла Лавришевича
Теоодора Злоторука
Андреа Лукіановича
Андреа Стрелецького
Григорія Сумеоновича
Василія Григоровича
Мезаракія Криштофовича
Павла Вороцовського
Павла Прокоповича
Григорія Сеньковича
Теоодора Яневича
Андреа Альвѣзіа
Іоана Ляшковського
Василія Корендовича
Сумеона Лавришевича
Георгія Котонія
Іоанна Мазаракія
Миколая Димитровича
Миколая Красовського
Греггорія Русиновича

Георгія Палару
Зоту Ісаровича
Іоанивѣя монаха
Іова монаха
Николая Мивѣгалевича
Кипріяна Кисилъпицкаго
Симеона Ставницкаго, типографа
Якова Лавришевича
Стефана Яновскаго
Петра Семеновича
Андрея Красовскаго
Георгія Іляшевича
Маріо Анну,
Илкова Русиновича 1750

Димитрія Дейму ꙗѣмо
Михаила Ляшковскаго

Георгія Коціого, райцу Лвов-
скаго

Іоанна Соболевскаго, ловчого
Подляскаго;

Петра Куртовича
Кѣриака Ісаровича
Іоанна Мѣгалевича
Стефана Лавришевича
Якова Халепѣньскаго
Романа Яновича.
Георгія Корендовича
Іоана Николаевича
Симеона Стародуба
Георгія Драгаповича
Стефана и Марипу Дачкову ¹⁾
Николая Мѣгалевича
Марію и Андрея Балѣцкаго
Іоанна Іеснѣковскаго, преста-
вился року Божія 1750.
дніа 6 місяца septembria.
Михаила Зарошка и
Оеодора Доброволянскаго ²⁾,
лавниковъ Лвовскихъ;
Іоанна Попіеля, ловчого Ля-
чевскаго
Висилія Горошка 1776 г., 29
ianuaria

Пречестнѣйшаго отца Антонія Левѣнскаго, оффѣцѣала и пре-
посита катедралнаго и здѣшнаго, 1778 р., 7 arg.;

Григорія Сроковскаго, писаря гродскаго Лвовскаго, 1778 г.
9 x—bris;

Василія Іляшевича, сепіора и войта града Лвова, (сконч.)
1779, 7—bris.;

Андрея Діоковскаго, войскового Овруцкаго

¹⁾ ꙗѣлл. февраля д(ня) 10.

²⁾ На поляхъ противъ этой фамилии написано: «преставился р. В. 1760».

- Христофора Дейму, кожил. найвишой апеляціи его цесар.
корол. милости, (скопч.) **рѣшк.**, іюля 5 дня;
Алексея Старжевскаго, райцы Лвовскаго, 1785;
Михаила Горбачевскаго, сундика мѣста Лвова, 1787;
Іакова Арфѣвскаго, писара войтовскаго и регента Лвовскаго,
1787;
Теодора Лубачевскаго 1788;
Антоніа Дейшу, его корол. милости секретара и почтмагістра
Лвовскаго, 1789;
Петра Городискаго, 1790;
Анастасіа Маподарда, 1791;
Василіа Маподарда, котіляр. магістрата Лвовскаго;
Василіа Слѣвѣвскаго, таксатора магістрата Лвовскаго, 1794;
Василіа Беринду—Чайковскаго, 1794;
Григоріа Урановича, ассесора фискал., 1795;
Міхаила Слонскаго, вѣдсгеренту грода Лвова, 1795;
Василіа Комариѣцкаго, ротмитетра войсковаго, 1795;
Луку Бѣлѣвскаго, столнѣка Гарнаскаго, 1796;
іер. Григоріа Лупѣвскаго, пароха с. Нгу (?), 1797;
Павла Уртовскаго, калкулитор. пупѣл. коммѣсїи бухгалтерїи,
1798;
Гавріила Пѣкевѣча, консїліара магістрату Лвовскаго, 1788;
Теодора Фѣлѣмоповича, оффїціала табулорнаго, 1798;
Іоанна Луцкаго, вѣдсгерента грод. Перемыскаго;
Евстаѳїа Вѣтавѣцкаго, адвоката упѣвер. шляхет. судов., 1800;
Іоанна Попіеля, оффїц. гродскаго;
Іоанна Манварду, кассїера магістрата Лвовскаго;
Николаа Городискаго,
іер. Іоанна Пясецкаго, архїдіакона Галицкой каедрї, пароха
Кукозовскаго;
Теодора Ярошевѣча, гражд. Лвовскаго, 1802,
Евстаѳїа Біелявскаго, обывателя Лвовскаго, 1804;
Николаа Лигвиновича, консїл. магістр. Лвовскаго, 1805;

Пречестнѣйшаго іереа Іоанна Гарбачевскаго, крилошанина архикатедральнаго и пароха здешнаго;

Священноіерея Стефана Кархутовича церкви сей градской Львовской, ѿз лѣтъ служащаго священника сирѣчь кооператора, мѣсяца мая ѿ (дня), 1821.

Родъ и домъ уроженаго пана Евстафія Вѣлявскаго и жени его зъ Дубравскихъ Софіи ꙗѣуз.

Помяни Господи души усоп.: Θεодора, Василия, Анну, іерея Василия, Іоанна, іерея Петра, Григорія, Θεодора, Параскевію, дѣвицу Татіанну, Пелагію, младенца Іоанна, Іоанна, Татіанну, Іоанна, Анастасію, іерея Іоанна, Анну, дѣвицу Θεодосію, дѣвицу Марію, Алексея, Василя, Василия, Анну, Василия, Анну, Софію, Николая, Анну, іерея Іоанна, іерея Антонія, Константина, Θεодора, іерея Григорія, Проконія, Екатерину, Василия, іерея Θεодора, Марію, младенца Іакова, Марію, Софію, младенца Міхаила, іерея Симсона, Іоанна, Параскевію, Евфросинію, Анастасію, Андрея.

Помяни Господи рабы Своя и рабынѣ: Еустратія, Марію, Алексія, Дмитрія, Іоанна, Екатерину, Анну, Георгія, Василя, Іоанна, Маріанну, Антонія, Димигрія, Екатерину, Петра, Христофора, Николая, Θεодора и проч., рапа Anastazego Manowaidy.

Родъ и домъ въ Богу зешлого славетнаго п. Гаврінла Ланъгша, обывателя Львовскаго, рокъ ꙗѣкк.

Помяни Господи душа преставльшихся рабовъ Твоихъ: Алексія, Сумеона, Кирилла, Романа, Василия, Марка, Стлвестра, Θεодора, Мануила, Θεодора, Григорія, Θεодора, Варооломея, Филиппа, Марію, Ко(н)стантина, Іоанна, Марію, Анъгелину, Екатерину, Софію, Уліяну, Екатерину, Анастасію, Марію, Агафію, Θεодору, Екатерину, Георгія, Анну, Іоанна, Екатерину, Θεодору, Софію, Софію, Вѣру, инокиню, Іакова, Александра, Варвару дѣвицу, Георгія, Елену, Анну, Саву, Анну, Іоанна, Евстафія, Константина, Николая, Фев-

ронію, Марка, Анну, Стефана, Николая ¹⁾, Гавріила, ²⁾ монаха Лаврентія, Евфросиніи дѣвиць, Варвары дѣвиць, Маркіяна, Анастасіи, Θεодосіи інокінѣ, Захарія, ³⁾ Елену, Пелагію, Θεодосія, инокиню Кончиду, Варвару, ⁴⁾ помяни Господи Анну ⁴⁾).

Родъ и домъ въ Богу зешлого славетнаго п. Стефана Лавришевича, обывателя Лвовского.

Помяни Господи душа преставльшихся рабовъ Твоихъ: іерея Іоанна, инокию Александру, Екзтерину, Θεодора, Агафію, Матоея, Θεодора, Марію, Лаврентія, Марію, Лукіяна, Василия, Іоанъна, Марію, Марѳу, Тарасія, Сумеона, Θεодора, Анъдрея, Іакова, Матоея, Димитрія, Агафію, Сумеона, Матоея, Павла, Анну, Іоанна, Василия, Луку, Софію, Николая, Ілію, Григорія, Іоанна, Марину, Іоанна, Василия, Софію, Марію, Василия, Софію, Марѳу, Анну Апъдрея, Анну, Павла, Іоанна, Василия, Татіяну, Пелагію, Іоанна, Константія, Василия, Луку, Пелагію, Анну, Георгія, Марію, Іоанна, Тимоея, Анну, Андрея, Анастасію, Іоанна, Іоанна, Екатерину, Θεодору, Марію, Лукіяна, Анну, Петра, Марію, Параскевію, Марію, Николая, Анастасію, Анастасію, Романа, Ирину, ⁵⁾ Пахомія, Анну, Іакова, Анну, Сумеона, Василия, Пелагію, Марію, Александра, Пелагію, Николая, Варъвару, Варъвару, Пелагію, Анастасію, Никона, Петра, Анну, Екатерину, помяни Господи душу раба Твоего Стефана.

Родъ и домъ въ Богу зешлого уроженого п. Александра Балабана-Аванасовича, обывателя Лвовского, року Вождія ¹⁸ѣдкѣ, мѣсяца новеврія 7 дня.

Помяни Господи душа преставльшихся рабовъ Твоихъ: Аванасія, Θεодору, Василия, Анастасію, Николая, Евстафія, Фотія,

¹⁾ На поляхъ подлинника написано: «ноеврія ¹⁸ѣдкѣ, преставился.»

²⁾ На поляхъ подлинника противъ этого имени написано: «преставился року ¹⁸ѣдкѣ, апрѣля 11 дня».

³⁾ На поляхъ написано: «Алѣксого».

⁴⁾ На поляхъ подл. значитъ: «Лангишеву».

⁵⁾ На поляхъ написано: «Лавришевичеву».

Траицдафалія, іеромонаха Іосифа, Христофора, Варвару, Софію, Теофанъну, Мануеля, Григорія, Дросія, Григорія, Стефана, Анастасію, Фотія, Христину, Іоанна, Андрея, Евдокію, Марію, Марію, Тимооея, Авъксентію, Домпикію, Марію, Марію, Іоанпа, Анастасію, Луку, Сумеона, Іоанна, Христину, Агафію, Соломонію, Варооломея, Агафію, Марію, Василя, Пелагію, Іоанпа, Θεодора, Григорія, Марка, Даніила, Марію, Агафію, Марію, Стефана, Григорія, Екатерину, Константъія, Евдокію, Андря, Андря, Іоанпа, Екатерину, Θεодору, Николая, Лаврентія, Андря, Іоанпа, Анастасію, Анну, Константъія, Іоанпа, Θεодору, Марію, Марію, Кирилла, Анастасію, Анну, Пелагію, Θεодора, Григорія, Николая, Орипію, Анну, Ксенію, Лазаря, Орипію, Марію, Θεодору, Григорія, Іоанпа, Анастасію, Марію, іерея Григорія, Пелагію, Пелагію, іерея Стефана, Григорія, Андря, інока Климентія, Петра, Ігнатія, Григорія, Іоанпа, Александра, Михаила, Іерооея, Анастасію, Іоанпа, Пелагію, Іоанпа, Марію, Оому, Леонтія, Іоанпа, Фетимію, Леонтія, Іоанпа, Василя, Анну, Ксенію, Марину, Іоанпа, Петра, Василя, Ко(н)стаптъія, іеромонаха Іакова, Григорія, Іоанпа, Марію, Николая, Марію, Сумеона, Козму, Стефана, Григорія, Марію, Анъдря, Софію, іерея Маръка, Григорія, Марію, Константина, інока Анъдря, іерея Василя, Григорія, Анну, Орипію, монаха Василя, Антонія, Иларіона, Евдокію, Филимона, Кондратія, іерея Сумеона, Іоанпа, Уліанну, епископа Іоанпа, епископа Іоанпа, Анастасію, Оому, Василя, Іоанпа, Орипію, Анну, іеромонаха Іакова, іерея Амбросія, Пелагію, Михаила, Христину, Θεодосію, Евдокію, Анъдря, Алексія, Никиту, Іоанпа, Марію, монаха Макарія, іерея Θεодора, Стефана, Марію, Марію, іерея Іоанпа, Александра, Татіану, Петра, Луку, Евфимію, Наталію, Лаврентія, іерея Ігнатія, Сумеона, Екатерину, Бориса, Іліис, Іоанпа, Анастасію, Леонтія, Параскевію, Θεодора, Пелагію, Даніила, іерея Макарія, Нестора, іерея Іоанпа, іерея Θεодора, іерея Никиту, Іоанпа, Сумеона, Θεодосію, Петра, Луку, Іакова, Марію, Матрону, Грину, Стефана, Параскевію, Евфросинію, Анну, Уліану, Михаила, Іоанпа, Алексія, Іакова, Софію, Акилану, Тео-

досію, Анастасію, Марію, Леонтія, Марію, Григорія, Іоанна, Агафію, Антонія, Марію, іерея Козму, Татіянну, Прокопія, Констанція, Анастасію, Іоанна, Пелагію, Агафію, Апъдрея, Ирину, Іоанна, Пелагію, Анъдрея, Іоанна, Ігнатія, Василя, Николая, Луку, Прокопія, Матоея, Іоанна, Михаила, Іоанна, Петра, Павла, Θεодора, іерея Θεодора, Марька, іерея Спиридона, іерея Михаила, іерея Савву, Θεодора, Павла, Татіянну, Марію, Анну, Григорія, Григорія, Николая, Василя, Василя, Татіянну, Пелагію, Анастасію, Стефана, Константина, Анну, Марію, Іоанна, Θεодора, Θому, Софію, Стефана, іерея Сумеона, Θεодора, Мароу, Николая, Григорія, Татіянну, Θεодосію, Θεодора, Констанція, Анъдрея, ¹⁾ Анну, Софію, Марію, монаха Михаила, Спиридона, Спиридона, Михаила, Стефана, Екатерину, Михаила, Алексія, Іонна.

Родъ и домъ въ Богу зешлого славетнаго п. Стефана Ляшковскаго, обывателя Львовскаго.

Помяни Господи душа преставльшихся рабовъ Твоихъ: Николая, Анну, Іоанна, Сумеона, іеромонаха Васіяна, інока Антонія, Іларіона, Евдокію, Марію, Филиппа, Іоанна, Любку, Екатерину, Мароу, Марину, Θεодосію, Стефана, Іоанна, Анастасію, Екатерину, Емеліяна, Козму, Деонида, Параскевію, Мануила, Александра, Θому, Василису, Агафію, Іоанна, Софію, Николая, Стефана, Іоанна, Θεодосію, Гавріила, Елену, Іоанна, младенца Ко(п)станція, Евираскію, Стефана, Еммацуила, Анну дъвицу, Захарію, Харитину, Ирину, Θεодосія, Андрея младенца, Василя, Гавріила, Стефана, Кира, Козму, Савву, іеромонаха Θεодосія, Прокопія, Констанція младенца, Марію, монаха Іоанникія, Василису, монаха Іосифа, Анну, Евдокію, Марію, Евдокію, Василя, помяни Господи Іону, Анну, Сумеона, Пелагію, Параскевію, Екатерину, Марію, Анастасію $\text{ϣ}\alpha\mu\alpha$ младенца, Іоанна $\text{ϣ}\alpha\mu\alpha$, дъвицу Марію $\text{ϣ}\alpha\mu\alpha$, Петра $\text{ϣ}\alpha\mu\alpha$, Анаста-

¹⁾ Галабона.

сію **ѣхувъ**, Андрея, Владимира, Гавріила, Михаила, Анну 1705, Зоту, Іоанна, Елену, Стефана **ѣжкз**, дѣвицу Марію 1752.

Родъ и домъ въ Богу зешлого урожоного пана Георгія Котоняго, обывателя Львовского.

Помяни Господи душа преставльшихся рабовъ Твоихъ: Помяни Господи Георгія, помяни Господи Θεодора, помяни Господи Николая, помяни Господи Екатерину, помяни Господи Стефана, помяни Господи Алексія, помяни Господи Пелагію, помяни Господи Мелетія, помяни Господи ¹⁾ іеромонаха Алимѣнія, іеромонаха Алексія, іерея Стефана, епископа Матоея, іерея Θεодора, Андрея, іеромонаха Θεодосія, Николая, дѣвицу Варвару, дѣвицу Ефросинію, младенца Іоанна, младенца Іоанна, дѣвицу Софію, Нестора, младенца Дмитрія, младенца Стефана, інокію Алімпіаду, Георгія, младенца Ко(и)стантія, Ко(и)стантія, Θεодора, Михаила, інокію Маурікію и младенца Ілію.

Родъ и домъ славетнаго пана Григорія Руссиновича, обывателя Львовьского.

Помяни Господи душа преставльшихся рабовъ Твоихъ: Романа, Агафію, Іоанна, Григорія, Игнатія, Ерооея, Павла, Василія, Татіану, інокію Марѳу, Іоанна, Марѳу, Анастасію, Романа, Анастасію, Софронію, Аѳанасія, Михаила, Михаила, Θεодора, Анастасію, монаха Данила, дѣвицу Варвару, Іоанна, Анастасію, Θεодора, Анастасію, Стефана, Филиппа, Григорія, Марію, Софію, Марію, Анастасію, Анну, Василія, Георгія, Стефана, Василія, Целагію, Анастасію, Марію, младенца Василія, Іакова 1750, Анастасію.

Родъ и домъ въ Богу зешлого славетнаго пана Іоанна Афендика, обывателя Львовьского.

Помяни Господи душа преставльшихся рабовъ Твоихъ: Ілію, Авѣксентія, Θεодору, Іоанна, Пелагію, Анну, Анну, Самуила, Геор-

¹⁾ И далѣе, вездѣ преставленъ передѣ великимъ именемъ: «помяни Господи».

Александра, Θεодора, Сүмеона, Іоанна, Хрїстину, Павла, Анну, Евдокію, Василія, Леонтія, Григорія, Захарію, Сүмеона, Іакова, Іоанна, Варвару, Θεодора, Георгія, Марію, Павла, Θεодосія, Варвару, Анну.

Родъ и домъ въ Богу зешлого славетнаго п. Прокопія Θεодоровича, обывателя Львовського, року Вожія 1841.

Помяни Господи душа преставльшихся рабовъ Твоих: Павла, Ирипу, Іоанна, Полиарію, Θεодора, Іакова, Θому, Никифора, іерея Климентія, Іоанна, Андрея, Іоанна, Марію, Даміянна, Анастасію, Василису, Григорія, священно-іеромонаха Софронія, Агафію, Мамелхы, Пантелеимона, Іоанна, Пелагію, Марію, Анну, Агафію, Іоанна, Марію, Θεодора, Θεодору, Іоанна, Февронію, Константина, Матоея, Анну, Іакова, Милы, Іоанна, Софронія, Василія, Θεодора, Θεодосію, Евстафія, Мартина, Ануфрія, Марію, епископа Антонія, епископа Іоакима, священно-инока Дороея, Агафію, Луку, Анастасію, Марію, Пелагію, Θεодосію, Марію, Іоанна, Іоанна, Елену, Евгению, Екатерину, іерея Димитрія, іерея Кипріяна, священно-сқумника Антонія, священно-сқумника Корсилія, священно-сқумника Авраамія, іерея Карпу, іерея Михаила, інокіню Ефросинію, священно-сқумника Аонасія, іерея Θεодора, Сүмеона, Апанія, Магрону, священно-іеромонаха Сафронія, священно-сқумника епископа Арсенія, Агафію, Іоанна, Марію, Θεодосію, Андрея, діакона Прокопія, Θεодосію, Василія, Климентія, Іоанна, Евстафія, Ануфрія, Февронію, інокіню Паталію, Марію, Θεодора, Варвару, Іоанна, Михаила, Михаила, Іакова, Θεодора, Варвару, Марію, Іоанна, Агафію, Іеремея, Пелагію, Марію, Іакова, Андрея, Іоанна, Михаила, Іоанна, Анастасію, Луку, іерея Іоанна, Анастасію, Матоея, Параскевію, Игнатія, Марію, Андрея, Алексія, Марію, Ілію, Іоанна, Екатерину, Григорія, Никиту, Димитрія, Евву, Андрея, Елену, Іоанна, Прокопія, Стефана, Евдокію, дѣвицу Анну, Марію дѣвицу, Софію дѣвицу, Андрея, Григорія, Іакова, Екатерину, Елену, Екатерину, Θεодора, священно-іерея Василія, младенца Андрея, мла-

денца Алексія, дѣвицу Марію, Григорія, Θεодора, Алексія, Павла, Александра, Софію, Марію.

Сіе помянаніе славетнаго п. Ильи и жены его Софии Яцучинскихъ, обывателей Львовскихъ.

Помяни Господи душа усопших рабовъ: Григорія, Анастасію, Агѣшку, Агѣшку, Рейну, младенца Іоанна, Василия, Ксенію, младенца Тимоооя, Вѣдѣнтія, Марію, Еустафія.

Помянаніе рабовъ Вожиных и священныхъ іереевъ и іеромонаховъ:

Пантелеимона, Іоанна, Иустина, Дионисія, Петра, Тимофтея, Петра, Екатерину, Татианну, Параскѣву, Ксенію, Марію, Василия, Анастасію, Василия, Марію, Семсона, Ілію, Леоптія, Михаила, Анастасію, Георгія, Анну, Николая, Елену, Варвару, Θεодора, Марію, Θεодора, Параскевию, Анну, Марію, Іосафата, Іоанна, Екатерину, Варвару, Марію, Антоніпа, Θεодосію, Михаила, Марію, Анну, Θεодора іерея, Анастасію, Ілію, рабу Божу Мароу, Марію, іерея Θεодора, Анастасію, іерея Семеона, Анну, Василия, Андрея, Анну, іеромонаха Іустина.

Родъ шляхетнаго Василя Іліяшевича,

Сенѣора, радци Львовскаго магѣстрату, въ братствѣ церкви сего будущаго, рожніе обѣти и повеленя тогожде братства исправляющаго от року 1781, дня 16, потомъ 1780, дня 12 поемвріа списаѣ.

Родъ и домъ славетнаго п. Зоты Исаровича, Гречина, обывателя Львовскаго, року Вожія 1785, мѣсяца генваря, дня 11.

Сія имена о Господѣ живущих, о здравіи и спасеніи их: Николая, Іоанна, Зоту, Александра, Софію, Марію.

Сія же имена усопшихъ. Помяни Господи душа преставльшихся рабовъ Твоихъ: Иосора, Велета, Панаотія, Ламѣдра, Му-

рики, Александра, Іоапна, Василя, Александра, Марію, Михаїла, Марію, Стояну, Хрисандру, Діонисія, Георгія, Агафію, Іону, Стефана, Зоту, Ватація, Ана, пресвященного патріарху Пароенія, Іоанна, Марію, Евстафія, Николая, Христодулу, іерея Николая, Зоту.

Родъ и домъ славетного пана Петра Сумеоновича, обывателя Львовского. Року отъ Рождества Христова ҃҃҃҃, мѣсяца февруарія, 31 днѣ.

Помяни Господи душа преставльшихся рабовъ Твоихъ, помяни Господи: Сумеона, Анастасію, Іосифа, Софію, Өому, Петра, Сумеона, Марію, Іоапна, Филиппа, Стефана, Григорія, Анну, Іакова, Алексія, Евдокію, Наума, Григорія, Евдокію, Павла, Марію, Агафію, Целагію, Параскевію, Іоанна, Даміана, Георгія, Сумеона, Евдокію, Анастасію, Евфимію, Целагію, Марію, Іоанна, Михаїла, Анну, Анну ¹⁾, Гавріила, Петра, Михаїла, Марію, младенца Стефана.

Родъ и домъ въ Богу зешлого славетнаго п. Евстафія Михайловича, обывателя Львовского, року Вош. ҃҃҃҃, мѣсяца нояврія, 11 днѣ.

Помяни Господи душа преставльшихся рабовъ Твоихъ: Леонтія, Марію, Марію, Леонтія, Стефана, Анну, Николая, Евстафія, Екатерипу, Іоанна, скимницу Аванасію, Ірину, Іоапна, Өеодосію, Николая, іерея Өеодора, Стефана, Константина, Прокопія, Елену, помяни Господи отроковиць: Анну, Марію, Софію, Елену, Өеодора, Алексія, Екатерину, Стефана, Ірину, Анну, іеромонаха Самуила, Софію, Павла, Александра, Гавріила.

Родъ и домъ въ Богу зешлаго славетнаго п. Лаврентія Древинского, чашника его королев. милости земли Волынской.

Помяни Господи душа преставльшихся рабовъ Твоихъ: Іоанна, Өеодора, Василя, Богуша, Екатерину, Василя, Уліяну, Кв-

¹⁾ „Сія преставися року ҃҃҃҃, мѣсяца апрѣля днѣ“.

рика, Павла, Венедикта, Татіану, Софію, Доминитру, Марію, Удо-
тію, Анастасію, Целагію, Христофора, Александра, Василя, Іоанна,
Ко(п)стантина, Θεодору, Удотію, Софію, Ерооея, Самуила, Рафаила,
Анну, Григорія, Агафію, інокію Петронію.

**Родъ и домъ въ Вогу зешлого славетнаго Іоанна Ворецкоого,²⁾
презвитера Воскресенскаго, Кіевскаго, року Вождіа ҃ѣхзї, іюня дї.**

Помяни Господи душа преставльшихся рабовъ Твоихъ: Гри-
горія, Стефана, іеромонаха Генадія, іеросхимонаха Варсонофія,
іеросхимонаха Аванасія, іеросхимонаха Іоуля, Θεодора, Матоея,
Стефана, Михаила, Θεодора, Авраама, Іоанна, Іоанна, Анну, Тео-
дору, Θεодору, Софію, Евстафію, Екатерицу, Целагію, Агафію,
Анну, Леонтія, Θεодора, Татіану, Алексія, Анастасію, Филиппа,
Агапію, Козму, Георгія, Іоанна, Сумеона, Агапію, іерея Іерооея
іерея Іакова, Θεодосію, Іакова, іерея Іерооея, Іоанна, Стефана,
Андрея, Ірину, іеросхимонаха Гавріила, іерея Алексія, Іеремея,
Григорія, Θεодосію.

**Родъ и домъ въ Вогу зешлого славетнаго Василя Воарскаго, през-
витера храма Успенія Пресвятыя Богородица въ градъ Львовъ.**

Помяни Господи душа преставльшихся рабовъ Твоихъ: іерея
Ілію, іерея Іоанна, іерея Іоанна, Марію, іерея Василя, Марію,
Ірину, іерея Димитрія, Ксешію, іерея Мартина, Целагію, Анну,
Екатуерину, Марію, Андрея, Стефана, Петра, Теофана, Василя,
Θеодосію, Марію, Ірину, Агафію, Іоанна, Θεклу, Филиппа, Захарію,
Ігнатія, Павла, Θεодору, Целагію, Марію, Іоанна, Василису, Анну,
Анну, Марію, Евдокію, Марію, Григорія, Стефана, Григорія, Ва-
силя, Целагію, Θεодору, Василину, іерея Василя, іерея Теофана,
іерея Ігнатія, Θεодосію, Стефана, Іоанна, Анну.

²⁾ Въ подлинникѣ на поляхъ написано: «Сей-же бѣ митрополигомъ».

**Родъ и домъ въ Богу зешлого славетнаго п. Евстафія, Парасковы,
Гречина Турнавскаго, обывателя Лвовскаго.**

Помяни Господи душа преставльшихся рабовъ Твоихъ: Евстафія, Θεодора, Дмитрія, Стояна, Георгія, Стама, Георгія, Алексія, Евгению, Θεодорона, Георгія, Θεодорана, Маргариту, Анастасію, Александра, Евстафія.

**Родъ и домъ въ Богу зешлого славетнаго монаха Іоны Вабича,
обыватели Лвовскаго.**

Помяни Господи душа преставльшихся рабовъ Твоихъ: монаха Іону, монаха Θεофана, Іоанна, Матеея, іерея Петра, Козму, Григорія, Марію, Θεодосію, Анну, Πελαгію, Стефана, Григорія, Марію, Θεодосію, Агафію.

**Родъ и домъ въ Возѣ зешлыхъ славетныхъ Оѣковича и Губича,
обывателей Лвовскихъ:**

Помяни Господи душа преставльшихся рабовъ Твоихъ: Григорія ¹⁾, Марію, Луку, Татіану, ¹⁾ Елену, Захарія, Агафію.

**Родъ и домъ въ Богу зешлого славетнаго пана Маноиля Арфановича,
обывателя Лвовскаго.**

Помяни Господи душа преставльшихся рабовъ Твоихъ: Маноиля, Анну, Сумеона, Екатерину, Анну, Николая ²⁾.

**Сие поминаніе Петра и Πεлагіи Чахурскихъ ϣѣпн, іюля 7ї днѣ:
Стефана, Екатерину, Петра, Анну, Анастасію, Константина,**

¹⁾ На поляхъ написано: «Року ϣѣпнї».

²⁾ Въ подлинникѣ на поляхъ значитя: «Геній прставиася року ϣѣпн, мѣсѣца априля 11 днѣ».

Магдалину, Григорія, Василя, Варломея, Іосифа, Еву, Іоанна, Іосифа, Варвару, Екатерину, Тересу, Андрея, Аполонію, Софію, Станислава.

Родъ и домъ пресвѣтлѣйшаго и державнѣйшаго господара, царя Петра Алексѣевича, Самодержца Всероссійскаго, его величества министра велможного господина Емельяна Игнатіевича Украинцова року 1723, мѣсяца марта 14 дня, когда его милость былъ въ Львовѣ посломъ и комисаромъ у Речи Посполитои. Помяни Господи души преставльшихся рабовъ Твоихъ: Іоанна, Георгія, Георгія, монаха Іону, Игнатія, Лукіяна, Михаила убіенного, Іродіона убіенного, Никиту убіенного, Артемія убіенного, Георгія убіенного, Іоанна убіенного, Филиппа убіенного, Іоанна, Іоанна, Стефана, Алексія, Гордія, Александра, Василя, Іоанна, Θεодора, Михаила князя, Андрея, Агрипину, Маріи монахини, Таисіи, Зѣновіи, Ксеніи, Матроны, Ірины, Евдокіи, Целагіи дѣвицы, Евдокіи, Целагіи дѣвицы, Анны, княгини Стефаниды, Агрипины, дѣвицы Маріи, Евдокіи, Екатерины, Ксеніи, Θεодора, Алексія, Іоанна, Іоанна, Емельяна, Иустины, Савву, Евѣросиніи, Уліяна и иныхъ сродниковъ ихъ, Емельяна.

Поминаніе душъ ей мосцѣ паней Анастасіи Герваровой, родителей и прочіихъ кровныхъ преставльшихся, за которыхъ мається служба Божая въ четвертокъ завше отправати въ церквѣ мѣйской Львовской, а то ліегація есть на тое, записанная на каменици, Мигаліевичовской названной, зол. 2000 вѣчными часи при церкви тоей же отцемъ застаючимъ, дѣється тое дня 8 септемврія 1723, помяни Господи рабу Божию Анастасію. Помяни Господи: Маріанну, Андрея, Іоанна, Николая, Фризину, Константина, Георгія, Ірину, Магдалину, Михаила, Самоила, Елену, Анну, Маріанну, Василя, Маріянну, Анастасію, Фризину, Констанцію, Анастасію, Фризину, Павла, Андрея, Маріанну, Іоанна, Анастасію, Петра, Андрея, Григорія, Іоанна, Маріянну, Стефана, Маріанну, Софію, Варвару.

Помяни Господи души усопшихъ рабовъ Своихъ: Георгія, Лаврентія, іерея Ипатія, іерея Василя, іерея Самуила, іерея Андрея, іерея Стефана, іерея Діонисія, іерея Александра, іерея Іоанна, рабу Божию Агафію, Анастасію, Ксенію, Марію, Марію, младенца Марію, младенца Марію, младенца Петра, Евросинію, Ирину, Целагію, Іоана, Марію, Григорія, іерея Стефана, іерея Максима, іерея Василя, іеромонаха Амвросія, монаха Іурія,.... скончавшагося раба Божія Кондрата, раба Іоанна, іерея Іоанна, іерея Іакова, іерея Филиппа и прочихъ сродниковъ.

Родъ и домъ ясне вельможной и мосцѣ панѣ Маріи Венуе, инстигаторовой коронной. Помяни Господи души преставльшихся рабовъ Твоихъ: Павла, Мѣнаса, Марію, Левтери, Марію, Аванасія, Михаила, Магдалину, Константина, Ядвѣгу.

Сіяже имена въ Господѣ живущихъ о здравіи и спасеніи ихъ: Павла, Марію, Архандула и сии уже представилися, да помянетъ ихъ Богъ во царствіи Своемъ тогожде дому преставльшихся: Михаила и Христофора **Валясовъ** Помяни Господи души усопшихъ рабъ Своихъ: Гавріила, Анну, Θεодора, Марію, Евдокію, Іакова, Іоанна, Гавріила, Іоанна, Давида, Целагію, Іоана, Марію, Ефимію, Татіянну, Евдокію, Марію, Конъдрата, Агафію, Θεодора, Іакова, Стефана, Θεодора, Петра, Агафію, Григорія, Анастасію, Θεодора, Семеона, Матѡея, Козьму, Θεодора, Семиона, Леонтія, Стефана, Авѣксентія, Меланію, Николая, Григорія, Анну, Марію, дѣвицу Марію, д. Анну, Ерину, Екатерину, іерея Михаила, Семиона, Василя, Марію, Соломію, Авксентія, Козьму, Стефана, Леонтія, Матѡея, Григорія, Петра, Гавріила, д. Анну, д. Марію, Іоанна, д. Евфимію, младенца Якова, д. Февронію, м. Θεодора, м. Ігнатіа, Елену, Евдокію, Θεодосію, Даниїла, Марію, Петра, Ксенію, іермонаха Гавріила. Помяни Господи души усопшихъ рабовъ Своихъ: Іоана, Елену, Марию, Стефана, Іоана, Николая, Николая, Іоанна, Марию, Павла и прочихъ.

1) Марію, Василя, Оому, Василя, Данила, Захарію, Гликерію, Параскевію, Евксептїю, Θεодосію, Анастасію, Марію, Ирину, Параскевію, Екатерину, Θεодосію, Θεодора, Ксенію, Василя, Ирину, Іоанна, Дмитрія, Карпу, Іоанна, Луку, Марію, Θεодосію, Акилину, Марію, Елену, Марію, Іоанна, Павла, Анну, Февронію, Іоанна, Леонтія, Іоанна, Евфимію, Іоанна, Пелагію, Анну, Стефана, Евфимію, Михаила, Романа, Анну, Романа, Іоанна, Анѣдрея, Романа, Анну, Анѣдрея, Софію, Николая. Помяни Господи: Анну 2), Анну. Помяни Господи раба Твоего Анѣдрея 3), Нестора, Коріянну, Алексію, Анну, Гавріила, Евфимію, Матѣея, Іоанна младенца. Помяни Господи душа усопшихъ рабовъ Твоихъ: Николая, Василя, Григорія. Помяни Господи душу раба Твоего: Стефана 4). Помяни Господи душу рабы Твоея: Софіи. Помяни Господи душу раба Твоего Дмитрія.

**Родъ и домъ въ Вогу зешлого славетнаго п. Михаила Аль-
вїзія, обывателя Львовского.**

Помяни Господи душа преставльшихся рабовъ Твоихъ: іеромонаха Аѳанасія, Евфимію, Іоанна, Пелагію, Іоанна младенца, Параскевію, Екатерину, Марію, Софію, Георгія, Георгія, Агафію, Марію, Василя, Николая младенца, Гавріила, Марію. Помяни Господи раба твоего Михаила, Θεодосію 5), Христофору, Калинника 6), Асрия, Анну, Андрея 6).

1) Повидимому начала нѣтъ.

2) На поляхъ въ подлинникѣ написано: «Стрелецкую».

3) На поляхъ подлинника значится: «Стрелецкого».

4) На поляхъ подлинника написано: «Красовского, преставился въ року 1711... мѣсяца іюлія, 10 дня».

5) На поляхъ значится: «Стрелецкую».

6) На поляхъ написано: «Мазаракія».

Родъ и домъ въ Богу зешлого славетнаго пана Романа Стрелец-кого, обывателя Лвовского.

Помяни Господи душа преставльшихся рабовъ Твоихъ: Козьму, Кунаша, Марка, Иоанна, Евфимію, Григорія, Иоанна, Иоанна, Леонтія, Андрея, Анну, Иоанна, Пелагію, Анну, Иоанна, Анну, Софію, Иоанна, Ирину, Иоанна, Софію, Анну, Иоанна, Романа, Романа. Помяни Господи рабу Твою Анну ¹⁾).

Родъ и домъ въ Богу зешлого славетнаго пана Анѣдрея Стрелец-кого, обывателя Лвовскаго, року ҃дхмг.

Помяни Господи душа преставльшихся рабовъ Твоихъ: Захарію, Марѣтына, Марію, Ирину, Марѣтына, Анѣдрея, Анѣдрея, Елену, Богдана, Марію, Алексія, Гаврѣла, Фетимію, Леонтія, Иоанна, Іакова, Удотію, Константина, Θεодосію, Иоанна, Анну, Ирину, Захарію, Петра, іерея Іакова, Зѣновію, Иоанна, Савву, Григорія, Татіану, Марію, Θεодора, Марію, Анну, Агафію, Агафію, Агафію, Константина, Θεодора, Стефана, Ігнатія, Филиппа, Ирину, Луку, Кондратія, Марію, Алексія, Константина, Иоанна, Анѣдрея, Евдокію, Марію, Василя, Марію, Алексія, Макарія, Анастасію, Григорія, Иоанна, Алексія, Ероѣя, Θεодосію, Иоанна, Татіану, Марію, Θεодосію, Акулину, Пелагію, іерея Іосифа, Θεодосію, Марію, Агафію, Тимоѣя, Евдокію, Марію, діакона Андрея, Іакова, Василя, Пелагію, Михаила.

Родъ и домъ въ Богу зешлого славетнаго п. Павла Лавришевича, обывателя Лвовского.

Помяни Господи душа преставльшихся рабовъ Твоихъ: Θεодора, Агафію, Матѣя, Θεодора, Марію, Лаврентія, Марію, Лукіана, Василя, Иоанна, Марію, Марѣу, іерея Иоанна, Тарасія, Сумеона.

¹⁾ На поляхъ подлинника написано: «Стрелецкую».

Феодора, Анѣдрея, Іакова, Матѣея, Димитрія, Агафію, Сумеона, Матѣея, Павла, Анну, Іоанна, Василя, Луку, Софію, Николая, Ілію, Григорія, Іоанна, Марину, Іоанна, Василя, Софію, Марію, Василя, Софію, Марѣу, Анну, Анѣдрея, Аншу, Павла, Іоанна, Василя, Татіянну, Целлагію, Іоанна, Констанція, Василя, Луку, Целлагію, Анну, Георгія, інокію Александрію, Тимоѣея, Анну, Анѣдрея, Анастасію, помяни Господи Екатерину, Іоанна, Анастасію.

Родъ и домъ въ Богу зешлого славетнаго п. Христофора Мазаракія, обывателя Львовского, року ҃ѣхмл.

Помяни Господи душа преставльшихся рабовъ Твоихъ: Христофора, іеромонаха Калининника, іеромонаха Христофора, Михаила, Марину, Феодору, Анну, Параскевію, Іоанна ¹⁾, Марію, Анну, Аспрія, Іоанна младенца, Лазаря, Марію, Оому, Акуліну, младенца Іоанна.

Родъ и домъ въ Богу зешлого урожноного пана Стефана Красовского, обывателя Львовского.

Помяни Господи душа преставльшихся рабовъ Твоихъ: Нестора, Кворана, Алексія, Георгія, Антимію. Ирину, Анну, Іоанна, Стефана ²⁾, Софію ³⁾, Григорія, Матѣея, Феодора, Георгія, Николая, Татіянну, іерея Дамаскина, Пароспія, Матѣея, Екатерину.

Родъ и домъ въ Богу зешлого славетнаго п. Лукіяна Василевича, обывателя Львовского.

Помяни Господи душа преставльшихся рабовъ Твоихъ: Іосифа, Марію, Романа, Ирину, Агафію, Евдокію, Варвару, Емеліана, Анну,

¹⁾ На поляхъ подлинника написано: «Мазаракія».

²⁾ На поляхъ подлинника значится: «Сей Стефанъ Несторовичъ иобѣтованъ есть Красовскимъ. Преставися року нижнѣшого — ҃ѣхпс, мѣсяца іюля ҃ѣо днѣ».

³⁾ Въ подлинникѣ на поляхъ написано: «Преставися року ҃ѣхуг, мѣсяца октоврія, нѣ днѣ».

Анну, Агафію, Конона, Анѣдрея, Іосифа, Сімеона, Василя, Ігнатія, Теодора, Теодосію, Іоанна, Евдокію, Кирила, Сімеона, Сімеона. Анну, Татіану, Іоанна, Кирила, Іоанна, Марію, Евдокію, Панкратія, Алексія, Стефана, Григорія, Марію, Сімеона, Марію, Апанія, Василису, Марію, Параскевію, Никифора, Евдокію, Іоанна, Емеліяна, Елену, Іоанѣпа, Агафію, Аеапасія, Агринію, Іоанна, Сімеона, Петра, Анастасію, Евфимію, Матрону, Любве, Григорія, Емеліяна, Татіану, Евфимію, Сімеона, Агафію, Трофима, Гавріла, Лаврія, Оому, Гавріла, Матѣя, Ігнатія, Ксенію, Теодора, Павла, Козму, Іоанна, Михаила, Сімеона, Анну, Параскевію, Пелагію, Матѣя, Анну, Андрея, Петра, Матѣя, Марію, Евѣстафія, Тимоѣя, Сампсона, Ілію, Емеліяна, Евфимія, Макарія, Анну, Анну, Наума, Марію, Павла, Анастасію, Ірину, Домникію, Анну, Стефана, Филиппа, Козму, Іоанна, Агафію темную, Филоѣя, Утіану, Василя, Дороѣя, Ананію, Анну, Богдана, Агропинію, Моѣя, Марію, Леонтія, Евѣстафія, Данила, Евфимію, Алексія, Пелагію, Агафію, Татіану, Агафію, Татіану, Евфимія, Анну, Евтихія, Іоанна, Ефрема, Сімеона, Теодосію, Марію, Леонтія, Оому, Жадану, Матѣя, Варвару, Кондратія, Агафію, Анатолю, Василя, Козму, Елену, Анѣдрея, Марію, Василису, Анну, Парѣенія, Ігнатія, Алексія, Дѣхну, Монку, Агафію, Теодора, Лукіяна, Матрону, Марію, Андрея, Любве, Татіану, Соломониду, Іосифа, Ірину, Евдокію, Агафію, Марію, Василя, Ірину, Василя, Іоанна, Марію, Пелагію, Пелагію, Михаила, Агафію, Евдокію, Емеліяна, Параскевію, Іоанна, Іакова, Теодосія, Матѣя, Ананія, Онофрія, Марію, Григорія, Пафнотія, Михаила, Марію, Потапія, Михаила, Іоанна, Василису, Марію, Параскевію, Никона, Евдокію, Емеліяна, Ромапа, Василису, Козъму, Іосифа, Марію, Агафію, Татіану, Іосифа, Анѣдрея, Ісакія, Татіану, Конона, Любве, Данила, Оому, Емеліяна, Татіану, Агафію, Гавріла, Трофима, Анатолю, Ірину, Никифора, Пелагію, Оому, Евфимію, Анну, іерея Григорія, Іосифа, Марію, Матрону, Теодору, Алексія, Пелагію, Григорія, Евфимію, Гавріла, Сімеона, Пелагію, Андрея, Аеанасія, Сімеона, Теодора, Филиппа, Агафію,

Іоанна, Евфимія, Параскевію, Іоанна, Михаила, Екатерину, Марію, Іоанна, Агафію, Татіану, Евѣимія, Домпу, Леонтія, Леонтія, Стахія, Алексія, Даніила, Евфимію, Григорія, Макарія, Іова, Варвару, Стефана, Моусея, Филиппа, Сумеона, Павла, Ефрема, Павла, Алексія, Анну, Домъну, Ирину, Лукіяна, Агафію. Помяни Господи: Василія, Евѣдокію, Анъну, Софію, Василія, Василису, Василія, Василія, Марѳу, Романа, Іосифа, Савву, Максима, Козму, Фенну, Григорія, Михаила, Марію, Григорія, Марію, Пелагію, Параскевію, Елену, Марѳу, Василія, Димитрія, инокиню Марію, Θεодора, Димитрія, Анну, Параскевію, Анастасію, Анастасію, Лукіана, Іоанна, Пелагію, Іоанна, Марину, Θεодора, Антонія, Никифора, Марію, Василія, Василису, Меланію, Параскевію, Агафію, Анастасію, іерея Панъкратія, Лукіану, Меланію, Анастасію, Леонтія, Іакова, Іова, Фотинію, Іоанна, Агафію, Стефаниду, Михаила, Анастасію, Анну, Марію, Алексаandra, Анну, Софонію, Анну, Софонію, Варвару, Анастасію, Θεодора, Димитрія, Макарія, Марію, Анастасія, Марію, Прокопія, Іоанна, Іоанна, Анастасію, Іоанна, Іоанна, Ігнатія, Романа, Агафію, Татіану, Іоанна, Ероѳея, Романа, Михаила, Софронія, Анастасію, Павла, Алексія, Іоанна, Василія, Луку, Григорія, Луку, Андрея, Анастасію дѣвицу.

**Родъ и домъ славетнаго п. Кипріяна Кисельницкаго, обывателя
Лвовъскаго, року 1848, мѣсяца августа, 7 дня.**

Помяни Господи душа преставльшихся рабовъ Твоихъ: Николая, Марію, Іоанна, Петра, Пелагію, Екатерину, Анну, Стефана, Марію, Анастасію, Елену, Анну, Екатерину, Марѳу, Петра, Захарію, Захаріис, Ирину, Даніила, Марію, Прокопія, Мартипія, Іоанна, Пелагію, Іосифа, Іоанна, Іоанна, Θεодора, Іоанна, Ирину, Романа, Андрея, Стефана, Іакова, Константина, Павла, Петра, Павла, Іакова, Тимоѳея, Андрея, Екатерину, Анну, Наума, Марѳу, іеромонаха Палладія, Екатерину, Агафію, Григорія, Марію, Екатерину, Козму, Ігнатія, Василія младенца, Константина, дѣвицу Анну,

Христину, Іоанна, Ермолая, Анну, Василя, Екатерину, Анастасію, Іякова, Іякова, іеросхимонаха Панкратія, іеромонаха Венедикта, Гавріила, Іоанъна, Іякова, Луку, Агафію, Николая, Дмитрія, Іоанъна, Анъну, іеромонаха Іова, Анъну, Стефана, Киприяна.

Родъ и домъ славетнаго п Александра Зотовича, обывателя Львовскаго, року ҃ѣхуѣ, марта ҃д.

Помяни Господи душа преставльшихся рабовъ Твоихъ: Зоту, Зоню, Θεодору, Николая, Стефана, Іоанъна, Анъну, Анъну, Агафію, Варвару.

Родъ и домъ въ Вогу зешлого славетнаго пана Луки Василюевича, обывателя Львовскаго.

Помяни Господи душа преставльшихся рабовъ Твоихъ: Романа, Григорія, Марію, Марію, Емеліяна, Гавріила, Агафію, Анъну, Софію, Софію, Василя, Еудокію, Іосифа, Савву, Максима, Козму, Михаила, Григорія, Θεодосію, Анъну, Іоанъна, Марѳу інокію, Іоанъна, Іоанъна, Лукіяна, Целагію, Луку, Анъдрея, Василя, Гавріила, Стефана, Симеона.

Родъ чужоземскій пана Евфимія Гречина изъ Халець року Вожія ҃ѣѣ, мѣсяца февруарія, ҃ѣ дня

Сія имена о Господѣ живущихъ, о здравіи и спасеніи ихъ: Хадзѣя, Ферджала, Евфимія, Насеръла, Гавріила, Марію, Насеръла, Іоанна, Марѳу.

Сія же имена усопшихъ: Ілію, Сеферія, Георгія, Арсенія, Михаила, Анъну.

Родъ и помянаніе іеромонаха Самуила, написася Красускаго, року ҃ѣхов.

Помяни Господи въ царствіи Своемъ небесномъ душа рабъ Своихъ zde вписанныхъ: іерея Михаила, іерея Василія, архимандриту

Іоанкія, ієромонаха Варнаву, и рабовъ Твоихъ: Михаила, Агриніу, Софію, Михаила, ієромонаха Іоанна, Венедикта, ієромонаха Іоанна, Евфимію, Екатерину, Стефана, Анастасію, Константина, Анну, Гавріла, Евустахія, Анну, Матея, Евдокію, Іакова, Екатерину, Іосифа, ієромонаха Самуила.

Родъ и домъ въ Богу зешлого славетнаго пана Ивашка Звнъковича, обывателя Львовскаго, року отъ Рождества Христова 1748.

Помяни Господи душа преставльшихся рабовъ Твоихъ: Евласія, Іоанъпа, Ірину, ієрея Луку, Анъдроя, Θεодора, Ісидора, Тагіану, Луку, Фетимію, Звновія, Тарасія, Василя, Евфимія, Θεодора, Луку, Екатерину, Марію, Стефана, Василя, Анну, Настасія, Марію, Ілію, Стефана, Евстафія, Марію, Василя, Марію, Іакова, Луку, Марію, Василя, Іоанъпа, Михаила, Целагію, Матрону, Іакова, Григорія, Іоанна, Тимоея, Евстафія, Θεодора, Николая, Василя, Николая, Константина, Гавріла, Ірину, Марію, Агафію, Анъну, Агафію, Екатерину, Θεодосію, Анъну, Ілію, Стефана, Агафію, Анъну, Екатерину, Іакова, Евфимію, Константина, Марію, Михаила, Сумеона, Марію, Евстафія, Стефана, Ігнатія, Марію, Василя, Анастасію, Георгія, Іоанна, Даніила, Лазаря, ієрея Анъдроя, Екатерину, Анъну, Анастасію, Іоанна, Екатерину, Николая, Алексія, Іоанна, Екатерину, Марѳу, Романа, Григорія, Ігнатія, Іоанна, Павла, Романа, Софронія, Целагію, Лукіяна, Θεодора, Анастасію, Георгія, Екатерину, Марію, Даніила, Анастасію, Василя, Даніила, монаха Ісаію, Павла, Марину, Марину, Василя, Анъну, Евъдокію, Даніила, Іоанъпа, Даніила, Павла, Екатерину, Іакова, Анъдроя, ієромонаха Θεодосія, Павла, Θεодора, Анъну, Василя, Іоанъпа, Анъну, Павла, Іоанна, ієромонаха Васіяна, Марину, Іоанна, Софію, Іоанна, Екатерину, Марію, Іакова, Іоанна, Евъдокію, Целагію, Николая, Іакова, Екатерину, Іюстину.

**Родъ и домъ въ Вогу зешлого п. Георгія Θεодоровича Гречина,
обывателя Лвовъскаго, року Вожія ҃ѣхмз.**

Помяни Господи душа преставльшихся рабовъ Твоихъ: Θεодосія, Стама, Іоанъна, Θεодора, Марію, Іоанъна, Любовь, Евъдокію, Марію, Анастасію, Агрипину, Филипъна, Георгія, Іоанъна, Марію, Θεодора, Θεодору, Θεому, Георгія, Гавріила, Конъстацтїя, Мартинїана, Петра, Анъдря, Романа, Целагію, Христину, Анъну, Мануила ¹⁾, Симеона, Марію, Николая, Ксенію, Марію, младенцевъ: Стефана, Іоанъна, Θεодора, Грагорія, дъвиць: Анъну, Анъну, Елену, Іоанъна, Варвару.

Родъ и домъ въ Вогу зешлого п. Евстратія Павуновича Гречина.

Помяни Господи душа преставльшихся рабовъ Твоихъ: Евстратія, Георгія, Леонтія.

Помяни Господи душа рабъ Своихъ: Прокопія, Θεодосію, Петра, Павла, Анъну, Гавріила, Іоанна, Димитрія Іоанна, Ілію, Анъну.

Помяни Господи душа усопшихъ отцевъ и братій нашихъ: іеромонаха Гедеона, іеромонаха Іннокентія, іеромонаха Антовія, іермонаха Гедеона, іерм. Гавріила, іерм. Мигрофана, іерм. Севестиана, іермон. Лаврентія, Германа, Самуила, іерм. Ілію, іерм. Онуфрія, іерм. Іннокентія, іермонаховъ: Геннадїя, Василія, Іосифа, Венедикта, Севестиана, діакона Аеапасія, монаха Януарія, іерм. Гавріила, іерм. Дїонисія, іерм. Кирилла, іерм. Пафнутія.

**Поминаніе въ Вогу зешлого славетнаго пана Ивана Чеснѣвскаго,
кафратра и обывателя Лвовскаго, року Вожія ҃ѣхмз.**

Помяни Господи преставльшихся рабовъ Твоихъ: Захаря, Евфросивію, Анну, Марту, Ивана, Анастасію, Θεодора, Николая,

¹⁾ На поляхъ подлинника написано: «Преставися року ҃ѣхм-го».

Екатерину, Александра, Михаила, Стефана, Василя, Николая, Марину.

Поминаніє Дмитрія Семковського.

Помяни Господи вжи преставшихся рабовъ: Еву, Тимофея, Стефана, Семиона, Василя, Гавріила, Еву, Марию, младепца Андрея, Тимофея, Анну.

Родъ и домъ благороднаго пана Іоанна Бачинскаго, совѣтника магїстрату Львовскаго и сѣнѣора провѣзоріату церкви Львовской храму Успенія Пр. Вогородици.

Помяни Господи усопшихъ рабовъ Твоихъ: Теодора, ¹⁾ Григоріа, Евдокію, Даміана, Іакова, Симеона, Михаила, Марію, Михаила, Агнету, благородный господинъ Іоанпъ Бачинскій преста-
вился дня ѿ мѣсяца августа 1816 року, Францѣшку, Михаила, Анну, Францѣшку †^{28/3} 1881.

Поминаніє усопшихъ рабовъ Вожіихъ отъ рода Стратневича, или Мановарди Грека:

Анастасія, Анны, Маріи, Іоанна, Василя, Антонія, Николая, Екатерину, Маріи, Ігнатія, Магдалины, Михаила, Георгія.

Поминаніє усопшихъ о Господѣ блаженныхъ и благородныхъ благодѣтелей св. храма сего. Помяни Господи души преставльшихся рабовъ Твоихъ священныхъ іереевъ: 1756 Алексія Стршельбѣцкаго, пароха Мѣклавовскаго; 1769 Григоріа Лѣвецкаго, пароха Зарудкаго; 1778 Антонія Лѣвеньскаго, офіціала Львовскаго, а пароха здѣшнія церкви гражданскія; 1778 Іакова Лѣвеньскаго, 1795 Іоанна Пясецкаго, архідіакона каөөд. Галицкаго, пароха Кукизовскаго; 1803 Георгія Трохлѣньскаго, офіціала митрополіи Кіевскія,

¹⁾ Въ подлинникѣ на поляхъ значится: «Року Вожія ꙗ́вѣлі, мѣсяца мая».

пароха Збаражскаго; 1797 Григорія Дунокевича, пароха Лвовскаго при церкви св. о. Николая; Іоанна Горбачевскаго, крылошанина и пароха здѣшній церкви гражданскія; Іоанна Липницкаго, крылошанина и пароха тутейшой церкви Успенской; Іоанна Каратницкаго, пароха Сенечола въ Скольскомъ, бывшого сотрудника здѣш. церкви; Петра Лозинскаго, пароха Жиравки въ деканатѣ Лвовскомъ, бывшого сотрудника здѣш. церкви; 1875 Іліи Кассараба, пароха Подберезецъ въ дек. Лвовскомъ, бывшого сотрудника здѣш. церкви; Юліана Сембратовича, крылошанина и пароха Черновецкаго.

Поминаніе усопшихъ о Господѣ блаженныхъ и благородныхъ благодѣтелей св. храма сего. Помяни Господи души преставльшихся рабовъ Твоихъ: 1741 Іакова Зачкевича, консула Лвовскаго; 1758 Михаила Стрилѣя, 1778 Григорія Сроковскаго, судію гродзкаго; Θεодора Стечкевича, Михаила Яросевича, Павла Шумлянскаго, Александра Крижановскаго, Григорія Левицкаго.

Поминаніе усопшихъ о Господѣ блаженныхъ и благородныхъ благодѣтел(ь)ницъ святаго храма сего. Помяни Господи души преставльшихся рабынь Твоихъ: 1741 Анастасіи Зачкевичевой, 1771 Варвары изъ Новосел(ь)скихъ Дередингеровой, 1758 Теофілы изъ Годзѣвскихъ Стрибельовой и чада ея, 1756 Θεодосіи Стрельбицкой изъ Миклашова, 1769 Ксеніи Левѣцкой изъ Зарудзецъ, 1778 Параскевы Левѣцкой, 1789 Анны Цюмьержинской, Евдокин п. б. Старжевской.

Поминаніе родителей и сродниковъ Екатерины Мѣхалѣвской усопшихъ рабовъ Божіихъ: Григорія, Анастасіи, Іоанна, Венедикта, Георгія, Маріи, Воицѣха, Евдокіи, Θεодора, Іоанна, Анастасіи, Димитрія, Іоанна, Стефана, Іріны, Анны, Татіаны, Евдокіи, Екатерины.

Родъ и домъ честнїя рабы Вожїя Марїи Комарнѣцкой. Усопшихъ рабовъ Божїихъ: Стефана, Марїи, Іоанна, Анны, Онуфрїя, Михаила, Варвари, Георгїя.

Львовскій Ставропигиальнїй архивъ. „Помянникъ братства Успенїя Пресвятыя Богородицы“, стр. 1—14, 19—20, 23—38, 41—42, 52, 55, 59, 61—62, 65—68, 71—72, 75—76, 79—80, 83—84, 87—90, 93—94, 97—98, 101—102, 105—106, 109—110, 113—114, 117—119, 123—124, 127—128, 131—132, 135—136, 139, 141—146, 149—150, 153—154, 157—158, 163—164, 167—168, 171—174, 177—179, 184—185, 188.

9. Помянникъ Львовскаго Богоявленскаго братства съ 1717 по 1796 г.

Seu pomianyk ¹⁾ cerkwy swiatolio B(o)hoiawłenyja, ktoby ieu mohł oddaty—ty ²⁾.

Поменникъ сі єсть суботникъ всѣхъ еже о Христіѣ брацтва і ктиторовъ церкви святаго Богоявленія во Львовѣ на предградіи, рекомомъ Галицькомъ, року отъ Рождества Христова ~~1717~~, мѣсяца марьта, дня 7̄.

Молитва над коливомъ. Господу помолѣмся, ликъ Господи помилуй. Вся совершиви словомъ Твоимъ Господи, и повелѣви земли всяческая прозябати плоды на веселие и пищу нашу,....
и такъ далше.

* 3)

Ту жалоба нам по умерълихъ пристойна, а не в чернѣи шатѣ, роскошѣ назбитъ гойна, що буди поможеть, убіорами сѣтовати.

А за нелѣпше нам сердцем о нихъ сѣтовати, ляментуями, братіе,—по умеръшихъ скромне и слезы випуцаймо въ молитвахъ охромне.

В милостиняхъ и офѣрахъ Бога благаймо!

Того в нас живихъ просятъ, тим их спомагаймо.

По росказаню Апостоль: память им чинѣмо,

Якъ о братиях и члонкахъ своих поболѣмо.

Гвалтовънии албовѣм ратунокъ имъ належить,

Бо и тожъ з насъ з чловѣком грѣхови не подлежить.

Помогаймо вѣрнимъ, братіе, и по смерти,

Не усправедливит бо ся всякъ чловѣкъ до смерти.

Если еденъ домъ живучихъ грѣхъ проникаеть,

¹⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 254.

²⁾ Въ началѣ помѣщена ектенія за усопшихъ, которую выпускаемъ.

³⁾ * Слѣдуютъ слова, которыя обрѣзаны на половину и потому трудно понять, что они означаютъ.

Щожъ о нас (помислмо собѣ) вѣкъ нашъ гадаеть?
Именуимо их пред Богомъ с плачемъ волаймо:
Отпусти, Христе, неправость слугъ Твоихъ дарьмо!
Ты сам единъ без грѣха, Творче нашъ, помяни!
Претожъ змилуйся и по грѣхомъ их не суди!
Гдигесь грѣхи ихъ на Собѣ знести позволилъ,
Баранку Божій, и смертися не отмовилъ.
Нынѣ щедротъ Твоихъ от насъ не отдаляй,
На просьбу Матере Твоея ухъ наклонай.
Нехай Ты все створеня Твое вѣчне хвалить,
Въ Троици одинаго Бога хвалить.

До ерея:

О іерею! рач той помяникъ скрухою прияти,
А от сердца своего съ жалемъ пред Богом поставляти
Тих, котріе тутъ в тим помянику пописаніе,
Мають быти правдиве през причину твою отданіе
В руки Богу монарьсе единому, Котрій всѣмъ владиеть,
Той бовѣмъ будетъ судити, якъ кому падиеть.
Прето бы тому запобѣгати, якъ найшилцѣй треба,
Би и намъ ту живимъ заплаца зеслана была,
Бо за часомъ мусимся ими с тимъ свѣтомъ пожегнати.
Рачъ же, о пречесне, и о насъ не препоминати!
Помяни Христе Спасе всѣхъ правовѣрующихъ и во благо-
честной памяти преставльшихся присно поминаемыхъ ктиторомъ храма
сего рабовъ Божіихъ.—Помяни Господи: Іоана, Іоана, Іоана, Іоана,
Іоана, Петра, Петра, Θεодора, Θεодора, Проконѣя, Гавриила, Алек-
сея, Іакова, Даниила, *и такъ дайте.*

Поминания Христе Спасе всѣхъ правовѣрующихъ и во бла-
женной памяти преставльшихся присно поминаемыхъ рабовъ Божіихъ
святѣйшихъ патріарховъ, благочестивихъ царей и цариць, преосвящен-
ныхъ митрополитовъ, благовѣрныхъ великихъ князей и княгинь, бо-
Прилож. къ ч I, т. 10.

голюбивих архиепископовъ и епископовъ и весъ священнической и иноческой чинъ, отецъ и братій нашихъ зде лежащихъ и зде уписанныхъ и по всюду православныхъ християнъ, о нихъ же молимся. Помяни Господи черноризецъ и черноризицъ бѣльцевъ, пустынниковъ и пустынницъ, ниже въ горахъ и пещерахъ за(т)воршихся Христа ради. Помяни Господи на пути безъ года помершихъ, на мори и на рѣвахъ потонувшихъ, отъ глада и отъ жажды и наготи скончавшихся. Помяни Господи и въ темницахъ заключенихъ и зимъна помершихъ. Помяни Господи заточенихъ въ поганія страны иноплемениа языка, убиенихъ отъ варваръ во градехъ и по улицахъ измершихъ, смертоносими ранами измощденихъ, отъ звѣрей съѣденихъ и отъ коней разбиенихъ. Помяни Господи измершихъ во морѣ дѣди и прадѣди, отецъ и праотецъ, и вся православныя християни во царствіи Своемъ небесномъ.

Помяни Господи преосвященнихъ архиепископовъ всея Росіи, метрополитовъ: Іони, Или, Іова, Петра, Суливестра, Дионисія, Гедеона, Досіоея, Варлаама, Леона, Аѳанасія, Флоріана, Фулурра.

Помяни Господи боголюбивихъ епископовъ: Макарія, Гедеона, Еремея, Арсенія, Михаила, Селивестра, Аѳанасія, Антонія, Еремея, Іосифа, Варлаама, Аѳанасія.

Помяни Господи священнихъ архимандритовъ: Филарета, Іоны, Евстратія, Анастасія, Іоана, Ѳеодосія, Тарасія, Виктора, Георгія, Інокентія.

Помяни Господи св. ереовъ: Антонія, Симеона, Василія, Ѳеодора, Стефана, Кондрата, Іакова, Глѣба, Стефана, Матоея, Григорія, Алексея, Матфея, Іакова, Симеона, Симеона, Іоанна, Михаила, Василія.

Помяни Господи священноіеромонаховъ: Іоиля, Іезекыля, Іосифа, Досіоея, Самоила, Іосифа, Ѳеофилакга; монахинѣ: Ѳеодосіи, Елени; іеромонаховъ: Ѳеофилакга, Іеавни, Іосифа, Еравани, Дионисія, Юстына, Пахомія, Еѳимія; іеродіакона: Парѳенія, Спиридона.

Сіе поминаніе раба Божія ерея Симеона Гавалевича і жени его Анни. ¹⁾

Сіе поминаніе раба Божого Тимоея Стефановича и жени его Феодосіи и чадїй его Анни, жени Іоана, іерея Бертишовского.

Сіе поминаніе раба Божія Іоана Кузѣкевича Комаренского і жени его Анны і чадъ ихъ: Іоана и Екатерины.

Сіе поминаніе раба Божія Іоана Полянского, предмещанина Лвовскаго и жени его Маріи и чадъ ихъ: Іоана и Анны.

Сіе поминаніе раба Божія Симеона Чеха и жени его Екатерины.

Сіе поминаніе славетнаго раба Божого Іоана і Феодора Мазуркїевъчовъ р. Б. 1748, мѣсяца февруарія дня 10, которихъ Господи помяни въ царствїи Твоємъ.

Сіе поминаніе славетнаго пана Кирила Онисковича, предмещанина Лвовскаго, застаючаго въ братствѣ Богоявленія Господня і жени его Маріи и чадъ ихъ: Іоана и Василія.

Сей упис славетнаго пана Яна Туркевича, предмещанина Лвовскаго и жени его Анны и дщерь ихъ.

Сей упис славетнаго пана Григорія Гордостуна, предмещанина Лвовскаго и жени его Маріи и дщери ея Феодори и чада еи Анны.

Сіе поминаніе раба Божія Михаила Савѣцького и жени его Анни і чадъ Екатерины.

Сей упис славетнаго пана Іоана Корцюка и жени его Екатерины і чадъ ихъ Настасїи, предмещанина Лвовскаго.

Сіе поминаніе раба Божія Феодора Вергуловича і жени его Елены і чадъ ихъ Іоана.

Сіе поминаніе раба Божого Николая Словѣковского и жени его Параскеви.

Сіе поминаніе Екатерины Стрѣпской, вдови.

¹⁾ Остальныя имена здѣсь и далѣе до конца выпускаемъ.

Сіе поминаніе раба Божія Іоана Θεодоровича Старосѣвского и жєны его Маріи, чадъ ихъ: Михаила, Іоанна и Маріи.

Сіе поминаніе славетнаго раба Божія Василя Гусятинскаго і жоня его Пелагїи списася року Божія ҃д҃ѣ мѣсяца мая.

Сіе поминаніе славетнаго раба Божія Дмитрія Іляшевїча Грека, обивателя Лвовского, парафіянина Богоявленского и жєны его Елєны и чад их: Іоана, Антонїя и Анни.

Сіе поминаніе раба Божія Іякова Бѣльскаго и жєны его Пелагїи.

Сіе поминаніе раба Божія Антонїя Прокоповича и жєны его Маріи и чад его: Катєрини, Георгїя и Анни.

Płakałem, gdy sie urodził, płacze umirając. Nie дай mi Boże płakać, na straszny sąd wstając. Miły, infuły, berła у korony nie mają żadney odemnie obrony. Czuie, lub drzymie, ale mam klepsydre. Strzeż że godziny, w ktorey życie wyjd(z)ie.

Сіе поминаніе славетнаго раба Божія Антонїя Слоновского и жєны его Анни.

Сіе поминаніе раба Божого Григорїя пана Юркієвѣча и жєны его Маріи написали р. Божия ҃д҃ѣ.

Сіе поминаніе благороднаго Іякова Гавєндовѣча списася р. Б. ҃д҃ѣ, мѣсяца февруарїя, дня ҃ї.

Сіе поминаніе славетнаго раба Божого Іоана Юркієвича и жєны его Маріи року Божия ҃д҃ѣ, мѣсяца февруарїя ҃с прєставившихся.

Сіе поминаніе раба Божія Θεодора и жєны его Татїяни.

Сіе поминаніе славетнаго пана Павла Бѣлостоцкаго и жєны его Пелагїи и чад ихъ: Михаила, Петра, и прочихъ.

Сіе поминаніе славетнаго пана Василя Заинѣчковскаго.

Сіе поминаніе славетнаго раба Божого Θεодора Слоновского и жєны его Елєны.

Сіе поминаніе раба Божія Лащовского Петра и жєны его Маріи и чад ихъ: Анни и Іоана.

Сіе поминаніє славегнаго пана Теодора Кошняковскаго и жени его Анни.

Сіе поминаніє благороднаго раба Божого Тимофея Жалієвѣча и жени его Евдокии списася року Божия 1845, мѣсяца февруарія 17 дня.

Сіе поминаніє раба Божія Александра Цивковскаго и жени его Анни, предмещанина Львовскаго, и чадъ ихъ.

Jego m(o)ści pana Kazimirza Kobernickiego konnotacyia wszystkich kolligatow iego y innych familiantow, należących do koligacyi. Jego m(o)ści pana Jana Mańkowskiego.

Сіе поминаніє раби Божія Маріи Стефановои Паштечички.

Wielmożnego i. m. pana Bartołomeja Święcickiego y wielmożney i. m. pani Franciszki Święcickiej Jutrzykowskiej, quorum huic libro, qui vocatur liber viventium et mortuorum impressa, superique viventium, ut vivant annos longeros, diuturnos, nestoreos ducantque saecula aurea: cum suis filiis filiabusque; quorum nomina specificant hic, w. i. m. pana Szymona Święcickiego, w. mości panny Maryianny Święcickiej, w. m. pana Ignacego Święcickiego, w. m. panny Wiktoryi Święcickiej, ktorzy niech żyją szczęśliwie za benedykcyą wszechmogącego Boga y Matki Jego Nayswiętszy Maryi Panny y wszystkich świętych, ducendo quam felicissimos progressusque, aby na nich rosa niebieska spływała przy wszelkich większych co raz a większych honorach y innych fortunnych procederach. Defunctorum autem hic inferius impressa nomina, qui ut videant faciem Dei, gaudeantque cum omnibusque sanctis ejus in coelestis desideriiis, nequiescant in pace amen. Hi 1 magnific. ac generoso domino Samuel Święcickiy pani Małgorzata, Wawrzyniec et alij de nominibus ejusque, requiescant cum Deo in pace.

Сіе поминаніє раби Божія девицы Маріи Реимѣчанки.

Сіе поминаніє раба Божого Михаіла Любачевскаго и жени его Екатерины.

Сіе поминаніє раба Божія Андрея Мелника и жени его Анны.

Сие поминаніе священноіерея Алексея Миклашевскаго и жени его Θεодосіи.

Сие поминаніе раба Божого Іоана Шостака и жени его Маріи и чад его.

Сие поминаніе раба Божия Іоанна Jachimowicza.

Сие поминаніе раба Божия Іоанна Труднусіевъча и жени его Анни р. Б. ѿѿид, мѣсяца февруарія ѿі.

Сие поминаніе благороднаго раба Божого Іоана Ерленскаго, полку Сидорскаго пѣхотнаго, списася року Божія ѿѿзи, мѣсяца октоврива дня ѿз, которихъ помяни Господи.

Сие поминаніе раба Божия Іосифа Барановскаго и жени его Анни року Божія ѿѿѿо, мѣсяца февруарія дня ѿі.

Сие поминаніе раба Божого Іоана Кульчицкаго.

Сие поминаніе благороднаго Іакова Труднусіевъча і жони его Раіни списася року Божія ѿѿѿг, мѣсяца февруарива дня ѿ.

Сие поминаніе раба Божия Іоана Яхѣмовича и жени его Анни.

Сие поминаніе раба Божого Василия Жукіевъча и жени его Елени списася року Божія ѿѿѿг, мѣсяца февруарива дня ѿ.

Сие поминаніе раба Божого Іоана Карпѣнскаго и жени его Евдокии Бѣлостодкой списася р. Б. ѿѿѿд, ѿі февруарія.

Сие поминаніе славетнаго раба Божого Симеона Голодвѣча и жени его Маріи списася року Божія ѿѿѿис, февруарива дня ѿе, сей уписъ ѿѿѿе отъ Іоана Савраса и жени его.

Сие поминаніе славетнаго Θεодора Добранскаго и жони его Анни р. Б. ѿѿѿд, мѣсяца февруарива дня ѿз.

Сие поминаніе славетнаго Георгія Вишловскаго.

Сие поминаніе славетнаго Θεодора Ярошевича и жени его Екатерины.

Сей уписъ славетнаго Θεодора Яжиновскаго и славетной его жени Маріи.

1786. Сие поминаніе раба Божія славетнаго Томаша Яржиновскаго и жени его.

Сие поминаніе славетнаго Стефана Михалькевѣча.

Сіе поминаніе священноіерея Григорія Дмѣтрашевѣча прихода Богоявленія Господня і жєни его Феодосіа.

Syie pomynanyie rabow Bożyich sławetnych Petra Podlesieckoho u żeny Marii naczat pysatysia roku Bożyia 1796, dnia 25 fewruarjia.

Въ Суботу ѣ недѣльѣ святого вел. поста сій естъ на Похвалу Пресвятой Богородици. Понеже въ честь Богу единому, въ Троици Святой славимому, съоружися олтарь въ притворѣ, въ храмѣ тутьейшомъ Богоявленія Господня предъ образомъ Пресвятой Богородици отъ полунощной страни, (на которій то престоль благословеніе ест архіерейское зъ антѣмѣсомъ подвижнымъ, за стараніемъ слав. п. братства сегожь храму). Теди день триумфалній, свреч отпущній, праздничній собирается въ самую Похвалу Пр. Богородици, то ест въ ѣ суботу св. Четиридесятниці. Въ кѣторій день почавши отъ сего року ꙗѣѣг повсегда бити повинно ради праздника належитое набоженство ¹⁾).

Jan Magurzynski relig. rosckou doznał welykoy łasky, buduczy w chorobi, od Matky Prebłahostowennoy w cerkwy naszej Bohoiawlenenskoj Pochwalnoy Diwy Waryii mѣсяца януария дня ѣд г. Р. 1746.

Лѣвовскій Ставропигиальный архивъ, № 254.

¹⁾ Слѣдуетъ перечисленіе, какое служеніе и что именно должно служить, пѣть и читать наканунѣ Похвалы Пр. Богородицы и въ самую Похвалу. Затѣмъ слѣдуетъ актъ крещенія: „Az іерей krestich ml.densa dziwycu“ ..., которыя выпускаемъ.

10. 1590 года, 12 іюня. Посланіе Михаила Рогозы, митрополита Кіевскаго и Галицкаго къ Гедeonу Балабану, епископу Львовскому, Галицкому и Каменца Подольскаго, которому показываетъ обиды, нанесенныя имъ братствамъ: Львовскому и Рогатинскому, и увѣщаетъ воздерживаться впредь отъ всякаго соблазна.

Волею Божію Михайло, архиепископъ митрополіи Киевскии, Галицкии и всея Руси, о Светомъ Дусе возлюбленный чесный епископе Львовский, Галицкий и Каменца Подолскаго, отче Гедіоне Болобане! выдвигитися не можем, иж от... с тамошняго краю як от братства Львовскаго, так от братства Рогатинскаго вставичные жалобы на твою милость се zde нам доходят, а то в той справе, иж твоя милость попу Рогатинскому Старомѣскому, на имя Павлу, тых часовъ недавно минулых, в павечеріе крещенія Христова, людей братства тамошняго с церкви Божіе кгвалтовне выганяти велѣл, и отъ всякаго законнаго порядку их отлучил, также и крещенія дѣтем их вчипити заборонил, который тотъ попъ пытанъ былъ отъ всего братства Львовскаго, с чіею он то розказанья чинил, тот деи попъ повѣдиль, иж и власнаго розказанья твоеи милости то онъ чинилъ, што ест мѣ так ест, тогда то не водле Бога, также особливе братство Рогатинское жаловалос на твою милость, иж деи ты приятеля своего и з слугами своими, наславши на братство тамошнее, одному з них бороду вырвати казалъ, а другому з них учтивому чоловѣку ночный кгвалтъ от тых же деи посланцовъ твоих вѣдлал тогда, и то, если так ест, не машъ чого жалиты, особливе теж маемо се zde вѣдомост, иж твоя милость чинишь тамъ змѣну о припошенъе церковное или в день воскресенія Господа нашего Іисуса Христа, приводечи людей, абы на тот день приносы хлѣбы народ хрестіянскій в церковь Божію для посвеценія носили тогды, и таковых речен одной особе твоеи милости не належит никому справы давати и до того людей приводити, чому писмо Божіе на многих мѣсдах

досыт не помалу таковых речей забороняеть в церковь Божю вно-
сити, кгдаж сам Христось Збавител нашъ единый зараз заклался
и паскою нам zostал ест, а тых жертвъ идолских для милого
Бога не наследуйте и православного хрестиянства до того не при-
водѣте, а што колве(к) чините, тое бы потреба—не самому собою,
хиба с порадою и вѣдомостю нас пастыра вашего, также теж до-
несено намъ вѣдати, иж твоя милость попа от его милости све-
тѣйшого патрыярхы Костентиполского и ѡякогос Ѳеодора Крутения,
неблагословенного и от церкви Божое отлучоного, до себе взываючи,
ему въ парафѣи Рогатинской литоргию Божю служити и справы
духовные справовати допуцаешъ, который многое гонение и со-
блазну братству тамошнему з себе показуеть, а не толко братству,
але шпиталю, шьколам покою не даеть, которого того попа и
мы, бачечи лист патрыярший неблагословенный, на него выданный,
особливый лист нашъ неблагословенный на негож есьмо выдали, в
чом в сем, якося вперед поменило, твою милость зъ зверхности па-
стырства нашего сим листом нашим упоминаемъ, жебы твоя ми-
лость большеи того, якъ братству Львовскому, также братству Ро-
гатинскому, никоторое вражды и сверѣпства з себе не показывал,
хиба в каждых справах светобливых, побожных з ними пастырски,
духовне се там обходил и волностей их, от светѣйших патрыярховъ
им наданых, ни чим не нарушал, также теж и попов неблагосло-
венных, у своволности мешкаючих, им потухи до злого не давал,
литоргии Божие и справъ духовных им справовати не допушал, и
мещан теж Рогатинских, в неблагословеню Божом zostалых, в цер-
ковь Божю входити и никоторых справ духовных им вживати
твоя бы милость не допушал, а еслиж бы твоя милость на сее впо-
минанье нашо ничего дбати не хотѣлъ, а мы, если бысмо мѣли бол-
ших того докуки с тамошнего краю вживати, тогда вжо, кром по-
хебы, мусимося твоеи милостью, яко з недбалым и непослушным
пастырства нашего, так обыти, яко нас писмо Божое и правила
светыхъ Апостол и Богоносных отец, также теж и росказанье све-
тѣйшого патрыярхи Костентиполского в том научит твоя милость,

в том я, почуввши во вѣсем епископѣски статечне и богобойне, кромѣ всякого злословія против каждому, там рачи поступовати, а нас пастыра вашо(го) тым частокротными жалобами большеи того не рачи фрасовати, вед же даст Богъ, кгда там, в тот край, прибудем, достаточнѣйшую вѣдомость о всем иле в справах духовных мѣти будем, до которого сего листу нашего впоминального, до твоеи милости писаного, для лѣпшого певности и печат нашу приложити есмо казали. Писан въ Новагородку лѣта Бож. нарож. тысяча пятсот деветдесятого, мѣсяца июня дванадцатого.

Михайла, митрополит Киевскій Печать Михаило Бролицкій, пи-
и Галицкій, рука власная. Покровы. сарь.

Original listu metropolit. Копѣа листу владычего от отца митрополита, упоминальный первый, рок 1749-го, мѣсяца июня 11 дня.

Изъ Архива Барона И. М. Де-Шодуаръ, находящаюся въ м. Ивницъ, Волынской губернии, № XXXVII.

11. 1590 года. Несогласія между братчиками Львовскаго Ставропигіального братства, инсинуаціи предъ епископъ Гедеономъ нѣкоторыхъ изъ братчиковъ и отсюда вражда послѣдняго къ братству.

Rutheni Leopolienses inter se. Coram officio consulari Leopoliensi comparentes personaliter famati et honesti cives Leopolienses rutheni ritus graeci de observantia fraternitatis Assumptionis in coelum Beatissimae Virginis Mariae per confratrem et prolocutorem suum honestum Ivanum Krasowski denuntiaverunt se contra honestos Chomam pellionem, Iwanum Bildacha, Sienkonem institorem et Ioannum Miniewicz latos, contra quos insinuationem querellae suae porrexerunt inscripto tenoris talis: Tenor insinuationis: Nasy mili a laskawy panowie! Dalśmy tu przypozwać przed wse sąsiady nase na imię pana Chomeg kuśnirza i pana Iwana Bildache, pana Sienka kramarża i pana Iwana Minczewicza, że oni, odstąpiwszy od nas sąsiadów swych i od wszelakiei jednosci, którą powinni jako im mieszczanom należy.—Zapomniawszy tedy powinności swei, czynią pod nami dziwne podstępki, furytuiając i wydając grunty nase kościelne, burząc i podwudzając na nas wielkie stany, oica władykę nas(z)go, donosząc mu powiesci niepewne, kłopotliwe nam i w. m., i nie wiedzielismy do tego czasu skąd takie gniewy niepotrzebne powstają na nas, i podburzenia takich wielkich stanow panow Streleckiech, odpowiedzi wielkie na niebezpieczeństwo zdrowia naszego przychodzą. Jako o to niedawno zmyslone rzecy tu na ratusu przywodzili przez iego mości oicza władikę nasego na Iwana Krasowskiego, i samis wydawali swiadcetwo nam, iako na człowieka, który sądem w. mości świętym winien sie bydź nie nalazł i nie iest bezpieczen do tych czasów zdrowia swego od powinnych iego mci oica władiki, zacyndrugi żadny dla potrzeb swych nie może odprawować, nie śmieią się nigdziei na podole okazać. Dziś tedy ci to panowie nasy znowu ponowili uczynków swoich pierwszych w tę niedzielę przestą, zebrawsy się, sli do iego mci

oica władyki do świętego Jurza i naskarzyli na nas powieści niepewnych i płonnych, z których się jego mość znowu gniewem podniósł i pokoi wsytek uczyniony przez świętego oicza Jeremiasa, patriarchę Constantinopolskiego, z nami i z oicem władiką powieściami ich omylnemi zrzoczeł, łamając i przeciwiąc decretom i prawom iuż skończonym, i złorzecą na wszystko postanowienie starszych swoich i nie stojąc w żadny sprawie, w porządku i bractwie nie są, odsłagnęli się czterei ich, ciągnąc za sobą stronę nie małą podzamczan ludzi inzego prawa. Dali iego mości oiczu władycze powieści takie, iakoby ieden starszy z bractwa nasego miał złe słowa podnosić przeciw iego mości i złorzecić na imię oica władyki, czego nigdy nie było, to oni mówią na pana Chomę Babicza i podwiedli oicza władikę na to, że go pozwał do prawa, a oni samiż poczynili się swiadkami na to, chcąc przypawić niewinnego człowieka o skody i o złe mniemanie u urzędu i u wszystkich ludzi i z oicem władiką także, i o niebezpieczeństwo zdrowia przypawiając go.—Ku temu tyż, tam se przed iego mości oicem władiką stojąc, opowiedzieli się, że chcą, krew naszą przeliwając, nas zabijać. Prosząc go też, aby to wziął na się, aby nas tym nasiłował, dając do czerkwie nasei popów swych, a popa czerkwie nasei aby więzieniem i niebłogosłowienstwem karał, ale tu tak z dawna bywało, iako i w każdej gromadzie się zachowuie, ludzie obierają popa, a iego mc. oczec władika za żądaniem ich błogosłowi go im, na czo i decret na sądzie od iego mci oicza patriarchy bractwo otrzymało, i podpisał sze samże oczec władika na to, aby sami sobie bractwo popa godnego obierali, a iego mc. oczecz władika aby go im poświęceł, albo błogosławieł.—A iżby prawda była, iż na nas odpowiedali, chcąc krew nase przeliwać, przysłał iego mc. ocziec władyka do wszystkiego bractwa dwu popów za razem w niedzielę, ieszcze oni tam u iego mości beli, oznaimując i powiedając bractwu te słowa, że sie na krwie przelanie sąsiedzi wasy gotują na was, i niemały orsak ludzi z Podzamcza i komorników mieiskich zebrali i sposobili sobie na was i opowiedzili sie przedemną, bo mówili ci popowie w bractwie, posłani będą z od oicza

władiki z pisaniem słów tych, i prosiliśmy, aby beli to pisanie zostawili w bracztwie, ale mówili popi, że nam nie kazał ocziec władika tego pisania zostawiać, ale o to pisanie inse iego mości oicza władiki świadczy, które pisał do iei mci paniei woiewodziny Wołoskiej, która ządała, aby iego mc. oiczec władyka popa nas(z)ego nie trapięł więzieniem, którego na ichże omylne powieści i im k woli więzieniem trapięł, bo ci panowie, zapozwawszy popa nas(z)ego mieiskiego do oicza władiki, tak mówili, że my takowego popa, którego bracztwo obrało, iesli go w. m. więzieniem bę będzies karał i nie odzenies go od miasta, aby tu nie beł, tedy my zabiemy go, i oczynieł to iego mc. ocziec władika, że niwczym popa niewinnego im k woli karaniem więzienia, az go uprosiła iei mc. pani woiewodzina Wołoska z więzienia, ale nie błogosławienstwo nań włozeł, że i dziś czerkiew nasa bez chwały Bożej dla nich iest, a do iei mości gospodarowy ociec władika odpisał, gdzie sie sprawa szyrzei obiasnia, prosimy, aby beło czytano.—A o to: wczora przywiedli ci to panowie popa z Podzamcza thego, który, po myśli ich, im poświadczal, zmyslonego gwałtu na Krasowskiego przed w. mci niedawnych czasów. Te wszystkie kłopoty, podstępki, turbaczie ci to panowie czyniącz, o to iest ku skodzie nam ludziom ubogim, i ku niestawie miastu, że się takowi naiduią w mieście, na które pany skarzymy się mci i prosimy o uczynienie sprawiedliwości, bo się boimy, uchowai Panie Beże, aby co umysłili złe uczynić, nie wypełnili swei woliei.—Acz my nie skwapiali się tak długi czas, i nie odnosiliśmy ich do w. mci, rozumieiącz, a za się obaczą od przedsięwzięcia swego, ale nie chcieli, prosimy, w. mc. o łaskawą radę i o uczynienie sprawiedliwości.—*Ut praefati honesti citati dilationem ad contradicendum praedictae actorum insinuationi ad proximam feriam quartam sibi concedi petierunt, et decreto officii obtinuerunt de iuris forma.—Officium vero nihilominus providendo ne ex his re rixarum, initiis malis, aliqui graviore tumultus et discordiae excurrerentur, paxque et securitas atque tranquillitas publica vi daretur, autoritate sua san-*

xit interposuitque vadium inter partes praefatas, ne se utrinque vel verborum inhonestate et aliquibus coniurationibus, vel in vitam insidiatione verberibusque impetant et afficiant sub poena centam marcarum, quarum medietas parti lenae medietas officio irremissibiliter per partem laedentem et iure victam solvi debet. Actum ut supra.

*Львовскій Магистратскій архивъ, Acta consularia, годъ 1590 г.
стр. 270.*

12. 1608 г. Окружное посланіе Львовскаго Ставропигіальнаго братства ко всеѣмъ православнымъ людемъ съ извѣщеніемъ о претерпѣваемыхъ гоневіяхъ отъ поляковъ и съ просьбою о матерьяльной помощи.

Преосвященнымъ ихъ ¹⁾ милости господиномъ отцемъ архиепископомъ и епископомъ и достойно почестнымъ архимандритомъ, игуменомъ, о Христѣ честнымъ протопопомъ и попомъ, о Святѣмъ Дусѣ возлюбленнымъ архидіакономъ и діакономъ и всему причту святыхъ Божіихъ церквей. Ясне велможнымъ ихъ мл. княжатамъ, паномъ воеводамъ, каштальномъ и ихъ мл. паномъ старостамъ, урожонымъ паномъ земляномъ, шляхетнымъ паномъ войтомъ дѣдицкимъ, славетнымъ паномъ ме-

¹⁾ Это единственный современный печатный экземпляръ, сохранившійся до настоящаго времени въ архивѣ Барона И. М. Де Шодуаръ въ м. Ивницѣ.

щаном, и опатрѣным паном раддам и всѣм вѣсточнаго православія христіаном сыном Стонским.

Благодати, мира, милости, здравія и всяких помыслных по-
тѣх от всемогущаго въ Троици славимаго Бога брацтво Ставро-
пигіон Успеніе Пресвятыя Б(огородиц)а Лвовское в. м. уприме
мѣти зычитъ.

Розумѣмо тому, иж не без вѣсти есте сут в. м. о том, як
от давныхъ лѣтъ утяжени естесмо сутъ зде въ Лвовѣ ярмомъ еги-
петское неволѣ невыповедимыхъ бѣдъ, сповлочанемъ задворныхъ и
сеимовыхъ уставичныхъ правъ и утисковъ вшелякихъ, а праве зни-
щеня и выгнаня от вшелякихъ обходовъ и до самое наименьшее
иглы и шилця, чим бы толко челѣвѣкъ живъ быти моглъ, забо-
роняють намъ панове народа Полскаго люде уживати. А то на-
барзѣи за отступленіемъ старшихъ нашихъ бывшихъ духовныхъ: митро-
полита и владыковъ, а лекгуючи и насъ за ними в тои же отступ-
ленія образъ к послушенству ихъ притягаючи. Которыми то бѣдами
ожесмы сутъ змучени и знищени. А иж мы, хотячи тому то злому
промысла ихъ пожарови не допустити и на насъ бѣдамъ таковымъ
найти, на собѣ есмь с покурою и надъ можностьъ нашу по сеи часъ зно-
сили: промышляючи добрая предъ Богомъ и челѣвѣки, не хотячи
всенародное славы и утѣхи христіанское зде угасити: за приводомъ
и праве примусомъ святѣйшихъ патріарховъ, и на онъ часъ еще всѣхъ
купно будучихъ, митрополита и епископовъ нашихъ земли сихъ Рос-
сійскихъ, кгдажъ они мѣсто и мѣсце способнейшее на то Лвовѣ
усмотривши и сеимовыми привилеями умоцнивши, усиловали насъ
на то и надъ силу нашу двигнути розказали, то есть, церковнаго
мурованя прекраснымъ дѣломъ церковнымъ, яко Царю всѣхъ Христу
Богу домъ хвалѣ его уробити. Ку тому школу наукъ христіанскихъ
грецкихъ и словенскихъ, дѣтемъ вашимъ всѣмъ посполите фунда-
вати, иж бы, піючи въ чужихъ студницахъ воды наукъ иноязыческихъ,
вѣры своей не отпадали, зачимъ праве и всенародное згипеніе барзо
близко ходитъ.

Тутеж и друкарню писма греческаго и словенскаго, выкупивши за немалую суму грошей, двигнулимы за ласкою Божіею. На которіе тои потребности, иле на он час у початку обетниц для ратунку на то было много, от предних звлаща началнейших в роде нашем Россійском: але ку skutkovi про завист и ненавист от вселукаваго діавола пріити, тѣсенъ пут и жесток барзо. Хоцаи так речем, иж не подано нам руки помощи на все тое праве нѣчого, але и еше зазленя и прешкодъ и от мнящихся быти нашихъ: бѣдъ, гоненія, удаваи нас зле утрѣпѣли есмо барзо много, аж мустьлисмо до общихъ людей с тым ся удавати: инож и там датковъ мало, а присловя и вымовов много: чога юж тыж и сам встыд не допускает писати нам. Што за примовки и што за посмовиска относим за то, о Боже?! Нужда и нам съ пророком Исаіемъ рещи: „слыши небо и внуши земле“, що трѣпим зде в том то Львові! Умыслъ теды и способъ для остатнего поратованя тых всенародныхъ бѣд и потреб с порады и волѣ их м. преложоныхъ духовныхъ нашихъ ест такій. На што и листы с печатми и подписы рукъ ихъ м. самыхъ даны сут на то, абы внести просьбы до всѣхъ посполите людей ихъ м. пановъ шляхтѣ мѣстѣ и мѣстечокъ и сель навет, просити о всенародное поратованіе на так великіе всего посполитого добра ясные потребности. Поневаж сеимъ близко надходитъ, до котораго неотрочне становитися на суд мусимо, кгдаж справа тая наша на декретѣ его к. м. до сейму станула. Лечъ в стыду и жалости полнымъ будучи с писаніемъ симъ удатисмыся до всѣхъ в. м. мустьли, прикладомъ невѣрныхъ жидовъ въ Львовѣ, невѣрный и каменосердечный твердошииный народ, будучи отверженыи от лица Божія, ратунокъ своимъ отвсюду подали, и вскуралы противко отцомъ езуитомъ, не дали взяти школы собѣ, албо божницѣ своєї жидовскои, въ Львовѣ. Намъ теды бовѣмъ не божницу жидовскую берут, але всенародное христіанское набоженство и волности вышпотити усілюють. Кто тое одно бачити хочет, що то ест? и що за собою поносит той затыгъ справы тоєи, и што за вѣкъ живемо? и с кимъ прѣ и о што? и прошто албо про кого? до skutku справы

пріяти не могут, през так многій вѣкъ злѣка. А претож мы уповаючи на Бога и на ваше христіанское поратованіе послали есмо до ваших милостей достовѣрныхъ мужей, избравши с посродку нас братію нашу, на имя пана ¹⁾

Просячи унижоне о милостивое баченя и поратованя на такъ важныя потребности всѣхъ вас посполитые. Подайте руку помощи з милостивое ласки ваше, или вмѣсто милостынѣ, или у способ позычанный, што Богъ подасть до сердець в. м. и тое примем за певнымъ рукописаніемъ нашим и постановеніемъ на певный часъ отдати. Толко абы на нас в чом не сходило, о том то всѣмъ в. м. знати даемо. За що и сам Богъ з высокого маестату Своего заплатаю будет, и тая посполитая потреба вѣчное памяти вас сподобит, и Богъ ласки, покоя и вськая утѣхи да будетъ съ вами. Аминь. Данъ въ Львовѣ ¹⁾ дня, року ҃дхи.

Ваших милостей упріме зычливые братство
Печать Леополите.

Изъ архива Барона И. М. Де-Шодуаръ, находящагося въ мѣстечкѣ Ивницѣ, Волынской губерніи.

¹⁾ Въ подлинникѣ оставлено свободное мѣсто.
Прилож. къ ч. I, т. 10.

13. 1613 года, 8 ноября. Посланіе Іереміа Тисаровскаго, епископа Львовскаго, Галицкаго и Каменца Подольскаго, къ Львовскимъ мѣщанамъ и предмѣщанамъ съ увѣщаніемъ жить въ благочестіи, согласіи, взаимной и братской любви и дать денежную помощь на подкрѣпленіе тяжбъ въ королевскомъ судѣ.

Іереміа Тисаровскій, милостію Божією епископъ Львовскій, Галицкій и Каменца Подольскаго.

Всѣмъ вовецъ славнымъ паномъ лвовяномъ такъ мѣщаномъ, якъ и предмѣщаномъ, обуйга передмѣстя, от болшихъ аж и до наименшихъ, котрые едно ест, церкви вѣсточной, повспехней матки своей, власными сынами суть и послушнымися ей найдуют, и ажъ до остатнего духа своего, ничъ противко нюй не выкročаючи, послушными быти хотят, ласка вамъ въ Духу наймилшіе сынове, и милосердя, и покуй, от Господа нашего Іисуса Христа, и благословенство покорности нашей зо всѣми вами нехай будетъ.

Кгдыж повинност естъ наша пастырская о збавеню вашомъ завше чулыми быти, и що быся колвекъ ку позитечному церкви стягало, того быстрымъ правѣ окомъ повиннисмо постерѣгати, уходячи, не найтися винными пред Богомъ, якобы церкви Божой, и вамъ на урядѣ, и острожности нашої, ничъ не сходило: а якъ надто, яко тые, котрыхъ Богъ строжами поставилъ дому Своего, якобы на якомъ вынесломъ мѣспу, стоячи въ урядѣ своемъ епископомъ, повиннисмы впелякие на васъ небезпеченства зо всѣхъ сторонъ скондѣ бы колвекъ на васъ находити мѣли, неоспалымъ и трезвымъ окомъ здалека осмотровати, и васъ от нихъ остерѣгати, боячися срогкости личбы и потугу Судѣ вѣкуистого, абы Богъ крѣве вашей, або душъ вашихъ, з рукъ нашихъ, не позысковал: поневажъ през пророка моветъ: „Сыну чловѣчій, строжа далемъ ты дому израильскому, если не остережешъ люду моего: теды оны умрутъ въ грѣсѣ своемъ, а крѣве ихъ з рукъ твоихъ позысковати буду“. И васъ знову: „пастухове израильскіи, себе снатъ пасутъ, а не овци мои:

млеко зедаете, и волною ся приодѣваете, и глутое заколюете, а овецъ Моих не пасете, жадного стараня и пилности около них не чините, але ово я противко пастырству таких и позысковати буду овецъ Моихъ з рукъ ихъ“. Теды зе вшеляких мѣрь опатрѣнными хотячися находити, въ урядѣ пастырства своего, постережных мы згиненя душъ ваших, *през зневоленя в волностях, обходувъ и ремесль ваших* ¹⁾, без котрых, яко без поживеня, албо власного хлѣба, котрого с працѣ рукъ своих почтыве набываючи, того от стороны противной, котрая хочет, же бысте не мѣли, а не хотячи го вам непочтыве набывати, а фолкгуючи зас тѣлу, не хотячи го голодом трапити, и без часу уморити, рачии хотячи сторона по вас, а бысте за тым *въ отцевъскуй старожитной отрь* ¹⁾, котрую вам продкове ваши за найдорожшій клейнот зоставили, подозреными ся стали, и до конца живота своего тои не заховавши, анѣ аи потомкумъ своим, яко найпреднѣйшую отчистую маетност не зоставивши, душѣ свои позаводили, до котрой волности власного хлѣба, от часу юж немалого, нѣ през що такъ далеце: якъ през двѣ рѣчи, а рачеи през одну баръзѣи, пріити не можете. *Една: за не поправую живота своею* ¹⁾ христіаньского, бо мовит Богъ през пророка: „если ведлугъ росказаній Моих ходити будете, и приказаня Мое заховаете, и поплннати его будете: дамъ вамъ вшелякіи достатки“, якъ там въ Левутских книгах мовет, и надзамѣрь; „и будете ести хлѣб вашъ въ сытость, и будете беспечне мешкати въ земли своеюй, и дам покуй в земли вашуй, и не будет кто бы вас страшил, або турьбовати мѣл, и жадной воины, противко вас не будет: и везрю на вас, и буду вас благословити, и роскривитеся, и розмножу вас, и утврѣжу примѣря Мое з вами, и зѣсте старые уродаи, и старые старых, и старые, кгда новые наступят, повержете, то естъ хлѣба на хлѣбъ сбывати вам будет, и не будется бридити вами душа Моа, и похожу въ вас, и буду вам Богом,

¹⁾ Въ подлинникѣ подчеркнуто.

а вы будете людом Моим.“ Знову зас: „если не услухаете Мѣя анѣ учините ведлугъ тыхъ приказаній Моихъ, але спротивитесь имъ,, и выкочет душа ваша, противво судув Моихъ, абы не чинити всѣхъ приказаній Моихъ, и будете противко Мнѣ, Я теж пуйду противко вас, и будете знищени, и праца ваша обернется внѣвечь, и наведу на вас все злое, и скрушу вас, и положу вам небо якъ желѣзное, и землю вам учиню якъ мѣдяну“. И вычитуючи, якие срогкые плякги зошлет, потомъ мовит, „же вас барзо змалѣлыхъ учиню, и спуштошалые кгрунты, и дома вашѣ: поневаж есте вы пошли противко Мнѣ стороною, и Я пойду противко вас, въ запалчивости гнѣву Моего“, мовитъ Господь Богъ Святый израилевъ: Котрый през тогожъ пророка на другомъ мѣсцу до людій мовет: „если будешъ тое и тое приказани Мое чинити, будешъ на всюмъ благословеный, и будутъ благословены въходы, и выстя твои, а если не будешъ волѣ, або приказаня Моего чинити, теды зас будешъ проклят, и прокляти въходы и выстя твои, и все, що колвекъ будешъ чинити, проклято будет, и праца твоя внивечь.“ Боюся теды, же бы не на нас тое ся выконывало, чого и знаки сут, же намъ речи неспорно идутъ, поневажъ далекохмы отъ волѣ Божеи, и отъ повинности своей христанской, а повиннисмы превышшати цнотами оныхъ, до котрыхъ то Богъ прѣше мовил, бо кгда и до насъ потомъ Владыка Христосъ тотже Богъ мовит: „аще не преизбудетъ правда ваша, пачъ книжникъ и фарисеи, не внидете въ царство Боже“: а мы не ижбысмы превышшати мѣли, але и барзо противко всего приказаня евангельского, оподадъ стороною ходимо, и безъ мала не тое ся на насъ выплняет, що Тотже Панъ Збавителъ нашъ мовити рачит: „просите и не приемлете, зане злѣ просите“: хотѣлибысмы добро одръжати у Бога, алесмы го не заслужили. Справы нашѣ до того барзо намъ на прешкодѣ сутъ. *Другая причина* естъ намъ в томъ переказую великую, до не одръжання чого прагнемо, *немилостьъ между собою*, безъ котрой нич не учинимо, и що колвекъ будто чинити будемо, а въ немилости, теды все неспорно намъ пуйдет, а на конецъ и внивечь ся обернет, кгдажъ она естъ фундаментомъ въшелякомъ по-

божности и цноть христіаньских: и то ест знак христіян добрых и власных, если милост до себе мают, на котруй при вѣрѣ, яко на певном фунѣдаментѣ, учнювъ Своих Збавител на доброволную муку, от них отходячи и до Бога Отца на небо вѣступуючи, зоставити рачил и въ нюи барзѣи, нижли въ иншум приказаню, их утвержал, и Собою Самым скуток тои милости указал, абы единь за другого горла своего не жаловал: а мы не тылко жебысмы мѣли евангелъскуи милости досыт чинити, але якую погане мают, снат и такои межи собою нѣ маемо, дам вам на приклад проклятых и по свѣту розсѣяных Богу мерзких *жидувъ*, якъ они при собѣ стоят, и в речах неподобных, котрым жебы доказати мѣли, опершися з собою дуже, досыт венць дают: щося и в мѣстѣ вашум о ихъ синагог з нихъ показало, в такъ барзо головнуи и потужнуи противко них справѣ, же зъ ярма правѣ на их шию тяжкого, през згону зъ собою вырнули, и волными зостали: *а где згода и милост, там и склад тѣняжнѣи до оброну готове будет.* Що ач колвекъ продком зъ милости то бываетъ, а потом теж и с послушенства, яких таких там рувных собѣ старшихъ своихъ, нехай нас теды принамнѣи прикладъ с поганѣ завстыдает, але бым, яко пастыр, зычил до евангелъскои ся повинности мѣти, и оныхъ старых христіанѣ нановоти за апостолувъ наслѣдовати, котрые такую милость и згону межи собою мѣли, же всѣхъ душа и сердце едиано было, а особливе маетност, якъ одного, такъ другого, без жадного и знаку свару, або противности якои, зарувно была с посполитои ихъ на онъ час складки до купы. А иж такои досконалости ведлугъ оных не можемо, або рачеи не хочемо мѣти: теды, яко ся рекло, принамнѣи з обрыдливых жидув приклад вѣзмѣмо, що заподивно вам нехай не будет, сам бовѣм Богъ през пророка люд Свои въ Хетим до поганѣ отсылает, абы ся их статечности присмотрили, и з них приклад взяли, и стальными в законѣ Божом были. Прето теды покорность наша з милости наймилших в Духу сыновъ отцевски вас напминает, *навернитъся до Бога*, през праву живота своего, обещуючися Ему от того часу, в приказанях

Его ходити, и противко правум и розказаню Его не быти: причом сгоду юж зъ собою мѣйте, за котрою зараз и милост наступит, бо кгдаж яко Златоустый святыи мовит: „спросвѣишеи речы нѣмашъ, якъ тое, що милости межи собою не мѣти, *и що ся называти братіями або братство* и члонками ся мѣповати, а противко себе, якъ звѣрум лким повѣставати, певне же спроснѣи межи христіаны быти не может. Але овое заисте ест, котрое до купы вѣрных збирает и милость задержует, що въ едности с собою быти, абовѣм... кроевство, якъ Сынъ Божій мовет: „котрое ся противко себе роздѣлит, остоятися не может“: незличеных дубр маткою ест милост и мистръ досконалой, ведлуг Христа филозофіи, милост. Кгда будете наймилшіи згоду межи собою мѣти, Богъ будет з вами пребывати, а где Богъ, там и все доброе обфитеса дает. А не тилко отцевски, але и плачевне просимо вас, и до тои милости приводимо для милосердя Божого, мѣтитеся зъ собою въ едности, держѣтеса въкупѣ, и напрод стоимо милости отцевъскои, напоминаемо и просимо, абы кождый ведлугъ преможения своего, почавъши от богатых аж и до найубожших докупы ся сходячи, *и ведлугъ порядку межи вами прѣшого от анѣтецессора моего, святомъ памяти куръ Гедеоиа епископа*, наданого и утверженого, звычай соби, яко венць бывал хвалы годный, отновивши, до посполитои складки, кождый дал на выправу, на *терпѣнь юж вам близкій, до двору*, яко на свою власную потребу, волности в обестях доступуючи, власне о хлѣб ся ест старати: чого кгда если за ласкавым отцевскимъ напомниманям з милости братерской межи собою не учините: теди потомъ владзы от Бога и от церкви нам данной заживемо, ведлугъ науки апостольскои, и урядъ свуй поважаючи, и моць его. надъ вами яко непослушнымъ показуючи, абысте знали, жехымъ приняли вязати и рѣшити, то ест, кгда ся таковый покажет, котрый бы для нендznego датку до поспулства, згоду братерскую мѣ розрывать, и милости туй противен быти, милост бовѣм то ест. що ся въкупѣ зъ собою ратѣвати. Тедыхымъ листомъ нашимъ другимъ до всѣхъ священникувъ нашихъ лвовскихъ розказали, абы такового

напомянувши, потом въ церкви при зебраню всѣхъ оновѣсти, и если бы трѣвалъ въ непокорствѣ своемъ, тожъ теперъ знову, также въ церкви, при зебраню всѣхъ, вылучити го с посродку сполечности вѣрныхъ, и под тымже неблагословеніемъ нашимъ заказати, абы жадный с таковымъ не опдовал, пуки ажъ повинности своей, с преможеня своего, досыт учинит. А на то если бы и священникъ таковому въ парафѣи своєю фолкговати мѣл, и показало бы ся тое на него, с таковымъ теды до приѣзду нашего судѣ собѣ з нимъ въцалѣ заховуемо, що нехай не будет. Покорностъ наша проситъ и напоминаятъ, жебы то ся срокго намъ потомъ з вами, яко непослушными, обходити. Рачей братерско ся противко собѣ въ милости ставте, и насъ яко пастыра своего в томъ пошануйте: не хотячи ся звѣрхности нашей спротивляти, ведлугъ постановеня о томъ апостольскаго, добреся того научивши, ве вшелякуи учтивости духовныхъ своихъ мѣти, котрыя васъ въ сыновство Божіе отродили, и невымовныхъ дубрѣ набавили. У котрыхъ влады ест: смерть и живот, ведлугъ того, що приняли зъ Бога: вязати и рѣшати. А пошанованю духовенства стондѣ ся научите, кгда вѣдати будете, що за стан, албо якую годность они на собѣ носят. Игнатій Богоносецъ до змурянъ въ листѣ пишетъ: „иже епископъ образъ Божій,“ то естъ особу Христову и Архидіакона найвышшаго на собѣ носит, и „кто“, повѣдаетъ, „чититъ епископа, отъ Бога таковой почтенъ будетъ“. Яко засъ знову: „кто его не чититъ, отъ Бога муку подыметъ“. Поневажъ священство всѣхъ речи добрыхъ и збавенныхъ, людемъ причиною ест, и „кто“, мовитъ, „ему ся спротивляетъ, не челоувѣка то бещеститъ, але Бога Единородного Сына Его, едноистотного зъ Богомъ Отцемъ Архидіакона, Господа нашего Иисуса Христа“. Прето мовитъ: „старайтесь, яко бысте епископу нѣ в чомъ ся не спротивили, абысте за тымъ и Богу покорятыся умѣли и такъ ся буйте епископа, и такъ розказаня его примуйте, якъ Самого Бога, отъ Котрого посланымъ естъ: и якъ на Самого Пана, на Него ся позирайте“. Що кгда таковая учтивостъ не противко насъ, але противко станови, котрый на собѣ носимо, отъ васъ походити будетъ, и розказаню нашему пастырскому мисде у себе дасте,

певне всѣ речи вам за благословенством снадне, и ведлугъ мыслися поведут, котрого благословенства наймилшіи, (нежли для непо-слушенства срогкости, и караня церковного) барзѣи собѣ зычте. Затѣм ласка Божіа, и невымовъное Его милосердя, и молитва, и благословенство покорности нашей, зо всѣми вами нехай будетъ. Аминь. Року ҃мхгї, ноевріа ҃її.

Еремея епископ власною рукою.

М. П.

На оборотѣ написано: Jeremiae Tysarowsky, episkop Leop. Admonitio omnibus fidelibus, ut convertantur ad Deum et in vicem inter se charitatem fraternam habeant, et ut collectionem pecuniarum proconservandis suis privilegiis faciant. Scripta die 8 novembris, anno 1613 Leopoli.

Изъ Архива Барона И. М. Де-Шодуаръ, № XXVIII, на-ходящаяся въ м. Ивницѣ.

14. 1617 года. Ссоры между братчиками Львовскаго Савропигіального братства и обращеніе оскорбленнаго къ суду свѣтскому помимо суда братскаго.

Judicium necessarium bannitum Leopoli sabbatho post octavas S(anctissimi)mi Corporis Christi, a(nn)o D(omini) 1617 legitime celebratas.

Iwan Kraszowski. Roman Strzelecki. In eo iudicio comparens personaliter honesta Margareta, famati Ivani Kraszowski coniunx et plenipotens eiusdem, per proloquutorem secum firmatum Valentinum Isticowic, denunciavit eidem iudicis famatum Romanum Strzelecki literali citatione tertia ad peremptorium propositionis terminum post binas iudiciorum astitiones atque trinas diligentias contra citatum iri anterioribus iudiciis obtentas emanata citatum esse. Cuius citationis tertiae obtulit reversale intercisum manu notarii iudicii eiusdem subscriptum in tenore verborum tali.

Tenor citationis tertiae: Caspar Przydziecki, consul et advocatus ordinarius Leopoliensis, tibi famato Romano Strzeleccki, rutheno civi Leopoliensi, de omnibus generaliter bonis tuis mobilibus ac immobilibus intra et extra iurisdictionem civitatis Leopoliensis existentionibus. Denuncio famatum Valentinum Istikowic, ferendarium causarum Leopoliensem una cum honesta Margareta, famati Ivani Kraszowski ruteni, civis Leopoliensis coniuge, plenipotente, post actitionem secundi termini super te in iudicio criminali ter bannito sabbatho pridie Dominicae Sanctissimae et Individuae Trinitatis in anno currenti Leopoli proximo praeterito celebrato factam literalem citationem tertiam coram te ratione infrascriptorum extracti sibi petiisse atque obtinuisse. Qua propter officii mei advocatialis autoritate, quo hac in parte fungor mando tibi et praecipio, quatenus in iudicio criminaliter bannita a data in praesentium in quindena, hoc est sabbatho post octavas Sanctissimi Corporis Christi proximo in anno currenti venturo vel in defectu pro hinc celebrationis iudicii in proximiori Leopoli in praetorio

loco iudicionis solito ante meridiem celebrandum ab instantia praefata Margaretha, dicti Iwani Kraszowski coniugis, personaliter a peremptorio comparsens. Qua te hac literali citatione tertia per edictum emanata citat ad causam criminalem criminaliter occasione atrocium verborum per te marito suo in grand at senili ipsum existenti datorem suum, etiam ratione evulsionis pillorum e barbara atque maxilla cuiusdem in maiorem despectionem atque ludibrium ipsum nec non ratione concussionis fractionisque sinistri lateris, tum etiam verborum inhonestorum bonum nomen et existimationem ip... laesionem parte marito ipsam circa sui verberationem obiectorum. Ex quibus quidem verberibus idem Ioannes Kraszowski in lecto aegritudinis ad hoc usque tempus decumbit, vitamque ipsius periclitatum prout obductiones officiose atque protestationes in recenti ante facta latius praemissa in se contineret. Quae sibi omnia in termino advenienti uberius deducentur declarabunturque certificanti te, quod sive in termino praefixo comparuerit sive non iudicium id, quod de iure venerit ante decernendum praecedet, contumacia tua in praemissis minime obstante. Et ad exequendum hanc edictalem citationem tertiam concessi facultatem Bedello iuris, vel ipsum vices obeunti, ut eam in domo mansionis tuae poneret positionemque eiusdem ad notitiam debitam deduci curaret. In cuius rei fidem sigillum officii mei advocatialis Leopoliensis praesentibus est appressum. Datum Leopoli sabbatho pridie Dominicae Sanctissimae et Individuae Trinitatis anno Domini millesimo sexcentesimo septemdecimo.

Corificando autem eiusmodi citationem debito iuris ordine praepositam atque exequatam esse, expetebat colationem Bedelli iuris ea de re fieri. Et Bedellus quoque honestus Albertus Kulczek per expressam relationem fecit se citationem praesertam in domo mansionis eiusdem Romani Strzelecki tempestative posuisse; atque inhabitationibus domus praefatae ad notitiam deduxisse. Cum autem citatus nec per se nec ullum plenipotentem suum comparuisset supranominatae actricis proloquutor quaesivit in iudicio, an contra

citatum propositionem edere non debeat, si quidem contra eundem iam tertia citatio in contumaciam ipsam edita et executata est.

Post cuius prolocutoris affectationem famatus Andreas Strzelecki, frater germanus, citati nomine et ex parte ipsius comparens personaliter, vetando edi propositionem in contumaciam citati sic oretenus intulit idque gratia inferendi legalis impedimenti. Pan Jędrzey, brat pozwanego, jakosz imieniem brata swego legale, to jest absentiam ipsius extra regnum, y prosi, aby byli przyjęte, bo ma prawo po sobie i. m. art. 47 ingl. Praeterea si innegotiatione et gerendo victu in eo absens sim, excusare illud me poterit, nam obsequio Dei seu perigrinationi assimilatur. Unde ampliorem huius passus declarationem vide s. s. lib. 2 art. 12 ingl. wedle ktorego proszę conseruari. Do tego citationes contra absentem in regno wydawane są cum praefixione in septimanis, zaczyz pozwanemu ad notitiam pozwy przyjsc nie mog by, ani on legale impedimentum mógł zaniesc, zaczyz y teraz in termino stanąc. Przychilając się tedy do prawa wzwyż mianowanego y raczei swoich, prosi frater germanus citati legale impedimentum suscipi et causam ad adventum fratris sui suspendi. Et actoris proloquutor Valentinus Istikowic sic oretenus contradicebat. Praxis in eo subselio et usitata, że in tertio termino peremptorio propositiones tam in causis civilibus, iak in aliis zwykli być wydawane. zaczyz actorea pars, przy tey sprawie mocno stojąc, żada sądu ninieyszego, aby w. m. sententią swoię ferować raczyła postulatam, iesliby miała bydz proposita criminalna wydana, iakosz wedle prawa słusnie to ma dusez actoream partem. To legale, ktore teraz zanoszą, nie na swym mieyczu, abowiem iusz dekreta sądu w. m. na to zaszły, że miały bydz pozwy listowne wydane in quindena, a to dla tey przyczyny, że **jest causa criminalis**, ktorey actorea pars na każdym terminie **przestrzegala**, a przetosz nie wdając się w żadną controversią z **terazniejszym bratem inculpati**, gdysz poenae manent penes autores, **prosi se iuxta praxim consuetam conseruari reiecta** in partem affec-

tationem incompetentis personae, a do tego plenipotentiam od tej osoby, która obraziła, nie ma.

Prolegator citati Andreas Strzeleccki impugnavit. Brat rodzony citati odpowiada, że tu citatus personaliter w mieście non est, i legale, i (i) mieniem jego zanoszę, tedy actor z propositiā zatrzymać się musi, ażeby ad inferendum legale plenipotentiei było potrzeba, tego actor y prawa nie pokazuje, także aby to causa criminalis była, tego pokazać nie może, y owszem in progressu causae jasnie się to pokaże, że causa praesens iest civilis, zaczyn ponieważ brat citati in nullo termino nie omieszkał, legale wnosic, y teraz post tertiam citationem ie wnosi, prosi legale suscipi et causam ad reditum suspendi.

Actorea pars reimpugnando. Sprawiedliwość święta nie ma zwłoki żadney, miecz y propositia ma bydz słusnie podana, iako in causa criminali, a na dowod tego pokazuje, iako brodę, tak sędziwą człowiekowi staremu śmiał przytargać. Et cum postularent sententiam iudicii, iudicium sic decrevit. Quando quidem praxis usitata est in hoc subsellio praepositiones in tertio peremptorio termino dum processus in contumaciam perducitur edi, ideo inhaerendo eidem praxi debere actoream partem edere propositionem, actrix itaque obtulit in parato scripto praepositionem suam tenoris eius modi.

Tenor propositionis: Z żalem wielkiem crimanaliter uskarza się despector y obelzenia swego wielkiego sławny pan Iwan Kraszowski, mieszczanin Lwowski, na ten czas chory y z tej choroby sam osobą swą w. m. przyszc nie mogący, przez panią Maruchnę Strzeleczką, małżonką swą i przez plenipolenta swego Walentego Istikowica, przeciwko Romanowi Strzeleckiemu, szwagrowi, albo raczy wychowancowi swemu, bratu małżonki swej rodzonemu, ysz on zapomniawszy boiazni Bożey i miłości blizniego swego, nie pamiętający na to y prawie (z) dzieciństwa samego przez tego to pana Iwana Kraszowskiego y małżonkę jego w domu ich pospołu y z drugim bratem swym Andrzejem Strzelecckim iest wychowany y w dobrych oby-

czaiach, także w nabywaniu żywności około handlu kupieckiego dobrze wyczwiczony y przez nich na nogi postawiony y, iako mówią, ludzmi na świat ukazany, miasto oddawania takowego wielkiego dobrodzieystwa, nie mający żadney od pana Kraszowskiego przyczyny w domu bractwa ruskiej religiei na mieisczu uprzywileowanym tusz przy cirkwi mieiskiei, albo raczey przy cmentarzu cerkiewnym leżącym, kiędy się na to miejsce bracia do congregaciei, albo bractwa, ludzie zacni ruskiej religiej zgromadzili y zesli byli, radząc o dobrze pospolitym, to iest namawiając się strony dokonczenia y do budowania czerkwi mieiskiei, iusz dawno zaczętei, we srode Wielką przed Wielgą noczą blisko przeszło, kiedy wszyscy ludzie krzescianscy zwykli między sobą wszelkie gniewy niesnaski iednać y pokoj między sobą a sumieniem swoim czynić, puszcizszy tez mimo się y ucciwość powiną, ktora się zwykła oddawac ludziom starym y siedziącym. Consargendo coram sera capite puscił się na tego to pana Iwana Kraszowskiego, człowieka starego w szescidziesiat y siedm lat y cos więcei będącego prawie, iako na oyca y dobrodzieia swego, iako go czyniąc, qui usationem z dobr rodzicow swych, przed urzędem radzieczkim ten to Roman y z bratem swym Andrzejem nazywa, naprzod zadawaiąc mu słowa plugawe y obelziwi, nazywaiąc go byc pokilka kroc złodzieiem y zdraicą maiętnosci swey, powrozem onemu, iakoby iakiemu złoczyncy, groząc y wiele innych słow nieucciwych zadawaiąc, iako saluo honore iudicium w. m. niecznotliwey matki synem go zowiąc, s ktorych słow, gdy ten to pan Iwan Kraszowski, że go niesłusznie potykały, zal się Panie Poze, strofował słownie y pp. bracia go hamowali, tedy ten to Roman Strzyleczki, iusz do konca boiazn Bożą y wstyd ludzki straciwszy, porwał sie ręką na pana Kraszowskiego, oyca y dobrodzieia swego, naprzod skoczył do niego y chwycił go za brodę sędziwą, ktora trzymaiąc iedną ręką, drugiej zaś ręki piesczą w gębę po kilka kroc oderzył y brodę siwą a sędziwą haniebnie wytargał az do krwie y kolanem w bok lewy uderzył onego tak bardzo, że y ziebro iedno czuie ten to aktor bydz złamane, że y do tych czas

oddychać nie może, s którym swym despecktem y obelzeniem wielkiem onego dnia zaswiza ten to pan Kraszowski szedł do urzędu burmistrzowskiego, żądając pomocy y sprawiedliwosci z tego-to Romana Strzeleczkiego, y gdy ten to Roman był przed urząd postawiony, iż iuridici dies y sądy na on czas dla swiąt wielkanocnych były ustali, prosił, aby był do rozprawy wsadzony, a on się wymawiał possessią, a biiąc sie po kilka kroc w piersi, obiecał y submittował się dostacz prawa y nie odiezdzac, azby się sprawił panu Kraszowskiemu, za którą iego obietnicą p. burmistrz uffał mu, a on fidem fregit, że wiechał teraz, tedy pomieniony pan Kraszowski przeciwko temu to Romanowi Strzeleczkiemu, iako contra profugum et confaum facti, żąda uti in criminali actione poenas legum extendi et iuxta qualitatem facti atque circumstantias poena capitis puniri, ut exemplo istius poenae alii a talibus delictis et criminibus deterreantur. A dowodząc prawa, pan Kraszowski zanosi ex actis advocatilibus Leopoliensibus de actu feria quarta post Dominicam Palmarum anno currenti illo.. quo tale scelus est perpetratum, obductionem in recenti factam petens eam eo loci legi ac inseri. A ieszcze na większy dowod obelzenia swego podaje pan Kraszowski włosy, z brody wyrwane y wytargane, w papierze zawinione, ktorych ieszcze więcey w ręku u tego to Romana zostało, telko to te włosy są, ktore z suknie zebrano, za co godzien iest karania in legibus opisanego, o co actor, zelzony y zbity, prosi saluam actionem, zachowując sobie o te wszelakie szkody, z tey przyczyny pochodzące, że actor infirmitate, będącz detentus rem familiarem et domesticam, non posset administrare, ktore sobie szacuje na dwa tysiąca złotych plus vel minus, więcz tedy insze krziwdy, quod deinde suo loco et tempore deducturum se offert. Qua propositione capitali lecta et ad acta praesentia suscepta. Cum citatus nec per se vel quempiam plenipotentem suum comparuisset, praenominata actrix quaesivit a iudicio, an citatus in causa pro quo est conventus capitaliter non ruerit. Iudicium autem ruisse inculpatum in causa pro quo est conventus capitaliter respondit, saluo legali

impedimento ad quod inferendum literali citatione insuperabundanti quarta citari debet et ad citandum literalem citationem quartam extracti sibi petiit pia et obtinuit.

Львовскій Магистратскій архивъ, Acta Consularia, т. 29, стр. 614—618.

14. 1623 года. Дѣло Львовскаго Ставропигіального братства съ Магистратомъ относигельно публичныхъ похоронъ и церковныхъ процессій.

Seniores ¹⁾ Rutenorum. Instigator. Coram officio praesenti consulari Leopoliensi honoratus Ioannes Dumanski, famulus officij iuratus relationem fecit. Quia ex instantia famati Stanislai Cerasini, civitatis eiusdem instigatoris, nomine et ex parte civitatis publico agentis actoris, famatos seniores ruthenicae nationis, cives Leopolienses, ad officium praesens pro termino praesenti legitime citavit ex quorum numero, cum famati Nicolaus Dobrzanski et Andreas Bildacha ruthenicae nationis comparuissent, praefatus civitatis instigator proposuit contra eosdem ex scripto parato sub verborum tenore tali qui sequitur.

¹⁾ Львовскій Магистратскій архивъ, Acta Consularia, т. 31, стр. 223—224.

Tenor propositionis: Imieniem miasta wszystkiego, tak urzędow, iako człowieka pospolitego catholiców, załośnie sie skarze na pany starsze ruskie, mieszczane y obywatele Lwowskie, ysz pominawszy oni zwyczaie dawne w tym tu mieyscie strony odprawowania pogrzebow ludzi swey religiey, zachowuiące się mimo dekreta swiętobliwych krolow Polskich między cotholikami y natią Ruską de pompis funebralibus, iako się odprawować maią, zaszyłych przeciwko także dekretowi y zakazom urzędowym tutecznym, wazeli się temi czasy pogrzebną procesią, ciało zmarłego ruskiey religiey z miasta, przez wszystek rynek y ulice catholicie Lwowskie s swiecami, s spiewaniem, poobierawszy wszystkie popy w ryzu, wszystkiego pospolstwa, tak z miasta, iako y obojga przedmiescia swey Ruskiey natiey obesławszy, y parą a parą według cechow s swiecami poordynowawszy asz do manasteru za miasto na przedmiescie prowadzić, co wszystko in contemptum dekretow k. i. m. y zakazom urzędowym, tak ze zgorszeniem catholicow wszystkich, a osobliwie i. m. xiędza arcybiskupa, kapituły, zakonnikow y wszystkiego duchowienstwa Lwowskiego, będąc schismatykami prawdziwego kościoła y iednego pasterza nie znaiąc, od posłuszeństwa y iedności iedney apostolskiey rzymskiey odstrychnąwszy i oderwawszy sie, uczynieli. A widząc takową insolentią y vetitum przestąpione, pomienione duchowienstwo nasze ex adytis na kazaniach publice invectiwy czynili na urząd tuteczny, ysz schismatykom takowych pompas funebrales przez wszystko miasto, rynek i ulice przeciwko prawom, dekretom y zwyczaiom miasta tego cum cereis, cantis, ordine, omnibusque in solitis funebralium appartementis et indumentis dopuscili, quo nomine tanquam adiuvantes faventes non impetientes incurisse paenas canonum denunciowali. A isz dekreta i. kr. m. y zwyczaie strony odprawowania pogrzebow cadaverum Ruthenicae nationis takowe są, ysz kiedy ktory rusin schismatyk, miedzy catholicami mieszkący, umrze, tedy ciało iego sive quavis pompa funebrali wynoszą asz na ulice Ruską tam, na ktorej cerkiew iest, przy ktorej chowane ciało być ma. Tam dopiero schodzą sie pro-

cessie, szkoły y popi Ruscy, ubierają się w ryzy swoje, s spiewaniem, a swiecami processionaliter do grobu niosą y prowadzą in solitis, iako kogo stanie pompis funebralibus, ysz tedy pp. starszy religiey ruski contra decreta mandata vetita usum et antiquitus receptos powazyli sie pompas funebrales modo ordine et ratione praemissis odprawować, aby magistratus civitatis, iako custodes iurium civitatis, y catholici illustrissimo loci ordinario pastori subiecti fidem et officium suum debitum manifestum et planum uczynieli, ad instantiam instigatoris starszy ruscy zapozwani są, prosze, aby de praemissis animadversia na nich była nakazana sententia officij praesentis mediante.

Post praeinsertae propositionis publicam lectionem citati dilationem super proloquutorem repondendum ad proximum obtinuit.

Et instigator primum citationis permevam adstitit.

Rutheni ²⁾. Instigator. Famati Andreas Bildacha et Nicolaus Dobrzański, ex instantia instigatoris civitatis eiusdem citati, cum assistentia aliorum seniorum ruthenorum personali, nomine totius comunitatis suae ruthenicae satisfaciendo dilationi suae super repondendum decreto anteriori eiusdem officij obtentae in vim responsionis intulerunt. Isz nie wiedzielismy o tey pompie pogrzebowej, którą nie my, ale duchowienstwo nasze odprawowało, anizmy rozkazowali żadnego spiewania y publiczney przez rynek processiey, na co gotowismy iurament uczynić. Bo tego sie znamy, ysz na tym pogrzebie bilismy, idąc w tym za duchowienstwem y za religią naszą. Ex adverso instigatore civitatis, quatenus citati directe respondeant, urgente citati dilationem super directe repondendum obtinnerunt.

¹⁾ Тамъ-же, стр. 227.

Пршлож. къ ч. I, т. 10.

Rutheni ¹⁾. Instigator. Citati rutheni satisfaciendo dilationi suae super directam responsionem obtentae eam ipsam responsionem directam per proloquutorem suum nobilem Zachariam Siarniczki in scripto parato sub verborum tenore tali produxerunt.

Tenor directae responsionis. Aczkolwiek gotowi by pozwani expurgować się z tego, ut iuris est, iako takowy processiey z pompą funebralną czynić presbyterom swym nie rozkazowali. Ale to dzieło y zawiadowanie samych presbyterów było y iest zawsze: przełożone swe duchowne uczciwym pogrzebem opatrywać; ale nie pp. starszych, ktorzy o pogrzebach sąsiad swoich tilko w bractwie będących zawiadować zwykli. Jednakże aby iuramenta temere non deferantur, horum enim contempta religio Deum ultorem habet. Dla tegoż do przywileiu swego referuią się, et simul ad usum processionandi antiquitus observatum, longissimique temporis praescriptione firmatum, scilicet annorum supra sexaginta. Co oboie sapit vim exceptionis peremptorie, w ktorym przywileiu ad omnes libertates immunitates, mores, ritus et iura eaque cum hominibus catholicae religionis przypuszczeni są in distincta et absque omni exceptione, o czym priwilej sam szerzy w sobie praedicta obmawia, ktorego exemplum podaie się supra A.

Druga. Isz ten priwilej nie tilko a senatoribus regni status secularis otrzymany iest, ale też z pozwoleniem y uchwałą stanow duchownych, bo nato ośm biskupów Polskich podpisało sie.

Trzecia. Gdy by spirituales to porownanie greków s catholicami rozumieli byc za on czas za iakie praeiudicium ecclesiae aut vituperis catholicorum cedere, pewnie by byli takiego przywileiu xięża biskupi greckiey religiey ludziom nie dawali.

Czwarta. Żadne concilium, żaden synod provincjonalny, koronny, żaden canon koscielny nie odięto tego grecki cerkwi, co o nich z starodawnego zwyczaiu zachowało się, y owszem ritus ipsorum w Rzymie nawet nie improbuie apostolica sedes.

¹⁾ Тамъ-же стр. 230—233.

Piąta. Gdy by grecanici co nowego nad starodawne zwyczaje wymyslali, tedy to potestas secularis mogła ieszcze proprio motu cohibere. Ale to quod in ecclesia graecanica non mutatur, quare stare prohibetur? iako regula iuris docet. Jesli to przed tem w cerkwi ich zdawna było, w cerkwi ich dotąd zostało. Czemu sie to im bronić ma, co ich iest cerkiewnego.

Szosta. Jeżeli te wolności senatus regni utriusque ordinis mógł absque invidia catholicorum subditorum conferre grekom. Co za praeiudicium w tym religiey catholickiey może bydz? Gdysz tego, co sie panu podobało, poddany naganic nie może. Jesli zas co a scandalo personarum ecclesiasticarum poszło, co graecanicis imputari nequit. Odia enim restringenda sunt favores vero inter cives amplificanda. Quem admodum enim concordia parvae res crescunt, ne discordia magnae dilabuntur.

Siodma. Usus longissimi temporis processionandi militat pro citatis. Bo od tak wielu lat zwyczajowi temu vel uno verbo potestas loci ordinariorum et diaecesanorum nie contradicowała nigdy pompis funebralibus graecanicis.

Osmia. Sieła canonow iest greckich canonom Iacinskim repugnujących y zwyczajow sieła przeciwnych?! A wzdy ich sedes Apostolica nunquam est detestata. Ale owszem consuetudines graecanicarum ecclesiarum saepius emplexa est. Oczym iest osobliwa decretum Innocentij Tertij papae cum olim de clericis coniugatis lit. 3 p. 3, kędy consuetudinem unius regionis invituperium alterius provinciae non redundare disponitur. Ex eo quod consuetudo religionis ampliat prorogatque iurisdictionem.

Ostatnia ratio. Isz y constitutionibus regni recentioribus in iuribus ipsorum moribus et ritibus graecanicos zakazano turbować y molestować, ale w pokoiu ich zachować roskazano. Na co osobliwie pamiętać trzeba, ne iuribus regni ulla contraversio fiat.

Jesli tedy Magistratus et iudicium competens, quos penes summa potestas est, z iakich okolic(z)nosci swych y oycowski miłosci ku poddanym swym religiey grecki pominąwszy, takowe pompas fune-

brales, quem admodum catholicis ita e converso graecanicis, usitatas alicui vitio imputare chcieli.

Tedy citati a tali gravamine salvia, sobie integrum ius provocandi, ktore iesli by im było odcięte, gotowi będą evadere, prout iuris erit. Gdzie by im has exceptionis peremptorias prawo remota appellatione. Concludendo itaque responsionem suam, z tym sie deklaruią, isz przy tym privileiu mocno stoią. A transactionibus wszelakim, privilei ten poprzedzaiącym, penitus et de facto renunciant, poniewasz expresse per posterium privilegium zniosione są. O dekretach żadnych ultimae instantiae w tyi sprawie zas(z)łych citati nie wiedzą y nie wiedzieli. Post praeinsertam responsionem directae instigator civitatis decreta. Alterum quidem Stephani regis de data Piepułomycs feria sexta ante Dominicam Cantate anno 1575. Alterum vero eiusdem praetacti regis de data Leopoli sabbatho ante festum sancti Johannis, anno 1578 allegabat et civitatem circa eorundem, tanquam posteriorum, et circa antiquam consuetudinem et civitatis, usum conservari, citatos tanquam sc(h)ismaticos a catholica religione alienos a funebralibus pompis publicis in posterum cessare debere declarari ac pro praesenti pompa funebrali in eosdem decreto officij mediante animadversionem decerni petebat. Et officium eo considerato, quod decreta sacrae regiae maiestatis per instigatorem civitatem reproducta prae privilegio per citatos alligato, posteriora civitatis quam diu ie schismate persistunt, non licere pompas funebrales cum cereis incensis per forum publicum abire, neque cadavera mortuorum suae nationis et ritus hominum cum cantu publice deferre disponunt, quae etiam usu et consuetudine continua in civitate observata vim legis obtinuerunt, quoniam citatos autem interfuisse controversae processioni funebrali prout ex illorum confessione decretis allegatis eosdem contravenisse, atque in contemptum catholicae religionis praetactis funebrales cum cerreis et publico cantu pompas contra usum et iura civitatis peregissee deductum est. Proinde super duobus ex citatis videlicet Nicolao Dobrzański et Andrea Bildacha, tanquam praetactae legis et civitatis con-

suetudinem transgressoribus, sessionem in praetoris sustinendam atque pro poena sexaginta marcas reponendas decrevit, praesentis, decreti vigore. Quod actorea pars pro iure suscepit. Citati sentientes se gravatos esse, appellationem ad sacram regiam maiestatem interponebant quam ipsis officium tanquam in causa privilegiata bonaque in civitate catholica regiminis atque iuribus romanae ecclesiae contravenientiae non admisit.

Protestati sunt citati de gravamine et prosecutione appellationis non admissae reprotestatum est officium, quod nihil temere sed iure mediante in causa praesenti procedat.

Et hic in continenti praefati Nicolaus Dobrzanski et Andreas Bildacha sessionem iniunctam in praetoris vix unam horam sustinuerunt, quam ipsis officium ad certorum concivium itidem ruthe-norum relaxavit.

Львовскіѹ Мѣстечковскіѹ архивъ, Acta Consularia, m. 31, emp. 223—224, 227, 230—233.

16. 1644 года, 16 февраля. Предписаніе короля Владислава Четвертаго Львовскимъ властямъ повліять на старшихъ братчиковъ Львовскаго Ставропигіального братства, чтобы они дали отчетъ братству въ расходахъ и приходахъ съ того времени, какъ получили въ свое управленіе имущество братства отъ Романа Стрѣleckаго.

Inter Strzelecki ¹⁾ et Fraternitatem Ruthenicalem.—Ad officium et acta praesentia consularia Leopoliensia personaliter veniens honestus Martinus Czamberski maiestatis regni consularis ex commostratione sui authentici eidem officio veneratus in vim suae verae ac fidelis relationis palam libereque recognovit, ac expressam eius modi relationem fecit.—Quia ille ex instantia famati Romani Strzelecki, senioris rutheni, civis Leopoliensis, mandata bina s. r. maiestatis in authentica forma emanata. Utraque manu eiusdem s. r. maiestatis subscripta et segillio regni maioris et minoris cancellariae communita sana, salva ac illesa omnis suspicionis nota vacua, et primum quidem ut pote maioris cancellariae in et ad manus excellentis domini Nicolai Zichinij artium et philosophiae doctoris protunc proconsulis Leopoliensis in officio praesenti residenti. Alterum vero minoris cancellariae in et ad manum famatorum Gabrielis Langis, Michaelis Aluisij, Alexandri Prokopczuk, ²⁾ Constantini Medzapeta, seniorum confraternitatis ruthenicae in officio praesenti personaliter comparentium reddidit.—Quorum mandatorum s. r. maiestatis tenor est eiusmodi, qui sequit: Tenor mandati primi s. r. maiestatis: Vladislaus Quartus, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lithuaniae, Russiae, Prussiae, Mazoviae, Samogiciae, Liuoniae, Smolensciae, Czernichoviae, nec non Sueccorum, Gothorum Vandalorumque haereditarius rex. Spectabilibus et famatis: proconsuli, consulibus, actue-

¹⁾ Львовскій Магистратскій архивъ, Acta Consularia, подъ 1640 - 45 годами. стр. 251.

²⁾ Вѣроятно Прокоповичъ.

cato, scabinis torique magistratui civitatis nostrae Leopoliensis, fideliter nobis dilecti.—Mamy te wiadomości, że starsi bractwa cerkwie titula Beatissimae Virginis Mariae religiey greckiey w mieście naszym Lwowie rachunkow z dodr y dochodow cerkiewnych od kilkunastu lat według opisanja praw, temu bractwu nadanych, y powinności swey czynić nie chcą.—Dobra cerkiewne na swoy raczey pożytek, a nie na ozdobę cerkwie obracają, w niepotrzebne koszty prawne, nie radząc się innych braci, zawodzą się z uymą wielką dochodow cerkiewnych, przez co porządek y ochędostwo w cerkwi niszczeje.—O czym dalismy byli przed tem mandt nasz, ktoremu że się nie we wszystkim dosyć stało,—dochodzić do nas nie po mału musi.—Dla tego chcemy to mieć po w. mościach, abyście starszych pomienionych bractwa serio napomnieli, żeby oni według praw i powinności swey przed tymi, ktorych communitas tego bractwa onanini consensu na to wysudzi y obierze, rachunek dostateczny perceptorum et distributorum z dobr cerkiewnych uczynili od tego czasu, od ktorego dochody cerkwie w szafunek y rząd swoy od Romana Strzeleckiego obieli.—A jeżeliby co na rachunkach pozostali y wydatki niesłuszne za prywatnym bez wiadomości y pozwolenia bractwa wszystkiego szafowaniem poczynili, aby de propriis bonis communitati bractwa tego refundant ac restituant. Także xsięgi, klucze y inne wszystkie rzeczy, ktorekolwiek w swoim zawiadowaniu y szafowaniu mieli, wcale y bez wszelkich zwłok y wymowek in facie totius communitatis bractwa tego oddali pod winą dwochset grzywien. Ktoryby się ważył temu rozkazaniu naszemu sprzeciwić, którą panam w. m. de effectu y exequutiey przywodzić będą powinni. Dla łaski naszej dan w Wilnie, dnia XVI miesiąca lutego, roku Pauskiego MDCXLIV. Panowania naszego Polskiego XI, Szwedzkiego XII. Vladislaus rex. Locus sigilli maioris cancellariae regni. Stanislaus LMWRM.

17. 1644 года, 16 февраля, 5 июня. Дѣло Львовскаго Ставроициальнаго, братства съ бывшимъ старшимъ братчикомъ Романомъ Стрѣльцемъ, который обвиняетъ старшихъ братчиковъ, взявшихъ на себя управление имуществомъ братства, въ томъ, что они въ продолженіи 10 лѣтъ не давали отчета братству и расходовали церковное имущество въ свою пользу.

Tenor mandati secundi sacrae regiae maiestatis: Vladislaus Quartus, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lithuaniae, Russiae, Prussiae, Mazoviae, Samogiciae, Livoniae, Smolensciae, Czerniechoviaeque, nec non Suecorum, Gottorum Vandalorumque rex. Famatis Gabrieli Langisz, Michaeli Aluisi, Alexandro Prokopowicz, Constantino Medzapeta, senioribus fraternitatis ecclesiae Assumptionis Beatissimae Virginis, civitatis Leopoliensis ritus graeci, fideliter nobis dilectis gratiam nostram regiam. Famati fideliter nobis dilecti. Supplikował nam sławetny Roman Strzelecki, swoim i Bractwa wszytkiego imieniem, który, bywszy przez lat kilkanascie bractwa tegoż starszym, za urzędu swego i staraniem swoim pilnym cerkwie z elemosyny domurowawszy, drukarnią funditus zgorzałą de novo restaurowawszy, i pewną summe z niej pożytku przyczyniwszy w roku tysiąc sześćsetnym trzydziestym trzecim, według prawa i porządku bractwa tego rachunek braciej wszytkiej młodszej uczynił, summe pieniędzy oddał, i starszeństwo złożył, od którego czasu wierwaszej zostawszy starszemi, nie tylko elekcyjej starszych co rok według prawa nie czynicie, ale owszem dobra cerkiewne pomienione w trudności i koszty wielkie bez rady i wiadomości młodszych wprawiacie, perceptorum et distributorum rachunku czynić nie chcecie, przez co do ostatniej już zguby dobra te przywodzicie. O czym acz i przed tym w roku tysiąc sześćsetnym czterdziestym daliśmy byli mandat nasz do w. w., któremu że się nie wszytkiem dosyć stało, nie pomału to nas obchodzić musi. Przeto roskazujemy w. w., abyście za wzięciem tego mandatu naszego rachunek de novo generalny i zupełny od roku tysiąc sześćsetnego trzydziestego trzeciego percep-

torum et expensorum z poprzedania ksiąg i z innych prowentow
wsztykiemu bractwu i przy niem Romanowi Strzeleckiemu uczynili,
pieniądze, które się pokażą, księgi, srebra, aparaty ad aerarium
ecclesiasticum znieśli i złożyli, klucze bractwu oddali. A jeśli by się
w tej mierze szkoda jaka przez swawolne i bez wiadomości braciej
szafowanie pokazała, z dóbr swoich własnych refundere macie, nie
zasłaniając się żadnemi obronami pod winą arbitrii nostri, którą
magistratowi tamecznemu exequi roskazaliśmy, inaczej nie czy-
niąc dla łaski naszej. Dan w Wilnie, dnia XVI miesiąca lutego,
roku Pańskiego MDCXLIV. Panowania naszego Polskiego XI,
Szwedzkiego XII roku, Vladislaus rex. Locus sigilli minoris cancel-
lariae regni. Stanislaus Zurawski.

Postque mandata sacrae regiae maiestatis modo quo supra re-
producta publice lecta, personaliter comparens famatus Romanus Strze-
lecki, ruthenus civis Leopoliensis, per famatum Stanislaum Owieczka
causarum civilium ferenderium, urgens eosdem seniores supra de
nominibus et cognominibus specificatos, adcitatos et personaliter
comparentes verum mandatis sac. regiae maiestatis suprascriptis sa-
tisfacere velint, nec ne ad responsonem compelli expetebat, quam
suam affectationem scripto conceptam exhibuit in tenore tali.

Tenor affectationis: Famatus Romanus Strzelecki, civis Leopo-
liensis, confrater fraternitatis ruthenicae ad aedes Assumptionis Bea-
tissimae Mariae Virginis existentis, adcitatis famatis Gabriele Lan-
gisz, Alexandro Prokopowicz, Constantino Medzapetha, Michaelae
Aluisi, tanquam eiusdem fraternitatis ab anno millesimo sexcente-
simo tricesimo tertio ad praesentem usque senioribus omniumque
summarum capitalium administratoribus proventuum receptatoribus
et dispensatoribus in praesentia eorumdem officio consulari tam ipsis
ad manus mandatum sacrae regiae maiestatis binis litteris ratio-
ne faciendarum rationum et calculorum ex administratione totali
faciendarum per maiestatem regni generalem traditis, (non intrando
in aliquam minus necessariam controversiam) simplicem ab eis de-
clarationem fieri postulat, videlicet utrum sine quibusvis moris tam

de summis capitalibus, quam de earum fructibus utilitatibus de proventu ex typographia ruthenica, aliisque quovis nomine appellatis et nuncupatis obventionibus ad confraternitatem Assumptionis Beatissimae Mariae Virginis ruthenicam et ecclesiam eiusdem tituli, quovis modo spectantibus calculos facere velint vel non. In casu vero recusati per eosdem calculi idem affectans pelit, quatenus officium consulare Leopoliense per sac. reg. maias. muneri et oneri sibi imposito respondeat et satisfaciat ad calculosque praefatos citatos faciendos, in instanti absque procrastinatione quavis compellat, defectus qui ex calculo apparuerint iuxta obloquentiam eorundem mandatorum suppleri procuret salvis sibi omnibus beneficiis iuris ad praesens negotium spectantibus et pertinentibus.

Post modum iidem seniores per famatum Albertum Slonczewski. prolocutorem suum agentes, eius modi declarationem fecerunt. Iz my mandat iego kr. mości pana naszego miłościwego cum ea, qua decet et par est, reverentia przyjmujemy, onemu szynić dosyć chcemy, tylko iż położenie w niem, że ad instantiam pana Romana Strzeleckiego imieniem wszystkiego bractwa czyniącego wyprawiony jest. Niech że widzimy communitatem bractwa wszystkiego. A my na instancją bractwa wszystkiego rachunki gotowiśmy uczynić. A teraz na pana Romana Strzeleckiego protestujemy (się), że on nas niewinnie traducował za dworem i. kr. mości, do szkód i nakładów niepotrzebnych przywoździ. O co salvam actionem cum eodem seorsivam zachowujemy sobie. Suam controversiam et protestationem oretenus factam fusius in scripto parato daturus se submiserunt, prout dederunt tenoris talis.

Tenor controversiae et protestationis: Seniores fraternitatis ruthenicae ad ecclesiam Assumptionis Beatissimae Mariae Virginis, hic Leopoli intra muros civitatis existentis, in personis suis personaliter ut pote famati Gabriel Langisz, Alexander Procopowicz, Constantinus Medzapeta, Michiael Aluisi comparuerunt, et eius modi declarationem ad affectationem famati Romani Strzelecki, rutheni civis Leopoliensis, unius ex dicta fraternitate, factam dederunt. Iz

my mandat i. k. m., jako wierni posłuszni poddani majestatu i. k. m., z wielką uczciwością przyjmujemy, i podług niego we wszystkim postąpić chcemy, tylko radziłyśmy wprzód widzieli i obaczyli tych confratrów naszych, ex quorum instantia ten mandat jest przez pana Strzeleckiego otrzymany zwłaszcza, żebyśmy na potym wiedzieli, z kim de traductione sui et calumnia czynić mamy; bo chociaż tu pan Roman Strzelecki stawia i affectacją względem czynienia rachunków zanosi, tedy ta affectacja jego nie jest ważna, ponieważ od confratrów drugiego żadnego mandatu nie produkuje, ani swych ad officium modernum praesentuje, gdzie oraz przychyliwszy się do protestacyjej, w grodzie Lwowskiem przed kilka niedzielami przez nas przeciwko temuż panu Romanowi zanesionej, znowu one ponawiamy i jako pierwiej, tak i teraz się przeciwko onemu się protestujemy o dwie rzeczy: Pierwsza: że on, trzymając proventa cerkiewne, jako brat i confrater, przez lat circiter czternaście, i dobrami cerkiewnymi podług woli swej dysponując, pożytki sobie snąć raczej, a niżeli cerkwi przywodząc i do tych czas rachunku żadnego statecznie nie uczynił i nie oddał, a co większa, sumę pewną z tych prowentów pochodzącą przy sobie jakoż jeszcze od roku 1633 hucusque zatrzymał, i one na swój pożytek obrócił, o którą lubo było toties requisitus onej wydać nie chciał, nie chce, przywłaszczając ją sobie za jakąś pracę, około tego bractwa podjętą, gdzie my i wszyscy nasi confratres zechcą go iustis modis et mediis requirować i rachunków się una cum bonis et summis od niego się domagać. Druga: że tenże pan Strzelecki, chcąc się uwolnić od dawania rachunków tudzież i od powrocenia dóbr i sum cerkiewnych seniores sam jeden sine consensu fraternitatis circa ecclesiam civilem specificatam extantis śmiał żądać, jakoż i udał majestatowi i. kr. m., jakobyśmy mieli dobra cerkiewne zle administrować i one raczej ad suum privatum usum, a nie ad ecclesiasticum obracać, w czym nas o nie małą krzywdą w żal nigdy nieutulony przywócił i przyprawiał, zwłaszcza że to chcemy na każdym miejscu i każdego szasu, komu będzie należało, pokazać, żeśmy nic a nic in suum privatum usum

nie obrócili, lecz owszem pro posse nostro, et ex totis visceribus, jako prawdziwi bracia i promotorowie chwały Boskiej i Matki Jego Bogarodzicy Przenachwalebniejszej wszystkośmy na chwałę Bożą, na dobro kościoła naszego i ozdobę bractwa jego obracali, i żadnyśmy w tym krzywdy nie uczynili, i czegośmy się gotowi i tu na tym świecie i przed ostatniem—Sędzią żywych i zmarłych sprawić. A iż mamy ztąd niemałą obelgę i ujmę dobrej reputacyi naszej dla złego zdania pana Romanowego. Dla tegoż się o to przeciwko niemu protestujemy, ofiarując z owem de his omnibus fure mediantante foro loco et tempore competente czynić i postąpić.

In contrarium famatus Romanus Strzelecki protestationem modo quo supra factam et productam per famatum Stanislaum Owieczka reprotestatus est. Quod de iure et aequo non animo iniurandi aut traducendi, sed conditionem meliorem confraternitatis ruthenicae facere volendo mandata sacrae regiae majestatis impetravit. Petens tempus calculorum ponendorum citatis sub poenis vallatis praefigi, quam suam protestationem atque controversiam scripto conceptam daturum se abnuit, prout et dedit tenoris huius.

Tenor reprotestationis et controversiae actoris. Subtilis nimium dominorum seniorum de faciendis et reddendis calculis ex administratione bonisque ecclesiasticis in sua dispositione existentibus declaratio. Quasi enim fieri calculos non recusant, faciendos promittunt, promissa tamen ad actum et effectum deduci nullam ob causam prolongari et protrahi curant, comparatio enim ad actum et terminum praesentem aliorum confratrum non est et ex legis et ex vi praxis ususque fraternitatis necessaria. Locus enim faciendorum calculorum est privilegiatus. Circa ecclesiam ruthenicalem tempus dies Dominicus proxime praeteritus circa electionem seniorum confratrum, tempus quidem translapsum et electionis et calculi opera studio dominorum citatorum enitendo tandem modo calculos sed locus extat. Quare descendat in locum usitatum, domini seniores confraternitatem ad recipiendos calculos ipsumque instantem obdestinent, et convocent, tempus determinet. Ibi in loco, qui conve-

nient ad recipiendos calculos eosque recipient, illi omnes sunt actores et requirentes dari per dominos seniores calculum, nunc vero eorum comparitio non est necessaria, prout enim ex vi commissi a tota confraternitate habiti solus affectavit a sacra regia maiestate mandata precibus suis in rem bonumque ecclesiae promovendum impetravit, solus etiam legitime offerre illa.... potest, declarationemque a dominis senioribus de faciendo vel non calculo petere, et quod summam dicam solus etiam potest et calculum audire, communitatis enim negotia, et praecipue hospitalium ecclesiae fraternitatum cuius confratri includenti in eadem communitate scire expedit, et praecipue ad promovendum bonum commune, sed haec omnia aliter dicuntur, non intrando in litem aliquam. Non enim est hic terminus aliquis iudicialis processus disputativus. Domini consules non sunt iudices, sed tantum modo mandatorum s. r. maiestatis supremi iudicis et domini nostri clementes exequutores ideo satis est petere mandatorum iudicatam executionem prout et petit affectans, alias protestatur ratione contraventionis mandato sacrae r. maiestatis salvatque actionem prout de iure cui et contra quem venerit. Quoad vero protestationes contra has solenniter idem affectans protestando protestatur. Et primo quod attinet primam in officio castrensi feria quarta post festa solemnia sacri Paschalis proxima, anno currenti factam, haec facta est se inscio non adcitato neque obdestinato. Extra forum iudicem, actaque competentia in iure vero tales protestationes nihil operantur prout continua praxis iuraque ipsa teste Jodoco Dachmodeno in praxi rerum civilium pag. 208 Num. 9 his formalibus. Quod omnis debita protestatio fieri debeat ad partem praesentem, vel ad absentem, quae ex ea protestatione... posset. Sed tamen prius citatam, quoad praesentem protestationem et haec nihil operatur, videns enim contrarium facile tum ex registris penes modernos seniores existentibus tempore administrationis moderni affectantis conscriptis et post datam rationem calculumque eisdem senioribus traditis, tum et ex hominibus fide dignis calculo per modernum affectantem dato prae-

sentibus et quod maius fides bona cura, labor amorque boni ecclesiastici summus in hoc moderni affectantis apparuit et apparet, quod septingentis florenorum ad initium sui regiminis administrationisque perceptis affectans modernus, fabricam ecclesiae ex variis elemosynis et labore collectis magno eumptu continuavit, typographiam cum eius omnibus requisitis penitus de novo erexit et praeterea regimen administrationemque ex se deponendo octodecem millia florenorum Poloniae in libris et paratis pecuniis modernis senioribus (recusantibus nunc calculos) ad manus tradidit, aliaque bona opera fraternitati et ecclesiae fecit, ab hoc itaque capitali per affectantem ipsis tradito, tum et regeſtis ordiri et inchoari calculationem per dominos seniores modernos oportet. Quod vero sui calumniosae hac protestatione famasa traductione sine scitu totius confraternitatis attinet, eo nomine salvat sibi contra omnes protestantes videlicet seniores et Matiam Federowicz criminalem actionem ad poenas contra calumniatores sancitas, hac in praemissis mediante reprotestatione et protestatione cuius coiugendi, meliorandi, immutandi omnimodam sibi reservat facultatem. Postquam contradictionem actoris citati ex scripto impugnant.

Tenor impugnationis: Jest to tak, że mandat i. k. m. opiewa instancją pana Romana Strzeleckiego. Lecz że ten mandat wspomina i bractwo ruskie. Zaczym na instancją jednego pana Romana nie może officium praesens nic a nic nakazywać. Lecz gdy pan Roman stawi tu ad officium praesens tych confratrów swoich, z których by to instanciej ten mandat był wydany, i kiedy tu będą de nomine et cognomine wpisani. Tedy też w te czasy podług declaraciej swej seniores citati nie będą denegować rachunków czynić, jakoż i teraz zaraz gotowi są one expedire, by tylko wiedzieli, którzy się ich namagają albo na naciężzą, niechaj plenipotentją od onych pan Roman uleguie.

Porro actor reimpugnando scriptum produxit tenoris talis.—
Tenor reimpugnationis:—Reimpugnando affectans inhaerendo mandatis s. r. maiestatis eiusque contentis unicum petit ut faciendae

calculationis in loco solito tempus determinet, in quo termino et loco confratres requirentes calculationem a dominis senioribus confratribus certo certius calculationem receptant comprobabunt, ibique qui sint, qui calculum requirant facile a dominis senioribus dignoscantur petens quatenus officium mandato s. r. m. ad se se dato inhaerendo indilate fieri peragique calculos demandet salvis omnibus ad id requisitis iuris necessariis protestando de damnis.... expensis.

Citati vero contra huiusmodi reimpugnationem produxerunt confutationem in haec verba.

Tenor confutationis: Nie circa calculationem, ale circa praesentem affectationem trzeba było omnino tych braci, którzy się rachunków namagają stawić, bo by to już za sicią było, kiedy by ich tam stawiać miał, gdyż tu się trzeba z nimi przed urzędem niniejszym rozeprzyć, a nie tam, zwłaszcza że już tam do gotowej rzeczy przyjdą, a kto wie, co pan Roman za confratrów stawić panu Romanowi przykazało, ponieważ nemo sine expresso mandato alieno nomine quicquam agere potest. Więc tego mandatu, nigdy by był sam jeden pan Roman ex instantia sua nie otrzymał, kiedy by był drugich confratrów w to nie włożył. A gdzie pan Roman alleguie, iż urząd w. jest exequutorem k. w. m. mandatów, tedy się mu ta allegatia tak objaśnia. Jaki jest w jednym punkcie w. urząd exequutorem mandatu i. k. m., tak też i w drugim być powinien, praecipue że mandat ten dwie rzeczy w sobie zamyka: Jedna rachunki czynić nakazuje, druga bractwu cerkiewnemu, a nie samemu panu Romanowi Strzeleckiemu. Zaczynam officium praesens ucze solum in uno puncto, sed et in alio powinno descendere ad exequutionem ..is praemissis, żądają tego pozwani, aby pan Roman, albo braci tych stawili, którzy się przy tym mandacie opponują i którzy do rachunków należą, albo niechaj od nich mandatum producuie alias petunt id ipsum per sententiam decerni. Item declarando se velle descendere ad calculationem, quae iam est incoepa. Et reasumunt suas protestationes salvantque sibi omnia beneficia iuris. Submitten-

tibus autem partibus sententiae officii huius. Officium consulare Leopoliense tam mandatis s. r. maiestatis modo suprapatenti reproductis cum ea qua decet et par est reverentia, quam etiam et protestatione et reprotestatione instantis et adversae partis susceptis atque praescripto eorundem mandatorum s. r. m. inhorendo taliter sententiavit. Quoniam die Dominico hesterno iuxta morem et consuetudinem confraternitatis ruthaenicae recepta calculatio et electio seniorum eiusdem confraternitatis ruthenicae peragi solet. Mandata quoque s. r. maiestatis calculationem eiusmodi quam primum facere iniungunt, ideo haec eadem mandata sac. regiae maiestatis ad executionem deducendo, quatenus citati calculos eiusmodi iuxta obloquentiam mandatorum s. r. maiestatis in octava inchoent, et sine intermissione sub poenis interpositis perficiant invinxit. Decreti sui praesentis vigore.

Quod actorea pars pro iure susceperit. Citati vero sententes se eodem aggravari appellationem ad iudicia s. r. maiestatis interponebant ex eo, iż żaden ex communitate confraternitatis przy panu Romanie Strzeleckim nie stawa, tylko on sam, a pozwani gotowi communitati bractwu rachunki czynić, nie samemu panu Romanowi. Inhibente autem actore et inadmissibilem esse hanc appellationem uti a nullo gravamine interpositam allegante.—Officium consulare Leopoliense quoniam nullum decretum probatum, sed tantum executio mandatorum sac. r. maiestatis iniuncta est. Ab executione autem de iure non appellatur ideo appellationem inadmissibilem esse.... Protestati sunt citati de gravamine et prosequenda sua appellatione tum de calculis vice versa ab actrice excipiendis.—Reprotestatum est officium, quod iure mediante procedat. Postmodum declaraverunt se citati calculatione quam citissime expedire modo tantum famatus Roman Strzelecki confratres in mandato s. r. maiestatis ad attendendum eandem statuerit; idque stando circa appellationem et protestationes nec illius in quavis minima parte derrogando immo salvando.—Actum Leopoli feria quarta ante festa solennis

Sacri Pentecostes proxima. Anno Domini millesimo sexcentesimo quadragesimo quarto.

Львовскій Магистратскій архивъ, Acta Consularia, т. 50, годъ 1644—1645 и.

18. 1648 года, февраля м. Форма квитанціи, каковую поручило дать Ставропигіальное братство посланнымъ братчикамъ къ Теофілѣ Собѣйской.

Forma quitu, iako sie daie na odebranie viderkauffu ze Zboisk od cerkwie brackiey mieyskiey Lwowskiey Wniebowzięcia Panny Mariey.

Wiadomo czyniemy tem pisaniem naszym, iż sie nam dos(y)ć stało od iasnie wielmożney iey mości paniey Theophili Sobieskiey, kasztelanki Krakowskiey, w odebraniu dwochseth złotych viderkauffu za rok przeszły tisiącny szescsetny czterdzesty siodmy, cerkwiam naszym nalezne, od summy czterech tisięcy złotych, a że my, iako prowizorowie z bractwa, na ten czas starzy, z odebranych dwochset złotych iey mości imieniem bractwa quituiemy i dla pewności rękoma swemi z przycisnieniem pieczęci cerkiewney podpisuiem sie w Lwo-wie februarij 1648. Gabriel Xangisz. Jendrzey Strzelecky.

Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 958, или L. № consiq. 444, стр. 410.

19. 1656 года, 15 августа. Копія квитанціи, какою дало Львовское Ставропигіальное братство г. Афендиковой и ея сыну Петру.

Copia quitu, iakowu sie dał od panow bracy paniey Afendikowey i p. Piotrowi, synowu, w odebraniu ratney pensiey od summy zł. 2291, gr. 24.

My niżej podpisani zeznawamy imieniem swoim i imieniem panow braciey młodszych, iż odebralismy ot sławetney paniey Glikiency Oхenowiczowny a paniey Janiey Afendikowey, mieszczki Lwowskiey, tak też i od p. Piotra Afendika, сына paniey Afendikowey, za ten rok tisiączny szescsethny piendziesiąty szosty pensią roczną złotych 160, według contractu w roku 1655 postanowioną i pisaniem między sobą obwarowaną. A że nam dos(y)ć sie stało w odebraniu pensiey pomienioney, tedy imieniem wszystkich pp. bracy, tak pomienioną panią Janią Afendikową, iako i p. Piotra, p. сына, cale quituiemy, i dla lepszey wiary i pewności rękami sie swemi podpisuiemy. Dat w Lwowe 15 augusti, (roku) 1656. Paweł Lawriszewi(cz). Matiasz Feodorowicz m. p.

Львовскій Ставропигіальний архивъ, № 958, или L. № consig. 444, стр. 411.

20. 1657 года, 4 февраля. Письмо Львовскаго Ставропигіального братства къ Теофілѣ Собѣйской съ просьбой объ отдачѣ процентовъ за четыре года, слѣдующихъ съ Збоискъ.

Jasnie wielmożna, miłościwa pani Krakowska, nam wielce miłościwa p. y dobrodзейko!

Duchowieństwo nabożęstwa naszego wzajem y ubodzy mędykowie szpitalow ruskych te tylką iędyną do poratowania wyżywienia y odzenia swego prowisią z fundacyey Korniaktowskicy mając, że ych w niebytnosci w(asz) m(ość) n(am) m(iłościwa) p(ani) przez cztery lata nie dochodziła, częstym westchnieniem do P(ana) Boga pragneli, aby co prędzey w te kraię w(asz) m(ość) n(am) m(iłościwą) p(anią) w dobrym zdrowiu przyprowadzić raczyli. Jakoż zaraz po szczęśliwym przyieździe w. m. n. m. p. upatrowalismy czasu, a mianowicie tu we Lwowie, niedostatkiem onych pobudzeni, ozwac się w tey mierze z uniżoną suppliką naszą, a że nieprzysła, aż teraz przez umyślnie braciey naszych wysłanych, przeto ztąd większą nadzieję mamy, że w. m. n. m. p. cierpliwemu oczekiwaniu bacznością nagradzając, zechcesz z miłościwey łaski swey rozkazać takową cztereletnią prowizią oddać, o którą pokornie y uniżenie upraszamy, czyniąc to, żebysmy y z omieszkania powinności naszej P(anu) Bogu liczby nie oddawali, zwłaszcza że nam wiedziec o tym podaną. Niemnieyszą ztąd y w. m. n. m. p. w pomysłnościach swoich odniesiesz pociechę, gdy z oddaney takowey pobożnego fundatora prowiziey ybodzy w zimię y w głodzie po spalonym szpitalu zostając, posilenie powziowszy, przez swe modły Pana Boga będą wpraszać, aby długoletnym dobrym zdrowiem y szczęśliwym powodzeniem w. m. n. m. p. raczył błogosławic, będąc y my w. m. n. m. p. tey dobroczynności powolnością naszą winni zasługować, ktorey się y na ten czas z uniżonemi usługami naszemi zalecamy. Datum w Lwowe, die 4 februar(ii), a(nno) 1656.

Jasnie wielmożny w. m. n. wiel(ce) miłosciwey pany y dob(rodzieyce) uniżony sładzy. Mieszczanie Lwowscy, bractwo religii graeckiey cerkwie sw. Niebowzięcia Panny Maryiey. Jasnie wielmożney ieу m. paniey Theophili Daniłowiczownie Sobieskiey, kasztelanice Krakowskiey, nam w(ielce) miłos(ciwey) paniey, paniey y dobrodzijęc.

Львовскій Ставропигіальний архивъ, № 958, или L. № consig. 444, стр. 408—409.

21. 1657 года, 4 февраля. Письмо Львовскаго Ставропигіальнаго братства къ епископу Луцкому, Діонисію Балабану, относительно о. Исаи, принятаго братствомъ въ настоятели церкви, съ извѣщеніемъ что о. Исаи показали братству отпускную грамоту отъ него — епископа и особенное письмо къ братству, свидѣтельствующее о его—Исаи нравственныхъ качествахъ.

Ясне превелебный о Христъ Господине, отче епископе Луцкій, и пане наш милостивый!

Дѣла добре всякаго челоуѣка прославляются, зряще же и мы на житие благоговѣнно сіяющее честнаго отца Исаи, иноческаго и священническаго чину належашое, единымъ мнѣніемъ згодне онаго ку услуженію и священнодѣйствию за настоятеля до церкви нашей Успенія Пресвятыя Владычица и присно Дѣвы Маріи приняти изволисмо, а тым и от превелебности вашей, пана нам велце милостиваго, яко от

своего ему епископа, по правилу святых богоносных отец, показал нам димис ореасъ, или книгу отпусную, и до нас особне писане, свѣдѣтельствующе о пристойномъ возваніи его пребыванію до сѣноломъ и искусномъ в иночествѣ и священствѣ исправленіи, якоже подобаетъ быти презвитеру, который ижъ чинъ таковой в другую преселяющася діецезію заховал, а по чину вся благообразна бывают. Претожъ превелебности вашей, пану намъ велце милостивому, подяковавши, ижъ во всемъ искуснаго и свѣдомого чину духовнаго злещати намъ рачишь презвитера, винни услугами нашими такоуку милость и любовь превелебности вашей завдячовати зостаем, не воптплячи, ижъ отецъ Исаія за таковымъ отъ діецезіе и превелебности вашей исходомъ поряднымъ и достовѣрнымъ залещеніямъ яснѣ превелебнаго в Богу его милости отца епископа, пана и пастыра намъ належашаго, за презенціею нашею до священнодѣйствія престола церкви нашей благословенія архиерейскаго годнѣ сподобитися, абы тымъ порядкомъ, не за празна, по свойственнаго священника, доколѣ пребудетъ з нами, мѣти онаго моглисмо. Повѣншовавши при томъ превелебность вашу, пану нашему велце милостивому, здравія в долгоденствіе и щасливое повожене, себе самыхъ чилне милости, благословенію и молитвамъ архиерейскимъ превелебность вашу злещаемъ и отдаемъ. Датъ ѿ февраля, рок(у) 1657.

Превелебности вашей, пана намъ велце милостивого, упрейме найнижшыи слуги, всѣ купно братія братолюбія крестоноснаго церкви Успенія Пресвятыя присно Дѣвы Марія Лвовской.

Яснѣ превелебному в Бозѣ, его милости отцу Дионизію Балабанови, епископови православному Луцкому, Острозскому etc., архимандритѣ Милецкому, отцу и пану намъ велце милостивому.

Львовскій Ставропигиальный архивъ, № 958, или L. № consiq. 444, стр. 399—400.

22. 1657 года, 7 февраля. Рекомендательное и благословенное письмо Діонисія Балабана, епископа Луцкаго и Острожскаго. данное о. Исаиі къ Львовскому Ставропигіальному братству.

Mnie wielce łaskawi, miłosciwi panowie, starsi bractwa Lwowskiego, mnie wielce w Duchu Świętym prawosławnie synowie!

Referował mi ustnie żądanie y potrzebe w(asz) mościow m. m. panstwa wielebny oyciec Isaiia, że onego raczycie affectować, aby. residuiąc przy cerkwie brackiey w. mościow m. m. panstwa, votis suis ad oras usługiwał przenaswiętsze holo causta (?) z kapłanskich ręku za zbawięne zdrowie sunnien pobożnych w. mościow panstwa y pomyslnych blogosławenstw na tym świecie felices succesus od Naywyszszego Pana dań święcił y offiarował. Wprawdzie y w moiey diecesyey acz są duchowne tak pobożne subiecta pilnie potrzebne. iednak pragnąc wielkim kształtem zbawienney potrzebie z archiereyskiey uprzejmocy moiey prodesse blo(go)sławie wielebnemu oycu Isay resydowac na tym świętym mieyscu w. mosciow, iako staniego kapłansky in officio suo est powinny stawic sie wygodnym, wzaiem żadaiąc przeciw iemuż samemu, iako dobremu zakonnikowi, mnie swiadomemu, przy należney łaski y obserwantiey. Moie na ten czas archiereyskie przesławszy błogosławięstwo cale sie zalecam zwykley w. mosciow m. m. panstwa przyazni.

Z Chorochořyna d(ie) 7 february, anno 1657. W. m. moym mosci panom zyczliwy wsze(lkiego) dobra bogomodlca y rad służę Dionisy Balaban, episkop Łucky y Ostroz(s)ky, archimandrit Milecky.

Mnie wielce łaskawym w Christusie prawosławnym synom, ich mościom panom starszym, bractwa Lwowskiego należy do oddania.

Львовскій Ставропигіальний архивъ, № 958, или L. № consig. 414, стр. 398.

23. 1657—59 гг. Письмо Львовскаго Ставронигіального братства къ монаху Креховскія обители ¹⁾ Теофану съ просьбою пріѣхать во Львовъ и послужить храму Пр. Богородицы.

Превелебный и о Христъ достойный господине, отче Теофане!
При ласцѣ Божой и молитвахъ Пречистой и Препоблагословенной Дѣвы и Матери Христа Бога нашего упреимую зычливость нашу велеб(ости) вашей освѣдивши. Якъ неослабѣлая надѣя в памяти нашей цале тѣвит, так розумѣемъ о ласце и милости велебности вашей противко нас. Ижъ протяго часу жадная окази з сердца велебности твоей вывѣяти не здолала, дозналисмо бовѣмъ по велебности твоей, ижъ каждую реч на таком фундаментѣ засажовати рачиш, з которого водлугъ словъ Спасителя нашего жадные навалности розхвѣяти не могут, а по Соломону: анѣ огонь выпалити, анѣ рѣки быстрые затопити и вытопити в щиром сердце приятелском любви не могут, маем за то, иж Сам Найвышший, яко твердомъ камени, зраженю железного палцем Духа Святого Своего вырисовати любовь и глубоко упоити на сердцу велебности твоей противко нам зде и мѣску святому рачиль, повабляетъ нас скорая склонность велебности вашей, которуюс ваша милость непоеднокрот на прозбы нашии освѣдчати рачил и на тот час утѣкаемся до велебности твоей так за прозбами нашими, яко и з нужною потребою одушевленной церкви Христовы, хтѣт велебность твою древнюю ко нам и мѣску святому любовь оказати, а на так в той час нужный прозбы наши горячне овде ку нам яко нарыхлей зѣхати и з нами весполь Пречистой Святой в храмѣ здешнем Львовском послужити, так бовѣмъ скудост духовных мѣсце святое осѣла, вж бы камѣня мовити могло, и то бы до велебности твоей заво-

¹⁾ Креховскій монастырь построенъ въ началѣ XVII в. схимникомъ Іоилемъ, находится въ Жолкевскомъ уѣздѣ, въ Галицкой Руси

лало, абыс велебность твоя уцтити хотѣл мѣсце святое здешнее послугами своими, в чомъ не вонтпачи, иж велебиость твоя, неугашоную любовь противко нам заховавши доздѣй, еще барзѣй розжарити рачишъ, гды нас и прозбы нашѣ горячи, за себе не устроивши мѣсце святое неотмовное, з послугами своими навѣдяти покваннися, за що, цалое сердце наше противко себе заховавши, значную нагороду от Пречистой Святой одержати, невоптпиве, рачиш. А мы во всем, чого быс велебность твоя по нас афектовал, сублитуемся. При том велебности вашей смотренію Бозкому, а нас молитвам святым чести твоей вручаем. Дат во Лвовѣ. В Христѣ велебному, а нам велце милому, его милости господину отцу Теофану, ипочествующу в обители святой Креховской подати.

Лвовскій Ставропигиальный архивъ, № 958, или Л. № consig. 444. стр. 396.

24. 1657 — 1659 гг. Письмо Львовскаго Ставропигіальнаго братства къ іеромонаху Варлааму, игумену Креховскаго монастыря, съ просьбовоу отпустить во Львовъ, въ братскую церковь Успенія Пр. Богородицы, іеромонаха Теофана.

Превелебному отцу игумену, купноже и всей еже в Христъ братіи, з ним брѣтающейся, о Господѣ радоватися;

Прозбы нашей през панов братии наших: пана Василя Григоровѣча и пана Леоновича свѣжо в мѣстѣ въ Лвовѣ до ушу велебности твоей внесеном, яко и от велеб(ности) твоей ласкаве учиненои обѣтницѣ, упевпени прозбы нашеи до велебности твоей повторяемъ, яко теж и до всего влеру и собору, Духом Святым привелебности твоей в монастыру Креховскомъ собраного, тымже афектомъ прозбы нашѣ вносимъ, поневаж в той гвалтовный и тяжкий а оплаканный час на церков Божию звыслый, который не толко з сердца въздыханія, але и з очу неослых слез добывает, вытягаючи по всѣх доволной и належитой ко спасенію людей побожных послуги, розумѣмо, же и з Самого Спасителя Іисуса Христа волею тот афектъ церковный згажается, и был бы такой желѣзного и каменного сердца, кто бы ся над маткою, то ест в части церковею апостолскою, злостовати и уфалити не хотѣлъ, розумѣмо по ласках велебностей ваших, ижъ сердечная любовь, которая честностей ваших каждого ко спасенію там затыгнула и собрала, тогож афекту и милости ку церкви Божей а спасенію тескливых в той страшный час людковъ, овде обрѣтающихся, на плачливый афектъ и прозбу нашу а барзей на гвалтовную потребу церкви Христовы ужиеете, а мѣсцу святому служителми до престолу овдешнего храма Успенія Пресвятыя Богородица неотреченно выгодите, поневаж есмо на сес час на духовных зейпли и оскудѣли, а меновите до волѣ и рады преве(ле)блѣйшаго его милости отца епископа, пастыра нашего, стосуючися, с ним веспол от господина

отца Теофана жадаем и горячо просим, о котром цале розумѣемъ, ижъ не толко прозбѣ нашой, але барзѣй церкви Христовой и спасенію людзкому на овдейшом мѣсци послужити не отмовит; великая есть рѣчь спискати себѣ самому спасеніе, але не меншая и уди Христовы окормляти и послугами іерейскими у престола Божого утѣшати и удовляти, за що от Найвышшого и Пресвятой Богородици нагорода, так велебностей ваших, яко и оного певне гойна зготована поткает. А мы здавна противко мѣсцу святому и велебностей ваших, афектъ любовне зачатый освѣдчивши, такъ велебностям вашим, яко и оному, дознавши упрейме, готовыми во всем быти облегуемся. За тым велебностей ваших Господу Богу в опеку Его святую полещивши, самых себе горячим молитвам честей ваших вручаюм. Дат во Львовѣ.

Превелебности вашой упрейме зичливые и во всем поволные служити братия брацтва церковного Львовской церкви Успенія Пресвятыя Богородица.

Въ православный свѣтло сіяющий и благочестія цвѣты украшеным господиям и братіи господину отцу іеросхимонаху Варлааму, игумену, купно со всею еже о Христѣ братиею в монастыру Креховскомъ подати.

Львовскій Старапопичальный архивъ, № 958, и.м. Л. № consig. 444, стр. 394—395.

25. 1659 года, 8 марта. Письмо Львовскаго Ставропигиального братства къ Теофилѣ Даниловичевѣ Собѣйской съ просьбою сдѣлаться патронкою братства и добродѣтельницею его госпиталя.

Jasnie wielmożna, miłościwa pani Krakowska, nam wielce miłościwa pani i dobrodzieiko!

Upewnieni będąc odebrania prowiziei dla ubogich szpitała naszego od w(asz) m)ość n(am) m(i)łościwey paniey, umyślnie dwóch z pośrodku braci naszych wysyłamy, pokornie i uniżonie w. m. nam wielce m. paniey przez nich upraszając, abys w. m. mi(łosciwa) pani, z osobliwey panskiey swey dobroczynności, w tak pobożnym uczynku, miłościwą łaskę swą oświadczając, raczyła i nam samym patronką y ubogiemu szpitalowi naszemu szczodrobliwi pomocą przez odesłanie takowey prowiziei zostawać, czego pewni będąc, winni za długoletne i szczęśliwe przy dobrym zdrowiu w. m. nam wielce mił. paniey i dobrodzieiki powodzenie Pana Boga ustawicznie upraszać iestemy cale.

W. m. nam wielce mił. paniey dobrodzieiki zyczliwemi i uniżonemi sługami, bractwo religiey greckiey Lwowskie. W Lwowie 8 marca, 1659 (roku).

Jasnie wielmożney iey m. paniey Theofili Danilowiczownie Sobieskiej, kasztelance Krakowskiej, nam w(ielce) mi(łosciwey) paniey dobrodzieike.

Львовскій Ставропигиальный архивъ, № 958, или L. № consig. 444, стр. 406.

26. 1659 года, 27 марта. Письмо Львовскаго Ставропигіального братства къ Кіевскому митрополиту, Діонисію Балабану, съ увѣренностью, что овъ освободитъ весь народъ отъ польскаго ярма, слѣдовательно и братство, съ просьбою принять вмѣстѣ съ другими панами на аудіенцію и посылаемыхъ имъ двухъ братчиковъ: Михаила Сліозку и Василя Корендовича, которые устно расскажутъ о притерпѣваемыхъ русскими гоненіяхъ отъ Магистрата, и принять маленькій подарочекъ.

В Богу ясне превелебный, милостивый отче архиепископе, метрополито всея Россіи, пане и пастыру нам велце милостивый!

Яко вѣрные и послушныя и во всем поволныя в Духу Святом сынове вѣнчуем преосвященству вашему в добром здоровю в незамѣренныя лѣта воздвизати церковь Божию и всѣ станы благочестивыя от так долгого пренаслѣдованя апостать наших. Вѣруем, же за молитвами Преподобнословенныя Богородица Дѣвы Сынъ Божій везволит працами и вшелкѣмъ стараям пречестным нашего милостивого пана на том синодѣ генералном высвободити российский ввес народ. За таковымъ теды актомъ упѣкаемся и мы покорне до превелебности пастырской и благодѣтелства през сполбратію нашу: пана Михаила Сліозку и пана Василя Корендовича з суплѣками нашими, абыс оным рачыл давати милостивую и ласкавую авдиенцію з ѣхъ милостыями превелебными коллеггами и их милостя(ми) паны коммѣсарами милостей ваших. Которые устне ярмо наше и вшелкое стисненя и зневоленя от панов магыстратовых реферовати будут превелебности вашей, в чом мы, дознавши таковой ласкѣ отца и пастыра нашего благодѣтелнаго, до скончаня нашего з сукцессорами нашими Господа Бога за щасливое здоровя превелебности вашей просити вишни зостаем, пры том самых себе милостивой ласце пастырской и молитвам святым превелебности вашей отдаем. Зе Лвова ѣз марта, 1659 (року).

Превелебности вашой, пана нам велце милостивого, уприме найнижшыя слуги, всѣ купно братия братолюбия крестоносныя церкви Успения Пресвятыя Богородица Ставропигіи фронупатриаршего Львовяне.

Покорне упрошаем гонорарыюм маленькое на сес час рачѣ милостивнѣ прынати.

Ясне превелебному в Богу его милости отцу Діонисію Балабану, малостию Божією архѣпископу, метрополитѣ Кѣвскому, Галицкому и всея Россіи пастыреви и добродѣви нашему.

Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 958, или L. № consig. 444, стр. 393 оборотъ.

27. 1659 года, 27 ноября. Письмо Львовскаго Ставропигіального братства къ Кіевскому митрополиту, Діонизію Балабану, относительно согласія и благословенія его на назначеніе братству отца Зосимы Согнѣквичач проповѣдникомъ и священникомъ при братской церкви.

Ясне превелѣбный, в Богу милостивый, отче архѣпископе, метрополито всея Россіи, панеи архипастыре нам велце милостивый!

З оказіи належной навѣждаем доброе здоровья нашего велце милостивого пана, которого заживати вѣнчаем многа лѣта з гойными радостями, яко вѣрные и во всемъ повольные в Духу Свя-

том сыневе, печалуючы прывѣзором нашим о церкви Божои и благолѣпію ея мѣти кгодных и побожных духовных для набоженства и амбоны. Залецоним нам есть высоце в Бозѣ велебный господинъ отецъ Зосим Согнѣквич, за которымъ петита нашѣ усердныя вносим до превелебности нашего милостивого папа, абыс рачыл дати консенсъ, промоцію и благословеніе, яко архипастыр нашъ, до катедры церкви нашеи братскоѣ для наукѣ Божественон так велебности его, яко и нам братству, которого з радостю оче-кѣваем и зо всею публѣкою благочестивою. Винни зостаем завше отвячовати и поволностями нашими на каждое росказаня отслуговати им духовенством нашим, Господа Бога за щасливое долголѣтнее здоровья п(р)евелебности в. м. нашего милостивого папа просити зостаем. А самых себе милости, ласце и молитвам святым превелебности вашей отдаем. В Львовѣ ѿз поембра, 1659 (року).

Превелебности вашей, папа нам велце милостивого, упрейме нижшыя слуги, всѣ купно братія братолюбія крестоносныя церкви Успенія Пресвятыя Богородица Ставропигія фрону пат(ріаршаго) Константинопольского Львовяне.

Львовскій Ставропигіальный архизъ, № 958, или L. № consig 444, л. 391.

28. 1659 года, 27 ноября. Письмо братства къ о. Зосимѣ, котораго братство просить прибыть во Львовъ на праздникъ Рождества Христова съ благословенія митрополита и быть ходатаемъ предъ Кіевскимъ митрополитомъ относительно благословенія братства и рекомендовать ему хорошаго дьякона.

В Бозѣ велебный милосцѣ отче Зосиме!

Навѣдзена добраго здоровья вашей милости от пана дидаскала нашего есть нам утѣшно, же щасливе дошло, але еще утѣшнѣй, же и оного взем от вашей милости, в котором афектъ свой нам пожаданий з ласкѣ и милости декларуешъ, зачым хот отлегла бытность вашей милости маючи залецени от розных станов духовныхъ и свѣцкѣхъ о кгодной и побожной честности вашей милости, а особливе и от нашего сполбрата его милости пана Папары. Умыслне высылаем посланца нашего з жонданям нашим згодным для уконтентованя церкви Божія, а особливе катедры, надѣмся, же ваша милость петита нашѣ упреймые миле прыймешъ, и до нас, дастъ Богъ, щасливе а пожондане прыгостишъ на свята Рождества Исус Христова за коштом нашим. Пры тойже окази упрашаем о. дьякона цвѣчногого, богобойного, о которого у нас потрудно, абы был послушный духовным старшим своим, милый нам есть пунктикъ тот а поважный, абы тен затыгъ резиденціи вашей милости был у насъ з промоціи и благословенія от архѣпастыра нашего, ясне преосвященнаго архѣпископа митрополиты, в чом и суплѣку нашу до преосвящества его милости от нас автентичную дирикгуем и залцаем, а ласкѣ приятелской вашей милости жадаем, абых ваша милость за тоеуж оказією по дорогѣ рачыл быти агентом нашим упреймым и отдавцою листу нашего и одержал так собѣ, яко и нам благословеніе унѣверсалное дале то ласце и милости поважной святобливой ку церкви Божой и ку нам вашей милости вручаем, а скуткови тому дознаному облѣгуемся завше

быти вдячными. Пры том до щасливого, дастъ Богъ, просвѣту молитвамъ честнымъ ся вручаем. Дат в Лвовѣ кз поевра, 1659 (року).

Во всемъ зычливые и поволные братия братства крестоносныя церкви Успенія Пресвятыя Богородица Ставропигѣя фрону патриарха (шаго) Константинопольскаго Лвовяне.

Ясне превелебному в Богу его милости отцу Діонисію Балабану, милостию Божею архіепископу, митрополиту Кіевскому, Галицкому и всея Руси архипастыреви и добродѣви нашему.

Лвовскій Ставропигіальный архивъ, № 958, или L. № consig. 444, стр. 389—390.

29. 1659 года, 23 декабря. Благодарственное письмо Львовскаго братства къ Кіевскому митрополиту, Діонисію Балабану, за данное имъ благословеніе братству и съ просьбой быть его зашитникомъ въ тяжелое время.

Ясне превелебный, в Богу милостивый, отче архіепископе, митрополито Кіевскій, Галицкѣй и всея Россіи, екзархо святѣйшого апостольскаго Константинопольскаго фрону, архіпастыру и благодѣтелю нашъ велце милостивый!

Велце величаемъ Папа Найвышшого з утѣхою сердечною, же писаня наше покорное дошло до рукъ превелебнаго нашего мл. папа през упреямую працу велебнаго въ Богу господина отца Зо-

зину Сохникевича, которому, яко архіпастр и патронъ, нам браству церкви крестоносныя благословилес дати, на прозбы нашѣ покорныя консенсъ и благословеніе унѣверсалное на строеніе священных дѣйствъ и наукѣ Божественной церкви святой и благочестивым ея, которого, яко святобливого, за промоцію и благодѣтелством превелебности нашего милостивого пана миле и щасливе привитавшы, офѣруем оному вшелкую усердность, вдячность, яко чулые сынове и провѣзорове церкви Успенія Пресвятыя Богородица. А превелебности нашего милостивого пана купно всѣ братія покорне, умилне, чолобитне за благодѣтел архіпасторскую дякуем и кланяемся и з духовенством нашим Господа Бога уставичне молити застаемъ за щасливое доброе здоровя многолѣтное нам велце милостивого превелебнаго пана. З листу отданого нам от превелебности нашей милости велцесмо утѣшни з повожена доброго здоровя и волѣ нашего милостивого пана, же вглядомъ розных запаловъ, небезнеченствъ теразиѣйшых, обронъ, безнавалностей рач превелебности вашей наш милостивый пан вчесне здоровю своему охороною быги, а нам, яко сыномъ в Духу Святомъ, поволным и послушным обвѣстити, в чом от всего сердца и преможена нашего убогого готови есмо услужыти и угодити. А пры том милостивым архіеппископским преосвященным молитвамъ ся покорне вручаем въ Львовѣ 23 декевра, 1659 (року).

Превелебности пана велце милостивого упрейме найнижшыя слуги купно всѣ братія братолюбия крестоносныя церкви Успенія Пресвятыя Богородица Ставропигія фрону Константинопольского Львовяне.

Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 958, или Л. № consig 444, стр. 386.

30. 1667 года. 21 января. Письмо братства къ митрополиту Киевскому, Антоцію Винницкому, съ просьбою, чтобы онъ написалъ письмо къ Григоровичу относительно продажи дома, обнадеживая его своимъ прибытіемъ во Львовъ, и къ Львовскому старостѣ, прося послѣдняго не позволить никому внести въ книги заявленія относительно продажи дома.

Jasnie przewielebny, m(i)ł(osciwy) oycze archiepiskopie, metropolitо Kijowsky, nam wielce m(i)ł(osciwy) panie w Duchu S. archipasterzu!

Żądaniu przw(ielebności) wsz(ey), nam welce miłosciwego pana, pro pensią y zyczliwością naszą secundando wedle przemożenia scisley między natio naszą osiadłości, upatrzyliśmy dla przewielebności waszey mość pana stancią, ktora wielie wczesnością swoią correspondebit, zrozumiszy ex re oculis subiecta, posłaniec prze(wielebności) w(a)sz(ey) skuteczną o tym uczynić może relacją, telko racz przewielebność wasz(a) do pana Hrchorowicza iako tey kamienicey proprietarium przysłać, upewniając onego swoią bytnością, y i. mc. pana starosty Lwowskiego listownie upraszać, aby ex officio komu inszemu podaiących się zjazdow zapisać nie anticipowano. A że na ten czas po incursiey Ukrainskich(y) Taurickich, lecz wyuzdaney, y nasze vicinia insultami turbuiącey mitiori w pokoju perfruimur, aurą wielkemu Bogu chwały, iako Statori et Liberatori nostro, powinne za to, oddaiemy dzięki, Onego..., aby y na wiosne asiaticke Euxini przegrażaiące raczyl wszechmocną potentią swoią od nas y wszystkiey christianae gentis popolitości oddalić machiny, iako Serwatorem omnium pokornie błagaiąc y to swiętobliwym modłom archyereyskim prz. wsz. y za nasze nieudolności in cruentas maiestatowi Boskiemu przynoszącey hostias polecaiąc przy uniżonych usługach naszych, z ktoremi devotissime łasce y błogosławięstwu pasterskiemu prz(ewielebności) w(a)sz(ey) nam wielce miłosciwego pana zalecamy się. We Lwowie 21 ianuary, 1667 (roku).

Przew(ielebności) waszey, nam wielie miłosciwego pana, w Duchu Świętym archipasterza. Uniżony służy bracia bractwa Stawropigion cerkwie Wniebowzięcia Przczystey Panny Lwowskiego.

Jasnie przwielebnemu iego mości oycu Antoniemu Winnickiemu, archiepiskopowi, metropolicie Kiowskiemu, Halickiemu y wszy(s)tkiey Rossiey, Lwowskiey, Przemyskiey y archimandryey Uniowsky administratorowi nam wielce m(i)ł(osciwemu) panu y w Duchu Ś(więtym) archipasterzowi.

Львовскій Ставропигіальний архивъ, № 958, или L. № consig. 444, стр. 227.

31.1676 года, 15 іюля. Постановленіе Львовскаго Ставропигіальнаго братства относительно проповѣдника, учителя школы и назначенія имъ платы.

З ласки всемогущаго Бога на завтри ден по згодливой елекъцие, в недѣлю рано въ звичайной сессии перъ вота згодливіе пп. братия всѣ купно ухвалили для наукѣ духовной, проповѣди слова Божего, на заплату о вѣкѣть отцу казнодѣи золотыхъ триста, которы то золотыхъ триста мається отдавати з легации годной велце памяти великаго добродѣя и ктитора храма сего, названой Корьятовской, злотыхъ сто. Item де ново на туюжъ добродѣтель ново уфундованую легацию от іего мл. п. Яна Мазаракаго злотихъ семь-

десять, а з каси золотыхъ сто тридцать, жеби ся сумма снолънила звишь виражена, которая ся кварталами отцу казнодѣю отдавати повинна. З тогожъ теде провенту отецъ казнодѣя маеть з повинности службъ Божихъ отправить часу своего за добродѣя памяти годной чотири небожчика его милости Корнякта.

В тойже сесии здалася речъ потребная панов братиявъ, жеби и школа свой порядокъ мала, такъ до услугъ церковной, яко тежъ чвѣченя дѣтеи нищихъ, убогѣхъ обмисляють пп. братия, тедижъ такъ на дяка, яко тежъ спѣваковъ и нищихъ доходъ певни дорочный зъ легации годной памяти небожчика Кунашовича Шагидачного золотихъ сто шестьдесят, которы то золотихъ сто шестьдесят пп. братия, на то назначены для дозору школы, маютъ роздавати певныхъ часовъ, яко много которой особѣ годная будет, подлугъ особного ординансу пп. братиѣ, пп. дозорцомъ поданого¹⁾.

Львовскій Статропигіальный архивъ, № 967, стр. 107.

¹⁾ Эгогъ отрывокъ въ подлинникѣ зачеркнутъ.

32. 1688 года, 24 іюня. Письмо Скитскаго игумена Іова къ Львовскому братству о невозможности отвѣчать братству за недостаткомъ времени, но скоро пришлетъ людей, которые устно поговорять съ братствомъ.

Славетне урожоніе, милостивіе п. братія брaства Ставропигіалне при храмѣ Успенія Пресвятой Девѣ Маріи Львovской, а нам велце ласкавіе благодѣтелѣ!

Миле одевравши склонную ку святой обители нашеи милостей ваших прихилност, желаючую з между смиренного собрания нашего капланов до храму Успенія Пресвятой Преблагословенной Девѣ Маріи брaства милостей ваших, з чого не мнѣй контентни будучи обще, покорни поклонъ нашъ милостямъ вашимъ нань препосылаем, а же в такъ трудномъ и притрудномъ коло домовихъ работахъ часу не можемъ на особливое желаніе милостей ваших иначеи одписати, толко ижъ не по многихъ днехъ вышлется до Львова въ иншихъ потребахъ през братію нашу, которимъ злещимо устне и о томъ з милостями вашими розмовитися, за чимъ южъ нынѣ законно належитую поволност нашу, при милостяхъ дневнихъ и ноцнихъ, милостямъ вашимъ покорне залепивши, в долгофортуни вѣк благодати, со вишше спливающей, упреиме жичимъ. З обители святой Скицкой¹⁾ къ іюля, 4 днн року. Милостямъ вашимъ п. паномъ и благодѣтелем нашим уставичне богомолци и слуги наинишие смиренни іеромомонах Іовъ, игумень святія обители общежителныя Скицкия со всею о Христвѣ братію обще.

Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 958, или L. № consig. 444, стр. 163.

¹⁾ Скитскій монастырь основанъ Іовомъ Княгиницкимъ въ 1611 году, находится вблизи села Манявы, въ Станиславскомъ уѣздѣ, въ Галицкой Русь, былъ покровительствомъ Львовскаго Ставропигіального братства, которое помогло ему деньгами и провизією. Въ 1786 году Скитскій монастырь уничтоженъ, движимое имущество перенесено во Львовъ, въ духовную семинарію, недвижимое — продано, а церковь Преображенія Г.сподня разобрана и перенесена въ м. Надворную.

33. 1699—1701 г. Рескриптъ короля Августа II-го, которымъ приказывається польскимъ властямъ города Львова не препятствовать русскимъ людямъ подавать свои голоса въ разныхъ городскихъ дѣлахъ послѣ беляковъ и армянъ. Судебное дѣло по этому вопросу между поляками и русскими.

Actum Leopoli feria secunda pridie festi Exaltationis Sanctae Crucis anno Domini millesimo septingentesimo.

Coram officio praesenti consulari Leopoliensi comparentes personaliter famati Ciprianus Kisielnicki, Nicolaus Michalewicz et Zota Issarowicz, cives Leopolienses et nationis Ruthenicae civitatis istius seniores, suis et aliorum eiusdem nationis civium nominibus agentes. relatione famuli eiusdem officii obtenta de legitima ad citatione famati Casimiri Dynoborski, apothecarii, civis Leopoliensis et honoratae communitatis eiusdem civitatis regentis, pro anno praesenti electi, eundem ad comparendum acclamari petierunt. Quiquidem citatus cum acclamaretur et compareret.

Actores suprascripti suis et totius nationis Ruthenicae nominibus abstulerunt in praesentia ipsius comparentis sacrae regiae maiestatis rescriptum ratio introcontentorum emanatum, manu sacrae regiae maiestatis subscriptum, et sigillo maioris cancellariae regni communitum, sanum, salvum et illaesum, de data Varsaviae die vigesima quinta mensis iunii, anno proxime praeterito millesimo sexcentesimo nonagesimo nono, petentes idem rescriptum sacrae regiae maiestatis ad acta praesentia suscipi et se circa illud respectu dandorum in consultationibus publicis notorum et loci conservari. Cuius quidem rescripti sacrae regiae maiestatis tenor verborum sequitur estque talis.

Tenor rescripti sacrae regiae maiestatis:

Augustus Wtory, z Bożey łaski krol Polski, wielki xiąże Litewski, Ruski, Pruski, Mazowiecki, Żmudzki, Kiiowski, Wołyński, Podolski, Podlaski, Inflantski, Smolenski, Siewerski y Czerniechowski, a dziedziczny xiąże Saski y elector. Szlachetnym, sławetnym: burmi-

strowi, woytowi, raycom, ławnikom y wszystkiemu magistratowi, tudziesz regentowi y pospolstwu miasta naszego Lwowa, wiernie nam miłym łaskę naszą krolewską, szlachetni, sławetni, wiernie nam mili. Doniesiono nam przez panow rad naszych, iż natia Ruska miasta naszego Lwowa, a concives wiern. waszych, zaszczycając się prawami, tak od najiasniejszych s(więtey) p(amięci) antecessorow naszych nadanymi, iako y od nas samych na blisko przeszłej koronatiey approbowanymi, znaczne od wierności waszych ponoszą aggrawatie, kiedy zamieszkanie własnie y zasiedzenie dawne mając, wierności miastu uienaruszoney dotrzymując, ciężary y podatki wzajemnie płacąc, tudziesz wielkie inne ustawy y uchwały wypełniając, iako w rowney powszechności, aequali nie może gaudere activitate; osobliwie w tym punkcie, na ten czas, kiedy nie według zwyczaju dawnego, nie z mieysca y porządku, zaraz post nationes binas, iako iey competit, vota swoje na konsultacyach y zgromadzeniach wiern. waszych wydawać, de post nationes regens et communitas w tym przed niemi praecedentią bierze, y Ruską natią uposledza, ktora gdy statecznie przy zachowaniu y powagi swoiey stawa wiern. waszych przegrażaniem się niewinnym, y paenami niepotrzebnymi do podpisu uchwał tychże przymuszacie. Co gdy uważamy, że to iest przeciwko wszelkiej słuszności y prawu mianowanej Ruskiej natiey, miec chcemy po wiern. waszych y serio przykazujemy, aby zaszczycając się powagą swoią na konsultaciach wiern. waszych, ex loco et ordine nationis suae, iako przed tym bywało, po rzymskiej, ormianskiej, vota swoje, zdania y głosy, bez wszelkiej praepedytiey y impedimentu regentis, tudziesz communitatis y wszelkich innych osob wolno y bezpiecznie wydawała. Czego wiern. wasze doyzrzycie dla łaski naszej y pod winami na sprzeciwiających się rescriptom naszym. Dan w Warszawie dnia dwadzieścietego piątego czerwca, roku Pańskiego tysiącnego szescsetnego dziewięcdziesiątego dziewiątego. Panowania naszego roku trzeciego. Augustus rex. Locus sigilli maioris cancellariae regni. Wacław —

Franciszek Trzcinski, czesnik Rawski p. w. k. sekretarz m(ann)
p(ro)p(ria).

Porro citatus honoratus regens ad conferentiam cum honorata
communitate dilationem dari sibi postulabat. Officium itaque praesens
consulare Leopoliense rescriptum sacrae regiae maiestatis praeinser-
tum cum ea, qua par est et decet reverentia suscepit, Quod vero spec-
tat eorundem offerentium affectationem, quoniam idem rescriptum
sacrae regiae maiestatis ad omnes civitatis istius ordines est ema-
natum, proinde eandem affectationem ad conferentiam cum aliis ci-
vitatibus eiusdem ordinibus distulit.

Actum Leopoli feria quarta in crastino festi sancti Matthaei
apostoli et evangelistae, anno Domini millesimo septingentesimo.
Coram officio praesenti consulari Leopoliensi in termino hodierno
suprascripti famati Ciprianus Kisielnicki, Nicolaus Michalewicz, Ste-
phanus Laszkowski et Zota Issarawicz personaliter comparentes re-
lationem famuli eiusdem officii de legitima adcitatione famati Casi-
miri Dynoborski, apothecarii, civis Leopoliensis, ut et tanquam ho-
noratae communitatis civitatis istius regentis pro anno praesenti
electi fieri petierunt.

Stans itaque coram eodem officio consulari Leopoliensi provi-
dus Christophorus Bieńkowski, apparitor eiusdem officii, in vim
suae verae ac fidelis relationis palam et publice retulit. Se ad in-
stantiam famatorum nationis Ruthenicae seniorum, honoratum Casi-
mirum Dynoborski, uti honoratae communitatis regentem pro die
hodierna ad officium praesens adcitasse. Cum vero post pactam
eiusmodi relationem idem citatus acclamaretur et compareret.

Actores suprascripti affectaverunt quatenus citatus nomine ho-
noratae communitatis uti regens eiusdem det rationem negotii seu
consensus honoratae communitatis occasione rescripti sacrae regiae
maiestatis et denegatae sibi actoribus prioritatis votorum in consessu
publico per ipsos temere denegat.

Porro honoratus regens intulit, se non posse dare relationem
actoribus ab honorata communitate quoniam ad reponendum idem

rescriptum sacrae regiae maiestatis per actores exportatum, interces-
sit citatio sacrae regiae maiestatis actoribus opposita, prout in con-
tinenti statuit ministerialem regni generalem providum Albertum
Gembalski, qui coram eodem officio personaliter stans, in vim suae,
verae ac fidelis relationis palam et libere retulit, se ad instantiam
famati Casimiri Dynoborski, regentis honoratae communitatis civi-
tatis istius, citationem sacrae regiae maiestatis e maiori cancellaria
regni emanatam, sigilloque eiusdem cancellariae communitam, ad ma-
nus famati Nicolai Michalewicz, civis, mercatoris Leopoliensis et na-
tionis Ruthenicae eiusdem civitatis senioris, die hodierna tradidisse,
prout verificando eandem relationem suam reversale eiusdem cita-
tionis sacrae regiae maiestatis in tenore tali, qui sequitur, reproduxit.

Tenor citationis sacrae regiae maiestatis:

Augustus Secundus, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux
Lithuaniae, Russiae, Prussiae, Masoviae, Samogitiae, Kiioviae, Vothy-
niae, Podoliae, Podlachiae, Livoniae, Smolensciae, Severiae Cher-
niehoviaequae, nec non haereditarius dux Saxoniae, princeps et elec-
tor. Vobis famatis Cipriano Kisielnicki, Stephano Laszkowski, Ni-
colao Michalewicz, principalibus nationis Ruthenicae senioribus, to-
tique nationi eiusdem civitatis nostrae Leopoliensis, de personis,
causa infrascripta, bonisque vestris generaliter omnibus mandamus,
ut coram nobis et iudiciis nostri Assessorialibus regni, Varsaviae,
seu ubi tunc cum curia nostra feliciter constituti fuerimus, a positione
praesentis citationis nostrae regiae, recte in sex septimanis, seu tum-
dum et quando causa praesens ex registro iudicandarum causarum
publico ad iudicandum inciderit, legitimeque acclamata fuerit, per-
sonaliter legitime ac peremptorie compareatis. Ad instantiam gene-
rosi instigatoris regni nostri eiusque delatoris honorati Casimiri
Dynoborski, pro anno praesenti, totius communitatis civitatis nostrae
Leopoliensis ac omnium ordinum et nationum regentis reponendi
actoris. Qui vos citat, seu potius adcitat ad reponendum et resti-
tuendum certum rescriptum nostrum sub actu Varsaviae, die vige-
sima quinta mensis iunii, anno Domini millesimo sexcentesimo no-

nagesimo nono, ad malam cancellariae nostrae informationem per vos ex eadem cancellaria nostra exportatum et illegitime impetratum, praesertim iam causa eadem in iudiciis nostris Assessorialibus, hucusque inter vos et nationem vestram Ruthenicam et honoratum regentem civitatis nostrae Leopoliensis, per vos ex prosecutionibus oppositis indensa pendente, qua stante nihil erat innovandum. Citamini itaque ad videndum et audiendum illud idem rescriptum subreptitiae obtentum, reponibile adinveniri, illoque reponibili adinvento, vos in damnis et litis impensis condemnari, in eaque causa, id quod iuris erit, statui et decerni, et ut vos interea iuxta morem antiquum, in consultationibus et votis dandis geratis mandari. Sitis igitur ad praemissa iudicialiter responsuri et terminum attentatum. Datum in cancellaria regni, feria tertia post festum sancti Bartholomaei apostoli, anno Domini millesimo septingentesimo. Locus sigilli maioris cancellariae regni V F T P R S M A S m(anu) p(ro)p(ria).

Et haec est praesens eiusdem ministerialis regni generalis traditae citationis sacrae regiae maiestatis relatio modo praemissa facta.

Tandem honoratus regens post factam eandem ministerialis regni generalis relationem petiit, causam praesentem cum toto ipsius effectu remitti ad iudicia sacrae regiae maiestatis domini nostri clementissimi.

Ex adverso actores seniores nationis Ruthenicae praemissa solenni protestatione contra citatum ratione inordinate et subreptitiae exportatae citationis sacrae regiae maiestatis saluando vindicationem paenarum super ipso intulerunt non debere remitti causam praesentem ad iudicia sacrae regiae maiestatis, stante eo, quod rescriptum sacrae regiae maiestatis per actores ad acta porrectum in parte in executionem intravit, et enim ex vi rescripti sacrae regiae maiestatis porrecti, remissa eius negotii ad honoratam communitatem stetit, ad eosque cum solum modo in ulteriori executione eiusmodi rescriptum sacrae regiae maiestatis pendeat, idcirco citatum ad dandam relationem stringi petierunt. In contrarium citatus famatus regens intulit, intrat in ulla controversias cum acto-

ribus, verum vigore oppositae citationis sacrae regiae maiestatis petiit causam ad iudicia sacrae regiae maiestatis remitti.

Officium praesens consulare Leopoliense quoniam citatio sacrae regiae maiestatis ad reponendum rescriptum sacrae regiae maiestatis per actores exportatum ex parte famati regentis honoratae communitatis interposita intercessit, proinde in concurrentia rescriptorum sacrae regiae maiestatis causam praesentem ad iudicia sacrae regiae maiestatis in termino ex eadem citatione provenienti reverenter remisit.

Tandem actores solenniter, tam contra citatum, quam contra totam communitatem, cuius nomine citatus agit, ratione omnium gravaminum, ex denegata prioritare subsequenter post nationem Armenicam dandorum votorum circa honoratam communitatem in consessu publico, nec non in denegatione locorum sibi post nationem Armenicam competentium, tum ratione omnium damnorum, litisque expensis causatarum et causan... ad extremum ratione omnium praecudiciorum, tam ante hac, quam ad praesens patratorum protestati sunt, saluando eorundem omnium ab iisdem una cum paenis, ubi competierit vindicationem et repetitionem. Jam vero honoratus regens suo et honoratae communitatis nomine de nullitate eiusdem contra se, et eandem honoratam communitatem factae per actores protestationis reprotestatus est, imo contra eandem nationem Ruthenicam de omnibus damnis et litis expensis, tum et ratione desertatae in eadem materia per eosdem a multo tempore causae eidem honoratae communitati institutae, et subsequentibus ex inde damnis et litis expensis protestatus est.

Actores vero de nullitate eiusdem protestationis sunt reprotestati in cuius reifidem sigillum officii consularis Leopoliensis praesentibus est impressum.

Nicolaus Ludovicus Abrek,
civitatis Leopoliensis notarius m. propria.

Ex actis officij consularis Leopoliensis extraditum.
M. II.

Rescript die 25 iuny 1699, 1701, die 18 iuly pro confraternitate graeco—ruthenica Leopoliensi.

Actum Leopoli feria secunda ante festum sancti Andreae apostoli proxima anno Domini millesimo septingentesimo primo. Coram officio praesenti consulari Leopoliensi comparentes personaliter famati Stephanus Laskowski, Nicolaus Michalewicz, Ciprianus Kisielnicki, suo et nationis suae Ruthenicae nomine agentes, relatione famuli officii praesentis obtenta de legitima ad citatione famati Gregorii Niedzielski, civis aurificis Leopoliensis, pro anno praesenti honoratae communitatis civitatis istius regentis eundem ad personaliter comparendum acclamari postulaverunt. Qui cum acclamaretur et non comparet. Suprafati actores suo et praefatae nationis suae Ruthenicae nomine obtulerunt decretum sacrae regiae maiestatis inter se actores ab una et praememoratum famatum regentem communitatis civitatis Leopoliensis parte ab altera, in contumaciam ipsius de data Varsaviae feria secunda post festum sanctae Margarethae virginis et martyris, proxima die, scilicet decima octava mensis iulii, anno Domini millesimo septingentesimo primo prolatum, sigillo maioris cancellariae regni communitum, tum manu illustrissimi et excellentissimi domini, domini Caroli de Czekarzowicze Tarlo pro cancellarii regni subscriptum, sanum, saluum et illaesum, petentes illud ad acta officii praesentis suscipi et publicari. Quod quidem decretum sacrae regiae maiestatis officium ad acta sua suscepit et iisdem inseri ac ingrossari permisit publicarique tali prout sequitur modo mandavit. Tenor decreti sacrae regiae maiestatis:

Augustus Secundus, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lithuaniae, Russiae, Prussiae, Masoviae, Samogitiae, Kiioviae, Volhyniae, Podoliae, Podlachiae, Livoniae, Smolensciae, Severiae, Czerniechoviae, nec nou haereditarius dux Saxoniae et princeps elector. Significamus praesentibus literis nostris, quorum interest, universis

et singulis, citatos fuisse ad nos et iudicium nostrum literis citationis nostrae regiae primae famatos Ciprianum Kisielnicki, Stepfanum Laszkowski, Nicolaum Michalewicz, principales nationis Ruthenicae seniores, totamque nationem civitatis nostrae Leopoliensis, de causa infrascripta bonisque eorum generaliter omnibus. Ad instantiam generosi instigatoris regni, eiusque delatoris honorati Casimiri Dynoborski pro anno praeterito totius communitatis civitatis nostrae Leopoliensis ac omnium ordinum et nationum regentis, reponendi actoris, ad reponendum et restituendum certum rescriptum nostrum, sub acta Varsaviae die vigesima quinta mensis iunii, anno millesimo sexcentesimo nonagesimo nono, ad malam cancellariae nostrae informationem per eos ex eadem cancellaria nostra exportatum et illegitime impetratum, praesertim iam causa eadem in iudiciis nostris hucusque inter illos et nationem eorum ruthenicam, ac honoratum regentem civitatis nostrae Leopoliensis, per eos ex prosecutionibus oppositis indecisa pendente, qua stante nihil erat innovandum. Ad videndum nimirum et audiendum illud idem rescriptum subreptitiae obtendum reponibile ad inveniri, illoque reponibili adinvento, citatos in damnis et litis expensis condemnari, in causaque id quod iuris erit statui et decerni et ut se interea iuxta morem antiquum, in consultationibus et votis dandis gerant mandari, citatione ipsa originali latiore. Qua sic stante citatione nostra prima per honoratum regentem communitatis extraditâ, cum citati moderni seniores nationis Ruthenicae ad publicationem et auscultationem. Rescripti nostri praecursori honoratum regentem communitatis Leopoliensis ad officium consulare adcitassent, ibidemque oblato rescripto eodem nostro illud ad acta suscipi, et se circa illud respectis dandorum in consultationibus publicis votorum et loci conseruari petissent. In oppositum citatus protunc et modernus actor post concessam sibi dilationem ad conferentiam cum communitate, citationem ad reponendum praefatum rescriptum ad iudicia nostra per se extraditam esse allegasset, remitti causam ad iudicia nostra postulasset. Officium consulare Leopoliense, quoniam citatio nostra ad reponendum rescriptum

nostrum per seniores nationis Ruthenicae exportatum, ex parte regentis honoratae communitatis interposita intercessit. Proinde in concurrentia earundem literarum nostrarum, causam praesentem ad iudicia nostra in termino ex eadem citatione proveniente remiserat processu ipso in praedicto officio consulari Leopoliensi agitato latiori. Quo in termino ex superscripta citatione nostra prima hic Varsaviae feria tertia post Dominicam Invocavit quadragesimalem proxima die scilicet decima quinta mensis februarii anno currenti incidente; veniens personaliter ad cancellariam regni decretorum nostrorum, ibidemque comparens famatus Stephanus Laszkowski, senior nationis Ruthenicae civitatis Leopoliensis suo et totius nationis Ruthenicae eiusdem civitatis nomine declaravit velle se suosque principales, cum parte actorea intraspecificata, ex hac prima citatione non expectata secundaria, in hac causa sibi per praesentem citationem instituta experiri. Quod experimentum taliter est susceptum et inscriptum ac terminus utrique parti, dum causa ex registro publico acclamaretur conservatus peremptorius. In termino itaque hodierno, tam ex citatione nostra prima et experimento, ut supra inscripto, quam ex remissa ab officio consulari Leopoliensi facta, legitime ad praesens proveniente et hucusque continuato partibus praenominatis, citata quidem parte reponendi rescripti nostri, scilicet famatis senioribus nationis graeco-ruthenicae totaque natione eadem civitatis nostrae Leopoliensis, per nobilem Franciscum Wloszkiewicz, plenipotentem suum, coram nobis iudicioque nostro comparente, eundem terminum attentante. Jam vero actorea reponendi parte, ut pote honorato regente, totam communitatem civitatis nostrae Leopoliensis repraesentante voce ministerialis terrarum regni generalis nobilis Thomae Rausz, ad nos et iudicium nostrum acclamata non tamen per se, nec per suum quemvis legitimum plenipotentem pro termino eodem comparente, imo se contumacem praebente. Nos cum consiliariis et iurisperitis nostris, attenta ministerialis praefati relatione, de acclamatione actoreae partis reponendi ad nos et iudicium nostrum facta in contumaciam ipsius, ad legitimam vero eam-

que iuridicam citatae reponendi partis instantiam et affectationem, eandem actoream partem reponendi in lucro causae istius condemnari permissimus, et in vim lucri obtenti remissa per officium consulare Leopoliense, propter interpositam citationem ad reponendum rescriptum necessaria adinventam partibus ex eadem citatione super legatitate rescripti experiri mandavimus. In experimento vero, cum eadem actorea reponendi pars rursus ad nos iudiciumque nostrum acclamata contumacem se praeberet nos cum consiliariis et iurisperitis nostris, in talem iteratam actoreae partis reponendi contumaciam, eandem in ulteriori lucro causae istius condemnari permissimus, et in vim lucris ulterioris, ex quo rescriptum nostrum sub data Varsaviae die vigesima quinta mensis iunii, anno millesimo sexcentesimo nonagesimo nono gratiose impetratum, sigillo regni maiori communitum, usui et consuetudini antiquae super votis et suffragiis in consultationibus ac sessionibus ordinum civitatis nostrae Leopoliensis est conforme nullamque novitatem in se praesefert. Ideo rescriptum praedictum non esse reponibile adinveniendum duximus, prout adinvenimus, partesque circa illud totaliter conservamus, imo actoream reponendi partem indebite praefatum rescriptum impugnatum, in refusione damnorum, litisque expensarum, quas ad centum quiaquaginta florenos moderamur condemnamus. Et ne regens communitatis pro tempore existens eidem rescripto praesentique decreto nostro sese opponere audeat et praesumat sub paenis in convultores decretorum nostrorum sancitis eidem interdiciamus decreti nostri praesentis vigore. Pro cuius executione memoratas partes ad officium consulare Leopoliense in termino dum pars partem ad id legitime adcitaverit peremptorio remittimus, eidemque officio quatenus nullo habito respectu decretum praesens ad executionem absque ullis diffugiis deducat mandamus. In cuius rei fidem praesentibus sigillum regni est appressum. Actum Varsaviae feria secunda post festum sanctae Margarethae virginis et martyris, proxima die scilicet decima octava mensis iulii, anno Domini millesimo septingentesimo primo, regni nostri anno quinto. Carolus Tarto,

procancellarius regni m. propria. Relatio illustrissimi et excellentissimi domini, domini Caroli de Czekarzowicze Tarło, procancellarii regni, locus sigilli maioris cancellariae regni. Mathias Kolinski. decretorum curiae regni notarius m. propria. Correxerit Nagrodzki. Tandem post publicationem eiusdem sacrae regiae maiestatis decreti affectaverunt suprascripti actores, suo et totius suae nationis Ruthenicae nomine illud idem decretum sacrae regiae maiestatis in omnibus et singulis eiusdem decreti punctis et contentis in instanti debitaee executioni demandari. Et officium praesens consulare Leopoliense quando quidem famatus regens nec per se, nec per plenipotentem suum comparet, proinde quatenus actores ad executionem eiusdem decreti sacrae regiae maiestatis eundem citatum famatum regentem honoratae communitatis aditent mandavit. Porro actores in et contra saepefactum famatum regentem communitatis ratione omnium damnorum et litis impensarum protestati sunt.

Actum Leopoli sabbatho ante festum sancti Nicolai, pontificis et confessoris, proximo, anno Domini millesimo septingentesimo primo. In termino hodierno saepefacti actores suo et suprascriptae nationis Ruthenicae nomine in praesentia toties dicti famati regentis honoratae communitatis Leopoliensis affectaverunt instantaneam executionem decreti sacrae regiae maiestatis inter se actores ab una, et citatum parte ab altera prolati, in termino anteriori per oblatam ad acta officii praesentis porrecti et per officium praesens suscepti sententari. Jam vero citatus, tam suo, quam totius civitatis Leopoliensis nomine protestando, contra actores, ratione causationis damnorum non mediocrium intulit non posse actores urgere executionem decreti sacrae regiae maiestatis, stante eo, quod citatio sacrae regiae maiestatis ad reponendum illud idem decretum contumaciale, iam alias exportata et parti actoreae ad manus tradita intercessit. prout id ipsum probando relatione ministerialis regni generalis, statuit eundem ministerialem videlicet providum Dominicum Orlinski. Stans itaque coram eodem officio consulari Leopoliensi proinde Dominicus Orlinski ministerialis regni generalis, in vim suae verae ac

fidelis relationis palam et libere retulit se ad instantiam famati regentis totiusque communitatis civitatis Leopoliensis citationem sacrae regiae maiestatis, e cancellaria regni maiori emanatam, de data Varsaviae sabbatho postridie festi sancti Martini, pontificis et confessoris, anno Domini millesimo septingentesimo primo emanat, sigillo eiusdem cancellariae regni maiori communitam ad manus famati Cipriani Kisielnicki die hesterna reddidisse. Et verificando eandem suam relationem produxit re versalia eiusdem citationis sacrae regiae maiestatis, cuius quidem citationis tenor verborum sequitur talis.

Tenor citationis sacrae regiae maiestatis:

Augustus Secundus, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lithuaniae, Russiae, Prussiae, Masoviae, Samogitiae, Kiioviae, Vołhyniae, Podoliae, Podlachiae, Livoniae, Smolensciae, Severiae Czerniechoviaeque, nec non haereditarius dux Saxoniae et princeps elector. Vobis famatis Cipriano Kisielnicki, Stephano Laszkowski et Micolao Michalewicz, uti et tanquam nationis Ruthenicae civitatis nostrae Leopoliensis senioribus, seu verius toti nationi Ruthenicae Leopoliensis, cuius hic nomina pro expressis censentur, de personis causa infrascripta, bonisque vestris generaliter omnibus mandatus, ut coram nobis iudicioque nostro Assessorali Varsaviae, aut ubi tunc cum curia nostra feliciter constituti fuerimus, a positione praesentis citationis nostrae recte in sex septimanis, seu tum, dum et quando causa praesens ex registro publico acclamata ad iudicandum inciderit, personaliter peremptorieque compareatis. Ad instantiam famati Gregoris Niedzielski protunc ordinis quadraginta virorum, totiusque communitatis civitatis Leopoliensis, regentis et totius communitatis et ordinum. Qui vos citant ad reponendum et restituendum certum decretum nostrum contumaciale Varsaviae feria secunda post festum sanctae Margarethae virginis et martyris, anno nunc currenti millesimo septingentesimo primo in causa respectu dandorum in consultationibus publicis votorum et loci prioris instituta in contumaciam sui actorum stantibus eorundem certis legalitatibus, vel si opus fuerit, eius-

dem decreti nullitatibus obtent. Ad videndum nimirum et audendum memoratum decretum nostrum contumaciale reponibile esse adveniri, illudque ex rationibus in termino inferendis (cuius executionem praesentibusque ad decisionem nostram suspendimus et in suspenso manere volumus tolli, cassari et annihilari, causam in integrum restitui in eaque id quod iuris et aequitatis ratio dictaverit statui et sententiari. Litis igitur parituri et ad praemissa latius vobis in advenienti termino deducens iudicialiter respensuri. Datum Varsaviae sabbatho postridie festi sancti Martini, pontificis et confessoris, anno Domini millesimo septingentesimo primo. (Locus sigillo maioris cancellariae regni) VFTPRSMRS m. propria.

Et haec est praesens eiusdem ministerialis regni generalis modo praemisso facta relatio.

Tandem post factam eiusmodi relationem isdem famatus regens communitatis suo et totius communitatis civitatis Leopoliensis nomine affectavit in haerendo relationi traditae ad manus famati Cipriani Kisielnicki citationis sacrae regiae maiestatis, causam praesentem ad iudicia sacrae regiae maiestatis remitti. Jam vero actores solenissime contra citatum tam ratione inordinate exportatae citationis, quam omnium damnorum et litis expensarum causatarum et causandarum (quarum omnium salvaverunt sibi ac praecustodiverunt viudicationem) protesti sunt. Reprtestatus est famatus regens de nullitate protestationis.... actores factae petens causam praesentem ad iudicia sacrae regiae maiestatis remitti, imo protestatus est de damnis et litis expensis. Officium praesens consulare Leopoliense eo attento, quod citatus famatus regens honoratae communitatis, ad reponendum sacrae regiae maiestatis decretum per actores in contumaciam obtentum, citationem sacrae regiae maiestatis apponit, proinde acceptata qua par est et decet reverentia eadem sacrae regiae maiestatis citatione causam praesentem, cum toto eius effectu ad iudicia sacrae regiae maiestatis remisit. Tandem actores videlicet natio Ruthenica iterum atque iterum contra citatum ratione omnium damnorum et litis expensarum causatarum et causandarum

protestati sunt. Jam vero famatus regens nomine totius communitatis de nullitate protestationis per actores factae reprotestatus est. In cuius reifidem sigillum officii consularis Leopoliensis praesentibus est impraesum.

M. Andreas Abrek Ph. D., ci- М. П. Ex actis officii consularis Leopoliensis. notarius m. p. polien. extraditum.

Львовскій Ставропигіальний архивъ, №№ 747, 755, тоже и въ Львовскомъ Магистратскомъ архивъ, фасцикулъ 219, № 28.

34. 1700 года, 14 января. Письмо Георгія Палары къ Львовскому Ставропигіальному братству съ поздравленіемъ новаго года, передачею ключа отъ братской кассы Петру Семіоновичу для выкупа заложенной цѣни и предложенія, въ случаѣ нужды, передавать братскія требованія въ его домъ, откуда уже извѣстятъ его — Палару, чтобы такимъ образомъ избѣжать лишнихъ церковныхъ расходовъ.

W Batyatyeczach 14 ianuary, 1700 (roku).

Mnie wilce mość panowie mości, wielce milosciwi panowie y bracia!

Zyczyłem sobie wielce, ażebym praesentią moią swiąt chwalebnych narodzenia Pańskiego w(asz) m(ościow) panow powienszował, iednak, że mi słabość zdrowia mego nie pozwoliła, listownie tedy

wzajemnym affektem szczęśliwie oprowadzonych swiąt chwalebnych w(asz) m(ościow) panow winsznię, uprzejmie życząc, ażeby Ten Nowo-narodzony Pan noweni fortunami y szczęśliwszemi progresami w(asz) m(ościow) panow obdarował. Doszedł mie list dnia wczorayszego od w. mm. panow przez oycą Kornyłyia do mnie, iadącego, ordynowany, gdzie na affectacją w. mm. panow zleciłem listownie synowi memu, ażeby wyiowszy klucz cassalny ze sklepu, oddał go i(ego) mo(ści) panu Piotrowi Semionowiczowi, ażeby zadosyć uczynić ratione wykupna lancucha zastawnego. W czym by zaś ieszcze dalsza mie miała od w. mm. panow zaś necessitas, podana iest zawsze bez kosztu cerkiewnego z kamienicy moiey okazyia tu do mnie, co bym miał do oznaymienia i affectacyi w. mm. panow; a teraz, zwyk-łemu się w. mm. panow zaleciwszy affectowi, pisze się, w. m. miłosciwych panow uprzejmie zyczliwy brat y sługa Jerzy Papara.

Адресъ: Mnie wielce m(iłoś)ciwym panom y braci, ich m(oś)ciom panom bractwa congregacyiey cerkwie Stawropigialney, mieyskiej, Lwowskiej Zasnienia Naswiętszey Panny Marii w. m. miłosciwym panom należy we Lwowie.

Львовскій Ставропигіальный архивъ, изъ № 988.

35 1700 года, 18 июня. Письмо Георгия Папарты къ Львовскому Ставропигиальному братству относительно приёма въ братскую церковь Успения Пресвятыя Богородицы рекомендуемаго имъ дьякона.

W Batoryczach 18 iuny, 1700 (roku).

Mnie wielce m(iłó)ściwi panowie moi, wielce m(iłó)ściwi panowie y bracia!

Wiedząc o tym, yż dawno cerkiew Boża potrzebuie duchownych, a mianowicie dyakona dobrego, ktorego bez tak długi czas miec nie może, teraz z okazji bez wies moię jadący ten ociec dyakon, powiadając sie, yż iest z manastera z Zahorowa, ktory, miesca sobie szukając, prosił mię o instancyię do w. mość panow, za ktorym onę wnosząc, wyrozumiawszy tak w odprawowaniu, iako też y wszelkich procederach onego, iesli by się zdał bydz na tym miescu, łascę go y wszelkieu prowidencieu w. mm. panow y bracy zalecam, gdyz mnie z samego tylko poyrzenia zdało by się onego nie opuszcząć, w dalszych circumstancyiach samym w. mościom panom zalecam, y samego siebie zwykłej w. mm. panstwa zalecnoocy się łascę piszę się w. mościow panow zawsze życziwy brat y uniżony sługa Jerzy Papara.

Адресъ: Mnie wielce miłosciwym panom y braci, ich mościom panom bratstwa Congregacyeiey mieyskiey, Lwowskiey, Stawropigialney ritus graeci, mianowicie m(iłó)cywym panom należy we Lwowie.

Львовскій Ставропигиальный архивъ, изъ № 1022.

36. 1700 года, 4 сентября. Письмо А. Красовскаго къ Петру Семеновичу относительно отдачи отчета въ расходахъ церковныхъ суммъ послѣ смерти его брата Николая ¹⁾

Z domu die 4 7—bris, anno 1700.

Mnię wielce mości panię Semianowicz, moy wielce mości panię y bracie!

Że się przez tak długi czas widzieć z w(asz) m(ość), m(oim) m(iłosciwym) p(anem), nie mogę. sprawuję to, albo nie łaska iakowa, albo iakowe domowe zabawy nie dopuszczają z sobą miec ustney conferentiey, y dla tego proszę o pardon m. w. m. pana, iż literatim muszę się naprzykrzać, a to w tey sprawie, widząc teraz na oko co raz transmutationem status et rera, y choc bym chciał bydz, daby patiens in meo negotio, obawiam się, aby nie weyszło adagium, czym daley w las, tym więcej drew ex ea, tedy ratione upraszam w. m. m. pana, abys się zniósł z naszymi pany collegami w moim rachunku po (brata)nku rodzonym pozostałym, aby z nimi przerachować, przejrzec się dobrze, in ipso negotio uważyc, srusi nować, a co cie okaże remanenti z summy purzieszy, iako własnie z naszej substantiey na potrzebę cerkiewną erogowaney, powrocić, żeby nie miec in conscientia, że Kolodzey kradł, ergo Kowala obiesic także y tu, że kto nie ma z cerkiewnego wziąc, a kto ie ma, ut putant, tedy temu nie powrocie, co by to było contra aequitatem et iustitiam. Dla tego upraszam w(asz) m(ość) m(ego) m(iłosciwego) pana, aby z sobą w. m. m. m. panstwo, zszedszy sie in sessione, naradziwszy sie, chcieli e medio sui wysadzić takowych, żeby przeyrzeli w tychże rachunkach gdziekolwiek y kiedy będzie mi nazua-

¹⁾ Николай Красовскъ ѣ одинъ изъ самыхъ усердныхъ и ревностныхъ братьчиковъ Львовскаго братства, умеръ въ 1697 г.

czony, tylko nie w sessiey, ani na cmentarzu, tedy zaraz gotow
będę producese registrz iterato sin...., tedy będę ad abuentum cze-
kac i. m. xędza episcopa, ktoremu elucidowawszy nań, będę upra-
szał o commissarzow przydanie ad audiendum rachunkow, czego
bym nie zyczył, aly pierwszy wstęp iurisdictionis miał ia zaszać,
iednak że, volens nolens, będę musiał udac sie, proszę tedy chocay
w. m. m. pan tam nan ich mościow przedłożyć, a mnie cathego-
ricam dać declarationem, iakowa będzie u w. m. m. panstwa wola,
o co upraszając zwykłej braterskiej łasce y przyiazni reccomen-
duję y iestem w. m. m. pana y brata powolny sługa A. Kras
sowski.

J. mości m. w. m. paniey y wszystkim ich mościom nayuni-
żony przesyłam (pokłon).

A monsieur, monsieur Piere Semianowicz montrescher frere

Львовскій Ставропигиальный архивъ № 746.

37. 1701 года, 24 февраля Рескриптъ короля Августа II, данный Львовскому Ставропигіальному братству, которымъ предписывается назначеннымъ комиссарамъ по дѣлу между братствомъ и епископомъ Львовскимъ Іосифомъ Шумлянскимъ, чтобы они въ присутствіи своемъ заставили Шумлянского взять епископскую кафедру изъ братской церкви, гдѣ онъ силою ее поставилъ и отнялъ обѣ отъ братства его церкви, опредѣлили новыхъ духовныхъ лицъ въ братскія церкви, а старыхъ силою принудилъ принять унію, чтобы комиссари внушили Шумлянскому, что онъ не имѣеть права принуждать русскихъ и его духовныхъ къ уніи, что братству разрѣшается, какъ прежде, брать собѣ духовныхъ лицъ съ другой епархіи. а тѣхъ, которые теперь у нихъ, разсчитать, что онъ -- король беретъ братство подъ свое покровительство, а на тѣхъ, кто будетъ преслѣдовать братство за то, что оно уніи не приняло, валагаетъ штрафъ въ 10000 гривенъ.

August Wtóry, z Bożey łaski krol Polski, wielki xiąże Litewski, Ruski, Pruski, Mazowiecki, Zmudzki, Kiiowski, Wołhynski, Podolski, Podlaski, Inflantski, Smolenski, Siewerski, Czerniechowski, dziedziczny xiąże Saski y elector.

Uprzeymie y wiernie nam mili! Przełożono nam iest przez pewnych pp. rad naszych y przez pokorną supplikę od pobożnego bractwa Lwowskiego utriusque status et conditionis tam equestris, quam civilis ordinis ritus graeci, nie w unii będących, ecclesiarum binarum sub titulis: unius Assumptionis in coelum Gloriosissimae Virginis Mariae intra, alterius extra moenia monasterij sancti Ouphrii, eremitaе, in tutela et patrocinio eiusdem Confraternitatis existentis podaną, a to względem naruszenia praw y przywileiow violataeque securitatis iurium publicorum supertenendam libere religionem suam onym służących, ktore od najasnieyszych antecessorow naszych nadane y od nas samych na szczęśliwey koronacij naszej, iako wszystkim, tak y im przysięglę stwierdzone, y teraz, niedawno w Warszawie roku blisko przeszłego, sub tempus senatus consilii, powtornie przez osobliwe diploma confirmowane mają, y

trzymać onym tychże praw iestemy powinni. A że in contrarium respektując na prawo popolite et poenas super violatores iurium et privilegiorum nostrum descriptas et oppositas, lekce powożając, wielebny Józef Szumlanski, władyka Lwowski, ważył się na te prawa y przywyleia targnąc y violenti modo pomienionemu bractwu ecclesiam supranominatam Sthauropigiandam, nie do niego należącą, iako nie w unii będącą, sub tempus festi ss. Petri et Pauli ritus graeci, roku blisko przeszlego tysiąc siedmsetnego, naciachawszy z gminem, odbił y odiął, nadto y kathedre alias formę swą z należytey kathedry świętego Jura bez prawnie y nienależycie do teyże cerkwi mieyski wprowadził, iakoby chcąc iakąs nową y nie bywałą sine ullo consensu nostro fundować sobie iurisdictionę, co nad prawa, sobie nadane, uczynił, duchownych alias czercow nowych ponadawał, a dawniejszym na nią vi podpisać się rozkazał, przeto iz przeciwko prawom y konstytuciom koronnym, przez ktore pokoy y wolność zwykłego nabożenstwa religii greckiey, consequenter, y temu Bractwu iest obwarowana, stał się y dzieie, od ktorego nabożenstwa y religii grecki, w niey zostaiącey, gwałtem odciażani y przymuszeni bydz nie powinni, y pro libertate accedere ad unionem wolno, tedy na fundamentie tychże praw koronnych et ex obligatione pactorum conventorum, chcąc nienaruszenie w pokoju religionem ritus graeci y przerzeczoną Confraternią przy ich prawach, przywileiach cerkiew y manaster, do nich należący, zachować, umyslnie zlecamy uprzeymie wierność waszą, abys cie, czas sposobny upatrzysz, do miasta Lwowa ziachali y tamże byle dwoch z uprzeym(y) y w(iernością) waszą, było in praesentia braci tey Confraternii praeviis innotescentijs extradendis, iurisdictionę swoię kommisarską in loco ecclesiastico zafundowawszy, mocą y władzą, od nas sobie daną, cerkiew mieyską Lwowską intra, una cum manasterio s. Onophrij extra moenia eiusdem civitatis Leopoliensis zostaiące, pobożnemu bractwu, nie w unij będącemu y chcącemu orientalis ecclesiae ritus graeci trzymać się artykułow y porządkow, znowu oddali; a wielebny Józef Szumlanski, władyka Lwowski, aby do oney więcey się nie intere-

sował y kathedre albo raczey priwatną formę na miejsce tam, gdzie antiquitus oney privilegiatim bydz należy, sprowadził do drukarni, ani żadnych porządkow cale onych się nie interesował, duchownych żadnych, ponieważ się stary swey chcą trzymać religij, nie nadawał, powagą swoią kommisarską postanowili y przykazali, alias in casu venientice pomienioną kathedre wyprowadzić in instanti z cerkwi tey mieyski przy sobie kazali, przy tey władzy y powadze, którą z antecessorow swoich ta Confraternia cerkiew y monaster miec powinni, onych zachowali, ktorych y my zachowuiemy, y gdzie sobie upodobaią według swey religii nie w unii będących czercow z inszey diecesii y episcopii przyiąc, y tych, ktorzy teraz są, odprawic pozwalamy. Securitate personarum tam equestris, quam civilis status in hac Confraternitate et religione zostaiących waruiemy, onych wszystkich y każdego z osobna w protekcyą naszą krolewską bierzemy, ani żadnym sposobem y protextem oppressij, przeganania y w handlach przeszkody im czynic dla tego, że unii ne przyięli, pod winami, w prawie opisanemi, et vadia dziesiątka tysięcy grzywien surowo zakazuiemy, y uprzeym wierność w(aszą) to wszy(s)tko, cokolwiek się zdac będzie, do warunku y pokoju tey Confraternij postanowić non obstantibus quibusvis rescriptis citationibus emanatis et emanandis, ktore pro nullis bydz deklaruiemy, zlecamy. Uczynice to uprzeymie wierność wasza dla łaski naszey. Dan w Warszawie dnia XXIV go miesiāca lutego, roku Pańskiego MDCCI, panowania naszego roku IV. Augustus rex. Jan-Kazimirz Odolski, i. k. mości sekretarz, m. p. M. II.

Commissia do oddania cerkwi y manasteru Konfraternii ritus graeci miasta Lwowa.

На оборотъ чистаго по.у.уста: Reskrypt krolewski na oddanie cerkwi bractwu, od nich przez Szumlanskiego odebrany.

Львовскій Старапопавильный архивъ, № 752.

38. 1702 года, марта 5. Письмо проповѣдника и духовника Львовскаго Ставропигіального братства Самуила Красусскаго къ проповѣднику Кіево-Печерской Лавры Силуану Озѣрскому относительно того, что не онъ — Красусскій преслѣдуетъ, а онъ преслѣдуемъ, что вѣруеть такъ, какъ вѣрять и церковь православная велить, что во Львовѣ стали давать русскимъ людямъ мѣста и высказываетъ опасеніе, какъ бы вслѣдствіе этого не произошли кровопролитія.

Przewielebny w Bogu mości oycze y luby bracie!

Czytaiąc pismo prze(wielebności) t(woiey), bratersko do mnie ordinowane, cieszę się z miłego y dobrego zdrowia p(rzewielebności) t(woiey), ktorego y życzę w długi wiek ku pomnożeniu chwały Bożey. Czytam w tymże pismie p(rzewielebności) t(woiey), że iego mość o. metropolita Kiiowski (Barlaam Jasinski sam czytał przy obiedzie ten list) tego iest o mnie mniemania, iakobym ia został iakimśi honytelem, nie dziwiuję się: bo y Panu Chrystusowi mowiono: „сеи хулить“. Gdy bym ia gonił, coś bym przecie ugonił; ale ia nie tylko гонити, но и гонимъ, бѣгати не могу: бо на nogę skaleczałem. Zostaie tedy takim, iakym y przed tym byłem, святой православно-каеолической вѣры, y iednego słowka nie пумуіає, ani przydaіає. Tak wierzę y tak wyznawam, iako церковь (Никейское symbolum читаеть. За сіе мы православ(ніе) глаголемъ ему: Богъ да простиць, помилует и спасет его, а за наступающее, понеже начал златомъ, а кончилъ блатом, не дякуемъ ему). Сице бо пишеть: A lubo nam włożono w уста papie, żadnego iednak ieszcze tym nie *udławiono*, y, owszem, coś my byli, byli iako małe dziatki, teraz za pożywaniem tego chleba rosniemy w ludzie, iuż nam y za stołem z ludzmi siadać pozwalaią, y urzędy Rusi rozdaіа, czego we Lwowie do tych czas nie było. Prawda, nie szukaliśmy tego y nie spodzialiśmy się, żeby nas tak czczono; ale kiedy tak z nieba dopuszczono,

żeby Русь czczono. Czemuz rusin z polakiem nie ma papy смаковаму.

Nie day Boże, aby z tey okazji do rozlania krwi chrześcianskiej przyść miało: bo což by to za pociecha Rusi była, gdy by się od Rusi ruska krew przelewać miała. Niech te strachi nie idą y na lachi. (Poszły tegoż roku pod Berdyczowem na Wkrainie, pod Białą Cerkwią, w Niemyrowie, gdzie y książę Czehoerte ścięto etc.) Bo przy suchym dostanie się y supowemu. Więc by w to potrafiac mieli, ktorzy' moc y władzą od Boga wzieni y mają, iako by bez rozlania krwi ludzkiej w ludziach zgodę y świętą iedność uczynić mogli. Wolno prz(ewielebności) twoiey y samemu te pismo moie, iako chcecie trutinować, y komu chcecie prezentować. Ja iednak samego siebie w nieodmienney braterskiej iako ni w czym nie odmienney miłości chować, którego modłom s(więtym) wruczam się, zostając prze(wielebności) w(aszey) waszego dobra szczerzo zyczliwy brat y sługa грѣшныи іеромон(ахъ) Samuel Krassuski.¹⁾

We Lwowie marta 5, (roku) 1702.

Библиотека Кієво Софійскаго собора, рукопись подъ № 307, л. 89.

¹⁾ Въ подлинникѣ на поляхъ написано примѣчаніе: „Его бѣднаго удавили Шведы, бо, повѣсавши, били за гроши, и вымучили ѿ червоник, а чего умеръ в лѣто 1702, когда Лвов добули и кровь пролили его: вори-ли Шведы“?

39 1702 года, 27 мая. Письмо Почаевского игумена Иосифа Саввича къ старшему братчику Петру Семеновичу, братскому книгопродавцу, относительно молчанія послѣдняго и о современныхъ движеніяхъ среди русскаго общества.

Die 27 maii, 1702 (roku) z Poczajowa.

Mnie wielce mości panie Semianowicz, moy wielce mości panie y osobiwy dobrodzieiu!

Nic dziwicie sie temu, zem credit stracił u w(asz) m(ość) mego pana, czyli też nie moge sie zrozumiec sam, że w. m. m. pan umawiasz we mnie, zem iuż unitem, a mnie sie widzi, iakoby ieszcze dla czego abys lepiej w. m. m. pan zrozumiał y mnie informował, uczyniwszy z dokumentow rewizie, ktore w(asz) m(ość) m(ego) pana z poczty Luckiey posyłam gazety, daley, iako Bog naywyzszy będzie ordynował, wszystko ochotnie przymiemy, tylko icdney uniey otrzyne-moся и въсѣхъ дѣлъ еи и не хочемо еи, choc sie do nas barzo prosi, a cale nie chcemy nad nią comiseratiey pokazac, bo sie nam nie zda na nic. Jubieleasz tu nie zduza, zalize 69 gurzysto, do tego przez puszc(z)y nie trafi, niech sie pomiędzy gętszym ludem po-boznieszym powoli expediue, a do nas hultaiow nie ma sie czego spieszyc, dziwicie sie barzo, że do tych o. Jasnickiego nie widac, iuż sie y nazbyt gdzies przeswięcił, byle ieszcze y Мęczeski między gurami, nie przyioł korony, choc by nam Hania przysłał, sam na to ubolewam ciężko, że sie tak w. m. m. pan temi kreditami ru-iniesz, a po części y z moiey okaziey y mnie tez, oprócz Białego Stoku, siła szkody w długach ewanelie, gdy by przez kogo to w. m. m. pan z łaski swey przeszli, bo choc sie nie utrzymali byśmy в благочестии, to przecie musi o tym całe woiewodstwo wiedzieć, co sie zostanie po nas, nie zechcemy porzucić lada iak, ale еще надѣемъся на Господа, chocay strachaią, my iuż temu przywykli. Miałem sie czym przysłużyć z domu goscincem, tylko wirzchem

iedzie, raczey sie sam kiedy wyrwe do w. m. pana, albo waszec do-
brodzieiu, bądź łaskaw, przeiedz sie do nas. A wine kiedy iakie
słuszne prosze y nam oznaymic y samego w. m. pana Bogu oddaie,
będąc zawsze w. m. m. pana y dobrodzieia niegodnym Bogamodcą
y naynizszym sługą Jozeph Saiewicz, ihumen m(onastera) Poczaiow-
skiego.

Jey mości dobrodzieyce moiey naynizszy zasylam ukłon. Ich
mościom domowym wszystkim nizko ktaniam sę. Xiążke prosze ka-
zac oprawic pod marenies w szare nakrapiane szkurke iednemu
zakonnikowi. Te gazety prosze nie koźdemu konfidowac, a listy
przysłać nazad. Juź to my o.i puł roku z sobo targuiemy, a nie mo-
żem do mohoryczu przystąpic, bo na nas ten handel wisi.

Львовскій Отавропизіалный архивъ, № 746.

40. 1704 года, 11 июня. Іосифъ Шумлянскій, епископъ Львовскій, Галицкій и Каменецъ-Подольскій, подтверждаетъ всѣ права и привилегіи Львовскаго Ставропигіального братства и публично кается о несправедливомъ своемъ прежнемъ отношеніи къ помянутому братству.

Anno Domini millesimo septingentesimo vigesimo sexto, die lunae decima octava mensis februarij.

Coram officio et actis praesentibus consistorij Leopoliensis, constitutus personaliter, honoratus Jacobus Rusianowicz, vicesenior Confraternitatis Stauropigianae ritus graeci uniti, ad ecclesiam Assumptionis in coelum Beatae Virginis Mariae, intra moenia civitatis Leopoliensis, tenens et habens suis in manibus infrascriptum authenticum instrumentum sanum, salvum, alaesum, omnique vitio, et suspicionis nota carens, manu propria illustrissimi et reverendissimi olim Josephi Szumlanski, episcopi Leopoliensis, Haliciensis et Camenecensis Podoliae, subscriptum et sigillo ejusdem communitum, illud ad omnem meliorem finem et juris effectum, actis praesentibus inseri et ingrossari postulavit. Quod, cum acta publica nemini sunt deneganda, obtinuit. Cujus quidem instrumenti tenor de verbo ad verbum sequitur et est ejus modi:

Jozef Szumlanski, episkop Lwowski, Halicki, Kamienca Podolskiego, metropoliey Kijowskiej administrator, archimandryta Pieczarski. Wszem w obec y kaźdemu z osobna, komu o tym wiedzieć będzie należało, wiadomo czynię, y secuturae ninieyszym pismem podaę posteritati. Nic chwalebniejszego, nic swiętobliwszego, nie-smiertelney pamięci nic godniejszego, nic skuteczniejszego sądziłem zawsze, sądzę, y kaźdy sądzić może, iako sarta tectaue tueri prawa, ktore są inventio quaedam, et donum Dei, wolności, y swobody, y prerogatywy, sub quibus movemur, w należytey starodawnych antecessorow naszych torem mieć konserwacyi, y ieżeli ob obstacula nie można augere, przynaymniey gotowe defendere, ne

cadant, sama to lex naturae, y wrodzona w każdym, wyciąga aequanimitas et conscientia. To jest basis et fundamentum wszelkiego dobra pospolitego, przez to Naywyższemu Panu, per Quem reges regnant, principes imperant et potentes decernunt justitiam, nieśmiertelna incessabili cultu idzie chwała, honor y veneratio, przez to wiara, religio a zatym chwała Boża augmentum bierze, ztąd miłość inter vicinos et confratres propagatur et crescit, ztąd dobro pospolite krzewi się, nec unquam titubat. To jest wszelkiej rzeczy pospolitey vinculum, to wolności fundamentum, to życia ludzkiego solatium, przez to salus populi, wszelkie dobro pospolite in integro zostaje, tam humana societas et publica tranquillitas conservatur, gdzie prawa, privilegia, decreta observantur et manentur. Przez życie moje, zawsze ab ipsis episkopiey inijtys, to miałem in votis et alto desiderio pragnąłem, iako chwały Bożej pomnożenie, świątń Panskich osobliwą ozdobę y zaszczyt, aby wszędzie nieśmiertelna Wielkiego Boga, Matki Jego Przenajświętszey chwała w nabożeństwie zawsze iasniała y codziennie augmentum brała; tak aby prawa wszelkie, wolności, immunitates et privilegia monastynom bractwom y wszelkim świętym miejscom od najiasniejszych krolow y xiążąt nadane, pia legata, et ordinatas ecclesiarum haereditates sacrorumque fundationes caetuum et inditas eorundem na większą Boga chwałę, immunitates konserwować omni studio et conatu starałem się y nieraz to samym skutkiem pokazałem, iakoż y teraz pokazuje y pismem tym wszelkie prawa, privilegia, decreta, praerogativas et immunitates szlachetnemu bractwu Staupigianu cerkwie mieyskiej Lwowskiej, pod tytułem Usnicia Przenajświętszey Panny będącey, na cały kray Rossyjski iasniejącey, od najiasniejszych krolow y innych ab origine służące, in omnibus conditionibus, punctis beneficijsque universis przymiuję, approbiuję, konfirmuję y ratyfikuję, w niczym ex officio meo do ich porządku y artykułow, im służących, należyć, ani quovis modo, titulo et praetextu interessować się, owszem onych przy nichże cale y nienaruszenie ex integro zawsze zachowywać deklaruję et spondeo. I lubo coś przed

tym in contrarium respectem drukowania xiąg pod tytułem wystawienia formy albo kathedry w pomienioney cerkwi brackiey, czynienia rachunkow z prowentow cerkiewnych, przymowania duchownych zakonnikow do teyże cerkwi y drugiey świętego Onophrego, tu we Lwowie na przedmiesciu Krakowskim w ichże opiece będącey, attentavi, bo bardziey malignas antitheos zayrżawszy zgodzie, seminavit Zizaniam et discordiam, iako ieszcze bardziey na ten czas ignarus takowych ichże praw, niesłusznie czyniłem. Teraz zaś dobrze w tychże prawach, mnie produkowanych, przeyzrżawszy się, oraz ich pobożność y przykładne koło dobra cerkwie Bożey cum gloria Dei staranie zważywszy, to rewokuję, ani przeciwko tymże ich prawom, dekretem, przywileiom, quovis praetextu et iure powstawać, mowić in eversionem et convulsionem, uchoway Boże, onych, co czynić, owszem one omni meliori modo utrzymywać, drukowania xiąg słowienskim y ruskim dialektem w drukarni ich brackiey żadnym sposobem onym nie zabraniać, ani zakazywać, ani tych xiąg do korekty, albo censury swoiey pociągać (ktore sub titulo eodem, pod iakim zwyczajnie drukowali, teraz y potym podług praw, przywileiow y dekretow ich wolno im one drukować). Także formy albo kathedry w cerkwi ich pomienioney brackiey (będąc zdawna s. Irzego we Lwowie zafundowana katedralna y teraz iasnieie) wystawiać, pretendować, rachunkow od nich nie wymagać, ani duchownych zakonnikow do teyże cerkwie ich brackiey y drugiey monastyru s. Onofrego we Lwowie, na przedmiesciu w ichże opiece będącey, przyimować, iakich oni sobie vigore iuris patronatus Confraternitati suae servientis obiorą y upodobaia, nie zabraniać, y innych nie zabraniać deklaruję, y episkopskim słowem, fide et honore do tego wszy(s)tkiego nie interessować się przyrzekam y ubowiązuje się zachowywać ich cale y nienaruszenie we wszystkich ich prawach, przywileiach, dekretach, exemptach y porządkach braterskich, iakoż władzą moią y powagą pasterską et praesentium robore zachowuję in perpetuum. Co trzymam, że y następcy moi—przyszli episkopowie Lwowscy ex ipsa iustitia et con-

scientia uczynią y trzymać firmissime będą, weyrzawszy w samą szluszność, prawa, przywileia, dekreta przeyrzawszy, wziąwszy w reflexią y należycie to zważysz, iż naprzod żadnych skryptow y xiąg nowych, ktore by korrekty y censury potrzebowały, z drukarni swojej nie wydaią, tylko zdawna juxta Orientalis ecclesiae graecae ritum korrygowane y approbowane xięgi słowienskimi dialektami, iakich cerkiew używa, drukuią, mając na to prawa, przywileia, dekreta, od nayiasniejszych panow naszych od tak wielu lat nadane y approbowane. Druga, rachunki między sobą podług porządku swego brackiego zachowuiąc się, z tychże xiąg dochodow y rozchodow nie na co inszego, tylko na ozdoba chwały Bożkiej y cerkwi pomienionych, tudzież na sustencyą duchownych, szkoły, monastynu s. Onofrego, szpitalu ubogich i inne potrzeby cerkiewne obracaiących się (iako w oczach wszystkich ta pobożność y porządek nieustaiący iasnieie) czynią, nie zechcąc tychże praw, przywileiow, wolności, dekretow, onym słuźących, convellere y naruszać, owszem przykładem moim y dawniejszych episkopow one in integro manutenebunt, et in omnibus punctis ac conditionibus cale y nie naruszenie ultra quodvis impedimentum obserwować y konserwować będą, ex zelo et conscientia sua, pamiętaiąc na słowa Samego Zbawiciela naszego, „ne prydoch rozoryty, no ispołnyty“¹⁾, tymże trybem postępuią et adimplebunt legem, na ktorey a tot seculis ufundowane y rozkrzewione bractwo pomienione coraz większe bierze incrementa, a ztąd chwała Boża augmentatur, iako też formy albo katedry tamże w cerkwie ich brackiej, którą ia był na czas dla jedney pod czas nabożenstwa stania wygody postawił, pretendować, uchoway Boże, nie zechcą, y żadną miarą przeciwko dawnym funduszom y zwycaiom nie mogą, ponieważ z pierwszego przywileiu odradzaiącey się episkopii Lwowskiej, longa annorum intercapedine post decessum xiążąt Ruskich, absque locio ordinario wakuiącey mi-

¹⁾ Слова, помѣщенные въ кавычкахъ, въ № 757 написаны русскою транскрипціей.

nifeste elicitor, że nie przy inszey we Lwowie, tylko przy cerkwi świętego Irzego, męczenika Chrystusowego, solium episcopale, to iest kathedra rezydencyi et exercendae jurisdictionis spiritualium synedrion, iako in monte Sion zakonu et Sacrorum dispensandae gratiae in signum excelsum mieysce nasze dane ¹⁾ „hora Bożia, hora tucznaia, hora ¹⁾), na ktorey Bogu mieszkać przez ofiary swiete podobało, podług tegoż Psałmisty s. wyprowadził ie na górę Swoią świętą y dał mieszkanie ich górę, którą ugruntował na wieki, którą szczepiła prawica Bozka. A iako wszelkie thoremata pisma świętego swiadczą, iż ecclesia aequiparatur ad montes, haec enim est domus Domini altissima et maxime conspicua; toż y prorok Esaias mowi: „et erit novissimis diebus praeparatus, mons domus Domini in vertice montium“, to iest apostolorum, prophetarum, ktorych apostolos in montibus elegit, docuit y onym sławę Swoią pokazał, paść owce swoje zlecił, wiązać y rozgrzeszać dał władzę. Tak też y ta cerkiew katedralna świętego Irzego, uprzewileiowaniem nad inne w dyecezyi swoiey przodkując, ma zlecenia swego excellentiam, ktora synow swoich splendore illustrat, dyrekcją y dozorstwem Magni sacrorum Praesidis tanquam in Olympo pomienionej kathedry rezydując praelucentis, y na což potrzeba zacniejszey, godniejszey nad te a tot saeculis uprzywileiowaną, solennizowaną kathedrę, sit ergo mons hic, sicut mons Sion, non commoveatur in aeternum ¹⁾ osnowanya ieho na horach swiatych, ¹⁾ elegit Dominus Syon, elegit eam in habitationem sibi, to odpocznienie moie na wieki wiekow, tu mieszkać będą; bo ie sobie obrał, mieszkali anteedanei, mieszkać będą y succedanei tanquam in Petra fundati firma, nie przenosząc kathedry. Jakoż nie rozumiem by naymniey ex sola iustitia et conscientia następcow moich przyszłych episkopow Lwowskich, aby mieli co in contrarium attentare czynić et evertere pomienione prawa, dekreta, a tot saeculis solennizowane et in suo esse

¹⁾ Что въ цифрахъ, то въ № 737 написано русскою транскрипціею.

ab antecedaneis conserwowane, w czym, iako mogę, conscientias ich mosciow stimulo conscientiae meae obliguję y obowiązuję. To zaś wszystko wyżej opisano, non praesentis tantum aevi, sed posteritatis memoriam potrzebujące, na wieczną pamiątkę tym pismem wyrażam et immortalitati konsekruję, ręką własną dla lepszej wiary y pamięci przy zwykłej pieczęci podpisując. Te in supplementum moie pasterskie temuż szlachetnemu Stauropigium bractwu daię napomnienie y błogosławienstwo, aby pobożnością, dobrym przykładem, cura et studio koło dobra cerkwie Bożej na większą chwałę Panny Przenayswiętszey, sub cuius nomine et titulo militant, tym bardziej praeluceant alijs, tanquam foces ardentes, w dobrym porządku y nieustającym chwały Bożej pomnożeniu w wielkopomny czasy aby to sacrum capitolium dilecti sodalitij, iako fundamenta provehendi cultus Divini ac promovendae religionis et ecclesiae powziąwszy, uberius in sua propagatione germinare, iako na¹⁾ ziemi błazi¹⁾ et producere fructus ozdoby y pociechi swojej, co wszystkim patet, zaczęło, tak day Boże, aby ad maiorem Dei gloriam in suis incrementis żyźne na wieki pomnażało w¹⁾ bradi swoim¹⁾ messes, duszo zbawienne, czego pastersko życzę. W katedrze moiej, y rezydencyi episkopskiej, Lwowskiej, przy cerkwi świętego Jerzego, męczenika Chrystusowego, dnia iedynastego miesiąca czerwca veteris styli, roku Pańskiego tysiąc siedmset czwartego. Joseph Szumlanski, episkop Lwowski. (Locus sigilli).

Post quarundem literarum ingrossationem, suprascriptus offerens, originale ipsum ad se recepit et de recepto, sibi que restituto, cancellariam praesentem quietavit, quietatque per praesentes. Praesentibus cancellariae scribis.

Ex protocollo actorum consistorij Leopoliensis extractum et sigillo illustrissimi et reverendissimi domini Hieronymi—Mathiae Jełowicki, Dei et Apostolicae sedis gratia episcopi Pellensis, Suf-

¹⁾ Что между цифрами, то въ № 757 написано русской транскрипціей

fraganei, praepositi vicarij in spiritualibus et officialis generalis Leopoliensis, regentis cancellariae magni ducatus Lithuaniae, canonici Cracoviensis communitatum et extraditum.

L. S.

Andreas Makowski, apostolicus et..... curiae archiepiscopalis atque... Leopoliensis notarius.

Львовскій Ставропигиальный архивъ, № 758. Тоже самое, но безъ засвидѣтельствванія и печати Еловицкаго, находимъ и подъ № 757.

41. 1707 года, 28 февраля. Грамота царя Петра Великаго, данная Львовскому Ставропигіальному братству на свободную продажу книгъ въ Украинѣ и сборъ пожертвованій на украшеніе храма.

Божиею поспѣшествующею милостию, мы пресвѣтлѣйшій и державнѣйшій великій государь, царь и великій князь Петръ Алексѣевичъ, самодержецъ Всероссійскій, и прочая, и прочая. Объявляемъ чрезъ сие войскъ нашихъ генерал—оелтъмаршалу, и генераломъ, и прочимъ команду имѣющимъ, а Малороссійскихъ нашихъ войскъ гетману, и наказнымъ у него региментарем, такожъ высокимъ и нижнимъ офицеромъ, и рядовымъ: дабы посланныхъ изъ Олвова (sic) отъ братства храма Успения Пресвятыя Богородицы, когда пошлюца на Украину въ наши царского величества Малороссійские города два или три человекъ с церковными на продажу книгами и ради собрания милостыни для украшения того храма и ихъ съ тѣми книгами до Малороссійскихъ городовъ чрезъ тѣ мѣста, егда имъ случитца ѣхать, гдѣ войска наши обретаютца, пропускать безъ задержанія, не чиня имъ в пути ихъ озлобления; а какъ они приѣдутъ въ Малороссійские города и вышереченному гетману и наказнымъ у него региментарем о бытіи ихъ в Малороссійскихъ городѣхъ и об отпуске ихъ по прежнему за рубежъ до Лвова велѣтъ учинить по нашему царского величества указу и по своемъ разсмотрению. Данъ в главномъ нашемъ стану, у Жолковѣ, за нашею царского величества печатью, февраля 28-го дня, 1707 года.

М. П.

Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 760, тутъ же и копія.

42. 1708 года, 2 марта. Письмо Иосифа Шумлянскаго, епископа Львовскаго, Галицкаго и Каменецъ-Подольскаго, къ нунцію Николаю Спинолѣ, съ превозношеніемъ Львовскаго Ставропигіальнаго братства, съ указаніемъ его благотворной дѣятельности, его правъ и о согласіи принять унію.

Excellentissime, illustrissime et reverendissime domine, domine et benefactor amplissime!

Et hoc literali cambio meam filialem, eamque tributariam excellentissimae dominationi vestrae animo cordeque sterno demissionem, hoc eorundem unicum summens solatium delitiumque supremum, hic in regno Poloniae sanctissimae sedis apostolicae, adorare numen, excellentissimam dominationem vestram eiusque benefico, literatim, saltim, dum mihi iam maiora non licent, perfrui reddere, in concussa fide autumans hoc idem vicarium numen, prout antea sic et ad praesens nomenque excellentiss. dominationis vestrae in desideriis ubique sibi propitiam esse, non privatum desiderium (nam mea ad huc recondo) sed publicam ecclesiae nostrae bonam, populi salutem, integritatem s. unionis, quo magis amplificari in populo et seruari (prout haec omni voto et desiderio curavi) etiam secutura aetate possit; propono excellentiss. dominationi vestrae, uti supremo s. apostolicae sedis in regno nostro vicario. Confraternitas ritus graeco—uniti per orbem clara Leopoliensis, binarum ecclesiarum Assumptionis in coelum Beatissimae Virginis Mariae intra et s. Onofrii, eremi, extra moenia civitatis sitarum, fundatores et a primacva fundatione promotores, tutores, protectores et patroni, Sthauropigii titulo, quondam a patriarcha Constantinopol(iense) insigniti, privilegiis, libertatibus serenissimorum regnum dotati, pro domo et gloria Dei desudantes, decus et ornamentum ecclesiae promoventes, inter alios excellentes et maiores, totque dexterrimis pro bono ecclesiae et nationis suae gestis et actionibus clari, ...que ac gloriosi, quorum tutela sudore et opera decus ecclesiae cum gloria Dei augetur et crescit, s. uni-

onem glorioso et laudabili exemplo libere acceptarunt, professionem praestiterunt, et per-inde non minorem post se populi partem traxerunt, eandem firmissime et constanter tenent, tenerique curant. Ante s. unionem in disunionem, hoc vel maxime iure quondam a patriarcha Constantinopol. habito gaudebant ne ius, iurisdictionem et dependentiam in actionibus a loci ordinario episcopo habeant, sed ex nomine Sthaupigij ad ius et iurisdictionem soliusmet patriarchae spectent, solique illi ex omnibus ecclesiae et suis respondeant actionibus, et semper a loci ordinario hoc servabatur, nunc vero post eiuratum schisma et liberum ad s. unionem accessam, et eam eiuraverant, nec esse volunt dependentiam, sed simili libertatis et immunitatis stella ab eo, quem ad praesens summum caput agnoscunt, cooperiri, curant, recurrant supplices ad excell. dominationem vestram, quatenus id amplissima sede, promotione eius obtineant, et quod ante hac ius praemissum et iurisdictionem a patriarcha nunc ab ipso sanctissimo pontifice habeant, solique iurisdictioni papali in omnibus subsint, quod hactenus ipsis et ego servavi, manu tenui, scriptis approbavi et ad praesens ad praemissa accedo, meamque ad excellen. dominationem vestram apiscopalem interpono auctoritem, consensum, supplicemque libellum, quatenus de plenitudine gratiae et potestatis suae, hanc suam velit eis, in promovendo negotio hoc, praestare gratiam, quatenus per scriptum a summo pontifice hoc exaratum ius habeant, prout luculentius explicabit praemissa reverendissimus dominus Trembety, praefectus collegii pontificij, intimus in eius desideriis patronus, ego solum modo, obnixè ex postulo effectum praemissorum, nihil per id derogabitur, antiqua ipsis indita renovabuntur et solidabuntur iura, eoque magis feruentior in populo exardescet propagandae et conservandae etiam per secuturam aetatem, animus et stimulus, adtraheturque vulgus, quo maior in praemissis excellentissimae dominationis vestrae facilitas et sanctissimae sedis apparebit gratia, firmabitur per id ipsum, in animis tam nobilissimae Confraternitatis (quae non postremam populi trahit partem) sanctissimae unionis ratio, ambitus, etiam in posteris et ze-

lus, interim ego dum eas pro praemissa Confraternitate nullipietate secunda, instantiales ad excellentissimam dominationem vestram effundo preces, id autumo, quod ex gratia et promotione eius sortiantur petita effectum, cum ea protestatione et professione, manebo semper et maneo, quod sum excellentissimae, illustrissimae et reverendissimae dominationis vestrae domini, domini, patroni et benefactoris mei amplissimi, humillimus servus et devotus exorator Josephus Szumlanski, e(piscopus) L(eopoliensis), H(alicensis), K(aminecensis), a(dministrator) m(etropoliae) Kiiovenssis), a(rchimandrita) P(eczaroiensis).

Лвовскій Ставропигіальний архивъ, № 763.

43. 1708 года, 2 марта. Письмо Юсифа Шумлянскаго къ приближенному нунція съ извѣщеніемъ о принятіи братствомъ уни и надеждою объ оставленіи его при всѣхъ его правахъ.

Copia litterarum ad illustrissimum dominum auditorem Gurlem (?)
s. Nuntiaturae.

Et hoc cambio praemissa solenni obsequiorum meorum illustrissimae dominationi vestrae manifestatione, repono, cum submissa et filiali veneratione, in sinum eius proposita, iam a me nobilissima Confraternitas Sthauropigiana ecclesiae Leopoliensis civitatis graeco—uniti Assumptionis in coelum Beatissimae Virginis Mariae iusta et iuribus consona, desideria per reverendum praestantissimum Trambetij, praefectum collegii pontific. Leopol., procul dubio explicato, eam unicam ab illustrissima dominatione vestra

praestolor beatitudinem et obnixè exportulo, quatenus eadem desideria illius Confraternitatis felicem quantocius peculiari gratia, protectione et promotione illustrissimae dominationis vestrae sortiantur effectum, non derogabit per id quidquam iuribus, ecclesiae et episcoporum, ino antiqua eorum sarta erunt, et eo feruentior in eis manutenendae et conservandae s. unionis erit ambitus, ego vero pro eis modi illustrissimae dominationi vestrae in persona mei affectu et respectu, semper eas fundam protestationes. Benedic anima mea domine, et omnia quae intra me sunt nomini sancto eius. Voloque esse inseparabiliter excellentissimae, illustrimae ac reverendisimae dominationis vestrae domini, domini, patroni et benefectoris amplissimi humillimus servus et devotus exorator Josephi Szumlanski.

Te obadwa listy minori sigillo zapieczetowane smułka.

На другомъ помяуистъ: Copia litterarum ab illustrissimo domino Josepho Szumlansky, episcopo rutheno Leopoliensi unito, ad illustrissimum, excellentissimum et reverendissimum dominum Nicolaum Spinola, archiepiscopum Thebanum, Nuntium Apostolicum protunc in Polonia, cui serio recomendat Confraternitatem Stauropigi-
anem, scriptarum Leopoli die 2 martij, anno 1708. Ponitur hic sub № 1.

Львовскій Ставропигіальний архисъ, № 763, тоже самое и подъ № 764, только помячено 9 маји и: „Scripsit has epistolas manu propria reverendissimus P. Stephanus Trembetti, praefectus colleg. pontif. Leopoli“.

44. 1708 года, 22 августа. Письмо Львовскаго Ставроигіяльнаго братства къ нунцію Николаю Спиноль о томъ, что Іосифъ Шумлянскій, епископъ Львовскій, Галицкій и Каменецъ-Подольскій, долженъ отъ многихъ лѣтъ братству 1500 злотыхъ, которые братство пожертвовало свящ. конгрегаци на основаніе общежитія (семинаріи) для русскихъ людей при „congregatio de propoganda fide“, а такъ какъ домъ не былъ купленъ, то братство просить нунція, чтобы онъ написалъ письмо къ старостѣ и воеводѣ Белзскому и епископу Перемышльскому, Георгію Винницкому, чтобы они похлопотали о возвратѣ этихъ денегъ братству.

Excellentissime, illustrissime et reverendissime domine, domine patrone coll-me et benefactor amplissime!

Benignitas, qua excellentissima, illustrissima et reverendissima dominatione vestra dignita fuit, humillimas supplicationes nostras suscipere et apud Sanctissimum Christi vicarium easdem promovere, nobisque omnibus altissimum suum patrociniū appromittere et impertiri, sicut nos in aeternum devinctos constituit ita ad nova imploranda beneficia et gratias ab eadem excellentissima, illustrissima et reverendissima dominatione vestra cum spei certitudine praebet animi incitamentum. Tanquam filii obedientiae ad excellentissimam, illustrissimam et reverendissimam dominationem vestram humiliter recurrimus, ad hoc ut sicuti sub eiusdem sanctae sedis apostolicae protectione vivimus, ita eiusdem beneficas, gratias experiri possimus, debet illustrissimus episcopus Szumlanski piae memoriae Confraternitati nostrae Sthauropigianae Leopoliensis mille quingentos florenos polonicales a multis annis, et haec summa fundata erat in lapidea, quam sacra congregatio de propoganda fide emit pro seminario erigendo in beneficium Roxolanae nationis, recepit praedictus illustrissimus piae memoriae a sacra congregatione totam summam iuxta taxam factam in venditione (e)iusdem domus nobisque semper solutionem debitam appromisit: sed cum haec nunquam sit secuta, nullaque pariter in testamento (quod non solum circa hanc, sed

etiam circa multas alias contigit) huius summae facta sit mentio post sera facta ipsius, rogamus proinde humillime excellentissimam, illustrissimam et reverendissimam dominationem vestram, ut dignetur ex sua gratia ordinare aliquam epistolam tam illustrissimo palatino Belzensi supremo exercituum duci et primario excutori testamenti, quam illustrissimo et reverendissimo episcopo Premislensi Winnicki moderno ad praesens, huius vacantis episcopatus administratori ad hoc ut successoribus praedicti illustriss. Leopoliens. serio demandare dignentur, praedictae summae spectantis ad Confraternitatem exsolutionem. Erit nobis haec gratia particularis effectus eiusdem maximae clementiae aliis vero firmissimum argumentum protectionis excellentissimae, illustrissimae et reverendissimae dominationis vestrae, sub qua vivere gloriamur et rogamus dum profundissimo cultu et veneratione sumus excellentissimae, illustrissimae et reverendissimae dominationi vestrae.

Humillimi, devinctissimi et obligatissimi servi et exoratores confratres ecclesiae Leopoliensis et seniores nationis ritus graeci uniti. Leopoli 22 augusti, 1708 (anno).

На оборотъ: Copia della litera scripta dalla confraternita Rutena a mensr. nutio Spinola circa lisiortai 1500. Alli 22 aug. 1708.

Львовскій Ставропігійський архивъ, № 766.

45. 1712 года. 1 сентября. Письмо нунція Одескалки, архієпископа Медиоланскаго, къ братству о принятіи имъ православнаго проповѣдника, котораго оно или должно прогнать или заставить публично принять унію, съ напоминаніемъ, что хотя Ставропигія уже четыре года почи- ваеть на материнскомъ лонѣ Римской церкви, но онъ—архієпископъ не видитъ въ своей канцеляріи никакихъ отчетовъ въ доходахъ братства, для ревизіи и просмотра которыхъ онъ пришлетъ кого либо изъ своихъ людей.

Praestantissimi Domini!

Maximo sane dolore me affecit id, quod nuper ad me allatum est, vestras scilicet dominationes recepisse ac concionatorem ordinarium constituisse monachum quendam basilianum, qui apertissime schismaticus esse dynoscitur. Cum autem vehementer cupiam, ut dominationes vestrae, quae ex speciali sacrae sedis apostolicae gratia eidem immediate subiectae sunt nullis erroribus illaquerentur, atque in via veniaris evangelicae permaneant, pro eo singulari affectu, quo propterea ipsas amplector, hortandas, ac monendas esse duxi, ut eundem religiosum aut dimittant, aut ad catholicae fidei professionem in alicuius ac prudentis viri manibus emittendam, quam deinde ad me transmittere poterunt, obstringant. Id etiam non mediocriter me ansit, quod etsi aliqui elapsi sint anni, ex quibus Confraternitas ista dominationum vestrarum in immediatam apostolicae sedis clientelam amanrissime ascita est, tamen cum diligenter indagaverim eos, qui ad excipiendas rationes administrationis deputari de more debuissent, nihil de super audivi, neque in regestris cancellariae huius aliquem, cui hoc munus demandatum esset, inveni, cum tamen necesse admodum sit, ut statis temporibus nonnulli deputentur, a quibus supradae rationes reddantur, et vicissim recipiantur, ne filii huius saeculi diligentiores ac prudentiores filii lucis, quales dominationes vestrae sunt, inveniantur. Quam

ob rem ut hac pariter in re dominationes vestrae, quae aretrori sanctae Romanae ecclesiae vinculo coniunctae sunt, uniformem eiusdem morem servare velint, impense hortor paterneque moneo et eisdem meorum officiorum promptitudine semper paratam officio ecclesiarumque omnium benedictionum plenitudinem sanctae unionis stabilimentum et venerabilis ipsius Confraternitatis acgmentum a summo bonorum omnium largitore Deo apprecor praestantissimarum dominationum virorum.

Varsaviae prima septembris, 1712 (anno).

Officiosissimus ad omnia B. archiepiscopus Odescalki.

На оборотъ второго листа написано: Benedictus Odescalki nuntius archiep. Mediol.

Львовскій Ставропигіальний архивъ, связка XVII.

46. 1712 года, 21 сентября. Письмо Львовскаго Ставропигіального братства къ нунцію Одескальки, архіепископу Медиоланскому, относительно того, чтобы братство представило своего проповѣдника Виталія Яндзинскаго префекту Θεотиновъ, Стефану Тромбетти, передъ которымъ Яндзинскій и произнесъ-бы свое исповѣданіе, на что и прилагается записка, что братство готово согласиться на ревизію относительно благолѣпія и порядка въ храмѣ, чистоты въ алтарѣ, ризницѣ, правильности богослужевія, что же касается имущества и счетовъ, то никакой ревизіи братство подлежать не должно, такъ какъ на этомъ основаніи братство приняло унию, имѣеть королевскіе привилегіи въ томъ, что члены братства не только ктиторы и попечители церкви, но и старшіе изъ народа Русскаго, обязаны защищать права цѣлой націи; доходы же имѣють отъ собственнаго капитала и промысла и отчетъ въ нихъ отдають только старшіе братчики полному собранію, а потому просятъ разъ навсегда освободить ихъ отъ притязаній въ этомъ отношеніи.

Illustrissime, excellentissime et reverendissime domine, domine, patrone col. et benefactor amplissime!

Humillime veniam petimus, quod huc-usque, sicut nostrum erat, debitum excellentiae vestrae homagium et venerationem, tanquam superiori immediato, protectori et benefactori nostro non reddimus: miseriae et calamitates istorum temporum, quibus opprimimur simul cum omnibus aliis, fuerunt causa istius nostrae retardationis, cui supplemus ad praesens, dum cum omni cultu et propendissima submissione sacras excellentiae vestrae deosculamur manus.

Recepimus, cum ea qua par est reverentia, mandata excellentiae vestrae, et ad confundendos delatores contra nos, Confraternitatem nostram et concionatorem ipsius; citra omnem difficultatem, libentissime, et sine ulla dilatione deduximus ipsum ad reverendissimum praefectum coll. pontificij Leopoliem. Stephanum Trombetti, qui illius fidei professionem in suis manibus recepit, prout istius actus, cui nos quoque interfuimus, documentum authenticum in suis

epistolis excell. vestrae benefactori nostro, ipsemet transmittere appromisit.

Quod vero attinet visitationem destinandam ad nostram confraternitatem. Duo hic puncta consideramus: primum quod respicit decorem ecclesiae Dei, illuditiem sacrorum altarium, conservationem suppellectilium ecclesiae, bonum ordinem ceremoniarum ipsius, prout decet et oportet observari ad existentibus in unione cum sancta Romana ecclesia, extra quam nullus saluari potest, et sa hoc non solum paratissimi sumus parere mandati excell. vestrae, quin immo, cum haec omnia respiciant spiritualem ordinem et potestatem, nos quoque humillime rogamus excell. vestram, puatenus dignetur, si ita visum fuerit, destinare sua gratia et aucthoritate apostolica praedictum reverendum patrem praefectum cum alio ex pp. missionarijs eiusque ordinis, quia obsit gloriari non veremur licet post tam grandem per postilitatem suecorum desolationem nostram ruginati imo, imo gratum habebimus: speramus enim pro certo, quod non inveniet aliquid mali de nobis, cum labore manuum nostrarum, incremento et conservationi dictae Confraternitatis, unanimi consensu studeamus, non vero destructioni.

Quod vero attinet administrationem bonorum, liceat nobis humillime exponere excellentiae vestrae, quomodo haec Confraternitas nostra cuius nos collatores, provisores et tutores sumus, ab initio suae erectionis a centenis annis numquam fuit visitata nec a patriarchis, nec ab episcopis, nec a quocumque alio, iuxta serenissimorum regum privilegia et diplomata quibus firmata manet; sed inter nos ipsos in praesentia fratrum calculatio semper fieri solita; praeterea nullas villas aut certos proventus habet; deinde cum simus nos etiam seniores non tantum Confraternitatis, sed etiam totius nationis Roxolanae, tenemur iuxta erectionem istius Confraternitatis impendere, pro defensione iurium (iura et privilegia omnia in manibus nostris habemus et ea conservare in suo esse omnino tenemur) et privilegiorum et immanitatem et delibertatem ipsius et alaborare semper in iudicijs contra competito res tam coram serenissimo rege, quam

in alijs tribunalibus. Qua propter cum accesserimus ad unionem sanctam cum nostris istis privilegijs serenissimorum regum et aliunde in hac materia numquam instituta fuerit visitatio, cum nihil certi possideamus ideo, humillime petimus excellentiam vestram, quatenus dignetur hac in parte benigne nobiscum dispensare et tanto magis quia veremur hoc initio unionis sanctae ne plusquam debite apprehendant aliqui graeci, qui hic semper permanent et alii confratres minores videndo hanc novam et insuetam visitationem.

Caeterum, ut excellentia vestra proptitudinem obedientiae nostrae erga sanctam sedem apostolicam, in cuius immediata subiectione et protectione vivere gloriamur et mori volumus, recognoscat. Appro-mittimus, quod occasione qua venturi sumus Varsaviam tempore comi-tiorum generalium ad implorandam protectionem excellentiae vestrae pro defensione iurium et privilegiorum nostrorum, praesentabimus eidem excellentiae vestrae cum nostris libris et registris omnem sollicitudinem, curam, sudores et labores nostros, quos impendimus in beneficium et conservationem dictae nostrae Confraternitatis et totius nationis ad maiorem Dei gloriam et dum hoc interim humil-lime petimus conservari sub protectione apostolica excellentiae ves-trae, cum propendissimo osculo sacrarum manuum eiusque sistimur ad pedes ac eius excellentiae vestrae humillimi, devinctissimi et ol-ligatissimi(?) servi et exoratores indigni. Leopoli 21 7 bris, 1712.

На оборотъ полулиста: Excellentissimo, illustrissimo domino, domino benedicto Odescalchi, archiepiscopo Mediolanensi, Nuntio Apostolico cum facultatibus legati de latere ad serenissimum regem Augustum Secundum totamque ser. Poloniam, nec non magnum ducem Lithuan. domino, domino patrono celendissimo et benefactori muni-picentissimo. Varsaviae.

Въ это письмо вложена слѣдующаго содержания записка: Modus subscriptionis potest esse sequens. Et quia huic actui prae-sentes adfuimus, fideique professionem ab Adm. Sv. Vitalio Jan-dzinski ord. d. b. ill. supra nominato emissam, vidimus et audivimus:

Прилож. къ ч. I, т. 10.

40

ita testamur et in fidem manu propria subscribimus in eaque capella pontificia anno et die, ut supra. Stephanus Tr(ombetti) Petrus Tr(ombetti).

Львовскій Створопіальний архивъ, № 774.

47. 1713 года, 16 сентября. Грамота короля Августа II-го, въ силу которой русскіе могутъ занимать всѣ должности въ магистратѣ, быть въ числѣ 40 мужей, платить подати наравнѣ съ поляками, заниматься всякаго рода торговлею, ремеслами и искусствами, быть аптекарями и хирургами, пользоваться одинаковыми правами и вольностями съ поляками. На нарушителей данныхъ правъ налагается штрафъ въ 1000 венгерскихъ золотыхъ или вѣчное изгнаніе.

Agustus Secundus, Dei gratia rex Poloniae etc. etc.

Significamus praesentibus litteris nostris, quorum interest, universis et singulis. Citatos fuisse ad nos et iudicium nostrum litteris citationis nostrae regiae nobiles et spectabiles magistratum et communitatem civitatis nostrae Leopoliensis de personis causa infra-scripta bonisque eorum generaliter omnibus ad instantiam generosi instigatoris regni eiusque delatorum famatorum seniorum totiusque nationis Ruthenicae civitatis Leopoliensis actorum. Idque revivificatoriae ad paratos terminos tam ex adcitatione per honoratum regenteno omnium ordinum et nationum pro reponendo decreto nostro contumaciale ab actoribus super ipso obtento extradita, quam ex remissione ab officio consulari Leopoliensi ad nos facta, in quocun-

que iuris gradu dependendi ratione certi rescripti nostri ad citatos pro parte actorum exportati ac actorum circa iura, privilegia immunitatesque conservationis et videndam et audiendam causam eandem in terminis in quibus indecisa stetit constitui, actores circa iura, privilegia, tam serenissimorum antecessorum nostrorum, quam nostra, tum dictum rescriptum conservari, executionem eiusdem rescripti nostri decreto contumaciali super honorato regente obtento approbati iniungi actores iuribus, quibus citati gaudent, gaudere debere declarari, tum pro convulsione iurium actoribus servientium citatos puniri, in damnisque et litis expensis condemnari, citatione ipsa originali eiusque relatione coram actis castrensibus capitaneislibus Leopoliensibus feria quinta ipso die festi s. Priscæ, virginis et martyris, anno currenti, recognita præmissa latius in se enarrantia. Quo in termino ex eadem citatione seu adcitatione hic Varsaviae feria sexta ante Dominicam Laetare quadragesimalem proxima, die scilicet vigesima quarta mensis martii, anno currenti incidente, partibus actorea generoso instigatore regni eiusque delatoribus famatis Stefano Laskowski et aliis senioribus totaque Confraternitate nationis Ruthenicae romano-unitae Lepoliensi per famatos: Stefanum Laskowski, Simonem Hrebionka et Damianum Kostewicz, ruthenos cives Leopolienses, personaliter suis et aliorum nominibus, una cum nobili Sebastiano Rybczyński, defensore causae citata, vero nobilibus et spectabilibus: proconsule, consulibus totoque magistratu ac communitate civitatis nostrae Leopoliensis per nobilem Michaellem Nagrodzki, plenipotentem suum, coram nobis iudicioque nostro comparentem, eundem terminum attentantem, et actorea ex citatione sua præponente contentaque illius decerni petente. Jam vero plenipotentem citatorum dilationem ad monimenta sibi concedi supplicante. Nos cum consiliariis et iurisperitis nostris petitam ad monimenta dilationem citatae parti ad quattuor septimas concessimus et terminum conservavimus peremptorium. In termino itaque hodierno ex eadem dilatione ad monimenta concessa conservato legitime adpraesens proveniente et hucusque continuato partibus prae-

nominatis et actorea generoso instigatore regni eiusque delatoribus famatis senioribus totaque Confraternitate Leopoliensi ritus graeci romano-uniti per nobilem Sebestianum Rybczyński, plenipotentem suum, coram nobis iudicioque nostro comparentibus eundem terminum attentantibus. Jam vero citata nobili et spectabili magistratu totaque communitate Leopoliensi voce ministerialis terrarum regni generalis nobilis Joannis Drobnicki ad nos iudiciumque nostrum acclamat, non tamen per se, nec per suum quemvis legitimum plenipotentem coram nobis iudicioque nostro comparentem immo se contumacem praebentem. Nos cum consiliariis et iurisperitis nostris attendente praefati ministerialis relatione de acclamatione citatae partis ad nos, iudicium nostrum facta in contumaciam illius ad legitimam vero eamque iuridicam actoreae partis instantiam et affectationem eandem citatam partem non comparentem in causae istius condemnari permisimus, et in vim lucri quoniam actores moderni, qui ad unionem sanctae Romanae ecclesiae accesserunt, in iuribus, praerogativis, libertatibus et immunitatibus sunt Polonis civibus Leopoliensibus iuxta diplomata et privilegia serenissimorum antecessorum nostrorum per nos approbata sunt parificati, ad gerenda munia et officia civilia per susceptionem iuris civilis capaces redditi, idcirco eosdem actores totamque nationem Ruthenicam circa sua iura, privilegia, diplomata et rescripta ipsis servientia conservamus et manutenemus. Executionem eorumdem iurium ipsis servientium fieri debere decernimus et in vim executionis, quatenus nobilis et spectabilis magistratus et ordines tataque communitatis civitatis Leopoliensis actores famatos seniores et alias quascunque nationis Ruthenicae personas possessionatas nunc et in futurum Leopoli manentes incolas ad ius civile demum ad munia et officia, tam quadraginta viratus, quam et scabinatus, nec non consulatus Leopoliensis iuxta capacitatem personarum possessionatarum, primis post publicationem decreti praesentis vacantiis admittant, eligant et iustallent, omnesque et singulos nationis Ruthenicae cives cum Polonis civibus pari praerogativo et libertate civili gaudere permittant, neque

eosdem cives nationis Ruthenicae aliquibus exquisitis modis per odium nationis aut religionis illorum iam unitae aggravare contributionibusque plus iusto et aequo inoverare audeant, immo tamquam bonae famae viros omni amore et honore prosequantur in mercaturis et artificiiis exercendis non impediunt ad contubernia et confraternitates quascunque ut pote mercatores ad mercatoriam, alias vero artis pottentes ad alias artes ut pote apathecariam, chirurgicam, aurifabrillem, pictoriam, cerevisiae et medonis aliorumque liquorum trenificum, fennificum sartorum, lanionum, murariorum, et quorumcumque aliorum contuberniorum Leopoli existentium, prout quis in arte sua indignerit ipsos admittant, eandemque mercaturam panni (sic) sericiferri et aromatatum ac aliarum mercium exercere fornices et institas aperire non impediunt in totoque privilegia eiusdem nationis Ruthenicae observent, iisdem citatis demandamus, idque sub poena mille aureorum hungaricalium pro qualibet contraventione actoribus solvenda et sub ipsa poena bannitionis perpetuae, quam iam ex nunc super ipsis decernimus, ministerialem regni generalem ad publicandam addimus, et terminum publicandae in iudiciis nostris Assessorialibus absque quavis adcitatione conservamus peremptorium. Damna quoque et litis expensas simplici assertione liquidandas eidem parti actoreae adiudicamus et ad refusionem eorundem damnorum citatam partem condemnamus; decreti nostri praesentis vigore. In cuius rei fidem praesentibus sigillum regni est appressum. Actum Varsaviae sabbatho post festum Exaltationis S. Crucis proximo die scilicet decima sexta mensis septembris, anno Domini millesimo septingentesimo decimo tertio, regni vero nostri decimo septimo anno. Relatio illustrissimi et excellentissimi domini Joannis, comitis in Stupow Szembek, suppremi cancellarii regni, Lowczensis, Grandentinensis capitanei.

Львовскій Муиcтратскій архивъ, фасцикулъ 219, № 30.

УКАЗАТЕЛЬ

личныхъ и географическихъ именъ, встрѣ-
чающихся въ настоящихъ т.т. XI и XII-мъ
части I-ой Архива Юго-Западной Россіи.

І. УКАЗАТЕЛЬ ЛИЧНЫХЪ ИМЕНЪ *).

А.

Ааронъ, первый первосвященникъ іудейскій,—XI: 317, 318, 333.

Ааронъ (Іонъ), воевода Молдавскій,—XII, 483.

Абинъ Андрей, бр. Ставроп. бр.,—XI, 257.

Абрагамовичи: Давидъ и Даніилъ, евреи,—XII: 391—392.

Абрамовичъ Антоній, прихож. ц. св. Николая,—XI, 29.

Абрамовичъ Феодоръ, мѣщ. Львовскій,—XI, 17.

Абрень Андрей и Николай, шляхт.,—XII: 469, 587, 595

Авванумъ, свящ., полномоч. Александрійскаго патріарха Кирілла, —
XI, 62.

Августъ, первый императоръ Римскій,—XI: 333, 336.

Августъ см. **Сигизмундъ II Августъ I**, король Польскій,—XI: 232, 233.

Августъ Второй, король Польскій,—XII: 281, 290, 304, 461—465,
467, 582—591, 600—602, 625, 626—629.

*) При составленіи указателя приняты слѣдующія сокращенія: архіеп.—архіепископъ, архим.—архимандритъ, бр.—братчикъ и братство, воев.—воевода, дв.—дворянинъ, еп.—епископъ, иг.—игумень, іером.—іеромонахъ, кан.—каноникъ, каш.—каштелянтъ, кор.—король и королевскій, Львов.—Львовскій, митр.—митрополитъ, м.—монастырь, мѣщ.—мѣщанинъ, предмѣщ.—предмѣщанинъ, обыв.—обыватель, Онуфр.—Онуфріевскій, прихож.—прихожанинъ, свящ.—священникъ, секр.—секретарь, Ставроп.—Ставропигіальный, ст.—староста, подет.—подстароста, уч.—учитель, х.—хорунжій, ц.—церковь, шлях.—шляхтичъ.

- Августыновичъ** Константинъ, дв.,—XII, 339.
- Авдикевичъ** Николай, мѣщ. Львов.,—XII, 136.
- Авдикевичи:** Андрей и Стефанъ, бр Онуфр. бр.,—XII: 115—118, 120, 121, 122.
- Авдыченя** Иванъ и Сенько, мѣщ. Львовскіе,—XI, 32.
- Аведикъ**, Львовскій армянинъ, XI: 304, 372, 680.
- Авель**, второй сынъ прародителей,—XI: 329, 330.
- Авердикъ**, Львовскій житель,—XI, 343.
- Авесаломъ**, третій сынъ царя Давида, - XI: 332, 334.
- Авимелекъ**, сынъ Гедеона, судья Израильскаго,—XI, 332.
- Авраамъ**, вѣтхозавѣт. патриархъ,—XI: 320, 321.
- Авраамій**, еп. Смоленскій,—XII, 480.
- Авраамій**, иг. Грушевскаго м,—XI, 177.
- Авраамій**, іеромонахъ,—XII, 132.
- Адамъ**, первый человекъ,—XI: 311, 329, 591.
- Адамъ**, майстеръ,—XI: 502, 640—642, 654—662: помощникъ его, 640—641; прокуроръ: 346, 348, 349; стекольщикъ: 421, 424, 425; тесля: 422, 446, 447, 452, 453—455.
- Алвѣзая** Анна, мѣщ. Львовская,—XI, 350.
- Алвѣзій (Алуизій)** Андрей, бр. Ставроп. бр.,—XI: 156, 179, 180, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 210, 213, 201, 202, 210, 216, 218, 220, 225, 234, 236—241, 243, 245, 246—252, 262, 451, 459, 473, 478, 485, 486, 487, 576, 580, 584, 595, 692, 696; XII: 91, 180, 201, 217, 485.
- Алвѣзій** Захарій, мѣщ. Львов.,—XII, 489.
- Алвѣзій** Михайлъ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 54, 55, 57, 93, 95, 97, 98, 99, 101, 102, 103, 106, 111, 112, 114—16, 118, 123, 127, 133, 134, 138, 140, 142—145, 150, 151, 163, 209, 210, 234, 261, 350, 365, 369, 410, 445, 474, XII: 181, 201, 346, 485, 501, 500, 552, 553—556, 559—560.
- Алвѣзій** Николай, бр. Ставроп. бр.,—XI: 95, 128, 133, 135

Александръ, предѣщ. Львовскій, — XI: 15, 20, 43, 44, 355, 356.

Александръ, бр. псаломщикъ, — XI: 355, 356, 575, 577, 631, 646, 691.

Александръ (Ионъ), воев. Молдаво-Влахійскій, господарь, — XII, 483.

Александровичъ Григорій, бр. Онуфр. бр., — XII, 121.

— Димитрій, бр. Онуфр. бр., — XII: 120, 121.

Александровичъ Павелъ, бр. Ставроп. бр., — XI: 179, 193, 194, 205, 559, 561.

Александровичъ Петръ, бр. Онуфр. бр., — XII: 105, 298.

Александровичъ Семенъ, бр. Онуфр. бр., — XII: 96, 97, 98, 100, 103, 106—109, 111, 127, 159.

Алексѣй изъ Великихъ Лукъ, см. **Григоріевичъ**; бр. Ставроп. бр., — XI, 60.

Алексѣй Алексѣевичъ, царевичъ Московскій, — XII, 482.

Алексѣй Михайловичъ, царь Московскій, — XII, 482.

Алешицкій Іоаннъ, — XII, 144.

Алмасъ, мѣщ. Львов., армянинъ, — XI, 5.

Альтемаеръ, мѣщ. Львов., — XI, 420.

Амброшій, мастеръ, — XI, 646.

Амермаеръ Янъ, лавникъ Львов., — XI, 153.

Анаронаи, дв. (?), — XI, 556.

Анастасовичъ Андрей, мѣщ. Львов., — XII, 24.

Андреевичъ Илько, бр. Богоявленскаго бр., — XI, 16.

Андреевичъ Іоаннъ, бр. Ставроп. бр., — XII: 3, 4, 6, 484.

Андреевичъ Тимошей, бр. Онуфр. бр., — XII: 105, 106.

Андреіовичъ Захарія, бр. Ставроп. бр., — XI: 11, 50.

Андреіовичъ Ференць, маляръ, бр. Ставроп. бр., — XI: 95, 135, 591.

Андришовскій Николай, мѣщ. Львов., — XII, 305.

Анталовичъ Михайлъ, бр. Онуфр. бр., — XII, 122.

Антоній изъ Падуи, — XII: 461, 465.

Антоній, свящ., бр. проповѣдникъ, — XI, 492.

Антиохъ, царь Сирійскій, — XI, 333.

- Антоновичъ** Петръ, мѣщ. Львов.,—XII, 159.
- Анфиногенъ**, иг. Онуфр. м.,—XI: 142, 146, 405 - 407, 410.
- Анципоръ** Федько, прихож. ц. Благовѣщенія,—XI, 33.
- Анчевскій** Мартянъ, бурмистръ Львов.,—XI: 178, 462—463, 700.
- Арбирій**, бр. Онуфр. бр.,—XII, 121.
- Артымъ**, дѣдъ, что съ пушкою сидѣлъ,—XI, 300.
- Арфановичъ** Михайлъ, мѣщ. Львов.,—XII, 498.
- Арфенскій** Яковъ, бр. Ставроп.,—XII, 487
- Археловичъ** Андрей, бр. Ставроп. бр.,—XII, 485.
- Асаулъ**, купецъ.,—XI: 399, 401, 544, 699.
- Аттельмаеръ** Янъ,—XI, 697.
- Афендикъ** Петръ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 179, 180, 195—200, 202, 216, 218, 220, 235—237, 239—242, 246—252, 257, 258—260, 264, 265, 267, 268, 269—270, 273—274, 281, 289, 293, 352, 432, 437, 445, 459, 461, 468, 474, 478, 488—493, 494—498, 522, 531, 532, 559, 560, 570, 580, 584, 587, 588, 590, 599, 600, 601, 606, 613, 615, 622, 624, 625, 628, 629, 632; XII: 22—28, 156, 159, 168, 170, 171, 176, 177, 177, 186, 196, 200, 202, 209, 210, 213, 219, 220, 221, 222, 223, 223, 224, 225, 226, 230, 232, 234, 242, 243, 284, 456, 485, 562; —магазинъ, XI—400;—чиншъ, XI: 493, 544, 553.
- Афендикъ** Янъ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 7, 9, 14, 19, 26, 54, 55, 73, 77, 78, 79, 80, 95, 97; 98, 101, 103, 108, 109, 112, 114, 115, 118, 119, 123, 128, 130, 133, 134, 135, 136, 138, 139, 141, 144, 148, 152, 158, 161, 164, 165, 167, 168, 169, 234, 303, 359, 363, 377, 378, 379, 380, 395, 396, 397, 406, 407, 411, 540—543, 550, 641, 643, 668, 682, 688, 689, 693, 699, 708, 709; XII: 345, 346, 485, 492;—жена его XII: 275, 374, 432, 437, 508; XII: 53, 224, 360, 56?.
- Афендиновичъ** Янъ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 57, 67, 68, 69, 106, 154, 157, 158—159; XII: 3—4, 6, 484.

Аванась, бр. дякъ, уставникъ, — XI: 130, 131, 644.

Аванасовичъ Алексѣй, бр. Ставроп. бр., — XI: 234, 236, 239, 240, 243, 257.

Аванасовичъ—Балабанъ Александръ, бр. Ставроп. бр., — XI, 240; XII, 489—491.

Б.

Бабило Иванъ, мѣщ. Львов., — XI, 27.

Бабичъ Василій, бр. Ставроп. бр., — XI, 68; XII, 4.

Бабичъ Иванъ, бр. Ставроп. бр., — XI: 8, 15, 19, 43, 72, 74, 79, 304; жена 8, — домъ: 406, 463, 464; XII: —498, —жена 140.

Бабичъ Матѣей, бр. Ставроп. бр., — XI: 26, 68; XII: 3, 4, 484.

Бабичъ Оома, бр. Ставроп. бр., — XII: 3, 4, 5, 483, 524.

Базилевичъ, студентъ Кіевской Академіи, — XI, 632; XII, 244.

Банъ Левко, еврей, факторъ, — XI, 734.

Банъ Стофанъ, кузнецъ, — XI, 653.

Балабанъ Александръ, дв., — XI: 373, 377, 379, 471; XII: 52, 485; —дворъ 320, —часовня: 52, 54, 274, 290, 303.

Балабанъ Алексѣй, бр. Ставроп. бр., — XI: 216, 218, 252, 253, 278, 471, 502, 503, 504, 507, 516, 585.

Балабанъ Андрей, дв., — XII, 491.

Балабанъ Арсоній, сп. Львов., — XII: 481, 514.

Балабанъ Гедсонъ, сп. Львов., — XI: 5, 62; XII: 481, 514, 520, 523.

Балабанъ Діонисій, сп. Луцкій, потомъ митр. Кіевскій и Галицкій, — XI, 446; XII: 480, 514, 564—565, 572—577.

Балабанъ—Анастасовичъ Александръ, бр. Ставроп. бр., — XI, 240; XII: 489, —491.

Балѣцкіе Андрей и Марія, — XII, 486.

Балясы: Михаилъ и Христофоръ, — XII, 500.

Барановичъ Лазарь, архіеп. Черниговскій, — XII, 480.

Барановскіе. Іосифъ и Анна, — XII, 518.

Барскій Иванъ, — XI: 234, 549.

- Бартниковичъ** Лука, бр. Ставроп. бр.,—XI: 37, 40, 42, 43, 45, 49, 59, 60, 63, 71, 72, 73, 74, 77, 78, 93, 163, 300, 304, 354, 355, 544, 697.
- Бартошъ**, прокуроръ,—XI: 346, 348, 377, 378, 379, 380.
- Барылна** Федько, прихож. ц. Воскресенія,—XI, 34.
- Бахвъревъ** Севастианъ, докоръ,—XI, 412.
- Бачинскій**, дв., - XI, 515; XII: 149, 509.
- Башарамадъ** Лука, Львовскій армянинъ,—XI: 462, 463, 557.
- Беделлюсь**, судья,—XII, 538.
- Безноско** Ференць, мѣщ. Львов.,—XII, 132.
- Бенурскій**,—XII, 766.
- Белза** Андрей, возный,—XII, 444.
- Бенуз** Марія, инстигаторша коронная,—XII, 500
- Бервенчиха**, мѣщ. Львов.,—XII, 159.
- Бережанскій**, свящ. Острожскій,—XI, 97.
- Береженскій** Алексей,—XII, 485,
- Бережецкій** Иванъ,—XI, 568.
- Бережницкій**,—XI, 181.
- Береза**, чернорабочій,—XI: 376—377, 382.
- Березовицкій**, мѣщ.,—XII, 128.
- Берлинецъ** Иванъ, бр. Онуфр. бр.,—XII: 106—108, 112—115, 117—120, 150.
- Бернавская** Елизавета, господарня Молдавская,—XI, 105; XII, 483.
- Бернавскій** Миронъ, господарь Молдавскій,—XI: 396, 636, 637, 638, 648; XII: 24, 483.
- Бернавскій** Михаилъ, дв.,—XII, 483,
- Бернавскія**: Анна, Соломія, Феодосія, господарни Молдавскія,—XII, 483.
- Берында** Памва, бр. типографъ,—XI, 350.
- Берында-Чайковскій** Василій, дв. (?),—XII, 487.
- Билдага** см. Бѣлдага.
- Благовѣщенскій** Іоаннъ, свящ. Львов.,—XII: 430, 541.

- Блазовскіе**, дв.,—XII, 201.
- Богатевичъ** Петръ, дв.,—XI, 374.
- Богданъ**, сынъ Молдавскаго господаря Іеремія,—XI, 343; XII, 483.
- Боговитиновна** см. **Ярмолинская**, дв.,—XI, 375.
- Богушъ**, бр. свящ., корректоръ,—XI: 486, 500, 505, 508, 509, 515, 601, 604, 703.
- Богушовичъ**, ротмистръ Польскаго войска,—XI, 363.
- Боднаръ** Григорій, мѣщ.,—XI, 32.
- Боімя**, дв., докторъ,—XI: 531, 536.
- Болдриковичъ** Лука, типографчикъ,—XII, 374.
- Бондаръ** Андрей, бр. ц. св. Феодора,—XI, 12.
- Боничъ**, дв.,—XI, 617.
- Бордунъ** Александръ, мѣщ. (?),—XII, 129.
- Борецкій** Іоаннъ, въ монашествѣ Іовъ, митр. Кіевскій и Галицкій, ректоръ бр. школы, XI, 68; XII: 479, 480, 497, 514.
- Бортковскій** Семень (изъ **Бортковичъ**), бр. Онуфр. бр.,—XII: 108, 109, 111—113, 149, 150, 152.
- Боярская** Анна, жена бр. свящ.,—XI: 101, 179, 197, 397, 403—405, 407, 433; XII: 21, 22.
- Боярскій** Василій, бр. свящ.,—XI: 75, 76, 81, 83, 101, 210, 341, 342, 343, 345, 352, 360, 362, 363, 370, 375, 376, 378, 380, 382, 539, 647, 689; XII: 9, 10, 13, 21, 497.
- Братковскій**, подст.,—XI, 181.
- Братусювая**, мѣщ. Львов.,—XII, 160.
- Браховскій**,—XI, 395.
- Бржезинскій**, мѣщ. Львов.,—XI, 674.
- Брикля**,—XII, 149.
- Брилинскій** Иванъ, прихож. ц. св. Николая,—XI: 30, 557.
- Брозовскій**, лакей канцлера,—XI, 53.
- Бролицкій** Михайло, писарь митрополич.,—XII, 522.
- Брудный** Андрей, прихож. ц. Богоявленія,—XI, 29.
- Брунавскій**, дв.,—XI, 384.

- Бруханскій** Григорій, мѣщ. Львов.,—XI: 24, 29, 43, 304, 342.
- Бруханскій** Іоаннъ, бр. Ставроп. бр.,—XII: 3, 4, 6, 484.
- Бруханщиць**, мѣщ. Львов.,—XI, 356.
- Буржинскій** Николай, бр. Онуфр. бр.,—XII, 120.
- Буйновскіе**,—XII: 51, 125, 332, 334, 335.
- Букъ**,—XII: 140, 143, 145, 147.
- Буневскій** Василій, бр. Ставроп. бр.,—XI: 8, 9, 12, 54, 55, 57, 81, 88, 89, 91, 94, 95, 97, 98, 99, 100, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 111, 112, 113, 114, 115, 118, 119, 133, 234, 348, 349, 353, 354, 356, 364, 647.
- Буновщанна** Анастасія,—XII, 60.
- Буножина**, вдова, мѣщ.,—XI, 54.
- Бурба** Станиславъ, литейщикъ буквъ,—XII: 433—434.
- Буржевичъ**, мѣщ. Львов.,—XI, 536.
- Бурый** Иванъ, мѣщ. Львов.,—XI, 31.
- Бутко** Ференць, прихож. ц. Богоявленія,—XI, 28.
- Бучацкая**, дв.,—XI: 120, 397.
- Бучиха**, мѣщ.,—XII: 145, 146, 147.
- Буяковичъ** Игнатій, бр. Онуфр. бр.,—XII: 101, 104, 106.
- Быдловскій**, судеб. практикантъ,—XI, 386.
- Бѣлдага** Андрей, бр. Ставроп. бр.,—XI: 7, 8, 9, 12, 14, 19, 52, 54, 57, 60, 68, 78, 79, 80, 81, 163, 341, 342, 361, 363, 378, 643, 644, 645, 708: его жена «Бѣлдажина» 151, 178; XII: 3, 5, 6, 543—549.
- Бѣлдага** Иванъ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 8, 9, 11, 12, 14, 19, 22, 23, 24, 26, 27, 29, 43, 50, 60, 63—64, 65, 66, 67, 68, 73, 77, 78, 79, 80, 303, 340, 362, 376; XII: 4, 5, 6, 267, 348, 484, 523.
- Бѣлдага** Прокопъ, бр. Ставроп. бр.,—XI, 72.
- Бѣлдаговичъ** Андрей, бр. Ставроп. бр.,—XI: 26, 28, 43, 59, 67, 69, 70, 72, 73, 74, 76, 78, 79, 80, 303, 340, 709; XII, 6.
- Бѣлдаговичъ** Захарія, мѣщ. Львов.,—XI: 340, 345.

- Бѣдаговичъ** Иванъ, бр. Ставроп. бр.,—XI, 6.
- Бѣдажна** Андрей, тоже, кажется, что Бѣдага,—XI: 21, 24, 27, 29, 38, 55.
- Бѣдажанна** Григоріева,—XI, 9.
- Бѣленскій** Лука, столникъ Тарнавскій,—XII, 487.
- Бѣлинская**, дв.,—XI: 20, 28.
- Бѣлмачъ** Василій, прихож. ц. Богоявленія,—XI, 28.
— Иванъ, мѣщ. Львов.,—XI, 297.
- Бѣлогорскій** Ѳеодоръ, бр. ц. Благовѣщенія,—XI: 34, 410.
- Бѣлостоцкая** Евдокія,—XII, 518.
- Бѣлостоцкіе** Навель и Пелагея,—XII, 516.
- Бѣлостоцкій** Георгій, бр. Онуфр. бр.,—XII: 111—120.
- Бѣлостскій** Миско, мѣщ.,—XI, 33.
— — Ѳеодоръ, прихож. ц. Благовѣщ.,—XI, 33.
- Бѣлоусъ** см. **Печифора**—XI, 73.
- Бѣль** Ѳеодоръ, прихож. ц. Благовѣщ.,—XI, 33.
- Бѣльскіе** Яковъ и Пелагея,—XII, 516.
- Бѣлявскіе** Евстафій и Софія, мѣщ. Львов.,—XII: 487, 488.
- Бѣляшевичъ** Іоаннъ, бр. Онуфр. бр.,—XII: 101, 104.
- Бѣньковскій** Христофоръ, дв.,—XII, 584.
- Бѣшовскій**, композиторъ,—XII: 65, 68.
- Бюневскій**, мѣщ. Львов.,—XI, 680.
- Бялзоръ**,—XI, 766.

В.

- Важинскій**, прокураторъ,—XI: 48, 50.
- Валга** Василій,—XI, 133.
- Варлаамъ**, иг. Бреховскаго м.,—XII: 569—570.
- Варсонофій**, іером.,—XII, 322.
- Василевичъ** Григорій, бр. Ставроп. бр.,—XI: 221, 240, 242, 252, 253, 261, 267, 268, 269—270; XII, 131.

- Василевичъ** Іеремія, свящ. ц. Богоявлення, —XI, 293.
 — Павель, бр. Ставроп. бр.,—XII, 484.
- Василіевичъ** Іоаннъ бр. Ставроп. бр.—XI, 68; бр. Онуфр. бр.—XII: 94—96, 99, 106—111, 161, 318, 348.
- Василіевичъ** Лука, бр. Ставроп. бр.,—XI: 54, 55, 57, 60, 67, 68, 69, 414, 637, 638, 644; —XII: 3—4, 6, 484, 503, 5 6.
- Василій**, бр. свящ., см. **Боярсній**.
- Васіанъ**, іером., см. **Радневичъ**,
 — бр. ієродьяконъ,—XI: 506, 508, 509, 529, 600, 703
- Вахліовичъ** и **Вахловичъ**, чиновникъ Львов.,—XI: 404, 701.
- Ведроготскій** Янъ, слуга дв. Малинскої,—XII, 5.
- Велёгурскій**, дв. (?), —XI, 537.
- Великій** Кирилль, бр. Богоявленскаго бр.,—XI: 16, 29.
- Великолуцскій** см. **Григоріевичъ**,—XII: 3, 5.
- Величко** Иванъ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 11, 13, 30, 50, 78.
- Верверовичъ** Василій,—XII, 485.
- Вергуловичи**: Теодоръ, Іоаннъ и Елена,—XII, 515.
- Весевочинъ**,—XI, 543.
- Вибранскій** Яковъ, горшечникъ,—XI, 656.
- Викторъ**, архим.,—XII, 514.
- Вильчекъ**, присяжный и докторъ,—XI: 457, 535; XII: 303, 304.
- Винарь** Дмитрій, прихож. ц. св. Параскевы,—XI, 32.
- Винницкій** Антоній, митроп. Кіевскій,—XI: 242, 498, 614, 627; XII: 215, 363, 480, 514, 578—579.
- Винницкій** Георгій, еп. Перемышльскій,—XII: 481, 619, 620.
 — Інокентій, еп. Перемышльскій,—XII, 481.
- Винявскій**, мѣщ. Львов.,—XI, 499.
- Витевскій** Николай, бр. Онуфр. бр.,—XII: 124, 125.
- Вишинскій** Андрей, мѣщ.—XII, 485.
- Вишинскій** Иванъ, мѣщ.,—XI, 33.
- Вишинскій**, дв., судеб. практикантъ, — XI, 415.
- Вишловскій** Георгій,—XII, 518.

Вишневецкіе: Александръ, Іеремія и Константинъ, князья, —XI, 409;
—XII, 482.

Вишновскій Лука, бр. Онуфр. бр.,—XII: 124, 125.

Владиславъ, сначала королевичъ, потомъ король Польскій,—XI: 54,
55, 170, 233, 266, 333; XII: 456, 457, 482, 550—553.

Владычко Семень,—XII, 132.

Влошкевичъ Францъ, адвокатъ,—XII: 464, 590.

Влошко Иванъ, маляръ,—XI, 207; XII: 25, 127, 132, 136, 140,
141, 147, 150.

Вознесенскій, свящ. той-же ц.,—XI, 11.

Войлочники: Кирилъ и Василій, мѣщ. Львов.,—XI: 31, 32.

Войнецъ Григорій Ивановичъ, мѣщ. (?),—XI, 695.

Войтъ Мартинъ и Яковъ, прихож. ц. св. Парасковы,—XI: 25, 32.

Войтовъ и **Войтовичъ** Лукіанъ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 73, 77—
80; XII: 4, 5—6.

Войтовичъ-Остроскій Лукіанъ Василевичъ, бр. Ставроп. бр., тоже что
и **Войтовъ**,—XII: 4, 5—6.

Войцяховскій,—XI, 340.

Волкъ Іоанникій,—XI, 375.

Волковая, мѣщ. Львов.,—XI: 8, 27, 340.

Волковичи: Григорій и Іоанникій, свящ.,—XI: 375, 381, 382.

Володимирскій Романъ, бр. Онуфр. бр.,—XII: 94, 95, 97, 100,
101, 106, 107—109, 111, 126—127, 143.

Волось, лентвойтъ Головскій,—XI, 25.

Волошинъ Георгій, типографчикъ Львов.,—XI: 246, 367, 472,
477, 478, 591, 592, 593, 594.

Вольфовичъ, мѣщ. Львов.,—XI, 414.

Ворони, —XII, 155.

Вороцовскій Василій, бр. Онуфр. бр.,—XII, 105.

— и **Вороцовскій** Павелъ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 97, 98,
102, 103, 108, 109, 112, 114, 118, 119, 133, 134, 135,
139, 140, 145, 152, 165, 167, 179, 192, 195, 196, 197,

198, 199, 200, 201, 202, 399, 400, 401, 402, 549, 565,
681, 693, 694; XII, 485.

Вороць,—XII, 141.

Воскресенскій Андрей, свящ. той-же ц., наѣст. Львов.,—XI: 45, 46.

Восѣчинскій Михаилъ, —XII, 485.

Воютинскій-Гулевичъ Семень, дв.,—XI, 363.

Вульфъ, дв.,—XI, 219.

Выговскій Иванъ, воев. Кіевскій,—XI: 181, 462, 574, 576; XII:
333, 485.

Вызда, ксендзь, кор. секр.,—XI, 555.

Вызовскій, судья жидовскій,—XI, 571.

Вѣнчарна Ивановая, мѣщ. Львов.,—XI, 33.

Вѣтавицкій Евстафій,—XII, 487.

Г.

Гавалевичъ композиторъ,—XII: 64, 297.

Гавалевичъ Семень, свящ., и его жена Анна,—XII, 515.

Гавендовичъ Яковъ,—XII, 516.

Гавиновскій Евстафій, бр. Онуфр. бр.,—XII, 98.

Гавріиль, еп. Британскій (?),—XI, 235.

Гавтарь Василій,—XII, 143.

Гадзя см. **Кириакъ**, грекъ.

Гаипинскій Яковъ, бр. Ставроп. бр.,—XII, 293.

Галаровичова, мѣщ. Львов.,—XI, 464.

Галась Андрей, мѣщ. Львов.,—XI: 15, 20, 26, 297, 299, 300,
339.

Галепчикъ Фергатъ, Антиохійскій купецъ,—XI, 369.

Галецкій, дв.,—XI: 506, 511, 617.

Галицкій Василій, бр. Ставроп. бр.,—XI: 8, 20, 26, 28, 59, 72,
73, 74, 77, 78, 303.

Галятовскій Иоанникій, архим. Елецкаго м.,—XI: 471, 477, 493;
XII: 90, 481.

- Гамаръ** Василій, бр. Онуфр. бр.,—XII, 109.
- Гамолецкая**, мѣщ.,—XII: 139, 145, 146.
- Ганевичъ** Теодоръ, бр. Ставроп. бр.,—XI, 155.
- Ганявичъ** и **Ганкевичъ** Стефанъ, судебн. практикантъ,—XI: 412, 415, 501, 580.
- Ганушевскій**, свящ.,—XI, 276.
- Ганя** и **Гѣне** Николай, грекъ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 303, 367, 625.
- Гарбари**: Василій, Григорій, Петръ, Семенъ и Ярошь, мѣщ. Львов.,—XI: 22, 29, 31, 421.
- Гарбари**: Андрей, Василій, Романъ, Яковъ, предмѣщ. Львов.,—XII 127, 132, 134, 137, 143, 145, 157.
- Гарбарчики**: Петръ и Прокопъ, мѣщ. Львов.,—XI, 31.
- Гардзей** Дмитрій, бр. Ставроп. бр.,—XI, 94, 95, 102, 103, 104, 105, 106, 108, 109, 110, 111, 112, 115, 118.
- Гареновскій**,—XII, 163,
- Гафтаръ** Василій, мѣщ. Львов.,—XI, 535; XII, 144.
- Гедеонъ**, сначала іером. Щепотекаго. м., потомъ Онуфріев. Львов. м.,—XI: 214, 237, 278, 441, 442, 445, 456, 457, 479, 486, 490—491, 496, 562, 571, 572, 575, 577, 578, 582, 583, 589, 599, 600, 664, 613, 614; —XII: 70, 94, 130, 131, 133, 135.
- Гелязинъ**, дв. (?)—XI: 666, 667.
- Гембальскій** Альбертъ, возный,—XII, 585.
- Геній** Николай, грекъ,—XII, 498.
- Геннадій**, иг. Добромыльскаго м.,—XI, 603; XII, 135.
- Генрихъ (Валуа)**, сначала король Польскій, потомъ Французскій,—XI: 7, 170, 232, 266.
- Генрихъ-Густавъ**, король Шведскій,—XII, 482.
- Генсицкая**, дв.,—XI: 532, 535, 756, 757, 758.
- Генсицкій** Андрей, XII, 53.
- Георгіевичъ** Дмитрій, бр. Онуфр. бр.,—XII, 121.
- Евстафій, бр. Ставроп. бр.,—XI, 294.
- Николай, грекъ, XII, 485, жена его XI: 449, 451, 455.

- Георгій** Філіппъ, грекъ,—XI, 189.
- Георгіосъ** и **Георгій** грекъ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 54, 55, 57, 118, 161, 178, 216, 241, 281, 289, 303, 362, 368, 369, 382, 385, 393, 394, 406, 408, 449, 534, 596, 639, 643, 642, 643, 647, 664, 667;—XII, 60.
- Геппнеръ** Павелъ, дв.,—XII, 442.
- Герасимъ**, натр. Константинопольскій.,—XII, 479.
- Герасимовъ** Яцко, прихож. ц. Благовѣщ.,—XI, 33.
- Гербестъ** и **Гербусъ** Стефанъ, бр. Онуфр. бр.,—XII: 96, 100, 126, 139, 143, 145, 150.
- Гербестовичъ** и **Гербустовичъ** Георгій, бр. Онуфр. бр.,—XII: 91, 94, 102, 105, 106, 107.
- Гербестовичъ** Стефанъ, бр. Онуфр. бр.,—XII: 91, 93, 105, 106, 107, 109.
- Гербуртъ**, дв.,—XI, 53.
- Герварова**,—XII, 499.
- Гервасій**, іером.,—XI: 241, 479; XII, 127.
- Германъ**, іером. Онуфріев. м.,—XI: 430, 442.
- Гидзенскій**, дв.,—XI, 420.
- Гизель** Иннокентій, архимандр. Кієво-Печерскої Лаври,—XII, 481.
- Гієргольдъ**, фабрикантъ бумаги,—XII, 273.
- Гіорговичи**: Гавріилъ, Евстафій, Манолій, греки,—XI, 420; XII: 346, 347, 361, 364, 485.
- Гитля**, еврейка, факторша,—XI: 706, 710, 712, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 736, 741, 750.
- Глинскій**, дв. (?),—XII: 132, 159.
- Глушинскій**, дв.,—XI, 499.
- Гоголовскій** Іоаннь, свящ.,—XI, 184.
- Гогоровичъ** Матѳей, бр. Онуфр. бр.,—XII, 105.
- Годзѣмърскіе**,—XII, 510.
- Голембювскій** Янь, бр. Онуфр. бр.,—XII, 122, 123.
- Голеширна** Иванъ,—XII, 153.

- Голешіцкій** Иванъ,—XII, 136.
Голинскій Александръ, дв.,—XI, 256.
Голіонтъ свящ.,—XI: 380, 384, 542.
Головецкая—XII, 159.
Головецкій Янъ, камонщикъ,—XI: 640, 641, 642, 643, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662.
Головчакъ, мѣщ. Львов.,—XI, 668.
Голодвичъ Семенъ и Марія,—XII, 518.
Головня Марціанъ, архим.,—XII, 481.
Голубко Иванъ, прихож. ц. св. Парасковы,—XI, 32.
Голубчикъ Иванъ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 74, 75, 77, 78, 79, 163; XII, 484.
Гонтаръ Василій, мѣщ. Львов.,—XII: 129, 130.³
Гончари: Романъ и Яковъ, мѣщ. Львов.,—XI: 29, 665.
Горайскій, ксондзъ, кор. секр.,—XI, 415.
Горбачевичъ Григорій, бр. Онуфр. бр.,—XII: 112—122, 125.
Горбачевскій Іоаннъ, свящ. ц. св. Георгія,—XII: 488, 510.
 — Михаилъ, синдикъ Львов.,—XII, 487.
Гордоспупъ Григорій и Марія,—XII, 515.
Гордоступъ Федько, прихож. ц. Богоявленія,—XI: 33, 53.
Горешникъ Иванъ, мѣщ. Львов.,—XII, 153.
Горнъ Генрихъ, мѣщ. и купецъ Данцигскій,—XI: 284, 285, 293, 294, 507, 520; XII, 224.
Городецкій Василій, прихож. ц. св. Никилая, бр. Ставроп. бр.,—XI: 45, 78, 79, 80, 82, 163, 365; XII, 131.
Городецкій Григорій, мѣщ. Львов.,—XI, 29.
Городискіе: Николай и Петръ,—XII, 487.
Городискій Іоаннъ, свящ.,—XI, 242.
Городницкій, мѣщ. Львов.,—XI: 52, 53.
Гордѣй, мѣщ. Львов.,—XI, 154.
Горожанскій см. **Боярсній** Василій, бр. свящ.
Горошко Василій,—XII, 486.

- Горошовскій** Лука, бр. звонарь,—XI, 576.
- Горскій**, ст. Кіевскій и Владимірскій,—XI, 395.
- Госячъ** Григорій,—XI, 639.
- Гошовскій** Григорій, еп. Перемышльскій,—XI, 602; XII, 481.
- Гралевецкій**,—XI, 618.
- Грановская**, ст. Житомирская,—XII, 268.
- Гребенна** Семенъ, бр. Ставроп. бр.,—XII: 321, 337, 338, 340, 342, 433, 627.
- Гребенники**: Андрей и Семенъ, мѣщ. Львов.,—XI, 29; XII, 159.
- Грегоровичъ** Василій, обыв. Львов.,—XII: 59, 347.
- Иванъ, обыв. Львов.,—XII: 181, 193, 207, 233, 250, 578, домъ 348; магазинъ XI: 292, 295.
- Лука, бр. Ставроп. бр.,—XI, 483.
- Маріанна, мѣщ. Львов.,—XI, 293.
- Грекъ** Настасій, бр. Онуфр. бр.,—XII, 122.
- Николай, уч. Львов. школы,—XI: 130, 131.
- Грени**: Антоній, Михей, Николай, Формосъ, Яней и Феодоръ,—XI: 9, 13, 15, 29, 30, 34, 36, 303,—XII, 21.
- Грекини** Анна,—XII, 484.
- Гречаники** и **Греченики**: Григорій и Филиппъ, прихож. ц. св. Парасковы и Благовѣщ.,—XI: 31, 33, 36.
- Гречина**, дв.,—XI: 341, 345, 355, 356.
- Гречинъ** и **Кгречинъ** Андрей, прихож. ц. св. Николая,—XI: 21, 30.
- Антонъ, бр. ц. Богоявл.,—XI, 48.
- Леонасій, обыв. Львов.,—XII: 129, 142, 150, 245, 332.
- Евстафій и Параскова, обыв. Львов.,—XII: 498, 506.
- Николай,—XII, 59.
- Гречины**: Ваяинъ, Григорій, Евстафій, Николай, Семенъ и Яней,—XI: 8, 12, 13, 24, 30, 48, 178, 346, 351, 549, 593, 594, 691, 744.
- Григоріевичъ** и **Григоровичъ** Алексѣй, бр. Ставроп. бр.,—XI: 67, 68; XII—3, 5, 6, 484.

Григоріевичъ, Григоровичъ и Chrehorowicz Василій, бр. Ставроп. бр.,—XI: 95, 127, 129, 134, 135, 136, 139, 141, 143, 144, 145, 148, 151, 152, 154, 155—158, 160, 162, 165, 167, 178, 179, 192, 195, 196—198, 200, 202, 203, 205, 206, 212—214, 215—218, 220, 226, 227, 261, 289, 295, 399, 406, 407, 408, 412, 415, 420, 425, 430, 431, 433, 434, 435, 436—439, 445, 448, 449, 459, 460, 462, 463, 481, 547, 548, 555, 558, 563, 564, 565—569, 572, 573, 574, 588, 589, 688, 701; XII: 24, 60, 485, 569, 578, и бр. Онуфр. бр.,—XII, 106.

Григоріевичъ, Григоровичъ и Chrehorowicz Іоаннь, бр. Ставроп. бр.,—XI: 95, 130, 133, 139, 144, 145, 149, 151, 155, 165, 179, 195—200, 201, 202, 216, 218, 539, 544, 702 и жена его 618, 691.

— Оводоръ, бр. Онуфр. бр.,—XII: 89, 94, 96, 105, 107, 109, 111, 113, 132.

Григоровичъ Іоаннь, бр. Онуфр. бр.,—XII, 106.

— Проконій,—XII, 484.

— Стефанъ, бр. Онуфр. бр.,—XII: 122, 123, 124, 125, 162.

— Янъ, обыв. Львов.,—XII: 25, 61, 277, 485.

Гродецкий Матосей, дв.,—XII, 454.

Гронвальтъ Янъ, злотникъ,—XI, 665.

Гронскій, мѣщ. Львов.,—XI, 375.

Гроховскій Станиславъ, арцибіскупъ Львовскій,—XI, 115.

Гроць Василій, бр. Онуфр. бр.,—XII: 100, 108, 109, 111—117, 120, 121, 126, 155, 156, 161—163.

Гроць Даніиль, бр. Онуфр. бр.,—XII, 112.

Гроць Семенъ, бр. Онуфр. бр.,—XII: 122, 123, 124, 125, 162.

Грошваеръ, мѣщ. Львов.,—XI, 414.

Грушецкий Николай, шлях.,—XII, 441.

- Грушковскій Яковъ, адвокатъ,—XI, 355.
- Грѣнка Иванъ и Федько, прихож. ц. св. Параскевы,—XI, 32.
- Губа и Губина Лукашева, жена бр. Ставроп. бр., вдова,—XI: 8, 15, 19, 20 26, 43, 65, 73, 77, 78, 82, 303, 304, 343, 353, домъ 304, 358;—XII: 3, 4, 6.
- Губаловичъ Криштофъ, армянинъ Львов.,—XI, 360.
- Губиная Григоріевая, сестра Ставроп. бр.—XII, 6.
- Губичъ Григорій, мѣщ. Львов.,—XI: 362, 363; XII, 498.
- Губышь, мѣщ. Львов.,—XI: 462, 463.
- Гугнивый см. Параѳній,—XII, 480.
- Гузикъ, мѣщ. Львов.,—XI, 281; XII, 176.
- Гулевичъ см. Воютинскій, дв.,—XI, 363.
- Гулчицкій Самуиль,—XII, 141.
- Гумецкій, присяжный,—XI, 457.
- Гунашовскій, протопопъ,—XI: 227, 228, 568, 569.
- Гурлесъ, приближ. Нунція,—XII, 617.
- Гусна Василій, мѣщ. Львов.,—XI, 29.
- Густавъ, король Шведскій,—XI, 637.
- Гусятинскіе: Василій и Пелагея,—XII, 516.
- Гушаневичъ, свящ.,—XI, 279.

Д.

- Давидъ царь Израильскій,—XI: 332, 334; XII, 474.
- Давидовъ Яковъ, еврей, факторъ,—XI, 707.
- Дамаскинъ, іеромон. Онуфр. м.,—XI, 529.
- Дамило Адрианъ, бр. Ставроп. бр.,—XII, 3.
- Дамокло Андрианъ, бр. Ставроп. бр.,—XII, 5.
- Данилецъ, мѣщ. Львов., XI, 33.
- Данилевичъ и Даниловичъ Петръ, бр. Онуфр. бр.,—XII: 100, 106,— 109, 111, 112, 163.
- Иванъ, бр. Онуфр. бр.,—XII, 105.
- Данковая, мѣщ. Львов.,—XI, 33; XII: 146, 323.

- Дацкевичъ Стефанъ, бр. Онуфр. бр.,—XII, 106.
 Дачковъ Стефанъ и Марина, мѣщ. XII: 132, 486.
 Дашко Іоаннъ, прихож. ц. св. Теодора,—XI, 31.
 Дашковичъ и Дашкевичъ Ференцъ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 89, 93,
 94, 95, 96, 99, 104—108, 111—114, 116—119, 127,
 130, 134.
 Дегтярь Яцко, прихож. ц. св. Порасковы,—XI, 32.
 Дейма Димитрій и Христофоръ,—XII: 486, 487.
 Дейша Антоній,—XII, 487.
 Денретиха,—XII: 140, 145, 150.
 Демидковичъ Іоаннъ, бр. Онуфр. бр.,—XII, 98.
 Демидовичъ Іоаннъ, бр. Онуфр. бр.,—XII: 107, 108.
 Деморацій, мѣщ. Львов.,—XI, 31.
 Демяновичъ Андрей, бр. Ставроп. бр.,—XII: 338, 340.
 Деомитровичъ Кира, см. Димитровичъ.
 Деревенскій Василій,—XII, 157.
 Дередингерова Варвара,—XII, 510.
 Дерелка, Дирилка и Диризна Илья, бр. ц. Богоявл.,—XI: 5, 21,
 24, 34, 35.
 Дерко, купецъ,—XI, 579.
 Дерншлиютъ, купецъ,—XI, 579.
 Дерлица Іоаннъ, бр. Онуфр. бр.,—XII, 105.
 Дернецъ, купецъ,—XI: 542, 682.
 Дзидулевскій,—XII, 317.
 Дзюрдзинъ Иванъ,—XI, 443.
 Дзюрдзѣи Богданъ и Николай, адвокаты,—XI: 457—458.
 Діановскій Самуилъ, дв.,—XI, 256.
 Дилецкій, композиторъ, XII: 64, 68.
 Димидновичъ Іоаннъ,—XII, 143.
 Диминевичъ Николай, мѣщ. Львов.,—XI, 703.
 Димитрій грекъ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 102, 376.
 — лагооеть Молдавскаго господаря,—XI, 637; XII, 483.

- Димитрій**, царь Московскій, Самозванецъ,—XI, 299; XII, 482.
- Димитріевичъ** и **Димитровичъ** Андрей, бр. Ставроп. бр.,—XI: 5, 484.
- Димитровичъ** и **Дмитровичъ** Кира, бр. Ставроп. бр.,—XI: 94, 95, 102—106, 111—112, 118—119, 127, 133, 155, 156, 157, 200—202, 207, 382.
- Димитровичъ** Николай, бр. Ставроп. бр.,—XI: 216, 239, 240, 247, 248, 252, 253, 259; XII: 449—460, 485.
- Янъ,—XI: 488, 494; XII, 108, 109.
- Димодресъ** Николай, бр. Ставроп. бр.,—XI, 257.
- Дина** Николай,—XI, 76.
- Дингофъ**, дв.,—XI: 516, 555.
- Диноборскій** Казимиръ, —XII: 582, 584, 585, 589.
- Дитенно** Николай, бр. Онуфр. бр.,—XII, 125.
- Діоковскій** Антонъ, войтъ Овруцкій,—XII, 486.
- Діонисій**, иг. Трѣмбовольскаго м.,—XI, 601.
- іером.,—XII: 324, 514.
- патр. Константинопольскій,—XII, 478, 479, 480.
- Дмитрашевичъ** Григорій, свящ. ц. Богоявленія и жена его Феодосія,—XII, 519.
- Дмитровичъ** Григорій,—XII, 484.
- Добрамысль** Станиславъ,—XI, 83.
- Добранскій** и **Добринскій** Николай, см. **Добрянскій**.
- Добрисъ**, еврейка,—XI, 737.
- Доброволянскій** Оеодоръ,—XII, 486.
- Добромильскій** Илья, пѣвчій,—XI, 504.
- Добрянскій** Василій, свящ. Сольскій, — XI: 207, 304, 456, 457, 554, 555, 557.
- Добрянскій** Илья, дв., бр. Ставроп. бр.,—XI: 95, 116, 663; XII, 485.
- Николай, бр. Ставроп. бр.,—XI: 5—9, 12—14, 18—20, 25, 29, 35, 37, 38, 43, 46—49, 52—55, 57, 67—70, 72—74, 76, 78—82, 85, 89, 91, 93—95, 103—105, 119, 123, 130, 163, 211, 299, 305, 340, 351,

352, 354—360, 362, 364, 367, 368, 370, 387, 389,
417, 640, 645, 679, 681; XII: 3, 4, 6, 543—549.

Добрянскій Ягъ, бр. Ставроп. бр.,—XI, 114.

— Теодоръ и Анна,—XII, 518.

— и **Добржанскій** Ома—XI: 119, 387—389, 495, смѣль
его. Иванъ: 389, 391—392, 410, 695.

Долбановичъ Иванъ, сирота,—XII, 298.

Долежинскій, райца Львов.,—XII, 404.

Долина Иванъ, бр. ц. Богоявл.,—XII: 28, 34, 36.

Доложинскій Яковъ, докторъ правъ,—XII, 442.

Домановичъ Павелъ, бр. Оцуфр. бр.,—XII, 106.

Домна Ангелина,—XII, 484.

Дорошъ Василій,—XII, 60.

Дороеевичъ Гаврилъ, уч. Львов. школы, — XI: 9, 62—63; XII,
3, 4.

— Прокопъ, мѣщ. Виленскій,—XII, 22.

Дороей, іером.,—XI: 492, 495, 603.

Досией, митроп. Сочавскій,—XII: 480, 514.

Драбикъ Федько, бр. Ставроп. бр.,—XI: 8, 14, 19, 26, 33, 60,
68, 77; XII: 3, 4, 6.

Драгановичъ и **Драгновичъ** Георгій, бр. Ставроп. бр.,—XII: 214,
255, 281, 289, 294, 297, 298, 300, 301.

Драмсило Андрианъ,—XII, 484.

Древинскій Лаврентій, чаш. Вольнскій, бр. Ставроп. бр.,—XI, 293;
XII: 485, 496.

Дреликовичъ и **Дриликовичъ** Сидоръ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 57,
95, 103, 107, 108, 111, 112.

Дривинскій, дв,—XI, 75.

Дріеръ Станиславъ, маляръ,—XI, 379.

Дрималикъ,—XII: 157, 160.

Дробницкій Іоаннъ, возный,—XII, 628.

Другобицкій Василій, бр. Ставроп. бр., — XI, 65, 67, 68; XII:
4, 5, 6.

- Дубровскіе**, дв.,—XI, 488.
Дудна Феодоръ, литейщикъ колоколовъ, бр. Онуфр. бр.,—XI, 434;
 XII: 162, 163.
Дуна Константинъ, Молдавскій господарь,—XI, 534; XI, 262.
Думанскій Іоаннъ, радный,—XII: 543—545.
Дунаевскій Федько, прихож. ц. св. Николая,—XI, 30.
Дуноновичъ Григорій,—XII, 510.
Духновичъ, мѣщ. Львов.,—XI: 443, 447.
Дѣдъ Иванъ, прихож. ц. св. Парасковы,—XII, 32.
Дѣдинскій, дв.,—XI, 360.
Дѣдушицкій, дв.,—XI, 355.

Е.

- Евстафіея**, сестра Ставроп. бр., вдова,—XII, 6.
Евстафіевичъ Василій, бр. Ставроп. бр.,—XI: 38, 67, 68, 72, 74;
 XII: 4, 6, 484.
 — Евстафій, бр. Онуфр. бр.,—XII, 121.
Евстафій, уч. Львов., школы—XII: 142, 147, 152, 154.
Евтисовскій Николай, бр. Онуфр., бр.,—XII, 124.
Еліашевичъ Георгій, бр. Ставроп. бр.,—XII: 340, 342, 435.
Елисей, бр. свящ. и проповѣдникъ, XI: 143, 166, 396, 397, 418,
 424, 430, 441, 445, 446, 556, 570.
Еловецкій, Іеронимъ-Матѳей, дв.,—XII: 612, 613.
Елчикевичъ Семенъ, бр. Онуфр. бр.,—XII, 121.
Енаній, дв. Волосскій,—XI: 304, 342.
Ендреевичи: Александръ, Григорій, Семенъ и Тимосей, бр. Онуфр.
 бр.,—XII: 101, 102—103, 104, 115.
Ерленскій Іоаннъ,—XII, 518.
Еросъ Іоаннъ, бр. Ставроп. ар.,—XII: 3, 4, 6.
Ерумновскій, бр. свящ. — XI: 627, 628; XII: 201, 211, 214,
 215, 388.
Естертъ, еврейка, факторша,—XI: 744, 745, 750, 751, 753.

Ж.

- Жаліевичъ** Тимофей и Евдокія,—XII, 517.
- Жасковскій** Лигъ, фабрикантъ бумаги,—XI: 394, 396, 397, 398.
- Ждановичъ** Антоній, наказ. гетманъ,—XI, 201.
- Жебридовскій**, шлях.—XI, 406.
- Жевскій** и **Žesky** Петръ, бр. Онуфр. бр.,—XII: 109, 111, 113, 114, 115, 116, 117, 119, 158.
- Желиборскіе:** Прокопій и Стефанъ, дв.,—XI: 153, 248-- 249, 256, 508, 695;—XII, 22.
- Желиборскій** Арсеній, еп. Львов.,—XI: 266, 461; XII: 481, 514.
- Желиборскій** Афанасій, еп. Львов.,—XII: 481, 514.
- Жидзикова**, мѣщ.,—XI, 460.
- Жилякъ** Николай,—XII: 150, 159.
- Жиромскій**, мѣщ.,—XI, 47.
- Жклякъ** Николай,—XII, 153.
- Жмудзій**, іером., бр. свящ.,—XI, 497.
- Жолкевскій** и **Жулкевичъ** Іоаннь, бр., Онуфр. бр.,—XII: 117, 118, 120, 121.
- Жукевичъ** Василій и Елена,—XII, 518.
- Жултовскій**, дв., Польскій офицеръ,—XI, 374.
- Журавинскій**,—XI: 378, 382, 384, 386.
- Журавницкій**,—XI: 342, 393, 294, 395, 397, 664.
- Журавскій** Станиславъ, кор. секр.,—XI, 99; XII: 459, 553.
- Жураковскій** Александръ, бр. Ставроп. бр., бурграфіи Львовъ,—XI: 15, 133, 198, 199, 200, 202, 241, 248, 249, 252, 256, 9257, 258, 630; XII: 243, 279, 485.

З.

- Заборовскій**, мѣщ.,—XI, 652.
- Завадовскій**, свящ., композиторъ,—XI: 613, 629, XII: 69, 227, 228.
- Завадовскій** Евстафій, бр. Онуфр. бр.,—XII: 107, 153—154.

- Завацкій**, мѣщ.,—XI, 506.
- Загвойскій** Василій и Анна, мѣщ. Львов.,—XI: 257—258.
- Загора** Маркъ, бр. Онуфр. бр.,—XII: 101, 129, 142, жена его 139.
- Задиковичъ** Тарасъ, армянинъ,—XI, 6.
- Зайгльчъ**, дв.,—XI, 4 5.
- Заинчовскій** Василій, дв.,—XII, 516.
- Залозецкій** Александръ, бр. дьякъ,—XI: 575, 577, 631, 686, 691.
- Заломовичъ** Яцко, бр. Ставроп. бр.,—XI: 156, 158, 161, 166;
XII: 485, жена его 6.
- Замаетскій** Юсефъ, мѣщ.,—XI, 413.
- Замойскій** Стефанъ, поваръ монастыр.,—XI, 574.
- Зарошка** Михаилъ,—XII, 486.
- Заруцкій** Тимошеі, бр. ц. св. Феодора и Ставроп. бр.,—XI: 4, 9,
16, 18, 24, 31, 37, 39, 41, 42, 45, 47, 52, 52, 78, 79,
80, 85, 86.
- Засацкій**,—XII, 141.
- Заславскій**, писали и **Жаславскій**, князь,—XI, 368.
- Засѣцкій**, свящ.,—XI, 622.
- Засянсай** Стефанъ, бр. Ставроп. бр.,—XI, 163.
- Захаріевичъ** Ференцъ,—XII, 138.
- Захаріовичъ** Стефанъ, бр. Онуфр. бр.,—XII: 102, 103, 105, 107.
- Захарія**, свящ. Львов.,—XI: 48, 396.
- Захарковичъ** Иванъ, иногда писали и **Захарьяшовичъ**, бр. Ставроп. бр.,—XI: 224, 225, 228, 229, 230, 237—239, 243—246,
465, 466, 472, 478, 479, 481, 483, 578, 581—595.
- Захновичъ** Касіанъ, см. **Сахновичъ**.
- Зачкевичъ** Яковъ и Анастасія,—XII, 510.
- Заяцковичъ** Иванъ, см. и **Величко**, бр. Ставроп. бр.,—XI: 51, 78,
79, 80, 342.
- Заячковичъ** Стефанъ, бр. Ставроп. бр.,—XI, 82.
- Збаражскій** Михаилъ, прихож. ц. св. Николая,—XI: 29, 34, 40.
- Звѣрковичъ** Стефанъ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 180, 188, 193, 195—
199, 200—203, 237, 585, 690, 691—692;—XII, 465.

- Згажка** Иванъ, бр. Онуфр. бр.,—XII: 89, 101, 104, 105, 127.
- Зеликъ**, еврей, факторъ,—XI: 706, 724, 753.
- Зельмановичъ** Гершко, еврей,—XII, 391.
- Зельмановичъ** Шмуть, еврей, факторъ,—XI, 746.
- Зима** Василій, прихож. ц. св. Николая,—XI, 30.
- Зиморовичъ**, бурмистръ Львов.,—XI, 413.
- Зинковичъ** Іоаннъ,—XII, 484.
- Зихинъ** Николай, кан. Львов.,—XI, 534; XII, 550.
- Зіарейко**—XII, 162.
- Злоторука** Теодоръ—XII, 485.
- Злочовскій** Константинъ,—XII, 433.
- Знесенчикъ** Андрей, прихож. ц. св. Николая—XI, 30.
- Золданъ** Густавъ, повѣр шведскаго кор.,—XII: 303, 304, 305.
- Золотники:** Андрей, Леско, Миско, Тома и Янъ, прихож. ц. св. Николая и Параскевы,—XI: 30, 32, 141, 393, 497, 498
- Золоторука** Яцко, бр. ц. св. Николая,—XI: 15, 234.
- Зонтагъ** Мартинъ,—XII, 305.
- Зосима**, еп.,—XII, 481.
- Зоссекчанка**, - XII, 157.
- Зотовичъ** Александръ, бр. Ставроп. бр.,—XII: 301, 506.
- Зубко** Федько, прихож. ц. Благовѣщ.,—XI, 33.
- Зубржецкіе:** Іосифъ и Францъ, мѣщ. Львов.,—XII, 427—428.
- Зубрицкій** Діонисій, историкъ Галицкій,—XI, 6.
- Зѣнковичъ** Иванъ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 14, 19, 21, 26, 29, 33, 60; XII: 3, 4, 6, 507.
- Зѣньковичъ** Прокопъ, мѣщ. Львов.,—XI, 21.
- Зѣнковичка**, мѣщ. Львов.,—XI: 8, 9, 43, 73, 77, 80, 82, 304.

И.

- Иваковичъ** Стефанъ, бр. Онуфр. бр.,—XII, 100.
- Ивановичъ** Василій, бр. Онуфр. бр.,—XI, 365; XII: 102, 106.
- Григорій, бр. Онуфр. бр.,—XII, 106.

- Ивановичъ** Данилъ, бр. Онуфр. бр.,—XII, 102.
 — Евстафій, бр. Онуфр. бр.,—XII: 108, 109, 111, 112, 113.
 — Иванъ, бр. Онуфр. бр.,—XII: 101, 105.
 — Игнатій, бр. Онуфр. бр.,—XII: 104, 107, 132.
 — Николой, бр. Онуфр. бр.,—XII: 101, 104.
 — Семень, бр. Онуфр. бр.,—XII: 105.
 — Станиславъ, бр. Онуфр. бр.,—XII: 102, 108, 162.
 — Теодоръ, бр. Онуфр. бр.,—XII: 104, 484.
- Ивановскій**,—XII: 199, 208.
- Иванчукъ**, мѣщ. Львов.,—XI, 365.
- Израелева Рыфна**, еврейка, факторша,—XI: 715, 716, 720, 721, 723, 724, 726, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765.
- Израель**, еврей, факторъ,—XI: 736, 742, 743.
- Иларіонъ**, патр. Константинопольскій,—XII, 479,
 — — іеромон. бр. ц.,—XI: 420, 424, 434, 435, 560.
- Иличъ** Самуилъ и Стефанъ, мѣщ. Львов.,—XI: 216, 461.
- Илкошинъ** Каръ,—XI, 372.
- Иляшевичи**: Василій, Георгій, Дмитрій и Елена,—XII: 486, 495, 516.
- Инвилига** Янъ, дв. (?),—XI, 498.
- Иннокентій**, архим.,—XII, 514.
 — III, папа Римскій,—XII, 547.
- Интролигаторъ** Андрей, мѣщ. Львов.,—XI: 508, 515, 516.
 — Иванко, мѣщ. Львов.,—XI: 182, 214, 379, 401, 406, 519, 541, 552, 561, 562;—XII: 137, 184, 197, 202.
- Иратинка**, игуменія,—XI, 690.
- Ирина**, царица Московская,—XII, 482.
- Ирый** Андрей, колокольный мастеръ,—XI, 434.

Исаакъ, оп.,—XII, 480.

Исаія, іером. бр. ц.,—XI, 446; XII: 564, 566.

Исакій, монахъ изъ Задарова,—XI, 383.

Исаровичъ Александръ, бр. Ставроп. бр.,—XII: 267, 268.

Исаровичъ Зота, бр. Ставроп. бр.,—XII, 677; XI: 53, 112, 113, 114, 259, 267, 268, 269, 270, 274, 276—282, 285, 287—295, 300—303, 375, 377, 378, 460, 467, 486, 495, 582, 584, жона его 266, 317, 326, 333, 325.

Исаровичъ Кириакъ—XI: 216—218, 235, 275, 460, 461, 488, 633;—XII: 24, 486.

Исидоръ, патріархъ Константинопольскій—XII, 479.

Искриціи Василій, шлях.,—XI, 628; XII: 232, 249, 257,

Истиновичъ Валентинъ, адвокатъ,—XII: 537, 539.

Истомичъ Исаія,—XII, 484.

Ицковичъ Гатель, еврей, факторъ,—XI, 710.

I.

Іеремія, архидьяконъ,—XI, 62.

— II патр. Константинопольскій,—XI: 162, 231; XII: 165, 479, 520.

Іеронимъ, архимандр. Мелетцаго м.,—XI, 612.

Іаковъ, патріархъ Константинопольскій,—XII, 479.

Іаковль Іоаннъ,—XII, 484.

Іесниковскій Іоаннъ,—XII, 486.

Іоачимъ, патр. Антіохійскій,—XI: 162, 231, 232; XII, 479.

Іоаннъ, бр. дьякъ,—XI, 420.

— Алексѣевичъ, царь Московскій,—XII, 482.

— Васильевичъ, царь Московскій,—XII, 482.

Іоанновичъ Іоаннъ, бр. Онуфр. бр.,—XII: 89, 105, 484.

— Стефанъ, бр. Ставроп. бр.,—XI, 67; XII, 484.

— Θεодоръ, грекъ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 95, 128, 133, 135, 433, 434, 448; бр. Онуфр. бр.,—XII, 101.

Іоасафъ, патріархъ Московскій,—XII, 479.

- Іовъ**, иг. Скитскаго м.,—XII, 581.
Іоиль, иг.,—XII, 340, іеромон., 514, схимон. 567.
Іона, митр. Кіевскій,—XII, 514.
 — архимандр.,—XII, 514
Іосифъ, иг. Онуфр. м.—XI: 108, 109, 110, 111, 135, 207, 383,
 384, 448, 514.

К.

- Кадріловскій Альбертъ**, кор. секр.,—XII, 447.
Казановскій, маршалокъ королевича Владислава,—XII, 55.
Казиміръ—Янъ, король Польскій,—XI: 170, 460.
Каллисть, бр. іеродьяконъ,—XI, 479.
Каменециій Василій, бр. Онуфр. бр.,—XII: 94, 96, 98, 99, 105,
 106, 107, 485.
 — Семенъ,—XII, 131.
Намолецкая,—XII, 138.
Нампіанъ, мѣщ. Львов., — XI: 119, 131, 135, 377, 378, 379,
 638, 639, 640, 665, 666
Намяницкій Антоуъ,—XII, 128.
Кандерровскій, дв. (?),—XII, 334.
Кандіашанъ Александръ,—XI, 542.
Кандида,—XII, 60.
Канюка Феодосій,—XI, 359.
Капиця Семенъ,—XII: 134, 136.
Капустна Тимошей, см **Заруцкій**, бр. Ставроп. бр.,—XI: 4, 9, 16,
 18, 24, 31, 37, 39, 41, 42, 45, 51, 52, 78, 79, 80,
 85, 86.
Картниціій Іоаннъ, свящ.,—XII, 510.
Карачъ,—XII, 148.
Карачиновскій,—XII, 96.
Карлочій Дмитрій, ст. Старосельскій,—XI, 371.
Карпиціій Трофимъ,—XII, 485.

- Карповичъ** Алексѣй, бр. Ставроп. бр.,—XI, 68; XII, 484,
— Теодоръ, бр. Ставроп. бр.,—XI, 68; XII: 4, 6.
- Карпѣнскій** Іоаннъ и Елена,—XII, 518.
- Картрусній**, судья,—XI, 536.
- Кархутовичъ** Стефанъ, свящ.,—XII, 488.
- Карчевскій**, мѣщ.,—XI: 532, 652, 653, 657.
- Касіянова**, вдова, сестра Ставроп. бр.,—XI: 73, 77, 80.
- Касіяновичъ** Тимофей, бр. Ставроп. бр.,—XI: 72, 73, 77, 78, 79,
80;—XII, 484.
- Кассарабъ** Ілія, свящ.,—XII, 510.
- Кастелль**, адвокатъ,—XII: 233, 327.
- Катанало** Антоній, бр. Ставроп. бр.,—XII: 3, 5, 6, 484.
- Катинъ** Николай, прихож. ц. Богоявленія,—XI, 28.
- Кафинчалинъ** Елевтаръ, грекъ,—XI, 360.
- Кашка** Иванъ, прихож. ц. Благовѣщ.,—XI, 33.
- Кгерось** Иванъ, бр. Ставроп. бр., — XI: 14, 17, 19, 26, 67,
68, 69.
- Кгидзялчикъ** Яковъ, докторъ,—XI, 697.
- Кгина** Николай, бр. Ставроп. бр.,—XI, 8, 303, 367, 625.
- Кгирдзелба** Яковъ, мѣщ. Львов.,—XI, 152.
- Кгратна**, прихож. и. Воскресенія,—XI, 34.
- Кгречины:** Николай и Янъ, греки,—XI: 8, 12.
- Кгрозваеръ**, купецъ,—XI, 213.
- Кгѣдзелчикъ** Яковъ, докторъ Львов.,—XI, 152.
- Кеваровичъ**, армянинъ,—XI: 375, 646.
- Кедровичъ** и **Кидровичъ** Іоаннъ, бр. Онуфр. бр.,—XII: 114, 115,
116, 117, 120, 121, 122.
- Келесій**, уч. Львов. школы,—XI: 91, 357, 365, 366, 708; XII, 20.
- Кехиновичъ**, мѣщ.,—XII, 212.
- Кизельчикъ**, бурмистръ Львов.,—XI, 405.
- Килевичъ** Самуиль, іеромон. бр. ц.,—XI: 399, 401, 407.
- Кипріяновичъ** Николай, бр. Онуфр. бр.,—XII, 107.

Кира, см. **Димитровичъ**, бр. Ставроп. бр.,—XI: 57, 94, 95, 102—106, 111 — 114, 118 — 119, 127, 133, 155, 156, 157, 200—202, 207, 382; XII: 25, 61.

Кириакъ Гадзя, грекъ,— XI: 179, 220, 489, 516, 632, 691; XII, 241, жона его: 61, 114.

Кирилль Лукарисъ, патр. Александровскій,—XI: 62, 63, 378,—вприловская псалтырь 363, 368, 369, 372; XII: 478, 479.

Киричина, дв.,—XI: 343, 344; XII, 15.

Киселики: Сидоръ и Феодоръ, мѣщ.,—XI: 652, 653, 655, 657.

Кисель, подкоморій Черниговскій,—XI, 395.

— Адажъ, воєв. Брацлавскій, ст. Богуславскій и Носовскій,—XI: 171; XII, 485.

Кисельниціи Кирианъ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 240, 262, 268—270, 272—274, 280, 281, 286, 288, 294, 496, 506 521—529, 531, 609, 613, 615, 619, 627, 629, 630, 633, 634, 669, 670—675, 677; XII: 98, 99, 102, 112—115, 117—120, 122, 170, 171, 173—174, 179, 181—183, 185—186, 190, 191, 192, 193—196, 198, 199, 200, 201, 203, 204, 206, 207, 208, 211—214, 217, 219—220 222, 225, 227, 228—232, 234—235, 237, 239—243, 245—247, 250, 252, 254, 255, 264, 269—272, 274, 277—282, 285, 287—293, 297—298, 300—301, 330, 331, 350, 361, 387, 391, 396, 401, 404, 460, 467, 486, 487, 505, 582, 584, 585, 588, 589, 593, 594.

Кисиль, Львов. переплетчикъ,—XII, 201.

Китовичъ Илія, бр. Онуфр. бр.,—XII: 96, 97, 98, 100, 101, 103, 107, 108, 109, 117, 120—121, 132, 143, 145, 146, 147, 155—156, 159, 161, 162.

Кичкевичъ Янъ, бр. Онуфр. бр.,—XII: 122, 123.

Кишка Левъ, митропол. уніатекій,—XII: 332, 481, 514.

— Стофанъ, бр. Онуфр. бр.,—XII: 109, 157.

Кищевичъ Григорій, бр. Онуфр. бр.,—XII: 98, 107, 108, 109.

- Нищевичъ** Стефанъ, бр. Онуфр. бр.,—XII, 162.
- Ніионецъ**, кор. секр.,—XI, 578.
- Кленскій**, ксендзь,—XI: 531, 532, 535.
- Кликотаіовичъ** Янъ, бр. Ставроп. бр.,—XII, 196.
- Климентъ**, патріархъ Константинопольскій,—XII, 479.
- Климкевичъ** Василій, бр. Онуфр. бр.,—XII: 103, 108.
— Маркъ,—XII, 456.
- Климковичъ** Дмитрій, бр. Онуфр. бр.,—XII, 102.
- Климовичъ**, бр. свящ.,—XI, 574.
- Климунтовичъ** Василій, бр. Онуфр. бр.,—XII: 109, 158.
- Кличеровскій**,—XII, 329.
- Кличнеръ**,—XII, 331.
- Клишевскій** Станиславъ, дв.,—XII, 459.
- Клопскій** Іона,—XII, 485.
- Княгиницкій** Іовъ, основатель Скитской обители,—XII, 581.
- Коберницкій** Казиміръ,—XII, 517.
- Кобка** Андрей,—XII, 130.
- Кобылецкій**, дв.,—XI, 533.
- Ковалевичъ** Иванъ, бр. Онуфр. бр.,—XII: 101, 104.
- Ковалевскій** Стефанъ, прихож. ц. св. Николая,—XI: 24, 30, 70.
- Коваль** Григорій, бр. ц. св. Николая,—XI: 12, 16, 21, 24, 30, 32, 34, 42, 43, 46, 47, 54.
— Захарій, прихож. ц. св. Николая,—XI: 30, 68.
— Иванъ, прихож. ц. св. Николая, — XI: 29, 30, 32, 383, 644, 645;—XII: 130, 153.
- Коваль** Николай, см. **Красовскій**.
— Семень, бр. Ставроп. бр. и ц. св. Николая,—XI: 7, 12, 16, 18, 20, 21, 22, 23, 24, 42, 43, 48, 53, 70, 71, 72, 297.
— Станиславъ, мѣщ. Львов.,—XI: 83, 351, 357, 358, 384, 454, 476.

- Коваль** Стефанъ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 68, 268—270, 274, 278, 285, 288, 289, 499, 507, 514, 515, 519, 610, 612, 613, 615, 617, 624, 645—646, 652, 663, 669, 670, 675; XII: 4, 5, 6.
- Томасъ, мѣщ. Львов., — XI: 159, 454, 455, 476, 477, 572, 592.
- Ференць, мѣщ. Львов.,—XI: 369, 666, 667.
- Кожухъ**, мѣщ.—XII, 138.
- Кожуховскій** Кирикъ, дв.,—XI, 374.
- Кожушекъ** Андрей, мѣщ. Львов.,—XI, 484.
- Козакъ**, рабочій,—XI: 650, 655, 656, 658, 661.
- Козачекъ** Иванко, см. **Кравецъ**.
- Козачекъ** Семень,—XII: 134, 139.
- Козличъ** Андрей,—XII, 484.
- Козловскій**, бурмистръ Львов.,—XI, 462.
- Козмиць** Георгій и Іоаннъ,—XII, 484.
- Козоярскій** Гавріилъ, прихож. ц. Благовѣщ.,—XI, 33.
- Козѣй** Алексѣй и Павелъ, прихож. ц. Богоявл.,—XI, 29;—XII, 131.
- Козѣръ** Григорій, прихож. ц. Воскресенія,—XI, 33.
- Колибаба** Василій, мѣщ. Львов.,—XI: 12, 642.
- Колибачъ** и **Колибаба** Яковъ, мѣщ. Львов.,—XI: 178, 179.
- Колинскій** Матѣей, дв.—XII: 465, 592.
- Колодзей**, см. **Красовскій** Николай.
- Колядчинъ**, композиторъ,—XII, 62.
- Комаренскій**, см. **Кузиковичъ**,—XI, 515.
- Стефанъ, звонарь бр.,—XI, 419.
- Комарницкіе**, дв.,—XII, 511.
- Комарницкій** Василій, — XII, 487.
- Комарничка** Настасія, прихож. ц. св. Параскевы,—XI, 31.
- Коменецкій**, депутатъ бр. Благовѣщ.,—XI: 8, 11.
- Конашевичъ**, см. **Сагайдачный**,—XI, 274.
- Теодоръ, бр. Ставроп. бр.,—XI, 68.

Константиновичъ Георгій,—XII, 484.

— Давидъ, бр. Люблинскаго бр.,—XI: 226, 394, 566, 567, 666.

— Стефанъ, бр. Онуфр. бр.,—XII: 111—121.

Копиловъ, маіоръ Польскаго войска,—XI, 740.

Копыстенскій Захарія, архим. Кіево-Печерскій,—XII: 9, 481.

— Михайлъ, еп. Перемышльскій,—XII, 514.

Корачиновскій Андрей,—XII, 132.

Кордыбанникъ Иванъ, прихож. ц. св. Николая,—XI, 30.

Корендовичъ Александръ,—XII: 318, 327, 329.

— Василій, бр. Ставроп. бр.,—XI: 167, 179, 195—203, 211, 220, 235, 240, 241, 243, 247, 248, 250, 251, 252, 256, 258, 259 — 260, 262, 265, 267, 269—270, 273, 274, 279 — 280, 285, 286, 288, 289, 293, 406, 411, 412 — 415, 418, 424, 446, 448, 457, 473, 475, 476, 478, 499, 501, 503, 504, 506, 507, 512, 516, 519, 520, 521, 548, 549, 555, 557, 600, 602, 604—619, 622, 632; жона его: 537, 618; XII: 94, 97, 103, 129, 134, 136, 138, 139, 149, 151, 154, 156, 171, 172, 173, 197, 218, 456, 485, 572.

Корендовичъ Георгій, бр. Ставроп. бр.,—XI: 677, 725, 764; XII:

115, 116, 239, 240, 247, 254, 255, 259, 266, 267, 268, 270, 272, 274, 278, 280—282, 284—285, 287—293, 297, 332, 333, 336, 363, 486.

— Константинъ,—XII, 317.

Корецкій Михайлъ и Екатерина, князь,—XII, 482.

Корибуть-Вишневецкій Михайлъ, князь—XII, 482.

Коробутовичъ Михайлъ и Ярославъ, князья,—XII, 482.

Коритковичъ, свящ.,—XII, 203.

Корнаржискій,—XI, 227.

- Корнякъ** Константинъ, бр. Ставроп. бр., — XI: 14, 19, 26, 104, 187, 221, 233, 261, 287, 342, 346, 352—356, 383, 488, 496, 497, 542, 554, 631, 681, 702; XII: 3, 4, 6, 173, 187, 191, 198, 200, 209, 218, 222, 242, 257, 268, 269, 277, 315, 319, 322, 324, 328, 331, 333, 335, 343—345, 350, 482, 483, 563, 579, 580.
- Кортевичъ и Куртевичъ**, бр. Ставроп. бр.,—XII: 170, 171, 179, 257, 361, 363.
- Корты, Кортовичъ и Куртовичъ** Петръ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 288, 289, 294, 615, 625; XII: 98, 144, 172, 173, 196, 200, 201, 206, 208, 214, 219, 221—223, 225, 266, 285, 292, 294, 297, 350, 486.
- Корунка** Иванъ, бр. Ставроп. бр., — XI: 14, 17, 18, 57, 93, 95, 96, 102, 107, 108, 112, 113, 114, 118, 119, 130, 133, 135, 139, 148, 154, 156, 164, 165, 179, 195—202, 236, 362, 383, 433, 434, 448, 459, 593; XII: 4, 5, 6, 481.
- Корунка** Семень, бр. ц. св. Феодора,—XI: 3, 4, 12, 15, 16, 24, 31, 34, 40.
- Корунчанъ** Иоаннъ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 88, 89, 367, 405, 407, 433.
- Корцюкъ** Иона и Екатерина,—XII, 515.
- Корчовскій** Николай, прихож. ц. св. Николая,—XI, 29.
- Косарь** Николай и Екатерина,—XII, 125.
- Косинскій**,—XII: 264, 265, 371.
- Косовичъ** Василій, бр. Онуфр. бр.,—XII: 106, 107, 331.
- Коссовъ** Сильвестръ, митр. Кіевскій и Галицкій,—XII: 480, 514.
- Костевичъ** Даміанъ, бр. Ставроп. бр.,—XII, 627.
- Семень, Львов. армянинъ,—XI, 359.
- Костуринъ** Иванъ, мѣщ. Львов.,—XI, 39.
- Косцинскій**, ст.,—XI, 501.
- Коть** Леско, бр. ц. Воскресенія,—XI, 48.
- Котикъ** Федько, прихож. ц. св. Параскевы,—XI, 32.

Котовскій, дв.,—XI, 535.

Кетони Георгій, бр. Ставроп. бр.,—XI: 520, 526; XII: 142, 176, 177, 183, 218, 222, 255, 294, 485, 492.

Котчишъ Иванъ, прихож. ц. св. Параскевы,—XI, 32.

Коціо Георгій, бр. Ставроп. бр.,—XII: 114, 122, 128, 163, 196, 215, 261, 277, 278, 285, 297, 301, 313, 315, 316, 326, 328, 330, 334, 335, 336, 486.

Коць Георгій и Константинъ, Белзскіе судьи,—XI: 531, 532, 534, 535.

Коччишъ Сенко, мѣщ.,—XI, 373.

Кошляковскій Феодоръ,—XII, 517.

Кощовскій, судеб. практик.,—XI, 436.

Кравецъ Авраамъ, Алексѣй и Андрей, мѣщ. Львов., — XI: 14, 19, 26, 31, 32;—XII: 129, 147.

— Василій, бр. Ставроп. бр. и ц. св. Николая,—XI: 20, 30, 81, 82, 83, 93, 352, 353, 385; XII: 5, 126, 157, 158, жена его 163.

— Демко, мѣщ. Львов.,—XI: 29, 33, 43, 408;—XII, жена его 150.

— Иванъ и Игнатій, прихож. ц. св. Николая, — XI: 30—31, 32, 37, 57.

— Карпо, мѣщ. Львов.,—XI, 31.

— Лука, мѣщ. Львов.,—XI: 14, 18, 19, 20, 26, 34, 82, 303, 341, 344, 363; —XII: 138, 140, 141.

— Максимъ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 30;—XII: 3, 4.

Кравецъ Николай, прихож. п. св. Николая,—XI: 14, 18, 34.

— Павелъ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 9, 12, 15, 19, 26, 30, 34, 68; XII: 4, 5, 6.

— Романъ, бр. Онуфр. бр.,—XII, 158.

— Сидоръ и Станиславъ,—XI: 8, 9, 31, 32, 97, 304, 363, 398.

— Стефанъ, прихож. ц. св. Николая,—XI: 12, 30.

— Тимоосей, бр. ц. св. Феодора,—XI: 47, 363, 366, 367.

— Ференць (Феодоръ), бр. Ставроп. бр. и ц. св. Феодора,—XI:

15, 19, 20, 31, 54, 55, 57, 135, 152, 157, 160,
164, 165, 361, 367, 391, 392, 405—407, 558, 612,
680, 681, 690;—XII: 139, 141.

Кравецъ Юско, прихож. ц. св. Феодора,—XI, 31.

— Якимъ, мѣщ. Львов.,—XI: 8, 9, 43, 155, 165, 365.

— Яцентій, мѣщ.,—XII, 160.

Краковщикова,—XI, 532.

Крамарь Лука, прохож. ц. Богоявл.,—XI: 14, 19, 28, 304.

Крамари: Прокошъ и Стефанъ, мѣщ.,—XI: 8, 20;—XII, Сенько, 523.

Кранць Яковъ, дв.,—XII, 466.

Красновская, дв.,—XI, 537.

Красновскій, архидиаконъ Львов.,—XI, 159.

Красовская Пелагія, жена Семсона, бр. Ставроп. бр.,—XI: 25, 74,
77, 78;—XII—Маргарита: 283, 295, 298, 537, 538.

Красовскіе,—XII: 177, 182, 183, 188, 223, 242, 261, 270.

Красовскій Андрей, сынъ Стефана,—XI, 499;—XII: 54, 282, 283,
289, 294, 301, 332, 486, 598.

— Василій, бр. Ставроп. бр., — XI, 148; XII: 157, 178,
328.

Красовскій и **Красувскій** Дмитрій, бр. Ставроп. бр.,—XI: 14, 19,
21, 22, 26, 28, 29, 58; XII: 3, 4, 5, 6, 483.

— Іоаннь Деомидовичъ, бр. Ставроп. бр., — XI: 5, 6, 7,
18, 19, 20, 22, 26, 35—37, 38, 59, 67, 69—74,
76—82, 86, 163, 299, 301—302, 304, 356, 357;
XII: 3, 4, 6, 483, 523, 525, 537—543.

Красовскій (Новаль) Николай, бр. Ставроп. бр.,—XI: 74—75, 532,
625 — 635; XII: 101, 110, 112, 113, 114, 161,
171—174, 179, 189, 195, 196, 197, 206 — 207,
209, 211—215, 218—223, 225, 226, 229, 241,
243, 247, 251, 252, 254, 257, 259, 262, 263, 265 —
271, 272, 274, 276, 277, 278, 280 — 283, 284,
287, 349, 361, 371, 387, 391, 407, 485, 598—599.

- Красовскій** Романъ, мѣщ. Львов.,—XI, 9.
- Красовскій** и (**Крассускій**) Самуиль, іеромон. Онуфр. м.,—XI: 154,
— 193, 228, 231, 444 — 447, 500, 501, 504, 505,
507, 508, 509, 514, 523 — 524, 529, 627, 628;
XII: 506, 603—604.
- Семень, см. **Коваль** Семень, бр. Ставроп. бр. и ц. св. Николая,—XI: 7, 10, 12, 16, 18, 20—24, 29, 42, 43, 46, 48, 49, 50, 52, 53, 70, 71, 72, 78, 297.
- Красовскій** Стефанъ, см. **Коваль** Стефанъ, бр. Ставроп. бр., — XI: 68, 268 — 270, 274, 278, 285, 288, 289, 499, 507, 514, 515, 519, 610, 612, 613, 615, 617, 624, 645—646, 652, 663, 669, 670, 675; XII: 4, 5, 6, 37, 215, 229, 270, 273 — 275, 276, 280, 485, 501, 503,
- Кременецкій** Янъ,—XI, 519.
- Кривонось** Василій, бр. Онуфр. бр.,—XII: 89, 90, 91, 97, 106.
- Крижановскій** Александръ,—XII, 510.
- Кривовичъ** Павелъ, прихож. ц. Богоявл.,—XI, 41.
- Криштофовичъ**, см. **Мазаракій**.
- Семень, купецъ,—XII: 184, 197, 207, 211, 233, 245, 247.
- Крозваеръ**, бурмистръ Львовскій,—XI, 404
- Кропивницкій** Андрей, дв.,—XI: 255, 256.
- Кроць** Василій, бр. Онуфр. бр.,—XII: 100, 107.
- Крупникъ** Андрей, прихож. ц. Воскресенія,—XI, 34.
- Гацко, прихож. ц. св. Параскевы,—XI, 32.
- Крутень** Феодоръ, свящ.,—XII, 521.
- Крутовичъ** Петръ, мѣщ.,—XII, 160.
- Куди** Панко,—XI, 84.
- Кудля** Ференць,—XII, 136.
- Кузиковичъ** Іоаннъ и Анна,—XII, 515.
- Кузменскій** Дмитрій, бр. Онуфр. бр.,—XII: 100, 102, 107—121, 152, 161, 162.

- Кузмичъ** Дмитрій, бр. Онуфр. бр.,—XII: 91, 93, 95, 96, 98, 110, 113, 142, 146, 161.
 — Іоннъ, мѣщ. Львов.,—XI, 43.
- Куликъ** Петръ и **Куликовскій**, прихож. ц. Богоявленія, — XI: 28, 36, 37.
- Куликовскій** Гедеонъ, іеромон. Онуфр. м.,—XI: 291, 292.
- Кулпенскій** Іоаннъ,—XII, 163.
- Култяникъ**,—XII, 132.
- Кульчекъ** Альбертъ,—XII, 538.
- Кульчицкій** Дмитрій, типографъ бр., — XI: 464, 465, 575, 583, 584; его жена: 230, 472, 473, 591, 613; XII: 353—358.
 — Іоаннъ,—XI, 518.
 — Самуиль, бр. Онуфр. бр.,—XII, 107.
- Кунатики** и **Кунатовичи**: Алексѣй и Ярошъ, прихож. ц. Богоявлен.,—XI: 28, 29, 299.
- Кунашевичъ** Іоаннъ, бр. Онуфр. бр.,—XII: 101, 104, 105, 106.
 — Теодоръ,—XII, 487.
 — см. **Сагайдачный**.
- Кунць**, полномоч. бр.,—XI: 35; его жена: 70, 84, 85.
- Купинская**, дв.,—XI, 535.
- Купинскій**, дв.—XII: 316, 324.
- Куриль**, бр. ц. Богоявл.,—XI, 48.
- Куронкли** Гіанъ, грекъ,—XII, 54.
- Куропатницкій** Іеронимъ-Станиславъ, каш. Кіевскій, — XII: 343—344.
- Куртъ** Теодоръ, мѣщ. Львов.,—XI: 106, 551, 555, 682; XII, 350.
- Куртовичъ** Петръ, бр. Ставроп. бр., — XI: 611, 615, 618; XII—домъ 351.
- Кухарскій** Іоаннъ, бр. Онуфр. бр., — XII: 111 — 115, 117, 120, 121.

Куце Иона,—XII, 153.

Кушевичъ, бурмистръ Львов.,—XI: 431, 436, 455.

Кушля, бр. звонарь,—XI, 527.

Кушнѣръ Александръ, мѣщ. Львов.,—XII, 141.

— Алексѣй Карповичъ, бр. Ставроп. бр.,—XI, 68; XII: 4, 5, 6.

— Антоній и Василій, прихож. ц. св. Николая,—XI, 30.

— Григорій, бр. Ставроп. бр.,—XI, 157.

— Иванъ, прихож. ц. св. Николая и Θεодора,—XI: 30, 31, 57, 366, 371.

— Иосифъ, мѣщ. Львов.,—XI, 14.

— Константинъ, прихож. ц. св. Параскевы,—XI, 32.

Кушнѣръ Леско, см. **Бартниковичъ**, бр. Ставроп. бр., — XI: 8, 9, 12, 15, 24, 26, 29, 43, 50, 54, 55, 57, 72, 73, 74, 77, 79, 80, 163, 303, 363, 383.

— Павелъ, см. **Михайловичъ**, бр. Ставроп. бр.,—XII, 6.

Кушнѣръ Павелъ, см. **Суйна**, бр. Ставроп. бр.,—XI: 8, 9, 15, 19, 24, 27, 43, 72, 73, 74, 77, 78, 79, 80, 81, 89, 94, 155—158, 160, 163, 303; XII, 6.

Кушнѣръ Сава, прихож. ц. св. Николая—XI: 29, 40.

— Стефанъ, мѣщ.,—XI, 30, 303.

— Тимко, прихож. ц. св. Николая,—XI: 25, 29, 30.

— Хома,—XI: 8, 14, 19, 26, 303; XII, 523.

— Юлей Карповичъ, бр. Ставроп. бр.,—XII, 5.

— Яцко, прихож. ц. св. Θεодора,—XI, 31.

— Θεодоръ (Θаренць),—XI: 8, 9, 12, 54, 57, 73, 74, 77, 78, 79, 80, 81, 163, 303, 304, 340, 355, 365, 381, 387, 390, 591, 638, 639, 642—644, 647; XII: 134, 150, 152, 155.

Кушнѣрчикъ Стефанъ, см. **Попинъ**, мѣщ. Львов.,—XI: 20, 31.

Куяло Александръ, мѣщ. Ярославскій,—XI: 479—480.

Кяверъ, купецъ Гданекій,—XI, 579.

Кямаеръ, купецъ,—XI: 480, 579.

Л.

Л М В Р М Станиславъ, кор. секр.,—XII, 551.

Лаба, пекаръ, прихож. ц. св. Параскевы,—XI, 31.

Лабуцекъ, судеб. практикъ,—XI, 436.

Лавришъ, бр. ц. св. Николая—XI: 9, 16, 28, 36, 37, 40, 360.

Лавришевичъ Василий, мѣщ. Львов.,—XII, 280.

— Исаія, свящ.,—XI, 434.

— Матѳей, мѣщ. Львов.,—XI: 612, 669.

Лавришевичъ Павелъ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 57, 89, 91, 93—99, 103—105, 108—109, 114, 118, 127, 128, 135, 136, 143—146, 148, 151, 154—156, 160—161, 164—167, 169, 178, 179, 192, 195—198, 200—203, 213, 215, 216, 218, 228, 236, 393, 394, 402, 406, 407, 409, 431—448, 458—461, 465, 542, 548—550, 553, 556, 558, 563, 565—567, 570, 577, 580, 584, 619, 679, 682, 686—688, 692, 699, 700; XII: 485, 502, 562.

Лавришевичъ Семенъ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 179, 195, 196, 198, 199, 200, 202, 216—218, 224, 225, 228, 229, 230, 235, 237—241, 247—253, 257, 258, 260, 263, 264, 267—270, 273—277, 279—283, 289, 293, 459, 461, 466, 468, 472, 473, 481, 483, 486, 490, 491, 493, 496—497, 499, 504, 505, 507, 508, 515—518, 520, 521, 531, 548, 554, 556, 567, 568, 570, 274, 575, 576, 578, 580, 581—585, 591—594, 600, 606, 609—611, 613, 614, 615, 617, 618, 619, 621, 669, 670, 675,

690—692, 695, 703; XII: 24, 91, 93, 94, 97, 99, 100, 102, 103, 135, 143, 148, 151, 154, 157, 174, 179, 215, 225, 350, 358, 361—364, 372, 449, 454, 485.

Лавришевичъ Стефанъ, молодой, бр. Ставроп. бр.,—XI: 179, 180, 218, 242, 243, 248, 251, 252, 257, 280, 461; XII: 240, 248, 273, 279, 282, 337—340, 342, 485.

Лавришевичъ Стефанъ, старый, бр. Ставроп. бр.,—XI: 159, 160, 165, 178, 179, 192, 195, 196, 197, 198, 199, 200—203, 205, 206, 216, 217, 224, 229—231, 234—241, 243—244, 246 — 248, 250—252, 257—260, 261, 263, 264, 267—270, 273, 274, 278—281, 288—289, 294—295, 424, 433—434, 436—439, 443, 448—452, 459—461, 469, 472—488, 494, 497, 508, 516, 519, 522, 532, 554, 563—581, 583, 585—593, 595—597, 599, 601, 602, 625, 690, 691; XII: 25, 38, 61, 103, 151, 154, 156, 157, 158, 168, 170, 171, 176, 177, 180, 181, 191, 196, 200, 213, 215, 217, 219—225, 229, 237, 239, 242, 243, 247, 270, 277, 279, 349, 350, 356, 358, 449—460, 485, 489; — вкладъ: 313, 316, 321, 327, 329, 334—336; — домъ: 286, 294, 320, 335, 340.

Лавришевичъ Яковъ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 220, 240, 242, 247, 251, 252, 260, 261, 268, 277, 278, 280, 281, 478, 483, 507, 521—522, 536, 537, 607, 611, 615, 625, 677; XII: 98, 99, 111, 114, 117, 141, 143, 146, 148, 151, 172, 173, 183, 191, 201, 209, 213, 217, 219, 221—225, 236, 239, 247, 248, 254, 255—257, 260, 263, 264, 267—270,

272, 274, 277, 282, 285, 286, 288—289, 293,
350, 361, 362, 371, 372, 401, 486.

Лавришевичева Ирина и Марина,—XI: 274, 276, 520; XII: 141, 489.

Лаевскій, дв.,—XI, 56.

Лазарь, дякъ, учитель бр. шк.,—XI, 546.

Лазаровичъ и **Лазаріевичъ** Теодоръ, бр. Онуфр. бр.,—XII: 95—
97, 100, 102, 106—111, 113, 132, 145, 156, 162.

Лазопулось Илія, грекъ,—XII, 54.

Лаконѣкъ, композиторъ,—XII, 62.

Ламбуцкая старая,—XI, 531—533.

Ламбуцкій Янъ,—XII: 159, 160.

Лангишъ Гавріиль, бр. Ставроп. бр.,—XI: 7, 8, 9, 15, 19, 70,
81, 84, 88, 89, 91—97, 101 103—105, 108, 112,
114, 116, 118, 119, 122—127, 133, 134, 137, 138,
140—145, 148—151, 154—158, 161, 163, 164,
165, 187, 209, 211, 217, 234, 235, 261, 275, 304,
340—342, 350—357, 360, 368—370, 371, 377,
378, 387, 392, 395—398, 420, 422, 435, 443, 460,
463, 464, 490, 469, 472, 541, 542, 558, 638—639,
648, 663, 680, 684, 685, 687 690, 691, 692; —XII:
37, 61, 346, 485, 488, 550, 552, 553, 554—556,
559—561,—жена его 25, 61;—пушка 46.

Лангишъ Маркіанъ, мѣщ.,—XI: 187, 485.

Лангишова Варвара, сестра Ставроп. бр.,—XI: 78, 80, 124, 126,
168, 178, 207, 350—351; —XII, 489. **Олимпіада** и
Пелагія,—XI: 519, 435; —XII 347;—XII **Софія** 22;—XII
Цеся 347.

Лангишова Марковая, сестра Ставроп. бр.,—XI: 15, 26, 31 43,
73, 77, 304, 366.

Ланицій Александръ, маляръ,—XII, 53.

Ласки, дв.,—XI: 457, 458.

- Латиновичъ** Богданъ, купецъ Львов.,—XI: 292, 294, 295, 676;
—XII: 197, 212, 234, 250, 268, 294—296.
- Лашовскій** Петръ и Марія,—XII, 516.
- Левецкій** Григорій,—XII, 509.
- Левицкая** Ксенія,—XII, 510.
- Левицкій** Григорій,—XII, 510.
- Левко**, пенитархъ,—XI: 399, 401.
— Пацько,—XII, 147.
- Левковичъ** Николай, бр. Онуфр. бр.,—XII: 94, 95, 106, 107, 132,
141, 150.
- Левчишинъ** Иванъ, прихож. ц. Воскрес.,—XI, 33.
- Левѣнскій** Антонъ и Параскева,—XII: 486, 510
- Лейзеръ**, Мотевъ сынъ, еврей, факторъ,—XI, 751, 753.
- Леоновичъ** Василій, бр. Ставроп. бр.,—XI: 95, 127, 134, 139,
146, 148, 150, 152, 154, 156, 157, 158, 160, 161,
162, 164—169, 178, 179, 183, 192, 195—199,
200—203, 214, 215, 218, 225, 228—230, 236—
241, 243, 249—255, 256, 277, 406, 407, 409,
414, 432—434, 437, 447, 448, 459, 460, 464,
478, 483, 489, 497, 509, 519, 551, 552, 555, 556,
557, 558, 563, 565—569, 575, 580—590, 592,
594, 668, 688, 692, 696, 697, 699; —XII: 25, 61,
348, 355—356, 485, 493, 569.
- Леоновичъ** Николай,—XII, 145.
— Пантелсимонъ,—XII, 140.
— Леонтій, уч. Львов. школы—XI, 115.
- Лепяровна** Анна,—XI: 709, 748.
- Лесницкій** Григорій,—XII, 485.
- Лехновичъ** Гоасафъ, иг Онуфріевскаго м.,—XI: 295, 296, 419, 430,
491, 503, 505, 507—509, 512, 524, 529, 703; XII, 130.
- Лещинскій** Іоаннъ, капцлеръ Польскій,—XII: 454, 458.
— Станиславъ, король Польскій,—XII, 302.

- Либерациій**, судеб. практикъ,—XI, 387; XII, 439.
- Лионарскій**, писарь магистратскій,—XI, 700.
- Липницій** Іоаннъ,—XII, 510.
- Липроновскій** Інокентій, архимандр.,—XII, 481.
- Липсомезей**, бр. Онуфр. бр.,—XII, 112.
- Лисовичъ** Матеей и Стефанъ, бр. Онуфр. бр.,—XII: 101, 104.
- Листвиць** Іоаннъ, литографъ,—XII, 388.
- Литвинъ** Мартинъ, прихож. ц. св. Параскевы,—XI, 32; XII, 298.
- Литвинекъ**,—XII, 163.
- Литвиновичъ** Николай,—XII, 487.
- Ловецкій**, бр. проповѣдникъ,—XI: 514, 565, 616, 617,
- Логофеть** Юрій—XI: 340, 349 его жена.
- Лозинскій** Василій, бр. Онуфр. бр.,—XII, 101.
- Петръ, свящ.,—XII, 510.
- Ломиковскій** Александръ,—XII: 230, 238.
- Лонарь** Станцель,—XI, 659.
- Лончковскій**,—XII, 187.
- Лопатна-Осталовскій** Іоаннъ, наречен. еп. Львов.,—XII, 481.
- Лубачевскій** Феодоръ,—XII, 487.
- Лукарисъ** см. Кирилль, патріархъ Александрійскій,—XI: 62, 63, 378; XII: 478, 479.
- Лунашевичъ** Алексѣй и Лаврентій.—XII, 484.
- Василій, бр. Онуфр. бр.,—XII: 111—116, 163.
- Николай, бр. Ставроп. бр.,—XI: 26, 27, 62, 67, 68, 69, 354, 355, 362, 365, 366; XII: 3, 4, 6, 484.
- Лунашевичъ** Пантелеимонъ, бр. Онуфр. бр.,—XII: 89—91, 94—96, 102, 104—108, 110, 112—117, 120, 121, 126, 139, 142, 146, 161, 162.
- Явъ, бр. Онуфр. бр.,—XII; 122, 123.
- Феодоръ, мѣщ. Львов.,—XI, 27.
- Лукианчикъ** Андрей, мѣщ. Львов.,—XI: 541, 543.
- Луніяновичъ** Андрей, бр. Ставроп. бр.,—XI: 95, 148, 151, 155.

160, 161, 162, 164—167, 178, 372 398, 399, 406, 408,
409, 544, 550, 688, 689, 696, 698, 700; XII, 485.

Лунѣвичъ Григорій, сваш.,—XII, 487.

Луцкій Іоаннъ, видергентъ Перемышльскій,—XII, 487.

— Семень, бр. Ставроп. бр.,—XI: 4, 7, 14, 18, 19, 26, 35,
37—45, 66, 69, 303.

Лучникъ Матеей, прихож. ц. св. Феодора,—XI: 31, 527.

Лысинская, мѣщ.,—XI, 535.

Львовчикъ Янъ, каменщикъ,—XI: 640, 641, 642.

Лѣвинскій Антоній и Яковъ,—XII, 509.

Лѣпяръ Герасимъ, прихож. ц. св. Параскевы,—XI, 32.

Лѣтинскій Александръ и Анна,—XI: 27, 645.

Любаговскій Евстафій, пономарь при ц. св. Онуфр.,—XII, 103.

Любачевскій Михаилъ и Екатерина,—XII, 517.

Любомірскій, ст. Сондецкій,—XI, 181.

Лянгишъ см. **Лангишъ**

Ляшновская, мѣщ. Львов.,—XII: 143, 146, 157, 158, 362, 363.

Ляшновскій Михаилъ, мѣщ. Львов.,—XII, 486.

Лашковскій и **Лясковскій** Стефанъ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 57, 89.

93, 96, 122, 157, 165, 167, 170, 207, 220, 392, 426,
449, 548, 550, 556, 597, 625, 629, 632, 633, 677, 700,
717; жена его 532, 534; XII: 25, 61, 93, 110—111, 119—
125, 160, 161, 163, 195, 196, 198, 199, 208, 214, 220—
222, 239, 240, 242, 247, 251, 254, 255, 258, 259, 269,
270, 277, 279, 281—282, 285, 287, 288—295, 297, 298,
300—304, 312, 314, 317, 318, 319, 323 325—326,
328—332, 337, 338, 340, 341, 359, 379, 391, 396, 424
467, 485, 491, 584, 585, 588, 589, 590, 593, 627.

Лясковскій и **Лашковскій** Янъ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 235, 239,
240—243, 245—253, 259, 260, 261, 265, 268, 273, 274,
405—407, 461, 465, 487, 494, 496, 534, 550, 577, 583, 601,

602, 604, 627; жена его: 607—611, 616; XII: 449, 454, 455, 485.

Ляцова, ст. Грабовицкая,—XI, 534.

М.

Магуржинскій Янъ, мѣщ. Львов.,—XII, 519.

Магусякъ Иванъ, крестьянинъ,—XI, 446.

Мадзепета, см. **Медзапета**.

Мадзѣвичъ Яковъ,—XII, 137.

Мазараній, старый,—XI, 534.

Мазараній, **Мадзараній** и **Мажараній** Константинъ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 143, 144, 159, 161, 162, 165, 166, 178, 179, 192, 195, 196, 197—199, 558.

Мазараній Криштофовичъ,—XII, 485, 501.

Мазараній Христодушъ, бр. Ставроп. бр., — XII: 433, 434, 448, 459, 564; XII, 503.

Мазараній Янъ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 201—203, 216, 218, 221, 223, 235, 242, 248—253, 257 — 258, 262, 267, 268, 271 — 274, 276, 278—282, 285, 286, 289, 294, 406, 431, 433, 435, 461, 471, 478, 488, 491, 493—494, 501, 506, 512, 515, 520 — 522, 525, 526, 530, 580, 604 — 607, 610, 611, 615, 618, 622, 624, 628, 701, 702; XII: 25, 37, 39, 97, 99, 101, 102, 110, 126, 130, 138, 144 — 145, 151, 170 — 173, 191, 200, 202, 203, 207, 208, 209, 210, 214, 215, 217, 227, 233, 267, 277, 341, 348, 350, 365, 485, 579; дожъ: 234, 250, 294, 295.

Мазурекъ, композиторъ,—XII, 68.

Мазуревичъ Иоаннъ и Феодоръ,—XII, 515.

Маковскій Андрей, еп. секретарь,—XII, 613.

Малечній Алексѣй, бр. Ставроп. бр.,—XII: 3, 4, 5, 483.

Малечковичъ Прокопъ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 14, 19, 40, 71, 73, 74, 76, 78, 79, 80, 82, 301—304.

Маликъ Иоаннъ,—XII: 143, 145, 147.

Малиновскій Григорій,—XI: 174, 413, 554; XII, 344.

Малинская Татьяна, сестра Ставроп. бр.,—XI: 358, 359, 370; XII: 5, 484.

Малинскіе: Данилъ и Матѳей, дв.,—XI, 370.

Малые: Василій, Иванъ и Маркъ, мѣщ. Львов.,—XI: 29, 30, 32.

Малютовичъ Василій, бр. Онуфр. бр.,—XII, 102.

Маляръ Александръ, мѣщ. Львов.,—XII, 282; его жена XI: 407, 411.

— Василій, прихож. ц. св. Николая,—XI, 30.

— Гаврилъ, бр. ц. Благовѣщ.,—XI, 16.

— Евстафій, мѣщ. Львов.,—XI, 407.

— Иоаннъ,—XII: 145, 157.

— Лаврентій, бр. ц. св. Николая,—XI: 3, 4, 29; XII, 152.

— Николай, мѣщ. Львов.,—XI: 442, 443, 471, 477, 664.

— Савва, бр. Онуфр. бр.,—XII: 111—117, 120—121.

— Севастьянъ, мѣщ. Львов.,—XI: 573, 591.

— Семенъ, прихож. ц. Благовѣщ.,—XI, 33.

— Федько, бр. Ставроп. бр. и ц. св. Николая, — XI: 15, 19, 21, 26, 30, 45, 57, 64, 82, 84, 132, 133, 139, 152, 157, 158, 160, 360, 379, 382, 385, 646; жена его: 385, 697.

Малярка Хомяная, мѣщ. Львов.,—XI: 303, 304.

Манастырскій Юско, мѣщ. Львов.,—XI, 15.

Манвардъ Иоаннъ, кассиръ м.,—XII, 487.

Мандзя Григорій и Яковъ,—XII: 132, 138, 152.

Мандзячючъ Яцко, см. **Феодоровичъ**, бр. Онуфр. бр.,—XII, 96.

Манкевичъ Григорій, мѣщ. Львов.,—XII, 379.

Манкявичъ, мѣщ. Львов.,—XI: 479, 480.

Мановяды Анастасій,—XII, 488.

Мандардъ Анастасій и Василій,—XII, 487.

- Манойловичъ** Константинъ, бр. Ставроп. бр.,—XI, 57.
- Манолій**, грекъ,—XII: 21, 131, 147; жона его: 25, 59, 61.
- Манчуковичева** Анна, купчиха,—XI: 432, 437.
- Маньковскій** Янъ, дв.,—XII, 517.
- Маргуль** Иванко, прихож. ц. св. Николая,—XI, 30.
- Маринетось** и **Маринатось** Манолисъ-Арфанисъ, бр. Ставроп. бр.,—XII: 3, 4, 6, 483.
- Маркъ**, патр. Константинопольскій,—XII, 479.
- Маркевичъ** Данилъ, купецъ,—XII, 391—392.
- Маркіанъ**, иг. Ягольницкаго м.,—XI, 603.
- Марковичъ** Григорій, бр. Ставроп. бр.,—XI: 12, 13, 52, 54, 55, 57, 81, 358, 359.
- Марно** Антонъ,—XII, 486.
- Мартинъ** Василій, мѣщ. Львов,—XI: 14, 19, 65, 76.
- Марѳа**, царица Московская,—XII, 482.
- Маслянка** Иванъ,—XII, 134.
- Матвѣевичъ** Іоаннъ, кравецъ,—XII, 59; жона его 61.
— — — — — Теодосій, дьяконъ бр.,—XI, 577.
- Матіашъ**, см. **Теодоровичъ**.
- Матулай** Сенко, прихож. ц. Воскрес.,—XI, 33.
- Матышевичъ**,—XII, 153.
- Матоеевичъ** Матѳей, бр. ц. Богоявленія, — XI: 3, 5, 15, 16, 24, 36, 37.
— — — — — Теодоръ, бр. Ставроп. бр.,—XII: 3, 4, 6, 484.
- Матѳей**, свящ.,—XII: 241, 514.
— — — — — патріархъ Константинопольскій,—XI, 231.
— — — — — дьяконъ, уч. Львов. школы,—XI: 412, 426, 542, 551, 552, 554, 631.
- Маховичъ** Янъ, мѣщ. Львов.,—XI, 344.
- Махомъ**,—XII, 147.
- Махометь**, турецкій предвод.,—XII, 167.

Медзапета Константинъ, бр. Ставроп. бр., — XI: 19, 54, 56, 89, 91, 93, 94, 95, 96, 97, 104—106, 111—112, 114, 116, 119, 122, 123, 126, 127, 129, 132, 134, 135, 137, 138, 139, 140, 144, 145, 148, 150 — 152, 154—155, 157, 159 — 162, 164, 165, 167, 194, 197, 234, 235, 237, 254, 256, 376, 393, 399, 401 — 404, 410, 428, 436, 440, 448, 449, 452, 496, 500, 509, 514, 519, 554, 557, 578, 693; XII: 21, 438, 439, 441, 485, 550, 552, 553 — 556, 559—560; домъ, 316.

— Манолисъ, бр. Ставроп. бр.,—XII: 3, 4, 6, 484.

— Янъ, мѣщ. Львов.,—XI: 197, 439, 440.

Медицій Андрей, мѣщ. Львов.,—XII: 154, 155, 156, 158.

— Иоаннъ, бр. Онуфр. бр.,—XII: 101, 104, 105.

Межибожъ и **Межибозній** Григорій, бр. Ставроп. бр.,—XI: 15, 19, 26, 68; XII: 4, 5, 6.

Мелетій, протоіерей Іерусалимскій,—XI, 160.

Мелечко, ротмистръ Польскій,—XI, 297.

Мендлевичъ Шлема, еврей, факторъ, — XI: 708, 713, 718, 733, 735, 747, 749.

Мельникъ Андрей,—XII: 131, 139, 156, 517.

Мельчевскій Альбертъ, типографъ,—XII: 460—469.

Менчинскій, дв. (?),—XI, 436.

Мечникъ Григорій,—XII: 137, 141, 145.

Мечникъ Димитрій, см. и **Кузмичъ**,—XII: 93, 142, 157.

— Кирилъ, прихож. ц. св. Параскевы,—XI, 32.,

— Павель,—XII, 157.

— Прокопъ, бр. Ставроп. бр. и ц. св. Николая,—XI: 30, 68, 73, 78; XII: 4, 5, 6.

— Романъ, бр. Онуфр. бр.,—XII: 111, 112, 125, 162.

— Семенъ, бр. Онуфр. бр.,—XII: 132, 152, 155.

Мечникъ Федько, бр. Ставроп. бр. и ц. св. Николая,—XI: 30, 57.

- Мечники:** Василій, Стефанъ и Томяло, прихож. ц. св. Николая — XI: 15, 30, 57, 391.
- Мешина** Захарій, прихож. ц. св. Николая, — XI, 25, 30.
- Мөөодій**, бр. дьяконъ, — XI: 295, 529.
— патриархъ Константинопольскій, — XII, 479.
- Мигалевичъ и Михалевичъ** Андрей, Львов. переплетчикъ, — XI: 178, 231, 237, 488; XII, 61.
- Мигалевичъ и Михалевичъ** Николай, бр. Ставроп. бр. — XI: 216, 218, 225, 239, 240, 243, 245—248, 250, 252, 257, 259, 268—270, 273, 274, 280, 281, 393, 294, 478, 507, 585, 590, 594, 610—611, 615, 618, 619, 621, 625, 632, 677; XII: 99, 113, 117, 118, 119, 120, 121, 160, 170, 171, 173, 174, 183, 189 — 191, 193, 196, 202, 206, 214, 219—221, 224, 226, 228, 229, 241, 246—247, 250, 254, 255, 259, 262, 267, 289, 297, 300, 301, 364, 391, 486, 582, 584, 588, 589, 593; домъ, 499.
- Мигалевичъ** Янъ, бр. Ставроп. бр., — XI: 533, 535; XII: 218, 229, 249, 251, 259, 268, 270, 279, 285, 287, 288, 291—293, 295, 298, 300, 301, 486.
- Мигалейко**, — XII, 145.
- Мигуля** Маркъ, прихож. ц. Воскресенія, — XI, 34.
- Миклашевскій** Алексѣй и Феодосія, — XII, 518.
- Николаевичъ** Георгій, бр. Ставроп. бр., — XI: 216, 239, 240, 250, 252, 253, 258—260, 268, 280; XII, 454.
- Николаевичъ и Николаевичъ** Киприанъ, бр. Онуфр. бр., — XII: 89, 90, 100, 101, 104—117, 120, 121.
- Николаевичъ** Николай, бр. Онуфр. бр., — XI, 235; XII, 106.
— Павелъ, бр. Онуфр. бр., — XII: 101, 104.
— Романъ, бр. Ставроп. бр., — XII, 291.
— Янъ, бр. Ставроп. бр., — XI: 234, 268 — 269; XII: 198—199, 210, 220, 221, 257, 259, 266, 267, 268, 270, 274, 278, 291.
- Милюновичъ** Николай, бр. Онуфр. бр., — XII, 105.

- Миневичъ** Иванъ, мѣщ. Львов.,—XII, 523.
- Минкевичъ** Яковъ, мѣщ. Львов.,—XI, 520.
- Миноварди**,—XII, 509.
- Минчевичъ** Иванъ, мѣщ. Львов.,—XII, 523; жена его,—XI: 15, 19
- Мироваско** Янъ,—XII, 262.
- Мисковичъ** Ивашко, армянинъ Львов.,—XI, 6.
- Митрофанна**, Молдаво-Влахійская господарыня,—XII, 482.
- Михаиль**, патр Константинопольскій,—XII, 478.
- бр. свящ., проповѣдникъ,—XII: 322, 331, 514.
- Ионъ-Михаиль**, Молдаво-Влахійскій господарь,—XII, 482.
- Михаиль**, митр. Кіевскій,—XI, 231.
- король Польскій,—XI, 515, 520;—XII: 455—459, 482.
- Михаиль Θεодоровичъ**, царь Московскій,—XII, 482.
- Михайловичъ** Евстафій, бр. Ставроп. бр.,—XII: 3, 4, 6, 484, 496.
- Николай, бр. Ставроп. бр.,—XI, 273; XII: 101, 110, 115, 118, 120, 122, 150, 161, 172, 173, 179, 213, 221—222, 223, 225, 259, 267, 268, 270, 272, 278, 287, 288, 290, 291—295, 301, 312.
- Павель, кушниръ, бр. Ставроп.бр.,—XI: 6, 60, 67, 68, 79; XII: 4, 5, 6, 484.
- Семень,—XII, 484.
- Михалкевичъ** Стефанъ,—XII, 518.
- Михаловичи**: Авраамъ, Мошко и Шимонъ, евреи, факторы,—XII, 704, 706—708, 713, 715, 719, 72, 722, 724, 725, 726, 727, 728, 730—739, 740—743, 745—749, 751—753, 759, 755, 766.
- Михановичъ** Андрей, бр. Ставроп. бр.,—XI, 157.
- Михіевичъ** Христофоръ, бр. Онуфр. бр.,—XII, 21.
- Млынаръ** Демко, прихож. ц. Благовѣщ.,—XI, 33.
- Мнишекъ** Вонифатій, ст. Львов.,—XI: 231, 305.
- Могила** Анна,—XII: 483, 485.
- Могила**, см. **Бернавскій**.
- Могила** Елисавета, господарыня Волосская, XII, 483.

- Могила** Іеремія, господарь Молдавскій. — XI, 648, его жена: 343, 693; XII, 483.
- Константинъ, господарь Волоескій, — XII, 483.
- Марія, — XII, 483.
- Меланія, государыня Молдавская, — XII, 483.
- Михаилъ, господарь Волоескій, — XII, 483.
- Мойсей, Молдавскій господарь, — XI: 174, 175, 176, 473; — XII, 483.
- Петръ, митр. Кіевскій и Галицкій, — XI: 105, 116, 128, 231, 266, 380, 381, 384, 386, 504, 647, 695, 696; XII: 480, 483.
- Семень, Молдовскій господарь, — XI, 648; — XII, 483.
- Могилянна-Потоцкая** Анна, — XI: 222, 253, 374, 471; XII: 22, 298, 304, 485.
- Мойхіръ** Авраамъ, еврей, — XI: 713, 720, 724.
- Мокржецкий**, — XII, 187.
- Мокрскій**, ксендзъ, — XI, 402.
- Мокрянскій** Якимъ, мѣщ. Львов., — XI, 304.
- Молодый** Яцко, прихож. ц. св. Николая, — XI: 30, 163.
- Моранти** Димитрій, грекъ, — XII, 54.
- Морозъ** Григорій, бр. Ставроп. бр., — XI: 57, 361, 371, 641.
- Морозковая**, мѣщ. Львов., — XI: 168, 216, 250, 420, 438, 461, 463, 466, 548, 696, 697; XII: 60, 130, 277.
- Морозовичъ** Григорій, вѣроятно тоже, что **Морозъ**, бр. Ставроп. бр., — XI: 89, 93—96, 105, 108, 111, 116, 117, 118, 123, 127, 133, 135.
- Мороховская**, мѣщ. Львов., — XI: 14, 19, 24, 33, 43; XII, 224.
- Мороховскій** Петръ, прихож. ц. св. Николая, — XI, 29.
- Стефанъ, мѣщ. Львов., — XI: 303, 304, 344.
- Монсіонжникъ** Константинъ, — XII: 159, 160.
- Москвитянинъ** Иванъ, см. **Федоровъ**, русскій первопечатникъ, — XI, 369.
- Мпалампанось** Александръ, бр. Ставроп. бр., — XI: 506, 521; XII: 97, 115, 138, 139.

- Мсціоневскій**, дв.,—XII: 335, 336.
Мукустьи Иванъ, прихож. ц. Благовѣщ.,—XI, 33, 36.
Мултянинъ Евстафій,—XII: 128, 137, 152.
Мурать, купецъ Львов.,—XI: 15, 19.
Муха Леско, прихож. ц. св. Николая,—XI, 32.
Мучаръ Василій, мѣщ. Львов.,—XII, 145.
Мышковская Анна, см. **Могиланка**,—XI: 175, 177.
Мѣзинець Григорій,—XI, 369.
 — Занко, прихож. ц. Воскресенія,—XI, 34.
 — Иванко, прихож. ц. св. Николая,—XI, 30.
 — Миско, прихож. ц. св. Параскевы,—XI, 32.
Мѣляновичъ Андрей, бр. Онуфр. бр.,—XII, 100.
Мѣляновскій Андрей, бр. Онуфр. бр.,—XII: 109, 110.
Мѣхалѣковская Екатерина,—XII, 510.
Мѣхновскій Ирый, бр. Онуфр. бр.,—XII: 107, 143.
Мѣчникъ, см. **Мечникъ**.
Мѣщумъ Игнатій, мѣщ. Львов.,—XI, 47.

Н.

- Навротинскій**,—XI, 451.
Навроцкій, купецъ,—XI, 622; XII: 195, 198, 208, 238.
Навуходоносоръ, царь Вавилонскій,—XI, 33.
Нагорецкій Стефанъ, кузнецъ,—XI, 653.
Нагорный Миско, пекарь, прихож. ц. св. Николая,—XI, 29.
Нагородскій, дв.,—XII: 465—592, 627.
Назаревичъ Романъ,—XI, 529.
Намѣсничанка Андреева, вдова,—XI, 75.
Нарковичъ Іоаннъ, бр. Ставроп. бр.,—XI, 380.
Натанель, купецъ,—XI, 579.
Наумовичъ Стефанъ, бр. Онуфр. бр.,—XII, 106.
Наярошовомъ Миско,—XI, 29.

Негребецкий, свящ. Львов.,—XI, 105.

Неело Сенко и Федько, мѣщ.,—XI: 28, 33.

Неколтзось, грекъ,—XII, 54

Неофитъ, еп. Софійскій,—XII: 12, 13.

Несторовичъ Николай, мѣщ. Львов.,—XI, 693.

— Стефанъ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 76, 125, 132, 162—163, 179, 195—202, 207, 218, 225, 226, 228, 238, 241, 246—247, 250, 252—253, 257—260, 268, 273, 274, 279, 341, 343, 348, 388, 401, 408, 409, 433, 434, 436, 448, 452, 460, 461, 465, 466, 471, 478, 479, 502, 503, 504, 547, 548, 549, 553, 562, 580, 584, 586, 701, 702; XII: 25, 59—61, 130, 503.

Никифоръ см. **Сагайдачнинъ**—XI: 15, 20, 27, 65.

Никодимъ іером., рѣзчикъ,—XII: 372

Николаевичъ Георгій, бр. Ставроп. бр.,—XI: 236, 269, 270, 273, 281, 521; XII: 97, 138.

— Іоаннъ, мѣщ. Львов.,—XII, 486.

— Кипріанъ, бр. Онуфр., бр.—XII: 89, 90, 91, 100.

Николай Хрисовергъ, патр. Константинопольскій,—XII: 478, 479.

Никонъ, патр. Московскій,—XII: 479, 480.

Никоричиная, гетманша,—XI: 396, 397.

Ничипоръ Иванъ, прихож. ц. Богоявленія,—XI, 28.

Новосвѣцкій Иванъ, мѣщ. Львов.,—XI, 422.

Нѣдзѣльскій Григорій, мѣщ. Львов.,—XII: 259, 588, 593.

О.

Овечна Станиславъ, судеб. практикъ,—XI: 403, 404, 405, 414, 416; XII: 447, 553, 556.

Одеснальки, папскій нунцій,—XII: 621—626.

Одоискій Янъ, дв., королевскій секр.,—XII, 54.

Одольскій Янъ-Казиміръ, кор. секр.,—XII, 602.

- Одрыховскій**, мѣщ. Львов.,—XI: 8, 9, 12, 54.
- Озърскій** Силуанъ, проповѣдникъ Кіево-Печерской Лавры, — XII: 603—604.
- Ожиговецкій** Федко, прихож. ц. Богоявл.,—XI, 28.
- Оленсѣвичъ** Василій, см. **Другобицкій**, бр. Ставроп. бр.,—XI, 65, 67, 68;—XII, 4, 5, 6, 484.
- Олешицкій** Иванко,—XII, 139.
- Олуцкій** Франчишекъ, синдикъ,—XII, 412, 416.
- Олѣтарь** Сенко, прихож. ц. св. Параскевы, — XI, 31.
- Олѣтари** Герасимъ, прихож. ц. Богоявл.,—XI, 33.
- Омеліановичъ** и **Омиліяновичъ** Дороей, бр. Ставроп. бр.,—XI, 67; —XII: 3, 4, 5, 483.
- Онисковичъ** Іоаннь, бр. Ставроп. бр., — XI: 75, 77, 78, 79; XII, 484.
- Кирилъ, бр. ц. Богоявл.,—XII, 515.
- Семень, бр. Онуфр. бр.,—XII: 108, 109, 111—113.
- Ференць, бр. Ставроп. бр.,—XI: 88, 89, 93, 94, 95, 96, 98, 102, 103, 106—108, 125, 141, 143.
- Онисчакъ** Семень, мѣщ. Львов.,—XII, 145.
- Онофріевичъ** Іосифъ,—XII, 484.
- Онѣхъмовичъ**, іеромон,—XI: 571, 572, 573, 575.
- Опольская**, дв.,—XI: 708, 747.
- Опоновичъ** Романъ, бр. Онуфр. бр.,—XII: 98, 100, 103, 107, 108, 109, 111—113.
- Орель** Ігнатій, прихож. ц. св. Параскевы,—XI, 32.
- Орлинскій** Доминикъ, возный,—XII, 466, 592.
- Орховскій**, управл. кор. имѣніями,—XII: 173, 187, 190.
- Осталовскій**, см. **Лопатка**,—XII, 481.
- Остафіевичъ** Василій, мѣщ. Львов.,—XI: 26, 27, 304.
- Острицкая**, мѣщ. Львов.,—XII, 61.
- Острожскіе**: Александръ, Василій и Константинъ, князья,—XI, 232; —XII, 482.

Остророгъ,—XI: 399, 409.

Остроскій, см. **Войтовичъ**.

Осѣй Иванъ, бр. ц. св. Параскевы,—XI: 15, 25, 41, 48.

п.

Павловичъ Николай, бр. Онуфр. бр.,—XII, 121.

— **Стефанъ**, бр. Ставроп. бр.,—XI: 195—202, 235, 237—238, 246, 259, 263, 273, 281, 432, 563, 580, 585, 590; XII: 68, 451, 454, 455.

Павловичъ Яковъ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 251, 269 — 270, 273, 274, 288, 289, 483, 499, 501, 506, 507, 519, 521, 606—612, 633; XII, 358.

Павловичева, сестра Ставроп. бр.,—XI, 358.

Павуновичъ Евстафій, грекъ,—XI, 508.

Паисій, еп. Холмскій,—XII, 480.

— бр. свещ.,—XI: 99, 541, 546.

Палладій, бр. свещ.,—XI: 412, 417, 424.

Паловскій Георгій, архимандр.,—XI, 481.

Панаяровичъ Георгій, бр. Онуфр. бр.,—XI, 121.

Панкратій, іеромон. Креховскаго м.,—XI: 275, 593, 601.

Панько, см. **Сафіянникъ**, бр. Ставроп. бр.,—XI: 30, 70, 84, 85, 163, 354; XII: 129, 131, 138.

Папара Георгій, бр. Ставроп. бр.,—XI: 179, 180, 195—202, 207, 228, 235, 240, 241, 246, 249, 251—252, 257, 258, 273, 274, 285, 288, 475, 478, 501, 521, 584, 589, 611, 615, 625, 690; XII: 25, 38, 60, 61, 94, 96, 126, 172, 173, 179, 196, 210, 213, 218, 219, 220, 222, 223, 225, 229, 234, 254, 259, 266, 267—270, 273, 277, 278, 281, 285, 287—293, 301, 351, 486, 575, 595—597.

Папара Кириакъ,—XII, 297.

Пароеній, патр. Константинопольскій,—XII: 478, 479.

Пасникевичъ Василій, бр. Онуфр. бр.,—ХП: 101, 103, 104, 105, 106, 110, 123—125.

Пасникевичъ Григорій, бр. Онуфр. бр.,—ХП: 99, 122—125.

— Іоаннъ,—ХП, 126.

— Пантелеимонъ, бр. Онуфр. бр.,—ХП: 119—125.

— Ома, мѣщ. Львов.,—ХП: 125.

Паствицкій, дв., —ХІ, 707.

Пафнутій, свящ., бр. проповѣдникъ,—ХІ, 385.

Пахомій, іеромон. Креховскаго м.,—ХІ: 588, 593; ХІІ, 514.

Пачевскій Іеронимъ, свящ.,—ХІІ: 446, 447.

Паша Иванъ, бр. ц. св. Параскевы,—ХІ, 16.

Паштечичка Марія—ХП, 517.

Пекали, композиторъ,—ХП, 64.

Пекари: Андрей, Василій и Ференць, бр. ц. Благовѣщ., — ХІ: 33, 48, 53.

— Дема, Илья, Кузьма, Лавришъ и Сидоръ, бр. ц. Богоявленія, ХІ: 10, 28, 29, 34, 41, 48.

— Алексѣй, Иванъ, Лаба и Оніеько, бр. ц. Параскевы, — ХІ: 32, 34.

Пекаръ Миско, прихож. ц. св. Николая,—ХІ, 29.

— Иванъ,—ХІ, 132.

— Павелъ, бр. ц. Воскресенія,—ХІ: 36, 41.

— Ференць,—ХІІ, 132.

— Ярошъ, бр. Ставроп. бр., — ХІ: 15, 19, 20, 24, 28, 29, 33, 43, 73, 77, 78.

Пекулицъ, композиторъ,—ХІІ: 65, 68.

Пепъ,—ХІІ: 264, 265.

Перекупка Анна, мѣщ. Львов.,—ХІ, 8.

Перекупни: Андрей, Иванъ, Петръ, Прокопъ, Сенько, Яковъ и Ома, мѣщ. Львов.,—ХІ: 15, 20, 27, 29, 30, 31, 34, 304; ХІІ: 139, 140, 147, 159.

Перемовичъ Николай, мѣщ. Львов.,—ХІ: 398, 399.

- Переремѣскій** Иванъ, переплетчикъ,—XI, 695.
- Персингъ** Яковъ,—XII, 365.
- Перстенникъ** Иванъ, мѣщ. Львов.,—XI, 33.
- Пестрыца** Яной, мѣщ. Львов.,—XI, 54.
- Петръ**, іером. м. св. Онуфрія,—XI, 367.
- Алексѣевичъ, царь Московскій,—XII: 499, 614.
- Іонъ, Молдаво-Влахійскій господарь,—XII, 483.
- Петрановичъ** Василій, мѣщ. Львов.,—XII, 147.
- Петранчикъ** Кунашъ, прихож. ц. св. Параскевы—XI: 31, 107, 360.
- Петраченко**,—XII, 54.
- Петрашевичъ** Александръ, бр. Онуфр., бр. — XII: 101, 103, 104, 105.
- Василій, бр. Онуфр. бр.,—XII: 101, 102, 104, 105, 108, 110, 111, 150.
- Прокопъ, бр. Онуфр. бр.,—XII, 112.
- Петрашно**, господарь Волоскій,—XI, 369.
- Петрашо** Василій, бр. Онуфр. бр.,—XII: 108, 149.
- Петрашовичъ** Илья, мѣщ. Львов.,—XII, 152.
- Петричъ** Анастасій, бр. Онуфр. бр.,—XII, 121.
- Петричейно** Стефанъ, Молдаво-Влахійскій господарь,—XI, 483.
- Петровичъ** Анастасій, бр. Онуфр. бр.,—XII: 105, 119, 120, 121.
- Василій, бр. Онуфр. бр.,—XII; 100, 109.
- Данилъ, бр. Онуфр. бр.,—XII: 110, 111 — 117, 120, 121, 162.
- Димитрій, бр. Онуфр. бр.,—XII, 121.
- Петровичъ** и **Piatrowicz** Прокопъ, бр. Онуфр. бр.,—XII: 105, 107—109, 111—117, 120, 121, 151.
- Петровичъ** Сава, бр. Онуфр. бр.,—XII: 101, 104, 107—111.
- Феревць, бр. Онуфр. бр.,—XII: 101, 104.
- Федоръ,—XII, 484.
- Петроній**, іеромон. м. св. Онуфрія,—XI: 109, 111, 383, 384.
- Петруцевичъ** Прокопій, бр. Онуфр. бр.,—XII, 111.

- Печифора** Иванъ, бр. св. Парасковы,—XI: 15, 32.
- Печифора и Печифурка** Прокопъ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 43, 73, 77—80; XII, 484.
- Печиховскій** Иванъ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 57, 95, 97—98, 102—108, 111—119, 133.
- Пиваръ** Василій, бр. Онуфр. бр.,—XII, 108.
- Ливничный** Прокопъ,—XII, 155.
- Пинчукъ**,—XI, 387.
- Пинявскій**,—XII: 322, 332.
- Пирогъ** Андрей, мѣщ. Львов.,—XI, 29.
- Пионовичъ** Данилъ, бр. Онуфр. бр.,—XII, 161.
- Піяновскій**,—XII: 270, 273.
- Пласко** Иванъ, мѣщ. Львов.,—XI, 47.
- Плетенецкій** Елисей, архимандр. Кіево-Печерской Лавры,—XII, 481.
- Повничъ** Стефанъ, бр. Онуфр. бр.,—XII, 100.
- Поворозники:** Димитрій и Сидоръ, прихож. ц. Ч. и Ж. Креста,—XI: 25, 48.
- Подборецъ** Феодоръ, бр. Ставроп. бр.,—XII: 4, 5, 6.
- Подборецкій** Иванъ, прихож. ц. Богоявл.,—XI, 28.
— Феодоръ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 26, 73, 77, 78.
- Подвоевожая** Евфимія, мѣщ. Львов.,—XI: 15, 19; XII, 157.
- Подвоевожій** Антонъ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 22, 28, 68, 73, 77—80, 163; XII: 3, 4, 6.
- Подгурскій**, бр. проповѣдникъ,—XI: 627, 631; —XII: 195, 200, 211, 212, 229, 234, 235, 237, 240.
- Подлѣсецкій** Петръ и Марія,—XII, 519.
- Покіевичъ** Никифоръ, дв.,—XI: 374, 380.
- Покуцкій** Іоаннъ, дв.,—XII, 445.
- Половецкій** Стефанъ, типографъ,—XI: 251, 262, 265, 270, 487, 494, 540, 591—593.
- Полонскій** Елисей, іеромон. м. Земенскаго,—XI, 602.
- Полотенникъ** Петръ, мѣщ. Львов.,—XI, 43; —XII, 145.

- Полукошникъ** Лука, прихож. ц. Богоявл.—XI, 29.
- Полянскій** Георгій, бр. Онуфр. бр.,—XII: 122, 123, 124, 162.
- Демянь, бр. Ставроп. бр.,—XI: 93, 95—99, 102—109, 111—115, 424.
- Іоаннъ и Марія,—XII, 515.
- Помлыновскій** Павелъ, бр. Ставроп. бр.,—XII, 342.
- Понявскій**, дѣдъ,—XII: 327, 329.
- Попеловичъ** Василій, бр. Онуфр. бр.,—XII, 106.
- Попіель** Іоаннъ, ловчій Лятичевскій,—XII, 486.
- Іоаннъ, оффиц. грод.,—XII, 487.
- Попикъ** Андрей, мѣщ. Львов.,—XI, 20.
- Поповичъ** Анастасій, бр. Онуфр. бр.,—XII, 121.
- Василій, бр. Онуфр. бр.,—XII, 101, 107.
- Василій, бр. Ставроп. бр. и ц. св. Николая,—XI: 31, 75, 77, 78; XII, 484.
- Ирый, бр. Онуфр. бр.,—XI, 102; XII, 346.
- Лука, бр. Ставроп. бр. и ц. св. Параскевы,—XI: 32, 78, 81, 123.
- Юско, мѣщ. Львов.,—XI, 130.
- Яковъ, бр. Онуфр. бр.,—XII: 101, 103, 104.
- Порадовскій**, дв. (?),—XI, 35.
- Поршенецкій**, свящ.,—XI, 695.
- Поскробень** Николай, мѣщ. Львов.,—XII: 127, 134.
- Постригачъ** Несторъ, прихож. ц. св. Николая,—XI, 29.
- Потоцная**, дв.,—XI, 351.
- Пошевчукъ** Даніяль, мѣщ. Львов.,—XII, 139.
- Поясники**: Иванъ и Томило, прихож. ц. св. Параскевы и Воскресенія,—XI: 32, 34.
- Права** Каспаръ, купецъ, XI, 629;—XII: 236, 239.
- Працикъ**, прихож. ц. св. Параскевы,—XI, 32.
- Предѣмѣрскій** Іоаннъ, слуга митр.—XI: 539, 544, 545.
- Пржидзѣцкій** Каспаръ, консулъ и адвокат.—XII, 537.

Приворскій, прокуроръ,—XI: 17, 28.

Провичъ Стефанъ, бр. Онуфр. бр.,—XII, 107.

Прожопъ см. **Рогатинець**.

Прокоповичъ Александръ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 54, 56, 57, 89, 91, 93—97, 99, 106, 108, 109, 114, 116, 123, 127, 129, 130, 134, 135, 144, 145, 146, 148—151, 178—179, 218, 362, 364, 367, 369, 371—373, 375, 378, 380, 382, 383, 386, 392—394, 397, 461, 500, 540, 541, 542, 642, 664, 666; XII: 485, 550, 552, 553—556, 559—560; дожъ: 278, 328.

Прокоповичъ Андрей, бр. Онуфр. бр., — XII: 99, 100, 102, 103, 105, 107—111, 113—114, 119, 120—125, 161, 162.

Прокоповичъ Автоній и Марія,—XII, 516.

— Матеей, прихож. ц. Богоявл.,—XI, 28.

— Павель, бр. Ставроп. бр.,—XI: 188, 195—202, 380, 423, 432, 433, 561—564; XII, 485.

Проприсъ Наанаилъ, купецъ,—XI, 482.

Протасовичъ Василій, бр. Онуфр. бр., — XII: 103, 107 — 109, 111—113.

Псалтыра Петръ, мѣщ. Львов.,—XI: 12, 367.

Пскржицкій,—XII, 297.

Пташкевичъ Григорій, мѣщ. Львов.,—XII: 267, 268.

Пузина Аванасій, оп. Луцкій и Острожскій—XII, 481. .

Пуркурима Николай, мѣщ. Львов.,—XII, 143.

Пухъ Николай, мѣщ. Львов.,—XII, 130.

Пѣкевичъ Гавріиль,—XII, 487.

Пѣнскій Матеей, бр. Ставроп. бр.,—XI: 164, 165; XII, 485.

— Тимоѳей, бр. Ставроп. бр.,—XI: 95, 102, 103, 105—108, 112, 114, 115, 119, 127, 133, 139, 152, 155—157, 166.

Пятницкій Иванъ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 5, 11, 16, 31, 41, 67, 68, 73, 77; XII: 3, 4, 6.

— Иоаннь, свещ. ц. св. Параскевы, — XI: 84, 85, 341, 363, 376.

Пясецкій Іоаннъ, архидьяконъ Галиц. каеэды,— XII: 487, 509.

— Ремигіанъ, регентъ боль. канц.,— XII, 449.

Р.

Радзивилль, княжна,— XI, 536.

Радзѣвскій Еремія, ст. Ложинскій,— XI, 181.

Радкевичъ Васіанъ, іеромон. м. св. Онуфрія,— XI: 211, 212, 214, 279, 295, 456, 462, 463, 479, 489, 490, 515, 524, 529, 570—575, 577; XII: 127, 128, 129, 157, 159.

Радуль, дв. Молдавскій,— XI, 351.

Радъ Старый, прихож. ц. Благовѣщ.,— XI, 33.

Раифура Василій, мѣщ. Львов.,— XI, 453.

Ранць Оома, возный,— XII, 464.

Рата Яковъ, еврей, факторъ,— XI: 727, 734, 739, 740, 741, 745.

Раушь Оома, возный,— XII, 590.

Рафаиль, патр. Константинопольскій,— XI, 367.

Рахмитъ Мошкевичъ, еврей,— XI, 727.

Рацковичъ Карпъ, мѣщ. Львов.,— XI, 15.

Рачинскій Иванъ, бр. ц. св. Теодора,— XI: 16, 22, 23, 31, 34.

Рачкевичъ Иванъ, бр. Онуфр. бр.,— XII, 106, 132.

Рачко Іоаннъ, бр. Онуфр. бр.,— XII: 91, 93.

Рей, воев. Люблинскій,— XI, 519.

Реймѣчанна Марія, мѣщ.,— XII, 517.

Рибитва Андрей, бр. Ч. и Ж. Креста,— XI, 12.

Римари: Иванъ и Яковъ, прихож. ц. св. Парасковы,— XI: 31, 33.

Рифна см **Израилева**, — XI: 726, 733, 738, 739, 740, 742, 745, 750, 752, 764, 765.

Рогатинець Іоаннъ, бр. Ставроп. бр., — XI: 8, 28, 37, 60, 65, 303;— XII: 3, 4, 6.

Рогатинець Прокопъ, бр. Ставроп. бр.,— XI: 8, 9, 14, 19, 26, 43, 82—83, 303, 341, 344—348, 349, 355—356, 360, 366; его жена, сестра Ставроп. бр., 27, 73, 77, 78, 80; XII, 61.

- Рогатинець** Юрко, бр. Ставроп. бр.,—XI: 15, 19, 20, 27, 35, 37, 52, 58, 68, 73, 77, 367, 571; XII: 3, 4, 6; домъ, 347,— его зять Васько, бр. Ставроп. бр., — XI: 8, 32, 33, 51, 52, 55, 56, 57, 79, 80, 163, 340, 343, 344, 346, 642, 644; жена этого послѣд.: 8, 52, 354, 357, 370.
- Рогатинцы**, мѣщ. Львов.,—XI: 14, 15, 19, 26, 28, 29, 31, 59; домъ: 303, 357, 367, 369, 372, 374, 375, 380, 382, 384, 385, 460.
- Рогоза** Михаилъ, митр. Кіевскій и Галицкій,—XII: 520—522.
- Родаковскій** Павелъ, бр. Онуфр. бр.,—XII: 114—120.
- Рожевскій**, писарь кореннаго канцлера,— XI: 414, 415, 418.
- Рокотецкій**, дв.,—XI: 21, 34.
- Роксандра**, Молдаво-Влахійская господарыня,—XII, 483.
- Романкевичъ**, мѣщ. Львов.,—XI, 504.
- Романовичъ** Антоній, мѣщ. Львов.,—XII, 484.
- Василій, бр. Онуфр. бр.,—XII: 100, 103, 104, 108.
- Григорій, бр. Ставроп. бр.,—XI: 54, 55, 57, 87—89, 91, 92, 94—96, 100, 105—106, 114—118, 120, 123, 351, 362, 367, 384, 392, 395, 640, 659, 708, 709; XII: 8, 20, 21.
- Павелъ, бр. Онуфр. бр.,—XII, 101.
- Рорайскій**,—XI: 457—458.
- Росоловичъ** Михаилъ, бр. Онуфр. бр.,—XII: 123—125.
- Россъ** Александръ, купецъ,—XII, 371.
- Рубаха** Іоаннъ,—XII, 335.
- Рубинна**, см. **Шмурлева**, еврейка, факторша,—XI: 746, 747, 752.
- Рудавскій**, практик. судеб.,—XI, 385.
- Рудницкій** Андрей, литейщикъ буквъ,—XII: 425—426.
- Ружинскій** Кириакъ, князь,—XII: 482, 485.
- Ружицкій**. ксендзь,—XI, 169.
- Рудавичникъ** Ярошъ, прихож. ц. св. Парасковы,—XI, 32.
- Румновскій**, бр. свящ.,—XII: 194, 198, 199.

- Рурка** Теодоръ, бр. Онуфр. бр.,—XII: 105—106, 128.
- Русіановичъ** Яковъ, бр. Ставроп. бр.,—XII, 607.
- Русиновичъ** Василій,—XI, 215; XII, жена его, 242.
- Русиновичъ и Русіановичъ** Григорій, бр. Ставроп. бр.,—XI: 179, 248, 250, 251, 253, 256, 259, 289, 371 — 372, 518—519, 525, 622—626, 628, 676; XII: 38, 94, 116, 135, 170—174, 177, 179, 181—183, 185, 186, 190 — 192, 194—196, 198—199, 206, 207, 213, 214—215, 218—222, 254, 257, 259, 267, 270, 276, 277, 284, 288—292, 300—301, 326, 364, 485, 492; жена его, 25.
- Русиновичъ** Илько,—XII, 486
- Руфріяновичъ** Яковъ, бр. Ставроп. бр.,—XI, 341.
- Руцкій** Веніаминъ, митроп. уніатскій,—XI: 344, 345.
- Ручка Золотая** Яцко, прихож. ц. св. Николая,—XI, 30.
- Русинскій** Григорій, бр. Онуфр. бр.,—XII: 119—121
- Рыбаръ** Константинъ, мѣщ. Львов.,—XII, 130.
- Рыбнична** Марта, прихож. ц. Благовѣщ.,—XI, 133.
- Рыбчинскій**, мѣщ. Львов.,—XII: 321, 334.
- Севастіанъ,—XII: 627, 628.
- Рѣзники:** Василій, Дмитрій, Прокопъ и Филь, прихож. ц. св. Николая,—XI, 30.
- Рядинъ** Гася, мѣщ. Львов.,—XI, 129.

С.

- Савеловичъ** Яной, бр. Ставроп. бр.,—XI: 54, 55, 57, 89, 92, 95, 96, 97, 99, 102, 103, 114, 116, 357, 360, 395.
- Савинъ**, мѣщ. Львов.,—XI: 15, 19, 20, 26, 31, 48, 304, 351.
- Савинскій** Петръ, бр. Онуфр. бр.,—XII: 102, 112, 113, 126.
- Сависковна** Анна, см. **Лѣтинская**, дв.,—XI, 27.
- Савицкій** Михаилъ и Анна,—XII, 515.
- Савичъ** Даніилъ, мѣщ. Львов.,—XI: 400, 405.

Савичъ Николай бр. Ставроп. бр.,—XI: 8, 9, 12, 43, 54, 56, 81, 120, 163, 303, 358, 361, 363, 499, 501, 613, 619; XII, магазинъ: 184, 233, 245, 247, 330.

— Яковъ,—XII: 136, 138, 330.

Савичи: Марко и Яней, мѣщ. Львов.,—XI: 27, 120, 384.

Саврасъ Іоаннъ,—XII, 518

Савчанъ, свящ.,—XI, 602.

Сагайдачникъ Никифоръ, мѣщ. Львов.,—XI: 15, 20, 27, 64, 65, 66.

Сагайдачный Петръ, гетманъ войска Запорожскаго,—XI: 209, 221, 261, 274, 362, 365; XII: 223—224, 257, 266, 273, 345, 350, 351, 360.

Садковскій, дв.,—XI, 501.

Саевичъ Іосифъ, иг. Почаевскій; XII: 605—606.

Сайковичъ Зорка, прихож. ц. св. Параскевы,—XI, 32.

Самсоновскій Василій, мѣщ. Львов.,—XI: 15, 20, 304.

Самуиль, іеродьяконъ,—XII: 446, 447.

Саночній Андрей, прокуроръ,—XI, 51.

— Григорій,—XI: 540, 553.

Саприки: Гаврилъ, Матѳей и Ярошъ, мѣщ. Львов., — XI: 19, 26, 28, 60, 303

Сарвинскій, ксендзь,—XI, 516.

Сарновскій, ксендзь,—XI: 515, 618.

Сафянникъ Александръ, прихож. ц. св. Феодора,—XI, 31.

— Андрей, бр. ц. св. Параскевы,—XI: 16, 20.

— Иванъ, бр. Ставроп. бр.,—XI, 163.

— Маркъ, прихож. ц. св. Николая,—XI, 12, 30.

Сафянникъ Панько, мѣщ. Львов.,—XI, 85.

Сахновичъ Кассіанъ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 64, 68, 694; XII: 3, 4, 6, 484.

Сваричевскій Евстафій, дв.,—XI: 129, 256.

Свенциціе: Вавржинець, Вареоломѳей, Викторъ, Самуиль, Семень, Малгоржата и Францишка, дв.,—XII, 517.

- Самистельницькій** Іеремія, еп. Львовскій,—XII: 481, 514.
- Свищикъ** Петръ, прихож. ц. св. Параскевы,—XI, 32.
- Своволюнскій**, ротмистръ Польскаго войска,—XI, 363.
- Свѣжинскій** Марціанъ, дв.,—XI: 13, 51, 53, 348, 349, 354.
- Святополь-Четвертинскій** Гедзонъ, митр. Кіевскій и Галицкій,—XII: 480, 514.
- Святоянскій** Иванъ, мѣщ. (?),—XI: 375, 410.
- Святой** Лука, мѣщ. Львов.,—XI, 29.
- Селецкій** Веніаминъ, свящ. Любачевскій,—XI, 693.
— Григорій, бр. Онуфр. бр.,—XII, 108.
- Селиновъ** Іосифъ, еврей,—XI: 705, 707, 712, 716, 745.
- Семашко и Сямашко** Іларіонъ, свящ.,—XI, 601.
- Сембратовичъ** Юліанъ, свящ.,—XII, 510.
- Семеоновичъ** Василій, бр. Ставроп. бр.,—XI: 69, 95; XII, 484.
- Семіоновичъ** Григорій, бр. Онуфр. бр.,—XI: 108, 109.
— Григорій, бр. Ставроп. бр.,—XI: 127, 133, 135, 160, 164, 166; XII, 485.
— Ілья, бр. Онуфр. бр.,—XII, 107.
— Матей, бр. Онуфр. бр.,—XII: 102, 103, 104.
— Михайлъ, мѣщ.,—XII, 484.
- Семіоновичъ и Семяновичъ** Петръ, бр. Ставроп. бр., — XI: 536, 621, 625, 629, 631, 632, 633, 634, 635, 676, 677; XII: 119, 120, 123, 161, 182, 188, 189, 195, 196, 198, 199, 202, 206, 208, 209, 211, 212, 218, 220 — 222, 226—228, 238, 239, 241, 243, 246, 247, 248, 249, 251, 254, 261—264, 270, 271, 273, 274—276, 278—279, 281—284, 285, 287—296, 298, 300 — 301, 312, 313, 317—319, 323, 337, 338, 366, 371, 401, 486, 496, 595, 596, 598, 605—606, 629.
- Семковскій** Дмитрій,—XII, 509.
- Семяновичъ** Андрей, бр. Ставроп. бр.,—XII, 337.

- Сенкевичъ** Григорій, бр. Ставроп. бр.,—XI: 116, 152, 155, 156, 157, 160, 161, 165;—XII, 485.
— свящ.,—XI, 583.
- Сенковскій**, прихож. ц. св. Феодора,—XI, 31.
- Сеньковая** Марушка, мѣщ. Львов.,—XI, 298.
— Пелагія, мѣщ. Львов.,—XI: 364, 366, 367; XII, 484.
- Сербинъ**, дв.,—XI, 360.
- Сербинъ**, владыка,—XI: 582, 583.
- Серво** Михаилъ, бр. Ставроп. бр.,—XII: 3, 5, 6, 484.
- Сергій**, іеромон., основат. Онуфр. бр.,—XI: 113, 365, 366.
— патр. Константинопольскій,—XII, 478.
- Серебковичъ** Николаій, Львов. армянинъ,—XI, 5.
- Сеферовичъ** Лука, мѣщ. Львов.,—XI: 169, 424, 560.
- Сибяновичъ** Феодоръ,—XII, 53.
- Сигизмундъ-Августъ**, король Польскій,—XI: 7, 170, 232, 266; XII, 482.
- Сигизмундъ III**, король Польскій,—XI: 55, 170, 232, 233, 266, 364, 648; XII: 165, 457, 479, 482.
- Сидоровичъ** Михаилъ, уч. бр. школы,—XI, 65.
— Феодоръ, уч. бр. школы,—XI, 59, XII, 484.
- Сильвестръ**, еп. Перемышльскій,—XII, 514.
- Сильницкій** Никодимъ,—XI, 536.
- Синлаханстогарисъ** Алексѣй, бр. Ставроп. бр.,—XI, 237.
- Скачкиревичъ** Григорій, мѣщ. Львов.,—XII, 162.
- Скилевичъ** Іоаннъ, бр. Онуфр., бр.—XII: 119—124, 162.
- Скольскій** Андрей, типографъ,—XI: 246, 410, 422, 423, 430, 540, 542, 589; XII: 438—447.
- Сконскій**, дв.,—XI, 86.
- Скоробогатый** Янъ, дв.,—XI: 289 — 290, 291, 292, 613, 668; XII, 147.
- Скороденскій** Янъ-Андрей, дв., — XI: 290, 292, 508, 603, 668; XII, 363.

- Снорупскій**,—XI: 457, 458.
- Скрипецъ** Василій, прихож. ц. св. Параскевы,—XI, 32.
- Скрипка** Юрій, прихож. ц. св. Параскевы,—XI, 32.
- Снудзь**, ксендзь,—XI, 536.
- Снулобрадый**, см. **Діонисій**, патріархъ,—XII, 480.
- Снуминъ** Теодоръ, дв.,—XI, 232.
- Слезка** Варвара,—XII: 450, 451, 454.
- Слезка** Михаиль, бр. Ставроп. бр.,—XI: 93 — 96, 98, 106, 111, 112, 114 — 116, 119, 121, 127, 129, 130, 133, 134, 139 — 141, 148, 150 — 152, 157, 158, 161, 162, 178, 179, 192, 195 — 202, 215, 216, 234, 238, 240. — 241, 246—248, 250 — 253, 257, 262, 266, 267 — 272, 407, 410, 420, 423, 424, 431, 439 — 440, 446, 451, 455—458, 461, 467 — 472, 478, 485, 497, 515, 519, 540—544, 549—550, 552, 580, 603, 664, 665, 694, 696, 697, 700, 703; XII: 129, 177, 180, 183, 218, 224, 225, 246, 348, 358—359, 439—441, 449—460, 485, 493, 572.
- Слезка** Яковъ,—XII, 493.
- Словиговскій** Николай и Параскевія,—XII, 515.
- Слоніовскіе**: Андрей, Теодоръ, Анна и Елена—XII, 516.
- Слонскій** Михаиль, вице-герентъ г. Львова,—XII, 487.
- Слончевскій** Альбертъ, судеб. практикантъ,—XI: 119, 404, 666; XII: 438, 554.
- Слота** Іоаннь, бр. Онуфр. бр.,—XII, 105.
- Слѣвѣнскій** Василій, таксаторъ Львов.,—XII, 487.
- Слюсари**: Григорій, Іоаннь, Петръ, Семенъ и Теодоръ, мѣщ. Львов.,—XII: 130, 150, 152.
- Иванъ и Іоаннь, прихож. ц. св. Теодора и Параскевы,—XI: 31, 32, 408, 497, 498.
- Кассіанъ, Максимъ, Николай, Несторъ, Павелъ и Станиславъ, прихож. ц. св. Николая,—XI: 15, 20, 30, 377, 647.
- Слюсарь** Каспаръ,—XI: 416, 422, 428.

Смоктунъ Иванъ, мѣщ. Львов.,—XI: 420, 426, 437, 439 — 448, 460, 570.

Соболевскій Іоаннъ, ловчій Подляскій,—XII, 486.

Собѣсная Теофіла, дв., — XI: 210, 223, 432, 457, 460, 554, 702; —XII: 561, 563, 564, 571.

Согнѣявичъ и **Сонѣявичъ** Зосима, бр. проповѣдникъ, — XI: 473, 571—572, 574; XII: 573—577.

Сокальскій Семень, бр. Онуфр. бр.,—XII: 101, 104.

— Стефанъ, бр. Ставроп. бр., — XI: 71, 73, 77, 78, 79, 80, 297, 298, 506, 599, 602.

Сокольскій мѣщ.,—XII: 91—92.

Соловичъ Иванъ, прихож. ц. св. Параскевы—XI, 31.

Соловновичъ Антоній, мѣщ. Львов.,—XII, 150.

Солонецкій Ярошъ, прихож. ц. Богоявл.,—XI, 29.

Сольникъ Григорій, прихож. ц. св. Параскевы,—XI, 32

Соляръ Іоаннъ,—XII: 132, 157, 160.

Сонтагъ Мартинъ, см. **Зонтагъ**,—XII, 305.

Сорока Василій, мѣщ. Львов.,—XI: 8, 12, 345, 349.

Софроній, Греческій митроп.,—XI, 265.

Соханъ Иванъ, прихож. ц. Богоявл.,—XI, 29.

Спинола Николай, папскій пунцій,—XII: 615—620.

Спиридонъ, іеромон. бр. ц.,—XI: 541, 543, 544; XII, 514.

Сподборець Феодоръ, бр. Ставроп. бр.,—XI, 67.

Спотурто Іосифъ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 3, 5, 6.

Сроковскій Григорій, судья и писарь гродскій,—XII: 486, 510.

Срѣбро Константинъ, прихож. ц. Воскресенія,—XI, 34.

Ставинога и **Ставиножна** Григорій. бр. ц. Богоявл.,—XI, 16, 29, 37, 41, 43.

Ставницъ Феодоръ, мѣщ. Львов.,—XI, 27.

Ставницкій Василій, бр. типографъ,—XII: 263, 315, 319, 321, 324, 333, 369, 370, 373—378, 396, 399—402, 403, 406—408, 409, 411—424, 426, 428—437.

Ставниціи Семенъ, бр. типографъ,—XI: 225, 239, 249, 372, 484, 486, 487, 496, 581—584, 587, 589, 591, 594, 600, 622, 627, 629, 631, 633, 634; XII: 179, 180, 182, 184, 186, 188, 192—195, 197, 198, 199, 201, 211, 212, 217, 222, 226—232, 233, 235, 236, 238, 240, 242—247, 249—253, 259—260, 262—263, 265—266, 271—272, 274, 279—280, 353, 356—358, 362—371, 379—390, 392—406, 419, 422, 424, 425, 486.

Ставровиць Дмитрій, бр. Онуфр. бр.,—XII, 121.

Стангреть,—XII, 320.

Станявичъ, судеб. практикантъ,—XI, 415.

Старжевскій Алексѣй, райца Львов.,—XII, 487;—Евдокія, 510.

Стародубъ Семенъ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 328 — 332, 337, 338, 486.

Старомѣскій Павелъ, свящ. Рогатинскій,—XII, 520.

Старомѣскій Яковъ, бр. Онуфр. бр.,—XII: 101, 104.

Староста Андрей, прихож. ц. Богоявл.,—XI, 28.

Старосѣвскій Іоаннъ и Марія,—XII, 516.

Стахаревичъ, дв.,—XII, 326.

Старынский, солдатъ,—XI, 371.

Стебелекъ,—XII: 331, 332.

Стефанъ Іонъ, Молдаво-Влахійскій господарь,—XII, 482.

— король Польскій,—XI: 7, 170, 232, 266; XII: 479, 482, 548.

Стефановичъ Александръ, бр. Ставроп. бр., — XI, 68; XII: 4, 5, 6, 484.

— Антоній, бр. Онуфр. бр.,—XII: 102, 105, 106.

— Василій, бр. Ставроп. бр.,—XI: 68, 69, 73, 77, 78, 89, 94, 95, 97, 102, 104, 106, 107, 109, 111—114, 116, 118, 119, 657, 682; XII: 3, 5, 6.

— Василій, бр. Онуфр. бр.,—XII: 95, 106, 126.

Стефановичъ Григорій, бр. Ставроп. бр.,—XI: 5, 6, 384; жена его, 142.

- Стефановичъ** Іоаннъ, свящ. Бартишевскій,—XII, 515.
 — Тимофѣй и Ѳеодосія,—XII, 515.
- Стецкова** Екатерина, сестра Ставроп. бр.—XI: 8, 9, 14, 19, 24, 26, 29, 54, 73, 77, 78, 80, 304.
- Стечевичъ** Ѳеодоръ,—XII, 510.
- Стойневичъ** Николай, бр. Онуфр. бр.,—XII: 120, 121.
- Столяръ** Григорій, бр. Онуфр. бр.,—XII: 97, 100, 109, 128, 157, 162.
 — Иванъ, хѣщ. Львов.,—XII: 128, 155.
 — Матѣей, бр. Онуфр. бр.,—XII, 106.
 — Петръ, бр. Онуфр. бр.,—XII: 89, 96, 98, 106, 107, 108, 130, 159, 162, 163.
- Столяры:** Андрей, Василій, Леско и Стефанъ, прихож. ц. св. Николая,—XI: 30, 31, 363, 491.
- Страдецкій** Яковъ, бр. Онуфр. бр.,—XII: 98, 100, 110—121.
- Старларасъ** Даниль, бр. Онуфр. бр.,—XII, 109.
- Стратневичъ**,—XII, 509.
- Стржалковскій**,—XI: 536, 537.
- Стрибельева** Ѳеофила, —XII, 510.
- Стрилѣль** Михайль,—XII, 510.
- Стрихаръ** Григорій, прихож. ц. Богоявл.,—XI, 28.
- Сроивонсъ**,—XII, 148.
- Строинская** Екатерина,—XII, 515.
- Стршельбѣцкій** Алексѣй и Ѳеофила,—XII: 509, 510.
- Стрѣлецкая** Анна, см. **Загвойская**,—XI: 257 - - 258, 264, 350;
 — Романова: 216, 251; XII: 25, 60, 502.
- Стрѣлецкая** Софія, дочь Романа,—XI, 591.
 — Марія, жена Ивана **Красовскаго**,—XII, 540.
 — Ѳеодосія,—XII, 501.
- Стрѣлецкій** Андрей, бр. Ставроп. бр. и ц. св. Ѳеодора, — XI: 31, 53 - 57, 60, 87, 95 — 97, 136 - - 137, 148, 150, 151, 154---167, 170, 178, 207, 238, 245, 246, 350, 351, 354,

356, 364, 378, 384, 398—411, 420, 471, 540—544, 548, 554, 555, 559, 580, 590—591, 595, 668, 681, 697, 698; XII: 38, 485, 501, 502, 523, 539 — 541, 561; жена его XI: 73, 77, 78, 80, 86, 362, 558.

Стрѣлецкій Данилъ, бр. Онуфр. бр.,—XII: 110, 112, 127.

— Николай, мѣщ. Львов.,—XI: 556, 558.

Стрѣлецкій и Стрѣльникъ Романъ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 12, 51, 54, 55, 57, 84, 85, 87, 96, 147, 152, 153, 163, 178, 257 — 258, 353, 358 — 386, 393, 410, 478, 489, 493, 636—647, 668, 697, 698, 702; XII: 349, 485, 502, 523, 537—542, 550—561.

Стрѣльникъ Григорій и Феодоръ, бр. Онуфр. бр., — XII: 113, 122, 126.

Стрѣльничка, сестра бр. Ставроп., жена Андрея Стрѣлецкаго,—XI, 73, 77, 78, 80, 86, 362, 558.

Студзинскій Станиславъ, х.,—XI: 172, 175, 177; XII: 447—449.

Стуловичъ Маркъ, бр. Онуфр. бр., - XII, 102.

Стучна Петръ, бр. Онуфр. бр.,— XII, 132

Судовскій Митрофанъ, бр. проповѣдникъ,—XI: 222, 254.

Суйка, см. **Нушнѣръ**, Навель, бр. Ставроп. бр.,—XI: 89, 95, 97, 98.

Суконники: Алексѣй и Василій, мѣщ. Львов.,—XI: 24, 43, 303.

Супрановичъ Семень, мѣщ. Львов.,—XII: 136, 140, 141, 143, 157.

Сусабскій, студентъ Кіевскій, —XII, 244.

Сусальскій, студентъ Кіевскій,—XI, 632.

Сутковскій Василій, бр. Онуфр. бр.,—XII, 101.

Суховерхъ Петръ, прихож. ц. Богоявл.,—XI, 28.

Сухорабскій, прокураторъ,—XI, 344.

Сѣдляръ Андрей, бр. Ставроп. бр.,—XI: 57, 119, 123—124, 392.

— Бартошъ, прихож. ц. св. Николая,—XI: 29, 32.

— Василій, бр. Ставроп. бр.,—XI: 10, 72, 73, 74, 76—80, 83, 163, 299, 300, 305, 407.

— Димитрій, прихож. ц. св. Николая,—XI: 30, 44, 47, 49

Сѣкорскій Яковъ,—XI: 413, 415, 602.

- Сънкевичъ**, мѣщ.,—XII, 498.
Сънковскій Василій, бр. Онуфр. бр.,—XII, 104.
Сънявскій, ст. Львов.,—XI: 181, 370.
Сярицкій Захарія, дв.,—XII, 546.

Т.

- Табahalниковичъ** Семенъ, бр. Онуфр. бр.,—XII, 102.
Тарановскій, дв.,—XI, 501.
Тарасій, архим.,—XII, 514.
Тарло Василій, бр. Онуфр. бр.,—XII: 97, 98.
Тарло-Чекаржовиць, дв.,—XII: 460, 465, 588, 591, 592.
Тарнопольскій Миско, мѣщ. Львов.,—XI, 29.
Татковскій,—XII, 194.
Тебенна Ференць, бр. Онуфр. бр.,—XII, 111; жена его 130.
Теберна Тома, мѣщ. Львов.,—XII: 126, 127.
Тевендель Войцѣхъ, купецъ,—XI, 264.
Теодоръ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 157, 161, 162, 451, 559; жена его XII, 59.
Теодоровичъ, см. **Феодоровичъ** и **Федоровичъ**.
Теодоровичъ Янъ, мѣщ. Львов.,—XI, 461.
Теодосовичъ, см. **Феодосіевичъ** Георгій, бр. Ставроп. бр.
Тернавскій, дв. (?),—XI, 369.
Тесли: Юрко, Яковъ и Янъ, мѣщ. Львов.,—XI: 31, 32, 33, 452—455, 651, 661; XII, 148.
Тетера Павелъ, дв.,—XII, 485.
Тетерухъ Михаилъ,—XI, 631; XII: 239—240.
Тзепои, грекъ,—XII, 54.
Тибеть Стефанъ, мѣщ.,—XII, 132.
Тивунъ Иванъ, прихож. ц. св. Параскевы,—XI, 32.
Тимковичъ Дмитрій, бр. Онуфр. бр.,—XII, 104.

- Тимовичъ** Григорій, коваль, бр. ц. св. Николая, — XI: 12, 16, 21, 24, 29, 30, 32, 34, 40, 41, 42, 43, 46, 47, 50.
- Тимоей**, патр. Константинопольскій, — XII, 479.
- Тисаровскій** Іеремія, въ міръ Евстафій, еп. Львов., — XI: 12, 136, 231, 266, 338; XII: 480, 481, 514, 530—536.
— Сильвестръ, иг. Скитскій, — XI, 256.
- Тичакъ**, мѣщ. Львов., — XII, 152.
- Тишковичъ** Димитрій, бр. Онуфр. бр., — XII, 101.
- Тканечникъ** Іовъ, мѣщ. Львов., — XI, 12.
- Ткачи**: Андрей и Ониско, прихож. ц. св. Параскевы, — XI, 32.
- Товарнички** Григорій, бр. Онуфр. бр., — XII: 122, 123.
- Токаръ** Феодоръ, прихож. ц. Воскресенія, — XI, 34.
- Толочно**, — XI, 224.
- Толпижка**, — XII, 150.
- Томасовичъ** Андрей, бр. Онуфр. бр., — XII: 102, 103, 104.
- Томашевскій** Семенъ, дв., — XI: 121—122, 374.
- Томковичъ** Феодосій, бр. Ставроп. бр., — XI: 179, 180, 195—202, 576; XII, 485.
- Тоноглусъ** Георгій, грекъ, бр. Ставроп. бр., — XI: 285, 289.
- Торасовичъ** Ивашко, Львов. армянинъ, — XI: 5, 6.
- Торкало** Тимоей, прихож. ц. св. Феодора, — XI, 31.
- Тотомиръ**, свящ., — XI: 600, 601, 612.
- Тоханбей**, Крымскій ханъ, — XI, 181.
- Трембетта** и **Тромбетта** Петръ и Стефанъ, ксендзы, — XII: 317, 327, 329, 335, 336, 616—618, 623—626.
- Третьяцій** Иванъ, мѣщ. Львов., — XI: 194, 207, 234, 372, 420, 432, 456—458, 460, 559, 560, 561, 570.
- Тржцинскій** Вацлавъ-Франчишекъ, дв., — XII: 583—584.
- Тризна** Іосифъ, архимандр. Кіево-Печерскаго м., — XII, 481.
- Трохлѣнскій** Георгій, оффиц. митроп. Кіевскою, — XII, 509.
- Троценская**. мѣщ. Львов., — XII, 160.
- Труднусіевичи**: Іоаннъ и Яковъ, Анна и Ирина, — XII, 518.

Тукальскій Іосифъ, митроп. Кіевскій и Галицкій, — XI, 498; XII: 480, 481.

Турнало,—XII: 315, 317, 326.

Турневичи: Александръ и Дмитрій, бр. Онуфр. бр., — XII: 101, 102, 104.

— Янъ и Анна, предмѣщ. Львов.,—XII, 515.

Турнавскій Евстафій и Параскева, греки,—XII, 498

Туровичка Васнлиса,—XII, 140.

Турскій Александръ, дв.,—XI, 371.

Тучапскій Макарій, еп. Львовскій,—XII: 481, 514.

У.

УФТПРСМАС,—XII: 586, 594.

Убалдинъ, райца Львов.,—XI: 168, 408, 409, 414, 696.

Угерницькій Яяъ, ловчій Черниговскій,—XI, 256.

Украинцевъ Емельянъ Игнатьевичъ, посоль Московскій,—XII, 499.

Уленскій, дв.,—XI: 531, 533.

Урановичъ Григорій, ассесоръ фискаль.,—XII, 487.

Уромѣнская Гаська, кухарка,—XI, 27.

Уртовскій Павелъ, калькуляторъ,—XII, 487.

Усмановичъ Василій, бр. Онуфр. бр.,—XII, 109.

Усмаръ Григорій, мѣщ. Львов.,—XI, 22.

Устіяновичъ Іосифъ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 3, 4, 6, 484.

Устрицкій,—XI, 536.

Ушикевичъ, свящ.,—XI, 498.

Ф.

Фараонъ, царь Египетскій,—XI: 317, 318, 319.

Фарбѣръ Иванъ, бр. Ставроп. бр. и ц. св. Параскевы,—XI: 27, 32, 68, 304; XII: 4, 5, 6.

Фасковскій, купецъ,—XI: 481, 483.

- Федоровичъ**, см. **Феодоровичъ**.
- Федоровичъ** Панько, бр. Ставроп. бр.,—XI: 74, 75, 77.
— Тимоѳей, бр. Ставроп. бр.,—XI, 78.
- Ференцовичъ** Александръ,—XI: 694, 698.
- Филаретъ**, архимандр.,— XII, 514.
- Филимоновичъ** Феодоръ, оффиц. табулярный,—XII, 487.
- Филиппъ**, митропол. Московскій,—XII, 514.
- Филипповичъ** Василій, Львов. армянинъ,—XI, 6.
- Фирлей** Марія, дв.,—XI, 695.
- Фишлева** Сырта, еврейка, факторша, --- XI: 704, 705, 707—710,
717, 718, 720, 721, 741,
- Фишлевичъ** Хаимъ, еврей, факторъ,—XI: 704, 707, 714, 735.
- Флавіанъ**, свящ.,—XI: 571, 572, 574, 575, 578, 582.
- Флоріанъ**, митроп. Московскій,—XII, 514.
- Форманы**: Гавріилъ, Григорій, Макарь и Павелъ, мѣщ. Львов.,—XI:
28, 29, 31, 32, 49, 53.
- Фрыхля** Феодоръ, мѣщ. Львов.,—XI, 29.
- Фучковичъ** Феодоръ, мѣщ. Львов.,—XI: 298—299.

X.

- Халепинскій** Яковъ, дв.,бр. Ставроп. бр.,—XII: 298, 317, 486.
- Хамецъ**, дв.,—XI, 356.
- Харичинувскій** Андрей,—XII, 130.
- Хелминскій**, воев.,—XI, 506.
- Хилевичъ** Дмитрій, бр. Онуфр. бр.,—XII: 101, 104.
- Хмелевскій**, дв.,—XI, 181.
- Хмѣльницкій** Богданъ, гетманъ Запорожскаго войска,—XI, 184
— свящ.,—XI, 473.
- Ходаковскій**, дв.,—XI: 17, 357.
- Холодъ** Стефанъ, бр. Онуфр. бр.,—XII: 104, 108, 109, 111—114,
153, 157, 159, 163.

Хомиць Александръ и Матысь, мѣщ. Львов., — XI: 120, 355.

Хомиць и Хомиць Стефанъ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 7—13, 19, 26, 38—40, 43—46, 48—51, 62, 66—70, 72—74, 76—84, 163, 300, 305, 341, 342, 349, 352, 353, 355; XII: 5, 484.

Хомѣцкій, бр. Онуфр. бр.,—XII, 157.

Хоневичъ Александръ, мѣщ. Львов.,—XI, 391.

Хризвергъ Николай, патр. Константинопольскій,—XII, 479.

Хромый Ониско, прихож. ц. св. Параскевы,—XI, 32.

Худикъ Феодоръ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 77—80.

Ц.

Цапъ Феодоръ, бр. Онуфр. бр.,—XII, 120.

Царь Романъ, мѣщ. (?),— XI: 368, 369, 370, 373.

Церазинъ Станиславъ, пастырь Львов.,—XII, 543.

Цибульскій, мѣщ. Львов.,—XI: 15, 19.

Цивковскій Александръ и Анна, предмѣщ. Львов.,—XII, 517.

Цьемьержинская Анна,—XII, 510.

Ч.

Чайковскій, см. **Берында**,—XII, 487.

Чамберскій Мартинъ, возный (?),—XII, 550

Чаприкъ Ярошъ, мѣщ. Львов.,—XI, 14.

Чафуть, см. **Димитровичъ** Николай.

Чатурскіе Петръ и Пелагія,—XII, 498.

Черкасная,—XI, 699.

Чернухъ Петръ, прихож. ц. Благовѣщ.,—XI, 33.

Чернушчинъ, композиторъ,—XII: 62, 68.

Чернятовичъ Авендикъ,—XI, 700.

Чесниковскій Янъ, бр. Ставроп. бр.,—XII: 340, 341, 508.

- Чефуть** Стефанъ и Анна, мѣщ. Львов.,—XI: 527, 613; XII, 337.
Чехъ Семенъ и Екатерина,—XII, 515.
Чеховичъ, шлях.,—XI: 479, 480, 482.
Чигарь Оома,—XII, 129.
Лижъ Василій, прихож. ц. Благовѣщ.,—XI, 33.
 — Гряцко, прихож. ц. св. Параскевы,—XI, 63.
 — Иванъ, прихож. ц. Воскресенія,—XI, 25, 33.
Чижевскій Оома, бр. Онуфр. бр.,—XII: 101, 104.
Чимовичъ Григорій, бр. ц. св. Николая,—XI, 15.
Чолганскій, дв.,—XI, 153.
Чорный Григорій, бр. Онуфр. бр.,—XII, 105.

Ш.

- Шаваровскій**, композиторъ,—XII: 68, 70.
Шадкувскій, дв.,—XII, 218.
Шатковскій, мѣщ.,—XI, 397.
Шафранецъ Янъ, мастеръ,—XI: 486, 642.
Шашковскій Стефанъ, мѣщ. Львов.,—XI, 55.
Шевци: Александръ, Андрей, Гаврилъ, Григорій, Величко, Юсифъ Мисько, Мацко, Ониско, Остафій, Петръ, Тимошея, Юрко и Феодоръ, прихож. Львов. цц.,—XI: 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 47, 211, 407; XII: 134, 141, 150, 317.
Шевчикъ, мѣщ. Львов.,—XII: 150, 153.
Шембекъ Иоаннъ, кор. секр.,—XII, 629.
Шептицкіе: Аонасіи и Варлаамъ, еп. Львовскіе,—XII: 481, 514.
Шепшицкій, (?),—XII, 148.
Шидлякъ Григорій, мѣщ. Львов.,—XII, 137.
Шило Андрей, бр. ц. св. Николая,—XI, 40.
Шинкаръ Феодиръ, мѣщ. Львов.,—XI, 304.
Шипа Иванъ, сѣсарь, бр. Ставроп. бр.,—XI: 73, 74, 77, 78.
Шиперъ, дв. (?),—XII: 261, 271, 276, 283, 378.

- Шицикъ**, свящ.,—XI, 541.
- Шишелна** Иванъ, прихож. ц. Воскрес.,—XI: 34, 41.
- Шишка** Иванъ, прихож. ц. Воскрес.,—XI, 25.
- Шкаревскій** Андрей, дв., - XI: 359, 367.
- Шкло** Матѳей, прихож. ц. св. Николая,—XI, 29.
- Шмелингъ**, обыватель Львов.,—XII, 303
- Шмуклинъ** Авраамъ, еврей,—XI, 705.
- Шоденикъ** Евсевій,— XI, 601.
- Шолайскій**, судеб. практикъ,—XI: 382, 386.
- Шостакъ** Іоаннъ и Марія,—XII, 518.
- Шоть** Александръ и Роза, купцы,—XI: 264, 273, 372.
- Шпанѣль** Алексѣй, мѣщ. Львов.,—XI: 14, 19, 26, 28.
- Шпирна** Иванъ, мѣщ. Львов.,—XII, 130.
- Шпорталь** Андрей,—XII, 131.
- Шрамко** и **Срамко**,—XII: 143, 145.
- Штахарневичъ**, дв. (?),—XII: 330.
- Штембекъ**, Шведскій генераль,—XII: 302, 303, 305.
- Штучна**, бр. Онуфр. бр.,—XII, 159.
- Шубелиста** Иванъ, прихож. ц. Воскрес.,—XI, 34.
- Шульковскій**, студентъ,— XI, 489.
- Шумлянскій** Александръ, дв.,—XI: 235, 255, 256, 258; XII, 485.
- Аванасій, еп. Луцкій и Острожскій,—XII, 481.
 - Иванъ. въ монаш. Іосифъ, еп. Львовекій,—XI: 256, 285, 603, 718; XII: 481, 514, 600—602, 607—613, 615—620.
 - Михаилъ, дв.,—XI, 256.
 - Павелъ, дв.,—XII, 510.
- Шумлянскій** Самуилъ, дв.,—XI, 256.
- Шуникъ** Криштофъ, Львов. армянинъ,—XI, 364.

Щ.

Щебрешинскій Иванъ, регентъ бр. лѣваго клироса,—XI, 446.

Щербиць, ксендзъ,—XI: 28, 48.

Щигливичъ, мѣщ. Львов.,—XII, 183.

Щипа Іоаннъ, бр. Онуфр. бр.,—XI, 72.

Щупакъ Василій, бр. Онуфр. бр.,—XII: 96, 109, 138.

Ю.

Юзефовичъ,—XI, 463.

— ксендзъ, каноникъ Львов.,—XII, 305.

Юрендикъ Войцехъ,—XI, 520.

Юрневичъ Георгій и Марія, мѣщ.,—XII, 516.

— Іоаннъ и Марія,—XII, 516.

— Лука, бр. Онуфр. бр.,—XII: 89, 90, 91, 93, 94, 96, 98,
104, 105, 106, 107, 126, 135, 146.

Юстиніанъ, царь Византійскій,—XI, 333.

Я.

Яворская,—XI, 499.

Яворовскій и **Яворувскій** Григорій, бр. Онуфр. бр.,—XII: 100, 108,
109—111, 115, 117, 150.

Яворувскій Иванъ, мѣщ. Львов.,—XII, 128.

Яжевскій, композиторъ,—XII: 68, 69.

Яжиновскій Оеодоръ и Марія,—XII, 518.

Якимовичъ Христофоръ, бр. Онуфр. бр.,—XII, 121.

Якимовскій, церков. дѣдъ,—XI, 526.

Якубъ, лавникъ и докторъ Львов.,—XI, 153.

Якубовичъ Николай, мѣщ. Львов.,—XI, 699.

Яловицкій,—XI, 408.

Янъ-Казиміръ, кор. Польскій, — XI: 233, 266; XII: 440, 447--449, 452, 482.

Янъ Третій, король Польскій,—XII: 268, 461, 482.

Яндзинскій Виталій, бр. проповѣдникъ,—XII: 322, 324, 327, 623, 625—625.

Яневичъ Михаилъ,—XII, 485.

— Теодоръ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 152, 156 — 159, 178, 179, 192, 195—202, 216, 420, 456, 694, 701; XII: 485, 493—494.

Янецкій, дв., прокуроръ,—XI: 48, 50, 53, 348; XII, 330.

Янковичъ Стефанъ, бр. Онуфр. бр.,—XII: 124, 125.

Яновичъ Романъ, бр. Ставроп. бр., — XII: 272, 274, 280, 285, 289, 293, 295, 301, 312, 486.

Яновичи: Леонтій, Николай и Савва, бр. Онуфр. бр.,—XII: 121.

Яновскій Андрей, поваръ монастыр.,—XII: 503, 509, 515.

— Станиславъ, мѣщ. Жолкевскій,—XII, 344.

— Стефанъ, мѣщ. Львов.,—XII: 318, 486.

Янчовскій, дв.,—XI: 497, 499, 553, 556—558; XII, 144.

Яремковичъ Романъ, бр. Онуфр. бр.,—XII, 106.

Яржиновскій Ома,—XII, 518.

Ярлахъ Ирый, Данцигскій купецъ,—XI: 479, 480, 481, 483.

Ярмолинская Парасковія, дв.,—XI: 352, 375, 381, 553.

Яросевичъ Михаилъ,—XII, 510.

Ярославскій Василій, бр. Ставроп. бр.,—XI: 14, 19, 20, 27, 43, 57, 67, 72.

— Янъ, бр. Онуфр. бр.,—XII: 122--125, 129, 130, 162.

Ярославскій, см. **Стефановичъ** Василій,—XII, 6.

Ярошевичъ Гавріилъ, мѣщ. Львов., XI: 8, 12, 15, 19, 26, 54, 55, 57, 82, 86, 107, 234; жена его: 349, 388, 445.

— Теодоръ и Екатерина,—XII: 487, 518.

Ясинскій Варлаамъ, митроп. Кіевскій,—XII, 603.

Яскультъ Романъ, бр. Онуфр. бр., — XII: 110, 112—117, 120, 121, 159.

Ясницкий,—XII, 605.

Ятбржиновская Францишка, см. **Свенциціе**,—XII, 517.

Яхимовичъ Іоаннъ и Анна,—XII, 518.

Яцковичи: Матѳей и Теодоръ, бр. Онуфр. бр.,—XII, 102.

Яцучинскій Ілья и Софія,—XII. 495. .

Ө.

Өаназисъ Алексѣй, бр. Ставроп. бр.,—XI: 584, 692.

Өеодоровичъ Григорій, бр. Онуфр. бр., XII, 122.

— Яковъ, гарбаръ, бр. Онуфр. бр.,—XII: 95, 97, 101, 104, 106, 107.

Өеодоръ Алексѣевичъ, царевичъ Московскій,—XII, 482.

— Ивановичъ, царь Московскій,—XI, 648; XII, 482.

— Молдаво-Влахійскій господарь,—XII, 483.

— бр. дякъ,—XI, 574.

— бр. свящ.,—XI: 20, 32, 60, 61, 65, 75, 76, 83, 86, 297, 300, 301, 352, 355, 366; XII: 513, 514.

— камарангъ Молдавскій,—XI: 637, 638, 644.

Өеодоровичъ Андрей,—XII, 484.

— Гаврінлъ, бр. ц. Богоявленія,—XI, 5.

— Георгій, бр. Ставроп. бр.,—XI: 95, 114, 118, 119, 133—135, 144; XII: 485, 508.

— Леско, мѣщ. Львов.,—XI, 61.

Өеодоровичъ Матіашъ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 88, 89, 93 — 96,

104 — 105, 111, 116, 118 — 119, 123, 125, 127, 130,

133—136, 139 — 140, 145, 149 — 159, 152, 154, 157,

158, 160, 161, 162, 164—168, 169, 178, 179, 192, 195,

196, 198, 199, 200—202, 207, 216—219, 223, 226—

228, 230, 234, 238, 262, 275, 407, 410, 412, 414, 420,

430—432, 436, 438, 440, 455, 457, 459, 461, 472, 474,

481, 488, 490, 507, 508, 509, 519, 524, 539—544, 548,

550—561, 563—569, 571—572, 574, 575, 580, 627, 631,

666, 679, 681, 682, 688, 690, 691, 694 — 696, 699—
703; XII: 25, 59, 60, 61, 180, 232, 233, 250, 326, 328,
331, 347, 349, 355, 356, 485, 558, 562.

Теодоровичъ Павелъ, бр. Онуфр. бр.,—XII: 102, 103.

Теодоровичъ Пантелеимонъ,—XII, 484.

— Прокопъ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 61, 62, 67, 68, 72;
XII: 3, 4, 6, 484, 494.

— Филиппъ, маляръ, бр. Ставроп. бр., — XI, 690; XII:
4, 5, 6, 484.

Теодосіевичъ Георгій, бр. Ставроп. бр., — XI: 92, 94, 96—97,
100 — 103, 106, 112, 115, 116, 127, 139, 148, 155—
157, 165, 166, 167, 698; XII жена его: 59—61.

Теодосій, іером.,—XI: 375—376; XII, архиманд., 514.

Теодосія, царевна Московская, XII, 482.

Теофанъ, архим. Креховскаго м.,—XII, 481.

— іером. м. св. Онуфрія,—XI: 430, 479; XII: 567—570.

— патр. Іерусалимскій,—XI, 232; XII, 479.

Теофилъ, іером. Онуфр. м.,—XII: 322, 324.

— свящ ,—XI: 254, 279, 500, 509, 519, 525; XII: 277, 349.

Теофилактъ, іером.,—XII, 514.

Тиль Николай, прихож. ц. св. Теодора,—XI, 31.

Томины Іоаннъ,—XII, 484.

Томичъ и **Томичъ** Исаія, бр. Ставроп. бр.,—XII: 3, 5, 6.

Томичъ Николай, бр. св. Теодора,—XI, 16.

— Стефанъ, бр. Ставроп. бр.,—XII: 4, 6, 484, см. **Хомичъ**.

II. Указатель географическихъ именъ *).

А.

Антиохія, гл. г. Сиріи и патриархатъ,—XI, 369.

Аравія, полуостровъ въ юго-запад. ч. Азіи,—XI, 369.

Ассія, Малая Азія,—XI, 325.

Авонъ, гора въ Румелии, — XI: 586, 571, 581, 587, 588, 614, 615, 619; XII, 199.

Б.

Баръ, заштатный г. Могилев. у. Подольской губ.,—XI: 387, 543.

Батіатиче, с. Жолковскаго у., въ Галиціи,—XII: 595, 597.

Белзь, г. Сокальскаго у., въ Галиціи, — XI: 72, судья, 532; XII: воев. 264, 297, 309, 619, 620.

Бердичевъ, у. г. Кіевской губ.,—XII, 604.

Берестечко, м. Дубенскаго у. Волынской губ.,—XI: 171, 551, 552; ц. 227.

Бесѣды, с. Жолковскаго у., въ Галиціи, Бесѣдскій Успенскій м.,—XI, 615.

Бортковъ, с. Злочевского у., въ Галиціи, — XII: 108, 109, 111, 112, 113.

*) При составленіи указателя приняты слѣдующія сокращенія: г.—городъ, губ.—губернія, д.—деревня, з.—земля, м.—мѣстечко, р.—рѣка, с.—село, стр.—страна, у.—уѣздъ и уѣздный.

- Брестъ-Литовскій**, у. г. Гродненской губ., — XI: 226, 266 555, 567—569.
- Бржежаны** (Бережаны), у. г. въ Галиціи,—XI, 740.
- Броды**, у. г. въ Галиціи,—XI: 408, 568.
- Брусиловъ**, м. Радомысльскаго у.,—XI, 171.
- Будновъ**, с. Бобрекаго у., въ Галиціи,—XI, 552.
- Бузскъ** (Бужскъ), г. Золочевского у., въ Галиціи,—XII, 410.
- Бучачъ**, у. г. въ Галиціи, XI, ц. 616.
- Бѣлка**, с. Львовакаго у., въ Галиціи,—XI, 453.
- Бѣлогорще**, болото-сѣнокосъ, принад. м. св. Онуфрія,—XI: 83, 127, 266, 345, 352, 357, 368, 369, 373, 375, 544: XII, 341.
- Бѣлая Церковь**, м., Васильковского у.,—XII, 604.
- Бѣлый Стокъ**, д. Луцкаго у.,—XII, 605.

В.

- Валахія**, стр.—XI, часть нынѣш. Румыніи, 198; **Волосная земля**: 76, 105, 232, 304, 354, 465, 637, 648, 702; XII: господа 483, — воев. 525, люди 197.
- Варна**, г. въ Болгаріи, при Черномъ морѣ.—XI, 333.
- Варшава**, губ. г.,—XI: 4, 6—13, 17, 18, 20—23, 25, 27—28, 34—36, 38, 43—45, 47—54, 56, 69, 84, 85, 128, 167, 169, 170, 232, 233, 240, 262, 272—273, 284, 285, 303, 305, 321, 323, 324, 327, 331—336, 341 — 343, 345, 348—349, 353—357, 372, 413 — 416, 458, 465, 476, 477, 483, 493, 496, 498, 499, 501, 549, 552, 555, 579, 592, 613, 614, 617, 619, 632; XII— конституція о греч. религіи 168,—почта 325, 331; дорога: 292, 335; судъ ассесорскій: 467, 468, 585, 586, 588—591, 593, 594, 627, 629.
- Великіе Луки**, у. г. Пековской губ., — XI: 60, 67, 68:—XII: 3, 5, 6.

- Венеція**, г. въ Италиі,—XII, 194.
- Венгрія**, стр.,—XI: 279, 445.
- Вересица**, с. Городецкаго у., въ Галиціи,—XI, 566; монастырь, XI, 631; XII, 245.
- Вильно**, губ. г.,—XI: 65, 170, 232; XII, 122; монастырь, XI, 604; бр., XII: 88, 178.
- Винники**, с. Львовскаго у., въ Галиціи,—XI: 412, 413, 420, 496, 548.
- Висла**,—р. XI, 201.
- Вишневецъ**, м. Кременецкаго у.,—XI, 359.
- Вишня Сондовая**, м. Мостискаго у., въ Галиціи,—XI: 11, 35, 42, 45, 49, 50, 283, 383, 462.
- Владиславъ V. adislavia**=Влоцлавскъ, г. въ Брестъ-Кувяскомъ воеводствѣ,—XI: 170, 232.
- Волянъ**, нынѣш. Волинская губ. и часть Галиціи,—XI: 571, 574;—чашникъ, XII, 496.
- Вроцлавль**, гл. г. Силезіи,—XI: 483, 579, 629, 632, 633; XII: 209, 235, 236, 237, 239, 241, 243, 244, 246, 248, 250, 259, 260, 261, 264, 266, 271, 328, 338, 370, 372, 378, 379.

Г.

- Галичъ**, г. Станиславовскаго у., въ Галиціи, XI: 35, 582, 618; XII, сп.: 520, 530, 607, 615, 617, 619; митр., 520, 522, 573, 576, 579; кафедра: 487, 509.
- Гданскъ-Данцигъ**, гл. г. запад. Пруссіи, — XI: 234, 284, 285, 293, 294, 471, 479—483, 485, 487, 498, 507, 516, 520, 576, 579, 584, 590, 592, 597, 612, 613, 621, 622, 629, 633, 760, 762; XII: 173, 176, 182, 183, 188, 196, 208, 211—212, 215, 229, 231, 236, 237, 239, 340, 242, 243, 246, 248, 251, 252, 253, 260 — 265, 270, 273 — 275,

278—280, 325, 330, 351, 370 — 372, 378 — 379, 388, 395.

Глинскъ, с. Львовскаго у., въ Галиціи,—XI, 446.

Глухи, м. подъ Острогомъ, Волинской губ.,—XI, 370.

Головско, с. Львовскаго у., въ Галиціи,—XI: 25, 42, 367, 397, 586, 639, 653, 660, 671, 672, 674; XII, 146.

Гологуры, м. Золочевакаго у., въ Галиціи,—XII, 243.

Гомора, г. въ Палестинѣ,—XI: 320, 328.

Городокъ, г. Львовскаго у., въ Галиціи,—XI, 565; бр., 304.

Гороховъ, м. Владимірскаго у.,—XI, 544.

Гостынинъ, гл. г. Гостынской земли въ Равскомъ воеводствѣ,—XII, х.: 447, 448, 449.

Гошовъ, с. Долинскаго у., въ Галиціи,—XII: 334, 335.

Гоща, м. Острожскаго у.,—XI, 174.

Греція, стр.,—XI, свящ.: 628, 631; XII архимандр.: 241, 245; религія: 546, 547, 551; ц.: 547, 548.

Гродно, губ. г.,—XI: 516, 525, 604, 618; XII, конституція, 168; сеймъ, 338; ст. 609.

Грушовъ, с. въ Перемышльскомъ у. (?), въ Галиціи,—монастырь св. Троицы, иг.,—XI, 176.

Д.

Данцигъ, см. Гданскъ.

Деревень, вѣроятно **Деревняны**, с. у. Каменки Стремилевой, въ Галиціи, монастырь Вознесенскій,—XII, 215.

Добромиль, у. г. въ Галиціи, — XI: 158, 540, 541, 542, 603, 612; 203; XI, архимандр., XII, 445.

Долгое-Поле, с. (?) въ Молдавіи,—XII, 197.

Домашовъ, с. Равскаго у., въ Галиціи,—XI, монастырь св. Николая, 456.

Дрогобычъ, у. г. въ Галиціи,—XI, 603; XII, 241.

Другочинъ, г. въ Венгріи,—XI, 631.

Дубно, у. г. Волынской губ.,—XI: 583, 584.

Дунай, р.,—XI, 23.

Е.

Египеть, стр.,—XI: 317, 318, 331.

Ефесь, г. въ Малой Азии,—XI: 325, 335.

Ж.

Жидятичи. с. Львовскаго у., въ Галиціи,—XI, 32.

Жировни, с. Львов. у., въ Галиціи,—XII, 510.

Житомиръ, губ. г. Волынской губ.,—XII, ст. 268.

Жолневъ, у. г. въ Галиціи: 194, 210, 214, 223, 284, 342, 343, 432, 457, 514, 516, 615, 618, 619, 631, 675, 676; XII: 189, 350; бр.: 238, 342, 344; подст., 276.

З.

Загайцы, с. Кременецкаго у.,—XI, 381.

Загоровъ, с. Владиміро-Волынскаго у., Загоровскій монастырь, — XI, 222, 254; XII, 597.

Задаровъ, с. Бучацкаго у., въ Галиціи,—XI: 383, 384.

Занроцѣнь, г. въ Мазовецкомъ воев., въ Плоцкой губ., — XI: 483, 579; XII: 23, 189, 248.

Зарудзье,—XII: 509, 510.

Затопарь (?), монастырь,—XI, 589.

Збаражъ, у. г. въ Галиціи, свящ.,—XII, 510.

Збоисна, с. Львовскаго у., въ Галиціи,—XI: 210, 214—215, 223, 233, 287, 457, 460, 566, 567; XII: 200, 345, 561, 563.

Зборовъ, м. Злочовскаго у., въ Галиціи,—XI: 178, 179, 583.

Зволень, м. Козеницкаго у. Радомской губ.,—XII, ст. 317.

Земно (Зимно), с. Владимірскаго у., Земенскій монастырь,—XI, 601—602.

Знесенъе, с. Львовскаго у., въ Галиціи,—XI: 366, 466, 640, 652, 671, 672, 756.

Золочевъ, у. г. въ Галиціи,—XI, 401.

Зиньковъ, м. Летичевскаго у.,—XI, 539.

И.

Ивница, м. Волынской губ.,—XII: 522, 526, 529, 536.

І.

Іерусалимъ, г. въ Палестинѣ,—XI: 325, 339, 592, 599 — 600, 602, 603, 628; XII, 215: патр., 479.

К.

Казимеръ, м. въ Новоалександрійскомъ у. Люблинской губ., при р. Вислѣ,—XI: 48, 483, 579; XII: 264, 265, 371.

Камень, д. близъ Варшавской Праги,—XI, 579.

Каменецъ-Подольскъ, губ. г., — XI: 274, 621; XII: 167, 168, 292; бр., 224; еп.: 520, 530, 607, 615, 617, 619; золотники: 108, 298; регентъ, 285.

Каменна Стромилова, у. г. въ Галиціи,—XI: 742, 736.

Канчуга, м. Ланцуцкаго у., въ Галиціи,—XI, 198.

Кіевъ, губ. г., XI: 413, 414, 631, 632, 665, 696; XII: 154, 184, 239, 244, 416: — трбникъ, XI: 547, 558—559, 587; мнися, 363; воев.: 574, 576, 578; м. Михайловскій ц., XI, 601; митр., XI, 628, XII: 166, 479, 480, 483, 509, 520, 572—573, 575—579, 603, 607, 617; архимандр., XII: 607, 617; кашт., XII: 343, 344; оффиц., XII, 509; пресвитеръ, 497; Кієво-Печерскій жен. м., 295.

Колоденецкій монастырь, въ Жолковскомъ у., въ Галиціи,—XI, 586.

Константинополь и Новый Римъ, столица Греческой, потомъ Турецкой имперіи,—XI: 325, 329, 365; XII, 479; патр., XI: 283, 284; XII: 165, 478, 479, 521, 524, 615, 616; еронъ: 574, 576. 577; эзархъ, 576.

Корсунь, м. Каневского у., монастырь; XI, 628; XII, 232; ст.: 454, 459.

Краковъ, гл. г. въ зап. Галиціи,—XI: 36, 37, 38, 42, 44, 45, 170, 201, 232, 233, 265, 266, 267, 268, 269, 271, 272, 282, 385, 393, 408, 464, 487, 494, 498, 499, 509, 515, 602; XII, 282; каноникъ, 613; кашт.: 561, 563, 564, 571; судеб. д., 454; типографъ, 353.

Красноброды, м. Томашовскаго у. Люблинской губ., мѣщ.—XI, 367.

Кременецъ, у. г. Волынской губ.,—XI: 371, 381.

Креховъ, с. Жолкевскаго у., Креховскій монастырь,—XI: 107, 227, 275, 465, 490, 495, 519, 524, 528, 542, 568, 588, 593, 601, 604, 622, 627, 631; XII: 180, 218, 232, 242, 250, 256, 327, 334, 346, 348, 349, 394, 480, 567, 568, 569, 570.

Крилосъ, с. Станиславскаго у., въ Галиціи,—XI: 33, 614, 617, 632; XII: 231, 249, 291.

Нукизовъ, м. Львовскаго у., въ Галиціи,—XII: 487, 509.

Крытъ, о. въ Средиземномъ морѣ,—XI, 476.

Л.

Лавровъ, с. Старомѣстскаго у., въ Галиціи,—XII, 203.

Лаодикія, др. г. Сиріи,—XI, 325.

Липскъ=Лейпцигъ, г. въ Саксоніи,—XII: 215, 242.

Лиско, с. подъ Яворовомъ, въ Галиціи, — Лискій монастырь, — XI: 600, 628.

Литва, в. княжество, нынѣш. сѣверо-запад. губ. — XII, 443; сеймъ, 168.

Ловичъ, г. Варшавской губ.,—XII, ст. 629.

Ломжа, губ. г.,—XI, ст. 408

Лубень, с. Решовскаго у. (?), въ Галиціи, ц. 547.

Луцкъ, у. г. Волынской губ.,—XI: 35, 446, 472, 510, 539, 542, 600; XII: 202, сп.: 564—566, 605.

Львовъ, гл. г. Галицкой Руси,—XI: 7, 13, 23, 38, 45, 48, 49, 53, 54, 55, 57, 65—66, 75, 85, 87, 105 — 106, 107, 126, 135, 146, 166, 167, 168, 170, 171, 172, 174, 176, 178, 223, 232, 235, 268, 251, 262, 267, 283, 284, 289, 290, 294, 301, 303, 305, 343, 351, 358, 359, 362, 365, 387, 388, 398, 408, 411, 413, 415, 416, 434, 435, 462, 471, 480, 483, 484, 493, 506, 525, 532, 534, 548, 553, 555, 557, 574, 579, 580, 612, 615, 619, 620, 622, 628, 633, 636, 637, 644, 666, 670, 675, 679, 698, 702, 703; XII: 72, 165, 167, 195, 229, 237, 246, 261, 264, 269, 273, 274, 275, 278, 280, 281, 301, 302, 304, 340, 342, 345, 348, 349, 351, 352, 357, 360, 364, 378, 438, 442, 444, 446, 447—449, 450, 451, 452, 453, 455, 456, 458, 459, 460—465, 466, 468, 529, 537, 538, 551, 552, 554, 560, 562, 563, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 574—578, 582, 583, 601—604, 607, 611, 614, 618, 620, 625, 626, 628, 629;—бр. и ц. Благовѣщенія, XI: 11, 16, 25, 33, 34, 36, 41, 42, 47, 48, 52, 53, 55, 56, 368, 371, 372;—бр. и ц. Богоявленія, XI: 3, 5, 15, 16, 21, 24, 34, 36, 37, 41, 42, 46, 47, 48, 55, 56, 155, 301, 540, 541, 696; XII: 512, 515, 519;—бр. и ц. Вознесенія, XI: 42, 46, 48; бр. и ц. Воскресенія, XI: 25, 33, 41, 42, 47, 48, 52, 55, 56, 366; XII, 262; — ц. св. Георгія; XI: 17, 75, 647, 680; XII: 154, 160, 163, 527, 609, 611, 612;—бр. и ц. Ч. и Ж. Креста, XI: 12, 42, 45, 46, 48, 55, 75, 553, 581;—бр. и ц. св. Николая, XI: 3, 4, 11, 12, 13, 15, 16, 17, 21,

24, 29, 34, 39, 40, 42, 43, 45, 46, 47, 50, 51, 52, 53, 55, 56, 156, 264, 362, 399, 664, 693, 694; XII: 153, 297, 325, 510;—монастырь и ц. св. Онуфрія, XI: 24, 70, 71, 72, 74, 75, 76, 82, 83, 85, 86, 106, 108, 112, 120, 123, 124, 135, 146, 149, 150, 170, 184, 211, 214, 223, 229, 230, 332—234, 241, 248, 266, 275, 276, 278, 290, 295, 296, 299 — 300, 358 — 359, 364, 410, 418, 430, 433, 434, 439, 441—446, 462, 464, 466, 473, 474, 477, 500—505, 507—512, 516, 519, 522, 524, 527 — 529, 542, 548, 554, 556, 557, 561—563, 573, 576, 583, 587, 592, 600, 613, 616, 619, 621, 627—629, 631, 633, 636, 668—670, 672, 674, 679, 700, 703; Онуфріевскій монастырь, ц. и бр., XII: 21, 23, 72, 73, 90—100, 103, 108—124, 126—131, 133—134, 136—143, 145—148, 150—154, 157 — 158, 160, 163, 169, 171, 178, 180, 182, 184, 186, 188, 192, 199, 200, 212, 213, 215, 218, 225, 228, 232, 233, 235, 236, 241, 242, 245, 249, 250, 251, 255, 256, 267, 269, 286, 295, 313, 315, 316—325, 327, 336, 345 — 347, 350, 600, 601, 609, 610, 615;—бр. и ц. св. Параскевы, XI: 5, 15, 16, 25, 31, 41, 42, 43, 46, 47, 48, 53, 56; XII: 245, 257, 319;—бр. и ц. св. Покровы, XI: 47, 48, 55;—бр. и ц. Преображенія=Спаса, XI: 42, 47, 48;—бр. ц. Успенія Пр. Богородицы=бр. Ставропиг., XI: 3, 4, 5, 52, 106, 125, 233, 283, 305, 351, 637; XII: 3, 7, 72, 92, 95—97, 100, 115, 116, 119, 122, 123, 128, 139, 141, 143, 144, 151, 164, 165, 166, 170, 213, 281, 285, 342 — 353, 356, 357, 379, 388, 398, 399, 402, 409, 411 — 413, 415, 417 — 422, 425, 427, 429, 433, 436, 438, 449 — 451, 453, 455, 457, 460 — 462, 466, 467, 476, 499, 509, 519, 520, 521, 523, 526, 527, 537, 543, 550, 551, 553, 554, 556, 561 — 567, 569, 571 — 573, 576, 579, 581, 584, 585, 588, 589, 590, 595, 596, 597,

600, 601, 603, 607, 608, 615, 617, 619, 620, 623, 925, 628;—бр. и ц. св. Теодора, XI: 3, 4, 11—13, 16, 17, 23, 24, 31, 34, 39, 40, 42, 46, 47, 50, 51, 52, 55, 362, 365;—ц. Петра и Павла, XII: 277, 283;—часовня Св. Троицы, XII, 295;—ц.ц.: 346, 461, 470, 561, 565, 570, 579, 615, 617;—архiep., XII, 455;—армяне, XI: 5, 6; XII: 583, 587; Краковская Брама, XII: 268, 346, 609;—возный, XII: 537, 543;—войтъ, XII, 486;—бр. госпиталь, XI: 126, 229, 230, 464, 523, 558, 679—692; XII: 171, 174, 231—233, 345—347;—доминикане, XI: 396, 659, 660;—духовенство, XII, 544; еп. являдыка, XI: 445, 446, 464, 465, 474—475, 476, 477, 481, 489, 498, 503, 504, 505, 507, 510, 513, 514, 523, 526, 552, 554, 556—557, 560, 572, 573, 574, 576, 592, 603, 609, 612, 613, 617, 619, 620, 621, 622, 628, 631, 647, 718, 724, 758; XII: 142, 144, 148, 151, 153, 154, 156, 157, 158, 160, 177, 180, 186, 187, 190, 218, 230, 231, 246, 285, 291, 304, 341, 349, 480, 523, 524, 530, 536, 579, 601, 607, 609—612, 615, 617—620;—русская нація, XII: 583, 588, 590; предмѣстье Галицкое и Краковское, XI: 3, 4, 9, 10, 15, 38, 44, 68, 669, 670; XII: 297, 609;—Подзамче, XI, 298, XII: 524, 525; — райцы, XII: 486, 487, 495; — ст., XI, 13; — улица Зарванская, XI, 362; улица Широкая, XII, 130; типографія бр., XI: 121, 129, 133, 140, 141, 178, 230, 251, 262, 267, 272, 371, 375, 377, 394, 425, 426, 428, 431, 472, 484, 487, 495, 577—578, 633, 664; XII: 186, 187, 190, 218, 237, 239, 244, 289, 353, 387, 389, 392, 394—399, 404 — 409, 412—414, 418 — 422, 425, 436, 440 — 442, 444, 447, 448, 480, 493, 527, 528, 561, 565, 579, 615, 617;—бр. шк., XI: 65, 68, 69, 92, 115, 126, 130—131; 205, 168, 221, 274, 275, 287, 345, 373, 376—377, 403, 453, 469, 470, 476, 477, 478, 491, 499, 500, 506, 509, 510, 511, 513,

519, 523, 525, 526, 531, 533 — 537, 574, 575, 613, 654; XII: 61, 231, 232, 289, 316, 317, 321, 322, 325, 329, 331, 332, 345—348, 527—528; учит. бр. шк., XI: 65, 68, 69, 115, 130—131, 209, 221, 249, 301.

Любарь, м. Новградволинскаго у.,—Любарскій монастырь,—XI: 587, 586.

Любачевъ, г. Цѣшановскаго у., въ Галиціи,—Любачевское бр. XI, 160;—настоятель, 693.

Люблинъ, губ. г.,—XI: 49, 84, 95, 120, 166, 169, 196, 198, 226, 352, 355, 356, 358, 378, 382, 386, 394, 395, 397, 548, 549, 566, 567, 621, 632, 664—666;—ц. и бр., XI: 226, 566, 567, 632; XII: 315, 336.

Лятичевъ, у. г. Подольской губ.,—ловчій, XII, 486.

М.

Магеровъ, м. Равскаго у., въ Галиціи,—XI: 446, 447.

Македонія, об. Турецкой импер.,—архимандр. XI, 631; XII, 241.

Малороссійскіе гетманы,—XII, 614, гг., 614.

Манява, с. Богородчанскаго у., въ Галиціи,—XII, 581.

Марамаринскій еп., г. въ Венгрии,—XII, 285.

Маріенбургъ, г. въ Пруссіи,—ст.,—XII: 454, 459.

Медиоланъ, г. въ верхней Италиі, еп.,—XII: 621—626.

Межибожь, м. Летичевскаго у.,—XI, 581; XII, 318.

Мелецкій монастырь Ковельскаго у.,—XI, 612; XII: 565, 566.

Миклашовъ, с. Львовскаго у., въ Галиціи,—XII: 509, 510.

Миколаіовъ, м. Бобрецкаго у., въ Галиціи,—XI, 434.

Милеть, г. въ Каріи, въ Малой Азій,—XI, 335.

Минскъ, губ. г.,—XI, 665.

Молдавія, часть нынѣшн. Румыніи, стр., господарь,—XI: 174, 636—639, 648; XII, 483;—з., XI, 374,—мултано, XI: 361, 363, 375.

Москва, столич. г. Россіи,—XI: 11, 305, 429; XII,—303, 443;—
царь, XI: 232, 648;—образа, XII: 309, 311, 336;—еванге-
лію, XII, 318.

Н.

Наварія, м. Львовскаго у., въ Галиціи,—XI, 691.
Нагачевъ, с. Яворовскаго у., въ Галиціи,—XI, 568.
Надворна, у. г. въ Галиціи,—XII, 581.
Назаретъ, г. въ Палестинѣ,—митр., XI, 700.
Нелѣпковичи, с. Ярославскаго у., въ Галиціи,—XI: 411, 412, 480,
482—484, 570, 579.
Немировъ, м. Брацлавскаго у.,—XII, 604.
Новгородокъ (Новогрудокъ), у. г. Минской губ.,—XII, 522.
Новодворье, г. Варшавскаго у.,—XI: 483, 579; XII, 237.
Ново-Константиновъ, м. Литинскаго у.,—бр., XI, 305.
Новый-Дворъ, м. Лидскаго у. Виленской губ.,—монастырь, XI, 615.
Нѣшава, у. г. Варшавской губ.,—XII: 188, 209, 237, 248, 261,
264, 483.

О.

Овручь, у. г.,—войсковою, XII, 486.
Острогъ, у. г. Волынской губ.,—XI: 97, 370, 376, 540;—еп. XII:
564—566.

П.

Пергамъ, г. въ Великой Мизіи, на р. Каиетрѣ,—XI, 325.
Перегинско, с. Долинскаго у., въ Галиціи, — монастырь св. Онуфрія.
XI, 628; XII: 233, 330.
Перемышль, у. г. въ Галиціи,—XI: 20, 38, 181, 493, 493,—еп.: XI:
552, 566 — 568, 585, 602; XII: 480, 579, 619, 620,—
вицерегентъ, XII, 487.

- Пиколовицы**, с. Львовскаго у., въ Галиціи,—XI, 369.
- Пилява (Пилявцы)**, м. Литинскаго у.,—XI: 168, 181, 409.
- Плоцкъ**, губ. г.,—XI: 483, 531, 579; XII: 237, 248.
- Плугановъ**, с. въ Галиціи,—XI, 618.
- Погоня, Погони (Pohonia)**, с. Тлумоцкаго у., въ Галиціи,—монастырь,
XI: 586, 587, 588, 589, 590, 612, 614.
- Подберезецъ**, с. Львовскаго у., въ Галиціи,—XII, 510.
- Подгайцы**, у. г. въ Галиціи, сваящ.,—XI, 615.
- Подолье**, сѣверо-западная ч. нынѣшн. Подольской губ. и юго-восточ.
ч. Галиціи,—XII: 167, 443.
- Подлясье**, запад. ч. Гродненской, Сувальской и Ломжинской губ.,—
ловчій, XII, 486.
- Подсосновъ**, с. Бобрецкаго у., въ Галиціи,—XI, 370.
- Познань**, столич. г. воеводства,—воев., XII, 302.
- Польша**, стр., — XII, 479; — король: 165, 166, 281, 290, 302,
341, 470, 544;—нація, 340,—еп., 546;—власти, 582.
- Порта** оттоманская, имперія,—XII, 268.
- Потокъ**, м. Станиславскаго у., въ Галиціи, XI, 631; XII, 238.
- Почаевъ**, м. Кременецкаго у.,—монастырь, XII: 178, 605—606.
- Прусія**, стр.,—XI, 637.
- Пулавы**=Новая Александрія, у. г. Люблинской губ.,—XII, 283.

Р.

- Рава Русская**, у. г. въ Галиціи,—XI: 483, 485, 487, 700; XII:
362,—чесникъ, 584.
- Раковцы**, с. у. Борисовскаго, въ Галиціи,—XI, 298.
- Римъ**, столица Италіи, — XI: 313, 329, 330; XII, 546; ц.—
341, 443, 621, 622, 624, 628.
- Ричиволя (Ryczywól)**, м. у. Козенецкаго, надъ р. Радомкою,—XI:
483, 579; XII, 209.
- Рогатинъ**, у. г. въ Галиціи,—бр., XII: 520—522.

- Рокитно**, м. Васильковского у.,—XI, 129.
- Россія**, стр.,—XI, 648; XII: 72, 165, 167, 461, 478;—край, XII, 608;—народъ, XII: 165, 166, 168, 281, 290, 300, 301, 305, 346, 347, 439—441, 558, 572; — митроп., XII: 572, 573, 576, 579.
- Россія Малая**, стр.,—XI, 307.
- Руда**, с. Мостыскаго у., въ Галиціи,—XI, 342.
- Рудники**, с. Мостыскаго у., въ Галиціи,—XI, 474.
- Русь**=Россія,—XI: 233, 331, 362, 410; XII: 479, 603, 604;—діалектъ, XII, 609; — митроп., XII, 576; — гошпиталь, XII, 563;—князья, XII, 610;—люди, XII: 545, 546, 549, 554, 626, 627; — нація, XII, 520; — XII: 247, 544, 545, 585, 585—590, 593, 594, 619, 624, 626, 628, 629; — пошы, XII, 545;—улица, XII, 544;—религія, XII, 545.
- Русь Галицкая**,—XII: 567, 581.
- Рѣчь-Посполитая**=Польша,—XI, 6; XII: 351, 443, 448, 458, 499.
- Рѣшовъ** (Rzeszow), у. г. въ Галиціи,—XI, 594; XII: 173, 183, 189, 288, 364.
- Рясная Руская и Лядзкая**, сс. въ Галиціи — XI: 412, 420, 567, 585.

С.

- Самборъ**, у. г. въ Галиціи,—XI: 34, 304, 367.
- Сандомиръ и Судомиръ**, у. г. Радомской губ.,—XI: 44, 483, 579; XII, 189.
- Сенечоль**, с. у. Долинскаго, въ Галиціи,—XII, 510.
- Сербія**, стр., люди,—XI, 363; XII, 582;—митроп., 505;—архиван., XI: 510, 614—616; XII: 174, 230, 232; — монастырь св. Саввы, XII: 525, 628.
- Синопь**, г. въ Малой Азіи, на южномъ б. Чернаго моря,—XII, 54.
- Сіонъ**, гора на томъ-же полуостровѣ,—XII: 165, 527, 611.
- Скитъ**, недалеко отъ с. Манявы Богородчанскаго у., въ Галиціи,—XI:

238, 410, 617, 627; XII: 198, 204, 208, 209, 227, 327, 335, 336, 348, 479, 581.

Сколе, м. Стрыйскаго у., въ Галиціи,—XII, 510.

Смирна, г. въ Малой Азіи,—XI, 325.

Смоленскъ, губ. г.,—сп., XII, 480.

Снятинъ, у. г. въ Галиціи,—XII: 60, 721.

Сокаль, у. г. въ Галиціи, XII, 160; XII: 231, 444.

Соколь, с. Жолковскаго у., въ Галиціи, монастырь, XI, 628.

Сольце, с. на р. Вислѣ въ у. Средскомъ,—XI, 483.

Сочава, у. г. въ Буковинѣ — XI: 540, 621, 629, 632; XII: 233, 243, 257, 337, 480.

Стенжица, посадъ Люблинской губ. и у., при р. Вислѣ у устья Вѣпра, XI: 44, 480, 483, 579; XII, 189.

Стрый, у. г. въ Галиціи,—XI, 20.

Сѣнява, с. у. Саноцкаго, въ Галиціи, надъ р. Вислокомъ, — XII: 198, 261, 265, 271, 275, 276, 378.

Т.

Тарнавка, давнее названіе нынѣшн. ч. Жолковскаго предмѣстья въ г. Львовѣ,—XI: 107, 120; XII: 131, 140, 143—145, 147.

Тарнополь, у. г. въ Галиціи,—XI: 27.

Топоровъ, м. Бродскаго у., въ Галиціи,—XI, 587.

Торунь (Торнъ), г. въ восточ. Пруссіи,—XI, 370.

Трембовля (Теребовля), у. г. въ Галиціи, — XI: 581, 582, 584, 601, 604;—монастырь, XI: 601, 615; XII: 147, 194, 210, 303, 304, 318.

Тригорье, с. при впаденіи р. Бобрика въ р. Тетеревъ у. Житомирскаго,—Тригорскій монастырь, XI, 586.

У.

Угновъ, м. Равскаго у., въ Галиціи,—XI, 456.

Угорники, с. Станиславскаго у., въ Галиціи, — Угорницкій монастырь,
XI: 599, 617, 618.

Украина, такъ назыв. Кіевское и Брацлавское воев.,—XI: 182, 198, 580;
XII: 443, 604, 614.

Уляновъ, м. Нискаго у., въ Галиціи, при устьѣ р. Танви, впадающ.
въ р. Санъ,—XII: 237, 271, 276, 283.

Уневъ, с. Перемышльскаго у., въ Галиціи,—XI: 423, 446; — мона-
стырь, XI: 375, 612; XII: 318, 320, 325, 326, 327, 334,
405, 414, 446,—архим. 579.

Устье, г. Молдавскій, (?) XI: 341, 342, 343, 396, 397, 635.

Ф.

Форданъ и Фордонъ, мѣстеч. у. Быдговскаго на р. Вислѣ,—XI: 483.
579; XII: 188, 246, 248, 261, 264, 275, 283, 378, 480.

Х.

Халепы, г. въ Греціи,—XII, 506.

Холмъ, у. г. Люблинской губ.,—еп. XII, 480.

Хорохоринъ, с. Луцкаго у.,—XII, 566.

Ц.

Царь-городъ=Константинополь,—XI, 379.

Цыпля (?) (одна изъ пристаней по пути изъ Данцига во Львовъ), XI.
629; XII: 229, 239.

Ч.

Черниговъ, губ. г., архіеп.,—XII, 480.

Черновцы, гг. Буковины, приходъ,—XII, 510.

Ш.

Швеція, стр.,—XII: 297, 298, 302—304, 305, 309, 551, 553, 604.

Щ.

Щеплоты, с. Яворовскаго у., въ Галиціи,—монастырь, XI: 214, 227, 237, 276, 462, 464, 568, 575, 622, 632; XII: 203, 246, 329.

Щирецъ (Szczerczec), г. у. Львовскаго, въ Галиціи, — ц., XI, 214.

Я.

Яворовъ, у. г. въ Галиціи,—XI: 412, 491, 600, 615, 618; XII: 461, 465.

Ягельница, м. у. Чортковскаго, въ Галиціи,—монастырь, XI, 603.

Язловець, надъ р. Ольховцемъ, м. у. Бучацкаго, — XI: 143, 169, 699, 700, 701, 702; XII, 506.

Яновъ, м. въ Галиціи,—XII: 332, 336.

Ярославъ, у. г. въ Галиціи,—XI: 38, 107, 169, 347, 356, 391, 394, 397, 398, 411, 412, 415, 464, 498, 522, 554, 559, 622, 628, 632, 664, 666, 667, 685, 693, 697; XII: 226, 228, 229, 232, 236, 241, 243, 246, 247, 364, 378.

Ясы, г. въ Молдавіи,—XI, 638; XII, 262.

Оглавленіе.

	СТР.
1. Списокъ лицъ, вступившихъ въ члены Львовскаго Ставропигіальнаго братства въ 1586, 1590, 1591, 1597, 1600, 1601, и 1609 гг.	3—6
2. 1619—1634, 1666, 1688, 1691—1705 гг. Инвентари и реестры церковнаго имущества и библіотеки Львовскаго Ставропигіальнаго братства:	7—71
а) Инвентарь библіотеки и ризницы Львов. Ставропиг. бр. 1119—1634 г.	7—28
б) Ревизія книгъ церковныхъ, ревизія библіотеки брат. и сосудохраниельницы 1638—1692 гг.	29—52
в) Реестры вещей, пожертвованныхъ въ Балабановскую часовню и церковь Успенія 1691—1704 г.	52—61
в) Реестръ нотныхъ тетрадей, принадлежащихъ Львов. Ставропиг. бр. 1697 г.	62—71
3. 1633, 1654—1719 гг. Уставъ и протоколы Львовскаго Онуфріевскаго братства, находившагося подъ покровительствомъ Львовскаго Ставропигіальнаго братства.	72—126
4. 1665—1722 гг. Приходо-расходныя книги Львовскаго Онуфріевскаго братства, находившагося подъ покровительствомъ Львовскаго Ставропигіальнаго братства.	126—163
5. 1686—1725. Протоколы засѣданій Львовскаго Ставропигіальнаго братства.	164—352
6. 1662—1723 гг. Записи, относящіяся къ типографіи Львовскаго Ставропигіальнаго братства.	353—437

7. 1639—1701 гг. Записи судебныя, относящіяся къ типографіи Львовскаго Ставропигіального братства. 438—469
8. 1586—1881 гг. Помяникъ Львовскаго Ставропигіального братства. 470—511
9. 1717—1796 гг. Помяникъ Львовскаго Богоявленскаго братства. 512—519
10. 1590 года, 12 іюня. Посланіе Михаила Рогозы, митрополита Кіевскаго къ Гедеону Балабану, епископу Львовскому, Галицкому и Каменца-Подольскаго, которому указываетъ на обиды, нанесенныя имъ братствамъ: Львовскому и Рогатинскому, и увѣщаетъ воздерживаться впредь отъ всякаго соблазна православныхъ. 520—522
11. 1590 года. Несогласіе между братчиками Львовскаго Ставропигіального братства, инсинуаціи предъ епископомъ Гедеономъ нѣкоторыхъ изъ братчиковъ, и отсюда вражда послѣдняго къ братству. 523—526
12. 1608 г. Окружное посланіе Львовскаго Ставропигіального братства ко всѣмъ православнымъ людямъ съ извѣщеніемъ о претерпѣваемыхъ гоненіяхъ отъ поляковъ и съ просьбою о матеріальной помощи. 526—529
13. 1613 года, 8 ноября. Посланіе Іереміи Тисаровскаго, епископа Львовскаго, Галицкаго и Каменецъ-Подольскаго къ Львовскимъ мѣщанамъ и предмѣщанамъ съ увѣщаніемъ жить въ благочестіи, согласіи, взаимной и братской любви и дать денежную помощь на подкрѣпленіе тяжбъ въ королевскомъ судѣ. 530—536
14. 1617. года. Ссоры между братчиками Львовскаго Ставропигіального братства и обращеніе оскорбленнаго къ суду свѣтскому помимо суда братскаго. 537—543
15. 1623 года. Дѣло Львовскаго Ставропигіального братства съ магистратомъ относительно публичныхъ похоронъ и церковныхъ процесій. 543—549
16. 1644 года, 16 февраля. Предписаніе короля Владислава IV Львовскимъ властямъ повліять на старшихъ братчиковъ Львовскаго Ставропигіального братства, чтобы

- они дали отчетъ братству въ расходахъ и приходахъ съ того времени, какъ получили въ свое управленіе имущество братства отъ Романа Стрѣleckаго. 550—551
17. 1644 года, 16 февраля, 5 іюня. Дѣло Львовскаго Ставропигіального братства съ бывшимъ старшимъ братчикомъ Романомъ Стрѣleckимъ, который обвиняетъ старшихъ братчиковъ, взявшихъ на себя управленіе имуществомъ братства, въ томъ, что они въ продолженіи 10 лѣтъ не давали отчета братству и расходовали церковное имущество въ свою пользу. 552—561
18. 1648 года, м. февраля. Форма квитанціи, какую поручало дать Ставропигіальное братство посланнымъ братчикамъ къ Теофілѣ Собѣйской. 561
19. 1656 года, 15 августа. Копія квитанціи, какую дало Львовское Ставропигіальное братство г. Афендиковой и ея сыну Петру. 562
20. 1657 года, 4 февраля. Письмо Львовскаго Ставропигіального братства къ Теофілѣ Собѣйской съ просьбой объ отдачѣ процентовъ за четыре года, слѣдующихъ съ имѣнія Збоискъ. 563—564
21. 1657 года, 4 февраля. Письмо Львовскаго Ставропигіального братства къ епископу Луцкому Діонисію Балабану относительно о. Исаіи, принятаго братствомъ въ настоятели церкви, съ извѣщеніемъ, что о. Исаія показалъ братству отпускную грамоту отъ него—епископа и особенное письмо къ братству, свидѣтельствующее о его—Исаіи нравственныхъ качествахъ. 564—565
22. 1657 года, 7 февраля. Рекомендательное и благословенное письмо Діонисія Балабана, епископа Луцкаго и Острожскаго, данное о. Исаіи къ Львовскому Ставропигіальному братству. 566
23. 1657—1659 гг. Письмо Львовскаго Ставропигіального братства къ монаху Креховскія обители Теофану съ просьбою пріѣхать во Львовъ и послужить храму Пр. Богородицы. 567—568

24. 1657—1659 гг. Письмо Львовскаго Ставропигіального братства къ іеромонаху Варлааму, игумену Креховскаго монастыря, съ просьбою отпустить во Львовъ, въ братскую церковь Успѣнія Пр. Богородицы, іеромонаха Теофана. 569—570

25. 1659 года, 8 марта. Письмо Львовскаго Ставропигіального братства къ Теофилѣ Собѣйской съ просьбою сдѣлаться патронкою братства и добродѣтельницею его госпиталя. 571

26. 1659 года, 27 марта. Письмо Львовскаго Ставропигіального братства къ Кіевскому митрополиту Діонисію Балабану съ увѣреностію, что онъ освободитъ весь русскій народъ отъ Польскаго ярма, слѣдовательно и братство, съ просьбою принять вмѣстѣ съ другими панамі на аудіенцію и посылаемыхъ имъ двухъ братчиковъ: Михаила Слезку и Василя Корендовича, которые устно расскажутъ о претерпѣваемыхъ русскими гоненіяхъ отъ магистрата, и принять маленькій подарочекъ. 572—573

27. 1659 года, 27 ноября. Письмо Львовскаго Ставропигіального братства къ Кіевскому митрополиту Діонисію Балабану относительно согласія и благословенія его на назначеніе братству отца Зозимы Согиѣкявича проповѣдникомъ и священникомъ при братской церкви. 573—574

28. 1659 года, 27 ноября. Письмо братства къ о. Зосимѣ, котораго братство проситъ прибыть во Львовъ на праздникъ Рождества Христова съ благословенія митрополита и быть ходатаемъ предъ Кіевскимъ митрополитомъ относительно благословенія братства и рекомендовать ему хорошаго дьякона. 574—576

29. 1659 года, 23 декабря. Благодарственное письмо Львовскаго Ставропигіального братства къ Кіевскому митрополиту Діонисію Балабану за данное имъ благословеніе братству и съ просьбою быть его защитникомъ въ тяжелое время. 576—577

30. 1667 года, 21 января. Письмо братства къ митрополиту Кіевскому Антонію Винницкому съ просьбою,

- чтобы онъ написалъ письмо Григоровичу относительно продажи дома, обнадеживая его своимъ прибытіемъ во Львовъ, и къ Львовскому старостѣ, прося послѣдняго не позволить никому внести въ книги заявленія относительно продажи дома. 578—579
31. 1676 года, 15 іюля. Постановленіе Львовскаго братства относительно проповѣдника, учителя школы и назначенія имъ платы. 579—580
32. 1688 года, 24 іюня. Письмо Скитскаго игумена Іова къ Львовскому братству о невозможности отвѣчать братству за недостаткомъ времени, но скоро пришлетъ людей, которые устно поговорятъ съ братствомъ. 581
33. 1699—1701 г. Рескриптъ короля Августа II-го, которымъ приказывается польскимъ властямъ города Львова не препятствовать русскимъ людямъ подавать свои голоса въ разныхъ городскихъ дѣлахъ послѣ поляковъ и армявъ. Судебное дѣло по этому вопросу между поляками и русскими. 582—595
34. 1700 года, 14 января. Письмо Георгія Папары къ Львовскому Ставропигіальному братству съ поздравленіемъ новаго года, передачею ключа отъ братской кассы Петру Семіоновичу для выкупа заложенной цѣпи и предложенія, въ случаѣ нужды, передавать братскія требованія въ его домъ, откуда уже извѣстятъ его—Папару, чтобы такимъ образомъ избѣжать лишнихъ церковныхъ расходовъ. 595—596
35. 1700 года, 18 іюня. Письмо Георгія Папары къ Львовскому Ставропигіальному братству относительно приѣма въ братскую церковь Успенія Пр. Богородицы рекомендуемаго имъ дьякона. 597
36. 1700 года, 4 сентября. Письмо А. Красовскаго къ Петру Семеновичу относительно отдачи отчета въ расходахъ церковныхъ суммъ послѣ смерти его брата Николая. 598—599
37. 1701 года, 24 февраля. Рескриптъ короля Августа II-го, данный Львовскому Ставропигіальному братству, которымъ предписывается назначеннымъ комиссарамъ по дѣлу

между братствомъ и епископомъ Львовскимъ Іосифомъ Шумлянскимъ, чтобы они въ присутвіи своемъ заставили Шумлянского взять епископскую кафедру изъ братской церкви, гдѣ онъ силою ее поставилъ и отнялъ обѣ отъ братства его церкви, опредѣлилъ новыхъ духовныхъ лицъ въ братскія церкви, а старыхъ силою принудилъ принять унію, чтобы комиссары внушили Шумлянскому, что онъ не имѣетъ права принуждать русскихъ и его духовныхъ къ уніи, что братству разрѣшается, какъ прежде, брать себѣ духовныхъ лицъ съ другой епархіи, а тѣхъ, которые теперь у нихъ, считать, что онъ король беретъ братство подъ свое покровительство, и на тѣхъ, кто будетъ преслѣдовать братство за то, что оно уніи не приняло, налагаетъ штрафъ въ 1000 гривенъ. 600—602

38. 1702 года, 5 марта. Письмо проповѣдника и духовника Львовскаго Ставропигіального братства Самуила Красусскаго къ проповѣднику Кіево-Печерской Лавры Силвану Озѣрскому относительно того, что не онъ—Красусскій преслѣдуетъ, а онъ преслѣдуемъ, что вѣруетъ такъ, какъ вѣрилъ, и церковь православная велитъ, что во Львовѣ стали давать русскимъ людямъ мѣста, и высказываетъ опасеніе, какъ бы вслѣдствіе этого не произошли кровопролитія. 603—604

39. 1702 года, 28 мая. Письмо Почаевскаго игумена Іосифа Саевича къ старшему братчику Петру Семеновичу, братскому книгопродавцу, относительно молчанія послѣдняго о современныхъ движеніяхъ среди русскаго общества. . . . 605—606

40. 1704 года, 11 іюня. Іосифъ Шумлянский, еп. Львовскій, Галицкій и Каменецъ-Подольскій, подтверждаетъ всѣ права и привилегіи Львовскаго Ставропигіального братства и и публично ваетъ о несправедливомъ своемъ прежнемъ отношеніи къ помянутому братству. 607—631

41. 1707 года, 28 февраля. Грамота царя Петра Великаго, данная Львовскому Ставропигіальному братству на свободную продажу книгъ на Украинѣ и сборъ пожертвованій

- на украшеніе храма. 614
42. 1708 года, 2 марта. Письмо Іосифа Шумлянскаго, епископа Львовскаго, Галицкаго и Каменецъ-Подольскаго, къ нунцію Николаю Спинолѣ, съ провозношеніемъ Львовскаго Ставропигіального братства, съ указаніемъ его благотворной дѣятельности, его правъ и о согласіи принять унію. 615—617
43. 1708 года, 2 марта. Письмо Іосифа Шумлянскаго къ приближенному нунцію съ извѣщеніемъ о принятіи братствомъ уніи и надеждою объ оставленіи его при всѣхъ его правахъ. 617—618
44. 1708 года, 22 августа. Письмо Львовскаго Ставропигіального братства къ нунцію Николаю Спинолѣ о томъ, что Іосифъ Шумлянскій долженъ отъ многихъ лѣтъ братству 1500 золотыхъ, которые братство пожертвовало свищ. конгрегациі на основаніе общежитія (семинаріи) для русскихъ людей при „congregatio de propaganda fide“, а такъ какъ домъ не былъ купленъ, то братство проситъ нунціа, чтобы онъ написалъ письмо къ старостѣ и воеводѣ Белзскому и епископу Перемышльскому, Георгію Винницкому, чтобы они похлопотали о возвратѣ этихъ денегъ братству. 619—620
45. 1712 года, 1 сентября. Письмо нунціа Одескальки, архіепископа Медиоланскаго, къ братству о принятіи имъ православнаго проповѣдника, котораго оно должно прогнать или заставить публично принять унію, съ напоминаніемъ, что хотя Ставропигія уже четыре года почиваетъ на материнскомъ лонѣ Римской церкви, но онъ—архіепископъ не видитъ въ своей канцеляріи никакихъ отчетовъ въ доходахъ братства, для ревизіи и просмотра которыхъ онъ прпшлетъ кого-либо изъ своихъ людей. 621—622
46. 1712 года, 21 сентября. Письмо Львовскаго Ставропигіального братства къ нунцію Одескальки, архіепископу Медиоланскому, относительно того, чтобы братство представило своего проповѣдника Виталія Яндзинскаго префекту Θεотиновъ. Стефану Тромбетти, передъ которымъ

Яндзинскій и произнесъ бы свое исповѣданіе, па что и прилагается записка, что братство готово согласиться на ревизію относительно благолѣпія и порядка въ храмѣ, чистоты въ алтарѣ, ризницѣ, правильности богослуженія, что же касается имущества и счетовъ, то никакой ревизіи братство подлежать не должно, такъ какъ на этомъ основаніи братство приняло унію, имѣеть королевскія привилегіи въ томъ, что члены братства но только ктиторы и попечители церкви, но и старшіе изъ народа Русскаго, обязаны защищать права цѣлой націи; доходы же имѣють отъ собственнаго капитала и промысла и отчетъ въ нихъ отдають только старшіе братчики полному собранію братства, а потому просятъ разъ навсегда освободить ихъ отъ притязаній въ этомъ отношеніи. 623—626

47. 1713 года, 16 сентября. Грамота короля августа II-го, въ силу которой русскіе могутъ занимать всѣ должности въ магистратѣ, быть въ числѣ 40 мужей, платить подати наравнѣ съ поляками, занимать всякаго рода торговлю, ремеслами и искусствами, быть аптекарями и хирургами, пользоваться одинаковыми правами и вольностями съ поляками. На нарушителей данныхъ правъ налагается штрафъ въ 1000 венгерскихъ злотыхъ или вѣчное изгнаніе. . . . 626—629

ЗАМЪЧЕННЫЯ ОПЕЧАТКИ И НЕОБХОДИМЫЯ ПОПРАВКИ:

СТР.	СТРОКА:	НАПЕЧАТАНО:	ДОЛЖНО БЫТЬ:
3	3	сверху	братства
6	9	Іяковль	Іяковль
18	4	не снаю	не знаю
29	8	prodano	przedano
29	11	февруария	Февруария
30	8	Апостоль-толкованіе	Апостоль-толковани
30	30, 33	пергамини	паргамини
31	13	monastira	monastera
31	15, 16	пергамини	паргамини
31	21	Ж	
31	23	Жития	житие
32	2	Чтения писания	Чтение писание.
32	14—15	isagoge	isagogae
32	16	Cornelii	Corneli
32	16—17	Petri Fonsecae	Petri Fonsecaei
33	8	syntaxiarum	syntaxis
33	15	Didaci	Didacus
33	17	arubsku	arabsky
33	26	poesice	poetice
33	29	de casse	de cassini
33	31	Arici	Attici
33	32	Charidum	Choridum.
34	13	bractwa	bractwa
34	25	Homerailladis	Homeroiladis
35	2	epigrammatorum	epigrammatum
35	6	Demostenis	Demosthenis
35	13	niżej	niży
35	16	złocisty	złocisty
37	12	słowych	stołowych

48	6 снизу	kowneru	kownek
54	6	Hanieniezka	Hanienieczka
68	20 сверху	сотьоршему	сотворшему
73	21	що колвекъ	щоколвекъ
75	10	що колвекъ	щоколвекъ
92	28	ҫахѣи	ҫахѣи (1668)
93	1	о них	оних
93	4, 6	ҫахѣи	ҫахѣи (1668)
94	13	Григоровить	Григоровичъ
103	30—32	за исключеніемъ слѣдующихъ: Семіона Ендреевича, Стефана Захаріевича, Андрея Томасовича и Павла Θεодоровича, этихъ лицъ не должно быть здѣсь, какъ упоминаемыхъ на стр. 102	
104	6 снизу	кромѣ Игната Ивановича, который упом. въ 1657 г. впервые, выше на 4 стр. сверху должно отворсить къ 1686 г.	
106	8 сверху	Василій Кривонось	не долженъ быть здѣсь, какъ упомин. на стр. 89, 20 строка сверху.
108	10	застали	зостали
116	21	wiekszy	wiekszey
118	20	па	nią
122	9, 16	ҫаҫи	ҫаҫи (1708)
123	24	rz ndu	rzandu
128	6 снизу	од (с)тупил	од(с)тупил
136	19 сверху	внялисмо	внялисмо
136	2 снизу	о	от
148	10	prowirorow	prowizorow
158	4	uszynili	uczynili
158	3	reczy	rzeczy
165	8	блогославіа ојсiec	блогославіа, ојсiec
168	1 сверху	dać:	dać,
168	15	neyjaśnieyszego	nayiaśnieyszego
168	22	recru descendo	recrudescendo
171	5 снизу	Kisielnickiy imci	Kisielnicki y imci
172	25 сверху	Krystyneli	krystynek

172, 173	28, 19	αχε	φαχε
173	24	ichmościow	ich mościow
175	3	nie	nie
175	11	bractwie, przysięga	bractwie przysięga
176	4 снизу	prowizorow im	prowizorow, im
189	1	ego	iego
195	11 сверху	Habrockiego	Nawrockiego
208	31	Szkuty	szkuty
219	15	преосвятѣвших, метрополитов боголюбивых	
		преосвятѣвших митрополитов, боголюбивых	
219	16	a бы	абы
221	22	Larszkowsky,	Laszkowsky.
235	17	Uczunił	Uczynił
236	23	Prawe	Prawie
237	7	Ze	Ze
243	19	Krassowskiem	Krassowskiemu
246	16	turbati	turbatii
247	18	zwyczajui także	zwyczajui, także
217	18	dawne	dane
253	13	y	w
254	13	szaroki	szeroki
260	19	od gr. 2 czyni	od iedney gr. 2, czyni
269	21	excutione	executione
270	23, 31	na Fryor z Fryoru	na fryor, z fryoru
273	5	1738	1638 (?)
274	2	Frior	frior
277	8	g.	s.
289	26	takie sposobie nie maia	takie sposobic maia
290	25	y onere	y onerem
292	5 снизу	convenie natia	convenie, natia
293	28 сверху	propignore	pro pignore
298	27	Mohilowska	Mohilanska
299	8	sosudochranitelniey	sosudochranitelnicy
300	24	nomine	nemine
301	8	y teraz, idem	y teraz idem
302	9	niewinnych miasta Lwowa	niewinnych, miasta Lwowa
		wzięciem	wzięciem,
302	11	naprzod: talarow	naprzod talarow
302	22	salwowała). Dziesięc	salwowała dziesięc
304	5 снизу	Mohilowska	Mohilanska
305	4 сверху	zarażesmy	zaraz esmy
321	4	Gorzalka	gorzalka
323	18	Gontow 1 12 kop,	Gontow 112 kop,
331	23	Kuiawskiemu, 2 czerwone	Kuiawskiemu 2 czerwone
339	17	prymano	prymato

342	10	изъ	съ
365	2	снизу примѣчаніе conig	consig
373	23	сверху Sthawnicki	Stawnicki
378	7	снизу Seniawy	Sieniawy
379	14	сверху z. 282. die 7	z. 282; die 7
389	12	zkaczy	skaczy
397	1	снизу drukorzowi.	drukarzowi.
419	3	сверху żagnych	żadnych
420	7	снизу zł.	gr.
424	2	сверху quartum	quantum
429	1-2	снизу wydrnkować	wydrukować
430	14	сверху quocunqne	quocunqse
438	3	Hedvigii	Hedvigiae
441	11	testiminijs	testimonijs
441	19	ziąszkę	xiąszkę
443	13	pieniężey	pieniędzy
447	7	F.	f.
447	5	maiestatis, donary	maiestatis donatarii.
448	3	сверху petens illud suscipi	petens illud legi, suscipi
448	12	quamvis pecuniarices	quavis pecuniarias
448	12	ubicunque	ubivis
448	16	Rempublicam iure	Rempublicam merita, iure
448	21	impossessionem	in possessionem
448	22	quovis	quosvis
448	23	intereat praesentim	interest praesertim
448	25	consistant	consistunt
448	26	danatary nostri vel	donatarii nostri, vel
448	27	mandatary bona	mandatarii, bona
448	29	patiantur. Pro	potiatur. pro
448	31	mensi iuly	mensis iulii
449	7	immabilia	immobilia
449	9	urisfidelium	iurisfidelium
453	5	perenissimorum	serenissimorum
455	27	rythenico	ruthenico
455	28	praeveniens	proveniens
456	8	praeinfertas	praeinsertas
456	14	cauta	causa
456	27	remiserat, partibus	remiserat partibusque ter- minum conservaverat peremptorium. In ter- mino itaque hodierno, ex eadem remissa, legi- time ad praesens prove- nient, et hucusque con- tinuato,

456	3 снизу	mediantem	mediante
456	2	actor quidem	actorea quidem
645—457	1 сверху	postulant emque	postulante seque
457	4	de ducentesimo	de data Varsaviae die de- cim quinta mensis octobris, anno millesi- mo quingentesimo
457	5	serenissimo	serenissimi
457	6	mensis, mensis novembris	mensis novembris
457	13	consulariis	consulariis
457	15	vesis	visis
457	16	remisse	remissa
457	17	factum	facta
457	20	et	ex
457	26	neque	neque
458	5	prosit	possit
458	6—7	privationem	privatione
458	12	prohibita	praehibitae
458	16	paratu	parata
458	19	computatum	computandum
458	24	Domna extremum	Domna ad extremum
459	2	Caryinensis	Corsunensis
4617	7	seorsinis	seorsivis
470	1	1821	1881
480	4	її	її
481	20	Милинская	Малинская
484	21	Стефановичъ	Стафановича
484	29	Ѳомина	Ѳомича
487	11	Апастасіа	Анастасіа
492	26	Іаанна	Іоанна
520	2	Галицкому Гедѣону	Галицкому, Гедѣону
520	3	показываетъ обиды	указываетъ на обиды
520	5	соблазна	соблазна православныхъ
523	7 снизу	nasego	naszego
532	2 сверху	Мяв	Мя
542	12	confaum	confratrum
543	6	14.	15.
550	15	illesa	illaesa
550—551	27—1	actuecato	advocato
551	1	torique	totique
551	22	xsięgi.	xięgi,
554	16	szynić	czynić
576—577	1 снизу и 1 сверху	Зозину	Зосиму
596	3 сверху	poweni	powemi
623	10	королевскіе	королевскіа

Замѣченныя опечатки и необходимыя поправки въ статьѣ:

ТОМЫ:	СТР.	СТРОКА:	НАПЕЧАТАНО:	ДОЛЖНО БЫТЬ:
XI	18	16	вожженными	возженными
XI	19	11 сверху	по видимому	повидимому
XI	35	6	Боже	о Боже
XI	35	8	даю вамъ да	даю вамъ: да
XI	35	17	еще	сице
XI	36	2	таже и намъ и намъ	таже и намъ
XI	49	2	зажженными	зазженными
XI	54	5	зажженными	зазженными
XI	76	17	ен	ихъ
XI	96	27	тѣхъ	тѣ
XI	48	2 снизу	компрометтировать	компроментировать
XII	7	1 сверху	Молдавскимъ	Молдавскимъ:
XII	7	17	служили	служило
XII	65	1 снизу	приводиѣ.	приводить
XII	76	3 сверху	(1616)	(1619)

- 17 *Часть третья*, томъ 3-й. Акты о гайдамакахъ (1700—1768 гг.). Изд. 1879 г. 2 р. — к.
- 18 *Часть третья*, т. 5-й. Акты о мнимомъ крестьянскомъ возстаніи въ Юго-зап. краѣ въ 1789 г. Изд. 1902 г. 2 р. — к.
- 19 *Часть пятая*, томъ 2-й. Акты о евреяхъ въ XVIII ст. въ двухъ выпускахъ. Изд. 1890 г. Оба вмѣстѣ 4 р. — к.
- 20 *Часть шестая*, томъ 1-й съ Приложеніемъ въ видѣ особаго тома. Акты объ экономическихъ и юридическихъ отношеніяхъ крестьянъ въ юго-зап. Россіи въ XVI—XVIII вв. (1499—1795 гг.). Изд. 1876 г. Оба тома продаются вмѣстѣ 4 р. — к.
- 21 *Часть седьмая*, томъ 1-й. Акты о заселеніи юго-зап. Россіи (1386—1700 гг.). Изд. 1886 г. 2 р. — к.
- 22 *Часть седьмая*, т. 2-й. Акты о заселеніи юго-зап. Россіи (1471—1668 гг.). Изд. 1890 г. 2 р. — к.
- 23 *Часть восьмая*, томы первый и второй. Акты о мѣстномъ управленіи (Барское староство) 1576—1679 гг. Изд. 1897 г. За оба тома 4 р. — к.

Указатели къ изданіямъ Коммиссіи:

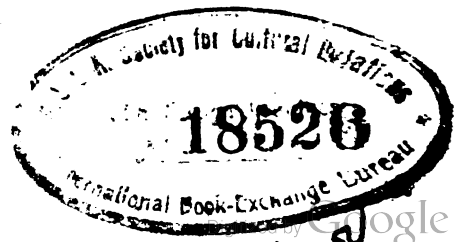
- 24 Томъ I. Имена личныя. Изд. 1878 г. 2 р. 50 к.
- 25 Томъ II. Имена географическія. Изд. 1883 г. 2 р. 50 к.

Б р о ш ю р ы:

- 26 О древнихъ сельскихъ общинахъ въ юго-зап. Россіи, Н. Иванишева, 1863 г., стр. 73 — р. 50 к.
- 27 О началѣ христіанства въ Польшѣ — р. 40 к.
- 28 Пятидесятилѣтіе Кіевской Коммиссіи. Историческая записка о ея дѣятельности (1843—1893 г.) 1 р. — к.

Цѣна 2 руб.

J/L 62
Digitized by Google